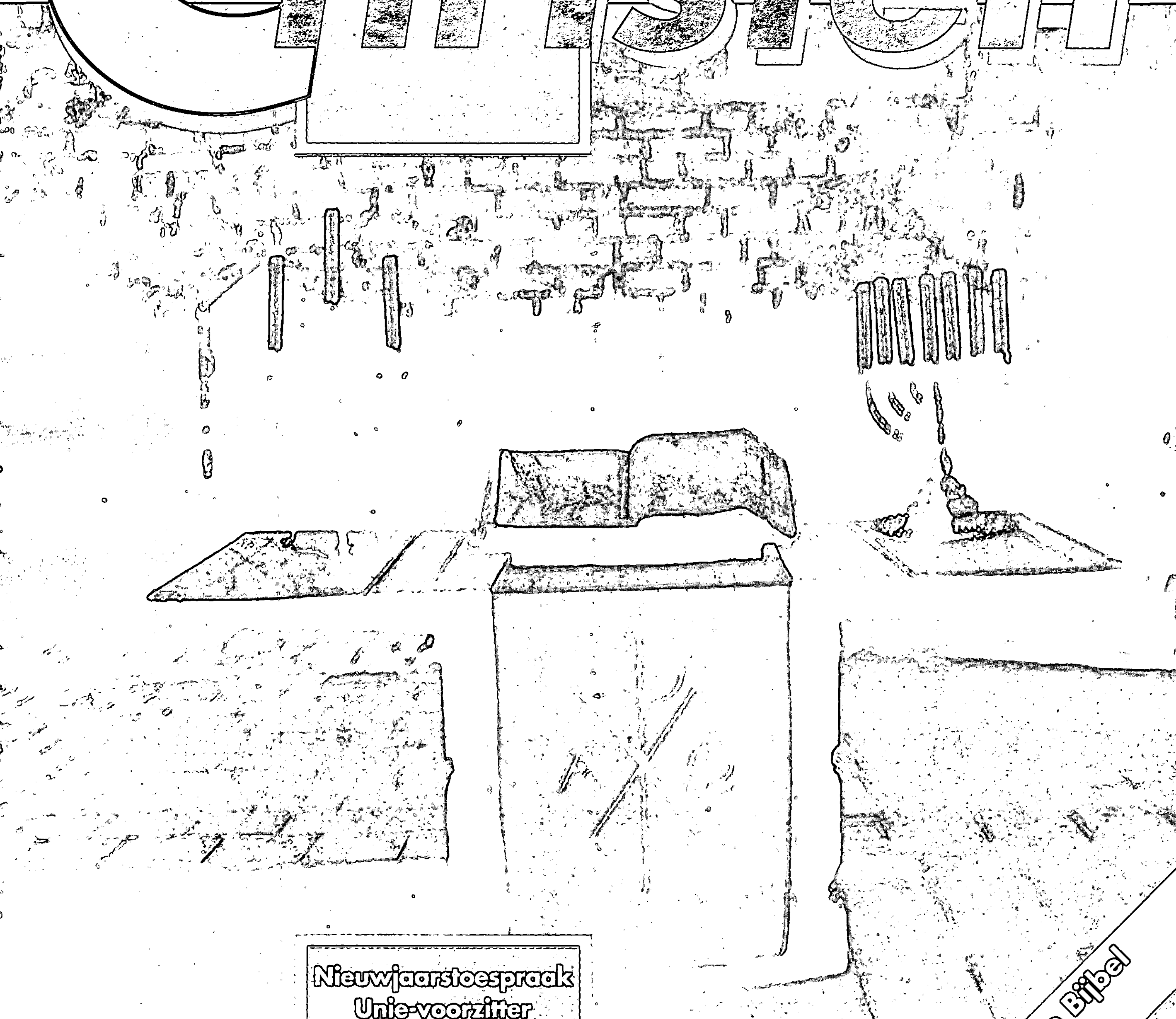
Orgaan van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

117E JAARGANG NR. 1 - 4 JANUARI 2002

Nieuwjaarstoespraak Unie-voorzitter

Nieuw GBS-materiaal mag er zijn!

Lees je Bijbel, bid elke dag, als je groeien wilt

Special Gemeente Bijbel Studies

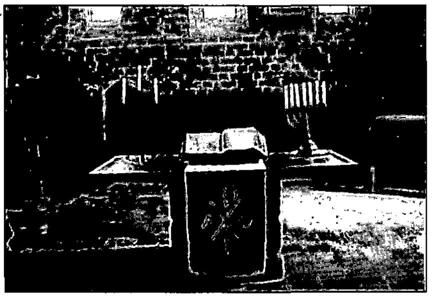

Foto: J. Horjus

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 18 januari 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 14 januari 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel verkort, te plaatsen.
Adres: Redactie *De Christen*, Hoogezandstraat 7, 6835 DM Arnhem
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres:
DeChristen@UnievanBaptistengemeenten.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Bureau van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

Uw Woord is een licht op mijn pad

Voor u ligt het eerste nummer van *De Christen* in 2002, waarin ook een nieuwjaarsboodschap van br. Jan de Boer. Veel mensen grijpen de jaarwisseling aan om een nieuwe start te maken. Eén van de goede voornemens betreft stille tijd, om met gebed en bijbellezen (nog) meer Gods nabijheid te zoeken. Alleen zo kunnen we met de psalmist zeggen 'Uw woord is een licht op mijn pad'. De gejaagdheid van het leven dreigt echter onze tijd op te slobberen. Stille tijd schiet erbij in; later maar, als het minder druk is. Maar de praktijk leert dat van uitstel afstel komt. De Here Jezus is hierin ons grote voorbeeld. Ook Hij beleefde drukke dagen. Maar juist in al die drukte zocht Hij de stilte op. 'En vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op en ging naar buiten en Hij ging heen naar een eenzame plek en bad aldaar.'

Gods Woord staat ook centraal in dit nummer, een *De Christen*-special over de GBS (Gemeente Bijbel Studies). Op pagina 3 vertelt voorzitter Hofman over de vernieuwing binnen de GBS, waarover op pagina 11 nog meer uit de doeken wordt gedaan. GBS-redactielid De Zwart wijdt een bijbelstudie in de stijl van het nieuwe GBS-materiaal aan de ontmoeting van Simeon en Hanna met Jezus. Verder zet br. Hofman in twee pagina's het belang van bijbelkennis uiteen (p. 6-7) en staat in het hart (p. 8-9) een verhaal over de nieuwste vertaling van de Bijbel. Met ingang van dit nummer is in *De Christen* wat veranderd. Gerdien de Zwart zal dit voorwoord niet meer schrijven, omdat zij haar taak binnen de redactie heeft beëindigd. We willen Gerdien hartelijk danken voor haar energie en tijd die ze in *De Christen* heeft gestoken. Verder zal br. Prost een nieuwe column schrijven.

Namens alle leden van de redactie een heilzaam nieuwjaar toegewenst.

Mariska Oegema

Enige tijd geleden hebben we een promotie-actie gehouden voor *De Christen*, met daarbij ook een enquête-onderzoek. We willen een ieder die de enquête heeft teruggestuurd hartelijk danken. Alle resultaten zijn nog niet bekend, maar we zullen hier zeker over berichten in *De Christen* en uw mening en opmerkingen proberen te verwerken in het blad. Nu al willen we rekening houden met de wens voor een wat groter lettertype, zodat *De Christen* voor iedereen duidelijk leesbaar is. Ook is op verzoek van velen de column korter. We hopen dat de column van br. Prost u net zoveel mag aanspreken als die van br. Luikens. Tenslotte hopen we u dit jaar 23 nummers van De Christen te sturen, zodat het blad ook in de zomer frequenter verschijnt.

INHOUD

GBS-voorzitter Hofman:

"Samen met anderen bijbellezen werkt heel verrijkend"

Door: Mariska Oegema

"Structureel en diepgaand de Bijbel lezen is heel belangrijk. Alleen, maar zeker ook samen met anderen bijvoorbeeld in een huiskring; dat verrijkt het bijbellezen", stelt Jannes Hofman, voorzitter van de GBS-stuurgroep (Gemeente Bijbel Studies, voorheen Gemeente Bijbel School). "Je ziet vaak dat de Bijbel selectief wordt gelezen, langs bekende stokpaardjes. Daarmee doe je het Woord van God veel tekort. Het doel van de GBS is binnen vier jaar structureel de hele Bijbel door waarbij vele facetten worden belicht."

Hoewel de GBS al twintig jaar aan de weg timmert, dreigde het lesmateriaal naar de achtergrond verdrongen te worden. "De laatste jaren zie je dat veel aandacht uitgaat naar gemeenteopbouw. Huiskringen ontstaan en Alpha-cursussen komen van de grond. Als GBS willen we met vernieuwd materiaal inspelen op die nieuwe situatie", geeft voorzitter Hofman aan. "Bovendien zie je in kringen steeds meer vervlakking optreden. Zeer uiteenlopende onderwerpen worden tijdens kringgesprekken besproken, maar de Bijbel komt hierbij slechts zijdelings aan de orde. Ons idee is: zonder binnen een gemeente in ieder geval één huiskring af voor diepgaande bijbelstudie om gedegen bijbelkennis op te kunnen doen. Voor deze bijbelstudiekringen is het GBS-materiaal bij uitstek geschikt."

Prikkelend

"Om het lesmateriaal geschikt te maken voor het gebruik in kringen zijn de lessen korter, directer en prikkelender. Via een stelling wordt even aan het onderwerp geroken, waarna in een bijbelinleiding het thema wordt uitgediept en met discussievragen het thema praktisch wordt gemaakt", vervolgt de voorzitter. "Daarbij proberen wij het onderwerp zo dicht mogelijk bij de mensen te brengen, dat het de mensen raakt en ze het in hun dagelijks leven kunnen toepassen." Een andere meerwaarde van het GBS-materiaal is volgens Hofman "het gemeenschapsbindend element". "De lessen zijn geschreven door predikanten binnen de Unie die hiervoor door de GBS-redactie worden benaderd", licht hij toe.

"Structureel en diepgaand de Bijbel lezen is heel belangrijk."

"Dat versterkt de identiteit en geeft aan 'Waar staan we?' als het gaat over bijvoorbeel visie op gemeente-zijn."

Inmiddels zijn drie GBS-boekjes in nieuwe stijl verschenen. Het eerste deel 'Bidden met de Bijbel open' behandelt bijzondere gebeden uit de Bijbel, waaronder het gebed van Abraham voor Sodom en het hogepriestelijk gebed van de Here Jezus. Het tweede deel 'Rijkdom en Roeping' gaat de brief aan de Efeziërs door. Het derde deel 'Samen op weg' gaat over Jezus' laatste reis naar Jeruzalem.

Sundayschool

De Gemeente Bijbel Studie komt voort uit de Gemeente Bijbel School die twintig jaar geleden is opgericht. "De toenmalige landelijk evangelist ds. Romke Reiling werd geïnspireerd door de Sundayschool in Amerika. Voorafgaand aan de kerkdienst ging men uiteen in kleine groepen om bijbelstudie te doen, waarna in de kerkdienst het samen vieren veel meer centraal stond in plaats van bijbeluitleg. Aanvankelijk was het GBS-materiaal dan ook gericht op bijbelstudie op zondagmorgen, maar dat bleek in Nederland niet van de grond te komen en is verschoven naar door-de-week."

Samen optrekken

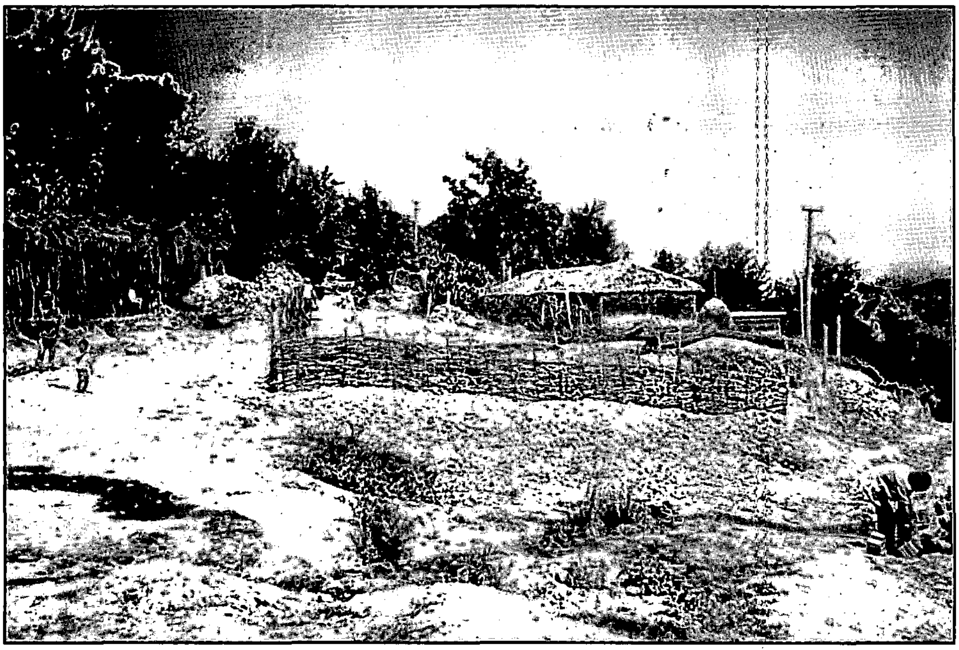
Voorzitter Hofman geeft aan dat ds. Reiling vier belangrijke aspecten voor de bijbelstudiegroepen voor ogen had, die nog steeds actueel zijn. "Meer kennis krijgen van de Bijbel, dat is de basis van alles. Daarnaast leer je elkaar steeds beter kennen en daarmee komt het derde aspect, pastoraat, om de hoek kijken. Doordat je elkaar leert kennen, voel je je ook meer verantwoordelijk voor elkaar, je trekt samen op. Als iemand bijvoorbeeld door ziekte niet kan komen, ga je eerder bellen of een bloemetje ter bemoediging brengen. Ten slotte heeft een bijbelstudiegroep een evangelisatie-aspect in zich. Door met elkaar over de Bijbel te praten, leer je ook makkelijker over je eigen geloof te vertellen en hoe je zelf bepaalde dingen beleefd."

Voor meer informatie over de GBS-bijbelstudieboekjes kunt u bellen met het Uniebureau: 030-2284457.

Nieuwjaarsboodschap

Door: Jan de Boer, voorzitter Unie Commissie

In het eerste nummer van *De Christen* van het vorige jaar keek ik met u terug naar het achterliggende jaar en ook vooruit naar het jaar 2001. Niemand kon toen ook maar vermoeden dat in dat jaar de tijd en de wereld radicaal zouden veranderen. We hebben denk ik met elkaar weer eens heel duidelijk geleerd dat in dit aardse bestaan niets zeker is; dat er geen garanties zijn voor aardse veiligheid en aards geluk.

J. de Zwart

"Wanneer we kijken naar al die mensen die dagelijks in nood verkeren en gebrek aan van alles en nog wat hebben, zijn al die zakelijke beslommeringen waar we zo mee bezig zijn erg betrekkelijk."

Op het moment van het schrijven van dit artikel is de strijd in Afghanistan nog in volle gang. De zoektocht naar de terroristenleider Bin Laden heeft nog geen resultaat gehad en de wereld houdt de adem in omdat het gevaar van uitbreiding van de strijd ook in andere landen zeker aanwezig is. Er zijn al veel onschuldige slachtoffers gevallen. Niet alleen in Amerika, maar ook in Afghanistan. Een land dat al zo lang wordt geteisterd door strijd en verdrukking. In Amerika is gezegd: "Het zal nooit meer zo worden als het was". En eigenlijk geldt dat voor de hele wereld. Alle mensen – wereldwijd – zijn betrokkenen geworden. Werd de westerse wereld gedurende lange tijd gekenmerkt door een relatieve rust, thans geldt ook hier dat dreiging, geweld en oorlog realiteit zijn.

En in die tijd zijn wij gemeente van de Heer in onze uniegemeenschap in ons kleine Nederland. En we maken ons druk om allerlei zaken die te maken hebben met op zich best belangrijke items, maar die allemaal in het niet vallen wanneer we de blik richten op de wereld om ons heen. Wanneer we kijken naar al die mensen die dagelijks in nood verkeren en gebrek aan van alles en nog wat hebben, zijn al die zakelijke beslommeringen waar we zo mee bezig zijn erg betrekkelijk. Want al die mensen hebben behoefte aan onze steun. Een steun die Christus ons heeft voorgeleefd. En al die mensen hebben behoefte aan het kennen van God, die er voor allen is en die geen ellende, geen gebrek, geen lijden en geen oorlog wil.

We zijn gemeente van Hem en we mogen als een licht in deze wereld zichtbaar zijn. Een soort baken in zee; een wegwijzer! Ik moet – nu ik deze woorden schrijf – denken aan Pablo. U kent hem niet en ik ken hem nauwelijks, maar ik had vorige week een bijzondere ontmoeting met hem. Ik was een aantal dagen voor mijn werk in Amsterdam en toen ik 's avonds na het eten hartje stad de halte van de tram zocht, raakte ik aan het dwalen. Dat was niet zo plezierig, want het stortregende en bovendien werd de buurt waar ik liep er niet vriendelijker op. Plotseling schoot een man – type zwerver – uit een portiek op mij af met de vraag of ik iets voor hem te roken had. Ik kon hem alleen een sigaar aanbieden. Op zijn vraag wat ik daar zocht en waar ik heen moest antwoordde ik eerlijk dat ik de halte van lijn 5 zocht maar dat ik de weg een beetje kwijt was. "Ik breng je wel even" zei hij en zo liep ik – inmiddels doorweekt – samen met een zwerver door donker Amsterdam. We raakten met elkaar in gesprek en op een gegeven ogenblik vroeg hij mij: "Je geeft me toch wel een mazzeltje?" En hoewel ik die uitdrukking niet kende begreep ik feilloos wat hij bedoelde. We liepen nog een paar straten door en hij wees mij hoe ik verder moest lopen. Ik bedankte hem en gaf hem zijn 'mazzeltje'. Het bedrag was kennelijk hoger dan hij verwacht had. "Ik breng je helemaal, want ook deze straat is niet zo veilig!" Zo leverde hij mij af bij halte 5.

Terug in mijn hotel mijmerde ik na over deze ontmoeting. Pablo en Jan. We noemden elkaar een goed mens. Hij mij omdat ik hem mazzelde en ik hem omdat hij mij de weg wees en vergezelde. We namen – pas bij de halte – hartelijk afscheid van elkaar. Ik moest aan Jezus denken die mensen de weg wijst, hen vergezelt en hen 'mazzelt' en ik bedacht hoe rijk wij zijn Hem te mogen kennen en Hem te mogen voorleven – zeker in deze donkere tijd! Ik wens u daarbij veel kracht en zegen toe.

Buitenlands- en ander nieuws

Saoedi-Arabië
De minstens 12 christelijke gastarbeiders die in juli en augustus jl. zijn gearresteerd, worden nog steeds vastgehouden. De autoriteiten doen geen mededelingen, ook niet tegenover de diverse consulaten, maar men neemt aan dat de arrestaties te maken hebben met christelijke activiteiten. In Saoedi-Arabië is iedere vorm van christelijke activiteit verboden, ook voor buitenlanders. Het gaat om een Indiër, vier Eritreeërs, vier Ethiopiërs, een Nigeriaan en een Filippino. Ze zijn allemaal lid van een of andere huisgemeente voor gastarbeiders. De arrestanten mogen wel af en toe bezoek ontvangen van hun familie.

(Compass Direct)

Noord-Korea
Paul Montacute van Baptist World Aid (de noodhulp van de Baptisten Wereld Alliantie) was kortgeleden weer in Noord-Korea. Hij heeft daar inmiddels zulke goede contacten opgebouwd, dat buitenlandse staf van de BWAid in de hoofdstad Pyongyang mag komen wonen. Hiervoor is een appartement gehuurd. De medicijnen die eerder werden verstrekt aan een kinderziekenhuis en een provinciaal ziekenhuis zijn al grotendeels gebruikt. Op dit moment zijn de Baptisten de enigen die deze ziekenhuizen steunen met hulp.

(BWA)

Studiedag over Pinnock
Naar aanleiding van het nieuwste boek van Charles Pinnock wordt op 30 januari a.s. een studiedag over deze theoloog gehouden aan de Vrije Universiteit. Charles Pinnock is één van de belangrijkste theologen van de laatste jaren. In zijn nieuwste boek *Ontketende liefde*, geschreven samen met Robert Brow, schetst Pinnock een nieuw theologisch ontwerp. Volgens de auteurs is het diepste dat we van God kunnen zeggen dat Hij Schepper en Liefde is. Ze noemen hun ontwerp dan ook *theïsme van creatieve liefde*. God wordt boven alles getekend als een Vader die op zoek is naar van Hem vervreemde kinderen. Twee van de sprekers op de studiedag in Amsterdam zijn dr. Arie Zwiep en ds. Teun van der Leer.
Voor meer informatie kunt u bellen: 0183-624738.

Week van Gebed 2002
De Week van Gebed in januari 2002 heeft als thema 'De gulden weg'. De bijbehorende materialen voor kinderen, tieners en volwassenen zijn verkrijgbaar bij de Evangelische Alliantie. De EA haakt dit keer in op de invoering van de Euro en het verdwijnen van de vertrouwde gulden. Omdat de Week van Gebed plaats vindt van 13-20 januari a.s. is de verandering van valuta zeer actueel. Belangrijker voor de EA zijn echter de veranderingen in de geestelijke en morele waarden. Wat heeft blijvende waarde, ook in de 21e eeuw? Wat draagt onze samenleving en bepaalt haar morele en geestelijke spankracht?
Voor meer informatie: EA, tel. 0343-513693.

Vertaald Verleden
Vijftig jaar Nieuwe Vertaling 1951
Van 21 december 2001 t/m 14 april 2002 is in het Bijbels Museum te Amsterdam de tentoonstelling *Vertaald Verleden. Vijftig jaar Nieuwe Vertaling* te bezichtigen. Deze tentoonstelling is ingericht in samenwerking met het Nederlands Bijbelgenootschap (NBG). Aan de hand van archiefmateriaal, filmbeelden en geluidsfragmenten is in het keldergewelf van het museum te zien en te horen hoe de bijbelvertaling uit 1951 is ontstaan en welke invloed deze vertaling heeft gehad op kerk en maatschappij. De tentoonstelling kijkt vanuit de NBG-vertaling 1951 ook terug naar voorgaande bijbelvertalingen. En er wordt een blik in de toekomst geworpen: in 2004 zal opnieuw een bijbelvertaling het licht zien. In de tentoonstelling is een aantal bijzondere Bijbels te zien. Zo ligt er een exemplaar van de eerste druk van de NBG-vertaling 1951, zoals aangeboden aan koningin Juliana. De stencilmachine die met een fiets aangedreven wordt, weerspiegelt iets van de oorlogsjaren. De verschillen in werkomstandigheden voor vertalers vroeger en nu zijn zichtbaar gemaakt ineen tweetal studeerkamers: één uit de jaren dertig en één uit het jaar 2000. Voor kinderen is er in het museum een speurtocht uitgezet. Openingstijden Bijbels Museum, Herengracht 366-368 in Amsterdam: maandag t/m zaterdag 10-17 uur; zon- en feestdagen 13-17 uur. 1 Januari gesloten.

Column over...

Vrede

Door: S. Prost

Ik lees de woorden nog maar even over. Want ze hebben me toch wel aan het denken gezet. Ruim 2 jaar geleden werden ze neer geschreven. Met de allerbeste gedachten en bedoelingen. "Ik ben er van overtuigd dat de volgende eeuw welvarender zal zijn. Een nieuwe gouden eeuw. De belangrijkste voorwaarde om welvaart te laten voortduren is namelijk vrede. En, afgezien van regionale conflicten – al erg genoeg natuurlijk – verwacht ik geen grote ontregelende oorlogen meer." Zo Kees ter Woord, directeur TWM/ Kwalitatief Marktonderzoek en publicist.
Ach ja, denk ik dan, dat zal ook wel met z'n beroep te maken hebben. Dan moét je toch wel iets over de toekomst kunnen zeggen. Was de wens de vader van de gedachte? Waren deze woorden – in de maand-editie van een bankmaatschappij opgenomen – misschien een duwtje in de goede richting om vertrouwen in de toekomst en in de goede opbrengst van het te beleggen geld? Want ja, als er geen toekomst is, heeft je bezit ook niet zoveel waarde voor je.
Nauwelijks twee jaren later en zeker na 11 november 2001 weten wel beter. Daar helpt geen moedertje-lief aan. Ook geen Nobelprijs voor de Vrede, hoe waardevol en vol respect ook voor de ontvanger ervan, hoogste baas van de VN. Och, we koesteren allemaal goede voornemens. En de inspanningen, ook op wereldniveau zijn niet uit te vlakken. Ben ik teveel realist? Koester ik dan geen hoop en breekt het mij dan nooit eens bij de handen af?
Dat vrede niet los gezien kan worden van gerechtigheid leert ons Jes. 32:17. Ja, leest u het maar na. En gelukkig zien we daar vandaag ook tekenen van. Dat die vrede van boven, van God komt, mochten we elkaar en de wereld door het kerstfeest weer laten horen: door Jezus, de Vredevorst. Zijn vrederijk zal komen. Gelukkig dat zijn gedachten hoger zijn dan onze gedachten.
Reageren? SProst@hetnet.nl

Lees je Bijbel, bidt elke dag, als je groeien wilt

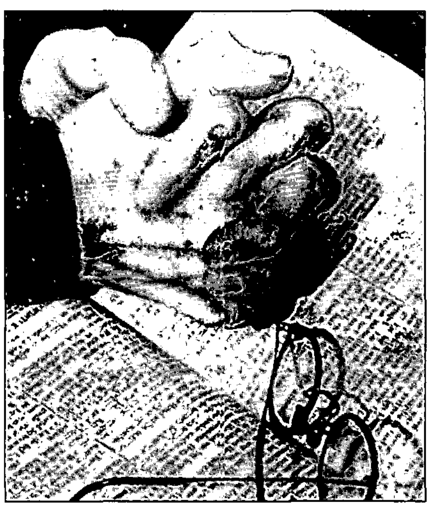
Door: Jannes Hofman

Lezen wij de Bijbel nog?

Dit liedje "Lees je Bijbel, bidt elke dag" leren de kinderen op de zondagsschool. Wij zingen het ook nog wel eens met de kinderen in de kerkdienst. Of alle zondagsschoolliedjes nou altijd zo'n goede tekst hebben, betwijfel ik wel eens. Maar dit lied kan er mee door. Hier wordt niets verkeerds gezegd. Lezen in de Bijbel, en daarbij bidden, daar groei je van. Niet in de lengte, maar in de diepte. Je zult meer en meer uitgroeien tot een beelddrager van Christus.

Dat lezen van de Bijbel en bidden is vandaag niet meer zo vanzelfsprekend. Ik ben opgegroeid in een gezin, waar voor het eten gebeden werd, door mijn vader, en na de warme maaltijd werd uit de Bijbel gelezen, door mijn moeder. Wij hebben deze goede gewoonte overgenomen. Maar doen onze kinderen dit ook nog?

Archief De Christren

Biddende handen boven een gelezen Bijbel. Komt dit nog genoeg voor?

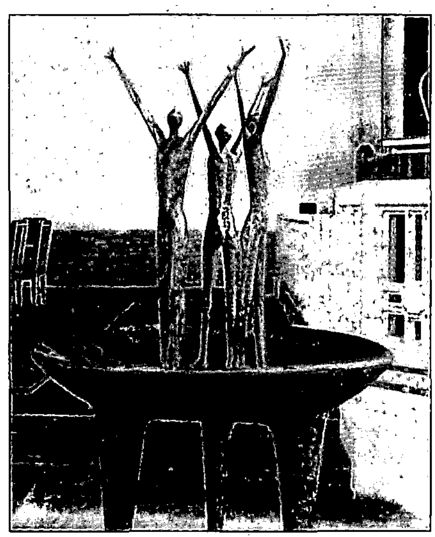
De Bijbel is het meest verkochte boek, een bestseller. Maar ook het minst gelezen boek, wordt wel beweerd. De samenwerkende kerken hebben drie jaar geleden, samen met de Bijbelgenootschappen, de actie 'het Jaar met de Bijbel' gehouden. Uit onderzoek was gebleken, dat de Bijbel in Nederland naar de achtergrond verdwijnt. Buiten de kerken dreigt de Bijbel een onbekend boek te worden, binnen de kerken wordt de Bijbel steeds minder gelezen. Daarom heeft het Nederlands Bijbel Genootschap een afdeling in het leven geroepen die heet: Bevordering Bijbelgebruik.

Een Bijbelquiz

Deze ontdekking van weinig Bijbelgebruik deden niet alleen de Bijbelgenootschappen. De Evangelische Alliantie hield kortgeleden onder jongeren uit diverse kerken van gemiddeld vijftien/zestien jaar een klein onderzoekje naar de kennis van de Bijbel. Haar blad *Idea* publiceerde deze gegevens. Op de vraag: Waar staan de zendingsreizen van Paulus beschreven? In 2 Koningen, Handelingen, Romeinen of Lucas, wist nog niet de helft het goede antwoord te geven. Op de vraag: Waar de tien-geboden te vinden zijn, in Exodus, Genesis, Openbaringen of Handelingen, wist driekwart het goede antwoord te geven. Waar de tekst "Alzo lief had God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft" staat, wist iets meer dan de helft het Johannes-evangelie te noemen. De 'Bergrede' wist de helft van de jongeren op de goede plaats in de Bijbel te zetten. Nog een vraag uit de enquête? Welke Psalm begint als volgt: De Heer is mijn herder, mij ontbreekt niets. Psalm 14, Psalm 150, Psalm 119, Psalm 23? Er is niet veel verschil in de Bijbelkennis onder de jongeren van de diverse kerken. Onze Baptisten-jongeren scoorden gemiddeld. De jongeren uit de Kerk van de Nazarener waren verreweg het beste in de Bijbel thuis.
Niet alleen bij de 'gemiddelde Nederlander' is de kennis van de Bijbel gering, ook in evangelische kring gaat de Bijbelkennis achteruit.

Dr.Nullens

In *Visie*, het programmablad van de EO, zei dr. Patrick Nullens, rector van de Evangelische Thelogische Faculteit in het Belgische Heverlee, het volgende: "Wanneer horen we de woorden van Billy Graham nog: 'The Bible says?' () Onlangs had hij een leidersconferentie bezocht. Enkele jonge christenen vertelden hoe ze tot bekering gekomen waren. De vraag was: Wat heeft je aangetrokken? Bijna allemaal volgden ze de Alpha-cursus. Ik was ontgoocheld. Ze vertelden zo iets vaags dat ik me afvroeg: Zijn ze wel christen geworden? Ik hoorde heel weinig over Christus Die hen had aangegrepen." In hun woorden herkende dr.Nullens niet meer de taal en de belevingswereld van de Bijbel.

Archief De Christren

Strekken we ons nog uit naar kennis van Gods Woord?

Diezelfde getuigenissen van bekeerde jongeren las ik ook in het boekje van Betty Heynis (*De gevonden Vader, hoe jongeren tot het geloof komen*, 1996). Aangrijpende verhalen. Mooie getuigenissen van hun geloof. Hele existentiële verhalen over ervaringen met God. Maar hoe diep is hun geloof verankerd in de Schriften. Geldt voor velen niet, dat zij niet verder gekomen zijn dan de melk, waar de Hebreeën-brief het over heeft, terwijl zij allang vast voedsel zouden moeten nuttigen?

Persoonlijk Bijbellezen

Het is een goede traditie tijd te ne-

men om de Bijbel te lezen. Dat kan rondom de maaltijd. Dat kan op andere momenten van persoonlijke bezinning. Op vaste tijden. Of als je er behoefte aan hebt of er toe gedrongen wordt. Probeer dan meditatief de Bijbel te lezen. Ga het gedeelte nog eens over lezen. Ga sommige zinnen of woorden onderstrepen. Stel vragen aan de tekst. Noteer eventueel, wat het gedeelte je gedaan heeft en wat het je geleerd heeft.

Bijbellezen kun je goed combineren met bidden. Bidden kan jouw antwoord zijn op het Woord van God. Vraag je na het lezen van een Bijbelgedeelte eens af, waarvoor je God zou kunnen danken. En waartoe de tekst je oproept om voor te bidden? Wat zou je tegenover God willen belijden? Met wat ik hier noemde dacht ik aan de viermaal gedraaide krans, waar Luther het over had. Bij het lezen van een tekst vroeg hij zich af: a. wat leer ik hieruit? (bedenken), b. waarvoor kunnen wij God danken? (bedanken), c. waarvoor kunnen wij schuldbelijden? (bekennen), d. welke dingen zouden wij aan God kunnen vragen voor onszelf en voor anderen? (bidden).

Bijbellezen verdiept je omgang met de Heer. Het brengt het Evangelie heel dicht bij en het kan zijn werk aan je doen. Het kan bevrijdend en dragend dichtbij komen. Niet alle gedeelten in de Bijbel bewerken dit. Ik kan mij voorstellen, dat je in moeilijke tijden niet het boek Richteren moet gaan lezen, maar wel het Psalmen-boek, of de Filippenzen-brief, of een Evangelie. Maar altijd dreigt het gevaar in je persoonlijke zoektocht door de Bijbel eenzijdig bezig te zijn en misschien zelfs vast te lopen.

Hulp bij het Bijbellezen

Een Bijbelleesrooster is heel nuttig om met een bepaalde regelmaat alle facetten van de Bijbel aan de orde te krijgen. Er zijn natuurlijk ook talloze andere hulpbronnen. Er worden dagboeken uitgegeven, en scheurkalenders. Mooie cadeautjes om te geven. Uitgaande van een tekst willen de schrijvers je helpen het Woord in je eigen leven te laten landen.

Vanuit onze Unie geven wij ook prachtig materiaal uit. Twintig jaar geleden is de Gemeente-Bijbel-School opgericht. Door voorgangers uit onze eigen kring worden Bijbellessen geschreven. Dit jaar is dit materiaal vernieuwd. Wij vonden toch, dat onze schrijvers te veel preekten en niet genoeg 'to the point' kwamen. De nieuwe boekjes zien er prachtig uit. In kleur, in een lay-out die er uitspringt. Kort en bondig, prikkelend, tekstgetrouw en actualiserend wordt op één A-viertje een Bijbelstudie aangeleverd. De opzet is nog steeds alle onderdelen van de Bijbel, zoals wet, geschriften, profeten, evangeliën en brieven, aan de orde te krijgen. Je kunt het GBS-boekje voor persoonlijke Bijbelstudie gebruiken, maar de opzet is om dit in een groep te doen.

Samen de Bijbel lezen

Samen-de-Bijbel-lezen heeft voordelen boven persoonlijke Bijbelstudie. Je komt wat af van het vrijblijvend en selectief lezen van de Bijbel. Iedereen leest op zijn eigen manier de Bijbel en heeft zijn eigen voorkeuren. Over veel lees je als individu heen en bepaalde gedeelten laat je gewoon links liggen. Niet iedereen kan de discipline opbrengen om met vaste regelmaat zich af te zonderen voor Bijbellezing. Zij zouden dit wel graag willen, zij vinden ook dat het moet, maar het lukt hen maar niet om hun eigen vrije tijd zo in te richten, dat het ook gebeurt. Met plezier gaan zij de verplichting aan met een Bijbelgroep mee te doen.

Een groep heeft ook verdere voordelen. Je ontmoet mensen. Je krijgt contacten. Je deelt kennis en inzichten. De Bijbel wordt breder. Maar ook ervaringen worden gedeeld. Je hoort van vreugde en verdriet. Van worstelingen. En hoe toen, in die omstandigheden, die tekst opflitste in hun leven en hen een weg wees. Dit maakt het samen-de-Bijbel-lezen zo rijk.

Er zijn al zoveel activiteiten

Wij hebben het zo druk vandaag. Wij hebben al zoveel verplichtingen. Het eigen huis onderhouden. We moeten nog zoveel vrije dagen opnemen. Waar zullen wij nou eens heen gaan? Wij willen ook nog wat weekenden besteden. Sauerland kan net in een weekend. De TV verplicht ons ook nog eens om dit en dat te zien. We hebben en kunnen zoveel. Wat een drukte. En dan hebben wij het nog niet eens over de gemeente gehad. Een cursusje hier, een trainingsavond daar, en nog de wijkavonden er tussendoor.

Toch lijkt mij één van de eerste en belangrijkste activiteiten een Bijbelkring. Dat kan de 'ouderwetse' G(emeente)B(ijbel)S(chool) zijn, maar die Bijbelstudie kan ook ondergebracht worden in een huis-

Archief De Christen

Samen bidden, samen Gods Woord bestuderen, samen groeien.

kring. Op de huiskringen worden meestal wel Bijbelse onderwerpen behandeld, maar soms waaiert een gesprek over een onderwerp alle kanten uit, zodat je uiteindelijk niets van het onderwerp meekrijgt. Een duidelijke koppeling van Bijbeltekst en vragen daarbij lijkt mij handzamer. En bovendien, je bent veel meer met de Bijbel bezig. En de Bijbel is toch norm en bron voor ons allen?

Christus!

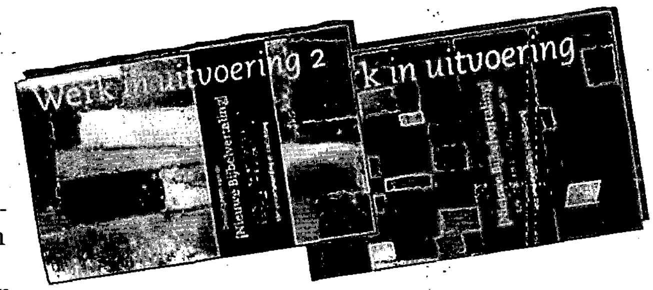
Is pure Bijbelkennis het doel? Je wordt er nooit minder van. Er kunnen zich omstandigheden voordoen, dat je blij bent gedeelten uit de Bijbel uit het hoofd te kennen. Dat dan zo ineens die Bijbelwoorden in je boven komen en jou optillen en bemoedigen. Want daar gaat het om. Bijbelkennis is geen doel in zichzelf. De woorden van de Bijbel willen tot leven in mij komen. Ze willen zich uitwerken als een Woord van God, dat schept en vernieuwt.
Het woord van de Bijbel wil Christus in mij tot leven brengen, want Hij is het echte, en het levende Woord. Om Hem draait het allemaal. Om Hem is het begonnen. Hij is het doel. In Hem komt de Bijbel tot vervulling. Om Jezus gaat het. Die het Leven is, en het Licht. In Hem kom ik tot licht en tot leven.

Een nieuwe b

Door:

Het is de laatste tijd wat stil op het erf van de publicaties over de Nieuwe Bijbel Vertaling.
Ook de reacties op de reeds verschenen delen zijn niet meer zo hevig als zij eerst waren.
Maar het duurt niet meer zó lang voor onze NBG-vertaling 1951 vervangen zal worden door de Nieuwe Bijbel Vertaling 2004 (hierna NBV genoemd). Velen onder ons zullen de NBG-vertaling wel in gebruik hebben.

Eenvoud
Wanneer u als lezer hier een professioneel exposé verwacht, sla dan dit epistel over. De ingewikkelde, met voetnoten te verklaren, termen zouden het achter uw oogleden doen duizelen. Dat zou ik niet op mijn geweten willen hebben. Laat staan dat ik mij daarvoor geroepen zou voelen. Het houdt mij wel bezig. Dat kan ook niet anders als je er dagelijks gebruik van mag maken en het er over moet hebben.

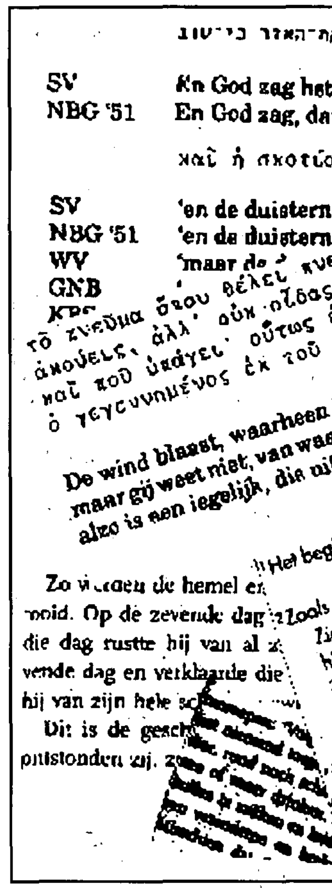

Waardering
Als u echter eens wist wat er allemaal achter zit, wanneer u de Bijbel als boek in de hand hebt.
Een stevige kaft, jawel. Maar die inhoud. Wat een proces moet de inhoud – van oorsprong tot hedendaagse vertaling – doorgemaakt hebben! Dat werk, die vertalingen, daar komt het nu juist op aan. Voor dat monniken-werk neem je je petje af. Dat moet toch wel bewondering oogsten.

Ruim honderd medewerkers, van bestuursleden tot taalwetenschappers/neerlandici en van supervisoren die de vertalingen toetsen tot de projectsecretarissen, zijn constant bezig aan dit immense karwei. Dit werk wordt uitgevoerd door het Nederlands Bijbelgenootschap en de Katholieke Bijbel Stichting. Verder is er ook regelmatig overleg met de Vlaamse Bijbelstichting en het Vlaams Bijbelgenootschap. En uit onze Uniegemeenschap dragen prof. dr. J. Reiling en dr. P.J. Lalleman hun steen(tje) bij. In kerkelijk Nederland spreken ook feministen en Gereformeerde Bonders mee en komen de medewerkers uit 23 verschillende geloofsgemeenschappen. En dan zullen zij het allemaal bij de uitgave van de NBV over twee jaren wel met elkaar eens moeten zijn. Proefvertalingen van delen van de Bijbel zijn uitgekomen. Waardering en kritiek is niet uitgebleven en heeft zijn zeker nut bewezen.

Noodzaak
Is zo'n vertaling nu wel nodig, vraagt iemand zich af. Ja en nee. Om het heel simpel te zeggen: ja, omdat wij in onze woordkeus ons wel wat anders zijn gaan uitdrukken dan een halve eeuw geleden. En nee, omdat de teksten uit het woord van God ons zo vertrouwd zijn geworden door de verheven taal die ons dierbaar was. Die verandering zou ons gevoel (en bijna ons geloof) geweld kunnen aandoen. Een groot aantal onder ons voelt dit wel zo aan. Maar laat dit u duidelijk zijn: de vertaling van 1951, die wij meestal nog gebruiken, wordt niet vertaald. Wat ik nu beweer? Wel, de vertalers werken aan een rechtstreeks, getrouw vertalen van de brontekst in ons hedendaags Nederlands en wel zo doeltaalgericht mogelijk. Die brontekst is voor het Oude Testament het Hebreeuws en voor het Nieuwe Testament het Grieks. En daarnaast komen ook nog enkele passages in het Aramees voor. Uit die oorspronkelijke talen zal de Bijbel in de hedendaagse Nederlandse spreek- en schrijftaal overgezet worden. En opnieuw worden bij dit vertalen weer ontdekkingen gedaan waardoor de nu verouderde vertaling van 1951 niet meer zo overeen komt met hoe wij vandaag lezen en schrijven.

Nu rijzen er twee vragen. De eerste is: hebben de vertalers van '1951' het dan niet goed gedaan? Jazeker, Maar dat was toch zo'n halve eeuw terug in de tijd. De meesten van ons hebben heel veel veranderingen meegemaakt. Ze zouden voor het dagelijks gebruik niet meer terug willen naar de wastobbe, de kolenkachel, de inktpot of de stencilmachine. Uitgezonderd dan enkele nostalgen. En dan moeten we ons bij het lezen van de Bijbel kunnen vinden in ons dagelijks taalgebruik. Het volgende is ook niet zonder belang: hebben niet-gelovigen dan zoveel te maken met de Bijbel, die ons zo dierbaar is geworden? Daar tegenover stel ik dan: spreekt God met zijn Woord alleen tot óns en gaat het die ander niets aan? Juist God heeft met zijn liefde de hele wereld op het oog. Jood en heiden, Griek en Thai. De bijbelverspreiding heeft alleen zin en doel als iedereen in eigen taal het boek van God kan lezen. Begrijpend lezen. Als het geloven in Jezus en zijn reddingswerk voor ieders eigen leven verstaanbaar ontvangen moet worden, dan moet die drempel daarvoor ook zo laag mogelijk zijn.

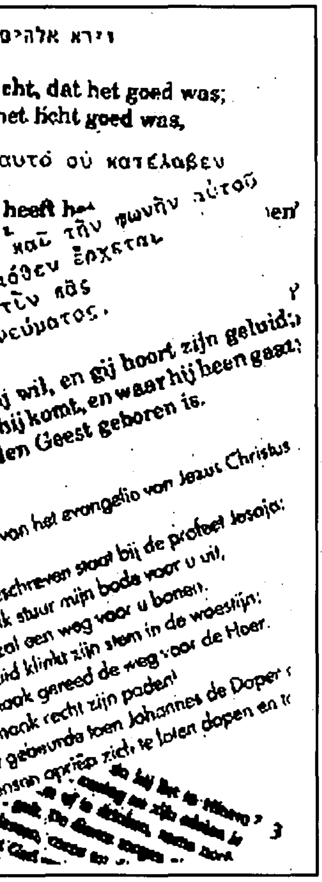

Enkele verschillen
Eerst het woordgebruik.
'Maagschap', uit Genesis 12:1, wordt

ijbelvertaling

Prost

vertaald in 'familie'. Mooi is de keuze in Genesis 12:2: 'tot een bron van zegen zul je zijn'. Kennen we in Genesis 24:50 nog het woord 'bestiering', nu wordt het 'beschikt'. In Genesis 37:19 waar Jozef 'aartsdromer' wordt genoemd, wordt het nu 'meesterdromer'. Enkele voorbeelden van uitdrukkingen die we waarschijnlijk niet meer zullen aantreffen in de NBV. zijn: 'losser' in Ruth 3:9, 'burin' in Ruth 4:17, 'rijm' in Exodus 16:4, 'doen verkwijnen' in Leviticus 26:16, 'verknocht worden' in 1 Samuel 18:1, 'cijns' in Ezra 4:13, 'verhelen' in Psalm 32:5, 'smaadheid' in Psalm 119:39, 'verbeiden' in Psalm 119:43, 'vergramd worden' in Spreuken 22:14, 'slee' in Jeremia 31:29, 'neervlieten' in Klaagliederen 2:18 en 'zich hovaardigen' in Ezechiel 37:10-14.

Komen we in de huidige vertaling wel eens "God beware mij er voor", "geen vreze voor God" enz., we zullen deze uitdrukkingsvorm in de NBV veel minder tegenkomen. In de meeste gevallen is de aanspreekvorm in menselijke relaties 'gij' vervangen door 'je/jij' of 'u'. Zoals u ziet beperk ik mij hier maar tot het Oude Testament.

Een aantal van deze woorden noemt men *archaïsmen*. Dat zijn in onbruik geraakte woorden. Toch zullen we niet al deze woorden missen. Zoals in Psalm 93: 5 er blijft staan: 'tot in lengte van dagen'. Want in de meer dichterlijke gedeelten van de Bijbel doen we de dichtkunst geen eer door deze woorden te moderniseren. Proza of poëzie moeten ook proza of poëzie blijven.

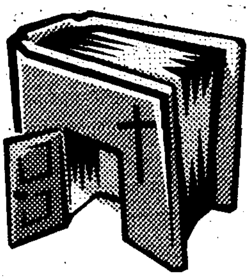
En dan de zinslengte. In ons hedendaags Nederlands wordt aanbevolen om de gemiddelde zin tot 10 woorden te beperken voor lezers met alleen basisschool of voorbereidend beroepsonderwijs. Voor hen die een universitaire opleiding volgden kan dat gemiddelde 25 woorden zijn (*Trouw Schrijfwijzer*, pag. 181). In het Nieuwe Testament van de NBG-vertaling treffen we enkele voorbeelden van lange zinnen aan: in 1 Korinthiërs 9:19-21 in één zin 93 woorden; in Efeziërs 1:7-12 zijn dat er 128 en 15-21 zelfs 146! Daar zal dus nog wel even aan gesleuteld moeten worden. De Bijbel moet immers – door eenvoudige woordkeus en een gemiddelde zinslengte – door iedereen te volgen zijn.

De Godsnaam

Over de naam van God is heel veel te doen geweest. Om kort te gaan: er is gekozen voor de benaming heer Jezus in gewone letters of in andere gevallen voor God de HEER, dus in kapitalen. Eenvoudig is dit niet, want de Godsnaam is niet alleen JHWH. We kennen ook de soortnamen als Adonai (de Heer of (mijn) Heer), El Sjaddai (God de Ontzagwekkende) en Eljon (de Allerhoogste). U begrijpt dat daar veel over te doen geweest is. Wat betreft de aanduiding de Heilige Geest, krijgt het bijvoeglijke naamwoord heilige een kleine letter. Natuurlijk behoudt de naam Jezus (de) Christus wel deze aanduiding.

Gevolgen

Het zal voor velen wel even wennen zijn. Het lezen van de Bijbel in de diensten, op verenigingen, thuis aan tafel en in het persoonlijke gebruik. De aangehaalde teksten in bestaande lees- en vooral studieboeken in opleidingen zullen aangepast worden. We zullen ook daarin met onze tijd mee moeten gaan. We sluiten natuurlijk niet uit dat het zeer waardevol kan zijn om de (nog) bestaande vertalingen te vergelijken met deze nieuwe NBV. Maar dat wennen geldt niet alleen het taalgebruik op zichzelf. Voor veel gelovigen hebben bepaalde bestaande uitdrukkingen uit de Bijbel een grote emotionele geloofswaarde. Dat blijkt ook uit de liederen die in bepaalde tijden, situaties en geloofsbeslissingen een rol hebben gespeeld.

Ik wil het hierbij laten. Op een eenvoudige manier en beperkt heb ik geprobeerd er iets over uit te leggen. Ook al zullen er zijn die hier niet genoeg aan hebben. Die zeggen: er is zoveel meer wat er bij de vertaling komt kijken. Laat het voor u/jou een aanzet zijn. We zullen er straks wel allemaal mee te maken krijgen. En ook hiervoor de machtige belofte van de Heer: *"Want zoals de regen en de sneeuw van de hemel neerdaalt en daarheen niet weerkeert, maar doorvochtigt eerst de aarde en maakt haar vruchtbaar en doet haar uitspruiten en geeft zaad aan de zaaier en brood aan de eter, alzo zal ook mijn woord dat uit mijn mond uitgaat, ook zijn: het zal niet ledig tot Mij wederkeren, maar het zal doen wat Mij behaagt en dat volbrengen waartoe ik het zendt."* (Jesaja 55:10 en 11). Bidden wij dan ook om de leiding van de Gods Heilige Geest. Voor hen die met de belangrijke opdracht bezig zijn een bruikbaar geschreven woord door te geven. Ook voor elkaar en onszelf. We zijn ervan afhankelijk, leven er uit en mogen het doorgeven.

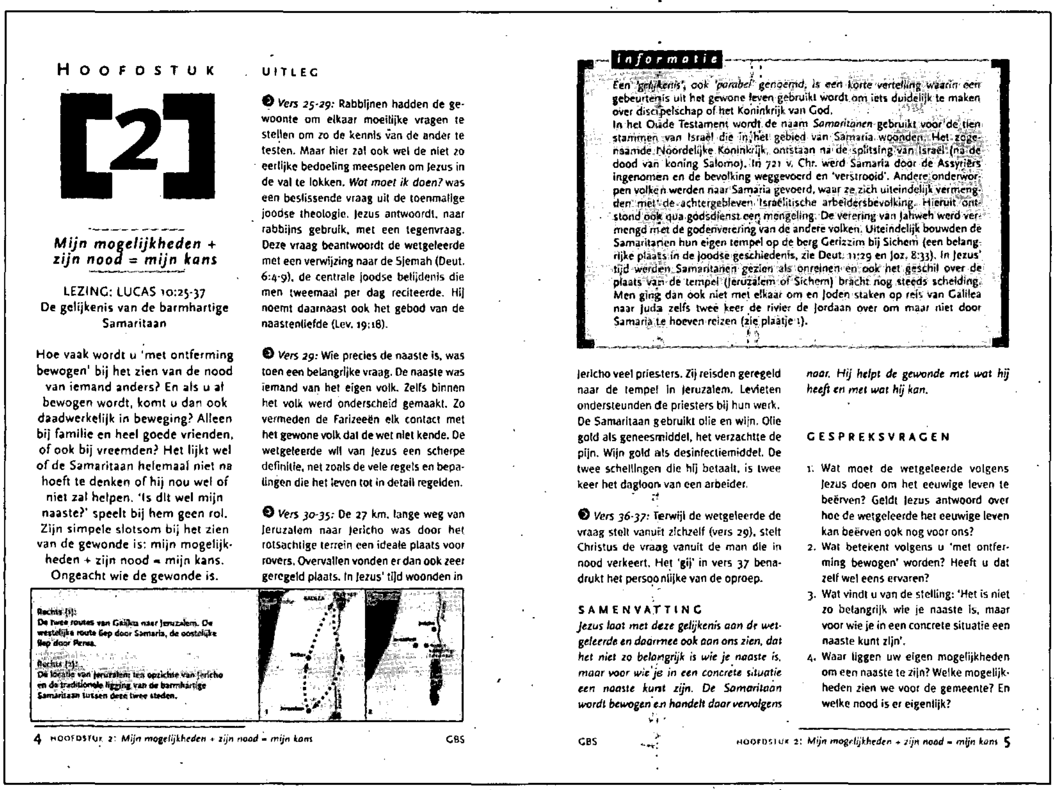
Informatie:
NBG, Postbus 620, 2003 RP
Haarlem
Tel. 023- 514648/49
E-mail:
info@bijbelgenootschap.nl

Gemeente Bijbel Studies

Het nieuwe GBS-materiaal mag er zijn!

Door: Jaap Bos

"*Wie de toekomst als tegenwind ervaart loopt in de verkeerde richting*" was de afsluiter/uitsmijter van de presentatie van de GBS nieuwe stijl op de jongste Algemene Vergadering van de Unie in Hengelo. Een stijl, in een modern jasje gestoken, die velen tot de verbeelding sprak. Br. Luikens schreef daarover in *De Christen* o.a.: "Alleen al de layout (het uiterlijk) belooft veel voor de toekomst." Getuige daarvan waren negenendertig nieuwe persoonlijke abonnees en negen gemeenten die zich spontaan aanmelden als jaarabonnee. Inmiddels maken ruim vijftig gemeenten gebruik van de GBS-boekjes. Daarmee lijkt een neerwaartse spiraal van tanende interesse in het GBS materiaal te zijn gestopt, ja zelfs omgebogen. Een spontane reactie van een AV-deelnemer was: "Vernieuwing GBS zeer goed".

HOOFDSTUK

[2]

Mijn mogelijkheden + zijn nood = mijn kans

LEZING: LUCAS 10:25-37
De gelijkenis van de barmhartige Samaritaan

Hoe vaak wordt u 'met ontferming bewogen' bij het zien van de nood van iemand anders? En als u al bewogen wordt, komt u dan ook daadwerkelijk in beweging? Alleen bij familie en heel goede vrienden, of ook bij vreemden? Het lijkt wel of de Samaritaan helemaal niet na hoeft te denken of hij nou wel of niet zal helpen. 'Is dit wel mijn naaste?' speelt bij hem geen rol. Zijn simpele slotsom bij het zien van de gewonde is: mijn mogelijkheden + zijn nood = mijn kans. Ongeacht wie de gewonde is.

UITLEG

Vers 25-29: Rabbijnen hadden de gewoonte om elkaar moeilijke vragen te stellen om zo de kennis van de ander te testen. Maar hier zal ook wel de niet zo eerlijke bedoeling meespelen om Jezus in de val te lokken. *Wat moet ik doen?* was een beslissende vraag uit de toenmalige joodse theologie. Jezus antwoordt, naar rabbijns gebruik, met een tegenvraag. Deze vraag beantwoordt de wetgeleerde met een verwijzing naar de Sjemah (Deut. 6:4-9), de centrale joodse belijdenis die men tweemaal per dag reciteerde. Hij noemt daarnaast ook het gebod van de naastenliefde (Lev. 19:18).

Vers 29: Wie precies de naaste is, was toen een belangrijke vraag. De naaste was iemand van het eigen volk. Zelfs binnen het volk werd onderscheid gemaakt. Zo vermeden de Farizeeën elk contact met het gewone volk dat de wet niet kende. De wetgeleerde wil van Jezus een scherpe definitie, net zoals de vele regels en bepalingen die het leven tot in detail regelden.

Vers 30-35: De 27 km. lange weg van Jeruzalem naar Jericho was door het rotsachtige terrein een ideale plaats voor rovers. Overvallen vonden er dan ook zeer geregeld plaats. In Jezus' tijd woonden in Jericho veel priesters. Zij reisden geregeld naar de tempel in Jeruzalem. Levieten ondersteunden de priesters bij hun werk. De Samaritaan gebruikt olie en wijn. Olie gold als geneesmiddel, het verzachtte de pijn. Wijn gold als desinfectiemiddel. De twee schellingen die hij betaalt, is twee keer het dagloon van een arbeider.

Vers 36-37: Terwijl de wetgeleerde de vraag stelt vanuit zichzelf (vers 29), stelt Christus de vraag vanuit de man die in nood verkeert. Het 'gij' in vers 37 benadrukt het persoonlijke van de oproep.

Rechts (1):
De twee routes van Galilea naar Jeruzalem. De westelijke route liep door Samaria, de oostelijke liep door Perea.

Rechts (2):
De locatie van Jeruzalem ten opzichte van Jericho en de traditionele ligging van de barmhartige Samaritaan tussen deze twee steden.

4 HOOFDSTUK 2: *Mijn mogelijkheden + zijn nood = mijn kans* GBS

informatie

Een 'gelijkenis', ook 'parabel' genoemd, is een korte vertelling waarin een gebeurtenis uit het gewone leven gebruikt wordt om iets duidelijk te maken over discipelschap of het Koninkrijk van God.
In het Oude Testament wordt de naam *Samaritanen* gebruikt voor de tien stammen van Israël die in het gebied van Samaria woonden. Het zogenaamde Noordelijke Koninkrijk, ontstaan na de splitsing van Israël (na de dood van koning Salomo). In 721 v. Chr. werd Samaria door de Assyriërs ingenomen en de bevolking weggevoerd en 'verstrooid'. Andere onderworpen volken werden naar Samaria gevoerd, waar ze zich uiteindelijk vermengden met de achtergebleven Israëlitische arbeidersbevolking. Hieruit ontstond ook qua godsdienst een mengeling. De verering van Jahweh werd vermengd met de godenverering van de andere volken. Uiteindelijk bouwden de Samaritanen hun eigen tempel op de berg Gerizzim bij Sichem (een belangrijke plaats in de joodse geschiedenis, zie Deut. 11:29 en Joz. 8:33). In Jezus' tijd werden Samaritanen gezien als onreinen en ook het geschil over de plaats van de tempel (Jeruzalem of Sichem) bracht nog steeds scheiding. Men ging dan ook niet met elkaar om en Joden staken op reis van Galilea naar Juda zelfs twee keer de rivier de Jordaan over om maar niet door Samaria te hoeven reizen (zie plaatje 1).

SAMENVATTING

Jezus laat met deze gelijkenis aan de wetgeleerde en daarmee ook aan ons zien, dat het niet zo belangrijk is wie je naaste is, maar voor wie je in een concrete situatie een naaste kunt zijn. De Samaritaan wordt bewogen en handelt daar vervolgens naar. Hij helpt de gewonde met wat hij heeft en met wat hij kan.

GESPREKSVRAGEN

1. Wat moet de wetgeleerde volgens Jezus doen om het eeuwige leven te beërven? Geldt Jezus antwoord over hoe de wetgeleerde het eeuwige leven kan beërven ook nog voor ons?
2. Wat betekent volgens u 'met ontferming bewogen' worden? Heeft u dat zelf wel eens ervaren?
3. Wat vindt u van de stelling: 'Het is niet zo belangrijk wie je naaste is, maar voor wie je in een concrete situatie een naaste kunt zijn'.
4. Waar liggen uw eigen mogelijkheden om een naaste te zijn? Welke mogelijkheden zien we voor de gemeente? En welke nood is er eigenlijk?

GBS HOOFDSTUK 2: *Mijn mogelijkheden + zijn nood = mijn kans* 5

Voorbeeld GBS-les

Wat is er veranderd? Wat maakt het GBS boekje vandaag de dag wél interessant? Vooropgesteld: het doel "Samen-de-Bijbel-lezen" en daaruit voortvloeiend Bijbelkennis, Evangelisatie (door gesprekken leer je gemakkelijker met anderen over je geloof praten) en Pastoraat (je leert elkaar beter kennen en er ontstaat zorg voor elkaar) is hetzelfde. Echter de weg er naartoe is anders, verfrissend en van deze tijd.

Alleen al het puike boekje! Ligt lekker in de hand, oogt mooi, prachtig papier en kleur, mooie foto's. Het nodigt direct uit erdoor heen te bladeren. Geen lessen waarin gepreekt wordt, maar een prikkelende of actuele intro. Hierin wordt gelijk een vertaalslag gemaakt naar onze hedendaagse leefwereld. En daar moet je uiteindelijk ook weer uitkomen aan het eind van het gesprek rond de Bijbel. Vanuit dat intro gaat het naar informatie, achtergrondinformatie, waardoor een tekst gaat spreken, en waar je de diepte in kunt. Het is geschikt voor een breed gebruik binnen de gemeente: huiskringen, vergaderingen, zangkoor, zusterhulp, Bijbelstudies etc. Bruikbaar in de groep, maar ook individueel. Het is 'tijdloos' geschreven materiaal, zodat het altijd weer opnieuw gebruikt kan worden. Maar ook is het geschrevene bestemd voor jong en oud. Geen aparte gedeelten meer, maar samen, waarbij de ene generatie luistert naar en in gesprek komt met de andere.
De schrijvers worden uitgenodigd en uitgedaagd lesmateriaal van een hoge kwaliteit te schrijven. Daarmee zijn zij de belangrijkste medewerkers. We proberen een pool van schrijvers te vormen, vanwaar uit geput kan worden. Zo proberen we voor de diverse onderwerpen, thema's de juiste schrijvers te vinden. Inmiddels bevinden zich er al een zestiental in de pool.

O ja, nog even de naam GBS, 'Gemeente Bijbelschool', deed een beetje denken aan de vorige generatie uitgaven. Vandaar een nieuwe naam en logo: 'Gemeente Bijbel Studies'. Een naam waar volgens de op de AV gehouden enquête 94% zich prima in kon vinden.
We hopen dat het vernieuwde materiaal uw nieuwsgierigheid prikkelt en zijn weg zal vinden naar u en de gemeenten. Zelfs van buiten onze gemeenschap is al belangstelling getoond voor het GBS boekje. Daarbij zal ook nog een grootletter uitgave en een braille-uitgave het licht zien.

Samen rondom de Bijbel in gesprek zijn, is in ieder geval altijd een goede weg, die de Heer zegent.

Nieuwe GBS-boekjes

GBS-boekjes zijn te bestellen bij het Uniebureau: 030-2284457.

Jaarabonnementen (voor 3 boekjes per jaar) zijn mogelijk voor gemeenten en particulieren.

Gemeenteabonnement (minimum afname 5 boekjes per keer): € 9;
Persoonlijk abonnement: € 14.

BIDDEN MET DE BIJBEL OPEN
Inhoud:
Abraham bidt voor Sodom – Gen. 18:16-33
Mozes dankt voor de redding – Ex. 15:1-21
Mozes neemt het op voor het volk – Ex. 32:9-14 en 30-34
Nehemia belijdt de zonden van het volk – Neh. 1
Jobs antwoord aan God – Job 39:36-38 en 42:1-6
Jona roept uit de diepte – Jona 2
De lofzang van Maria – Luc. 1:46-56
Jezus bidt – Joh. 17
De gemeente bidt eensgezind – Hand. 4:23-31

Prijs: € 5 (2e druk)

RIJKDOM EN ROEPING
Inhoud:
De rijkdom in Christus – Ef. 1:1-14
Bidden en wandelen door genade – Ef. 1:15-2:11
Gods genade maakt ons één – Ef. 2:11-22
Het geheim van de roeping der heidenen – Ef. 3:1-13
Paulus op de knieën – Ef. 3:14-21
Eenheid en verscheidenheid – Ef. 4:1-16
De nieuwe levenswandel – Ef. 4:17-32
Leven als Christus – Ef. 5:1-22
De verhoudingen in de gemeente – Ef. 5:21-6:9
De geestelijke strijd – Ef. 6:20-24

Prijs: € 4

SAMEN OP WEG
Inhoud:
Jezus volgen – Luc. 9:51-62
De gelijkenis van de barmhartige Samaritaan – Luc. 10:25-37
De rijke man die dwaas is – Luc. 12:13-34
Drie gelijkenissen over een feest – Luc. 14:7-24
Alles verlaten om Jezus' wil – Luc. 14:25-35
Het verloren schaap, de verloren penning en de verloren zoon – Luc. 15:1-32
De slimme rentmeester – Luc. 16:1-9
De rijke en de arme man – Luc. 16:19-31
De gelijkenis van de onrechtvaardige rechter – Luc. 18:1-8
Zacheüs – Luc. 19:1-10

Prijs: € 5

EEN NIEUWE START
Inhoud:
Nood leert bidden – Ps. 107:1-43
Een man gericht op God – Neh. 1
Begin van het werk – Neh. 2
Geloven ondanks tegenstand – Neh. 4
Het werk van binnenuit bedreigd – Neh. 5
Geestelijke vernieuwing – Neh. 8
Belijdenis – Neh. 9
Een beetje is toch ook genoeg – Neh. 13
De stad van de grote Koning – Ps. 48
In, maar niet van de wereld – Ps. 104

Prijs: € 5

Gemeente Bijbel Studies

Door: T.A.R. de Zwart

Klopt ons hart nog vol verwachting?

LEZING: Lucas 2:22-40
De ontmoeting met Simeon en Hanna en het Kindje Jezus

De meeste mensen zijn na Kerst doodmoe. Een maand stressen van Sinterklaas inkopen, Sinterklaas vieren, Kerst voorbereiden en dan Kerst vieren zit er weer op. We hebben het weer gered. En Jezus? Jezus? O ja, Jezus! Het kindje dat met Kerst geboren werd. Dat mooie, lieflijke tafereeltje: Jozef en Maria op het ezeltje naar Bethlehem, het stalletje, het kribje, de herdertjes met hun schaapjes in het veld...
Zijn we nog blij met het echte Kerstkind Jezus in ons persoonlijk leven? Klopt ons hart nog vol verwachting?

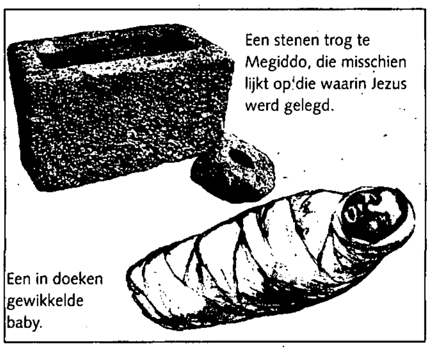
UITLEG

❍ Vers 22-24: In Jeruzalem stellen Maria en Jozef het Kindje Jezus voor aan de Here. Ook brengen zij een offer overeenkomstig de wet. Duiven zijn de kleinste reine dieren die in de eredienst als offer gegeven konden worden. Wie te arm was om een lam te kopen en te offeren mocht duiven offeren. Jozef en Maria brengen dus het offer van de armen (Leviticus 12:8). Van het paar tortelduiven of twee jonge duiven diende het één tot brand- en het ander tot zondoffer.

❍ Vers 25-32: Deze verzen beschrijven de wonderlijke ontmoeting die Jozef en Maria in de tempel hebben met Simeon. Simeon betekent letterlijk verhoring. Van Simeon wordt gezegd dat hij uitzag naar de dag waarop God Zich over Israël zou ontfermen. Met andere woorden: hij verwachtte de vervulling van de Messiaanse hoop. En geïnspireerd door de Heilige Geest, die hem heeft laten weten dat hij de Messias van Israël zou zien, neemt hij het Kindje Jezus in zijn armen. Simeon looft God. Hij zingt over de redding die dit Kindje zal brengen voor Israël en de volken. De belofte van God wordt gerealiseerd.

informatie

Pidjon habbén, 'lossing van de zoon', en wel de eerstgeboren zoon van de moeder (Exodus 13:1, 12v), indien deze zoon althans geen Leviet is. De wet van Mozes eiste twee dingen van een vrouw: het offer in verband met de reiniging van een vrouw na de geboorte van haar kind, en het voorstellen van haar eerstgeboren zoon aan de Here (Exodus 13:1,12v). De eerstgeborene werd 'gelost' doordat een lam in zijn plaats geofferd werd. Deze lossing (redding) vindt plaats, a. omdat alle eerstgeborenen (van zowel mens als vee) God toebehoren, b. omdat Israëls eerstgeborenen in Egypte behouden bleven door het bloed van het Paaslam (Exodus 12; 13:11-16), c. omdat aanvankelijk alle eerstgeborenen onder de Israëlieten afgezonderd werden voor de dienst van God (later werden ze vervangen door de Levieten; Numeri 8:14-19). Vanaf het moment dat de Levieten (plaatsvervangend) dienst deden in het heiligdom, werden de eerstgeborenen losgekocht door middel van een offer en een bedrag van vijf sikkels aan de priester (Numeri 18:15-16).

Archief De Christen

Een stenen trog te Megiddo, die misschien lijkt op die waarin Jezus werd gelegd.

Een in doeken gewikkelde baby.

❍ Vers 33-35: Maria en Jozef zijn verbaasd als zij de woorden van Simeon horen. Eén voor hen vreemde man blijkt informatie te hebben over wie hun kind is. Simeon is geen pessimist: hij gelooft dat Jezus niet alleen de oorzaak zal zijn van de val van velen in Israël, maar ook een middel van hun opstanding. Maar Simeon is een realist. Aan hem is de moeilijke taak opgedragen om Maria er voorzichtig op voor te bereiden dat er, vóór de uiteindelijke troost van het volk Israël, een groot verdriet moet komen voor Israël, voor haar Zoon en voor haarzelf. Uit het feit dat Simeon een zegen uitspreekt over de ouders kunnen we afleiden dat hij priester was en in die hoedanigheid betrokken was bij het opdragen van Jezus in de tempel.

❍ Vers 36-38: Hanna is er na Simeon bijgekomen, en ondanks alles wat Simeon heeft gezegd, verzekert ze Jozef en Maria ervan dat Jeruzalem zal worden verlost. Van Hanna wordt geschreven dat ze sprak over het Kindje Jezus en dat alle mensen die uitzagen naar de verlossing van Jeruzalem het hoorden.

❍ Vers 39-40: Dit is de afsluiting van het bezoek aan de tempel. Hiermee sluit Lucas ook de geboortegeschiedenis van de Here Jezus af.

SAMENVATTING

Naar de voorschriften van de wet stellen Jozef en Maria het Kindje Jezus voor aan de Here in de tempel in Jeruzalem. Daar hebben ze een wonderlijke ontmoeting met Simeon en Hanna, waardoor hun duidelijker wordt wat de komst van hun Kindje betekent. Hun Zoon is de Verlosser en het Licht voor het volk Israël en daardoor ook voor de overige volkeren.

GESPREKSVRAGEN

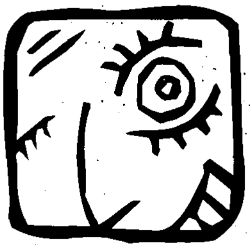
1. Waarom zal al het eerstgeborene van het mannelijk geslacht heilig heten voor de Here?
2. Wat schrijft Lucas over Simeon en over Hanna?
3. Zijn we nog blij met het Kerstkindje Jezus in ons persoonlijk leven? Klopt ons hart nog vol verwachting?
4. Jezus is niet zomaar een kindje, maar Gods Zoon. De Zoon van God die we mogen leren kennen. Op welke wijze leert u meer over God en hoe ervaart u de relatie die u heeft met God?

Br. T.A.R. de Zwart is zesde jaars TWO-student (stagiaire in de Baptistengemeente Arnhem-Zuid) en voorzitter van de Redactie GBS.

jongeren

Alvast noteren
Zaterdag 6 april 2002

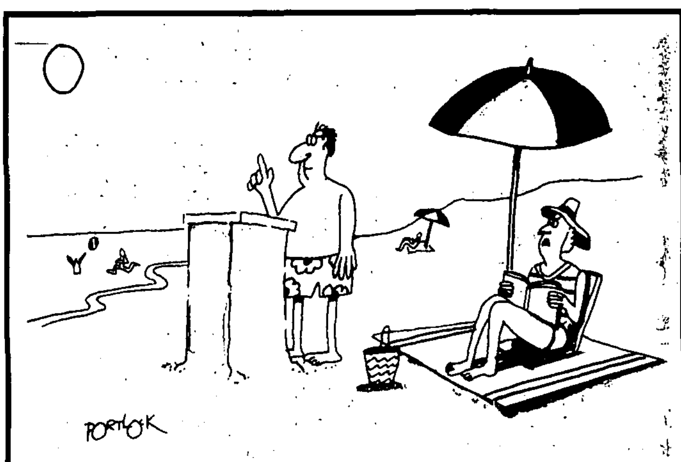
Het voorjaarsvolleybaltoernooi van het Gewest Groningen en Drenthe wordt deze keer gehouden in sporthal De Spont in Stadskanaal. We hebben vier velden ter beschikking! Houdt deze dag dus vrij en plan om te komen. Meer info: ralfjohan@hotmail.com

Zaterdag 12 januari Jongerengebedsdag

'Stapelgek op God' is het thema van de jongerengebedsdag op zaterdag 12 januari in de Gereformeerde Kerk in Loosdrecht (bij de Pandahallen). Christenjongeren (13 – 18 jaar) uit allerlei kerken komen op die dag samen om te bidden voor ons land, de kerk en de noden in de wereld. Het programma duurt van 10.30 tot 16.00 uur met onder meer Kees Kraayenoord, de WerveltEENS, Cream4im, Wilma Veen en Frank van der Velde. Informatie: Evangelische Alliantie, telefoon 0343-513693.

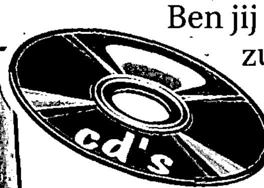
Zit jij ook zo vol van Jezus?

> Geloof is een plant die je elke dag water moet geven.
>
> *Harmen*

Delirious?, Deeper,

GMI Music Partners, Duiven, 2001, € 20,50.

Ben jij één van de tienduizenden fans van Delirious? Dan zul je zeker enthousiast zijn over deze nieuwe CD met als ondertitel: The D:finitive worship album. Het is een dubbel CD met daarop de beste praise songs van de band vanaf het begin. Tussen de 26 nummers vind je o.m. Come like you promise, Obsession, I'v found Jesus. Tevens staan er 2 remixen (Find me in the river en The happy song) en 2 nieuwe versies (Did you feel the mountains tremble en Lord you have my heart) op. Tenslotte nog het niet eerder uitgebrachte nummer Not forgotten. Een heel mooi verzamelalbum.

Samenstelling: Janna de Zwart

Unie- en gemeentenieuws

Doopdiensten

Stavoren 2: Jacob Hendrik de Jong (21 jaar) en Stefan Boersma (18 jaar); Hoogezand-Beukemastraat 4: Joram Fokkert (16 jaar), Marieke Boekema (19 jaar), Yvonne Boekema (16 jaar) en Erik Perdok (19 jaar); Mussel-kanaal 2: Harriët Elstak (28 jaar) en Ellis Elstak (15 jaar); Ede 2: Mirjam de Jong (17 jaar) en Sanne Plooy (15 jaar); Roden 1: Klaas Kobes (55 jaar).

Alleengaanden-weekend 2002

Als werkgroep hebben we in grote lijnen de plannen klaar. Op 9 en 10 maart gaan we naar 'Het Brandpunt' in Doorn. Het thema waar we met elkaar over gaan nadenken is 'Kringen in het water' en daar is veel over te zeggen. We verwachten met elkaar te zingen, te lachten, te luisteren, te wandelen, te praten, kortom samen bezig te zijn. We worden zaterdag vóór de koffie verwacht tot zondag ná de thee. Je kunt je opgeven bij Janny Smit, De Rail 47, 9503 AX Stadskanaal, tel. 0599-650977. E-mail Janny@freeler.nl
De prijs is € 65 volpension, incl. bed- en badlinnen. Bij aanmelding € 15 en voor 1 maart € 50 storten op giro 9260 t.n.v. Unie van Baptistengemeenten te Bosch en Duin o.v.v. WAS.
In iedere baptistengemeente ligt een informatiefolder.

Namens de Werkgroep Alleen Staanden (WAS),

Janny Smit

Een veelzeggende geloofsdaad

Een veelzeggende geloofsdaad; De doop nader bekeken is de titel van een boekje dat in het verleden is uitgegeven door de Publiciteitscommissie van de Unie. Graag willen we dit boekje over de doop nog weer eens onder uw aandacht brengen. Onderwerpen die aan de orde komen zijn o.m. Doop, merkteken van nieuw leven; Doop als jawoord; Dooptraditie van de reformatie; Een doop na de doop?
Het boekje is te verkrijgen bij het Uniebureau, tel. 030-2284457.

'De Ontmaskering van het Occulte'

Op zaterdag 17 november 2001 heeft de Baptistengemeente te Ede een themadag gehouden over het thema: 'De Ontmaskering van het Occulte'.

Tafels die vanzelf gaan dansen, spoken die de trap afzweven, gedachten van een ander die je zomaar raadt... Helderziendheid, telepathie, reïncarnatie... Er is eèn heel mystiek gebied dat door de wetenschap nog niet ontgonnen is en waar we regelmatig over horen. En zoals uit onderzoek blijkt is, het geloof in het occulte en het paranormale in onze westerse wereld sterker dan voorheen. De mens wordt steeds meer geboeid door het bovennatuurlijke, het onverklaarbare, het zwarte gat...

De apostel Johannes schrijft in zijn eerste brief: "Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou". Dat 'verbreken' gebeurde beslissend op Golgotha. Echter de strijd was daarmee weliswaar beslist, maar niet afgelopen. De duivel 'spartelt' nog na en hevig ook! Deze strijd kan ook in het leven van christenen ten volle plaats vinden.

Het is daarom ook niet voor niets dat dit onderwerp voor de themadag werd uitgekozen. Het thema is vandaag de dag zeer actueel. Sommige christenen worden veelal onbewust en ongewild geconfronteerd met occulte zaken (bijvoorbeeld op het werk, op school, in de kennissenkring e.d.). De occulte invloeden zijn vaak dichter bij huis dan we denken. Zo werd tijdens de themadag getracht duidelijk te maken dat ook in bepaalde vormen van vrijetijdsbesteding (sommige films, muziek, sporten, meditatietechnieken, enz.), geneesmiddelen (therapieën, homeopathie, enz.), feestdagen (o.a. Halloween) e.d. occulte invloeden kunnen zitten.

Ook de kinderboeken van Harry Potter en de kinderserie Pokemon werden genoemd. Deze laatst genoemden zijn momenteel een 'rage' onder de Nederlandse kinderen. Het is verontrustend dat jonge kinderen al vroegtijdig kennis maken met de wereld van het occulte. Kinderen kunnen gemakkelijk deze occulte invloeden gaan integreren in hun leven.

Het ging op de themadag om een complex onderwerp dat niet onomstreden is. Er zijn nog steeds christenen die het reële bestaan van demonen en het fenomeen bezetenheid ontkennen. Aan de andere kant komt het voor dat christenen achter elke twijfel, hoofdpijn of zelfs auto- en computerpech die hen overkomt de duivel zien! Ergens tussen deze twee extreme posities in zal de waarheid wel liggen. En daar zijn we naar op zoek gegaan tijdens de themadag.

De sprekers van deze dag waren Henk Bakker en Gerard Feller. Beide sprekers hebben een studie gemaakt van diverse terreinen op het gebied van occultisme. Het was boeiend en leerzaam om hun ervaringen en bevindingen te horen. Het was erg positief dat er ruimte werd geboden voor persoonlijke vragen. Iedere bezoeker van de themadag kreeg de mogelijkheid om het onderwerp praktisch te maken in zijn/ haar eigen leven.

Meerdere malen werden de bezoekers gewezen op het feit dat er geen angst hoeft te zijn voor de werken van de duivel. Het is belangrijk om niet te twijfelen aan de kracht van God. Als we vragen of Hij ons wil helpen om te strijden tegen de duivel zal Hij ons ongetwijfeld helpen. In Matteus 4: 6 en Psalm 91:11 staat "Aan zijn engelen zal Hij opdracht geven aangaande u en op de handen zullen zij u dragen, opdat gij uw voet niet aan een steen stoot". Een troostrijke tekst waar we veel kracht uit kunnen en mogen putten.

Anneke Nellestijn

Hulpverlening Roemenië

Op het moment dat ik dit schrijf is het exact 11 jaar geleden dat in de Baptistengemeente Zwolle werd gestart met hulpverlening aan Roemenië. In de EBF (Europese Baptisten Federatie) conferentie in 1990 werd gevraagd welke gemeenten iets wilden doen voor hulp in Oost-Europa. Wij hebben daar positief op geantwoord en het gevolg was dat onze gemeente de plaats Blaj in Centraal Roemenië toegewezen kreeg. Daar gingen op 10 december 1990 per post een zestigtal voedselpakketten naar toe. Dat was het begin van een stukje hulpverlening die tot op heden nog steeds doorgaat. Weliswaar op een andere basis dan in het begin, want de hulpverlening breidde na enkele jaren zo sterk uit dat het geheel werd ondergebracht in een onafhankelijke stichting met mensen vanuit onze eigen gemeente: Stichting Ro-Charis voor hulp aan Roemenië. Jaarlijks gaan gemiddeld 3 à 4 trailers van 86 m3 naar Roemenië gaan. De hulp wordt over vele plaatsen verdeeld. Naast hulp in de vorm van directe hulp zoals:(veel) voedsel, kleding en alles wat zo verder nodig is, wordt ook getracht structureel hulp te geven. De laatste jaren zijn we vooral behulpzaam geweest bij de kerkbouw in Sebis (West Roemenië) en sinds 1998 zijn we actief met het opstarten van een kindertehuis in Sebis, waar kinderen zeer liefdevol worden opgevangen. Het is heel bijzonder als je het verschil ziet tussen de kinderen als ze net komen en na een aantal maanden. We zijn dankbaar dat we mogen helpen om kansloze kinderen een goede toekomst te geven. Op dit moment voeren we actie voor uitbreiding van het kindertehuis, waarvoor ƒ 20.000,– is begroot. Voor dit project is subsidie aangevraagd en alles lijkt erop dat we het bedrag kunnen halen. Fantastisch nietwaar?
We hebben vele wonderen zien gebeuren in Roemenië. We hebben gezien dat God machtig is om vele dingen te doen die wij voor onmogelijk hebben gehouden. We willen u vragen om dit stukje werk aan de Heer op te dragen opdat het doorgang mag blijven vinden. Mocht u informatie over onze stichting willen hebben, dan kunt u ons bellen (038-4538978) of onze website bezoeken: www.ro-charis.nl

Henk de Breij

Adressen

- Het juiste telefoonnummer van br D.M. Stichter, voorganger van de gemeente Leiden, is: 071-5322663.
- De nieuwe secretaris van de Baptisten Gemeente Amersfoort is: br F.H.J van Ekkendonk, Treublaan 35b, 3818 XB Amersfoort, tel. 033-4630533.
- De nieuwe penningmeester van de gemeente Doetinchem is: br A.J. van Vliet, Baron van Dieststraat 5, 7006 AP Doetinchem, tel. 0314-364240.

100 jaar Baptistengemeente Harlingen

Op 5 en 6 januari 2002 vieren wij het 100-jarig bestaan van onze baptistengemeente. Dit willen wij doen door middel van een grote reünie. Het programma is als volgt:

Zaterdag 5 januari 2002
14.00 uur: Receptie in de kerkzaal
16.00 uur: Onthulling gedenkteken
16.15 uur: Rondleiding oude kerkgebouwen
18.00 uur: Broodmaaltijd
20.00 uur: Feestavond

Zondag 6 januari 2002
9.30 uur: Feestelijke dankdienst

Tijdens deze dagen zal er een tentoonstelling zijn van foto's en oude voorwerpen die te maken hebben met de geschiedenis van onze gemeente. Tevens kunt u het jubileumboek kopen, deze kost 7,50 Euro (ƒ 16,50).

U kunt zich opgeven voor deze dagen bij Lies Mud, P.A. de Genestetstr. 37, 8862 WL Harlingen, tel. 0517-414662, e-mail: liesenpietmud@hetnet.nl . De kosten zijn ƒ 12,50 p.p.

Geef u zo spoedig mogelijk op.

Mijn genade is u genoeg.
2 Corinthe 12:9

Heengegaan naar haar hemelse Vader

JANTINE HESSELING
Tiny

* 8 augustus 1921 † 13 december 2001

Uit aller naam,
A. de Jonge-Hesseling

Scheveningen, Duinrust
Duinweg 35

Correspondentieadres:
Hendrik van Deventerstraat 63
2563 XR Den Haag

De begrafenis heeft plaatsgevonden dinsdag 18 december 2001 op de Algemene Begraafplaats aan de Kerkhoflaan 12, Den Haag.

Wentel uw weg op de Here en vertrouw op Hem, en Hij zal het maken
Psalm 37:5

Op de leeftijd van 81 jaar is van ons heengegaan onze broeder

HARM WEVER

3 december 2001

Baptisten Gemeente Sneek

Geloofd zij God met diep ontzag
Lied 68 vers 8

Op de leeftijd van 65 jaar is van ons heengegaan onze broeder

JAN WELLES

6 december 2001

Baptisten Gemeente Sneek

"Nu blijf ik bij U voor altijd, God die mij troost, die bij mij zijt"
Psalm 73:9

Na een moedig en geduldig gedragen lijden en vol geloofsvertrouwen is van ons heengegaan onze zuster

MARTJE HINDRIKS-KNIGGE

in de leeftijd van 83 jaar, sinds 4 oktober 1993 weduwe van Jan Hindriks

6 december 2001

Baptisten Gemeente Stadskanaal-Noord

Organ van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

117E JAARGANG NR. 2 - 18 JANUARI 2002

Seminarium op weg naar een nieuwe toekomst

Studenten over hun opleiding

Onderwijs in de Islam: Actualiteit!

Opleidingsspecial

Foto: Archief *De Christen*

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 31 januari 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 30 januari 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel verkort, te plaatsen.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres:
DeChristen@UnievanBaptistengemeenten.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Bureau van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

's Morgens leg ik het U voor, en zie uit

De afgelopen week was het de Week van Gebed. Honderden christenen uit allerlei kerken bidden voor ons land, de kerk en de noden in de wereld aan het begin van dit nieuwe jaar.
God de Vader heeft ons het gebed gegeven als uitingsvorm van een bijzondere relatie; de Schepper van hemel en aarde stelt ons, Zijn schepselen, in staat om via het gebed een persoonlijke relatie met Hem op te bouwen. Door de Here Jezus kunnen we vrijmoedig tot God komen: om Hem alle lof en eer te brengen, om Hem om Zijn bescherming te vragen, om Hem dank te zeggen voor alle zegeningen en in het bijzonder voor die dingen te danken waarvoor we gebeden hebben, om te bidden voor anderen en om Gods hulp en leiding in ons leven te vragen.

Maar we moeten wel in geloof komen, onszelf aan Hem toevertrouwen en onze hoop op Hem stellen, zoals David in Psalm 5 heeft geschreven: "Here, des morgens hoort Gij mijn stem, des morgens leg ik het U voor, en zie uit." Als we daadwerkelijk in oprecht geloof uitzien naar wat de Here doen zal en als we de Heilige Geest ook echt de ruimte geven om in ons leven te werken, dan zal er veel meer gebeuren dan wij bidden of beseffen. Wat een geweldige belofte.

Voor u ligt het nieuwe nummer van *De Christen*, een special over de Opleiding van de Unie, waarin de voorzitter van het Curatorium br. Joop Brongers ons informeert over de plannen voor de toekomst en wat het Seminarium u en de gemeenten in 2002 te bieden heeft. Verder komen drie studenten uit de verschillende opleidingen van het Seminarium aan het woord over hun studie en maken we kennis met docente Oude Testament Eveline van Staalduine-Sulman. Gastdocent Herman Takken gaat in op hoe actueel onderwijs over de Islam is en br. Elze Luikens schrijft over het ontstaan en de inhoud van deze religie. Verder staat in deze *De Christen* de Baptistengemeente Eindhoven in de schijnwerpers.

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

INHOUD

De Tweede Weg Opleiding in de ogen van een niet-baptist

De docente in Oude Testament aan het woord

Door: Eveline van Staalduine-Sulman

Laat ik mij even voorstellen: ik ben Eveline van Staalduine-Sulman en bijna gepromoveerd aan de Theologische Universiteit Kampen.
Van huis uit waren mijn ouders Gereformeerd Vrijgemaakt, later Nederlands Gereformeerd, maar zij konden het in die kerken steeds minder vinden. We hadden meer steun aan de evangelische stroming in Nederland, bezochten allerlei conferenties en kinderkampen en kwamen na verloop van tijd bij de Vrije Evangelische Gemeente te Groningen. Daar heb ik ook belijdenis gedaan.

Vorig jaar werd mij gevraagd om Hetty Lalleman als docente Oude Testament TWO (Tweede Weg Opleiding – zaterdagopleiding van het Baptistenseminarium) te vervangen, omdat zij naar Londen was verhuisd. Het was voor mij even de vraag of ik wel zoveel zaterdagen kon en wilde vrijmaken, maar het was tegelijk een uitdaging om ook eens iets te onderwijzen. Tot dan toe had ik mijn jaren voornamelijk met studie en onderzoek gevuld.

Ik ging studeren aan de evangelische Bijbelschool in Heverlee (België). Gegrepen door de studie theologie en gevangen door de liefde van en voor mijn man Theo ging ik naar de Theologische Universiteit Kampen. We kozen er samen voor om Gereformeerd te worden en kwamen als predikantsechtpaar in de pastorie te 's Gravenmoer (Noord-Brabant) terecht. Na mijn studie, en intussen ook twee kinderen verder, nam ik de helft van zijn predikantschap over. In 1996 kregen we de kans om beide terug te komen in Kampen voor het schrijven van ons proefschrift. Die periode nadert nu het eind.

Verschil in studenten

Het onderwijs aan het Seminarium is intussen niet meer het enige onderwijs dat ik geef. Ook in Veenendaal aan de Evangelische Theologische Hogeschool (ETH) sta ik voor de studenten, ook daar met het Oude Testament. Maar het is een wereld van verschil! Niet in theologisch opzicht. Het grote verschil zit in het soort opleiding: dagopleiding (ETH in Veenendaal) of zaterdagopleiding (TWO). De studenten van de dagopleiding zijn duidelijk voltijdsstudenten. Ze volgen de hele dag lessen en zijn aan het eind van de dag echt niet meer zo gemotiveerd. De mensen van de zaterdag gaan er vaak voor: ze vragen en discussiëren. Ze zuigen als het ware de kennis uit je. Op zaterdag heb je eerder het punt bereikt, dat je moet zeggen: "Dat weet ik niet uit mijn hoofd. Ik zal het voor de volgende keer opzoeken."

Het onderwijs

In principe geef ik drie 'vakken' bij Oude Testament. Het eerste is Inleiding Oude Testament, wat gaat over de geschiedenis van Israël en de volkeren rondom, maar ook over het ontstaan van de Bijbel. Dat is veel kennis in weinig uren. Het tweede betreft Exegese, waar de studenten leren om zo eerlijk mogelijk de tekst uit te leggen en toe te passen. Soms lijkt het bij die lessen, dat ik een wild paard voor mijn karretje heb. Ik moet dan de teugels strak houden en de studenten bij de tekst zelf bepalen. Eerst komen de vragen "Wat staat er eigenlijk?" en "Wat heeft de schrijver bedoeld?" aan de orde en dan pas de vragen "Hoe past dit gedeelte in de Bijbel?" en "Wat hebben we er nu aan?" Die volgorde is belangrijk, omdat er niet allerlei mooie toepassingen moeten worden verzonnen die er eigenlijk niet bij horen. Dan krijg je meer inlegkunde dan uitlegkunde. Maar steeds is het moeilijk om de stap naar de gehele Bijbel, en dus ook naar het Nieuwe Testament, niet te vroeg te maken.

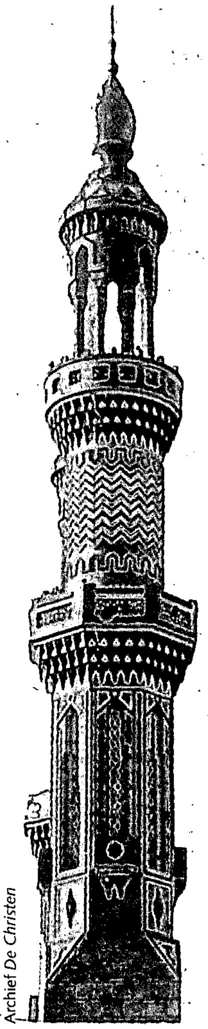
Hierin ligt wel een verschil met mijn eigen opleiding in Kampen. Ik heb vele malen oudtestamentische vakken gehad zonder dat iemand de overstap naar het Nieuwe Testament of naar het heden probeerde te maken. Het leek meer op Geschiedenis van het Oude Nabije Oosten dan op het uitleggen van de tekst voor onze eigen tijd. Dat laatste kwam natuurlijk wel bij het preken aan de orde, maar dan ben je als student al vier jaar verder.

Het derde vak is Theologie, waarin samenvattende boeken worden besproken over wat algemenere onderwerpen van het Oude Testament, zoals 'verbond', ethiek, profetie en de verhouding tussen Oude Testament en Nieuwe Testament. Daarbij kan nog wel eens een discussie ontstaan, vooral over de zwaardere vragen naar het lijden, het kwaad of de eigen verantwoordelijkheid van de mens. Daarbij komt ook wel eens de verzuchting: "Wat kom je toch veel vragen tegen, als je theologie gaat studeren? Je kunt het beter niet doen." Maar dat levert van mijn kant toch alleen maar de reactie op: "Als je ziek bent, ga je naar de dokter en hij geeft een diagnose. Misschien kun je daarom beter niet naar de dokter gaan, want dan hoor je die nare diagnose ook niet ...". In dat opzicht lijken de TWO-ers op alle andere studenten theologie, in Kampen of in Veenendaal, allemaal zuchten ze onder nieuwe problemen en levensvragen.

In een ander opzicht is de TWO ook een heel gewone opleiding: de pauzes. Het is reuze gezellig, ze lopen altijd uit en er wordt heel wat studentikoze onzin verkocht.

De Islam (1): "...en Mohammed is Zijn gezondene"

Door: Elze Luikens

Archief De Christen

In twee delen wil ik u graag iets – en meer ook niet – vertellen over de Islam. In mijn eerste bijdrage gaat het over Mohammed en de met hem begonnen wijze van geloven. Het tweede artikel zal overeenkomsten, maar vooral de verschillen tussen Christendom en Islam bespreken.

Wie was Mohammed?
Mohammed (ca. 570-632) werd geboren in de Arabische oase- en karavaanstad Mekka. In Mekka bevond zich een samenbundeling van (natuur)religieuze groeperingen, die één ding gemeen hadden: in het midden van de stad werd door hen een gewijde zwarte steen vereerd (de Ka'aba), en dit al vele eeuwen lang.
Mohammed verrichtte net als vele andere inwoners van Mekka karavaanwerkzaamheden. Dit bracht hem soms voor lange tijd ver van huis. Op één van die reizen, zei hij, achteraf, eèn engelverschijning te hebben gehad. In visioenen werd hem duidelijk gemaakt dat hem een zware taak te wachten stond: hij moest een ieder die er voor open wilde staan duidelijk maken dat de Ene, de Almachtige God, door hem Allah genoemd, het mensdom voor eens en voor altijd van Zijn plannen op te hoogte wilde stellen. Na enige tijd begreep Mohammed eveneens, dat hij tevens de laatste grote profeet zou zijn.
De eerste toehoorders in Mekka keken niet zo heel vreemd op van hetgeen hij te vertellen had; immers velen vóór hem hadden ook al getracht al de religies in Mekka tot één groot geheel te doen samensmelten. Maar Mohammeds vasthoudendheid, inclusief zijn verwerping van allerlei bijgelovige praktijken, en zijn strijd tegen de vele stamverbanden met hun twisten, brachten hem in een onmogelijke positie. Hij moest met de zijnen Mekka ontvluchten. Men verdacht hem er vooral van zijn familiestam in de stad aan de macht te hebben willen helpen.

De Medina-periode
In het noordelijker gelegen Medina werd Mohammed in 622 (het begin van de Islamitische jaartelling) met open armen ontvangen. Ook daar woedde een stammenstrijd; met zijn komst hoopten de strijdende partijen dat hier een eind aan zou komen. Daarna zouden ze de Mekkaan bedanken voor de moeite en zich van hem ontdoen. Het liep echter anders.
Mohammed bleef intussen visioenen houden en verzamelde om zich heen met name mannen die hun leven aan die van de profeet verbonden. Aanvankelijk zocht hij contact met Joodse families en trachtte met hun religieuze leiders tot een godsdienstvergelijk te komen. Immers, beiden beschouwden Abraham als hun oer-vader? Omdat verschillende rabbijnen Mohammeds religieuze kennis laag inschatten, ontstond er tussen hem en de Joden als snel een haat-liefde verhouding, waarvan op den duur alleen het eerste deel overbleef.
Inmiddels werd vanuit Medina oorlog gevoerd met andere Arabische stammen, ook met die uit Mekka. Daarbij verschoof het doel: in plaats van de aloude strijd met als inzet stammenoverheersing, kreeg ze nu een godsdienstig karakter. Mohammed en zijn getrouwen wilden dat de ander zich 'overgaf aan de leer', ofwel de Islam (= onderwerping aan de Wil van Allah). Elke religieuze strijd werd voortaan gezien als een strijd om de zuiverheid van het ware geloof en werd derhalve een geoorloofde, heilige oorlog genoemd, ofwel Jihad. Ten slotte keerde Mohammed terug in het inmiddels verslagen Mekka en vormde de plek van de bestaande Ka'abaverering om tot een plaats waar de Allerhoogste te midden van Zijn gelovigen kon worden vereerd. Van hieruit brachten, na Mohammeds dood in 632, islamitische legers hun leer en levensvisie met krachtige hand daar waar ze tot dan toe nog niet bestond: van Spanje tot aan Indonesië en van de Balkan tot voorbij de Sahara.

Enkele kenmerken van de Islam
Het heilige boek waarin Allah's woorden letterlijk – aldus de geloofsovertuiging – worden aangehaald heet de Koran. Ze is onderverdeeld in Soera's. De verschillende teksten schilderen ons dat op de Dag des Oordeels alleen voor hen die zich volledig hebben overgegeven een Aards Paradijs zal zijn. In het leven van de toegewijde moslim dient deze toekomst te worden voorbereid door iedere dag weer een kernachtige geloofsbelijdenis te citeren (er is geen God dan Allah en Mohammed is Zijn gezondene), door het dagelijks gebed (5 x) met de voorgeschreven reinheidsrituelen in praktijk te brengen, door gedurende de negende maand van zonsopkomst tot zonsondergang te vasten (Ramadan), door het geven van aalmoezen en tenslotte door tenminste eenmaal in het leven op bedevaart naar Mekka af te reizen om daar de voorgeschreven plaatsen in een vaste volgorde te bezoeken. Deze vijf elementen worden ook wel de 'vijf zuilen des geloofs' genoemd. De

Archief De Christen

Islam is verder streng monotheïstisch van wezen, hetgeen wil zeggen, dat in vergelijking met het Christendom Allah nooit een zoon zou kunnen hebben. Verder staat eigenlijk alles van tevoren vast, hetgeen deze godsdienst een fatalistische levensbenadering heeft meegegeven. Behalve een godsdienstige organisatie is al vanaf het begin ook de staatkundige, en dus ook de politieke organisatie nauw met het wezen van de Islam verweven.
(wordt vervolgd)

Buitenlands- en ander nieuws

Turkmenistan
Bijna geen kerk meer open

Vijf jaar geleden heeft president Niazov een eind gemaakt aan de godsdienstvrijheid, die dit Centraal-Aziatische land kende sinds de val van het Sovjetrijk in 1991. Op dit moment is er bijna geen kerk meer open. Op 15 november jl. heeft de veiligheidspolitie een inval gedaan in een flat in Asjchabad, waar op dat moment een protestantse huisgemeente samenkwam. Kort daarop werden de Russische voorganger van de gemeente, Vladimir Sjamrai, zijn vrouw en een andere Russische voorganger, Leonid Malko, die op bezoek was, het land uitgezet. De 38 betrapte gemeenteleden kregen hoge boetes, die maar weinigen konden betalen. Wie niet betaalde, moest zijn identiteitspapieren inleveren. Zij lopen grote kans hun baan te verliezen. De eigenares van de flat, Olga Ryzhkova, is gewaarschuwd dat haar flat geconfisqueerd wordt als zij nog één maal een kerkdienst in haar huis houdt.

(Keston College/Open Doors)

Cirkel van Hoop helpt HIV/aids-slachtoffers

PLAN International heeft in Oeganda, Kenia en Malawi de 'Cirkel van Hoop' opgericht met het doel de mentaliteit ten opzichte van HIV/aids te veranderen, zo meldt Foster Parents Plan (FPP). De Cirkel begint met een bewustwordingscampagne over HIV/aids. Wat is het, wat zijn de risico's en hoe kun je besmetting voorkomen? Na een eventuele (vrijwillige) HIV/aids-test ligt de nadruk op onderwijs. Voor niet-geïnfecteerden gaat het er om hoe ze met geïnfecteerden kunnen omgaan. En geïnfecteerde mensen krijgen hulp aangeboden, maar leren ook hoe ze zelf met de ziekte moeten omgaan.
Verder stimuleert PLAN International geïnfecteerde ouders om over hun ziekte te praten en alvast na te denken over de toekomst van hun kinderen. Ze worden aangemoedigd een 'herinneringsboek' te maken, zodat hun kinderen later weten waar ze vandaan komen. Om getroffen kinderen te helpen, is er veel aandacht voor gezondheidszorg en voeding. Bovendien zorgt PLAN International ervoor dat iemand de verantwoordelijkheid voor het kind op zich neemt en dat het naar school gaat.

(FPP)

Dubbelconcert Elly en Rikkert

Op zaterdag 26 januari 2002 zal in Alphen aan de Rijn een zgn. dubbelconcert worden georganiseerd met het bekende duo Elly en Rikkert en hun begeleiders. Deze concerten zullen plaatsvinden in de Salvatorikerk aan de Willem de Zwijgerlaan te Alphen aan de Rijn. De organisatie van dit evenement is in handen van de Alphense stichting Local Gospel Projects. Zowel 's middags als 's avonds is er een concert. Er worden zo'n 800 bezoekers verwacht. De aanvang van het middagconcert, dat een programma biedt gericht op kinderen is om 15.00 uur. De toegang is voor kinderen vanaf 4 jaar. Het avondconcert, dat om 20.00 uur begint, is een bijzonder programma gericht op volwassenen en de jeugd vanaf 12 jaar. Kaarten kosten in de voorverkoop €5 en zijn verkrijgbaar bij het Alphense VVV-kantoor en bij boek- en muziekhandel Het Anker in de Hooftstraat 253. Aan de zaal kosten de kaarten, indien voorradig, €1 meer. Voor meer informatie of reserveringen: 0172-471483.

Christelijke Beweging voor Drankbestrijding

De Christelijke Beweging voor Drankbestrijding (CBD) heeft een nieuwe folder uitgegeven: "Durf nee te zeggen tegen alcohol!" De CBD wil vanuit een christelijke overtuiging mensen motiveren om het drankgebruik in Nederland terug te dringen. Niet op grond van een Bijbels verbod, maar op grond van een Bijbels gebod: "Gij zult uw naaste liefhebben...". De liefde van Christus dringt ons om onze verantwoordelijkheid op ons te nemen voor het welzijn van onze medemens. Wie wil meehelpen aan verspreiding van de folder in kerkelijke gemeenschappen, jeugdverenigingen, op beurzen of anderszins, kan gratis folders aanvragen bij het bestuur van de CBD. Adres: Groningensingel 677, 6835 GA Arnhem.

Column over...

Wat is wijsheid...

Door: S. Prost

Een variant op Pilatus' uitspraak: 'Wat is waarheid', dat had u denk ik al wel door. Maar wel met een ander uitgangspunt. Nu kunnen beide uitspraken niet los van elkaar gezien worden. In het voorgangerschap en al het pastorale en diaconale werk zijn die twee onlosmakelijk met elkaar verbonden. Waarheid, onomstreden; daar geloven we toch in. Want aan de Waarheid die Jezus Christus is moeten alle waarheden gemeten worden.

Wijsheid. Tja, daar beschikt de één meer en de ander minder over. Dat moet je gegeven zijn. Schoolwijsheid is echter anders dan levenswijsheid. In het onderwijs van de 21ᵉ eeuw zal dit wel steeds een probleem blijven: moet het – zoals het in de 2ᵉ fase van het middelbaar onderwijs – nu meer leren-door-doen zijn of meer doen zodat je het leert? We hoeven echt geen wandelende woordenboeken te zijn om te slagen in het leven. Maar om het stampen van rijtjes voor beginnelingen 'een misdaad tegen de mensheid' te noemen (A.G. Scarione), gaat mij te ver. Dan had A. de Groot het meer bij het rechte eind: op het stampwerk van beginners moet zinvolle informatie volgen die duidelijk verbanden legt met een groter geheel van de leerstof.

Wijsheid in de diepste betekenis betekent thuisraken in de dingen van onze hemelse Vader. Waarvan Jezus op twaalfjarige leeftijd in de synagoge blijk gaf. En de vreze des Heren, in ontzag en afhankelijkheid aan Hem, is het begin van die wijsheid. En wie de oefening in de kennis van het geschreven woord van God niet als bijzaak ziet zal dat ondervinden. Tot heil van onszelf en in de omgang met anderen. Ook onze tijd.

Reageren? SProst@hetnet.nl

Studenten over hun opleiding

Het Seminarium kent drie onderwijsroutes die leiden naar het baptisten voorgangerschap: de dagopleiding in samenwerking met de Universiteit van Utrecht, de deeltijd Tweede Weg Opleiding en de zgn. Derde Weg Opleiding in samenwerking met de Evangelisch Theologische Hogeschool te Veenendaal. Uit elk van deze drie opleidingswegen vertelt een student over zijn motivatie en ervaringen.

De dagopleiding

De dagopleiding omvat een minimaal 4-jarige studie aan de theologische faculteit van de universiteit te Utrecht en een 2-jarige studie aan het baptisten seminarium. Beide studieprogramma's kunnen naast elkaar gevolgd worden.

In gesprek met Dirk-Jan Horjus, vierdejaars student aan de dagopleiding

Je bent lid van een baptistengemeente met een evangelische inslag. Hoe ervaar je dat deel van je studie dat zich afspeelt aan de theologische faculteit van de universiteit? Met welke woorden zou je die ervaring willen typeren?
Dirk-Jan: met 'confrontatie' en 'bevestiging'. En beide hangen samen! Aan de universiteit word ik geconfronteerd met vragen en opvattingen die in de gemeente niet aan de orde komen of waarover men een min of meer vanzelfsprekende mening heeft. In het begin was dat best eens moeilijk. Gaandeweg heb ik geleerd om opvattingen op argumenten te beoordelen. Dat gebeurt in discussie met docenten en medestudenten.
Daar zit een rationele kant aan. Ik probeer in zo'n discussie te ontdekken welk rationeel recht van spreken iemand heeft die een confronterende vraag stelt of opvatting verkondigt. Ik kom dan nog wel eens tot de conclusie dat iemands argumenten zwak zijn. Dit is voor mij niet een manier om mij af te maken van confronterende vragen en opvattingen. Ik ga in zo'n discussie een proces in waarin ikzelf genuanceerd leer denken
Ik moet in dit verband vooral ook de waarde noemen die het lidmaatschap van het theologisch studentendispuut 'Themelios' voor mij heeft. Op college gaat het voornamelijk om kennis en verheldering. Maar wanneer we als studenten, afkomstig uit verschillende kerken, op een dispuutavond een thema bespreken als bijv. 'schepping' of 'de leer over Christus', heb ik de ervaring dat mijn eigen theologische standpunten gevormd wordt. Je wordt door elkaar uitgedaagd tot gedachte-experimenten. En daarin groeit je eigen mening. Zoiets kan vaak niet in de gemeente, maar wel in een kring van medestudenten.
Ik heb in mijn studie altijd geprobeerd moderne opvattingen binnen de theologie kritisch af te wegen, maar argumenten waren vaak eenzijdig en weinig overtuigend. Zowel rationeel als gevoelsmatig bleven klassieke, orthodoxe standpunten het aantrekkelijkst. Ik leerde wel genuanceerder denken en de achtergronden en gevolgen van stellingnames doorzien. Maar de grondpeilers van mijn geloof zijn nooit aan het wankelen gebracht. Op deze basis blijf ik ook verbonden met de gemeente.
Door dit hele proces van confrontatie kom ik dus tot bevestiging! De zekerheid van mijn geloof en de verbondenheid met de gemeente vind ik op een verdiept niveau terug.

Themelios

Dirk-Jan Horjus (tweede van rechts) met het bestuur van studentenvereniging 'Themelios'.

Hoe ervaar je de studie aan het Seminarium?
Dirk-Jan: Het Seminarium biedt een doordenking en uitwerking van geloof en geloofsgemeen schap binnen het kader van de baptisten traditie en huidige gemeentelijke praktijk. Zo'n kerkelijke concretisering is vreemd aan de universiteit. Daar is theologie veel algemener. In dit verband word je als student op het Seminarium geplaatst voor de vraag: "Hoe onopgeefbaar eigensoortig is het baptisme nu eigenlijk?" Aan het Seminarium leer je de eigen plaats van het baptisme kennen binnen de wereld van de kerken en het veld van bewegingen die soms als twee druppels water op het baptisme lijken.

De Tweede Weg Opleiding (TWO)

De TWO is een 7-jarige deeltijd opleiding die geheel door het Seminarium wordt aangeboden. Ze bestaat uit vijf jaar begeleide theoretische thuis-studie en twee jaar gemeentelijke stage. Het is mogelijk om na de eerste leerkring van vijf jaar een voorlopige beroepbaarstelling te ontvangen en als voorganger te gaan functioneren.

In gesprek met Werner Pflaum, zesdejaars student TWO, en als voorlopig beroepbaar gesteld voorganger werkzaam in de Baptistengemeente Nieuw Weerdinge.

Waarom koos je voor de TWO?
Werner: Van huis uit – mijn vader was voorganger – wist ik van het bestaan van het baptisten Seminarium en wat het betekent voorganger te zijn. Toen ik 16, 17 jaar was, dacht ik er al over om dominee te worden. Ik was op school slecht in talen. Talen zijn belangrijk in een theologische studie. Dus besloot ik toch maar niet aan een opleiding voor dominee te beginnen. Ik ging in militaire dienst en dacht na over mijn toekomst. Een buurjongen ging wiskunde studeren. Ik was daar ook altijd goed in geweest. Leraar zijn leek me ook wel wat. Zo werd ik wiskundeleraar en geen voorganger. Ik stond een jaar voor de klas en het ging prima. Toch bleef de onrust. Is dit mijn weg? Nee, niet echt. Ik nam contact op met het Seminarium over een studie theologie, maar besloot het toch maar niet te gaan doen. Op een avond wilde

Fam. Pflaum

Werner Pflaum bij het opdragen van een baby.

mijn vrouw graag een tv-uitzending over bijna-dood ervaringen zien, en ik heel bewust niet. Achteraf vroeg ik mezelf af: Waarom wilde ik dat niet zien? Ik was toch ouderling en jeugdleider. Ik kwam er achter dat God andere dingen van mij vroeg. Ik besloot de TWO te gaan volgen. Dat kon immers zonder consequenties voor mijn beroep als leraar. Dat is ook het mooie van deze leerweg. Je blijft gewoon je beroep uitoefenen en kunt toch door op de weg waarvan je denkt dat die uiteindelijk voor jou de juiste is, zonder al je schepen achter je te moeten verbranden. Ik zou wel zien. Tijdens mijn studie waren er ups en downs in mijn roepingsbesef. Ik kende van huis uit de schaduwkanten van het voorgangerschap. In die tijd stopten er ook diverse voorgangers met hun werk. Ik wist nog steeds niet wat mijn weg was. Tot ik een conferentie bijwoonde. Ik werd in dat weekend aangeraakt, nadat ik naar voren gegaan was op de uitnodiging om voor mezelf voorbede te laten doen. Toen werd mij mijn roeping ineens 100% helder. Daar kwam toen bovenop als bevestiging het verzoek van de gemeente Nieuw Weerdinge om als voorganger die gemeente te dienen in combinatie met mijn stage periode. Daar kon ik toen van ganser harte ja op zeggen en kan dat na een jaar nog steeds.

Had je toen voldoende bagage voor het voorgangerschap?
Werner: Het kostte me de eerste vier jaar van de studie heel wat om me de theorie eigen te maken. Alle vrije tijd en vakantie ging erin zitten. Nu in de stage periode valt het minder zwaar. Ik vind dat ik met een uitstekende theoretische bagage de praktijk in ga. Daar moet echter blijken wat je er mee kunt. Je leert veel over bijv. gemeenteopbouw en denkt: zo ga ik dat ook doen! Maar je kunt niet kilometers voor de gemeente uitlopen. Je moet goed voorbereid kijken naar de situatie waarin de gemeente verkeert. De praktijk leert je dan wat wel en wat niet past. Ik zou nog wel wat meer aandacht voor het pastoraat in de opleiding willen in combinatie met de praktijk. Daar ligt volgens mij het grootste deel van de taak van de voorganger.

De Derde Weg Opleiding

Wie baptisten voorganger wil worden kan er ook voor kiezen zijn/haar studie voor een deel aan de Evangelisch Theologische Hogeschool te Veenendaal en voor een ander deel aan het baptisten Seminarium te volbrengen. Men studeert dan in vier jaar voltijdse studie aan beide onderwijsinstellingen af.

Aan het woord: Egbert van Rhee, derdejaars student aan de Derde Weg Opleiding

Laat me beginnen met te vertellen wie ik ben. Mijn naam is Egbert van Rhee en ik ben 24 jaar. Na mijn Atheneum-diploma gehaald te hebben, ben ik meteen gaan studeren aan de ETH in Veenendaal. Ik ben daar heen gegaan zonder duidelijk doel voor ogen. Het enige wat ik wilde, was: meer leren van onze grote God. Op de ETH kon je kiezen uit drie opleidingsvarianten (inmiddels vijf). Je kunt zendeling worden, of godsdienstleraar of voorganger/pastoraal werker. Toen ik vier en een half jaar geleden op school kwam, dacht ik dat ik niet geschikt zou zijn voor één van de drie. Maar ja, in het tweede jaar moest je een keuze maken voor één van de varianten. Ik heb toen voor de pastorale-voorgangersvariant gekozen. Dat is een stap in het diepe geweest, omdat ik me nog steeds niet geschikt voelde.... Gaandeweg kreeg ik wel steeds meer bevestiging.

Toen ik naar het derde jaar zou gaan, ging de school een samenwerkingsverband aan met de Unie van Baptisten Gemeenten. Het werd vanaf toen mogelijk om voorganger binnen de Unie te worden door een aantal vakken op de ETH in te ruilen voor vakken op het baptisten Seminarium. Binnen die regeling vallen ook de stages onder verantwoordelijkheid van het Seminarium. Na lang twijfelen heb ik dat toen gedaan. En nu, achteraf gezien, ben ik blij dat ik het gedaan heb. Ik zal een paar redenen noemen, waarom ik er zo blij mee ben.
Ten eerste: Een derde van de vakken die je krijgt binnen deze variant zijn geschiedenisvakken. De geschiedenis van het baptisme, zowel nationaal als internationaal, komt uitgebreid aan de orde. Je krijgt hierdoor oog voor het feit, dat je als baptistengemeente niet zomaar uit de lucht bent komen vallen, maar dat je binnen een bepaalde context bent ontstaan. Door naar de geschiedenis te kijken, leer je dat je gevormd bent door allerlei acties en reacties. Als je daar oog voor krijgt, kun je beter begrijpen wie je bent. Het klinkt misschien wel wat abstract, maar geloof me, de geschiedenis gaat leven door deze lessen.
Ten tweede: financieel gezien is het ook gunstig. De lessen aan het Seminarium zijn gratis... Dus meer kennis voor hetzelfde geld.
Ten derde: We krijgen de lessen niet in de vorm van een hoorcollege, waarin je een uur lang zit te luisteren naar een leraar. Elke student bereidt de te lezen literatuur voor aan de hand van een aantal vragen. Tijdens de les praten we met elkaar over de antwoorden. Daar ontstaan soms heel leuke discussies uit. Door deze discussies leer je anderen kennen en leer je je eigen standpunten beargumenteren. Ook moet je soms echt worstelen met de literatuur... Ik zelf heb daar heel veel van geleerd.
Ten vierde: Je leert mensen kennen binnen het baptistenwereldje.
Ten vijfde: Theologisch word je op deze leerroute vooral gevormd door de ETH, maar door het contact met seminariumstudenten die ook aan de universiteit studeren, leer je je eigen standpunten soms aan te scherpen en soms te nuanceren. Dat is best een hele uitdaging!
Laat me dit als laatste zeggen: Je wordt niet dominee door theorie in je hoofd te stampen. Voorganger worden leer je in de praktijk. Maar zonder deze theorie zou ik het nooit redden.

Onderwijs in de Islam: Actualiteit!
Moslims: Omheen gaan? Of mee omgaan?

Door: Herman Takken

"De ware Islam is fanatiek, intolerant en gewelddadig; 11 september jl. liet ons de beerput zien van wat de Islam te bieden heeft. Christenen zijn veel te lief voor hen. Ze moeten meer waarschuwen voor de gevaren en harder optreden."
"De ware Islam is vredelievend. Islâm (overgave) brengt salâm (vrede). Christenen dienen het beste met moslims voor te hebben. Dat betekent ook de bereidheid het evangelie te delen."

Twee uiteenlopende visies en twee totaal verschillende houdingen. We treffen deze visies, en alles wat er tussen ligt, in alle toonaarden aan. Sinds 11 september 2001 is duidelijk dat de westerse wereld sterker dan ooit bepaald is bij de presentie van moslims en dat christenen intensiever na zijn gaan denken over de Islam en hun eigen geloof in relatie daarmee. Nederland telt momenteel 750.000 moslims.

Ervaringen
Mijn buurman is een Marokkaan. Hij tobt nogal met zijn gezondheid. Ik denk dat het allemaal komt door de problemen met zijn kinderen. Die gaan hun eigen gang en hij kan zich daar erg over opwinden. Die spanningen uiten zich in allerlei lichamelijke klachten, waarvoor hij regelmatig naar de dokter gaat. Maar al die bezoekjes en al de medicijnen die hij slikt helpen niet echt. Onlangs hoorde ik dat hij naar een Marokkaanse gebedsgenezer gaat. Deze gebedsgenezer strijkt zijn lichaam onder het reciteren van koranteksten en laat hem allerlei middeltjes drinken. Ik heb hem hiernaar gevraagd. Maar hij zegt mij er niets over, behalve dan dat deze dokter ook koranleraar is en gaven van genezing heeft.

In onze kerk komt sinds kort een Iraanse familie. Elke zondagmorgen schuiven ze aan in de achterste bank. We hebben in dat gedeelte van de kerk een vertaalinstallatie. Ik ben evangelisatieouderling en voel me extra verantwoordelijk voor hen. Ik heb hun een Bijbel in hun eigen taal, het Farsi, gegeven en probeer mensen van de gemeente bereid te vinden hen eens te bezoeken of uit te nodigen voor een kop koffie na de dienst. Je voelt dat ze dat erg op prijs stellen. Waar ik mij het meest over verbaas, is hun openheid voor het evangelie. De laatste keer dat ik hen bezocht vroegen ze mij of ze gedoopt konden worden. Dat is mooi natuurlijk, maar lopen ze niet wat te hard van stapel? Ze begrijpen nog zo weinig van de Bijbel.

Laatst ging ik naar een gespreksavond in hartje Amsterdam over 'Islam en moderniteit'. Achteraf heb ik er spijt van. Er was een fanatieke moslim die uitlegde wat volgens hem 'de zuivere Islam' is. Het was geen gespreksavond maar een preekavond. Tegenspraak werd niet geduld. Mijn beeld van de Islam als een intolerante godsdienst werd er door versterkt. Ik hoop niet dat zulke figuren het straks in Nederland voor het zeggen krijgen...

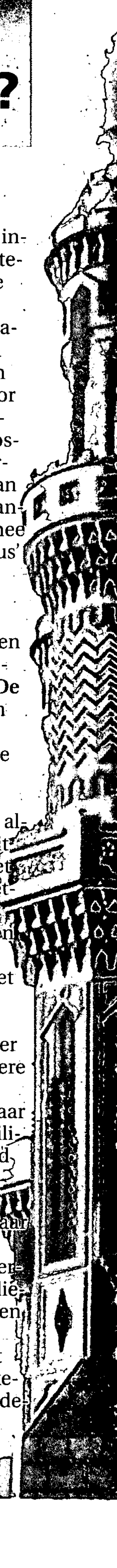
Fatma is één van mijn beste vriendinnen. Zij komt uit Anatolië en is moslimse, maar anders dan ik me had voorgesteld. Ze ziet het vasten en bidden bijvoorbeeld helemaal niet als een plicht. Ze doet het wel, maar uit liefde tot God, zoals ze zegt. Zij waardeert het heel erg dat ik christen ben. Soms praten we over ons geloof, maar dan veel meer over wat ons bindt, dan wat ons scheidt. We vinden trouwens dat het bij geloof vooral aan komt op je houding en je daden.

Onderwijs
Sinds vele jaren krijgen de studenten van de Tweede Weg Opleiding van het baptisten Seminarium een lesblok Islam. Het gaat daarbij om meer dan kennis over de Islam, hoe belangrijk ook. Indringend wordt ingegaan op onze houding als christenen tegenover moslims, alsook de vraag hoe we het evangelie onder moslims kunnen vertolken. We maken daarbij dankbaar gebruik van het boek *Kruis en Halve Maan* van Colin Chapman, een aanrader voor kerkelijke werkers en gemeenteleden die in contact komen met moslims. Juist van christenen mag verwacht worden dat ze bruggen slaan naar moslims ter wille van het evangelie. Niet 'omheen gaan', maar 'mee omgaan' is de uitdaging in Christus' naam.

Divers
De ervaringsverhalen die hierboven afgedrukt staan, tonen aan hoe divers de moslimgemeenschap is. 'De moslim' bestaat niet. Moslims zijn onderling net zo verschillend als Nederlanders of als christenen. De Marokkaanse man van het ervaringsverhaal is moslim, maar hij leeft meer uit het volksgeloof met allerlei vormen van bijgeloof dan uit de officiële Islam. Hij gaat naar het graf van een heilige, draagt amuletten ter afwending van het kwade, gaat naar een wonderdokter, zaken die meer te maken hebben met voor-islamitisch bijgeloof, dan met de Islam.

De man van de gespreksavond over 'Islam en moderniteit' is met andere dingen bezig. Hij ziet zich als een prediker van 'de zuivere Islam', maar komt op Nederlanders als zeer militant en bedreigend over. Het beeld van een oprukkende Islam wordt door hem versterkt. Is dit de ware Islam? Veel moslims zullen zich daar ongelukkig bij voelen en de Islam zelf heel anders interpreteren en ervaren. Zoals Fatima die het vredelievende van de Islam onderstreept en dat in haar eigen leven probeert waar te maken. Het gaat haar niet om mooie woorden, maar om rekening houden met God en met medemensen in de praktijk.

Jongeren
Fatima doet ons denken aan de

nieuwe generaties moslimjongeren, die gepokt en gemazeld zijn in onze samenleving en goed Nederlands spreken. Steeds meer jongeren volgen een goede opleiding en veroveren een plek op de arbeidsmarkt. Velen van hen leven uiterlijk westers, houden zich niet aan alle voorschriften van de Islam, zijn weinig te vinden in de moskee, maar zijn als het er op aankomt wel moslim. Ze zijn moslim krachtens het feit dat ze uit moslimse ouders geboren zijn en in een moslims milieu zijn opgegroeid. Daarin ligt hun identiteit.

Temidden van die vele jongeren die feitelijk, d.w.z. innerlijk, de Islam vaarwel zeggen, zijn er ook moslimse jongeren die bewust kiezen voor de Islam en de Islam praktiseren. En hun aantal neemt toe. Zij proberen de voorschriften van de Islam nauwgezet en trouw te vervullen en focussen tegelijk op de geestelijke waarde en kracht die daarin gelegen is. Zij vertolken vrijmoedig en op een sympathieke manier de boodschap van de Islam. Deze moslimse jongeren hebben serieus nagedacht over de Islam, lezen de koran, weten in ieder geval iets van de christelijke geloofsleer en de Bijbel en verwoorden in goed Nederlands waarom ze moslim zijn.

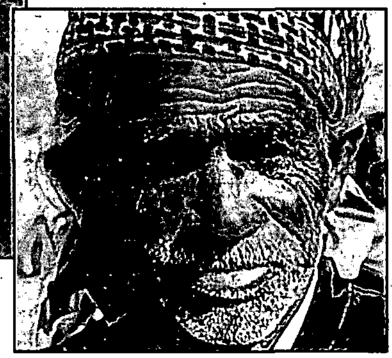
Surf naar de website van *salaam* (www.salaam.nl) en je ontdekt hoe werkend men bezig is om ook westerse jongeren met de boodschap van de Islam te bereiken. Ze vertellen fijngevoelig en sympathiek waarom ze geloven en wat ze geloven. Je ontdekt hun fiere, zelfbewuste houding en ook hun kritische vragen over het christelijke geloof.

Terwijl het nieuws focust op een bedreigende, politieke en gewelddadige Islam, groeit het aantal moslims dat zich hier met heel andere dingen bezig houdt en vooral de geestelijke waarde van de Islam beleeft en naar buiten brengt. Christenen zullen in toenemende mate met hen te maken krijgen en uitgedaagd worden het christelijke geloof onder hen te verwoorden.

Op drift

We ontmoeten ook mensen die zoveel naars van een islamitische dictatuur hebben meegemaakt, dat ze op drift zijn geraakt en op zoek gaan naar een nieuwe geloofsinvulling van hun leven. Er zijn vluchtelingen die kerken binnenstappen met een meer dan gewone interesse voor het

'De moslim' bestaat niet.

christelijke geloof. Sommigen willen liefst zo snel mogelijk gedoopt worden, waarmee ze te kennen geven naar 'het christelijke kamp' over te willen stappen. Overbodig te zeggen dat er dus nogal wat misverstanden leven. Hartelijkheid, gastvrijheid, openheid en betrokkenheid van de kant van de christenen zijn sleutelwoorden. Maar ook onderwijs in de christelijke leer en bijbelstudie, zodat deze mensen weten waaraan (aan Wie) ze hun ja-woord geven. Graag werk ik dit tenslotte nog wat uit als we het hebben over motieven voor moslims om christen te worden.

Christenen van moslim-huize

De Iraanse familie in de ervaringsverhalen is een illustratie van het feit dat moslims soms christen worden door negatieve ervaringen met de Islam. Ze worden als het ware het nest van de Islam uitgewipt en vallen 'in de schoot van het christendom'. De westerse wereld wordt beschouwd als de christelijke wereld. De ervaring die ze daar opdoen kan opnieuw negatief zijn. Geslotenheid, individualisme en kilheid in onze samenleving. Helaas niet alleen in de samenleving, maar soms ook in de kerken die ze aandoen. Gelukkig zijn er ook goede ervaringen en komen ze ook wel op plekken van herbergzaamheid, plekken waar ze kunnen groeien in het nieuwe geloof.

Waar worden ze door aangetrokken? Het valt op dat het dan bijna altijd gaat om een aanraking, om de ervaring dat het evangelie goed nieuws is. Dus niet een heldere, goeddoordachte uiteenzetting over het christelijke geloof. Dat is vanuit onze optiek en onze cultuur wel het eerste en belangrijkste, maar voor hen kennelijk niet. Zij willen de kracht van het woord ervaren, er iets aan beleven. En vervolgens stellen zij zich open voor de boodschap van het evangelie. Als ervaringselementen worden genoemd: de 'warmte' van een christelijke samenkomst en de *fellowship* die men ervaart; de 'nabijheid' van christenen, hun luisterend oor, hun hulp in concrete zaken; een lied dat aanspreekt en dat al mediterend wordt meegenomen; het krijgen van een droom of visioen (waarin men dikwijls Jezus ziet); de bevrijding van neerdrukkende machten van bijgeloof, boze geesten, satan; een wonderbaarlijke genezing; een gebedsverhoring. Opvallend is dat het niet-verbale aan het verbale vooraf gaat of op z'n minst er mee verweven is. Voor de praktijk van het evangelisatiewerk onder moslims is dit van groot belang. Een vraag die we ons persoonlijk en als christelijke gemeente kunnen stellen is: hoe gastvrij van huis en hart zijn wij? Hoe open is onze kerkelijke gemeenschap voor hen die buiten staan? Ervaren zij iets van de nestwarmte waar ze zo naar uitzien? Evangelisatie heeft daar alles mee te maken.

Herman Takken is gastdocent Islam aan het Seminarium. Hij is medewerker van Evangelie & Moslims te Amersfoort, een stichting voor getuigenis en dienst onder moslims in Nederland. De stichting verzorgt cursussen, geeft voorlichting in de kerken en heeft allerlei publicaties over de Islam (voor christenen) en over het christelijke geloof (voor moslims). Info aan te vragen: tel. 033-4659290 of e-mail buro@evangelie-moslims.

Foto's: Archief *De Christen.*

Gaan we in gesprek met de moslims in ons eigen land?

Seminarium op weg naar een nieuwe toekomst

Door: Joop Brongers

Theologie studeren? Fulltime of parttime? Academisch of op HBO-niveau? Het kan allemaal via ons Seminarium. Ruim 30 studenten maken momenteel gebruik hiervan. In dit artikel wil ik een licht werpen op de toekomst van ons Seminarium, want er gaat veel veranderen.

'Seminarium nieuwe stijl'
De Algemene Vergadering 2001 kreeg een gespreksnotitie over de voorgangersopleiding voorgelegd. Met grote meerderheid werd ingestemd met de plannen voor een vernieuwd seminarium annex toerustingscentrum. De AV stemde ook in met de benoeming van dr. R. Erwich, als rector van het Seminarium en docent Praktische Theologie, per 1 juli 2002. Br. Erwich is nu nog verbonden aan het International Baptisten Theologisch Seminarium te Praag.
Het 'Seminarium nieuwe stijl' zal gericht zijn op:

- *De opbouw van de plaatselijke gemeente.* De wisselwerking tussen de praktijk van de gemeen te en het nadenken daarover speelt daarin een belangrijke rol. Gezocht wordt naar het tot ontplooiing laten komen van gaven die er in de gemeente zijn op het gebied van onderwijs, de verkondiging, het omzien naar elkaar en het dienstbetoon in deze wereld.
- *Meer accent op internationale baptisten uitwisseling.* We zijn gezegend met veel broeders en zusters van baptisten huize in andere landen. Door op vrijwillige basis uitwisselingsprogramma's van docenten en studenten te bevorderen, krijgt dat in de toekomst meer aandacht. Door het geven van *studiebeurzen* willen wij studenten aan ons Seminarium stimuleren een deel van hun studie in het buitenland te doen. Of om, in vervolg op een volbrachte studie, zich over de landsgrenzen in een onderwerp te specialiseren. Zo volgt br. Kerst Sikkema in aansluiting op zijn studie aan ons Seminarium nu met een gedeeltelijke beurs van ons Seminarium aan het London Bible College de cursus Music and Worship.
- *Het versterken van de samenwerking met andere theologische opleidingen in binnen en buitenland.* Het doel daarvan is het behouden en waar mogelijk versterken van de kwaliteit van onze opleiding. Inmiddels is het Seminarium lid geworden van een samenwerkingsverband van een vijftiental baptisten seminaria in Europa.

Prominente plaats in de nieuwe Unieorganisatie
In de nieuwe Unieorganisatie heeft het Seminarium een belangrijke plaats gekregen. De eerste taak van het Seminarium blijft het verzorgen van een kwalitatief hoogstaande voorgangersopleiding ten behoeve van onze Uniegemeenten. De professionaliteit van het Seminarium vraagt om een eigen deskundig bestuur. Dat bestuur legt verantwoording af aan de Unieraad, waarin 2 personen de portefeuille theologische scholing en vorming zullen beheren. De tweede taak van het 'Seminarium nieuwe stijl' bestaat in het leveren van bijdragen op het gebied van gemeenteopbouw, in het kader van het nieuwe baptisten dienstencentrum. Zolang zij nog geen deel uitmaken van dit dienstencentrum, wordt apart samengewerkt met de NBVB en de NBJB.

Wat merken de gemeenten hiervan in 2002?
Hoewel het Seminarium samen met de Unie als geheel nog in het reorganisatieproces zit, willen we in 2002 al iets van de vernieuwing laten merken door het aanbieden van een aantal seminars en studiedagen. In voorbereiding zijn:

- een seminar *'Pastoraat en relatieproblematiek'*
  Bedoeld voor mannen en vrouwen die werkzaam zijn in het pastoraat, en zich verder willen bekwamen in het omgaan met relatieproblemen. Het plan is om ook bij de opening van het seminariumjaar 2002/2003 dit onderwerp aan de orde te stellen.
- een studiedag *'Geld geven en het systematisch inzamelen van geld (fundraising) voor het gemeentewerk'*
  Bedoeld voor penningmeesters, raadsleden en voorgangers. Ook in veel baptistengemeenten blijft het niveau van bijdragen achter bij de inkomensgroei die de meeste gemeenteleden de afgelopen jaren hebben genoten. Wat leert de Bijbel over geven en de zegen die daarmee samenhangt? Hoe vertaal je dat naar deze tijd en hoe geef je daar op een eigentijdse manier vorm aan?
- studiedagen over *'Inspirerende samenkomsten met zang en muziek'*
  Een vervolg op het inspirerende openingscollege van drs. C. van Setten tijdens de opening van het seminariumjaar 2001/2002. Deze studiedagen, op 6 en 14 juni 2002, zijn bedoeld voor voorgangers als onderdeel van de voor hen door het Seminarium aangeboden studieweken.
- Bijdragen aan *scholingsactiviteiten van NBVB en NBJB*
  Er is overleg gaande over het helpen organiseren van scholingsactiviteiten gericht op het kennen van en omgaan met de Bijbel voor kaderleden.

Y. Postma

De nieuwe rector: br. René Erwich

Drs. J.G. Brongers is voorzitter van het Curatorium van ons Seminarium.

Bijbel Open

Al wat hij onderneemt, gelukt... (Psalm 1:3)

Door: Yme Horjus

Ongetwijfeld behoort Psalm 1 tot de meer bekende Psalmen in de Bijbel. Sinds de tekst van de NBG-vertaling ook nog eens woordelijk op muziek is gezet, is het mogelijk dat velen de tekst zelfs uit het hoofd kennen.

Welzalig de man die niet wandelt
in de raad der goddelozen,
die niet staat op de weg der
zondaars,
noch zit in de kring der spotters...

Toch kan bij alle zegen die de Psalm ons geeft een kleine hapering optreden als we toe zijn aan de woorden: "al wat hij onderneemt gelukt". Opwekking 244 eindigt er zelfs mee: "alles gelukt".

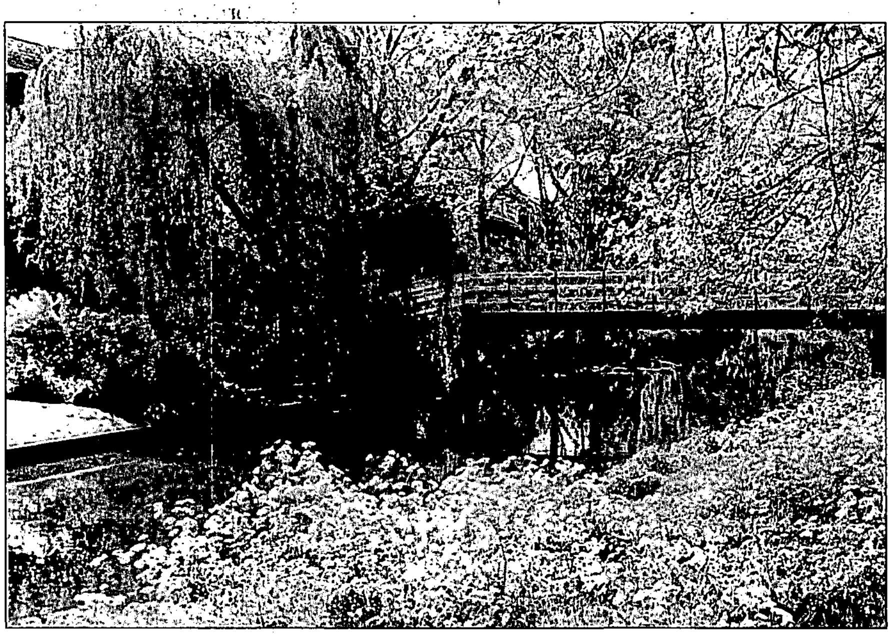
Welvaartsevangelie?
Over zulke woorden kun je echt struikelen. Ze brengen een stukje twijfel bij jezelf op gang. Is dat echt zo? Gaat het de mens die met God leeft dan altijd voor de wind? Zijn wij van die altijd vruchtdragende bomen, waarvan het loof niet verwelkt? Met de woorden "alles gelukt" lopen we toch een beetje vast. Predikers van het 'welvaartsevangelie' weten wel raad met deze moeilijke woorden. Die woorden passen geheel in hun kraam. In geloof moet je daar je hand op leggen, zeggen zij. Dag mag je naar je toehalen, zo'n belofte, vinden zij. God heeft enkel een overwinningsleven voor zijn kinderen weggelegd!

Een lekker-gevoel-geloof
Gaat het in Psalm 1 om een evangelie van welvaart en voorspoed? Betekenen de woorden "al wat hij onderneemt, gelukt" dat God geluk, gezondheid, rijkdom en succes heeft bedoeld voor zijn kinderen? Welvaartspredikers maken van het evangelie 'een lekker-gevoel-geloof'. Dat is een verleidende versmalling van wat de Bijbel ons voorhoudt. De Here Jezus is het er nooit om begonnen geweest een fanclub op te richten van mensen bij wie Hij zo heerlijk in hun materiële behoeften kon voorzien. Je kunt van de Heer geen fan zijn, maar alleen een volgeling worden. En een volgeling volgt de Heer op de kruisweg: "indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij. Want ieder die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verliezen zal om Mijnentwil, en om des evangelies wil, die zal het behouden."

Gaat het dáár nu om?
Het welvaartsevangelie heeft zijn duizenden al wel verslagen in Amerika en Europa. In bepaalde delen van de evangelische wereld gaat deze prediking erin als koek. Gaat het God werkelijk om geluk, gezondheid, rijkdom en succes? Persoonlijk denk ik dat God er behagen in schept om ons te zegenen. Maar of dat betekent dat er dan op onze wens een Mercedes voor onze deur komt te staan?
Toch klinkt zo'n boodschap velen aangenaam in de oren. Wellicht heeft dat te maken met de geest van onze tijd. Ligt niet alle nadruk in onze tijd op geluk en voorspoed? Zijn wij in West-Europa niet met elkaar uit op het Zwitserleven-gevoel? Misschien moeten we wel het welvaartsevangelie ontmaskeren als een christelijke vermomming van de tijdgeest.

Het verschil tussen vrucht dragen en succes hebben
Het is niet zomaar dat Psalm 1 spreekt in de beeldspraak van een boom. Zo wordt de mens genoemd die een welgevallen heeft aan Gods wet. Wie de wet van God overpeinst bij dag en bij nacht, is als een boom, geplant aan waterstromen... Bij dat beeld hoort ook dat zo'n boom vrucht draagt. Het gaat God er niet om dat wij succesvol zijn in dit leven en dat wij de materiële doelen bereiken die wij voor ogen hebben, maar het gaat erom dat God vruchten vindt in ons leven. Er zijn christenen die dit met elkaar verwarren: succes hebben en vrucht dragen. Daartussen ligt echter een wereld van verschil. Iemand kan veel succes hebben en toch blijft zijn leven zonder vrucht. Iemand kan ook veel te verduren hebben in zijn leven en toch draagt zijn leven vrucht in Gods Koninkrijk! In Psalm 1 gaat het daarom: niet succes hebben is het doel van ons leven op aarde, maar dat wij vrucht dragen. Als wij in Gods kracht de dingen volbrengen die Hij heeft bedoeld in Zijn wet wordt het waar: "al wat hij onderneemt gelukt...".

Ds. Y. Horjus is voorganger van de Baptistengemeente Doetinchem.

Archief De CHristen

"Want hij is als een boom geplant aan waterstromen."

In beeld:
De Baptistengemeente Eindhoven

Door: Jannes Hofman

Persoonlijke herinneringen
Met bepaalde baptisten gemeenten in Nederland heb ik mij altijd extra verbonden gevoeld. Dat zijn die gemeenten, die door Veenkolonialen gesticht zijn. Eindhoven is zo'n gemeente. Ik voel mij verwant met de mensen die om economische redenen hun eigen gebied zijn ontvlucht. Maar met Eindhoven heb ik ook persoonlijke banden.Ik heb daar als student stage gelopen. Toen heb ik mijn vrouw daar verder leren kennen. Wij zijn later in Eindhoven getrouwd en hebben daar een prachtig trouwboekje aan overgehouden. Mijn vrouw is in de Baptisten kerk in Eindhoven gedoopt en samen hebben wij de oudere jeugd bezocht. Op zondagavond kwam de groep in de kerk bijeen, en daarna gingen wij bij iemand thuis koffiedrinken. Daarbij werd het wel eens laat. Te laat, vonden sommige ouders.
Ik herinner mij ook het schilderij bij de ingang van de kerkzaal. Er stond een klok op getekend, die op vijf voor twaalf stond. Die klok typeerde het accent van de prediking in Eindhoven. Het zal spoedig tijd zijn dat Jezus zal weerkomen.
Later heb ik nog eens een nacht geslapen in de kerk. In Groningen hielden wij een sponsor-fietstocht. De start was in Eindhoven. Daar in de Baptisten kerk hebben wij de eerste nacht doorgebracht.

Het jubileumboekje
De Baptisten gemeente Eindhoven bestond in het jaar tweeduizend 75 jaar. Er is toen een jubileumboekje uitgegeven, waar ik de nodige gegevens uit geput heb. Mooie anekdotes kom je daarin tegen. Zoals dat jongetje, dat het doopvont even bijvulde door er zijn plasje in te doen; ds.Huizinga die na zijn ja-woord uiteindelijk toch niet naar Eindhoven kwam, omdat er geen geschikte woning beschikbaar kwam; de trouwring die van de Bijbel gleed en in een put bij de ingang verdween, maar tijdens de dienst had de koster de ring weten op te vissen; het water in de doopvont dat 's morgens niet verwarmd bleek te zijn; de notulen van de eerste vergadering van de Evangelisatiecommissie, waarin de notuliste schreef: Ondergetekende kreeg een blocnote toegeschoven met witte vellen. En nog vele andere van dit soort verhalen.
Een aantal zaken vielen mij op bij het lezen van het jubileumboek.

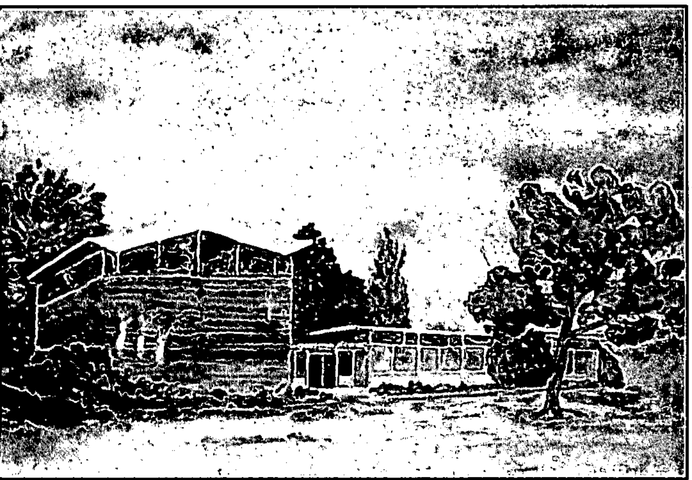
Een dynamische en groeiende gemeente
De gemeente begon met mensen uit de Veenkoloniën. In de Veenkoloniën was grote werkeloosheid. In Eindhoven groeide Philips en kon veel arbeiders gebruiken. Er 'emigreerden' veel Groningers en Drenten naar dat gebied. Philips bouwde woningen voor hen en één wijk van de stad ging het "Drents dorp" heten.
De ontwikkeling van de gemeente kun je ook aflezen aan de gebouwen die de gemeente gehad heeft. Men begon met samenkomsten bij iemand thuis, daarna werd een winkelpand gekocht en ingericht als gebouw, toen kwam het eerste eigen kerkje, een houten, met een torentje er bovenop. Dit gebouwtje moest zelfs nog een keer verplaatst worden. Er konden tweehonderd mensen in.
Toen kwam het grote en moderne kerkgebouw aan de Marconilaan. Het was een echte kerk, maar was ze niet te modern? Was het eigenlijk wel een kerk, vroegen sommigen zich af, want het leek wel op een ark. De voorgevel wordt opgesierd door drie hogepriesters met bazuinen, die gemaakt waren door een beeldhouwer (P. Kingma). Midden in het voorfront, tegen de achterwand, kreeg het doopvont een plek. Daarboven plaatste men een groot, houten kruis. Een betere combinatie kun je je toch niet indenken? Later is er in dit gebouw nog een galerij aangebracht, zodat vijfhonderd personen er een zitplaats kunnen vinden. Ook is er in de loop der jaren de nodige vernieuwing en uitbouw van de zalen geweest. Ook uit dit laatste lees je de activiteiten, en de soort daarvan, aan de gebouwen af.

Eindhoven

Groei van verenigingen en activiteiten
De groei en dynamiek lees je ook af aan de activiteiten. Het begon met een paar mensen. Zij gingen diensten opzetten en hielden bidstonden. Toen kwam de zondagsschool. Daarna het zangkoor. Een koster. Later komen de jeugdgroepen, en zusterhulp. En een mannengroep. Weer later de twintig-plus en de vijfentwintig-plus. De werkgroepen voor Evangelisatie en Zending. De kinderkampen, waar wel 120 kinderen aan meedoen en dertig leiders voor nodig zijn. Op muzikaal terrein de organisten, de solisten, de zanggroepen, en daarbij de concerten en de Sing-Ins. Nu nog daarbij de huisgroepen (tien in totaal) en de Alphacursus en het interkerkelijk Evangelisatiewerk. Vergeet niet het overleg en de organisatie die hiervoor nodig zijn.
Typerend voor de gemeente Eindhoven zijn waarschijnlijk ook de namen van de oudere en de jongere jeugd. De oudere jeugd nam de naam SAJEVO aan. Samen Jezus Volgen. De tussenjeugd ging zich JOY noemen. First Jesus, then Our friends, and last but no least Yourself.

De voorganger
In het jubileumboek lees je veel over de voorgangers. Vanaf het begin was het verlangen naar het hebben van een eigen voorganger heel sterk. Voortdurend wordt hier in de gemeente over gesproken. En toen de eerste eigen fulltime voorganger (in 1946) zijn intrede deed, was het groot feest. Hierna is de geschiedenis van de gemeente de geschiede-

nis van de voorgangers geworden. Zij markeren de perioden. Elke voorganger passeert in het jubileumboek uitvoerig de revue. Zij lijken (of is dat schijn?) het wel en wee van de gemeente te bepalen. Op één voorganger richten de schijnwerpers zich vooral, dat is ds. Sj. Zijlstra. Hij was de eerste voorganger van de gemeente en werkte er twintig jaar. Hem wil ik ook naar voren halen. Je leest in hem zo goed die tijd af en ook de plaats van de voorganger in onze gemeenten.

Eindhoven

Ds. Sj. Zijlstra

Toen ds. F.E. Huizinga niet naar Eindhoven kwam, werd een beroep gedaan op ds. Zijlstra. Hij nam dat beroep van de gemeente aan, en hij had het volste vertrouwen dat het met een huis ook wel goed zou komen. "Als God mij naar Eindhoven roept, zal Hij ook voor woonruimte gaan zorgen", had hij gezegd. Die woning kwam er. Een mooi huis met vier slaapkamers, een studeerkamer en zelfs een kamer voor de dienstbode. Er lag een grote tuin bij, zodat er groenten verbouwd konden worden. En de dominee kreeg gratis een bromfiets. Hij kreeg een startloon van tweehonderd zestien gulden per maand. Dit was ongeveer gelijk aan wat iemand bij Philips verdiende, en de "de raad vond dit een gerechtvaardigde vergoeding".
Er waren twee schoenmakers in de gemeente. De ene kreeg de linkerschoen, de andere de rechterschoen om te repareren. De bromfiets werd later een motorfiets. Op de motorfiets en met een vliegeniersmuts op crosste toen de dominee de gemeente door. Hij raakte bij alle werkzaamheden van de gemeente betrokken. Hij begon een mededelingenblaadje, dat later zou uitgroeien tot het gemeenteblad. Hij gaf leiding aan het jeugdwerk. De oudere jeugd werd soms wel door honderd jongeren bezocht. Op de oudere jeugd zorgde hij er wel voor, dat de stelletjes niet te lang alleen gelaten werden. Het was ook nog de tijd, dat je giechelende en baldadige jongeren op de gang kon zetten.

Evangelist

Ds. Zijlstra voelde zich vooral evangelist. Hij had een hoge roeping. Hij wilde heel Eindhoven bij het kruis van Christus brengen. Om dat te bereiken hield hij openluchtdiensten. Iedere zaterdagavond en zondagmiddag was er zo'n dienst in het Philips de Jongpark. In een topjaar zijn er achtendertig openluchtsamenkomsten geweest. Velen kwamen luisteren. Velen kwamen tot de gemeente en beleden in de doop hun geloof in Jezus.
In 'Zijlstra's tijd' werd de nieuwe kerk gebouwd. Ds. Zijlstra vervoegde zich bij de directie van Philips voor een bijdrage voor de nieuwe kerk. Het jubileumboekje vermeldt: De Heren van Philips zeiden tot ds. Zijlstra: "U komt vast niet voor een fooi." "Nee", zei ds. Zijlstra, "dat zou uw bedrijf onwaardig zijn. U zorgt goed voor uw personeel en ik houd ze van de straat." De voorganger kreeg van de directie de verzekering, dat zij de architectkosten zou betalen.
De gemeente is 'onder' Zijlstra sterk gegroeid. Mogelijk is deze periode de beste voor de gemeente geweest, maar het is hem niet gelukt heel Eindhoven tot Christus te brengen.

Veranderingen

Regelmatig las ik over de moderne tijd. De tijd, de omstandigheden en de mensen veranderden. Rondom het gebouw is het al anders geworden. De gemeente houdt er vandaag een fietswacht op na. Je kon je fiets niet meer veilig bij de kerk stallen. Dat geldt ook voor de auto in de omgeving van de kerk. De buurt is er niet beter op geworden. Vlakbij vind je één van de rosse buurten van de stad.
Het is moeilijker geworden de mensen rondom de kerk voor het Evangelie en de gemeente te interesseren. Niet alleen de omgeving ziet er anders uit, maar de mens, wijzelf, wij zijn ook veranderd. De welvaart is gekomen. In de huizen en in de kerk kwam de elektronica. We raakten steeds meer op ons zelf betrokken. We kregen steeds meer speeltjes in en om ons huis. We hebben het daar zo druk mee. Er is minder tijd voor de Heer en Zijn gemeente.
De huidige voorganger, ds. W. Munters, benadrukt de laagdrempeligheid en de toegankelijkheid van het gemeentelijk werk. We moeten niet de dingen blijven doen zoals wij ze altijd deden en we moeten niet terugkeren tot de traditie, vindt hij, maar naar vormen zoeken die bij deze tijd passen.
Met de liturgiecommissie wordt gekeken naar de diensten. Zelf zet hij op internet een samenvatting van zijn preek. In Eindhoven maakt men gebruik van het materiaal van Willow Creek. Men wil gavengericht bezig zijn. Ook de voorganger wordt naar zijn gaven ingezet. Binnen de huiskringen wordt gewerkt aan onderling pastoraat.

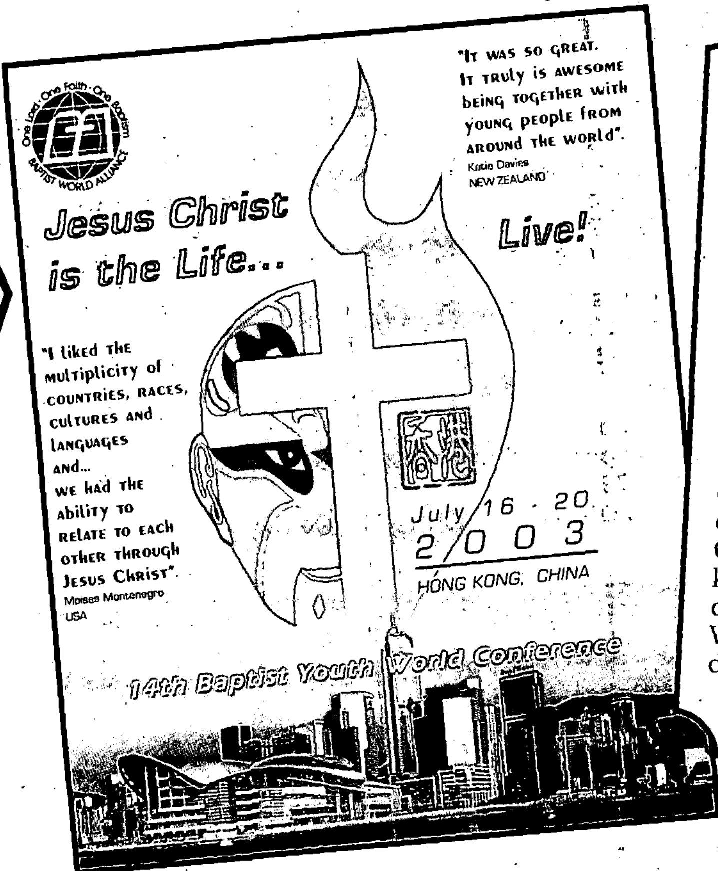
ZvK

De huidige voorganger van de gemeente, ds. Wim Munters

Toekomst

De Baptisten gemeente Eindhoven is een stads- en een streekgemeente. De problemen van de moderne stad liggen op haar stoep. En een streekgemeente kent zijn beperkingen. Als streekgemeente is het moeilijk activiteiten op te zetten en de onderlinge band te onderhouden. Eindhoven is jaren een groeigemeente geweest, maar hierin kende de gemeente zijn ups en downs. Eindhoven heeft ook zijn teleurstellingen en tegenslagen gekend. Het heeft tijd gekost om dit te overwinnen. Momenteel is er een verjonging gaande. Er komen jongeren in de gemeente en ook in de raad. Men heeft in Eindhoven het gevoel weer op het goede spoor te zitten.
De lichtstad van het Zuiden, die steeds meer een stad van duisternis dreigt te worden, wil de gemeente zo graag winnen voor het licht van Christus.

jongeren

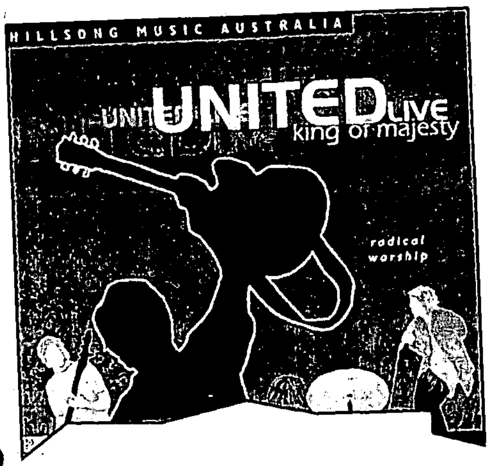
Baptisten Jongeren Wereld Conferentie

Het is nog ver weg, maar Hong Kong is ook ver weg en het kost dus heel wat Eurocentjes om er te komen. Vandaar dat we je nu alvast willen vertellen dat de 14e Baptisten Jongeren Wereld Conferentie volgend jaar wordt gehouden. Van 16 t/m 20 juli 2003 kun jij er met duizenden andere jongeren uit de hele wereld bij zijn. Voor en na de conferentie zijn er mogelijkheden om vakantie te houden.
Ontmoet mensen uit de hele wereld, geniet op het congres van muziek en andere optredens, leer van de sprekers, groei dichter naar God toe en leer een bijzonder stukje Azië kennen (want Hong Kong hoort tegenwoordig weer bij China).
Voor meer info en om op de hoogte te worden gehouden, neem contact op met de NBJB. E-mail: info@NBJB.nl

Wijsheid is iets anders dan kennis. Met een hoofd vol kennis kun je toch de wijsheid missen om met het leven en met mensen om te gaan.

Hillsong United Live – King of Majesty,

Authentic Media, Harderwijk, 2002, 20,50 (ƒ45,18)

cd's

Deze keer aandacht voor een Praise&Worship CD. *King of Majesty* is de derde CD van de jongeren van de Hillsong Church in Australië. Er staan hele mooie nummers op die je bepalen bij Gods grootheid en wie Hij is: *God is Great, Perfect King, Most High* zijn enkele van de songtitels. De CD is live opgenomen met bekende worshipleaders als Reuben Morgan en Marty Sampson.

Lerend leven, diverse auteurs, Uitgeverij Groen, Heerenveen, 2000, 192 blz., ISBN 90-5829- 134-0, 13,61 (ƒ 29,95).

BOOKS

Neem jij tijd om de Bijbel te lezen? Begrijp jij wat je leest in de Bijbel? Heb je er zin in om uit de Bijbel te lezen? Net als ik zul je deze vragen vast niet altijd met ja beantwoorden. Daarom is een dagboek zo handig. Het stimuleert je om te lezen, legt dingen uit en vertaalt ze naar onze tijd en ons leven. *Lerend leven* gaat in 365 dagen de Bijbel door. De stukjes zijn niet te kort en niet te lang en eindigen met een vraag om je dieper aan het denken te zetten. Er zijn meerdere delen die je los van elkaar kunt gebruiken. Elk deel gaat over zeer verschillende Bijbelgedeelten uit zowel Oude- als Nieuwe Testament. Niet alleen de bekende Bijbelgedeelten, maar ook de minder bekende en moeilijker gedeelten.
Achter op het boekje staat: "Maak er maar tijd voor vrij om in je leven de Heere te leren kennen!" Ik hoop dat je dat doet. Dit boekje kan je er zeker bij helpen.

Samenstelling: Janna de Zwart

Unie- en gemeentenieuws

Doopdiensten

Harderwijk 2: Tijmen Mateboer (15 jaar) en Chris Schrijver (15 jaar); Utrecht-Silo 1: Elydia da Cunha Vieira (41 jaar).

Zangkoor 'Sursum Corda' Brunssum-Treebeek

Op 27 april a.s. hoopt ons zangkoor zijn 75 jarig bestaan te vieren. We willen dit ook vieren met oud-leden van het zangkoor. Zaterdag 27 april 2002 wil het zangkoor samen met de oud-leden en een politiemannenkoor uit Gelderland een gezellige middag houden, en 's avonds een groots opgezet concert.
Voor aanmelding (graag zo spoedig mogelijk) of meer informatie kunt u contact opnemen met de secretaresse van het zangkoor: Anita Dijkstra-Hulshof, Ir. de Katstraat 7, 6446 SR Brunssum, tel. 045-5274549, e-mail: dijkstraanita@hotmail.com

Vriescheloo

In Vriescheloo wordt in het kader van het 125 jarig bestaan (1877-2002) op zondag 17 februari een herdenkingsdienst gehouden. Dit in verband met het feit dat de geschiedenis van de gemeente een aanvang neemt op de 18e februari 1877. Een oud-voorganger zal een herdenkingsrede houden, terwijl de huidige voorganger van de gemeente, ds. L. Wessels, de liturgie verzorgt. Medewerking zal er zijn van zang, zondagsschool en declamatie.
U wordt van harte uitgenodigd deze dienst bij te wonen.

Br. G.L. Nobbe

Agenda

16 maart	Zendingsdag Unie Zendings Commissie te Zwolle
6 april	Volleybaltoernooi gewest Groningen-Drenthe te Stadskanaal
20 april	Jubileumviering NBVB te Harderwijk

Adressen

De nieuwe secretaris van de Baptisten Gemeente Stadskanaal-Zuid is: br L. Aeilkema, Paterslaan 13, 9515 PL Gasselternijveenschemond. Tel. 0599-651265

De nieuwe secretaris van de gemeente Zwolle is: zr T. Wever-Smid, Beukenstraat 78, 8021 XC Zwolle. Tel. 038-4540244

Het nieuwe adres van br H.J. Stukker (emeritus voorganger) is: Groningensingel 779, 6835 GD Arnhem. Tel. 026-3213243

Op Zijn tijd heeft de Here tot Zich genomen onze zuster

JANTINA EISINGA-LUBACH

in de gezegende leeftijd van 92 jaar.

Baptisten Gemeente Emmen 'Het Baken'

"Hetzij wij dan leven, hetzij wij sterven, wij zijn des Heren"
Romeinen 14 : 8

Na een moeilijk, strijdend en werkzaam leven is van ons heengegaan onze broeder

FREERK LEISTRA

in de leeftijd van 74 jaar.

Toen hij nog thuis was, zei hij vaak: "Ik hoop dat Hij begrijpt, dat ik Hem niet begrijp".

9 november 2001

Baptisten Gemeente Noordbergum

In des Heilands liefde-armen
Voel 'k mij veilig en gerust.
In Zijn liefde vind ik vrede,
en volmaakte zielerust.

Na een leven vol liefde en trouw, heeft de Here Thuisgehaald onze broeder

PIETER NOBBE

in de leeftijd van 68 jaar.

30 november 2001

Baptisten Gemeente Vriescheloo

Heer, trek me even naar U toe.
Het leven maakt zo eindloos moe.
Een mens kan soms ontredderd wezen,
maar Gij kunt heimelijk genezen.
Dat Gij toch altijd troosten moet.
Ik weet toch immers al te goed.
Uw zorg voor gisteren en morgen,
en zoudt Gij dan vandaag niet zorgen?

Op 4 januari heeft de Heer thuisgehaald, Zijn kind, onze zuster

RIKA VAN HOEFLAKEN

weduwe van Albertus Ensing

in de leeftijd van 79 jaar.

Baptistengemeente Brunssum-Treebeek.

"Veilig in Jezus armen"

Verdrietig om haar heengaan, maar dankbaar voor alles wat ze voor ons heeft betekend, is overleden onze zuster

BONTJE VEENSTRA-HOEKSTRA

sinds 28 sept. 1997 weduwe van br. Ridzert Veenstra

11 december 2001

Baptisten Gemeente Noordbergum

O, als ik niet had geloofd des Heren goedheid te zullen zien in het land der levenden!
Psalm 27:13

Op Zijn tijd heeft de Here Thuisgehaald onze broeder

HENDRIK DE WEERD

in de leeftijd van 66 jaar.

29 november 2001

Baptisten Gemeente Vriescheloo

In dit nummer van *De Christen* staat de opleiding tot voorganger centraal. Als je dominee wilt worden, moet je ook Hebreeuws leren. Een groot deel van de Bijbel is namelijk in die taal geschreven. Vanuit die taal is de Bijbel vertaald in het Nederlands en heel veel andere talen.
Hebreeuws heeft heel andere letters dan Nederlands. Kijk maar eens hiernaast naar het Hebreeuwse alfabet. Daar begrijp je niets van, hè!

Bij Hebreeuws is nog iets vreemds: je leest en schrijft het van rechts naar links. Net andersom als bij ons dus. .èh ,kjilekkameg tein tseel taD (Dat leest niet gemakkelijk, hè.) En om het nog moeilijker te maken. In het begin schreef men in het Hebreeuws alleen maar medeklinkers. Dan zou er dus staan .h ,klkkmg tn tsl tD (weet je nog wat hier staat? Dat leest niet gemakkelijk, hè.) Later hebben geleerden klinkers bij de tekst gezet. Dat deden ze door onder en boven de medeklinkers puntjes en streepjes te zetten.

בראשית
בְּרֵאשִׁית

Kijk maar eens naar het eerste woord in de Bijbel (boven zonder en beneden met klinkers). Je spreekt dit woord uit als beresjiet. Het betekent 'in het begin'.

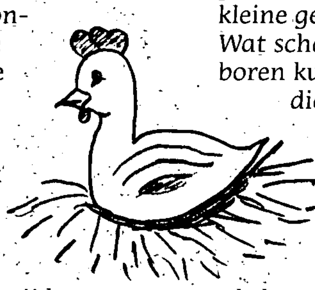
(Uit: Themarooster van de NBJB)

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ ך
ל
מ ם
נ ן
ס
ע
פ ף
צ ץ
ק
ר
ש
ש
ת

Kuikentjes

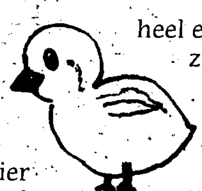
Het bos heeft er een nieuwe inwoonster bij gekregen. Marga Kip is weggelopen uit de boerderij waar ze vandaan kwam. Daar was het namelijk helemaal niet fijn. Ze zat met een heleboel kippen in een veel te kleine schuur en ze moesten van de boer zoveel mogelijk eieren leggen. Die ging hij dan verkopen. Op een dag, toen de boer de schuurdeur per ongeluk op een kiertje liet staan, is Marga snel naar buiten geglipt.

Na een hele tijd lopen is ze in het bos aangekomen. Wat hadden de dieren medelijden met haar gehad. Ze was mager en haar veren waren helemaal dof. Natuurlijk mocht ze in het bos blijven. Ze vindt het hier heerlijk. Van de gezonde buitenlucht en de lekkere graantjes die ze hier kan eten, ziet ze er al gauw beter uit.

De eerste dagen heeft ze bij Marit Eend gelogeerd, maar toen ze de hele tijd natte voeten kreeg, heeft ze snel haar eigen nestje gebouwd. En daar zit ze nu de hele dag. Om beurten gaan de dieren haar eten brengen. Dat moet wel, want in dat nestje liggen nu vier eieren. En die moet Marga uitbroeden. Iedereen wacht vol spanning de dag af dat ze uitkomen.

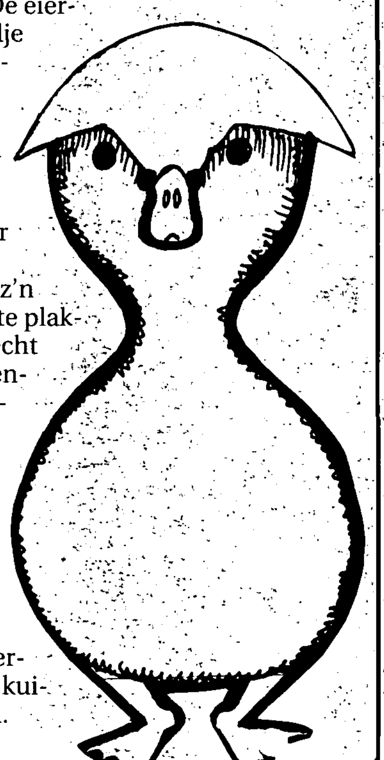
En ja hoor, na een tijdje lopen er 's ochtends opeens vier kleine gele donsballetjes rond. Wat schattig, die pasgeboren kuikentjes. De dieren van het bos kunnen er maar geen genoeg van krijgen. Als het even kan gaan ze naar Marga en de kleintjes toe. Het is zo leuk om te zien. Al gauw lopen de kuikentjes een

heel eindje van het nestje af. Ze zijn helemaal niet bang. Maar als ze schrikken, dan rennen ze toch weer gauw naar moeder toe en kruipen gauw onder haar vleugels. De veiligste plek die er is.

Knutselen

Maak zelf een kuikentje. Knip de vorm uit stevig geel papier. De eierdop op z'n hoofdje knip je uit wit papier en plak je op. De vorm van de neus kun je uit oranje papier knippen of net als de ogen er op tekenen. Het leukste is om op z'n buik gele watjes te plakken, dan heb je echt een donzig kuikentje. Maak het kuikentje zo groot als je wilt. Iemand wil de vorm vast wel op een kopieermachine voor je vergroten. Maak een gaatje door de dop, touwtje eraan en je kunt je kuikentje ophangen. Veel plezier!

Heleens Brievenbus

Hallo allemaal. Hebben jullie wel eens kleine kuikentjes gezien? Lief zijn die, hè. En wat fijn dat ze zich bij hun moeder zo veilig voelen. Weet je zo veilig mogen we ons ook bij de Here God voelen. Als er eens iets naars gebeurd en je bent bang of verdrietig, dan mag je bij Hem schuilen. In de Bijbel staat dat je 'in de schaduw van zijn vleugels' mag schuilen. Net als dat kuikentje bij zijn moeder.
Groetjes van Heleen de Zwart
Zweerslaan 6
6711 GE Ede

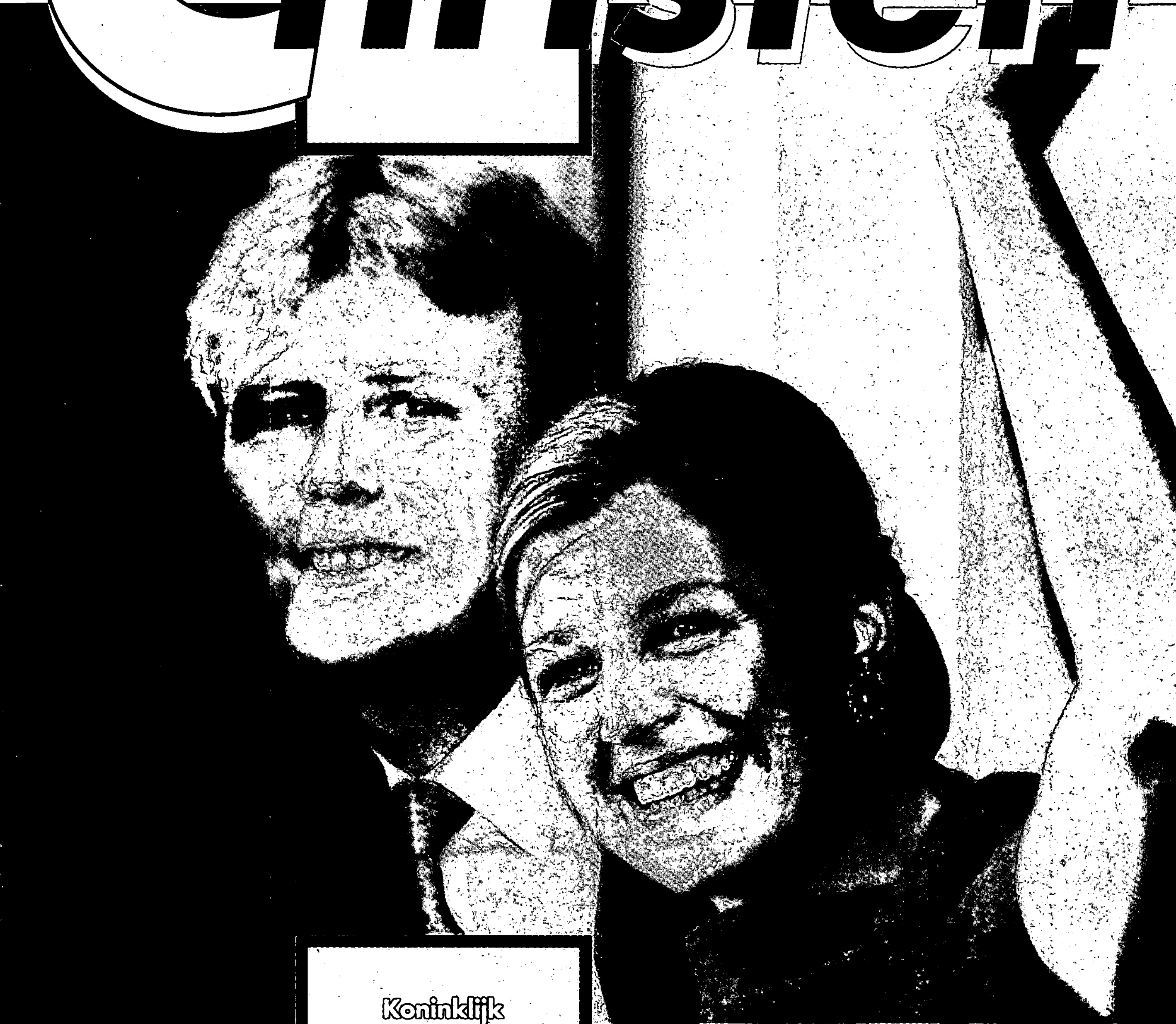

Samenstelling: Heleen de Zwart

Organ van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

117E JAARGANG NR. 3 - 25 JANUARI 2002

Koninklijk priesterschap

Het land van Máxima

Nederland en de Oranjes

© ANP

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 15 februari 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 14 februari 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel verkort, te plaatsen.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres:
DeChristen@UnievanBaptistengemeenten.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Bureau van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

Koninklijk bruiloftsfeest

Aanstaande zaterdag (02-02-02) is het zover: de bruiloft van kroonprins Willem-Alexander en zijn verloofde Máxima Zorreguieta.
Vanwege dit koninklijke huwelijk, waarvoor in dit nummer speciale aandacht, ligt *De Christen* enkele dagen eerder op de deurmat dan gebruikelijk. In dit nummer schrijft ds. Henk Wieringa een open brief aan het paar en wijdt hij een epistel aan het koninklijk priesterschap. Verder staat in deze *De Christen* een verhaal over Máxima's geboorteland waarin ook Argentijnse christenen aan het woord komen, een bijbelstudie over de Messias-koning, een interview met oranjegezinde br. Looye en een verhaal over de geschiedenis van het Oranjehuis. Ook kunt u een interview met WAS-secretaris zr. Janny Smit lezen over het alleengaandenweekend 2002 dat voor maart op de agenda staat.

Ons land leeft toe naar de bruiloft van het prinselijk paar. De één uitbundiger dan de ander, maar zelfs de nuchteren onder ons laat deze bijzondere gebeurtenis niet totaal koud. Met nog enkele dagen te gaan zal Nederland getuige zijn van dit Oranje-huwelijk.
Hoe leven wij christenen eigenlijk toe naar het Koninklijk bruiloftsfeest in de hemel. Leven we echt vanuit de verwachting dat de Zoon des mensen met grote macht en heerlijkheid op de wolken naar de aarde zal terugkeren om zijn bruid, de gemeente, te halen. Gods Woord roept ons op vooral waakzaam te zijn en klaar te staan om Hem te ontmoeten in de lucht. Want op een uur waarop wij het niet verwachten, komt de Zoon des Mensen.
Toch laat de Here God ons niet helemaal in het ongewisse over het uur van de wederkomst, want in de Bijbel geeft Hij aan wat aan de komst van Christus zal voorafgaan. Voordat God Zijn heilsplan kan volvoeren, zal eerst veel narigheid in de wereld gebeuren. Maar Gods kinderen hoeven daardoor niet angstig of terneergeslagen door het leven te gaan, want dat is juist een teken dat die grote dag dichterbij komt.
Daarom, heft het hoofd omhoog, want de Koning komt.

Mariska Oegema

Enkele abonnees die *De Christen* op geluidscassette ontvangen via de Christelijke Blinden Bibliotheek hebben gevraagd waarom soms niet de gehele *De Christen* wordt ingelezen en met name waarom de bijlage met de stukken van de Algemene Vergadering ontbreekt. Helaas zit de Christelijke Blinden Bibliotheek aan de top van haar productiecapaciteit en kan er per tijdschrift maar één leesbeurt worden gereserveerd. Er wordt dan voorin begonnen en ingelezen totdat de beschikbare tijd vol is. Helaas betekent dit dus dat sommige nummers van *De Christen*, waaronder dus de special over de Algemene Vergadering, niet helemaal worden ingelezen.

INHOUD

Broeder Looye over het Nederlands koningshuis:

"Gods leiding is duidelijk zichtbaar in het leven van de Oranjes"

Door: Mariska Oegema

"Mijn interesse voor het koningshuis is van huis uit ontstaan, daar was de oranjegezindheid sterk aanwezig. Als jongen van 16 leefde ik al mee met de plaatselijke oranjevereniging en gingen we vanuit het Westland elk jaar naar de opening van de Kamer in Den Haag", vertelt br. M.N. Looye, lid van de Baptistengemeente Amsterdam-Centrum. "Nadat mijn vrouw en ik in 1955 naar Hilversum verhuisden, is die oranjegezindheid opnieuw gekomen. Ruim 20 jaar ben ik voorzitter geweest van de Hilversumse Christelijke Oranjevereniging. Bij mijn afscheid – in april zeven jaar geleden – kreeg ik een Koninklijke Onderscheiding, een eremedaille in goud in de orde van Oranje Nassau."

In de jaren zestig was niet veel meer van de Hilversumse Christelijke Oranjevereniging overgebleven en werd besloten tot opheffing. "In die tijd keerde men zich steeds meer af van het Oranjehuis. Ik vond het echter belangrijk opnieuw een vereniging op te richten en heb in 1974 het initiatief genomen om de Hilversumse Christelijke Oranjevereniging nieuw leven in te blazen. Daarbij had ik het herstel van de bijeenkomst in de Grote Kerk op de avond voorafgaande aan Koninginnedag voor ogen. Sprekers uit verschillende kerken en een zangkoor verleenden daarbij hun medewerking. Het viel niet mee om na al die jaren weer de eerste bijeenkomst te organiseren, men zei 'het wordt niks'. Maar de eerste dienst werd gelukkig een groot succes, zo'n 375 mensen kwamen hierop af en dat is in de loop der jaren uitgegroeid tot 600 bezoekers."

Bijzondere band

Als voorzitter kwam br. Looye op die bijeenkomsten kort aan het woord. "In mijn openingswoord bracht ik de bijzondere band tussen God en het Oranjehuis naar voren. Vanaf het begin heb ik duidelijk Gods leiding in het leven van de Oranjes gezien; dat is in de hele geschiedenis van de Oranjes onverbrekelijk gebeurd en zichtbaar geworden.
Als je de geschiedenis induikt, zie je bijvoorbeeld dat in de tijd van koningin Emma en prinses Juliana het koningshuis aan een zijden draad heeft gehangen. In die periode was het maar heel betrekkelijk dat het Oranjehuis zou voortbestaan; toch zijn de Oranjes niet uitgestorven."

Spreuk

"Ook het vaandel van de vereniging met de spreuk 'God, Nederland en Oranje' heb ik wel aangehaald", vervolgt de oud-voorzitter. "God verdwijnt steeds meer op de achtergrond, kerken lopen leeg, maar ook de Oranjes worden meer en meer opzij geschoven. Wat je dan overhoudt, is slechts een Nederland zonder God en zonder Oranje."

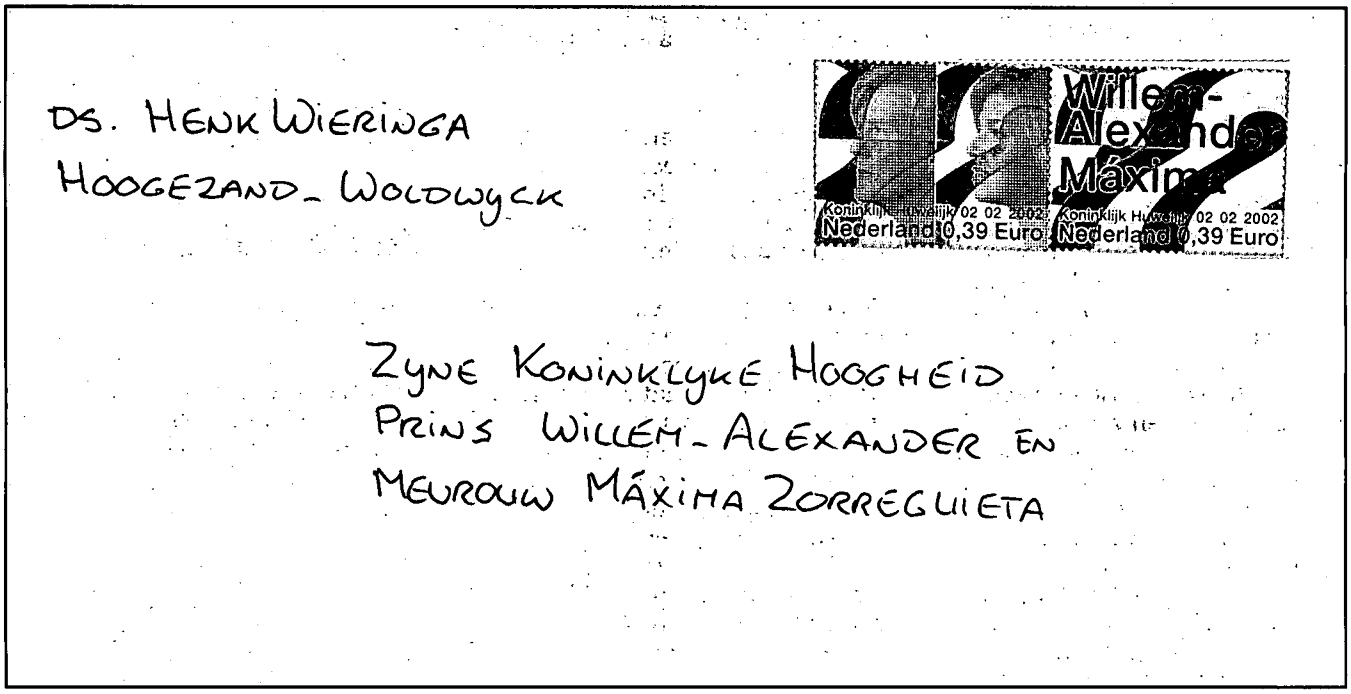
Toen voorzitter Looye in april 1995 zijn openingswoord had uitgesproken, kwam de burgemeester onverwachts naarvoren om hem de versierselen behorende tot de Koninklijke Onderscheiding op te spelden. "Dat vond ik mooi, het was een blijk van waardering voor mijn werk voor de oranjevereniging. Het gebeurde in de Grote Kerk, een gereformeerde bondsgemeente waar normaal gesproken niet wordt geapplaudisseerd. Nou, ik heb nog nooit zoveel applaus gehoord, prachtig."

Baptistengemeente Eindhoven

Br. M.N. Looye

Meeleven

Looye leeft erg mee met de Oranjes. "We volgen het huwelijk vanaf de televisie, want met 86 jaar lukt het niet meer om erbij te zijn, en ook de bezoeken van het stel aan de provincies hebben we trouw gevolgd. Het voorgenomen huwelijk stuitte vooral in het begin op tegenwerking en antipathie, maar Máxima heeft een goede indruk op het volk achtergelaten en wat haar vader heeft gedaan, kan de dochter niet worden aangerekend. Ook plaatsten sommigen vraagtekens bij haar geloof, want Nederland heeft altijd een protestantse vorst gehad. Hoe hun trouwdag zal verlopen, is nog een vraag. Vaak kan een klein groepje mensen veel op stelten zetten. Ik hoop voor Willem-Alexander en Máxima dat dat niet gebeurt."

Het programma waarin moeder Beatrix en premier Kok aankondigden dat jullie gaan trouwen blijkt het best bekeken programma van 2001 te zijn geweest. Maar liefst 3,9 miljoen kijkers zaten op die 30e maart aan de beeldbuis gekluisterd. 3,8 Miljoen kijkers volgden het aansluiten de gesprek dat jullie met de pers hadden. Op zo'n moment besef je, naast je eigen persoonlijk geluk, dat je een koninklijk paar bent en ook een beetje eigendom van het volk. Nederland is bij jullie betrokken en jullie zijn bij Nederland betrokken en 02-02-2002 gaat zondermeer een bijzondere dag worden.

Jullie zijn geen dag meer uit het nieuws geweest, maar eerder elke dag voorpaginanieuws. Ik heb eens wat zaken op een rijtje gezet. Zo las ik het nieuws van de speciale zegel die ter gelegenheid van jullie huwelijk is uitgekomen en bof je als a.s. koningin maar met een kroon waarin ruim 200 parels en ook diamanten verwerkt zijn. Ik mag Máxima feliciteren met haar talenknobbel. Hoogleraar Nederlands, René Appel, geeft u maar liefst een kleine, maar koninklijke 9 en zegt "Máxima spreekt nu al beter Nederlands dan prins Bernhard". Ook de middenstand is druk bezig om jullie feest te doen slagen. In Ommen gaat een groep ondernemers op de trouwdag de grootste bruidstaart ter wereld maken. De taart zal 15 meter hoog zijn, uit 15 lagen bestaan en maar liefst 5000 kilo gaan wegen.

Slecht nieuws kwam er uit Hoogezand-Sappemeer en laat dat nou net de woonplaats van uw briefschrijver zijn. Burgemeester Mirjam Salet had moeite om inwoners te vinden die het nationale huwelijksfeest in de Amsterdam Arena willen bijwonen. Na mededeling van dit trieste voorval in het Acht uur Journaal van de NOS was de nood snel opgelost, want in een plaatselijke krant las ik: "Er was nu ineens zoveel belangstelling dat we mensen hebben moeten teleurstellen."

Nee, over belangstelling zullen jullie niet te klagen hebben. De gemeente Amsterdam verwacht op 2 februari tussen de 140.000 en 190.000 toeschouwers in de stad en ik moet me al raar vergissen als de uitzending van jullie huwelijk niet het best bekeken programma van 2002 zal worden. Van het 'andere Oranje' hebben jullie in ieder geval geen concurrentie want 'we' gaan immers niet naar het WK.

Een alarmerend bericht las ik nog van de Pakistaanse waarzegger Zahid Pervez. Over jullie huwelijk zegt hij: "De eerste jaren zal het goed gaan, maar daarna volgt er een grote crisis. Als ze die crisis niet te boven komen, kan het zelfs leiden tot een scheiding." Zoiets kan alleen maar uit een glazen bol komen.

Met de betekenis van jullie namen komen we bij een veel positiever beeld uit. Máxima betekent 'de grootste'. Als we in de Bijbel lezen dan mogen we weten dat 'liefde' het grootste goed is en dat het goed is om ook eens de kleinste te willen zijn. Op dat principe kun je een relatie bouwen. Zowel Willem als Alexander hebben de betekenis van 'beschermer' in zich. Ook al een bijbels woord. In psalm 63:12 staat: "Maar de koning zal zich in God verheugen." Psalm 5:12 vult dat verheugen in met de woorden: "Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen, altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt." Een echte 'Lopen op het water-ervaring'.

Jullie mogen je vertrouwen stellen op Hem die Koning van jullie leven wil zijn. Hij wil in jullie leven voorpaginanieuws zijn en jullie leiden in jullie persoonlijke relatie en in jullie relatie met het volk dat Hij jullie heeft toevertrouwd. Hij wil alle dagen en alle jaren voorpaginanieuws van jullie leven zijn en ik wens jullie toe dat dat er minstens evenveel zijn als bij het briljanten opa en oma-paar.

Felicitaties en Gods onmisbare zegen wordt jullie toegewenst door
Ds. Henk Wieringa

Buitenlands- en ander nieuws

Filippijnen

Gegijzelde zendelingen maken het redelijk goed

Het Amerikaanse zendingsechtpaar Martin en Gracia Burham wordt nog steeds gegijzeld op het Filippijnse eiland Basilan. Op 27 mei jl. werden zij ontvoerd door terroristen van de Abu Sayyafgroep, die streeft naar een onafhankelijke islamitische staat in het zuiden van de Filippijnen. Zij worden hevig op de hielen gezeten door regeringstroepen. Die hebben andere gijzelaars al kunnen bevrijden. Eén van deze bevrijde gijzelaars bracht een brief mee van de Burhams. Daarin schreef Martin: "We zijn heel erg moe, maar God heeft ons gezond gehouden." Gracia schreef dat ze veel huilt, maar dat God telkens voor ze zorgt. Ze trekken voortdurend door de rimboe van de ene schuilplaats naar de andere en ze leven van wilde vruchten en wortelen.

(New Tribes Mission)

Voorlopig geen verzoening in Chiapas

In de Zuid-Mexicaanse deelstaat Chiapas worden protestantse indianen al tientallen jaren vervolgd door hun stamgenoten, die hierbij worden gesteund door de Zapatistische verzetsbeweging die autonomie eist voor de inheemse indianen van Chiapas. Er was hoop dat de nieuwe gouverneur het voor de vervolgde protestanten zou opnemen. Hij heeft inderdaad geprobeerd te bemiddelen, maar de verzoeningsgesprekken werden plotseling afgebroken toen hij voorstelde dat de gevangenen van Acteal wouden worden vrijgelaten. Zo'n 44 protestantse indianen uit Acteal zitten onschuldig in de gevangenis voor een moordpartij, die in 1997 waarschijnlijk door de Zapatisten is aangericht. Sommigen zijn al veroordeeld tot gevangenisstraffen van meer dan 30 jaar. Wereldwijd wordt er actie gevoerd om deze gevangenen vrij te krijgen.

(Open Doors)

Kazachstan

In de plaats Kent Ajkte-bi worden regelmatig de diensten verstoord. Na een gebedsdienst eind vorig jaar werden alle Bijbels en lectuur in beslag genomen. De prediker Aylbek Nroedonov werd door de politie meegenomen en gruwelijk mishandeld. Vervolgens werd hij enige dagen opgesloten in een psychiatrische kliniek. De kleine gemeente van Kent Ajkte-bi bestaat uitsluitend uit bekeerde moslims.

Ook de voorganger van de gemeente te Kyzyl-Orda, Walerie Pak, is opgepakt door de politie. Daarvoor vonden al met regelmaat verstoringen van diensten plaats. Geüniformeerde politie en mensen van de geheime dienst intimideren dan de gelovigen en maken filmopnamen van de aanwezige bezoekers. Walerie Pak werd na vijf dagen vrijgelaten, echter met de bedreiging dat als hij de gemeente niet laat registreren hij opnieuw wordt opgepakt.

(Friedensstimme)

Comité Kroonbede

Samen bidden voor de overheid

Het Comité Kroonbede roept christenen van verschillende politieke en kerkelijke achtergronden op om samen te bidden voor de komende verkiezingen. De oproep wordt ondersteund door twaalf christelijke organisaties die via gebed of anderszins betrokken zijn bij politiek en samenleving.

Opmerkelijk is de steun van verschillende jongerenorganisaties. Opnieuw blijkt hieruit de politieke betrokkenheid van christelijke jongeren. Samen met de andere organisaties stimuleren zij het beleggen van plaatselijke gebedsbijeenkomsten voorafgaand aan de gemeenteraadsverkiezingen van 6 maart en de Tweede Kamerverkiezingen van 15 mei. Het initiatief bouwt voort op de landelijke Kroonbededienst die sinds 2000 aan de vooravond van Prinsjesdag wordt gehouden in Den Haag.

De Kroonbede kiest geen partij, maar belijdt Jezus Christus als de Koning van hemel en aarde. De kern van het gebed zal daarom zijn: "Uw Koninkrijk kome, Uw wil geschiede." Het comité is er van overtuigd dat God dit gebed op zijn tijd en wijze wil verhoren. Ook bevordert het gebed de betrokkenheid van christenen en kerken bij politiek en samenleving.

Meer informatie: Evangelische Alliantie (0343-513693) of www.kroonbede.nl

(EA)

Column over...

In de trein...

Door: S. Prost

Nee, niet *met* de trein. Daar is al zoveel om te doen geweest. Dus zit ik *in* de trein. Da's een belevenis op zichzelf. Tenminste als je niet elke dag, zoals ik, zoiets meemaakt. Naast en tegenover mij geen medereizigers.

Na de laatste stopplaats voor Zwolle krijg ik een medepassagier. Het is een niet onaardige jongeman. Net als ik gaat hij een boek lezen. We wisselen even van gedachten. Vijf minuten later strijkt er een meisje – van zijn leeftijd schat ik – tegenover hem neer. Na weer vijf minuten zal zij even weg moeten. Soms kan dat nodig zijn, denk ik maar. M'n buurman buigt zich geïnteresseerd naar het tasje dat is blijven staan. Vindt – o wat een ongerijmdheid – in het zijvakje een rol lekkers en biedt mij er ook iets van aan. Ik wijs dit af. Geen medeplichtigheid! En na een zo vriendelijk mogelijke opmerking over zijn handelwijze zou ik ook niet onder één van de coupéstoelen willen liggen kreunen.

Wees verstandig, houd ik mezelf voor. Dan komt het meisje terug. Hoe nu verder? De spanning wordt na enkele minuten stilte doorbroken als hij mij vraagt of ik iets heb gemerkt. "Nou," zeg ik, "wat jij deed was niet op het misdadige af, maar toch..." Hij zwijgt. Daarop beginnen beiden te lachen en komt de aap uit de mouw. Doorgestoken kaart? Beiden hadden de opdracht voor hun studievak psychologie in de praktijk ervaring op te doen. Hoe ik dan zou reageren? Nou, ze erkenden dat ik vrijwel de enige was die de zaak in dergelijke gevallen niet zo hoog opnam. Ze hadden wel anders meegemaakt! Zijn er zo niet talloze situaties waarin je worstelt om te weten wat je moet doen? Toch moet je alleen en samen verder. Ik erken het volmondig: veel grotere problemen zijn echt onoplosbaar. Maar met een betrouwbare leiding van Boven gaat het in de trein van het leven zeker anders.

Reageren? sprost@hetnet.nl

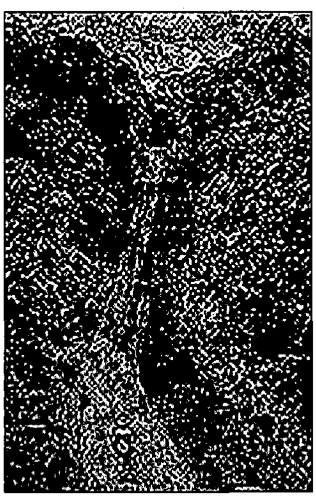
Het land van Máxima

Door: Janna de Zwart

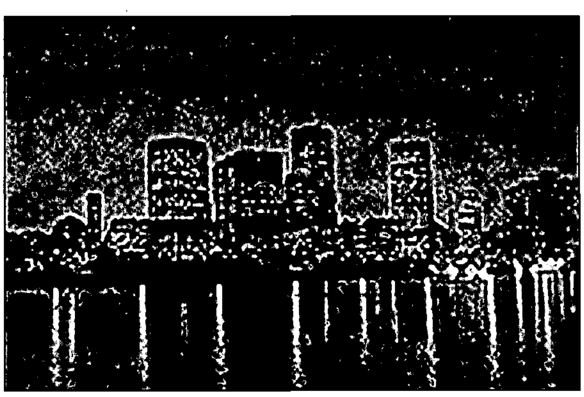
Argentinië: land van Máxima. Tot voor kort bij weinigen van ons echt bekend. Veel verder dan 'land in Zuid-Amerika' kwamen we niet. Nu volop in de belangstelling. Niet alleen door Máxima, zelfs niet vooral door haar. Bovenal kennen we Argentinië de laatste weken van het journaal. Argentinië: land van de vijfde president in drie weken, land van protesterende en plunderende mensen die niet meer weten hoe het verder moet, land van economische neergang en corruptie. Was Argentinië door zijn rijkdom aan natuurlijke grondstoffen een eeuw geleden nog één van de rijkste landen van de wereld, nu is het een derdewereldland met alle problemen die die landen kenmerken. Argentinië: land met een verleden. Land van de militaire junta, van de dwaze moeders, van de vele, vele doden en vermisten, van de weggenomen kinderen. Door de rol die de vader van Máxima Zorreguieta in dit regime heeft gespeeld, worden we hieraan weer herinnerd.

R. Tinga

Archief De Christen

Argentinië is een land van uitersten. Van het Andesgebergte tot de uitgestrekte vlakten van de Pampa's en de arctische poolgebieden in het uiterste zuiden. Land met zo'n 36 miljoen inwoners (ruim 2 keer zoveel als Nederland) op een oppervlakte van 2,7 miljoen km^2 (ruim 64 keer zo groot als Nederland). Land met bijna lege gebieden en de overbevolkte hoofdstad Buenos Airos waar bijna een derde van de Argentijnse bevolking woont. Land met een kleine, rijke bovenlaag die de dienst uitmaakt en een derde deel van de bevolking die onder de armoedegrens leeft.

Na de militaire junta, die in 1983 viel, leek het beter te gaan met Argentinië. Met name sinds 1989, onder president Menem, was er sprake van drastische veranderingen. De inflatie daalde, corruptie werd aangepakt en economische maatregelen werden doorgevoerd. Maar het heeft niet mogen baten, zoals we de laatste weken zien. Al jarenlang gaat het slecht met Argentinië; pas nu de uitbarsting van de bevolking komt, is het nieuws geworden. Spaartegoeden zijn bevroren, de werkloosheid is gestegen tot ruim 15%. De bevolking weet niet meer hoe ze het hoofd boven water moet houden. Goed opgeleide mensen werken 7 dagen per week lange, lange uren als taxichauffeur om nog enigszins een inkomen te verwerven.

Hoe gaat het met de christenen in Argentinië onder deze omstandigheden? Van oudsher is Argentinië een Rooms-Katholiek land. De Spanjaarden en andere Europeanen namen het katholicisme mee toen ze het land kolonialiseerden. Van de Argentijnen zegt nog steeds 90% Rooms-Katholiek te zijn. Er is echter complete godsdienstvrijheid in het land, zowel voor andere christelijke kerken als voor aanhangers van niet-christelijke godsdiensten. Door de problemen die al jarenlang in het land spelen, met name door de militaire junta en de oorlog met Groot-Brittannië om de voor de kust liggende Falkland Eilanden, zijn de kerken gegroeid. Bijna elk kerkgenootschap heeft in deze groei gedeeld. Zo is de evangelische beweging, die in 1980 minder dan 1 miljoen mensen telde, gegroeid tot ruim 3 miljoen in 2000. Geschat wordt dat 8% van de bevolking wedergeboren christenen zijn.

Argentinië kent ook een Unie van Baptistengemeenten, officieel de Evangelische Baptisten Conventie van Argentinië. Hierbij zijn meer dan 450 gemeenten met 100.000 leden aangesloten. Vice-president Raúl Scialabba vertelt: "Het ontstaan van de baptistengemeenten in

Argentinië gaat terug tot 1881, toen de Zwitserse voorganger Pablo Besson naar ons land kwam. Eigenlijk zonder onderbreking is het werk sinds die tijd gegegroeid. Vooral door het werk van buitenlandse zendelingen, de komst van duizenden Europese immigranten en de snelle en goede training van nationale leiders."

"De Unie is ontstaan in 1905," vervolgt br. Scialabba. "Ze wordt vooral gekenmerkt door een grote nadruk op evangelisatie en zending. Op dit moment zijn er honderden zendingscentra die zijn opgezet door locale gemeenten. De Unie heeft o.m. een eigen media centrum, een afdeling onderwijs en diverse mogelijkheden voor theologische training. Naast het eigen Seminarium in Buenos Airos met meer dan 300 studenten (ook van buiten Argentinië) zijn er meerdere training centra en regionale instituten. Al jaren zijn we betrokken bij diaconale projecten, m.n. kindertehuizen en verpleeghuizen zijn gesticht. Nu met de zeer moeilijke economische situatie in het land, groeit het aantal gemeenschapscentra door kerken opgezet. Hier worden o.a. voedsel en kleding verstrekt."

Liliana Bourguet de Torres, die in eigen land als zendelinge werkt met de zendingsorganisatie Operatie Mobilisatie, noemt de huidige economische crisis de ergste die haar

R. Tinga

land ooit gekend heeft. "Argentinië kende altijd een sterke midden-klasse, maar nu kan iedereen arm worden, failliet gaan. Iedereen kan namelijk zijn of haar baan verliezen. Onze spaartegoeden bij de banken zijn bevroren. We mogen niet meer dan 300 Amerikaanse dollars per week ophalen. Er wordt beloofd dat mensen hun geld volgend jaar in gedeelten krijgen uitbetaald. De huidige crisis is een ernstige belemmering voor zendingswerk buiten Argentinië, want er mag geen geld naar buiten het land worden overgemaakt."

Over haar eigen familie in deze crisis vertelt Liliana. "De familie van mijn man Carlos zijn allemaal christen. Mijn beide zwagers, beide getrouwd en vader van kinderen, zijn op dit moment werkloos. Soms is de enige met een inkomen de 78-jarige moeder van Carlos, die het dan met ons allemaal deelt. Mijn zwager Ruben leeft op dit moment vooral van de opbrengst van de verkoop van zijn auto. Mijn zwager Gabriel probeert dagelijks voor die dag een baantje te vinden. In mijn eigen familie is alleen mijn moeder christen. Ze heeft de ziekte van Alzheimer en verblijft in een verpleeghuis. Mijn vader (73 jaar) heeft zijn winkel, die al 40 jaar bestond, verloren in een eerdere crisis. Zijn enige inkomen is het geld dat hij krijgt van de verhuur van een kleine flat die hij bezit. Het salaris van mijn broer is vorige maand zomaar met 13% gedaald."

"Maar allemaal kunnen we getuigen van Gods zorg," vervolgt Liliana. Toen mijn zwager Gabriel een keer terug kwam van een baantje die hij die dag had gehad, had hij geen geld voor de bus. Hij bad tot God, dat die zou voorzien in eten voor zijn vier kinderen. Hij vroeg zich af waarom de Heer hem in deze situatie had gebracht. Was God er wel? Zo lopende op weg naar huis, vond hij een biljet van 50 Amerikaanse dollars op straat. Er was niemand in de buurt. Gabriel moest huilen. God wist wat ze nodig hadden."

"Wij hebben zelf meegemaakt dat onze elektriciteit zou worden afgesloten. We hadden geen geld om de rekening te betalen. Een half uur voor het elektriciteitsbedrijf zou komen, kregen we een telefoontje dat een vriend uit Duitsland precies het benodigde bedrag had overgemaakt. Veel christenen leven zo uit geloof. Hun telefoon is afgesloten. Ze lopen naar de kerk, omdat ze de bus niet kunnen betalen. Het voelt alsof we leven in de gelijkenis van de twee huizen die de Here Jezus heeft verteld. De storm is er, de wind is sterk, we hebben zin om op te geven. Wat is het verschil tussen christenen en niet-christenen? Zitten we niet in dezelfde storm? Maar Gods liefdevolle stem herinnert ons dat het verschil in het einde van de gelijkenis zit: staande op de Rots zullen we stand houden. De overwinning is nog steeds de onze, want Hij verandert nooit."

R. Scialabba

De gemeente van br. Scialabba: La Iglesia Bautista de Once.

Een sierlijke kroon en een koninklij

Door: Hen

02-02-2002 is op dit moment DE DATUM waar heel Nederland zich op richt. Op die datum zal het koninklijk huwelijk tussen kroonprins Willem-Alexander en Máxima worden voltrokken in Amsterdam. Burgemeester Cohen van Amsterdam weet dat ook onze hoofdstad door dit gebeuren in de picture staat en is blij met de keuze van het bruidspaar voor 'zijn' Amsterdam. Dat juist Cohen burgemeester van Amsterdam is, is bijzonder in verband met dit artikel over koninklijk priesterschap. Het Hebreeuwse woord voor priester is namelijk 'kohen'.

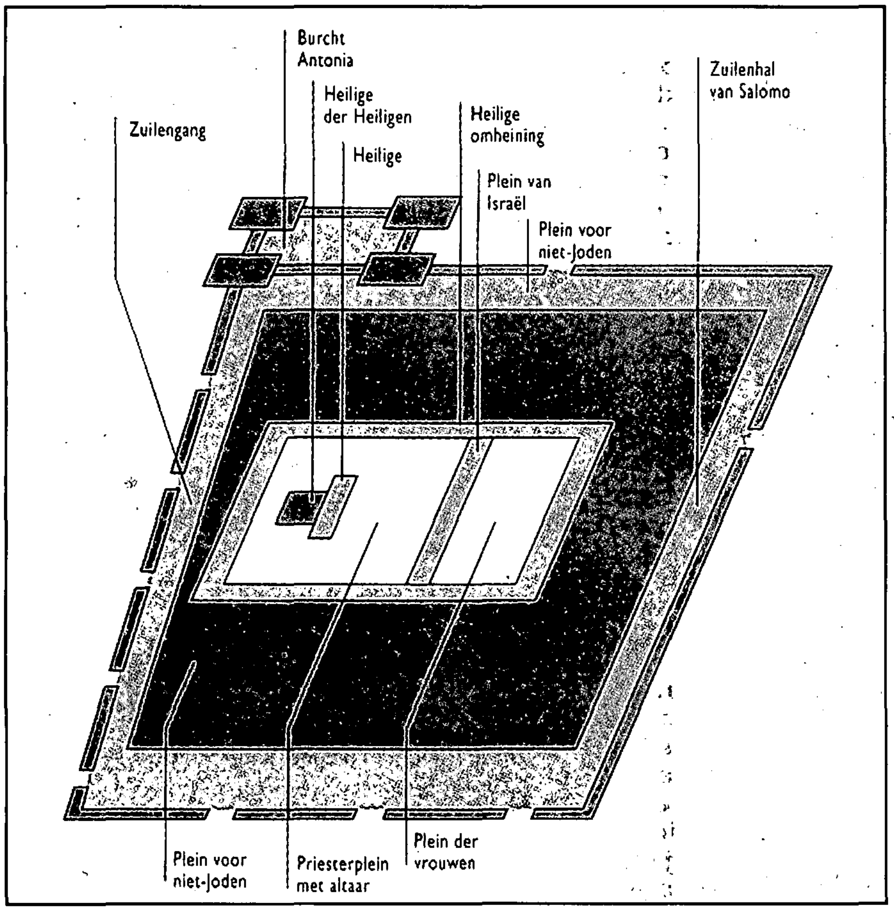
Als we in onze Bijbel kijken dan kunnen we zien dat 1 Petrus 2:1-10 van de NBG-vertalers de perikoop-titel "Jezus Christus de hoeksteen" heeft meegekregen. En inderdaad, Petrus is duidelijk: Het draait voor de individuele gelovige en de gemeente om Jezus. Zij zijn vervolgens van Hem uit en voor Hem een ingeschakeld geheel. Luister maar naar de volgende woorden die we in voornoemd bijbelgedeelte tegen komen: "levende steen, heilig priesterschap, uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom". Je krijgt er de koude rillingen van over je rug!

'Kohen'

Als we het Hebreeuwse woord voor priester 'kohen' gaan vertalen dan kunnen we het het beste omschrijven met 'iemand die dienend voor God staat'. Priesters in de tempel worden "de dienaars van onze God" genoemd (Jesaja 61:6). God noemt hen "Mijn dienaren" (Jeremia 33:21, 22). Joël noemt hen "de dienaren van het altaar en de dienaren van mijn God" (Joël 1:13). De verhouding 'dienaar – God/Koning' is een bijzondere en wordt onderstreept door warme woorden als "onze" en het wederzijdse "Mijn – mijn". Als priesters zijn ook christenen mensen "die voor God staan", mensen met een bijzondere binding met God. Die binding is er door onze relatie met Christus.

Een hogepriester in vol ornaat moet een indrukwekkend gezicht geweest zijn. Hij droeg zeven kledingstukken, inclusief efod en borststuk, een toga, een geborduurde mantel, de gordel van de efod, de tulband en de diadeem. Speciaal ondergoed was ook voorgeschreven. Alles werd van het fijnste linnen gemaakt.

De tempel in de tijd van Jezus.

Eén geslacht

Alleen Israëlieten uit het geslacht van Aäron konden priesters zijn (Exodus 28:1 vv). Ook de priesters van het nieuwe verbond komen uit één geslacht en wel het geslacht van de zonen Gods. Paulus is hier heel duidelijk over: "Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus." (Gal. 3:26) Als wij ons bekeren en geloven in het verzoenend bloed van Jezus dan gaat onze stamboom terug op Jezus, de Zoon van God. In Hem zijn ook wij zonen en dochters van God en daarmee broers en zussen van elkaar.

Heiligheid

Bij het priesterschap onder Israël wordt telkens weer verband gelegd tussen de heiligheid van God en die van de priesters. Bij het woord heiligheid moeten we niet denken aan het zonder zonde zijn, maar meer aan de volkomen toewijding aan God en zijn dienst: God wil de eerste plaats innemen en dat is niet veranderd. Als we Petrus in 1 Petrus 1 vers

ke tulband in de hand van de Here

Wieringa

16 horen zeggen "Weest heilig, want Ik ben heilig" dan is dat een echo van de woorden uit Leviticus 21 vers 6 ("Heilig zullen zij hun God zijn en de naam van hun God zullen zij niet ontheiligen...").

Wijding

In Exodus 28 en Leviticus 8 wordt de wijding van priesters beschreven:

a. De priesters moesten worden gewassen als teken van de zo noodzakelijke reiniging van het menselijk hart. Wij weten met de woorden van Johannes dat "het bloed van Jezus ons reinigt van alle zonden". We mogen dat als een dagelijks wonder ervaren en we mogen beseffen: Zonder die reiniging kunnen we niet in dienst van God staan;

b. De priester werd na het wassen bekleed met het heilige priestergewaad, gemaakt van kostbaar fijn linnen. Als we God de eerste plaats willen geven dan zullen we het mooiste, beste en sterkste kleed dragen: Jezus zelf is dat kleed (Galaten 3:27);

c. Hierna werd de priester gezalfd met olie. De olie was vermengd met het bloed van het altaar. De priesters stonden voor een zware taak. De zalving was voor hen het teken dat God hen dagelijks kracht zou geven. Jezus werd gezalfd met de Heilige Geest die Hem zo bij zijn dagelijkse taak zou bijstaan. Als discipelen en getuigen van Jezus hebben wij die zalving ook nodig en ontvangen we die ook (Handelingen 1:8);

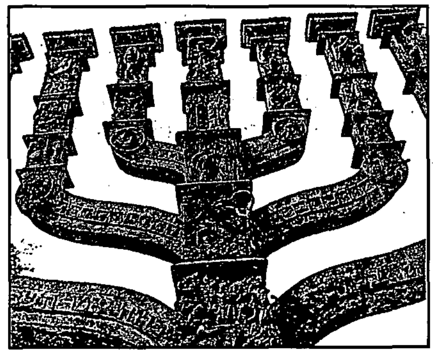
d. Tenslotte werden er offers gebracht: een zondoffer ter verzoening van de zonde van de priesters; een brandoffer als teken van de volkomen toewijding aan God; en tenslotte een wijdingsoffer waarin de volkomen overgave die God vraagt tot uiting kwam. Ook bij ons priester-zijn behoren offers. Ons zondoffer is Jezus zelf. Dat is eens en voorgoed (vol)gebracht. Over onze brand- en wijdingsoffers is Romeinen 12:1 heel duidelijk: "Stelt uw lichamen tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer...". Wijd je met alles wat in je is aan God en geef je dagelijks aan Hem over.

Werkzaamheden

Als we de werkzaamheden van de priester op een rijtje zetten dan komen we tot het volgende beeld:

a. Het verzorgen en regelen van de offers op het brandofferaltaar in de voorhof en het 'heilig vuur' verzorgen. Dat laatste wil zeggen: er voor zorgen, dat het vuur, eenmaal door God zelf ontstoken op het brandofferaltaar, dag en nacht bleef branden (Leviticus 6:12-13). Het 'heilig vuur' mag ons doen denken aan Opwekking 404 waar we in de woorden "Tweeduizend jaar – en dag en nacht – brandt deze vlam, verlicht ons land" verwijzen naar het feit dat God in zijn Zoon het vuur weer heeft aangestoken. En verwijzen naar het feit dat wij het brandend actueel mogen houden. Hoe? Via prediking en persoonlijk getuigenis, zending en behoeftegerichte evangelisatie. Dag en nacht, een leven lang mogen we daar mee bezig zijn, want zo vervolgt Opwekking 404 "Mensen wachten, harten smachten, naar een liefde die verwarmt";

b. In het Heilige van de tempel verzorgde de priester de gouden kandelaar, de tafel der toonbroden en bracht hij tweemaal daags een reukoffer op het reukofferaltaar. De zevenarmige gouden kandelaar brandde dag en nacht en duidt op de voortdurende aanwezigheid van God, die zoals Johannes het zegt zelf Licht is. Ook Jezus zegt van zichzelf: "Ik ben het Licht der wereld" (Johannes 8:12) en het is onze priesterlijke taak als zijn discipelen ook ons licht te laten schijnen (Mattheüs 5:16). Goede werken is geen vies woord, maar laat zien dat God zijn priesters inschakelt.
Met de toonbroden erkende Israël dat God de gever en de onderhouder van het leven is. Voor ons spreken deze broden van Jezus die "Het brood des levens" is (Johannes 6:35). Onze priesterlijke opdracht is: "Geeft gij hen te eten". Het reukwerk was als het ware een voorbede voor het volk dat verzoening zocht. Als zodanig wezen de reukoffers naar de voorbede van Jezus bij God. Het wijst echter ook op onze taak om voorbidders te zijn;

Deze enorme menora bij de Knesset (parlement) in het huidige Jeruzalem is een herinnering aan de kandelaar in de tabernakel.

c. De priester zegende het volk in opdracht van God met de ons onder de titel 'de priesterlijke zegen' bekende woorden uit Numeri 6:22-27. Ook wij mogen zegenen: het goede spreken... en het goede doen!

Gelovigen zijn belangrijk in de ogen van God. Als wij kijken naar God als onze Koning, dan zijn wij ons bewust dat we Koningskinderen zijn. Als wij kijken naar de Here Jezus, onze Hogepriester, dan komt het weer in ons hart: wij mogen dagelijks voor het aangezicht van God staan en als zijn priesters voor Hem werken. Wij zijn om met een beeld uit Jesaja 62:3 te eindigen:

"een sierlijke kroon (van de hogepriester) en een koninklijke tulband (van de koning) in de hand van de Here." Zo ziet Hij u en mij.

Literatuur: *De gemeenteleden als koninklijke priesters* door ds. H.G. Koekoek en *Het algemeen priesterschap der gelovigen* door ds. C. van Wier.

Bijbel Open
Leve de koning

(Jesaja 11:1-10)

Door: Jannes Hofman

Een aantal Psalmen noemen wij de konings-psalmen. Hierin wordt de koning bezongen. Hij wordt geroemd en geprezen om zijn weldaden voor het volk. In deze Psalmen zal vooral gedacht zijn aan koningen als David en Salomo. Hun daden waren groot. Maar de roem in die Psalmen stijgt daar bovenuit. In die Psalmen wordt niet alleen gekeken naar de aardse koning. In de konings-psalmen wordt vaak vooruitgegrepen op de Messias-koning. De Messias-koning wordt ook beschreven in Jesaja. In Jesaja 11 vormt Hij het centrum van het vrederijk dat komen zal. De Messias zal dat rijk vestigen.

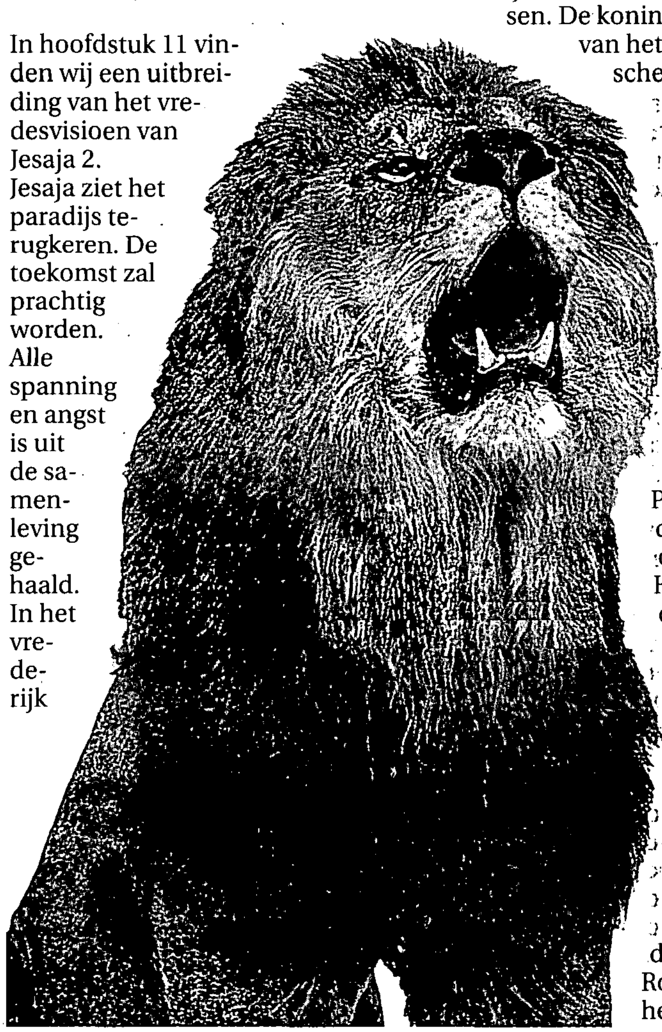
Het vredesvisioen

In hoofdstuk 11 vinden wij een uitbreiding van het vredesvisioen van Jesaja 2.
Jesaja ziet het paradijs terugkeren. De toekomst zal prachtig worden. Alle spanning en angst is uit de samenleving gehaald. In het vrederijk tellen ook de dieren mee. Wolf en schaap, panter en bokje, koe en berin, leeuw en mestvee kunnen samen optrekken. De leeuw zal stro eten. Er zal ook vrede zijn tussen mens en dier. Een kind heeft niets te vrezen van de slang. En het vee heeft niets te duchten van de mens. Dan zal de mens, net als in het paradijs, geen dieren meer doden en vlees eten. Ook tussen de mensen is alles goed. Het kwade is uitgebannen. Hoe kan dat ook anders, als de mens vol is met de kennis van God.

De Messias-koning

Over de koning worden schitterende dingen gezegd. Hij doorziet de schijn en kent het hart van de mensen. De koning weet het kwade van het goede te onderscheiden. Hij heeft inzicht en is fijngevoelig. Hij heeft aandacht voor de arme, de geringe, de verdrukte en de ellendige. Hun levens zijn kostbaar in zijn oog. De ideale koning wordt hier beschreven.

Jezus claimt de Psalmen en de gedeelten bij Jesaja over de koning. In Hem gaan die gedeelten in vervulling. Hij is de vrede-koning. Pilatus vermeldde boven het kruis: "Dit is Jezus, de koning der Joden". De joden waren het met dit opschrift niet eens. Zij zagen niets van dat koningschap. De Romeinse keizer heerste nog en er was helemaal geen vrede. Toch geloven wij, dat Hij het wel is.

Archief De Christen

"De leeuw zal stro eten."

Een stemadvies

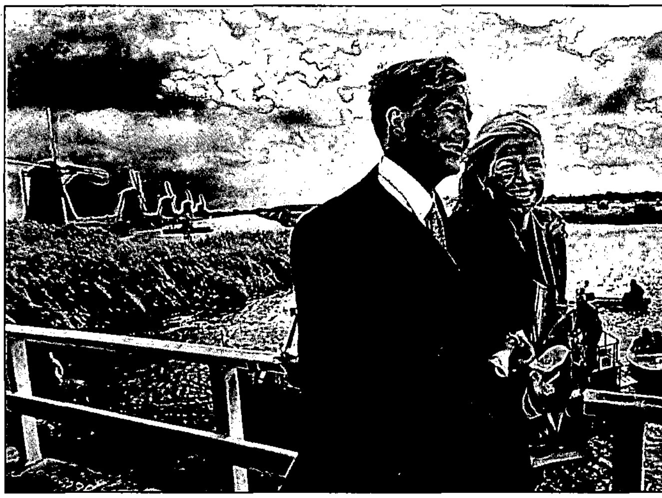
Als onze toekomstige koning en koningin hun taak zullen uitoefenen in de lijn van de koning uit Jesaja 11 (en ook 9), dan kunnen wij hoopvol de toekomst tegemoet gaan. Alhoewel. Zij hebben niet zo veel te vertellen in ons land. Onze politieke leiders hebben het voor het zeggen. Als onze leiders, samen met het vorstenechtpaar, in de geest van de Messiaanse koning bezig zullen zijn, zal de vrede een stukje dichter bij komen.
Niet alleen zij, maar ook wijzelf kunnen hier een bijdrage aan leveren. Wij hebben in het voorjaar de verkiezingen. Stem op die partij die het dichtste de stijl van de Messias-koning benadert. Stem op de partij die in zijn programma met vette letters de zorg vermeldt voor de zwakkeren in de samenleving. Wie die zwakkeren zijn? De weduwe en de wees, de oudere en het kind, de vluchteling en de asielzoeker, de zieke en de zwakbegaafde, de verslaafde en de dakloze. Stem op die partij die met alle liefde en fijngevoeligheid met deze groepen mensen omgaat.

Vrede en welzijn nu

De profetieën zijn in Jezus in vervulling gegaan. Jezus zag de kleine, de verdrukte en de zwakke. Hij was de goede herder en de goede koning. Hij doorzag de mens. Hij wist het kwade van het goede te onderscheiden. Hij genas. Hij herstelde. Hij herschiep. Hij gaf vrede.
Zo was Hij. Zo deed Hij. Zo is Hij nog. Zo handelt Hij nog. Waar Jezus vandaag heerst en Zijn heerschappij doorbreekt, daar begint het vrederijk. Als Jezus in mij mag wonen en heersen, en dat bij ons allen mag doen, wordt alles anders. Als Jezus het voor het zeggen krijgt, vangt een nieuw leven en een nieuwe wereld aan.
Dat deze koning leve onder ons!

Nederland en de Oranjes

Door: Elze Luikens

© ANP

Een mooi gekozen datum, 02-02-2002, om het huwelijk te voltrekken tussen Z.K.H. Prins Willem-Alexander en Máxima Zorreguieta. Ook de plek waar dit alles plaats vindt, spreekt aan: de Nieuwe Kerk in de hoofdstad Amsterdam. Het land – Nederland – maakt zich inmiddels al geruime tijd op voor dit grote feest. In het voorbije jaar trokken prins en verloofde door de verschillende provincies waar steden en dorpen kleurrijk werden bezocht. Máxima kon op deze wijze kennis maken met land en volk. Een manier, een traditie, die past in de aanloop naar het huwelijk. De troonpretendent laat aldus zijn/haar a.s. e(e)ga op deze wijze zijn/haar koninkrijk zien. En overal waar het paar kwam, stonden de mensen hen toe te juichen en was het feest.

Wat bracht de Oranjes en Nederland bijeen? Wat heeft beiden zo lang bijeen doen blijven? Ouderen onder ons kennen de trits: God – Nederland – Oranje. In dit rijtje zit inderdaad het geheim verscholen, dat de band tussen de Oranjes en Nederland verklaart: God. De band tussen het lage landje bij de zee en zijn vorstenhuis ligt verborgen in de weg door de geschiedenis, die beiden gezamenlijk hebben afgelegd. Die geschiedenis begint ergens voorbij het midden van de 16e eeuw.

Aan de ene kant is daar eerst keizer-koning-heer Karel V, wat later zijn zoon Philips II, die vooral vanuit Madrid (Spanje) hun rijk centraal en uniform willen besturen met het katholicisme als de enig toegestane godsdienst. Aan de andere kant is er het aloude gewestelijke en stedelijke systeem met voor ieder gebied zijn eigen privileges, ofwel voorrechten, die, in het gedrang gekomen, steeds vuriger worden verdedigd door de landsadel, maar ook door betrokken ingezetenen. Ze worden daarbij aangevuurd en geïnspireerd door het nog jonge protestantse geloof, dat het recht van opstand niet afwijst. Willem van Oranje wordt de natuurlijke leider van deze vooral Noord-Nederlandse beweging.

Wat volgt is de strijd om onafhankelijkheid van Spanje en de vrijheid van godsdienst. Eerst Willem, maar na hem Maurits en Frederik Hendrik worden de stadhouders die alles in het werk stellen om het 'schip der staat' in veilige haven te brengen. Het is merkwaardig gesteld met dat stadhouderschap. Elk gewest (provincie) wijst in principe zijn eigen stadhouder aan. Op Groningen en Friesland na, kiezen de andere gewesten steeds dezelfde prins van Oranje. Hij is hun aanvoerder in tijd van oorlog. Maar wat met hem en zijn functie te doen in tijden van wapenstilstand en vrede? Al tijdens het Twaalfjarig Bestand (1609-1621) blijkt waartoe dit alles leiden kan. In de inmiddels op het Calvinisme gevestigde protestants geloof ontstaat strijd over de vraag hoe streng en precies de Bijbeluitleg moet worden aangehouden. Stadhouder Maurits kiest de partij van de 'preciezen', de wat liberaal ingestelde regenten de partij van de 'rekkelijken'. De laatste verliest aanvankelijk terrein.

Het zal echter telkens weer de aanzet en inzet worden van hetgeen de stadhouder in Nederland vermag. Zien de gematigde regenten hun kans, dan benoemen ze in het bestuur geen stadhouder; dreigt er gevaar, dan roept het volk God om hulp en wil het de stadhouder terug. Dit duurt zo tot 1795. Vanaf dat jaar is er in half Europa een indringend verlangen en vraag naar bestuurlijke en politieke veranderingen, alles vanuit het revolutionaire Frankrijk aangestuurd (1789). Ook in de Nederlanden moet alles op de schop en stadhouder Willem V acht het raadzaam, op het naderen van Franse volkslegers, naar Engeland te vluchten.

In november 1813 komt er echter een eind aan de zogeheten Bataafs-Franse periode. De kwestie wordt weldra: hoe nu verder? Het antwoord is snel gevonden. De zoon van de gevluchte stadhouder wordt gevraagd, en is daartoe bereid, soeverein vorst te worden. Kort hierop wordt hij – nadat de Noordelijke en Zuidelijke Nederlanden (België) zijn samengevoegd – de eerste Oranjekoning: Willem I. De wet schrijft daarbij voor, dat onze vorst de Hervormde godsdienst moet aanhangen.

Willem I geeft door zijn verschillende initiatieven het koninkrijk aansluiting op de economische en industriële modernisering in de rest van West-Europa. Zijn zoon, Willem II, roept na enige roerige 'revolutiedagen' (1848) Johan Rudolf Thorbecke om de grondwet van het koninkrijk te moderniseren. Koning Willem III went tezamen met het meer behoudend deel der bevolking aan de nieuwe democratische principes, die ook voor Nederland gestalte beginnen te krijgen.
Waren de eerste drie Oranjekoningen vorsten die bij delen van de bevolking weerstand opriepen, na hen komen Emma (de regentes), en de koninginnen Wilhelmina, Juliana en Beatrix. Vier vrouwen die er ieder op haar eigen wijze voor hebben gezorgd dat ons vorstenhuis diep verankerd is geraakt in de Nederlandse samenleving en ons land die zo geheel eigen positie hebben verschaft. Van partijstrijd is allang geen sprake meer.

Wat met Willem van Oranje begonnen is als een strijd tegen overheersing en godsdienstonvrijheid, zal over enige jaren met Willem-Alexander en Máxima, democratie en redelijkheid van bestuur en samenleving hebben te zijn, iets waar ieder weldenkend mens deel aan wil hebben. God zegene dit paar!

Alleengaandenweekend 2002 in maart

"We zijn absoluut géén huwelijksbureau"

Door: Mariska Oegema

"Ontmoeting met lotgenoten die ook alleen door het leven gaan; samen met anderen die jouw situatie met een half woord begrijpen van gedachten wisselen, elkaar bemoedigen, ontspanning, lachen, samen eten en een stuk herkenning ervaren. Dat willen we met de alleengaandenweekenden bereiken", vertelt Janny Smit-Vlietstra, secretaris van de WAS (werkgroep alleenstaanden van de Unie). "Wij zijn absoluut géén huwelijksbureau om alleengaanden te koppelen. Er zijn genoeg activiteiten in het land die vooral gericht zijn op het zoeken naar een partner." Het alleengaandenweekend 2002 vindt plaats op 9 en 10 maart in 'Het Brandpunt' te Doorn.

"De WAS richt zich op nooit-gehuwden en op gehuwden die door scheiding of overlijden alleen zijn. Een groep mensen met veel raakvlakken ondanks heel verschillende achtergronden. In beide situaties sta je alleen bij het maken van beslissingen en kun je je verhaal niet kwijt. Ook doen mensen onbedoeld soms uitspraken die kwetsend zijn, zo van 'jij kunt dat wel doen, want je bent toch alleen' of in het gebed door te bidden van 'breng een ieder veilig thuis waar 'ie wordt verwacht'. Ook wordt soms goedbedoeld gezegd: 'Je bent niet echt alleen, de Here is altijd bij je'. Toch kan dat pijn doen, want je moet wel alleen koffie drinken en 's avonds alleen eten."

Afstand nemen

"Naast ontmoeting staat in het weekend de Bijbel centraal. Vragen als wat kan ik voor God betekenen in mijn situatie, heeft God gewild dat ik alleen ben en hoe kan ik vanuit het Evangelie leven, komen aan de orde", vervolgt Janny Smit. "Door afstand te nemen van je eigen situatie en de zaak vanaf een afstand te bekijken, lijkt het allesoverheersende probleem wat kleiner te worden. Je krijgt meer zicht op je eigen situatie en mensen in je omgeving komen weer in beeld. Je bent niet helemaal alleen, ook al voelt dat wel zo."

Ontredderd

Janny Smit vertelt uit eigen ervaring. "Vijf jaar geleden, na het overlijden van mijn man, voelde ik me erg verlaten. Je bent met elkaar vergroeid, een leven zonder elkaar is niet denkbaar. Je bent totaal ontredderd, je basis is weggeslagen, niets klopt meer. Ik had hulp nodig, maar wilde niet zielig zijn, niet zeuren. Daarom ben ik naar maatschappelijk werk gegaan, maar het is beter als je in je eigen kring terecht kunt. Wel bezocht ik een alleengaandenweekend, waar ik eerst weinig voor voelde. Want blijkt het toch een verkapt huwelijksbureau te zijn, dan kom ik niet weer. Maar ik ben nu al vier keer geweest, het is prima. De ander heeft aan een half woord genoeg, dat is fijn. Nu zit ik zelfs in de werkgroep, want ik wil wat doen zodat anderen niet hoeven mee te maken wat ik heb meegemaakt en dat weer in eigen omgeving uitdragen."

Jonge mensen

"We merken dat steeds jongere alleengaanden het weekend bezoeken", constateert ze. "Niet alleen jonge weduwen/weduwnaars of gescheiden mensen, maar ook jonge nooit-gehuwden mogen we steeds vaker verwelkomen. Ook zij kunnen met rouw te maken krijgen en zoeken steun bij anderen. Rouw om wat ze verliezen: de toekomst die ze voor ogen hadden, de kans om een partner te vinden, om een gezin te stichten. We hopen ook dat meer mannen zullen komen."

Kringen in het water

'Kringen in het water' is dit jaar het thema van het alleengaandenweekend van 9 en 10 maart in 'Het Brandpunt' te Doorn. Janny Smit: "Over dit thema valt veel te zeggen: welk probleem valt in jouw levenswater, wat doen die kringen in jouw leven of omgeving." De kosten bedragen €70 vol pension, inclusief bed- en badlinnen. Opgave bij Janny Smit, tel. 0599-650977, e-mail: janny@freeler.nl.

J. Smit

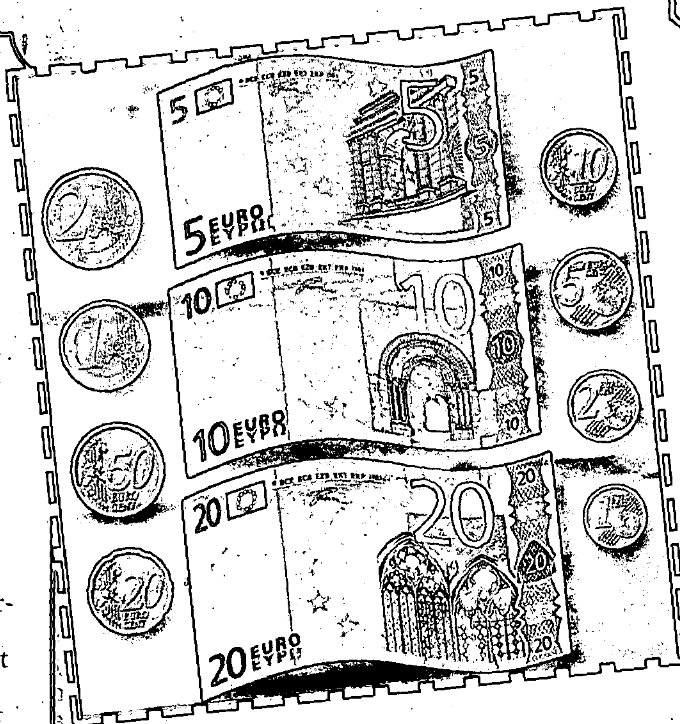

Alleengaandenweekend: ontmoeting met lotgenoten die ook alleen door het leven gaan.

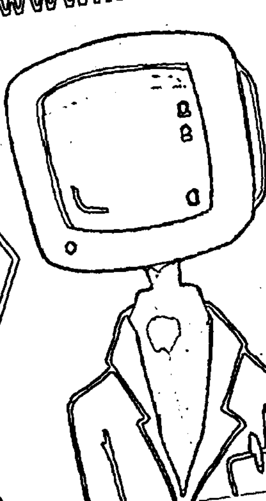
Alles verandert

Ben je al een beetje gewend aan de Euro? Nou, ik sta nog steeds te rommelen in m'n portemonnee bij de kassa om de juiste munten te vinden. Ik ben blij met de lange rijen voor de kassa's, dan heb ik tenminste rustig de tijd het juiste bedrag bij elkaar te zoeken voor ik aan de beurt ben. Papiergeld heb ik nog niet gebruikt, ik houd het maar op pinnen of chippen.
Gelukkig is onze vertrouwde koningin gebleven, want ik ben toch wel Nederlands gezind. Weet je wat ook gebleven is? Zelf was het me helemaal niet opgevallen, maar door de Week van Gebed in januari werd ik hier op gewezen. Het randopschrift van de gulden: "God zij met ons" staat ook op het €2 muntstuk.
"God zij met ons." Zelfs bij nog veel grotere veranderingen dan de invoering van de Euro mogen we dat weten. Gelukkig maar, dat dat nooit verandert.

Janna de Zwart

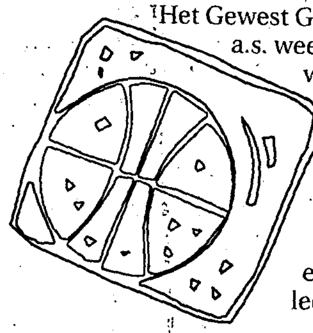
www.inter netweetjes.nl

Nog een paar dagen en Kroonprins Willem-Alexander en zijn Máxima gaan trouwen.

Wil je op de hoogte blijven, kijk dan eens op de site van het Koninklijk Huis: www.koninklijk-huis.nl of op de site die helemaal aan Máxima is gewijd: www.maxima.nl

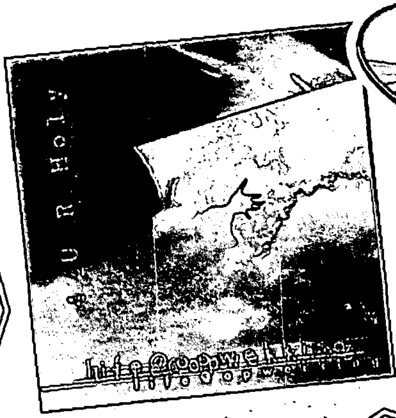
Volleybalnieuws

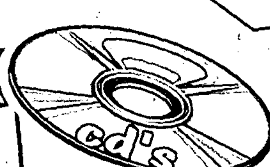

Het Gewest Groningen/Drenthe organiseert op 6 april a.s. weer een volleybaltoernooi. Het toernooi wordt gehouden in sporthal De Spont in Stadskanaal. De kosten zijn €18 per team. We verwachten jullie om 9.15 uur. We eindigen tegen 17.00 uur, zodat we meer wedstrijden kunnen spelen. Geef je snel op via ralfjohan@hotmail.com ! Wel even aangeven of het om een tussenjeugd-, oudere jeugd- of alle leeftijden-team gaat.

Niet wat je hebt is het belangrijkst, maar wie je bent.

Harmen

4 U R Holy

Opwekkingsliederen voor tieners,
Stichting Opwekking, Putten, 2001, €15,25.

4 U R Holy, For You are Holy, betekent 'Want U bent heilig". Naast de Opwekkingsliederen voor volwassenen en kinderen, nu dus ook een CD met gave praise liederen speciaal voor jongeren. Een aanrader!

Samenstelling: Janna de Zwart

Oogst en arbeiders

Door: Ds. H. Ploeger

"Kunnen ze bij jullie nog wel ouderlingen en diakenen krijgen?" Zo vroeg een kerkelijke oud-collega. Bij een antwoord op zo'n vraag moet je eerlijk blijven. Dus zei ik: "Ik hoor klachten over vacatures in de raden der gemeenten." Niet alleen ouderlingen en diakenen zijn moeilijk te krijgen, ook andere medewerkers in de gemeentelijke arbeid zijn soms schaars. Wat te doen? De oogst is immers groot, dus moeten we om arbeiders bidden, naar het bevel van de Heiland zelf.

Maar is bidden om arbeiders in de wijngaard des Heren voldoende? Moet er ook niet gewerkt worden? De indruk bestaat dat aan de relatie met de medewerkers/sters op allerlei terreinen en wijzen verbeterend gewerkt kan worden. Te denken valt daarbij aan een andere benadering van het puur menselijke in de mens, dus ook in de gelovige mens. Mens-zijn betekent behoeften hebben: aan kleding, voedsel, een dak boven het hoofd, arbeid en sociale contacten.
Het is ook een natuurlijke behoefte om succes te hebben, om waardering te krijgen, om erkend te worden als volwaardig deelnemer aan de samenleving. Dat geldt – en dat wil ik met nadruk stellen – ook voor medewerkers in de gemeentelijke arbeid.

Een paar nadere aanduidingen ter toelichting op het voorgaande. Nemen we als voorbeeld het zondagsschoolwerk. Dat bestaat al jaren in de gemeente. Er zijn bepaalde structuren gegroeid; bepaalde mensen zijn daarin al langere tijd leidinggevend, toonaangevend, koersbepalend. Maar het werk breidt zich uit. Dus moeten er – liefst – jonge mensen bij komen. Als ze komen, wat doe je dan als bestaand team? Ga je ze vanaf het begin betrekken bij planning en uitwerking van doelstellingen? Als er nieuwe groepen bij komen, mogen ze dan zeggen wat ze daar van vinden? Kan er over methoden gediscussieerd worden? Kortom, krijgen nieuwe medewerkers/sters inspraak? Kunnen ze hun ideeën kwijt? Ik waag de volgende stelling: er is niets zo bindend aan het werk als betrokkenheid bij planning, overleg, beleidvaststelling. De mens

Archief De Christen

heeft er behoefte aan voor vol te worden aangezien.

Wat raadsleden betreft, kun je eigenlijk hetzelfde stellen. Natuurlijk bepalen nieuwelingen niet hoe het verder zal gaan. Maar ze hebben er wel recht op te weten hoe het beleid is, en waarom het is zoals het is. Als ze daar kritische vragen over stellen, kan dat aanleiding tot bezinning zijn op de doelstellingen en vooral op de gewoonten die gegroeid zijn.

Alles moet geleerd worden. Voorganger zijn en zondagsschool medewerker zijn, ouderling zijn en jeugdwerker zijn. Waarom nieuwe medewerkers niet een goede ondersteuning aanbieden? En vooral: een begrijpelijke taakomschrijving is feitelijk onmisbaar, zodat men weet wat er van iemand verwacht wordt.

Waardering voor iemands werk in de gemeente kan op allerlei wijzen tot uitdrukking gebracht worden. Een telefoontje op de verjaardag; vragen naar de uitkomst van een afgelegd examen; meeleven bij ziekte van de betrokkene zelf, of van de vriend (in) of gezin; vooral bij overlijden van dierbaren doet het goed te merken dat anderen met je meeleven; een gezamenlijk etentje (bij voorkeur doordat ieder wat meebrengt, zodat iemands andere kwaliteiten ook eens naar voren komen).

Nogmaals, alles moet geleerd worden. Leidinggevenden moeten daarom veel geduld hebben als alles niet meteen loopt zoals het eigenlijk zou moeten lopen. Misschien heeft iemand wat extra begeleiding nodig. Vooral: verwacht niet het onmogelijke van een mens. Die heeft ook nog andere dingen te doen dan aan de gemeente en haar werk te denken. Gun iemand eens een pauze!

Op allerlei wijzen kunnen onderling vertrouwen en openheid bevorderd worden. Bouw aan een gezonde zelfwaardering van de ander, zoals je dat ook aan jezelf deed of liet doen. Ken elkaar en waardeer elkaar. Betrek elkaar bij belangrijke beslissingen. Maak elkaar deelgenoot van zorgen omtrent het falen van deze of gene in de kring. Zeker, openheid en vertrouwen mogen niet misbruikt worden. Dan ontstaan situaties die belastend zijn voor enkelen, of voor allen. Dan kunnen conflicten ontstaan die niet meer te overwinnen zijn. Want juist bij conflicten komen allerlei eigenschappen van 'de oude mens' naar boven. De werkelijkheid leert dat conflicten vaak berusten op misverstanden, op niet goed gehoorde opmerkingen, op vals begrepen meningen.

Tenslotte: alle werken in de gemeente vindt zijn recht en fundament in de bereidheid te dienen. Of je voorzitter bent of gewoon lid. Zonder de wil om het werk van de Heer te dienen, gaat het eens mis. En echt waar: iedere gelovige heeft sterke, maar ook zwakke kanten. Tussen de linker- en rechterkant van het lichaam zit het hart, en op het hart komt het aan.

Ds. H. Ploeger is emeritus predikant.

Unie- en gemeentenieuws

Doopdiensten

Stadskanaal-Noord: Mendel Brouwer (19 jaar), Janet van der Werf (15 jaar), Janka van der Werf (17 jaar), Leonie Drenth (16 jaar), Ilja Rozema (18 jaar), Marnix Kroezen (16 jaar), Peter Pots (33 jaar) en Stefan Rozema (20 jaar); Hoogezand-Beukemastraat 1: Jasper de Boer (19 jaar).

Siddeburen: Een enerverend jaar met dakcommissie-activiteiten afgesloten met een prima bezochte kerstmarkt in en om de kerk en de televisie-uitzending 'Man bijt hond' waardoor we in totaal 32 orgels kregen aangeboden, mochten we afsluiten met twee doopdiensten in novem ber en december. Ook het nieuwe jaar mochten we met een doopdienst beginnen. Na 9 jaar 5 dopelingen: Henny Diekema-Nagel (54 jaar), Esther Tinge (14 jaar), Richard den Ouden (30 jaar), Jan Pieter Hut (40 jaar) en Harriet Hut-v.d. Wolde (36 jaar).

J. Blaauw

Unie Zendings Commissie

Zendingsdag 16 maart

Klopt het beeld wat wij van de zending hebben nog wel? Eigenlijk is dat een beetje de onderliggende vraag die we onszelf en elkaar willen stellen tijdens de zendingsdag van 16 maart a.s. te Zwolle.
Op vele plaatsen kunnen we onze vaardig- en kundigheden inzetten voor de uitbreiding van Gods Koninkrijk. Ver weg, maar ook thuis in de eigen jeugdgroep, gemeente en ga zo maar door. Alles wat daarbij aan de orde komt willen we, nou ja veel in elk geval, tijdens de zendingsdag met elkaar uitwisselen. Dat krijgt vorm in presentaties en vooral in de workshops over de verschillende onderwerpen.
Vooral 'Jeugd en Zending' zal een belangrijk item zijn. Daarom doet de NBJB (Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging) mee en komt Volker Bohle van de EBM (Europese Baptisten Zending) naar Zwolle. Hij is promotie secretaris voor de zending in Afrika, maar was voorheen jeugdwerker.
Wat is het belang van een bepaalde studie voor de zending? Misschien krijgen we daar antwoord op van Bakarr Kamara, die momenteel nog bezig is met een artsen(vervolg)studie in Nederland.
Of, wat zijn de raakvlakken van zending en ontwikkelingswerk? In de workshop van Jeannette Baas zal dat ongetwijfeld aan de orde komen.
Een aantal NBJB-jeugdafdelingen kwam de laatste jaren nogal opvallend naar voren met hun bijzondere acties voor de zending of andere hulpverlening. Zij hebben vele praktische tips voor ons.
Kortom, loop jij, of u met vragen rond over zending en alles wat daar bij hoort. Kom 16 maart naar Zwolle. Het is altijd uitermate gezellig, Ook de verbondenheid in Christus wordt ervaren en we bemoedigen en versterken elkaar in dit werk. En samen zingen o.l.v. het combo van de gemeente Stadskanaal-Noord zal zeker ook bijdragen aan de vreugde die we samen mogen delen.
Kom en ontdek dat het waar is: Zending is anders dan je denkt!

Voor informatie kunt u bellen met zr. A. Blaauw-Tijman: 0591-619169.

Y. Postma

Programma

10.00 uur	Koffie en daginfo
10.30 uur	Openingsmeditatie
10.45 uur	Volker Bohle (EBM) over Jeugd en Zending nu!
11.10 uur	Korte inleidingen over de te houden workshops door: Jeannette Baas; Bakarr Kamara; MAF zendingsvliegers; Jeugd in Actie (diverse jeugdafd.) en de presentatie van de nieuwe zendingsfolder door Henk Nieboer
10.45 uur	Eerste carrousel workshops
12.30 uur	Pauze. Diverse stands met zendingsinformatie
13.15 uur	Tweede carrousel workshops
14.15 uur	Informatie over de eigen zendingswerkers
15.00 uur	Presentatie van de kinderen
15.10 uur	Viering o.l.v. Volker Bohle en Nico Wever
15.30 uur	Afsluiting

Er is een apart kinderprogramma.
Lunch zelf meenemen! Er is soep, koffie/thee.
Plaats: Baptistenkerk, Zamenhofsingel 15 in Zwolle.

Jubileumboek Vriescheloo

Het jubileumboek *125 jaar Baptisten Gemeente Vriescheloo* is klaar. Dat wil zeggen; het kan naar de drukker. Het boek telt 160 pagina's, krijgt een stevige kaft en is rijkelijk voorzien van foto's, anekdotes, kopieën van acta en allerhande geschriften uit diverse archieven door de jaren heen.
Na een korte inleiding wordt begonnen met de historie die aanvangt op zaterdag 1 januari 1877. Verhaalmatig worden alle aspecten weergegeven die van invloed zijn geweest bij de totstandkoming zowel als de voortzetting van onze gemeente. De goede en slechte periodes, de sociale omstandigheden, de bewoning, de maatschappelijke en politieke toestanden die van invloed waren, worden daarin meegenomen. Het verhaal eindigt op 31 december 2001.
Sinds 1925 staat de tekst: "Doch wij prediken Christus de Gekruisigde" geschreven boven de preekstoel en onze huidige voorganger ds. L.Wessels zegt met nadruk dat hij in zijn ambt ook niet anders te verkondigen heeft. De Heer zij geprezen!

Men kan intekenen voor het boek door een bedrag van €21 te storten op giro 6653429 t.n.v. M.T. Nobbe-Trenning te Wedde o.v.v. Jubileumboek. Graag voor 1 maart! Daarna wordt het boek gedrukt.
De presentatie vindt plaats tijdens de reünie op zondag 26 mei a.s. Na de presentatie kan het boek in ontvangst worden genomen. Voor eventuele verzending worden verzendkosten in rekening gebracht.

Br. G.L. Nobbe

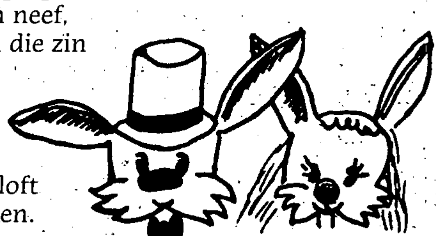
kinderen

kids only

Bruiloft

Koen Konijn zit net van een heerlijk kopje chocolademelk te genieten als hij opeens een harde plof hoort bij de voordeur. Ha, de post! Eens kijken wat er vandaag tussen zit. Snel kijkt hij het stapeltje door. Het meeste is reclame. Maar hé, er zit ook een mooie chique enveloppe tussen. Gauw kijken wat er in zit. Hé, maar dat is leuk, en enthousiast rent hij naar buiten om het goede nieuws aan de andere dieren te vertellen.

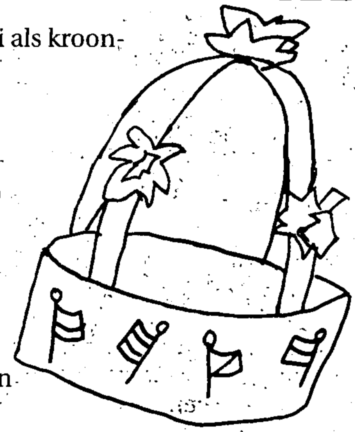
Op het bospad komt hij Marit tegen. "Hé moet je horen, Marit, wat ik nu gekregen heb," roept hij al uit de verte. En hij wappert met de kaart. "Een uitnodiging voor de trouwdag van mijn neef, Alex. En alle dieren die zin hebben mogen meekomen." Nou, dat is nog eens leuk nieuws, vindt Marit ook. De bruiloft is al over twee weken. "Dan hebben we nog een heleboel te doen," zegt Simone het Hert, die er ook bij is komen staan. "Laten we maar meteen aan de slag gaan."

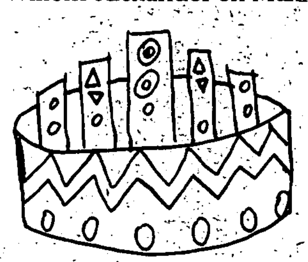

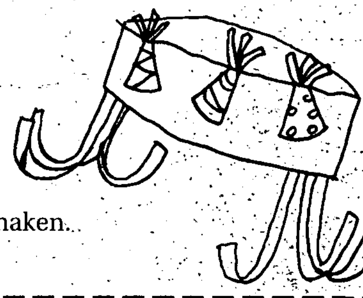

Het wordt vast groot feest op 2 februari als kroonprins Willem-Alexander en Máxima gaan trouwen. Misschien vind je het wel leuk om een mooie feestmuts te maken. Hier zie je een paar voorbeelden.

De komende weken zijn de dieren inderdaad heel druk. Ze willen er allemaal op hun mooist uitzien. En ze moeten leuke toneelstukjes voorbereiden voor 's avonds op het feest. En natuurlijk moeten er ook cadeautjes meegenomen worden.

Op de grote dag staat iedereen al vroeg klaar. Het is nog best een eindje naar het Andere Bos, maar ze zijn mooi op tijd. De kerkdienst is erg mooi, vinden de dieren. En gelukkig zeggen Alex en Mimi, het konijnenmeisje waar hij mee trouwt, allebei "Ja" op de vragen van de dominee.

En dan kan het feest beginnen. Iedereen staat in de rij om het bruidspaar te feliciteren en om hen cadeautjes te geven. En dan is er een heleboel lekker eten. Iedereen is vrolijk. Er worden toneelstukjes gedaan en liedjes gezongen voor Alex en Mimi. Soms worden er grapjes gemaakt, maar dat geeft niet, want daar kunnen ze wel tegen. Het feest duurt nog tot laat in de avond. Pas als het al bijna midden in de nacht is, gaan de dieren weer naar huis. Ze zijn vreselijk moe. Maar zegt Marit "Het was een mooie dag!" En daar zijn ze het allemaal mee eens.

Heleens Brievenbus

Hallo allemaal. Jullie weten vast wel wie er binnenkort echt gaan trouwen. Prins Willem-Alexander en Máxima! Stel je eens voor dat je bij hen op het feest bent uitgenodigd. Dat zal wel een erg groot feest zijn, denk je ook niet?
De Here Jezus zegt dat als Hij terugkomt er ook zo'n groot feest zal zijn. Nou, en daar zijn we allemaal voor uitgenodigd. Iedereen die maar bij Hem wil horen.
Groetjes van Heleen de Zwart
Zweerslaan 6
6711 GE Ede

Weet je dat jullie ook een prins of prinses zijn? God is immers koning van alles. En iedereen die bij Hem hoort, is Gods kind. Een prins of prinses dus!

Samenstelling: Heleen de Zwart

Orgaan van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

117E JAARGANG NR. 4 - 15 FEBRUARI 2002

LEPRAzending

Olympische Spelen

Karakter en geloof

De wedloop lopen.

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 1 maart 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 28 februari 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel verkort, te plaatsen.
Adres: Redactie *De Christen*, Hoogezandstraat 7, 6835 DM Arnhem
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres:
DeChristen@UnievanBaptistengemeenten.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Bureau van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

Voor de hoofdprijs gaan

De Olympische Winterspelen in Salt Lake City zijn in volle gang. We zijn getuige van de geweldige prestaties die de sporters in vele disciplines leveren. Uit interviews met de sporthelden blijkt dat het goed presteren niet alleen afhangt van veel training en een enorme zelfdiscipline, maar deels ook bepaald wordt door concentratie en goed in je vel zitten op het moment van de wedstrijd zelf.

De apostel Paulus gebruikt voorbeelden uit de sport om de gelovigen in Corinthe wat duidelijk te maken, want van sport kunnen we heel wat leren. Gedisciplineerd en goed getraind zijn, bereid zijn om er moeite voor te doen, opoffering en het doel voor ogen houden, is niet alleen belangrijk in de sport maar ook in het geloofsleven, zo houdt Paulus ons voor. Als christen moet je jezelf soms dingen ontzeggen om de Heer te dienen. En als we de wedloop lopen, let dan niet op hetgeen om ons heen gebeurd, maar laat ons oog daarbij alleen gericht zijn op de Here Jezus. We moeten opzien naar Jezus en opzien in gebed. – Bij Petrus zien we hoe belangrijk het is om op de Here Jezus gericht te blijven. Zolang zijn blik op de Heiland was gericht, was er niets aan de hand, maar toen Petrus om zich heen keek en de woeste golven opmerkte, werd hij bang en begon hij te zinken. – En als wij de wedloop hebben gelopen, ligt er aan het eind van de wedstrijd een krans voor ons klaar.

In dit nummer van *De Christen* is ook aandacht voor de Olympische Spelen. Zo is op pagina 4 een artikel hieraan gewijd en staat de bijbelstudie op pagina 10 in het teken van deze Spelen. In het hart van *De Christen* kunt u een artikel over Karakter lezen; ook in de sport komt het aan op karakter tonen. Verder in deze *De Christen* o.m. een verhaal over LEPRAzending, over de Islam en het Christendom en over Kunst in de kerk.

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

INHOUD

Wereldlepradag en LEPRAzending

Door: Ds. Chris Eijer

In 1953 werd de laatste zondag van januari uitgeroepen tot wereldlepradag. Sinds die tijd wordt er op deze dag wereldwijd speciale aandacht gevraagd voor het lepraprobleem. *In de landen waar lepra voorkomt* wordt op wereldlepradag extra voorlichting gegeven over de herkenning en behandeling van lepra. Benadrukt wordt dat lepra te genezen is, dat de behandeling gratis is en dat behandelde leprapatiënten niet besmettelijk zijn. *In westerse landen* wordt informatie gegeven over het wereldwijde leprawerk en worden mensen opgeroepen dit werk financieel te ondersteunen. Dit gebeurt ook in Nederland. Verschillende kerken sluiten zich hierbij aan door op of rond deze zondag folders uit te delen over en te collecteren voor het werk van LEPRAzending. Sinds begin 1980 is ds. Andries van der Beek te Apeldoorn heel nauw bij dit werk betrokken en heeft het werk van deze zending in ons land een grote uitbreiding gezien. Velen werden als zendeling uitgezonden, terwijl de financiële ondersteuning in ons land beduidend groter werd.

LEPRAzending heeft haar kantoor in Apeldoorn en is de Nederlandse tak van The Leprosy Mission International, een christelijke organisatie die in 1874 ontstond.

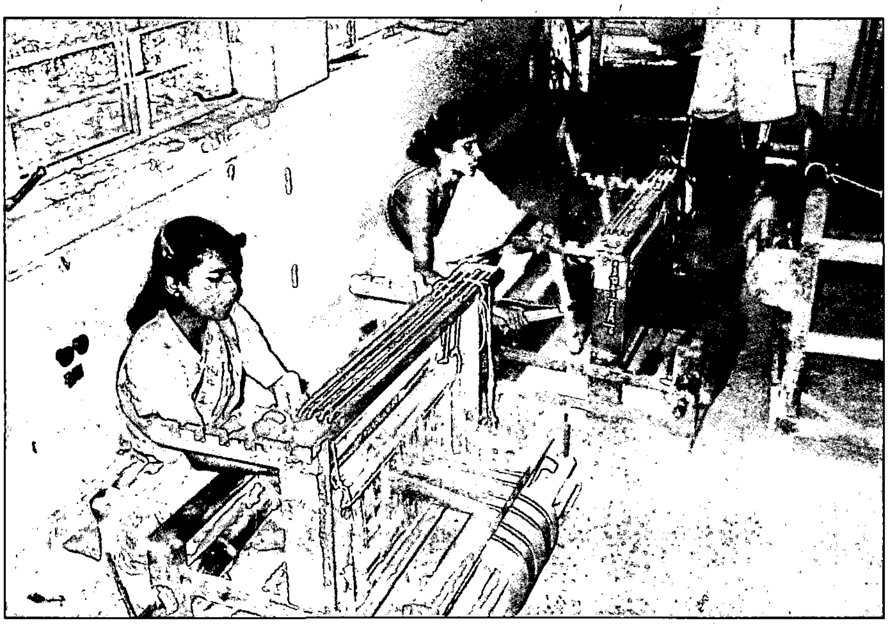
LEPRAzending

Dr. Annamma John onderzoekt een patiënt in een kliniek in Calcutta, India.

LEPRAzending werkt inmiddels in zo'n 30 landen in Afrika en Azië en heeft de zorg op zich genomen voor meer dan 200.000 patiënten. Het doel van LEPRAzending is om leprapatiënten medisch, sociaal en geestelijk te helpen. LEPRAzending combineert professionele medische zorg met liefdevolle aandacht en streeft ernaar, Gods liefde tastbaar te maken voor mensen die zich door God en mens verstoten voelen. Daarom doet LEPRAzending meer dan alleen het opsporen en behandelen van leprapatiënten. Veel patiënten zijn hun werk, hun positie en hun familie kwijtgeraakt. LEPRAzending zoekt met deze mensen naar nieuwe mogelijkheden, helpt hen bijvoorbeeld bij het opzetten van een eigen bedrijfje of biedt hen een beroepsopleiding aan.

Om een indruk te geven wat er met relatief weinig geld gedaan kan worden, de volgende voorbeelden:
Euro 12 – een paar krukken voor een patiënt in Nigeria
Euro 40 – een fiets voor een leprawerker in Mozambique
Euro 50 – een jaar onderwijs voor een jonge leprapatiënt in India
Euro 100 – een rolstoel in Bangladesh of een oogoperatie in Soedan
Euro 150 – een startkapitaal waarmee een patiënt in India een bedrijfje kan beginnen
Euro 200 – een kunstbeen voor een patiënt in Nigeria.
Voor nadere informatie, voor onze folder of voor ons krantje kunt u terecht bij LEPRAzending, Postbus 902, 7301 BD Apeldoorn; tel.: 055-3558535; e-mail: leprazending.nl.pr@inter.nl.net

Ds. Chris Eijer is voorganger van de Baptistengemeente Leeuwarden.

LEPRAzending

Patiënten worden geholpen bij het leren van vaardigheden om in hun onderhoud te kunnen voorzien.

Meer dan goud

Door: Henk Wieringa

Weet u het nog? Nagano 1998: Marianne Timmer scoorde twee keer goud en ik was apetrots. We woonden toen namelijk nog in de geboorteplaats van Marianne: het Groningse Sappemeer. De rol van Marianne Timmer lijkt anno 2002 al voor de Spelen van Salt Lake City uitgespeeld. Heel anders liggen de zaken er voor bij Catriona LeMay-Doan. De Canadese wereldkampioen op de schaats-sprint is een heuse kandidaat voor (meervoudig) goud.

Een paar jaar terug had ik het ook al eens in een artikel in een krant gelezen en in *De Telegraaf* van zaterdag 19 januari 2002 werd het nog weer eens bevestigd: Catriona LeMay-Doan neemt geen blad voor de mond als het om haar geloof gaat. Ze is helder in haar betoog en heeft een uitgesproken mening.

De Olympische Spelen zullen voor haar altijd een speciale herinnering oproepen. Niet alleen vanwege de medailles, maar ook vanwege het feit dat ze tijdens de Spelen van 1994 in Lillehammer besloot om God te zoeken. Haar bekeringsverhaal is het verhaal zoals velen van ons dat zullen kennen. Er is geen Paulus-gebeurtenis aan te pas gekomen, er kwam geen lichtflits uit de hemel, maar het voltrok zich veel meer als een proces.

Winnen zit de Canadese topsportster in het bloed. Ze schrijft zichzelf de juiste mentaliteit toe die nodig is om te winnen. Winnen is een soort tweede natuur die al van klein af aan in het leven van Catriona zit verweven.

In haar sportcarrière wordt Catriona LeMay-Doan met name geïnspireerd door een vers dat we ook kennen als lied uit de bundel Opwekkingsliederen: "Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft" (Filippenzen 4:13 – Opwekking nr. 122) En met het tempo waarmee de gemeente deze tekst, dit lied zingt, met dat tempo snelt Catriona vervolgens over de ijsbaan. De 500 en 1000 meter zijn dan haar favoriete afstanden.

Wat me aanspreekt in Catriona's verhaal is dat ze voorafgaand aan de race in gebed gaat. Dan vraagt ze niet of God er even voor kan zorgen dat ze gaat winnen, maar vraagt ze om rust in lichaam en geest. Ook na afloop van de race worden de handen gevouwen en de ogen gesloten. Catriona en haar man Bart danken dan, ook als de afstand niet is gewonnen. Dat laatste geeft veel weer van de geloofshouding die Catriona aanneemt. Het heeft iets van Paulus' credo "Verblijdt u in de Here te allen tijde" , ook al een tekst uit de brief aan de Filippenzen (4:4a). Eigenlijk zegt LeMay: "Ik hou me vast aan m'n geloof in goede tijden en in slechte tijden." In tegenstelling tot haar favoriete schaatsafstanden geeft Catriona in haar geloofsleven dus blijk van inhoud voor de lange afstand.

Hoewel ze overkomt als een gewone vrouw die ondanks alle aandacht ook gewoon zichzelf wil blijven is ze zich bewust van haar voorbeeldfunctie. Zo is doping uit den boze en verheft ze haar sport en het geldelijk vermogen wat dat oplevert niet tot het allerhoogste. De geestelijke bagage is van veel meer belang.

Topsporters zijn in onze tijd verheven tot supermensen. Over het algemeen kijken we torenhoog tegen ze op. Catriona LeMay-Doan is wars van verafgoding. Voor haar gaat het om de mens. Mensen mogen best naar haar sportprestaties kijken en natuurlijk is ze er trots op. Er is echter ook nog een leven buiten de 37 of 38 seconden waarin de wereldkampioene de 500 meter op de schaats aflegt. En dat leven is verreweg het grootste deel van haar leven. Ook op die momenten wil ze uitstralen wie ze in het licht van God mag zijn .

E. van Berkel-Blaauw

Meer dan goud.

Buitenlands- en ander nieuws

Hulp slachtoffers in Kongo
De noodhulporganisatie van de Baptisten Wereld Alliantie, Baptist World Aid, biedt hulp aan de slachtoffers van de vulkaanuitbarsting in Kongo. Veel inwoners van de getroffen stad Goma aan de grens met Ruanda zijn op de vlucht geslagen naar het buurland. Baptistengemeenten in de grensstad Gisenyi hebben hun gebouwen ter beschikking gesteld om vluchtelingen op te vangen. Een Kongolese Baptistenleider liet weten dat in Goma in ieder geval de lagere en middelbare scholen van de Baptisten zijn verwoest en ook het ziekenhuis en het hoofdkwartier van de Unie. Ook voor kerkgebouwen vreesde hij. Over het aantal doden en vermisten durfde hij geen uitspraken te doen.
BWA

Bissa Nieuwe Testament zingend verwelkomd
In januari werd het Bissa Nieuwe Testament opgedragen aan de Bissamensen in het stadje Garango, Bissa-land, Burkina Faso (Afrika). Daar werd het Boek zingend verwelkomd door duizenden mensen. Het Nieuwe Testament is vertaald onder leiding van Ruud Hidden, veldwerker van Wycliffe Bijbelvertalers Nederland. De hoofdvertaler was Josias Djenne, een toegewijde Burkinabé. Die eerste dag werden 1532 exemplaren van het Bissa Nieuwe Testament verkocht. De volgende dag, zondag, werd de feestvreugde en het presenteren van de Nieuwe Testamenten vervolgd in kerken en bijeenkomsten elders. Een priester drukte zijn verlangen uit dat "elk huishouden zo spoedig mogelijk zijn eigen exemplaar van de Bijbel zou hebben." En dat hij toegewijd was om te helpen dit te laten gebeuren. De bij de presentatie aanwezige Staatssecretaris van Alfabetisering sprak in haar speech de hoop uit dat over enkele jaren ook het Oude Testament zou kunnen worden opgedragen!
Wycliffe Bijbelvertalers

Wycliffe Bijbelvertalers

'Alom klinkt het Woord'
Op zaterdag 16 februari om 14.00 uur zendt Zendtijd voor Kerken op Nederland 1 'Alom klinkt het Woord op Mukhanyo Bijbelschool' uit. De Mukhanyo Bijbelschool staat in KwaNdebele in Zuid-Afrika. De Bijbelschool maakt een groei in aantal studenten door, ong. 70 studenten bereiden zich voor om voorganger te worden. Behalve aan leervakken geeft men ook aandacht aan het 'tentmakersprincipe'. De voorgangers krijgen les in zeer praktische vakken, zoals bijvoorbeeld hoe een groentetuin aan te leggen en te onderhouden. Ze kunnen zelf dan later in hun onderhoud voorzien, of geven dit principe door aan gemeenteleden. Ook op 23 februari, 2 en 9 maart zijn er uitzendingen in de serie 'Alom klinkt het Woord'. Op 2 en 9 maart zijn er optredens van het Flevofestival 2001 te zien. *ZvK*

Oprichting van Stichting Gedragscode Leidinggevenden
Het bestuur van de Evangelische Alliantie heeft definitief besloten tot de oprichting van een Stichting Gedragscode Leidinggevenden (SGL). De SGL krijgt een dubbele doelstelling. In de eerste plaats zal de stichting de betrouwbaarheid van leidinggevenden in kerken, gemeenten en christelijke organisaties gaan bevorderen en helpen waarborgen. Nauw verbonden hiermee is het tweede hoofddoel, het hulp verlenen en recht doen aan zowel slachtoffers als aangeklaagden van misbruik van macht en vertrouwen door leidinggevenden. De stichting wil zich hierbij gaan onderscheiden door onafhankelijkheid, discretie en professionaliteit. Er komt een landelijk meldpunt. Dit wordt ondergebracht bij de gereformeerde hulpinstantie De Driehoek. De SGL zal in eigen kring de bezinning bevorderen op onderwerpen die de gedragscode raken. Daarbij wordt bijvoorbeeld gedacht aan de balans tussen leiding geven en verantwoording afleggen, aan de visie op het ambtsgeheim in evangelische gemeenten en aan de oorzaken van seksueel misbruik en geestelijke manipulatie. *EA*

Column over...

Niet op het feest...

Door: S. Prost

Nou, we gaan als Baptisten maar niet zitten kniezen, meesmuilen of wrokken van: "dat hele festijn kan ons gestolen worden". Maar de vurig verlangde invitatie voor het koninklijke bruiloftsfeest ging onze gevoelig werkende neus wel voorbij. Waarom? Ik heb me bijna wezenloos gepiekerd. Vorig jaar is er nog een broeder uit Utrecht met grote eer vanuit Den Haag geridderd! Komen we dan niet voldoende in de pers? Ze waren er toch als de kippen bij om het naadje van de kous te weten over de op handen zijnde reorganisatie van de Unie en die beslissing over de zusters. En zingen we onze kelen niet schor uit Liederen voor Gemeentezang?

Timmeren we dan niet genoeg aan de weg? We kwamen laatst toch via de ether in vele huiskamers (de Landelijke dag in Zwolle)! We doen mee aan oecumenische hulpverlening, hebben Europese contacten, ja weten ons zelfs verbonden met een Wereldbond van Baptisten. Zou de prins dan nooit gehoord hebben van een Billy Graham? Is het niet juist in Amsterdam dat reeds in 1608 John Smith en consorten als eerste (!) Baptisten in de hoofdstad neerstreken! En 'last but not least': Zijne Koninklijke Hoogheid heeft in één van zijn functies, net als wij, met het water te doen. Hij met water in bevroren of onbevroren toestand. Bij ons als het gaat om de mooie symboliek van de doop en gaan er zelfs in ónder! Alles bij elkaar toch argumenten genoeg voor een schamel plaatsje schuin achter een pilaar in de Nieuwe Kerk? "Gij in uw klein hoekje en ik"

Niet op het feest? Och, wees nou eerlijk: je kunt jezelf toch niet uitnodigen! Dan sta je er ook gekleurd op. En niet eens in 't oranje. We wachten nu het k(r)oningsfeest maar af. Dat zijn we toch al gewend, niet? Want de Koning komt. In al zijn hemelse heerlijkheid. Maranatha. Een nog spannender vooruitzicht. En niet eens schuin van achter een pilaar. Of zelfs van achter de buis!

Van Bangui naar Oxford en terug

Door: Jeannette Baas

Inmiddels alweer anderhalf jaar geleden keerde ik vanuit Bangui (in de Centraal Afrikaanse Republiek; CAR) terug naar Europa om me, dacht ik, voor één à twee jaar aan studie te wijden. Ik had er toen geen idee van dat de studie beduidend langer zou gaan duren en dat ik slechts ruim een jaar later alweer terug zou keren naar Bangui, zij het dan voor een kort verblijf van twee maanden. Maar laat ik niet al te hard van stapel lopen en beginnen bij het begin.

Zoals vermeld, keerde ik naar Europa terug voor studie. Er waren namelijk een aantal zaken die mij door de jaren heen steeds sterker waren gaan bezighouden en waarin

J. Baas

Jeannette Baas terug in de Centraal Afrikaanse Republiek.

ik mij meer wilde verdiepen. Eén van de belangrijkste drijfveren was het feit dat ik op verzoek van de Theologische Faculteit in Bangui het vak Kerk en Ontwikkelingswerk was gaan doceren. Al doende had ik echter steeds sterker de indruk dat ik de studenten niet werkelijk kon bieden waar zij op academisch niveau recht op hadden en bovendien had ik ook zelf het verlangen dieper in de materie te duiken. Dit verlangen werd nog gevoed door wat ik om mijn heen zag in de CAR. De CAR is een land met in principe voldoende natuurlijke hulpbronnen om de bevolking goed te laten leven. Echter, het grootste deel van de bevolking leeft van slechts heel beperkte middelen onder andere door onderbenutting van deze hulpbronnen en door verkeerd gebruik van opbrengsten. Daarnaast is de CAR ook een samenleving met een grote groep christenen (de meeste schattingen gaan uit van ongeveer de helft van de bevolking); mensen dus die bekend zijn met een God die geeft om zowel het geestelijke als het fysieke welzijn van Zijn kinderen. Om die reden zou je verwachten dat kerken en christenen het niet zondermeer accepteren dat mensen onder zulke slechte levensomstandigheden leven, maar juist zouden proberen daar iets aan te doen. Ik vroeg me daarom af waarom dat niet structureel het geval lijkt te zijn.

In Bangui was niet voldoende mogelijkheid naar mijn idee om met deze materie aan de slag te gaan. Op zoek naar een plek waar dat wel zou kunnen kwam ik terecht bij het Oxford Centre for Mission Studies. Dit is een studie- en onderzoekscentrum waar men gericht is op het vormen en opleiden van creatieve, academisch denkende en theologisch bekwame leiders voor beroepsmatige betrokkenheid bij maatschappij, kerk en christelijke instellingen. Hier ben ik met hulp van een aantal capabele mensen verder gaan nadenken en lezen over de relatie tussen kerk en ontwikkelingswerk en over de situatie daaromtrent in de CAR. Als het klopt dat kerken in de CAR niet of nauwelijks actief zijn om mee te helpen structureel de levensomstandigheden van mensen te verbeteren terwijl ze toch zo prominent aanwezig zijn in de samenleving, waarom is dat? Hoe zien kerken zichzelf en wat beschouwen ze als hun taak in de samenleving? Wat zien christenen als hun taak in de samenleving?

Rondom deze en nog een aantal andere vragen heb ik een onderzoek opgezet waarin ik nader wil gaan kijken naar de manieren waarop kerken een rol spelen en invloed hebben op het leven en de armoede situatie in de Centraal Afrikaanse samenleving. En daarmee zijn we aangeland bij het "en terug" uit de titel van dit artikel, want om bovenstaande uit te zoeken, kan ik slecht in de bibliotheken van Oxford blijven hokken. De gegevens voor het onderzoek moet ik voor een groot deel in de CAR zelf zien te verkrijgen en zodoende ben ik voor het eerste deel van het veldonderzoek eind vorig jaar weer in Bangui geweest.

Dit artikel is slechts een korte poging om u een indruk te geven van datgene waar ik mij nu mee bezig houd. Er valt uiteraard veel meer over het onderwerp te zeggen, alsook over wat ik nu met deze studie denk te bereiken. Als u daar nieuwsgierig naar bent, wil ik u van harte uitnodigen voor de UZC-zendingsdag op 16 maart a.s. in Zwolle waar u de gelegenheid zult hebben om onder andere over dit onderwerp meer te weten te komen en verder te discussiëren.

Zr. Jeannette Baas is lid van de Baptistengemeente Rotterdam-Centrum. Ze volgde een studie tropische landbouw (specialisatie tropische dierlijke productie) aan de Internationale Agrarische Hogeschool in Deventer en een vervolgstudie tropische veehouderij aan de Wageningen Universiteit (University for Life Sciences). Van oktober 1994 tot juli 2000 werkte ze via de Unie Zendings Commissie in de Centraal Afrikaanse Republiek.

Kunst in de kerk: Een spanningsveld?

Door: Coba Fokkema

20 januari 2002, 16.00 uur. Een groep van ongeveer 100 mensen heeft zich verzameld voor een ontmoeting over Kunst in de Kerk georganiseerd door de Baptistengemeente in Ede. Twee christenkunstenaars staan centraal in het programma: Ben Manusama van de Edese gemeente en Daan Taveniers uit Katwijk. Het zal gaan om vragen als: Wat bedoelen we eigenlijk als we het hebben over kunst in de kerk? Willen we meer kunst in de kerk? Willen we een expositie in de kerk? En wat verstaan we dan onder kunst?

W. Ramaker

Manifest

Als vertrekpunt haalt Ben Manusama een manifest aan, opgesteld door een aantal christenkunstenaars. In de maatschappij is er een verschuiving te zien van een woordcultuur naar een beeldcultuur. In de kerk ligt de nadruk op het woord. Kunstenaars worden daarin vooral gezien als critici. Zij brengen onrust. Het manifest ziet als een mogelijke invalshoek de kunstenaar als profeet. Luisteren we naar de kunstenaar die iets te vertellen heeft als profeet? Want dat wat niet gezegd wordt met woorden, maakt de kunstenaar zichtbaar in beelden. Inmiddels is wel duidelijk dat woord en beeld allebei behoren tot de kunst. Zoals een goede spreker in een dienst een woordkunstenaar kan zijn. Het is belangrijk dat er niet alleen aandacht is voor het verstand, maar ook voor het gevoel en het creatieve en het ambachtelijke. Muziek is in de gemeente wel een geaccepteerde kunstvorm. Al is er wel een onderscheid tussen (re-)creatief en professioneel gebruik van de muziek. Ter illustratie toont Manusama twee beeldjes, gemaakt door een gemeentelid, geen professioneel kunstenaar. Het verbeeldt emotie en het ontroert. En dat is misschien wel een tweede invalshoek om kunst te bekijken.

Kunst ontroert. Kunst kan zeker een plaats hebben in de kerk. Of het nu gaat om professionele kunst of recreatief. De drijfveer is hetzelfde: het uiten van emoties, het zoeken en verbeelden van gedachten. Daniël Taveniers vertelt over een vriend, een violist, en het gebroken leven van deze man. En over het kunstwerk dat hij voor zijn vriend maakte. Hij toont een doosje met kleine etsjes. Ontroerend en prachtig. Ook over het lijden van Jezus heeft hij kleine etsen gemaakt. "Kunst mag mooi zijn. Het hoeft niet mooi te zijn", zegt hij. "Het moet eerlijk zijn. Als ik me lamlendig voel, maak ik een lamlendig kunstwerk. Je moet je hart erin leggen". Christenkunstenaars hoeven in zijn ogen niet altijd religieuze voorstellingen te maken.

Gebrokenheid

Ben Manusama is, na een periode van strijd in zijn leven, gaan schilderen over de gebrokenheid in de wereld. "Een schilderij moet in mijn optiek een beetje pijn doen" zegt hij. Zijn schilderijen hebben als thema de oorlog op de Molukken. Zijn betrokkenheid hierbij is groot en dat is goed te zien. De lijnen zijn eenvoudig, de kleuren fel en spannend. Iemand uit de zaal typeert een persoon op een schilderij als 'wezenloos'. Een ander schilderij verbeeldt een Molukse vrouw: broosheid en kwetsbaarheid springen naar voren. Een prachtige reeks schilderijen. Het werk van Daniël Taveniers valt op door de grote variatie in kleur, techniek en materiaal. Van ets tot schilderij, van fel oranje tot bruin en zwart. Uit zijn werk spreekt zowel wanhoop en strijd als tederheid en kwetsbaarheid.

Uit het publiek komt de vraag hoe je kan anticiperen op datgene wat voor je ligt, wat je mee zult maken, in het kader van de kunstenaar als profeet. Beide kunstenaars antwoorden dat de dood, wat we als mens allemaal zullen meemaken, en de wederkomst van Christus voorbeelden van onderwerpen zijn waarop je kunt anticiperen. Of het profetisch is wordt niet altijd bepaald door de kunstenaar. Het schokeffect van kunst en de functie die kunst heeft door mensen een spiegel voor te houden, is ook een profetische vorm van kunst. Net zoals kunst ook troostend kan werken.

Kunst in de kerk

Hoe zie je de plaats van kunst in de kerk concreet? Ben Manusama antwoordt dat je preken kunt illustreren met kunst. Maar ook kun je denken aan diensten meer in de vorm van een workshop (bijvoorbeeld aan de hand van een thema). Muziek maken en schilderen in workshopvorm, waaraan de mensen toch een dienst beleven.
Ook komt de vraag naar voren of je als christenkunstenaar niet meer moet laten zien dan alleen de gebrokenheid in de wereld. Moet je niet ook de hoop overbrengen?
Manusama reageert hierop dat hij die hoop naast de gebrokenheid ook overbrengt in eigen liedjes. Als afsluiting van deze boeiende middag zingt hij een lied over de gebrokenheid zoals hij die ook in zijn werk verbeeldt.

Zr. Coba Fokkema is lid van de Baptistengemeente Ede.

Karakter

Door:

Geloven, het geloof, wij geloven, ik geloof. Ligt dat wel zo voor de hand? Zo eenvoudig is het niet. Mensen kunnen op verschillende manieren hun geloof beleven en uiten. Daarin vinden we elkaar vaak, maar niet altijd. Wij zijn niet allemaal precies hetzelfde. Dat ligt onder andere ook aan ons karakter.

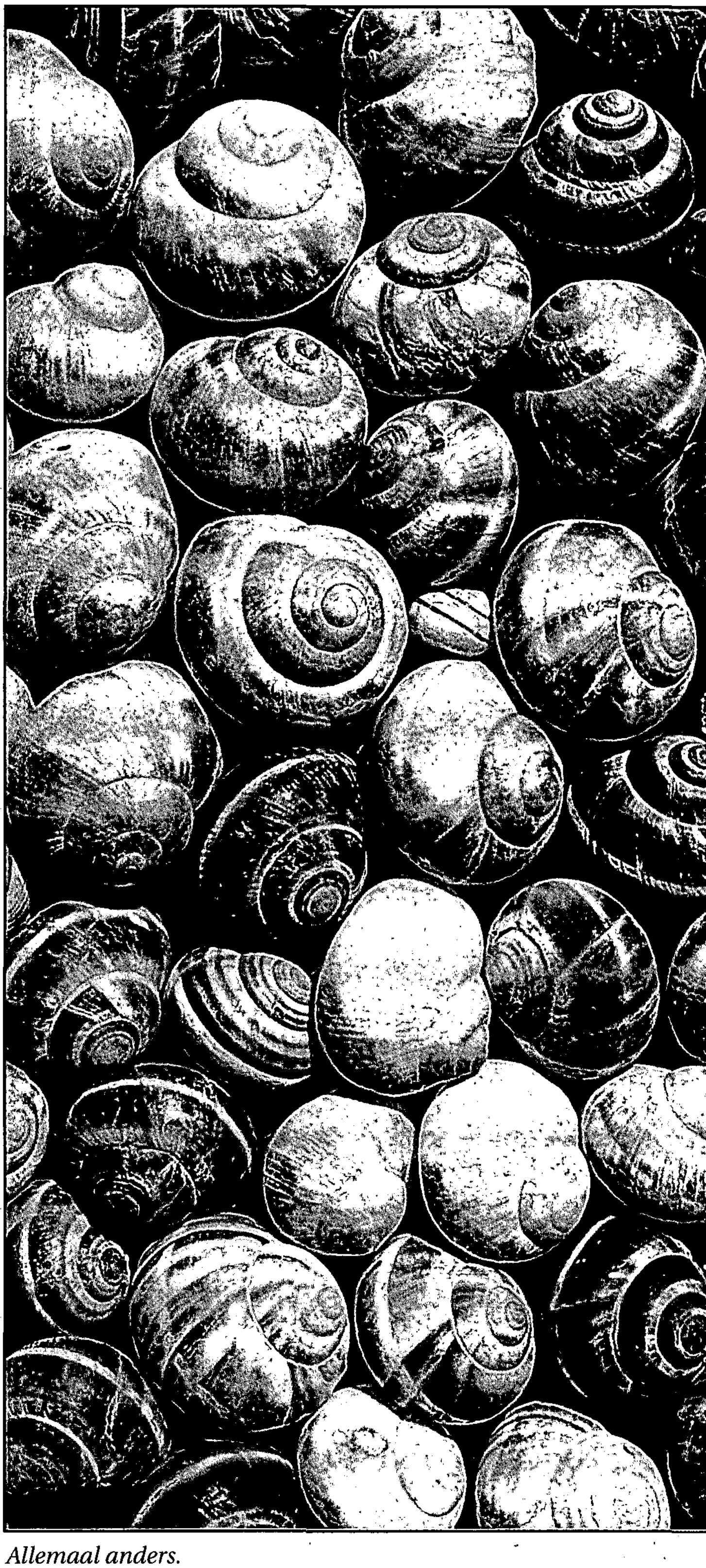
Ons karakter
P.A. de Genestet trok in één van zijn gedichten de volgende conclusie:
"Maar 't ergst van alle plagen
zijn toch in onze dagen
die kennissen van Job.
Het zijn je die meneren,
die altijd jeremiëren,
die steeds weer lamenteren,
die 't weinig goeds negeren
en eeuwig redeneren
als kippen zonder kop."

Je zult maar met dat soort mensen te maken hebben. Niet één moment, maar regelmatig. Nu zijn gelukkig niet alle mensen zo. Maar wel hebben we allemaal onze eigenaardigheden. Zo zingen Elly en Rikkert het op hun manier: "we hebben allemaal wat."

Nu eerst even iets over onze *aanleg*. Want daardoor is de mens zoals hij is. Dat is hem van de geboorte af meegegeven. Door de erfelijkheid wordt onze aanleg bepaald. We komen dus met heel wat bagage op de wereld! Dat is natuurlijk nog helemaal niet aan een pasgeborene te zien. Maar ook die eigenschappen horen wel bij het grote wonder van de geboorte.

Het *karakter* (Grieks: ingegrift teken) betekent dan "de vorm, die de mens in de loop van zijn leven – op grond van zijn aanleg en de ontmoeting met de wereld om zich heen – ontwikkelt" (H. Dirks). En dit betreft dan de individuele karakterverschijnselen. Je kunt een theoretisch hoogbegaafd iemand zijn of praktisch handelend. Er zijn breed georiënteerden en die in een heel beperkte wereld leven. Je komt sterk op zichzelf gerichte mensen tegen en mensen die voor anderen open staan. Bescheiden mensen en zeer vrijpostige typen. Praatlustigen en zwijgzamen. Optimisten en pessimisten. Dat betekent niet dat iemand eens uit z'n slof schiet of met het verkeerde been uit bed gestapt is, met alle nare gevolgen van dien. Karakters zijn duurzaam. Zij hebben een vast gedragspatroon. Min of meer opvallend.

Gave en opdracht
Hebben wij dus veel meegekregen om dankbaar voor te zijn, mensen kunnen ook erfelijk belast zijn. Dat kan negatieve gevolgen hebben. Soms staan we voor een raadsel: waarom is de één meer en de ander daar minder mee behept? Vanuit het geloof is te wijzen op de bijbelplaatsen Exodus 34:7, Deuteronomium 5:9 en Ezra 18:2. De ouders wordt gewezen op hun aandeel in de schuld die op de kinderen wordt overgedragen. Dat is de ene kant van de zaak. Daar tegenover lezen we ook van gedeelten waarin wordt aangegeven dat ouders geen blaam treft: Deuteronomium 24:16 en Ezra 18:20. Zoals ook Jezus zelf zei in Johannes 9:3 "Noch deze heeft gezondigd noch zijn ouders, maar de werken Gods moesten in hem openbaar worden". Natuurlijk zijn er aanwijsbare oorzaken voor een erfelijk belaste aanleg. Daarvan weten we allemaal maar al te goed "dat door één mens de zonde de wereld binnen gekomen is en door de zonde de dood". We weten ook "dat dit tot alle mensen is doorgegaan omdat allen

Die Gemeinde

Allemaal anders.

en geloof

. Prost

gezondigd hebben', Rom.5:12. Past ons daarom gelatenheid, berusting en er niets meer aan kunnen doen?

Maar daar liet God het niet bij. Nee, Hij kwam ons tegemoet! Zo is zijn karakter. En wel in het grote herstel dat Hij ons in onze machteloosheid aanbood: door Christus' lijden, sterven en opstanding "zullen zij die geloven weer levend gemaakt worden" (1 Corinthiërs 15:21). Dat is het eerste en hoopvolle. Die schuld, zo er van schuld sprake is, heeft de Heer al voor ons gedragen. Als we daar, ook in dat soms raadselachtige van de erfelijke belasting, op terug kunnen vallen, valt er een last van onze schouders af. En zou u met die aangeboden vergeving dan niet verder kunnen? Het tweede hoopvolle is dat we een levenslange opdracht hebben te vervullen om in dat gebrokene naast elkaar te staan. De eigenaardigheden van anderen te verdragen en elkaar lief te hebben. *Maar ook onszelf te accepteren zoals* we zijn met onze leuke en minder leuke eigenschappen. Wát een opgave! Leest u in verband hiermee maar eens wat Paulus schreef over leden van het lichaam van Christus in 1 Corinthiërs 12 vanaf vers 27. God geve u (en mij) daar zijn genade voor.

Karakter en geloof

Hier kunnen vragen gesteld worden. Kan het hebben van een bepaald karakter niet een obstakel zijn om te geloven? Is het niet begrijpelijk dat mensen God hun karakter verwijten met een 'ik ben nu eenmaal zo'? Hebben soms loodzware beproevingen het karakter zodanig negatief beïnvloed dat het geloof weggeëbd is. Of dat het schijnbaar onmogelijk is God nog te vertrouwen? Of kunnen de omstandigheden dat karakter ook bijschaven, omvormen?

Bekijken we een aantal voorbeelden. Jakob had zijn karakter niet mee. Door bijna meer vallen dan opstaan heeft hij geleerd van genade te moeten leven. Mozes trof het ook niet met zijn karakter: hij kon koelbloedig een Egyptenaar doden (schuld), maar ook bang en heel klein zijn (ongeloof). Zijn broer Aäron moest mee om bij de Farao te pleiten voor zijn volk. Hoe heeft God deze man gebruikt! In Numeri 12:3 wordt hij later een zeer zachtmoedig mens genoemd. Job en Jeremia vervloekten beiden hun geboortedag. Zij stortten hun klachten uit bij medemensen en daagden zelfs God voor hun rechtbank. Gelukkig was dit tijdelijk. Na berouw vond verzoening van de persoonlijke levensinstelling met God plaats.

Die Gemeinde

Bij God schuilen.

Esther was ongelooflijk moedig om ongeroepen naar koning Ahasveros te gaan: zij was bewogen met haar volk dat de ondergang tegemoet zou gaan. Maar let u nu op. Zij ging vanuit de gedachte: "Kom ik om, dan kom ik om." Een uiting van zwaarmoedigheid, van fatalisme? Bij de pakken neer gaan zitten? Haar overtuiging was: mijn ondergang – zo dat er in zit – zal er één zijn van eer; want om mijn volk te redden wil ik dit offer brengen! Laten wij ook niet te snel een beslissing aan een bepaald karakter binden. En dan Petrus nog. Was hij niet opvliegend en vooruitlopend op een door God bepaalde lijn in Christus' leven? "Hier is een zwaard, Heer!" Hoe is deze man, soms ook pijnlijk, rechtgezet door de Heer. Later, omgevormd, mocht hij vruchtbaar getuigenis van het leven met de Heer afleggen. Er wat denkt u van karakters als van Augustinus, Franciscus van Assisi, Luther of Calvijn? De beschrijving van de karakters in *De christenreis naar de eeuwigheid* van John Bunyan is ook veelzeggend.

Het kernpunt

In de Franse taal worden twee begrippen gebruikt als het gaat om geloven. *Croyance* staat daar voor 'geloven dat God bestaat' of 'ik geloof aan God'. Maar *la foi* heeft juist de betekenis van het gegeven vertrouwen. Niet het geloven in een mythe, een systeem, ideologie of de stichter van eén religie. Zo mogen wij geloven in een persoonlijk God die liefdevol naar ons toekomt. Gaf Hij niet eerst aan ons zijn vertrouwen? Dan vraagt hij ook van ons in vol vertrouwen overgave.

Is dát nu juist niet vaak het struikelblok voor ons mensen? Wij handhaven onszelf zo graag, met onze karaktereigenschappen die we soms ook nog zo koesteren. Als de Heer het daar eens over te zeggen kreeg? Is het voornaamste conflict in ons leven niet dat we het graag zelf voor het zeggen willen hebben (autonoom zijn) en het in vertrouwen ons over willen geven aan de leiding van de Heer? Zou God niet méér kunnen doen, ook aan ons karakter, als we ons helemaal van Hem afhankelijk weten? Dat betekent niet gaan functioneren als robots of marionetten. Of dat we onze identiteit moeten opgeven. Hij neemt ons zoals wij zijn. In zijn ogen zijn we waardevol. Als God de wéreld zo lief had, dat Hij zijn Zoon daarvoor gaf, dan geldt dat ook voor óns. Zo verschillend als wij zijn. Om gevormd te worden naar zijn beeld.

Bijbel Open
Een sportfanaat

Door: Jannes Hofman

1 Corinthiërs 9:24,27
"Weet u niet dat zij die in het stadion lopen wel allen lopen maar dat maar één de prijs ontvangt? Loopt dus zo dat u die krijgt. Ieder die aan een wedstrijd deelneemt, ontzegt zich alles, zij om een vergankelijke krans te ontvangen, maar wij een onvergankelijke. Ik voor mij loop niet zo maar zonder duidelijk doel, ik boks zo, dat ik niet in de lucht sla. Maar ik beuk mijn lichaam en onderwerp het, om niet, na anderen verkondigd te hebben, zelf gediskwalificeerd te worden." (Vertaling J. Reiling in zijn *Commentaar op de eerste Korintebrief.*)

Paulus, een sportfanaat?
Paulus moet een goede lichamelijke conditie gehad hebben, anders was hij niet in staat geweest duizenden kilometers te reizen. Dat reizen ging vaak te voet. Paulus was niet alleen een geoefend wandelaar, hij had ook veel doorzettingsvermogen.
Of Paulus ooit aan sport gedaan heeft? In de Bijbel komt sport amper aan de orde. Werd hier kritisch naar gekeken? Paste dit niet binnen de religie? Of had het gewoon met de tijd en met gebrek aan welvaart en vrede te maken, dat sport geen rol speelde?
Paulus was wel op de hoogte van de sporten in Corinthe. In Corinthe was een arena met plaats voor twintigduizend toeschouwers. Daarin lag een hardloopbaan van 185 meter. In de arena waren ook vechtsporten, zoals boksen, worstelen en zwaardvechten. Of Paulus zelf wel eens in de arena geweest is?

Okke Jager
Al weer jaren geleden schreef Okke Jager een artikel naar aanleiding van een groot voetbaltoernooi. Hij schreef: "Vijf machten beheersen de wereld. Het denken in standsverschillen, de concurrentiestrijd, de drang om te splitsen in plaats van samen te voegen, het nationalisme, en de onderdrukking van de vrouw en het wegduwen van vrouwelijke waarden. In het voetbalstadion worden deze vijf goden tegelijk toegejuicht en uitgefloten."
Is het zo erg gesteld met het voetbal of in het algemeen met de sport? Of klinkt hierin nog altijd iets door van een negatieve benadering van de christenen voor het lichamelijke.
Het duurde een tijd, voordat wij christenen wat aan sport deden. Wij begonnen daarmee binnen onze christelijke sportverenigingen. Maar het is vandaag ook duidelijker dan ooit te voren hoe commercie en professionalisering een bedreiging vormen voor een gezonde sportbeoefening.

Die Gemeinde

"Hij zoekt met zijn lichaam de grenzen van zijn kunnen af."

Sport als gelijkenis
Paulus gebruikt de sporter als een beeld. We kunnen van alles en iedereen leren. Ook van de sport. De sporter wil winnen. Hij wil de eerste plaats behalen. Hij gaat alleen voor goud. Hij zet daarvoor alles opzij. Hij zoekt met zijn lichaam de grenzen van zijn kunnen af.
Zo ligt dat ook voor ons, christenen. Nee, dit zegt Paulus niet. Zo ben ikzelf bezig.
Paulus heeft het vooral over zichzelf. Over zichzelf maakt hij zich zorgen. Wat zou het erg zijn, zegt Paulus, als ik anderen de weg gewezen heb, maar zelf die weg niet tot het einde toe bewandel en zelf de eindstreep niet haal. Denk aan jezelf! Een mooi verhaal voor anderen is niet genoeg.

De overwinning halen
Net als de sporter moet de gelovige het einddoel in de gaten houden. Om de overwinning te halen, om Gods rijk binnen te gaan, zal ik mij lichamelijk en geestelijk in optimale conditie moeten brengen. Ik heb dat woord lichamelijk toch maar even laten staan. Om de race te kunnen lopen, om Jezus te kunnen volgen, zou ook wel eens gepaard kunnen gaan met de nodige lichamelijke offers.
Sommige dingen zijn niet goed voor ons lichaam en ook niet goed voor ons als gelovige. Het lichaam speelt ook een belangrijke rol in ons geloof.
En daarnaast hebben wij natuurlijk de geestelijke conditie-training nodig. Het leven van een gelovige is een strijd. Het einddoel bereik je niet vanzelf. "Strijd om in te gaan", zei Jezus. Daar zal veel gebed en onderrichting voor nodig zijn. En de bijstand van onze Heer en, denk ik, ook van elkaar.

De Islam (2): "...en Mohammed is Zijn gezondene"

Door: Elze Luikens

De dichter/filosoof/theoloog G.E. Lessing (1729-1781) schreef in antwoord op de vraag welke wereldgodsdienst het nu bij het rechte eind had een parabel, genaamd *Nathan der Weise*. Hierin beschreef hij de levensloop van een koning die drie zonen had die hem even lief waren. Kort voor zijn dood gaf hij aan elk van hen een gouden ring, waarvan hij zei dat het de enige was, die hij bezat. In werkelijkheid had een knap edelsmid er twee bijgemaakt, ja zelfs zo goed dat de koning zelf niet eens kon onderscheiden welke van de drie de originele ring was. De vader handelde aldus, omdat hij niemand van zijn zonen wilde achterstellen bij de ander(en). Alle drie leefden vanaf dat moment in de volle overtuiging de enige ware gouden ring te bezitten.

Het verhaal gaat nog verder, maar de strekking ervan, tot dit punt, is duidelijk. De vader, God, geeft aan drie wereldgodsdiensten, te weten het Jodendom, het Christendom en de Islam, Zijn waarheid mee; na zijn heengaan is het niet meer na te gaan wat de enige ware godsdienst is. Dat hoefde en moest volgens Lessing ook niet. Deze Duitse dichter-schrijver wilde met zijn gelijkenis namelijk aangeven dat onverdraagzaamheid van de ene godsdienst tegenover de ander onzinnig is en uit de tijd.

We zijn nu twee eeuwen verder en Lessings filosofie staat nog steeds overeind. Er zijn ook nu grote groepen mensen die menen dat allerlei wereldgodsdiensten een wezenlijk waarheidselement bevatten. Daar moet je, zeggen ze, vanuit gaan en meer niet. Sommigen gaan daarbij een paar stapjes verder en willen dat alleen het positieve in iedere (wereld)godsdienst wordt belicht en dat al het andere maar moet worden geschrapt. Ze hebben daarbij allerlei schone dromen over het samensmelten van al die religies tot één nieuwe. Hoe kan dit toch? Ik denk dat het verlangen om samen te gaan vooral uitgaat van hen die zelf niet al te veel meer weten van hun eigen godsdienst, de godsdienst van hun samenleving, hun historie. Dan sta je vanzelfsprekend veel meer open voor de ander, zonder je eigen wortels nog te kunnen vernoemen. Let wel: ik spreek hier niet over degenen die bijvoorbeeld allerlei wereldproblemen en maatschappelijke conflicten trachten te verminderen of verzachten door met de ander een dialoog aan te gaan; is dat het geval dan is er sprake van wederzijds welgemeend respect.

Hoe staat het in dit opzicht tussen christenen en moslims? Het valt toch niet te ontkennen dat er veel overeenkomsten zijn: de verering van die ene Almachtige, schepper van aarde en mensdom, is voor beiden het vertrekpunt van geloven, evenals daar het zicht is op een Paradijs, wanneer eens dit aardse leven tot zijn einde komt; God staat erop, evenals Allah, dat eenieder streeft naar gerechtigheid, barmhartigheid, en zich overgeeft aan Hem in wie dit alles zijn oorsprong heeft; beide godsdiensten vinden in hun heilig boek verhalen uit aloude tijden – Adam en Eva, de zondvloed, Abraham – en Jezus, geboren uit de maagd Maria, is een groot leraar, die zonder zonde leefde. De Allerhoogste bestraft de in gebreke blijvende mens, de zondaar, maar beloont de rechtvaardigen; het gebed is daarvoor in het leven van alledag van wezenlijk belang; God (en Allah voor de moslim) regeert over begin en eind van al dat was, is en zal zijn.

Zou u in de gelegenheid worden gesteld, of dit inmiddels al zijn geweest, om eens een stukje tekst te lezen uit de Koran, zo maar willekeurig, ik denk dat de gelijkenis met de taal van de Bijbel u heeft gefrappeerd. Weliswaar staat in het heilig boek van de Islam het allemaal in een wat andere volgorde en is de uitkomst op den duur toch wel anders dan u gewend bent, evenwel zo is dan vaak de eerste indruk, kunnen grote delen ineen worden geschoven. Maar pas op, een aldus ingestelde lezer ontgaat daarbij wel het wezenlijke onderscheid tussen Christendom en Islam.

De Islam ontkent de Drievuldigheid van God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest. Allah is ondeelbaar en niet vermenigvuldigbaar. Het begrip 'liefde' dat voor een christen altijd en eeuwig uitgaat van de Almachtige, en vlees geworden is in zijn zoon, Jezus Christus, is een aspect dat de moslim niet erkent. Jezus mag dan wel een groot Meester zijn geweest, maar is volgens de Islam net zoals de profeten, zonder zonde. En dat zien christenen toch anders, want doen ze dat niet, dan valt het grote onderscheid tussen hen en andere godsdiensten weg. Ook klinkt het 'Het is de Wil van Allah' heel anders dan het 'Uw wil geschiede'. Waar een christen het Hemels Paradijs voor ogen staat, waar hem de nabijheid van zijn Heer en Heiland ten deel zal mogen vallen, mag een door rechtvaardige moslims uit de hel gehaalde overledene rekenen op een aards paradijs met echte aardse genietingen. Daar waar Mohammed in de ogen van hemzelf en zijn volgelingen de uiteindelijke vervulling van Allah's plan met het mensdom is, was hij in de ogen van toenmalige christenen niet veel meer dan een afvallige, die er een gebrekkige theologische kennis op na hield, en tijdsverschijnselen, personen en namen door elkaar haalde. Christenen na 632 vroegen zich in gemoede af of Allah wel God was en concludeerden onder meer door op bovenstaande verschillen acht te slaan dat dit niet het geval was.

In onze tegenwoordige tijd willen overheden en maatschappelijke instanties de barrières tussen de verschillende godsdiensten het liefst zo snel mogelijk opgeheven zien. Als dit ten koste dient te gaan van het eigene van het christelijk geloven, moet u zich – vind ik – daarbij drie keer bedenken alvorens u daar mee wenst in te stemmen.

Ghana in de Bijlmer

Door: Alfred en Irene Fietje

In een schoolgebouw aan het Gulden Kruis 5 in Amsterdam-ZO, worden elke zondag de diensten gehouden van de Christian Baptist Church. Deze gemeente bestaat uit ca. 300 broeders en zusters inclusief kinderen, over het algemeen afkomstig uit Ghana met een baptisten achtergrond. De meesten hebben een permanente verblijfsstatus in ons land. De diensten komen inhoudelijk overeen met wat een Nederlands gemeentelid kent van onze gemeenten, zoals de bijbelse doop door onderdompeling, welke overigens wordt voorafgegaan door een catechese van 3 maanden.

Zondagsschool wordt in de Nederlandse taal gegeven. De diensten zijn in het Engels en de prediking wordt in het Ghanees vertaald. De doordeweekse activiteiten worden op verschillende locaties in Amsterdam gehouden. De doopdiensten vinden plaats in een lokaal zwembad. De gemeente doet veel aan cursussen op allerlei gebied. Gemeenteleden worden geacht deel te nemen aan de diverse activiteiten c.q. de taken binnen de gemeente te vervullen. In onze hoofdstad woont een grote gemeenschap van Ghanezen. De gemeente doet veel aan sociale ondersteuning van de mensen. Daartoe vindt maandelijks overleg plaats. De voorganger, br. John Justice Serebour, woont met zijn gezin in de Bijlmer. De diensten, welke 's-middags worden gehouden, worden voorafgegaan door bijbelstudie (te vergelijken met onze GBS). Er is veel kringenwerk bij mensen thuis en dagelijks zijn er gemeentelijke activiteiten.
Kortom, een actieve gemeente, die onze aandacht waard is.

In november 2001 had een delegatie van de Christian Baptist Church een gesprek met het Dagelijks Bestuur van de Commissie der Unie. Dit om nader kennis te maken met elkaar. Er bestaat behoefte aan afstemming van de gemeentelijke werkzaamheden op de Nederlandse situatie. Ook is er behoefte aan gezamenlijke activiteiten. Uit dit gesprek resulteerde een uitnodiging voor een bezoek aan een samenkomst op zondagmiddag 13 januari 2002 waarvan onderstaand verslag.

Per auto/trein/metro reisden we naar Amsterdam-CS, alwaar we werden begroet door zr. Anna Marie van der Meer, één van de weinige Nederlandse (blanke) gemeenteleden. Via nog een metro-rit en een korte wandeling bracht zij ons naar het schoolgebouw aan het Gulden Kruis 5. Na een warme begroeting werden we rondgeleid in het gebouw. Hieruit bleek ons, dat de gemeente moet woekeren met ruimte. De zondagsschool en de tienerklas worden in een kleine kleedruimte gehouden. De diensten worden in de ruime aula gehouden. Het zijn de enige ruimtes waarover de gemeente mag beschikken.

Inmiddels waren op drie plaatsen in de aula in het Ghanees, Frans en Engels de bijbelstudies begonnen. Wij voegden ons bij de Engelse bijbelstudie. Er werd diep op de materie ingegaan. De verschillende taalgroepen hinderden elkaar niet. We waren onder de indruk.

Langzaam druppelden de bezoekers voor de dienst, welke om 14.00 uur zou beginnen, binnen. Alles verliep rustig en ordelijk, zodat de bijbelstudies niet werden verstoord. De aanvang van de dienst werd ingeleid door een combo en het koor, dat zingend de aula binnen kwam. Via overhead-sheets zong de gemeente mee. We werden voorgesteld en met een hartelijk applaus verwelkomd. Een hoogtepunt was de lofprijzing. Onder het zingen, met begeleiding van het combo, kwamen enkelen van hun zitplaatsen en begonnen te dansen in de open ruimte. Al snel waren het velen, die op deze manier uiting gaven aan hun blijheid. Het was geweldig getuige te zijn van de blijheid en het enthousiasme van deze zusters en broeders, die zo ver van hun eigen land, in hun eigen stijl hun en onze Heer beleden. Het was een feest. Aangestoken door dit gebeuren, bleven ook wij niet stil staan.

Het was de eerste dienst van het nieuwe jaar en iedereen werd uitgenodigd om elkaar een gelukkig nieuwjaar te wensen. Er werden heel wat handen geschud. De gemeente koos voor 2002 als thema 'Fruit Bearer' ('vruchtdrager'), n.a.v. Mattheüs 28:19. De vertaler van de preek, was net zo vurig als de voorganger.

Na de dienst was er voor ons een gezellige maaltijd bij de voorganger thuis. Vol nieuwe indrukken keerden we huiswaarts, nadat we afspraken met elkaar in gesprek te blijven.

Alfred en Irene Fietje zijn lid van de Baptistengemeente Eindhoven. Br. Fietje maakt deel uit van het Dagelijks Bestuur van de Commissie der Unie.

Christian Baptist Church

Diploma... en hoe verder?

9 maart: infodag over theologie

Door: Dr. O.H. de Vries

Nog een paar maandjes en veel middelbare scholieren verlaten enthousiast zwaaiend met een diploma hun school. Misschien ben jij één van hen. En daarna? Een baantje voor de zomermaanden. En natuurlijk een welverdiende vakantie! En daarna? Het Baptisten Seminarium wil je graag aan het denken zetten over een mogelijke studie theologie. En over alles wat je met zo'n studie later kunt doen. Voor God. Voor andere mensen. En hoe het je eigen leven kan verrijken. Dat allemaal op zaterdag 9 maart op 'De Vinkenhof', te Bosch en Duin bij Utrecht.

Persoonlijk, maar in breed verband

Theologie... Dat is nadenken over je geloof in God. Onder woorden brengen wat en waarom je gelooft. Op zo'n manier dat een ander er óók wat van begrijpt. En wellicht op goede ideeën wordt gebracht en tenslotte zelf gaat geloven. Of in het geloof verder komt.

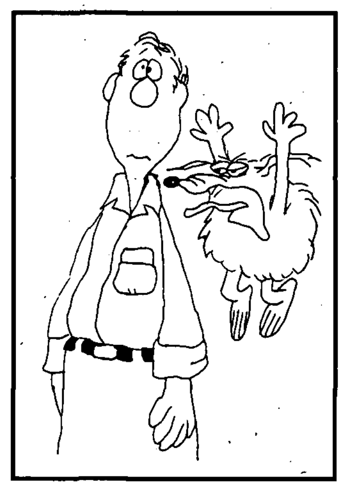
De horizon van theologie is veel breder dan die van je eigen geloof hier en nu, hoe belangrijk dat ook is. We zijn als christenen – en als Nederlandse baptisten – niet uit de hemel komen vallen. We zijn die we zijn door een band met gelovigen uit vroeger eeuwen. Wat zij geloofden en in geloof deden – of nalieten te doen! – vormt ook ons. We zijn gedeeltelijk een 'product' van hun geschiedenis. Theologische studie leert je dat zien en hiermee om te gaan.

"Misschien droom je daarvan."

We zijn die we zijn door een band met andere gelovigen. Er bestaat tegenwoordig zoiets als een grote 'christelijke markt' waarop we allemaal met elkaar te maken hebben. Kerken en bewegingen doen daar hun aanbod. De persoonlijke keuzes die je op die markt moet maken vragen kennis en inzicht. Theologische studie biedt dat.

Hoofd, hart en praktijk

Theologie studeren is overigens méér dan kennis en nadenken over het geloof. Het gaat niet alleen om je hoofd, maar ook om het hart. Theologie studeren aan het Seminarium is ook praktijkgericht. Het is óok het geloof leren doen. Je wordt geoefend in preken, pastorale zorg bieden, bijbelstudies leiden, etc.

"Misschien schrikt het je af."

Wat je er mee kunt

Na een theologische studie kun je voorganger worden. Natuurlijk! Misschien droom je daarvan, beleef je zo'n toekomst als een roeping. Maak daar dan werk van!

Het kan ook zijn, dat zo'n toekomstperspectief je afschrikt. Je zou best in een gemeente willen werken, maar niet als een klassieke dominee, het bekende 'schaap met de vijf poten'. Bedenk dan dat het oude voorgangersbeeld zich langzaam, maar wel zeker, aan het wijzigen is. Een voorganger kan ook overeenkomstig zijn/haar gaven en specialisme in een gemeente werkzaam zijn. Wellicht iets voor jou dit proces later te stimuleren?

Na een theologische studie kun je ook buiten de gemeente aan de slag. Als pastor in zorginstellingen. Op scholen, in het godsdienstonderwijs. En nog veel meer.

Dr. Olof de Vries is voltijdsdocent aan ons Seminarium.

Infodag zaterdag 9 maart

Het Seminarium biedt drie leerroutes: (1) de dagstudie in samenwerking met de theologische faculteit van de universiteit Utrecht, (2) de dagstudie in samenwerking met de Evangelische Theologische Hogeschool te Veenendaal en (3) de deeltijdse Tweede Weg Opleiding. De infodag van zaterdag 9 maart betreft de twee eerstgenoemde leerroutes. Het programma van die dag loopt van 10.00 – 14.00 uur.

Geef je uiterlijk 2 maart op. Adres: Baptisten Seminarium, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel.030-2284823/2286161.

Wie zich aanmeldt ontvangt tevoren een programma en een schriftelijk informatiepakket.

Unie- en gemeentenieuws

Doopdiensten

Stavoren 1: Johannes Haga (18 jaar); Nieuw Buinen 2: A. Orsel (51 jaar) en R. Orsel-Wiekens (47 jaar); Kampen 2: Marjolein de Beir (50 jaar) en Simone van Heerde (53 jaar); Workum/Makkum 2: Jan-Pieter van der Plaats (23 jaar) en Nantje Gjaltema (62 jaar); Vroomshoop 2: Elisabeth van de Werfhorst en Marian Alfing-Zandbergen.

Beroepingswerk

De Baptistengemeente Vroomshoop heeft een beroep uitgebracht op ds. B. Hofman uit Den Helder, die dit beroep heeft aangenomen.

Intrededienst ds. H.G. Jut in Emmen 'De Bron'

De Baptistengemeente Emmen 'De Bron' nodigt belangstellenden hartelijk uit om de bevestigings- en intrededienst van ds. H.G. Jut op zondag 3 maart bij te wonen. Onze oud-voorganger ds. Chr. Eijer zal hem bevestigen. Na afloop van de dienst is er een nadere kennismaking met de familie Jut in de koffiezaal, waar ook gelegenheid zal zijn voor toespraken. De dienst begint om 15.00 uur in het ontmoetingscentrum 'De Bron', Hesselterbrink 2, 7812 EA Emmen.

J. Wijnholds

Afscheid ds. Tj. de Graaf van Utrecht-Silo

Zondag 3 maart a.s. zal ds. Tj. de Graaf afscheid nemen van de gemeente Utrecht-Silo. Hij heeft een benoeming aangenomen bij het Slotemaker de Bruïne Instituut in Doorn voor de training van vrijwilligers in de terminale zorg en voor de zorg van de christelijke identiteit in dit werk. De afscheidsdienst begint om 10.30 uur in 'Silo', Herenstraat 36 te Utrecht. Aansluitend is er een eenvoudige broodmaaltijd waarbij woorden en daden van afscheid worden gezegd en gedaan. Deze uitnodiging is bestemd voor iedereen, maar in het bijzonder voor oud-leden van de gemeente Utrecht-Silo. Zij die aan de broodmaaltijd deel willen nemen worden verzocht dat van te voren te melden aan zr. H. Eykman-Rengers, tel. 033-4944313.

J. Reiling

Nieuw Weerdinge

Onze gemeente 'De Open Poort' heeft een bewogen jaar achter zich. Nadat in het jaar 2000 het 125-jarig bestaan van de gemeente werd gevierd, hebben we ook in 2001 mogen ervaren dat de Heer ons heeft geleid en heeft bewerkstelligd dat de gemeente is gegroeid en dat we een voorganger mochten beroepen.

Het jaar begon op 7 januari 2001 met een doopdienst waarin een broeder van middelbare leeftijd op de belijdenis van zijn geloof werd gedoopt. De daarop volgende maand werd een jonge broeder gedoopt. Deze twee doopdiensten werden ervaren als een geschenk van God. Echter in maart gaven nog eens twee jonge broeders te kennen gedoopt te willen worden. Op die momenten ervaar je dat het werk van de Heer nog steeds doorgang vindt.

In november gaven zes jongeren te kennen graag gedoopt te willen worden. Vijf jongeren hadden tijdens een jeugdavond een bijzondere ervaring. Die avond heerste er een warme sfeer en werd de aanwezigheid van de Heilige Geest gevoeld. Dit was voor hen het moment om de beslissing te nemen en de Heer te volgen in hun verdere leven. De doopdienst vond plaats op 16 december 2001 en was overweldigend. De kerkzaal was te klein, maar middels een opgestelde televisie kon toch iedereen de dienst volgen. We hebben ervaren dat God werkzaam is in onze gemeente en dat Hij ons wil laten zien dat zijn werk nog steeds doorgaat; ook in het kleine plaatsje Nieuw Weerdinge. Er wordt veel gesproken over de ontkerkelijking in Nederland. Maar op deze wijze wordt duidelijk dat Hij nog steeds mensen raakt met zijn Woord. En nog steeds geeft God ons de mogelijkheid zijn woord te verkondigen en de mensen aan te spreken.

Onze gemeente heeft het jarenlang zonder voorganger moeten stellen. Door de jaren heen heeft ds. Stijkel het consulentschap op zich genomen om een aantal taken in onze gemeente te vervullen. We hebben deze samenwerking als zeer prettig ervaren. Maar de raad van de gemeente heeft zich in de afgelopen jaren intensief bezig gehouden met het beroepingswerk. Vanwege het beperkte aantal leden is het voor onze gemeente niet haalbaar een fulltime voorganger te beroepen. Daarom moest worden gezocht naar een parttime voorganger en dit bleek een groot struikelblok te zijn. Er zijn diverse kandidaat voorgangers benaderd, uiteindelijk werd een advertentie gezet in *De Christen*. Hierop kwamen geen reacties waardoor we geen oplossing meer zagen. Maar ook hierin hebben we de hand van de Heer ervaren, want een aantal mogelijkheden dienden zich aan en er kwam een geschikte kandidaat in beeld. Dit heeft er uiteindelijk toe geleid dat we per 1 augustus 2001 br. Werner Pflaum hebben beroepen als parttime voorganger van onze gemeente met een benoemingspercentage van 60%. Het resterende deel is en blijft hij werkzaam in het onderwijs.

De intrede- en bevestigingsdienst heeft op 26 augustus jl. plaatsgehad. Sindsdien vervult br. Pflaum zijn taken binnen onze gemeente met volle overtuiging en met de toekomstvisie die voortvloeit uit de opdracht van Jezus Christus: "Gaat henen, maakt alle volkeren tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat ik u bevolen heb."

Wanneer we zo terugblikken dan kunnen we niet anders concluderen dan dat God onze gemeente rijkelijk heeft gezegend en dat Hij br. Pflaum en onze gemeente dichter tot elkaar heeft gebracht, hetgeen geleid heeft tot de definitieve aanstelling van br. Pflaum als voorganger. Vanzelfsprekend loven en prijzen we God om wat Hij heeft volbracht. We gaan dan ook met vol vertrouwen het nieuwe jaar in en we willen ook in 2002 onze opdracht verstaan, nl. "Samen op weg, samen werken voor onze Heer en zijn gemeente en samen Hem tegemoet naar het nieuwe Jeruzalem".

B. Hilberts (Secr.)

NBVB

Jubileumviering 20 april 2002
Nog even en dan is het zover: de Jubileumviering in Harderwijk. Graag willen we een praktische mededeling doorgeven. Bij aankomst in Harderwijk krijgt u een sticker met logo. Het is de bedoeling dat u die direct op uw kleding doet en zichtbaar draagt. Het is voor de organisatie een teken dat uw entreegeld is betaald. De kosten van 8 Euro voor deze dag dient u per afdeling over te maken op giro 219641 t.n.v. adm. De Kandelaar te Westervoort. Vermeldt u erbij: Jubileum 2002. Uw betaling dient uiterlijk 15 maart binnen te zijn.

Conny Overdijkink

Ontmoetingsdag – Koren IJsselgewest

Zondag 10 maart a.s. hopen de koren van het IJsselgewest weer een fijne ontmoeting te hebben met elkaar. Met veel zang en muziek van de koren individueel en het Groot-Koor en in de samenzang willen we de naam van onze God eren. Ieder jaar wordt dit feest georganiseerd door een baptistengemeente van het IJsselgewest. Dit jaar zal de ontmoetingsdag gehouden worden in Lelystad. 's Avonds is er van 19.00 tot 20.30 uur een dienst. In deze dienst bent u/jij van harte welkom in ons kerkgebouw 'De Hoeksteen', Schouw 24-96, Lelystad.

Zangkoor Glorify

Radiodienst Dordrecht

10 februari, 17.02 uur, 747 AM
Zendtijd voor Kerken zendt op 10 februari a.s. de samenkomst uit van de Baptistengemeente Dordrecht. Voorganger Nico van der Leer en liturg Marion Dik gaan in deze dienst, in de week voor carnaval, nadenken over het thema 'Niets te verbergen?'. Ze doen dit samen met de gemeente n.a.v. Psalm 139. Er wordt gezongen uit de bundels *Opwekking* en *Liederen voor de gemeentezang*.

ZvK

Adres

De nieuwe secretaris van de gemeente Vriescheloo is: br. P.J. van 't Schip, Rhederweg 144, 9695 CJ Bellingwolde, tel. 0597-531103.

De nieuwe secretaris van de Baptisten Gemeente Zevenaar is: br. J. Nijhuis, 's-Herenhof 58, 6909 DC Babberich, tel. 0316-247040.

Als de langstlevende van de eerste Baptisten in de regio Rotterdam en trouw aan zijn Heer tot het einde, is op 14 januari 2002 midden tussen ons, rustig en in vast geloofsvertrouwen overleden

JAN LEENDERT KIK
(weduwnaar van Henderika Tessers)

onze geliefde pappa, opa en overgrootvader.

Hij werd 87 jaar.

We hebben tot het eind toe mogen genieten van zijn heldere geest, zijn speciale humor en zijn sterke persoonlijkheid.

Op 18 januari hebben wij zijn thuiskomst bij de Heer gevierd en steun gezocht in ons verdriet.

Namens de familie:
A. Kik
Ropta 1
9202 KC Drachten

"De Heer is mijn Herder"
Psalm 23

Door zijn Heer en Heiland is Thuisgehaald, onze broeder

JAN LEENDERT KIK

in de leeftijd van 87 jaar.

14 januari 2002

Baptisten Gemeente Pernis

"Heer, Gij doorgrondt en kent mij"

Na een langdurig ziekbed is overleden onze zuster

TINI POOL-BLOKSMA

in de leeftijd van 69 jaar.

Zij zag de dood niet meer als vijand en verlangde er naar om voor eeuwig te gaan zingen bij haar Heer.

27 december 2001

Baptisten Gemeente Ede

Luister naar de stem die de boodschap van God verkondigt.

Op de leeftijd van 88 jaar, ging op 27 januari 2002 van ons heen, een trouw lid van onze gemeente

ALBERT EIKENAAR

Baptisten Gemeente Amsterdam-Centrum

Wie God bewaart, is wel bewaard

Toch nog plotseling is door de Heer Thuisgehaald onze zuster

FRANCINA BROLSMA-BRANDENBURGH

in de leeftijd van 86 jaar.

Baptisten Gemeente Workum/Makkum

Want ik ben er zeker van dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden.

In de leeftijd van 69 jaar is op 2 januari door zijn Heer thuisgehaald

BR. HARM JAN KOSTER
echtgenoot van Grietje Postema

***

Daar zal ik mijn Heer ontmoeten
Luisteren naar zijn Liefdesstem.
Daar geen rouw meer en geen tranen
In het nieuw Jeruzalem.

Op 92 jarige leeftijd is op 15 januari door haar Heer thuisgehaald

ZR. FROUWINA ROELFINA KOOPS-POT

sinds 15 januari 1976 weduwe van Harm Koops

Baptisten Gemeente Tweede Exloërmond

Agenda

16 maart	Zendingsdag Unie Zendings Commissie te Zwolle
6 april	Volleybaltoernooi gewest Groningen-Drenthe te Stadskanaal
20 april	Jubileumviering NBVB te Harderwijk

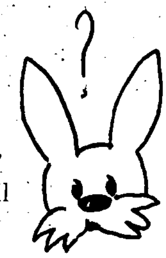
kids only

Levende brief

"Zo, Eddie, hier is de brief. Doe er voorzichtig mee, want het is heel belangrijk dat de dieren in Het Andere Bos hem krijgen." En de Oude Wijze Uil likt de envelop dicht. Tjonge, Eddie Eekhoorn voelt zich maar wat trots, dat hij zo iets belangrijks mag overbrengen. Het is een heel pakket wat de uil heeft opgeschreven. Een beetje nieuwsgierig vraagt hij: "Waar gaat het eigenlijk over?" Tja, dat is nog niet zo eenvoudig. In het Andere Bos overstroomt de open plek altijd als het hard regent. De Oude Wijze Uil heeft verzonnen hoe je een watermolen maakt die dat water wegpompt. In de brief staat de uitleg over hoe die nieuwe watermolen werkt. "Hoe dan?" vraagt Eddie weer, want nu wil hij ook alles weten. En geduldig legt de Oude Wijze Uil het hem uit.

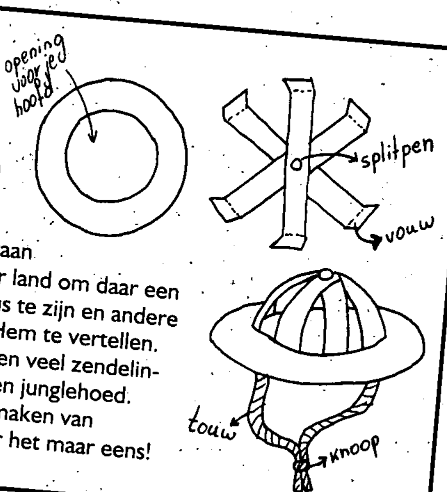

Als Eddie het helemaal begrijpt, is het alweer een stuk later. "Ga maar gauw, Eddie, " zegt de uil. "Dan kun je voor het donker weer thuis zijn." En Eddie gaat op weg. Na een hele tijd lopen komt hij in het Andere Bos aan. Wat zijn ze daar blij om hem te zien! Er is namelijk heel slecht weer op komst en het zou heel fijn zijn als ze de watermolen dan konden gebruiken. Plechtig overhandigt Eddie de brief aan Alex Konijn. Die scheurt de brief open. "Kom mee!" zegt hij, "dan kun je zien hoe we de watermolen aanzetten." Nou, dat lijkt Eddie wel wat, hij heeft er nu al zoveel over gehoord, nu wil hij die molen ook wel eens zien. En ja hoor, daar aan de rand van de open plek staat de watermolen al klaar.

"Zo, nu eens kijken hoe hij werkt," zegt Koen. "Pak het rad vast." Nou, da's niet zo moeilijk. "Rotatie naar dexter??!!" Verschrikt kijken de dieren elkaar aan. Wat betekent dat nou? Alex leest verder: "Hendel lateroflecteren, touwen antoniemen zodat de geulen met elkaar communiceren." Nu snappen ze er helemaal niets meer van. Alex en de andere dieren van het Andere Bos kijken elkaar een beetje beteuterd aan. Nou kunnen ze de watermolen nog niet gebruiken! Maar Eddie is helemaal niet zo triest. Hij bedenkt opeens weer wat de Oude Wijze Uil tegen hem gezegd heeft. Vlug legt hij de andere dieren uit wat de bedoeling is. Hun gezichten klaren op. Nu snappen ze het! Zo gaan ze aan de slag. En als de eerste regendruppels vallen, draait de molen dat het een lieve lust is!

Iedereen die de Here Jezus kent mag een levende brief van Hem zijn. Zendelingen gaan naar een ander land om daar een 'brief' van Jezus te zijn en andere mensen over Hem te vertellen. Vroeger droegen veel zendelingen in Afrika een junglehoed. Jij kunt er één maken van karton. Probeer het maar eens!

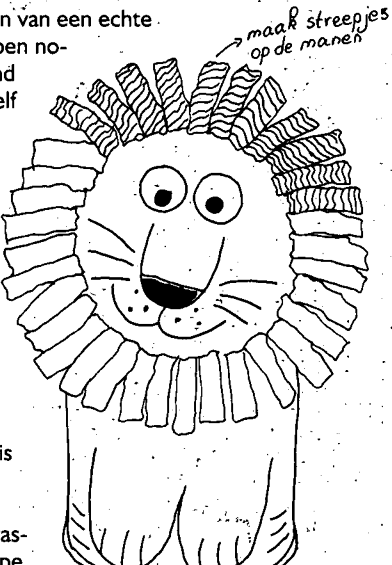

Heleens Brievenbus

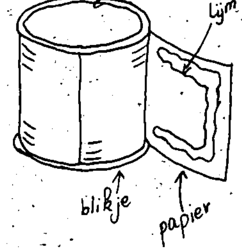
Hallo allemaal!
Gelukkig maar dat Eddie wist hoe het moest! In plaats van de brief van de uil, werd hij zelf een 'levende brief'. In de Bijbel staat dat wij ook levende brieven mogen zijn. De Here God heeft ons zelf een brief gegeven, De Bijbel. Daarin staat hoe we Hem kunnen leren kennen en hoe we kunnen leven naar Zijn wil. Maar niet iedereen kan of wil die brief van God lezen. Dan kunnen wij voor Hem een levende brief zijn. Door over Hem te vertellen en door te laten zien hoe Hij wil dat we leven.
Groetjes van Heleen de Zwart
Zweerslaan 6
6711 GE Ede

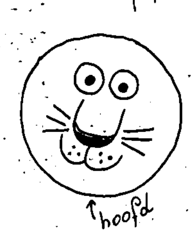

Voor het schrijven van een echte brief heb je een pen nodig. Misschien vind je het wel leuk zelf een pennenhouder te maken. Wat heb je nodig? Een blikje, leukoplast tape, lichtgeel papier en karton (van elk een A-4 is voldoende) en lichtbruin of donkergeel karton (A-5 is voldoende).

1. Laat een volwassene de scherpe bovenkant van het blikje goed afplakken met tape;
2. Bekleed het blikje met een reep lichtgeel papier;
3. Knip een cirkel uit lichtgeel karton en teken met een zwarte pen een leeuwenhoofd erop;
4. Knip 'manen' uit lichtbruin of donkergeel karton (eventueel met een zwarte pen lijntjes erop tekenen);
5. Plak de manen op het hoofd;
6. Teken met een zwarte pen de poten op het blikje;
7. Plak het hoofd op het blikje.

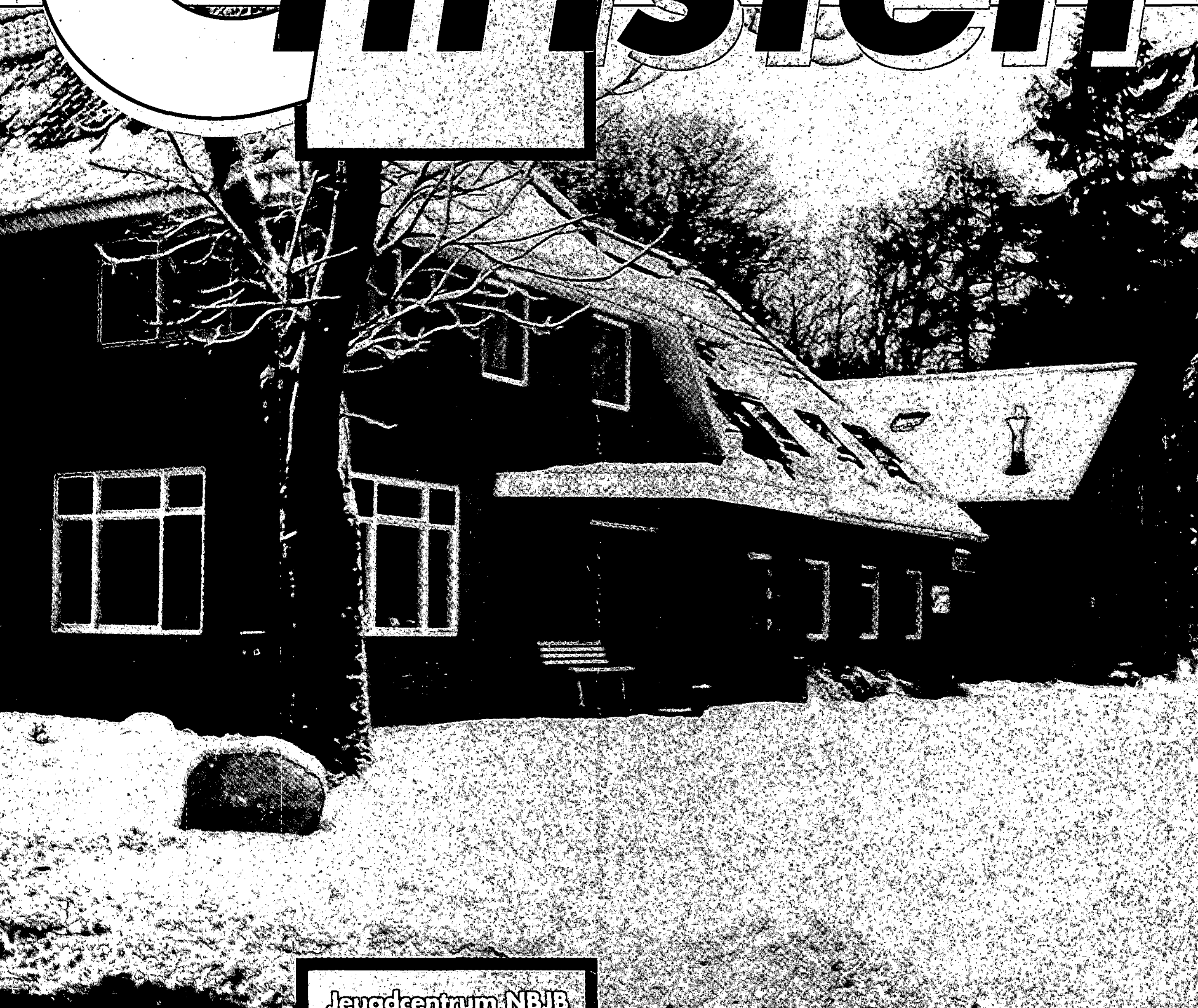
Veel plezier!

Samenstelling: Heleen en Janna de Zwart

Organ van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

117E JAARGANG NR. 5 - 1 MAART 2002

Jeugdcentrum NBJB 'De Strubben'

Baptistengemeente Amsterdam-West

Armoede: Ver van ons bed?

Jeugdcentrum NBJB 'De Strubben' (Foto: Fam. Stadens)

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 14 maart 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 10 maart 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel verkort, te plaatsen.
Adres: Redactie *De Christen*, Hoogezandstraat 7, 6835 DM Arnhem
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres:
DeChristen@UnievanBaptistengemeenten.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Bureau van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

"De Zoon des Mensen moet veel lijden"

De lijdenstijd is aangebroken, een periode van veertig dagen voor Pasen; een tijd van versobering en bezinning. Ook een tijd van extra aandacht voor het lijden van Christus Jezus en voor het lijden in de wereld. De Here Jezus heeft zijn toekomstig lijden een paar keer aan zijn discipelen bekendgemaakt: "De Zoon des Mensen moet veel lijden en verworpen worden door de oudsten en overpriesters en schriftgeleerden; de Zoon des Mensen zal overgeleverd worden in de handen der mensen, Hij zal bespot, gesmaad en gedood worden en ten derde dagen worden opgewekt."

De Here Jezus heeft de hemel verlaten om naar de wereld te komen, niet om Zich te laten dienen, maar om te dienen. Hij is gekomen om voor ons te sterven, om een gruwelijke dood te sterven aan het kruis van Golgotha. Zijn bloed moest vloeien om de weg vrij te maken tot God de Vader, de Schepper van hemel en aarde. Hieruit blijkt Gods oneindige liefde. God Zelf heeft de eerste stap gezet om de verbroken relatie tussen de mensheid en Hemzelf te herstellen. Daarvoor heeft Hij zelfs Zijn eniggeboren Zoon naar deze aarde gestuurd om voor onze zonden te sterven.

Het christelijk geloof onderscheidt zich hiermee van alle andere religies waarbij aanhangers vaak met grote ijver proberen hun god(en) gunstig te stemmen en hun behoud te bewerken. Dit komt op pagina 6 en 7 ook naarvoren waar Baptistengemeente Amsterdam-West in de schijnwerpers wordt gezet. Deze gemeente wil ten volle vanuit het Evangelie gemeente-zijn in een moslimwijk waar de Islam de macht lijkt te hebben.

Verder in deze *De Christen* een verhaal over stille armoede in Nederland, een verschijnsel dat soms ook lang voor broeders en zusters uit de eigen gemeente verborgen wordt gehouden. In dit nummer ook het eerste deel van een reeks van acht artikelen, geschreven door br. Anne de Vries, over waar wij het als Baptisten over eens zijn. Verder in *De Christen* o.m. een interview met Neeltje Stadens van 'De Strubben', de column, een bijbelstudie, Unie- en gemeentenieuws, de jongerenpagina en weer een spannend verhaal en een knutselwerkje voor de kinderen.

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

INHOUD

Mensen van allerlei pluimage komen naar 'De Strubben'

Door: Mariska Oegema

Het is tien jaar geleden dat Bas en Neeltje Stadens naar Schoonloo zijn verhuisd om het jeugdcentrum van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging 'De Strubben' te runnen. "Je ontmoet heel verschillende mensen die in vakantiestemming zijn; ze zijn goed gemutst en hebben een goed humeur. Dat maakt het werken op 'De Strubben' erg leuk. In het begin was het rustiger, maar mede door de komst van het jeugdbureau van de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging (NBJB) en natuurlijk sinds 1997 het nieuwe kamphuis is het drukker geworden", vertelt Neeltje Stadens.

De verhuur van de accommodaties is vooral op de weekenden geconcentreerd. "Veel families en jeugdgroepen van diverse kerken mogen we hier begroeten. De laatste tijd komen ook steeds vaker cursisten van de Alpha-cursussen naar 'De Strubben' voor een weekend van studie en ontmoeting. Dat is erg leuk. Je ontmoet mensen van allerlei pluimage, niet alleen van je eigen achterban", geeft Neeltje aan. "Je ziet dat de groepen hier vaak via-via terecht komen. Zo kan een leerkracht die naar een baptistengemeente gaat, zijn school wijzen op de mogelijkheid naar 'De Strubben' te gaan. 'Van horen zeggen' is de beste reclame, daar kan mooi gedrukt reclame-materiaal niet tegenop. De jeugdgroepen die lid zijn van de NBJB krijgen korting; een extra stimulans om voor 'De Strubben' te kiezen."

Fam. Stadens

Accommodaties

Het hoofdgebouw bestaat uit een gezellige huiskamer, een volledig ingerichte keuken en twintig 1-, 2- en 4- persoonsslaapkamers. Het biedt onderdak aan 36 personen. Sinds 1997 staat er een heel mooi nieuw kamphuis op het terrein van 'De Strubben'. "Jongelui slapen graag gezellig bij elkaar. En dat kan nu. Het kamphuis heeft een grote zaal beneden met daaraan vast een eigen keuken. Boven zijn twee slaapzalen en twee slaapkamers. In het kamphuis kunnen 39 personen terecht. Het mooie aan het kamphuis is ook dat de zaal beneden groot genoeg is voor 70 personen en je er dus ook grotere één-daagse bijeenkomsten kunt houden dan in het hoofdgebouw mogelijk is."

"De meeste groepen die op 'De Strubben' verblijven, verzorgen zelf de maaltijden en laten het gebouw bij vertrek weer schoon en netjes achter. Maar het gebeurt ook dat wij de maaltijden verzorgen en ervoor zorgen dat koffie en thee klaar staan, zoals bijvoorbeeld bij jeugdleidersweekenden van de NBJB. In het begin was het heel spannend of we wel genoeg hadden ingekocht voor de maaltijden en of het eten niet zou aanbranden. Maar we hebben dit al zo vaak gedaan, nu gaat het vanzelf. Je groeit met het werk mee."

Afgelegen

Bas en Neeltje Stadens komen uit Hoogezand. 'De Strubben' ligt in een afgelegen en klein dorp, dus heel wat anders. "We wisten van tevoren niet of we hier wel tegen zouden kunnen. In het dorp zijn geen winkels, alleen een café en 'De Strubben' ligt net buiten het dorp", zo schetst Neeltje de situatie. "Maar het bevalt ons hier heel goed. Alles went en je houdt er rekening mee dat je niet even gauw op de fiets naar de winkel kunt gaan voor een boodschap."

'De Strubben' ligt in een prachtige omgeving met veel bossen. "We hebben een eigen terrein van 2,5 ha. Het achterste deel grenst direct aan de bossen van Staatsbosbeheer. Je kunt hier heerlijk wandelen, fietsen, er zijn veel vennetjes, heidevelden en het recreatiegebied 'Iberenplas' ligt hier direct achter. We dachten 'als we hier wonen, hoeven we nooit meer met vakantie', het is hier zo prachtig en heerlijk rustig. Toch is het goed af en toe er even tussen uit te gaan, want het is natuurlijk ook gewoon ons werk".

Goed contact

"De mensen uit het dorp zijn betrokken bij 'De Strubben'. In het begin waren ze wat argwanend, zo van wat komt er? Want eerst zat hier een herstellingsoord van Tabitha, toen nog een instelling van onze Uniegemeenschap", geeft Neeltje Stadens aan. "Er is een goed contact gegroeid. Zo helpen jongelui uit het dorp bij de opbouw voor het 'Strubbenfestival', het driedaags ontmoetingsfestival van de NBJB. Sommige jongelui uit het dorp zijn ook 's avonds dan bij de muziek of het kampvuur van de partij. Verder krijgen de dorpsbewoners elk jaar een persoonlijke brief waarin wordt uitgelegd dat er geluidsoverlast zal zijn door het 'Strubbenfestival' en een uitnodiging om te komen kijken. Dat stellen ze erg op prijs."

Jeugdcentrum NBJB
(het gehele jaar geopend) de Strubben

Hoofdstraat 4
9443 TJ Schoonloo
0592-501656
e-mail: info@nbjb.nl t.a.v. 'De Strubben'

Waar zijn Baptisten het over eens?

Door: Anne de Vries

Ja, waarover eigenlijk? Over talloze zaken zijn we het niet met elkaar eens en daar zijn we (gematigd) trots op. Want het geeft de vrijheid van denken weer, die in de gemeente van de Heer kennelijk kan bestaan. Overigens, niet iedereen is daar gelukkig mee. Dat ontdek je in tijden van crisis. Dan is de verleiding aanwezig om meer geloofsgoed of afspraken officieel vast te leggen op papier. En dat kan inderdaad helpen meer houvast te hebben. Maar de kerkgeschiedenis leert ook, dat je echt grote meningsverschillen op die manier niet oplost; de crisis komt door de kieren en gaten van de vastgestelde regels naar buiten kronkelen. Misschien is het wel daarom dat we maar een paar dingen hebben, waar we het volgens mij over eens zijn. Dat is mazzel voor mij, want het betekent een korte serie artikelen (en voor u als lezer waarschijnlijk ook mazzel – het houdt binnen afzienbare tijd weer op). Het beschrijven van alle verschillen zou wel eens niet klaar kunnen zijn voor de komst van de Heer.

Waarover dan?

Hieronder volgt een korte opsomming. U begrijpt wel, dit is mijn opsomming. Het is niet ondenkbaar, dat u het met me eens bent, maar ook dat u het niet met me eens bent. Ik hou mij aanbevolen voor commentaar en verbetering en maak daar graag gebruik van. Het is de bedoeling om over elk onderwerp een artikeltje te schrijven, niet een grondige bijbelstudie (misschien iets voor de Stuurgroep Gemeente Bijbel Studie?... 't is leuk om anderen op te zadelen met klussen!), maar meer als een soort opinie. Overigens heb ik wel de stellige indruk, dat één en ander berust op de Schrift (dit ter geruststelling van wie zich daar al bij voorbaat zorgen over maakt).

De aanleiding

Waarom kom ik daar nou zo toe om hierover te schrijven? Een aantal redenen:

a. Ik heb al een paar keer in het geven van cursussen gemerkt, dat het handig is om de kenmerken van het baptisme kort te kunnen formuleren, bijvoorbeeld bij introductie – of doopcursussen;
b. Geen van deze 7 punten is onomstreden. Telkens weer in de geschiedenis van onze beweging zijn er theorieën, die 1 of meer ervan bestrijden of aanvechten. Daar heb ik de laatste tijd ook mee te maken gehad en dat maakt dat je er nadrukkelijker over nadenkt;
c. Anderen hebben mij wel eens gevraagd om er wat over te schrijven.

Zeven punten

Het gaat om de volgende onderwerpen:

1. De gemeente van gelovigen;
2. De doop van gelovigen;
3. Het avondmaal van gelovigen;
4. Het algemeen priesterschap van gelovigen;
5. De erkenning van het gezag van de Bijbel;
6. Het theologische primaat van de locale gemeente (d.w.z. de plaatselijke gemeente spreekt het beslissende woord bij theologische vragen);
7. De rechten van de mens.

Hier zijn we het dus over eens volgens mij. Ik heb dit niet zelf allemaal bij elkaar gesprokkeld, maar het bestaat al; het bestond al voor ik bestond. Het is de eenheid, die in de praktijk van de gemeente van Christus gegeven, gegroeid en erkend is (met de nodige strijd zo nu en dan). De basis van dit alles is te vinden in Efeze 4:4-6: *"... één lichaam en één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping, één Here, één geloof, één doop, één God en Vader van allen, die is boven allen en door allen en in allen."*

De woorden die daar genoemd worden komen terug in deze 7 punten. Daarbij komen dan nog een paar punten, die uit de schade en schande en de wijsheid van onze geschiedenis geleerd zijn. Het bestrijkt in elk geval de kern van onze geloofsbeweging op een manier, waarin ik mijzelf volstrekt herken en waar ik ook voor wil gaan. Wie er in het openbaar afbreuk aan wil doen, krijgt onherroepelijk met mij te maken, niet omdat ik de rechter ben, maar omdat naar mijn stellige overtuiging dit rijkdommen zijn voor onze geloofsgemeenschap, die we niet op mogen geven.

In elk geval – hier ga ik het over hebben. Ik hoop dat het dient tot opbouw van ons gezamenlijk geloof.

Ds. Anne de Vries is voorganger van de Baptistengemeente Hengelo-Centrum.

Y. Postma

Wat bindt ons samen?

Buitenlands- en ander nieuws

Georgië

Bijbels verbrand
Zondag 3 februari jl. hebben zo'n 150 mensen een opslagruimte van een Baptistengemeente opengebroken. De actie was goed georganiseerd. De mensen werden met drie grote bussen naar de opslagruimte gebracht en hadden materiaal bij zich om de deuren open te breken.
In de opslagruimte bevond zich materiaal van de United Bible Societies, waarvan de helft eigendom van de Baptistengemeente was en de andere helft van het Georgische Bijbel Genootschap.
De plunderaars haalden duizenden boeken naar buiten, gooiden die op een hoop, besprenkelden ze met benzine en verbrandden de boeken. Ze zeiden dat het sektarisch materiaal was. De hele actie werd geleid door de Orthodoxe priester Basil Mkalavishvilli.
"We hadden net avondmaal gevierd in de Central Baptist Church, toen ik een half verbrand boek kreeg aangereikt. Het boek was nog warm," vertelt Malkhaz Songulashvili, Bisschop van de gemeente en president van de Unie van Evangelische Christen-Baptisten in Georgië. "Ik voelde zo'n pijn. Want het boek was een Bijbel. Het was een exemplaar van de Bijbel verbrand in de naam van Christus."
De verbrandde boeken bestonden o.m. uit Bijbels in het Georgisch, Armeens en andere Kaukasische talen.
Songulashvili zegt dat hij ook twijfels zet bij de rol van het televisiestation Rustavi 2. "Normaal gesproken moet je zeer lang van te voren alles regelen met televisiestations om iets uitgezonden te krijgen. Nu waren ze binnen 10 minuten ter plekke en werd het verslag drie keer binnen 24 uur uitgezonden. Hun verslaggever bleef mij trouwens aanspreken als redacteur van het tijdschrift van de Jehovah Getuigen 'Wachttoren', zelfs nadat ik hem had gecorrigeerd."

EBF

Turkmenistan

Op 7 januari jl. is de Turkmeense geloofsgevangene Sjagildy Atakov onverwachts in vrijheid gesteld. Er is Atakov geen verklaring gegeven en hij behoefde niets te ondertekenen.
Atakov stamt uit een bekende moslimfamilie in Turkmenistan. Hij kwam in 1998 tot bekering. Eind dat jaar werd hij gearresteerd en op 4 augustus 1999 door de rechtbank te Asjchabad tot vier jaar strafkamp en 15.000 Euro boete veroordeeld.
Begin 2000 kwam hij wegens mishandeling in een militair ziekenhuis terecht. Op 23 maart 2001 werd hij overgeplaatst naar de gesloten gevangenis te Turkmenbasji. Daar verbleef hij volkomen geïsoleerd van de buitenwereld tot zijn vrijlating tijdens het Russisch kerstfeest.
Toch blijft de situatie voor christenen in Turkmenistan uiterst moeilijk. De Turkmeense regering maakt het voor gemeenten vrijwel onmogelijk om zich te registreren, terwijl niet geregistreerd-zijn voorboden is. Gemeenten die niet geregistreerd zijn worden zwaar vervolgd. Op dit moment is er bijna geen kerk meer open in het land. De christenen komen bij elkaar op particuliere adressen of in het veld. Maar ook dat is niet toegestaan.

Friedensstimme

China

Huiskerkleider ter dood veroordeeld
Kort voor de Kerst is in China de 46-jarige huiskerkleider Gong Shengliang tijdens een geheime rechtszitting ter dood veroordeeld. Hij is beschuldigd van verkrachting en dat hij een kwaadaardige sekte gebruikte om de wet te ondermijnen. Ook zou hij 14 mensen verwond hebben tijdens duiveluitdrijvingen. Gong is leider van een huiskerk die deel uit maakt van de Zuid-Chinese kerk, een fundamentalistisch evangelische Kerk. Gong heeft een paar maanden de tijd gekregen om in hoger beroep te gaan.
Inmiddels is bekend geworden dat de twee vrouwen die getuigden dat Gong hen verkracht heeft, onder dwang getuigden. Een 38-jarige zakenman uit Hong Kong, Li Guangquiang, is ook beschuldigd van het gebruik van een boosaardige sekte om de wet te ondermijnen. Bovendien zou hij 33.000 Bijbels naar binnen gesmokkeld hebben. Hij kan hiervoor ook de doodstraf krijgen. Li moet zeer binnenkort voor de rechter verschijnen.

Open Doors

Column over...

Het protocol

Door: S. Prost

Voor ons geen plekje schuin achter één van de pilaren in de Amsterdamse Nieuwe Kerk. Baptisten kwamen niet voor op de préséance lijst van het kerkelijk huwelijk. Zaten we daar dan op te wachten? Want wees nou eens eerlijk: dat protocollaire gedoe is toch niks voor ons. Br. Jan de Boer (zou hij ons niet vertegenwoordigen?) kon toch niet zomaar een ruikertje in Máxima's handen duwen! Of Willem-Alexander een zakagenda (die de week met zondag begint) aanreiken! En voorbij de hofdame of adjudant kom je echt niet om koningin Beatrix de hand te schudden.
Ceremoniemeester Monod de Froideville ziet ons al aankomen: kussentje mee voor in de rug, een vast bedrag aan collecte-euro's op zak, *Liederen voor Gemeentezang* onder de arm, een *Opwekkingsboekje* in de handtas meegesmokkeld, sommige handen die zitten te jeuken om deze op het ritme van de zang stevig op elkaar te doen en die rol King in de rij doorgeven is er helemaal niet bij. Nee, dat kán toch niet! Da's allemaal uit den boze.
Waardigheid, respect en etiquette, we moeten weten waar we aan toe zijn.
Bij een protocol gaat het om 'het geheel van geschreven en ongeschreven gedragsregels betreffende het verkeer tussen en met hoge autoriteiten'. Dus: afstand houden! Ik mag dat wel. Maar ook iets van die vrijmoedigheid.
En nu valt mij nog iets op. De verre God, waarmee wonderlijk genoeg een vertrouwelijke relatie mogelijk is. De Oneindige, die zich heeft laten kennen in Jezus Christus. De onbegrijpelijke, maar toch betrouwbare God. En altijd bereikbaar. Voor Máxima, Willem-Alexander en ons.
Voor zoekers, zondaren en zelfgenoegzame zelfverzekerden geldt: nabij en toch zover. Voor koningskinderen geldt echter: zover en toch nabij. Ongehoord? Nee, onvoorstelbaar!
Reageren? sprost@hetnet.nl

In beeld: Baptistengemeente Amsterdam-West

Gemeente-zijn in bedreigende sfeer van moslimwijk is harde realiteit

Door: Mariska Oegema

"Als gemeente bivakkeren we in een moeilijke situatie. Er is veel criminaliteit in de wijk waarin de kerk staat; de wijk is zelfs berucht om haar hoge criminaliteitscijfers. In april 1998 zijn rellen uitgebroken die zelfs landelijke publiciteit hebben gekregen. Verder is het straatbeeld in zo'n twintig jaar aanzienlijk veranderd door de komst van migranten en gastarbeiders. Nederlandse winkeliers zijn bijna allemaal uit de wijk weggetrokken en vervangen door allochtone. De islamisering van de randstad is in het bijzonder merkbaar in Amsterdam-West. We zitten midden in een moslimwijk dat geaccentueerd wordt door een moskee vlakbij onze kerk. Er gaat een bedreigende sfeer van uit. Dat is de harde realiteit voor een kleine baptistengemeente in de hoofdstad van ons land. We vragen hiervoor gebed."

Aan het woord is ds. J.L. Post, sinds 1986 voorganger van de Baptistengemeente Amsterdam-West. "Twee jaar geleden is het beleidsstuk 'Naar de overkant' geschreven met onze visie op gemeente-zijn in een multiculturele omgeving. De titel verwijst naar een gebeurtenis in de evangeliën waar de Here Jezus zijn discipelen aanspoorde naar de bedreigende, duistere overkant te gaan, het land der Gerasenen, waar Jezus een bezetene genas. Hoezeer we ook in een bedreigende omgeving verkeren waar de Islam macht heeft, we willen ten volle vanuit het Evangelie gemeente-zijn. Als gemeente willen we kleur bekennen en geen halfslachtig, verwaterd Evangelie brengen. Dat betekent dat we, in confrontatie met die overkant in Amsterdam-West, onvoorwaardelijk vasthouden aan Jezus Christus als enige en uitsluitende Redder. De god van de Islam is een dode god; wij mogen getuigen van de levende God die zich in Jezus Christus als een liefdevolle en barmhartige Vader doet kennen."

"Als gemeente willen we kleur bekennen en geen halfslachtig, verwaterd Evangelie brengen."

Baptistengemeente Amsterdam-West

Braziliaanse christenen huren het gebouw van de baptistengemeente.

Overkant onbereikbaar

"De overkant is ons werkterrein, we hebben een Boodschap voor de wijk. Hoe kun je dat als gemeente waarmaken als zeventig procent allochtoon is en geen Nederlands spreekt?", zo verwoordt ds. Post een lastig struikelblok. "Hoe kunnen we die groep bereiken terwijl wij hun taal niet spreken. Elk jaar nodigen we daarom buurtbewoners via folders in de Turkse en Marokkaanse taal uit voor een rommelmarkt in de kerk. Zo komen ze in ieder geval eens binnen en worden bijvoorbeeld door het kruis bepaald dat het om een christelijke kerk gaat."

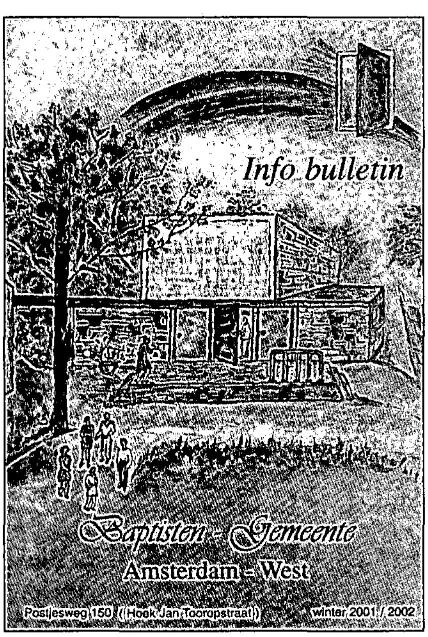
"De overkant lijkt vooral door de taal onbereikbaar. Daarom richten we ons ook op andere doelgroepen. Zo woont in de wijk een kleine groep Nederlanders ouder dan zeventig jaar. Via de actie 'Klein gebaar' hebben we met Pinksteren 2000 dozen gevuld met koek, pepermunt en andere kleine spullen uitgedeeld. Deze actie hebben we in december van dat jaar herhaald. We kregen veel dankbare reacties", aldus de voorganger. "De nieuwe buren die zo'n anderhalve kilometer verderop wonen, vormen eveneens een doelgroep. Zo'n 6 jaar geleden is gestart met de bouw van een nieuwe wijk

Kosteres Janneke Zondag aan het woord:

"Mensen durven gewoon niet meer te komen"

"Sinds de rellen van 1998, waarbij Marokkaanse jongeren en de politie slaags zijn geraakt, is de situatie in de wijk heel ernstig geworden. Bushokjes moeten het ontgelden, auto's worden vernield en van ons kerkgebouw zijn al vele ruiten ingegooid. De mensen durven gewoon deze kant niet meer op te komen. Je moet maar afwachten of je de auto nog onbeschadigd aantreft, want regelmatig worden ruiten ingegooid. Ghanezen, Surinamers, Antillianen en andere christen-migranten huren onze kerk voor doopdiensten, want wij zijn de enige kerk in de buurt met een doopvont. Het swingt dan de pan uit; daar kan ik echt van genieten."
"Een paar keer per jaar houden we een verkoop van Israël-producten in de kerk en hangen daarvoor de Israëlische vlag uit. In het begin werd deze weleens gestolen door Ajax-aanhangers, maar tegenwoordig is de vlag aanleiding voor felle reacties uit de moslimhoek. Eén keer verzamelden zich steeds meer jongens voor de kerk, tot een groep van zo'n 15 jongeren. Toen ze binnen kwamen, waren alle spullen al opgeruimd anders hadden ze waarschijnlijk alles kort en klein geslagen. Ze gingen daarom weer weg, maar gooiden wel een groot zijruit in. 's Avonds toen een Braziliaanse groep in de kerk was, werd brandalarm geslagen. De planken die voor het kapotte raam waren getimmerd, hadden ze in de fik gestoken. Dat is heel eng. Gelukkig is er niets ernstigs gebeurd, omdat de brand vroegtijdig werd ontdekt. De politie komt bijna niet meer voor dergelijke voorvallen en zegt dat we beter geen Israël-dag meer kunnen houden om dergelijke narigheid te voorkomen. Waar zijn we dan mee bezig in een vrij land als Nederland? Momenteel is het wat rustiger, maar je bent wel bang dat het weer begint."

waar met name autochtone tweeverdieners wonen. Als een straat werd opgeleverd, boden wij een welkomsttasje aan namens de baptistengemeente. Nu alle woningen gebouwd zijn, verschijnt één keer per jaar een info-bulletin om het contact met deze buren vast te houden. Elke keer stellen twee gemeenteleden zich voor, die vertellen over welke rol het geloof in hun leven speelt en iets over de gemeente om de herkenbaarheid te vergroten."

Baptistengemeente Amsterdam-West

Jaarlijks verschijnt een info-bulletin waarmee Baptistengemeente Amsterdam-West het contact met de buren wil vasthouden.

Hart voor gemeente

De Baptistengemeente Amsterdam-West telt ongeveer 55 leden. "Door de moeilijke situatie waarmee de gemeente te maken heeft, is een vaste, trouwe kern van mensen overgebleven die bewezen hebben dat zij financieel en geestelijk hart voor de gemeente hebben en de schouders eronder willen zetten", stelt Post. "In de Bijlmer zijn veel migrantenkerken ontstaan met gelovigen uit onder meer Ghana, Liberia en Ethiopië die in parkeerkelders samenkomen en diensten in hun eigen landstaal houden. Voor doopdiensten maken ze gebruik van onze kerk; dat is een positieve kant van een multiculturele samenleving."
De gemeente heeft enkele jaren in onzekerheid verkeerd over het feit of het gebouw afgebroken zou moeten worden om plaats te maken voor een winkelcentrum. "Dit bleek economisch niet haalbaar; we mogen voorlopig dus blijven. Hierdoor is het mogelijk achterstallig onderhoud aan te pakken. We willen de raamkozijnen renoveren en ook is er een verwarmingsketel nodig. We zien het als een vingerwijzing Gods, dat we Gods liefde en genade en het verlossingswerk van de Heer in deze wijk mogen blijven uitdragen."

Activiteiten

De Baptistengemeente Amsterdam-West heeft diverse gemeentelijke activiteiten. "Aan het begin van een nieuwe maand worden de door-de-weekse activiteiten met lofprijzing en gebed geopend. Zo is er de zusterkring, een bidstond, een contactmiddag voor 50-plussers en een ouderwetse bijbelstudie waarin kennisoverdracht centraal staat. De afgelopen periode was er veel aandacht voor de Islam in bijbels perspectief", aldus ds. Post. "En er is elke maand een schoonmaak- en klussenmiddag om de kosteres te helpen."

Oprukkend individualisme

"Pastoraat heeft een heel belangrijke plaats", geeft Post aan. "Onze gemeente is een streekgemeente; zo wonen er leden in Zaandam en Diemen. Door files bij de Coentunnel en regelmatige opstoppingen op de Ring rondom Amsterdam is het voor hen niet altijd mogelijk door de week activiteiten te bezoeken. Een praatje maken met broeders en zusters concentreert zich daardoor op de zondag. Om de band met elkaar warm te houden en meer tijd te hebben voor het doorpraten van bepaalde zaken, is het zinvol regelmatig huisbezoeken te brengen. Ook de ouderen bezoeken we regelmatig."

"Gemeenten moeten in deze tijd alert zijn op het oprukkende individualisme", stelt ds. Post. "In kleine plaatsen loop je gemeenteleden eerder tegen het lijf en hou je op een natuurlijke manier contact met elkaar. In grote steden zul je de telefoon sneller ter hand moeten nemen voor een praatje. Door het pastoraat een duidelijke plaats te geven en door het plannen van activiteiten proberen we dit individualisme te doorbreken. Je moet daarbij wel realistisch blijven; ook al ben je nog zo van goede wil, niet alles is haalbaar. Maar het streven blijft toch om in een grote stad oog en hart voor elkaar te hebben."

Armoede: Ver

Door: Ds

Onlangs las ik in Trouw een artikeltje over armoede in Amsterdam. Het had als kop "Een derde van Amsterdamse kinderen groeit op in arm gezin". Het gaat om kinderen die opgroeien in een gezin dat moet leven op het sociaal minimum. Er werd in onze hoofdstad onderzoek gedaan naar dit probleem en er is vervolgens een conferentie aan gewijd. Eén op de vijf Amsterdamse huishoudens leeft onder het bestaansminimum en het zijn voor een belangrijk deel de etnische minderheden die hieronder lijden. De Amsterdamse cijfers zijn overigens niet representatief voor de landelijke situatie, zo wordt in het artikel verder vermeld. Wanneer gesteld wordt dat 20% van de huishoudens onder het bestaansminimum leeft, dan is dat twee keer zoveel als het landelijk gemiddelde.

Hoe dan ook, dit soort berichten geven je wel te denken. We denken in een tot en met welvarend land te leven en nuchter beschouwd is dat ook zo. We behoren tot de rijkste landen ter wereld. En toch leven er in ons land kennelijk ook velen die met de grootste moeite de eindjes aan elkaar kunnen knopen.

Een project

Enkele jaren geleden – ik was toen nog voorganger in Emmen – spraken we als pastors van de wijken Bargeres en Rietlanden over dit probleem. Het gesprek werd aangezwengeld door een pastoor die geruime tijd als missionaris in Afrika had gediend. Een man vol liefde voor de Heer en voor zijn medemens. Hij raakte ons diep en vervolgens kwam een breed gesprek op gang over armoede in onze wijken. Wat zouden we als kerken aan dit probleem kunnen doen? Zo werd het idee van het zogenaamde 'maaltijdproject' geboren. Er werd een delegatie naar Stadskanaal gezonden waar een dergelijk project gaande was en waar nuttige informatie werd ingewonnen. Nu wordt – al weer zo'n twee jaar – elke dinsdagmiddag mensen die daar behoefte aan hebben een maaltijd aangeboden. De maaltijd wordt door het Leger des Heils in Nieuw Amsterdam bereid en in één van de kerken aangeboden. Een groep vrijwilligers zorgt ervoor dat de mensen die komen (zo'n twintig gemiddeld) ontvangen worden in een gezellige sfeer en dat alles rondom en tijdens de (warme) maaltijd goed verloopt. De vrijwilligers komen uit de verschillende kerken, terwijl deze kerken zich ook in financieel opzicht verantwoordelijk weten voor dit project.

Welke mensen komen hier op af? Het zijn vooral de mensen die vereenzaamd zijn en behoefte hebben aan een beetje gezelligheid. Zijn het mensen die leven onder het bestaansminimum? Ja en nee. Sommigen kunnen de maaltijd best betalen en geven dan ook een financiële bijdrage. Zij komen vooral voor een beetje contact en gezelligheid. Er zijn ook anderen, voor wie deze gratis maaltijd erg welkom is. Ook zij hebben behoefte aan contact, want armoede brengt mensen in het isolement. Er voor uitkomen dat je niet of nauwelijks rond kunt komen is een niet makkelijk te nemen drempel.

Ook in onze gemeente?

Komt het armoedeprobleem ook in onze gemeenten voor? Ik denk het wel of liever gezegd: ik weet het wel zeker. Als pastor ontmoet je mensen van wie je op enig moment denkt: "Die heeft het waarschijnlijk niet breed." Vooral wanneer je een wat geregelder contact hebt en er het nodige vertrouwen is gegroeid, kan het gebeuren dat je voorzichtig vraagt: "Kun jij een beetje rondko-

Niet alle armoede is zo duidelijk zichtbaar.

van ons bed?

Chr. Eijer

Archief De Christen

men?" En dan kan het zijn dat zo iemand, soms met de nodige aarzeling, je het één en ander toevertrouwt: "Ach, de vaste lasten en het eten en drinken dat gaat nog wel zo'n beetje, maar er moet niet te veel bijzonders gebeuren, de wasmachine bijvoorbeeld die het binnenkort wel eens zou kunnen begeven, dan zit ik behoorlijk omhoog."

Ik denk dat het belangrijk is dat we als gemeenten alert zijn op dit soort situaties. We zijn er door de jaren heen zo vertrouwd mee geraakt dat de overheid in alle mogelijke noden voorziet, dat we het ook met een gerust hart allemaal aan die overheid overlaten. De diaconale taak van de gemeente ligt in onze beleving ver weg, in de wereld van de zending, in de wereld waar honger en alle mogelijke ellende is. En natuurlijk is het armoedeprobleem wereldwijd gezien gigantisch groot. Het is een probleem dat we met al onze kennis en vaardigheden nog niet hebben weten op te lossen. Hulp voor onze medemens ver weg blijft geboden. Als we maar niet vergeten dat armoede ook dichtbij huis kan zijn. Armoede is immers ook een relatief begrip. De omstandigheden waarin een bijstandsmoeder met kleine kinderen in onze samenleving rond moet zien te komen zijn anders dan in een Afrikaans land.

Alert en praktisch zijn

Wat kunnen we als gemeente voor mensen die nauwelijks rond kunnen komen betekenen? Een commissie hiervoor in het leven roepen die hieraan de nodige vergaderuren wijdt is een mogelijkheid, maar is waarschijn te officieel. Een diaconaal potje creëren van waaruit de ergste noden kunnen worden gelenigd is ook een mogelijkheid, maar dit potje zal wel door weinigen moeten worden beheerd die ook het nodige mandaat voor het doen van uitgaven hebben gekregen. Heel belangrijk zijn de persoonlijke contacten, waarin nabijheid en begrip voor de mensen om wie het gaat kunnen worden ervaren. Eenvoudige praktische hulp – reparatiewerkzaamheden bijvoorbeeld – kan ook de nodige soelaas bieden. Als de raad van de gemeente zich weer eens buigt over het probleem van de vrijwillige bijdragen die niet door iedereen voldaan worden, dan dient ze alert te zijn. Een 'aanmaningsbrief', hoe vriendelijk ook gesteld, kan heel pijnlijk vallen bij iemand die nauwelijks rond kan komen. Iemand die voor een taak in de gemeente gevraagd wordt en die wel graag op zich zou willen nemen, kan om financiële redenen wel eens moeten weigeren.

Archief De Christen

Armoede: niet alleen ver weg.

Armoede: ver van ons bed? De vraag stellen is hem beantwoorden. Nee dus. Laten we om te beginnen in onze gemeenten hier alert op zijn en er zo mogelijk wat aan doen. Want het kan niet zo zijn dat broeders en zusters in ons midden gebrek lijden. Dan schieten we als leden van Christus' lichaam tekort.

Ds. Chris Eijer is voorganger van de Baptistengemeente Leeuwarden.

Bijbel Open

Onze Vader

"Heer, leer ons bidden"

(Lucas 11:1; Mattheüs 6: 5-8)

Door: Jannes Hofman

Calvijn moet gezegd hebben: Het gebed is de ware godsdienst en bidden is het eigenlijke werk van een christen. En het gebed is het belangrijkste onderdeel van de kerkdienst. (Had Jezus het niet over de tempel als bedehuis?) En Luther zei: "Bidden, dat is onze eredienst." In het gebed zijn we dienstbaar aan de Heer, en. aan de naaste. In het gebed eren wij God en doen wij voorbede voor de naaste.

Dit zijn mooie woorden over het gebed, maar toch hebben wij onze vragen. Geen wonder, dat de leerlingen van Jezus vroegen: "Heer, leer ons bidden, zoals ook Johannes zijn discipelen geleerd heeft." Paulus verzuchtte: "Wij weten niet wat wij bidden zullen."

Leren?

Bidden moet je leren?
Eigenlijk niet. Het kan zijn, dat de leerlingen bij Jezus een nieuwe wijze van bidden meemaakten. Zij kenden de vaste gebedstijden en de vaste formuleringen. Hun voorbeelden waren de gebeden van hun geestelijke leiders die zo keurig konden bidden. Bij Jezus ging het anders toe. Hij zocht de stilte en de eenzaamheid. Hij sprak als een zoon met zijn vader. Prachtige gebeden van Jezus zijn bewaard gebleven.

Maar dat bidden zo moeilijk zou zijn? Vanuit de Psalmen, het gebedenboek bij uitstek, kun je het gebed typeren als: 'Maak van je hart geen moordkuil. Zeg maar alles wat je bezighoudt tegen God.' Wij moeten voorzichtig zijn om tegen mensen te zeggen: "Zo moet je bidden." Of nog erger: "Zo mag je niet bidden." Nee. Praat maar als een kind die zijn verhaal kwijt moet aan zijn Vader.

De leerlingen vragen aan Jezus, hoe zij moeten bidden, waarop Jezus hen het 'Onze Vader' leert, zo vertelt ons het Lucas-evangelie. Het 'Onze Vader', dat ik een aantal keren aan de orde wil stellen, zou ik niet willen bespreken in de zin van: Zo moet het. Eerder in de zin van: Zouden deze facetten van het 'Onze Vader' niet wat meer in onze gebeden naar voren kunnen komen?

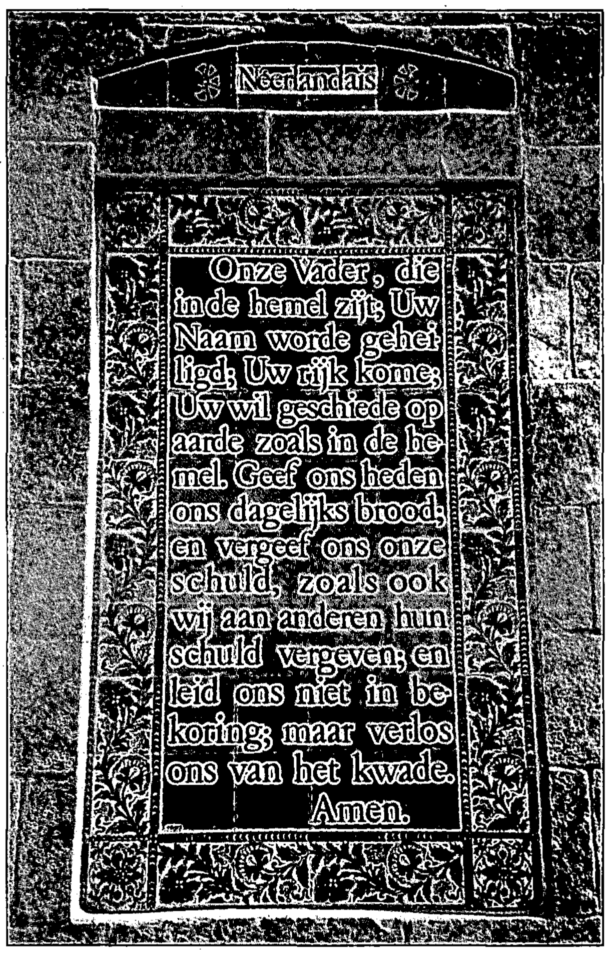
Fout bidden

Je kunt blijkbaar toch fout bidden. Of moeten wij zeggen: dat is geen bidden. Jezus noemt voorafgaand aan het 'Onze Vader' (zo het Mattheüs-evangelie) de huichelaar en de heiden. De huichelaar zoekt zijn eigen eer. Als je iets van het gebed mag zeggen dan is het wel, dat het niet om eigen eer gaat, maar om de eer van God. De heiden bidt ook! Hij gedraagt zich als een advocaat om zijn goden over te halen.

Ik las bij A. Soetendorp een prachtig verhaal. Te mooi om niet door te geven. "Een rabbi ging naar de synagoge. Zijn leerlingen bleven nog even buiten wachten. Na een korte tijd kwam de rabbi weer naar buiten met de mededeling: Het is te vol. Er is geen plaats voor mij. De leerlingen gingen naar binnen om een kijkje te nemen. Ze raakten totaal verbijsterd. Er waren maar enkele aanwezigen. Zij stonden hun gebeden op te zeggen. De leerlingen uitten hun verbazing aan hun rabbi. Waarop de rabbi zei: 'Als de gebeden werkelijk uit het hart komen, stijgen ze op tot Gods troon. Als de gebeden slechts mechanisch opgezegd worden zijn ze te zwaar om op te stijgen en blijven ze liggen. De zaal is er vol mee.' "

Bidden. Het doet er toe

Ons bidden is een spreken als tussen het kind en de vader, als tussen twee vrienden, als tussen twee bondgenoten. Het gaat om een dialoog van de liefde (aldus Ch. Pinnock). De woorden van ons laten God niet onberoerd. Ze doen Hem wat. Hij neemt ze mee en weegt ze. Ze spelen een rol in Zijn besluitvorming. Het gebeuren staat niet van a tot z vast. Als er iemand een wending aan de geschiedenis van deze wereld en van ons leven kan geven, dan is Hij het wel.

T.A.R. de Zwart

Uit de geschiedenis van het Christendom:
Opstand tegen het hoge gezag (1)

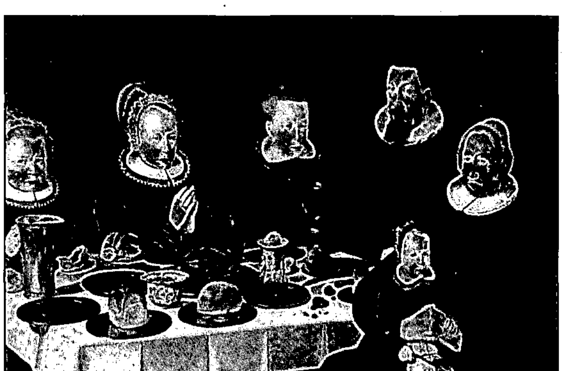
Door: Elze Luikens

De jaren 1525-1565 waren voor de Nederlanden in godsdienstig, economisch en politiek opzicht jaren van ingrijpende veranderingen, die de samenleving uiteindelijk deden koersen naar de grote Opstand tegen het wettig gezag, uitmondend in de Tachtigjarige Oorlog. De gebeurtenissen in deze streken kunnen en mogen echter niet los worden gezien van de ontwikkelingen elders in Europa.

In het Duitse Rijk, met al zijn hertogdommen, graafschappen en bisdommen werd het Lutheranisme fel bestreden, maar eveneens van harte gesteund. Keizer Karel V had zijn handen menig maal aan de godsdienststrijd gebrand. Hij gaf ten slotte zijn broer opdracht onderhandelingen te beginnen over een religieuze wapenstilstand. Dit mondde uit in de *Godsdienstvrede van Augsburg* (1555). De hier genomen besluiten kwamen erop neer, dat de godsdienst van de landsheer voortaan de godsdienst van de onderdanen zou zijn; wie het hier niet mee eens was, kreeg de gelegenheid te 'verhuizen' naar een streek waar hij zich wel 'thuis'voelde. *"Cuius regio, illius religio"* (= wiens gebied, diens godsdienst) werd voor decennia in het Duitstalige gebied het parool. Deze overeenkomst gold overigens alleen de Lutheranen en Katholieken.

Inmiddels verbreidde zich over deze landen eveneens de gereformeerde religie. In Bohemen, Hongarije, Oostenrijk en Polen groeide het aantal calvinistische gemeenten in snel tempo. In laatstgenoemd land herwon koning Sigismund III zijn koninkrijk echter met gewelddadig succes voor het katholicisme. Begin 17de eeuw was de situatie als volgt: Noorwegen, Zweden, Denemarken en Saksen waren Luthers, Bohemen en het Rijnland kenden een grote gereformeerde (calvinistische) aanhang, maar met name Beieren bleef katholiek. Vanuit dit Zuid-Duitse gebied begon de katholieke tegenaanval. De Zweedse koning Gustaaf Adolf viel daarop met z'n legerbenden Polen en Noord-Duitsland binnen, de Habsburgse (Oostenrijkse) vorsten verdreven de Boheemse protestanten en onderdrukten de *Moravische broeders*, een gemeenschap die de werking van Gods Heilige Geest vertaalde in barmhartigheid jegens de medemens. Binnen enkele jaren werd het Duitstalige gebied dertig lange jaren verscheurd door oorlog, hongersnood en hevige godsdienstige vervolgingen. Pas met de Vrede van Münster (1648) kwam er een einde aan al het mateloze geweld, maar kostte het vele jaren om hier weer bovenop te komen.

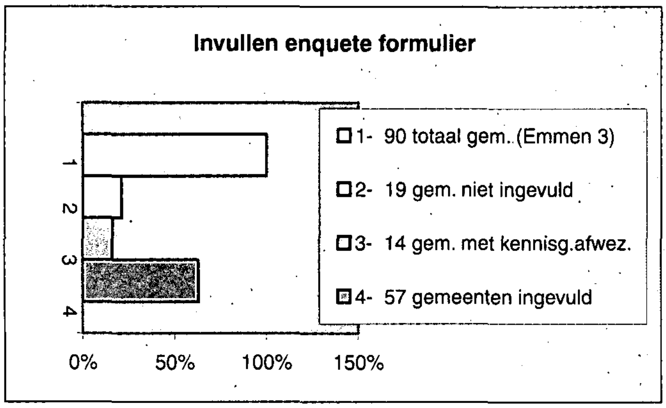
In Frankrijk kregen de hugenoten (Franse Calvinisten) vooral in het Zuiden veel aanhangers. De er woonachtige Franse aristocratie schaarde zich volmondig achter de gereformeerde religie: Condé, Gaspar de Coligny en koning Hendrik van Navarre. Het bracht Frankrijk wel op de rand van een burgeroorlog, die – zo was de valse opzet – ogenschijnlijk voorkomen zou worden door de hugenoot Hendrik van Navarre te doen huwen met de zuster van de Franse koning. De in Parijs door vele vooraanstaande protestantse edelen, geestelijken en burgers gevierde bruiloft eindigde echter bloedig (*Bartholomeüsnacht*: 23/24 augustus 1572); achter deze moordaanslag op duizenden protestanten zat met name de vurig-katholieke koningin-moeder Catherina de Medici. Jarenlang nu werden de protestanten opgejaagd, maar nimmer verslagen. Uiteindelijk werd Hendrik van Navarre de nieuwe koning (1589-1610), maar hiervoor veranderde hij wel van godsdienst. "Paris vaut bien une messe" (Parijs is wel een mis waard), aldus de nieuwe koning om zijn stap te rechtvaardigen. Om aan de het land ontwrichtende burgerkrijg een eind te maken kondigde Hendrik na vredesbesprekingen *het Edict van Nantes* af (1598), dat aan de hugenoten godsdienstvrijheid en enkele vrijsteden gaf. Toch verslechterde in de loop van de 17de eeuw de situatie voor de Franse protestanten. Door toedoen van kardinaal Richelieu werden in 1629 de voorwaarden van het Edict voor hen dermate anders geformuleerd, dat menig hugenoot de tijd rijp achtte om te vluchten naar Holland, Engeland of Pruisen. 'Zonnekoning' Lodewijk XIV maakte direct na zijn aantreden allen duidelijk als alleenheerser te willen regeren ("L'état c'est moi = ik ben de Staat"). Voorts stelde hij alles in het werk om de hugenoten óf te bekeren, óf te verdrijven, om vervolgens hun bezittingen te confisqueren; daarbij werden grove methodes als kinderroof en chantage niet geschuwd. Ook beknotte hij de invloed van de paus door deze geen enkele macht meer over tijdelijke ofwel aardse zaken toe te staan (1682). Alleen over geestelijke aangelegenheden werd Rome voortaan over de Franse katholieke (Gallicaanse) kerk nog enige zeggenschap gegund.
(wordt vervolgd)

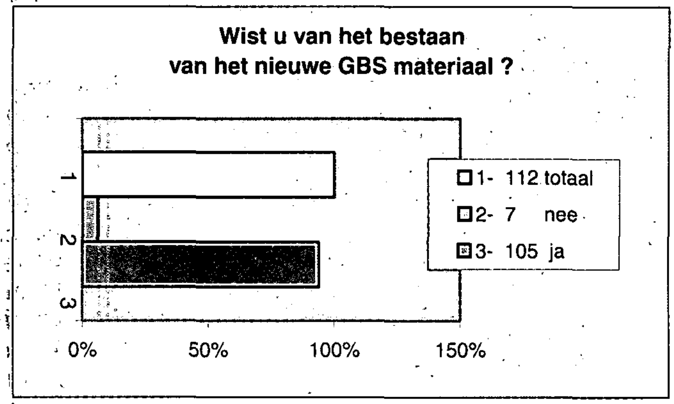

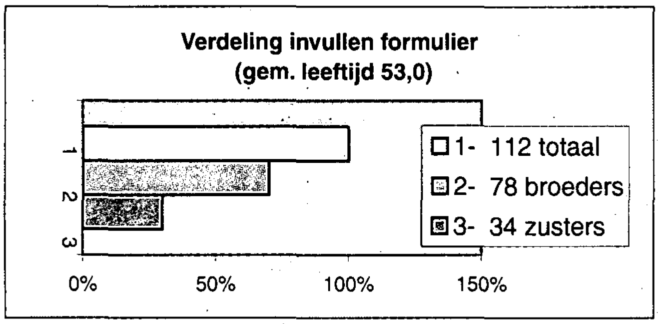
E. Luikens

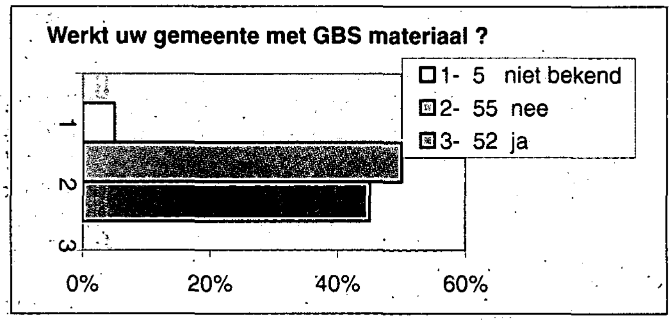
In gereformeerde gezinnen betrachtte men eenvoud, naast vroomheid.

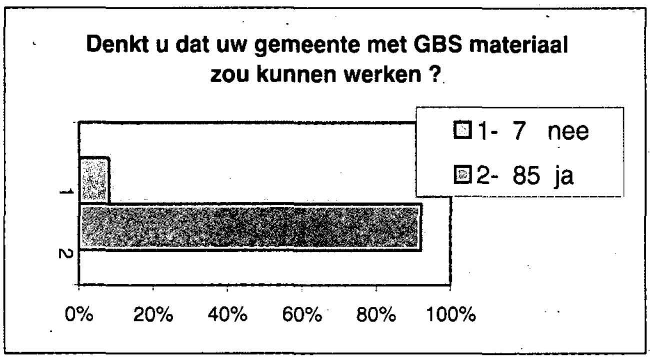
Uitslag enquête GBS materiaal gehouden op de AV 2001 te Hengelo

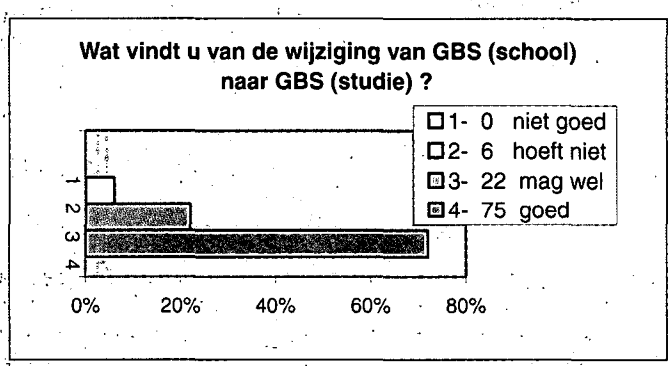

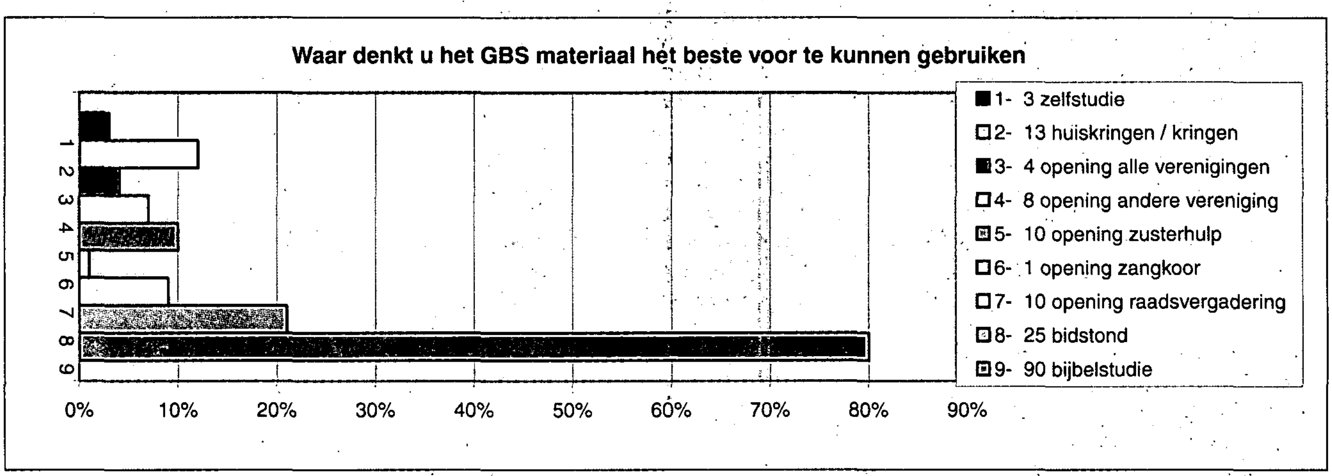

De Stuurgroep GBS is blij met de moeite die 112 AV deelnemers hebben genomen om het enquêteformulier in te vullen. De conclusies zullen worden verwerkt in onze benadering van gemeenten. U wordt daar t.z.t. nader over geïnformeeerd. Hartelijk dank.

jongeren

Column

"En toen hij nog veraf was, zag zijn vader hem en werd met ontferming bewogen. En hij liep hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem." (Lucas 15:20)

Het gebeurt nog in het land. Ik bedoel dat de ene jeugdroep van een baptistengemeente bij een andere jeugdgroep op bezoek gaat. Zelfs afstanden doen er niet toe. Zo is in het weekend van 19 en 20 januari jl. de jeugd van Heemskerk bij de jeugd van HoSaBaJe (Hoogezand Sappemeer Baptisten Jeugd) op bezoek geweest. Ik was gevraagd om de sluiting te verzorgen en daar zaten we dan met zo'n 70 jonge mensen in de zaal aan de Beukemastraat. Ik had voor de sluiting gekozen voor het thema 'Welkom thuis'. Op zich een wat vreemd thema bij een sluiting, maar ik verwoordde het ongeveer zo naar de jeugd van Heemskerk toe: "Jullie zijn hier nu een tijdje geweest en je hebt contacten gelegd. Mocht je ooit terugkomen dan vind je hier in Hoogezand een soort 'thuis' en mag je je 'welkom' weten." Ook legde ik het verband tussen het thema en Gods gevoelens voor ons. God staat altijd voor ons klaar en als we een poosje weg zijn geweest dan zegt hij: "Welkom thuis."

Om dit te onderstrepen luisterden we naar het lied 'Welkom thuis' van de Nederlandstalige groep Bløf en we lazen de gelijkenis van de Verloren Zoon uit Lucas 15. Toen de gelijkenis gelezen werd gebeurde er iets opmerkelijks wat ik jullie niet wil onthouden. Een klein kindje, ook aanwezig, gleed van zijn moeders schoot. Toen gelezen werd: "En toen hij nog veraf was, zag zijn vader hem en werd met ontferming bewogen. En hij liep hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem!", juist op dat moment ging het jongetje tot twee keer toe bij mij over tot een innige omhelzing. Wat gelezen werd, deed hij.

Wij mogen zeker weten: wat we in Gods woord lezen, dat doet Hij. Ook nu, ook aan jou, ook aan mij. Afstand doet er niet toe: Welkom thuis!

Ds. Henk Wieringa

Welkom thuis

Bløf

Welkom in ons midden
Welkom in dit huis
Nu je eindelijk weer hier
bent
Welkom, jongen
Welkom thuis

We waren ongerust
We hebben lang gewacht
We hadden nooit gedacht
Dat je ons ooit kon verlaten
Kom aan tafel en vertel ons
je verhalen
Was je handen als je wilt

Welkom in ons midden
Welkom in dit huis
Nu je eindelijk weer hier
bent
Welkom, jongen
Welkom thuis

We sliepen jaren slecht
We dwaalden door de nacht
We hadden niet de kracht
Om je voor altijd los te laten
Kom aan tafel en vertel ons
je verhalen
Eet ons brood en drink zoveel je kan

Welkom in ons midden
Welkom in dit huis
Nu je eindelijk weer hier
bent
Welkom, jongen
Welkom thuis

Niemand ging ooit weg
Zonder iets als afscheid
We dachten dat de noorderzon
Voor ons niet echt bestond
Maar welkom, jongen
Welkom thuis

Kom aan tafel en vertel ons
je verhalen
Spaar ons niet voor wat je
hebt gezien

Welkom in ons midden
Welkom in dit huis
Nu je eindelijk weer terug
bent
Welkom, jongen
Welkom thuis

Campingevangelisatie

Werkgroep Jongeren Evangelisatie

Het camping evangelisatiewerk is al jarenlang een uitdagende vorm van vakantie vieren. Gewoon jezelf zijn als christen in de samenleving en op de camping is de belangrijkste voorwaarde om te kunnen meedoen. Samen met andere jongeren organiseer je allerlei recreatieve activiteiten voor kinderen en jongeren op de camping om daarmee contacten te leggen en uit te bouwen. Binnen deze contacten ontstaat er als vanzelf ruimte in eerlijke open gesprekken iets van je eigen motivatie voor dit 'vakantiewerk' onder woorden te brengen. Het bezig zijn op camping 'De Otterberg' geeft optimale kansen om de slogan van de WJE: "voor-en-door jongeren" bij campingevangelisatie voluit waar te maken.

We nodigen jongeren die hun geloof handen en voeten willen geven graag uit om mee te doen in één van de drie teams. Elk team is twee weken op de camping actief onder leiding van twee teamleiders. Tijdens een voorbereidingsweekend kun je kennismaken met de camping, je team en de teamleiding en wordt er instructie gegeven over het camping evangelisatiewerk. De data zijn: 6 – 20 juli; 20 juli – 2 augustus; 2 – 16 augustus.

Aanmeldingen kunnen naar
Peet Wijchers;
Nico van Suchtelenstraat 43;
7552 HN Hengelo:
e-mailadres: peet.wijchers@filternet.nl
Voor informatie kun je ook terecht bij het Jeudbureau van de NBJB. Tel. 0592-501567. Kijk op de website: www.nbjb.nl

Samenstelling: Janna de Zwart

Unie- en gemeentenieuws

Doopdiensten

Tweede Exloërmond 1: zr. A.W. Bennink-Brouwer (55 jaar); Amsterdam-Centrum 1: Riemke v.d. Veen (18 jaar); Appingedam 4: Nienke Veldman (17 jaar), Theo Visser (19 jaar), Geert Jan Schenkel (17 jaar) en Myrthe Zandvoort (17 jaar).

Ouderenweek 2002

Ook dit jaar wordt er D.V. weer een ouderenweek georganiseerd en wel van zaterdagmiddag 24 augustus tot en met vrijdagochtend 30 augustus. We zijn weer te gast op Fredeshiem in Steenwijk-de Bult. De kamers die we ter beschikking hebben zijn voorzien van douche, toilet en telefoon. Verder hebben we het alleengebruik van de Lelykamer.
De kosten voor deze week zijn 398 Euro, excl. toeristenbelasting. U kunt zich opgeven bij Fredeshiem, Eiderberg 2, 8346 KJ Steenwijk-de Bult, tel. 0521-535100. Na aanmelding ontvangt u een reserveringsbevestiging en hebt u tevens de mogelijkheid om een annuleringsverzekering af te sluiten. Meldt u zich wel zo vroeg mogelijk aan. In elk geval voor 1 mei 2002.
We hopen u te ontmoeten en zien uit naar een goede, zonnige en gezegende vakantieweek.
Met een hartelijke groet,

Br. en zr. Stijkel

Zendingsdag 16 maart

De belangrijke dag voor baptisten (en anderen) die het zendingswerk heel belangrijk vinden, komt nu snel dichterbij. Zoals we al eerder in deze kolommen berichtten, krijgen we deze dag de gelegenheid om te toetsen of ons beeld van het zendingswerk wel klopt. Om alle kanten ervan te ontdekken, dan is één dag eigenlijk veel te weinig. Jeannette Baas komt ook naar deze dag, ze heeft al een aantal jaren ervaring in de zending en studeert momenteel in Engeland op een klein facet hiervan n.l. de relatie tussen zendingswerk en zeg maar ontwikkelingswerk. In een workshop die zij zal houden, kunt u daar meer over horen. Want het is belangrijk om te weten wat dit in de praktijk betekent. Zij is landbouwkundige, dus in haar vakgebied komen deze twee heel dicht bij elkaar. Of toch niet? We zullen het horen.
Er worden tijdens de zendingsdag een 5-tal workshops gehouden. Twee keer is er gelegenheid om mee te doen. Het zal vooral gaan om samendoen. Een gesprek tussen de workshop-leiders en de deelnemers. Uitwisseling van meningen onderling. Zo komt ook het 'thuisfront' van Hans en Annette Bakker een workshop geven. Hans en Annette werken voor de MAF (zendingsvliegers) in Kenia. Zij zijn niet rechtstreeks door de UZG uitgezonden, maar krijgen wel begeleiding hiervan als het nodig is. Hoe werkt zoiets dan? U kunt er alles over horen.
Hoe vaak is het niet zo dat onze jeugd graag in actie wil komen voor een goed doel of een zendingsproject. Of eigenlijk liever graag zelf (eventueel met een groep) naar een land trekt om daar daadwerkelijk – voor korte tijd – de handen uit de mouwen te steken. Volker Bohle de vertegenwoordiger van de EBM kan daar samen met Nico Wever van de NBJB informatie over geven. Ook is er een workshop waarin jonge mensen zelf vertellen over ervaringen die ze hebben opgedaan met het organiseren van actie's in het kader van de zending.
De nieuwe folder die deze dag te krijgen is, roept als het ware op om na te denken over het werken voor- (thuisfront) of in- de zending. Meenemen naar uw gemeente deze folder!
De kleintjes kunnen ook mee naar Zwolle. Er is een apart programma voor hen. 's Middags presenteren ze zich met eigen gemaakte werkjes.
Let u even op: hoewel de Baptistenkerk nog steeds op dezelfde plek staat is het adres toch anders. De straat heet nu: Burg. Drijbersingel. Er is koffie/thee en soep voor bij de lunch – zelf brood meenemen! Voor meer informatie kunt u bellen met zr. A. Blaauw-Tijman: 0591-619169.

Bram Postma

Gemeente Bijbel Studie (GBS)

Sinds een paar weken is het nieuwste boekje van de vernieuwde GBS-serie verschenen (deel 4). De GBS Bijbelstudies in dit deel bevat Psalmen en hoofdstukken uit het bijbelboek Nehemia. De profeet Nehemia geeft een impuls aan *Een nieuwe start*. Zijn taak is het herbouwen van de muur en de poorten van de stad Jeruzalem. En samen met het volk Israël werkt hij aan deze opdracht van God. Vanuit deze Bijbelstudies uit de Psalmen en Nehemia mogen wij anno 2002 ook kijken hoe wij vanuit Gods Woord

Vooruitblik

In het volgende nummer van *De Christen* zal de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging, dit jaar 70 jaar jong, centraal staan.

Een nieuwe start kunnen maken. Deze Bijbelstudies mogen ons stimuleren om visie en beleid te ontwikkelen voor de (plaatselijke) gemeente en voor actuele gemeenteopbouw-plannen. Opnieuw heeft de Stuurgroep GBS geprobeerd om hoogwaardig, actueel en eigentijds bijbelstudiemateriaal uit te geven.
De Redactie GBS is in samenwerking met de Stuurgroep Gemeente Opbouw (SGO) hard bezig met de voorbereidingen om een GBS special over 'Gemeenteopbouw' (deel 5) uit te geven. Deel 5 zal in het teken staan van de 8 kwaliteitskenmerken van C.A. Schwarz en zal in augustus a.s. uitkomen. Omdat we verwachten dat veel gemeenten bezig zijn met het thema 'Gemeenteopbouw' zullen we van dit deel extra exemplaren laten drukken.
Als u deel 4 nog niet in uw bezit heeft kunt u dit deel alsnog bestellen. Voor deel 5 kunt zich ook alvast opgeven bij het Uniebureau: 030-2284457. Jaarabonnementen (voor 3 boekjes per kalenderjaar) zijn mogelijk voor gemeenten en particulieren. Gemeenteabonnementen (met een minimum afname van 5 boekjes per keer) kunt u krijgen voor een bedrag van € 9. Persoonlijke abonnementen kosten € 14.
Wilt u meer informatie ontvangen over het GBS materiaal en/of over de inhoud van bovengenoemde delen dan kunt u contact opnemen met br. T.A.R. de Zwart (voorzitter Redactie GBS): 026-3271195.

Postzegels en ansichtkaarten voor de zending

Zaterdag 16 maart hopen de 'postzegelmannen' van onze Unie aanwezig te zijn op de zendingsdag in Zwolle. De laatste tijd is de hoeveelheid ingebracht materiaal erg teruggelopen. De vraag is groter dan wat er binnenkomt. Zakken vol postzegels en ook ansichtkaarten zijn van harte welkom. Een speciale oproep voor zwart/wit kaarten. Het geld wat uit de verkoop komt, is bestemd voor het zendingswerk. Eventueel mag u uw spullen ook opsturen, de kosten worden vergoed.
Voor vragen kunt u contact opnemen met br. J. Pranger, Noorderdiep 264, 9521 BK Nieuw Buinen, tel. 0599-621767.

Adressen

De nieuwe secretaris van de Baptisten Gemeente Hoogeveen-Bethel is: br. W. Dekker, Hazelaarstraat 4, 7906 KD Hoogeveen, tel. 0528-234685.

De nieuwe secretaris van de gemeente Ter Apel is: br. J. Dam, Sleedoorn 10, 9561 DT Ter Apel, tel. 0599-584994.

De nieuwe secretaris van de gemeente Noordbergum is: br. A. Eizema, Burg. van Sytzamalaan 1, 9251 KZ Bergum, tel. 0511-465733.

De nieuwe penningmeester van de gemeente Noordbergum is: br. A. v.d. Veen, M. Schröderlaan 2, 9269 WH Veenwouden, tel. 0511-476025.

De nieuwe penningmeester van de Baptisten Gemeente Winschoten is: br. H. Wijnholds, Grintweg 77, 9675 HJ Winschoten, tel. 0597-430038.

Heer ik kom tot U.

Na een zeer kortstondig ziekbed heeft de Heer thuisgehaald

TJITSKE ABBRING-TEN WOLDE

26 januari 2002

Baptisten Gemeente Groningen-Zuid

"Mijn tijden zijn in Gods handen"

Op 24 januari 2002 is van ons heengegaan onze zuster

CATHARIENA RENGERS-POPKEN

in de leeftijd van 85 jaar.

Baptisten Gemeente Ter Apel

Wie God bewaart, is wel bewaard.

In vast vertrouwen op haar Heer is na een ernstige ziekte overleden onze geliefde zuster

BAUKJE BOONSTRA-EEKEMA

op de leeftijd van 62 jaar.

Wij wensen haar man en kinderen Gods vertroosting toe.

Baptisten Gemeente Dokkum

Komt tot Mij allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.

In vast vertrouwen op haar Heer is in de gezegende leeftijd van 87 jaar overleden onze zuster

ANNA STREEKSTRA-MEULENAAR

Wij wensen haar kinderen Gods troost en nabijheid toe.

Baptisten Gemeente Dokkum

Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.
Mattheüs 6:21

In de leeftijd van 80 jaar is overleden

GEA WOLTERS

* Emmererf-scheidenveen 22 april 1921 — † Zeist 6 januari 2002

Baptisten Gemeente Utrecht Silo

Emmen, 18-02-2002

Voor het trouwe waken aan het ziekbed van mijn lieve zus Gea Wolters, door de gemeenteleden van de baptistengemeente Silo te Utrecht en de vele blijken van medeleven na haar overlijden, zeggen wij u allen hartelijk dank.

Henny Baptist-Wolters, Emmen

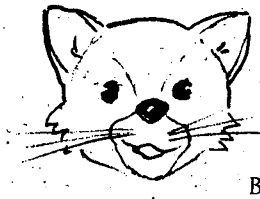
Agenda

16 maart	Zendingsdag Unie Zendings Commissie te Zwolle
6 april	Volleybaltoernooi gewest Groningen-Drenthe te Stadskanaal
20 april	Jubileumviering NBVB te Harderwijk

De Baas!

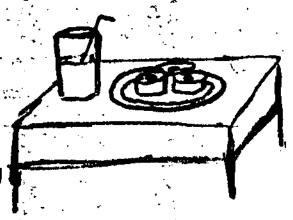
"Zo, die is weg," denkt Joris Kater. In de verte ziet hij de Oude Wijze Uil weg vliegen. Hij blijft drie dagen weg en hij, Joris, mag oppassen! Hij moet zorgen dat alles goed gaat. Nou, dat zal wel lukken. Zo, nu gaat hij eerst eens lekker in de grote leunstoel van de uil zitten. Want dat mag als je de baas bent.

Na een tijdje zo zitten krijgt hij opeens een beter idee. Hij rent naar buiten. Ha, daar heb je Koen Konijn en Eddie Eekhoorn net, dat komt goed uit! "Eddie en Koen. Kom even hier. Breng even die grote leunstoel van de Oude Wijze Uil naar de open plek. En een beetje snel graag!" Verbaasd kijken Koen en Eddie hem aan. "Ja, doe het zelf!" zegt Eddie boos. "Jullie moeten naar mij luisteren heeft de Uil gezegd, dus schiet nou maar op!" snauwt Joris terug. Koen krabt eens achter zijn oren. Tja, als de Uil het gezegd heeft. En zuchtend pakken ze de stoel op.

Een half uurtje later zit Joris Kater prinsheerlijk op de grote stoel op de open plek. Zo kan hij alles zien en iedereen in de gaten houden. Kijk daar heb je Marit de Eend met een grote beker limonade. "Geef mij een beker limonade, Marit," zegt hij en meteen rent Marit weg om te doen wat hij zegt. Hé, wat is het leuk om de baas te zijn Zo weet hij nog wel wat dingen die ze voor hem kunnen doen. "Simone het Hert, bak koekjes voor mij. Barend Beer haal een krukje voor mijn voeten. Miriam Vogel, ruim mijn huis op."

De hele dag laat hij de dieren van het bos voor hem rennen. Langzamerhand worden alle dieren het zat. Onderling beginnen ze al een beetje te mopperen. En als hij 's avonds tegen Barend Beer zegt: "Draag mij naar huis", is de maat vol. Dreigend komt Barend op hem af: "Wat moet ik doen?!!" en dan beginnen alle dieren ruzie te maken.

"Wat is hier aan de hand?" klinkt een verbaasde stem door het rumoer heen. De Oude Wijze Uil is teruggekomen, omdat hij iets vergeten was. Als hij Joris in de luie stoel ziet zitten begrijpt hij al gauw wat het probleem is. "Joris, Joris," zegt hij ernstig. Eigenlijk moet hij wel een beetje lachen om die rare kater, maar hij snapt dat het voor de andere dieren niet zo grappig is. "Ik was toch de baas?" zegt Joris verlegen. "Je weet best dat dit niet de bedoeling was," zegt de Oude Wijze Uil streng. "Ik ga zo dadelijk weer weg. En de komende dagen ga je oppassen op de goede manier! Maar eerst bied je je excuses aan!" En weg vliegt de Uil weer.

"Sorry," mompelt Joris tegen de andere dieren. Ze kijken nog wel een beetje boos. Misschien moet hij het de komende dagen toch een beetje anders aanpakken. In zijn eentje draagt hij de stoel van de Uil terug. En de dagen die erna komen probeert hij een goede baas te zijn, die voor iedereen zorgt in plaats van commandeert.

Knutselen

Wat heb je nodig?

Een leeg potje babyvoeding (eventueel met deksel), (tafel)zout, een spatraampje, stoepkrijt in verschillende kleuren, een bakje, een lepeltje en eventueel een waxine lichtje.

Wat moet je doen?

Doe een laagje zout in een bakje ter grootte van je spatraampje. Leg het spatraampje erop. Kras daar nu overheen met een kleur stoepkrijt. Na een poosje roer je het stoepkrijt en het zout in het bakje met een lepeltje. Vind je de kleur nog te licht, dan voeg je nog wat stoepkrijt toe. Ben je tevreden, doe dan voorzichtig de inhoud van het bakje in het potje.
Weer zout in je bakje doen, andere kleur stoepkrijt en alles herhalen. Dit blijf je doen tot je potje helemaal gevoeld is met laagjes verschillende kleuren.

Wil je er een lichtje van maken, vul dan niet het hele potje, maar laat een beetje ruimte over voor een waxinelichtje. Zoveel, dat de bovenkant van het metalen omhulseltje van het waxinelichtje prècies gelijk is aan de bovenkant van het potje.
Eventueel kun je ook de deksel weer op het potje doen. Misschien kun je de deksel wel mooi verven of een leuke afbeelding op je potje maken, zoals bijv. een zon.

Veel plezier!

Heleens Brievenbus

Hallo allemaal!
In de Bijbel staat dat wie belangrijk wil zijn in het Koninkrijk van God de minste moet willen zijn. Net zoals de Here Jezus de minste wilde zijn en zelfs voor ons wilde sterven!
Groetjes van
Heleen de Zwart
Zweerslaan 6
6711 GE Ede

Samenstelling: Heleen en Janna de Zwart

Organ van de Unie van Baptisten Gemeenten

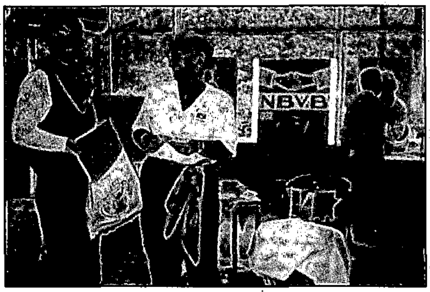
de Christen

117E JAARGANG NR. 6 - 15 MAART 2002

1932-2002
NBVB

Special Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging

70 jaar Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging (Foto: NBVB)

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 22 maart 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 28 maart 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel verkort, te plaatsen.
Adres: Redactie *De Christen*, Hoogezandstraat 7, 6835 DM Arnhem
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres:
DeChristen@UnievanBaptistengemeenten.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Bureau van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

'Ik loof U, omdat ik gans wonderbaar ben toebereid'

Voor u ligt een special van *De Christen* over de NBVB (Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging), die dit jaar 70 jaar bestaat. Een belangrijk uitgangspunt van dit vrouwenwerk is dat ieder mens uniek is. De mens is geschapen naar Gods beeld met een eigen herkenbare persoonlijkheid, een uniek individu met gaven en talenten. In Psalm 139 looft David de Schepper om Zijn wonderbare werken en Zijn alwetendheid: 'Ik loof U, omdat ik gans wonderbaar ben toebereid' en niets is voor de Heer verborgen zelfs 'uw ogen zagen mijn vormeloos begin'.

Door de grote technische ontwikkelingen kunnen wij nu ook getuige zijn van het grote wonder dat zich in de baarmoeder voltrekt; dat uit een vormeloos begin een uniek persoon groeit. Het is duizelingwekkend te bedenken dat ieder mens op deze aardbol een eigen DNA-profiel en unieke vingerafdrukken heeft, waarvan tussen al die miljarden mensen géén dezelfde te vinden is. Dan kun je ook niet anders dan God loven en prijzen om Zijn grootheid en majesteit, en Hem danken dat wij de Schepper van hemel en aarde zelfs 'Onze Vader' mogen noemen.

Ieder mens heeft ook gaven en talenten gekregen. We hebben een verantwoordelijkheid naar onze Schepper toe voor wat we met die gaven en talenten doen. De NBVB wil vrouwen hiervoor handvaten aanreiken om samen met andere christen-vrouwen die talenten te ontwikkelen, onder meer via conferenties en allerlei activiteiten plaatselijk, regionaal, nationaal en internationaal. Op pagina 3 vertelt NBVB-voorzitter José Mik hierover.

Verder in deze *De Christen* kunt u meer lezen over de NBVB: een stukje geschiedenis, informatie over de Jubileumviering, het unieke eigen trainingswerk en twee vrouwen, jong en oud, komen aan het woord over hun NBVB-ervaringen. In het hart van *De Christen* vindt u een artikel over wat de NBVB was en is en... over de toekomst van de NBVB in een zo veranderde samenleving.

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

INHOUD

José Mik, voorzitter van de NBVB: "Je mag en kunt echt jezelf zijn, je blijft in je waarde"

Door: Mariska Oegema

"Met elkaar van gedachten wisselen en discussiëren over maatschappelijke en andere thema's plus de gezelligheid, dat spreekt mij enorm aan. Je hebt een speciale band met elkaar, er is saamhorigheid; dat maakt de NBVB zo bijzonder. Je mag en kunt jezelf zijn, je wordt niet uitgelachen of belachelijk gemaakt als je fouten maakt en daar word je dan op een goede manier over aangesproken. Zo blijf je in je waarde."

Enthousiast vertelt José Mik over het vrouwenwerk van de NBVB, waarvoor zij sinds mei 2001 voorzitter van het landelijk bestuur is. De trainingen voor leden en besturen van vrouwenkringen spreken haar erg aan. "Ik leer veel van deze trainingen. Je wordt erdoor opgekrikt als je weggezakt bent, de trainingen houden de motor draaiende zo van 'yes, we gaan door'", illustreert ze. "Door de trainingen groei je, leer je in het openbaar praten. Bij de training 'Leren vergaderen' leer je to the point te komen en de agenda aan te houden, waarin je ook een rustpunt kunt plannen om met elkaar dingen te delen die niet met de vergadering te maken hebben. Dat maakt de onderlinge band zo groot; het is niet alleen puur zakelijk vergaderen maar er is ook aandacht voor de persoon achter een functie."

"Mijn taak binnen de NBVB heeft me in mijn persoonlijk leven sterk gemaakt; wat ik geleerd heb, kan ik ook gebruiken in mijn gezin, de gemeente en op mijn werk", geeft José aan. "Bovendien heb ik geleerd niet bang te zijn om fouten te maken. Ieder mens is uniek; je hebt gaven en talenten gekregen die je mag ontwikkelen en waarvan je soms de scherpe kantjes moet bijschaven. Dat is volgens mij een opdracht voor vrouwen, waarvoor de NBVB handvaten wil aanreiken."

"Het is goed dat je via het vrouwenwerk een steentje aan de zending wereldwijd mag bijdragen."

Boeiend en moeilijk

"Het is boeiend om in het landelijk bestuur te zitten, maar ook moeilijk want je hoort via plaatselijke afdelingen ook over problemen die in een gemeente spelen. Die ontmoetingen met vrouwen uit andere gemeenten en ook andere landen maken je wereld groter."

Vorig jaar oktober is José naar Praag afgereisd op uitnodiging van de EBVU (Europese NBVB) voor een conferentie voor jonge en nieuwe leidinggevenden. "Dit was eng zo kort na de ramp in Amerika. Ik had er moeite mee om als enige uit het gezin weg te gaan. In die tijd hebben veel mensen mij bemoedigd met een kaartje; dat heeft me goed gedaan", vertelt José. "Als je dan de eerste dag alleen de ontbijtzaal binnenloopt, is dat wel zo'n ervaring; je merkt dat je iets met elkaar hebt, ook al is iedereen nog wildvreemd voor je. Tussen vrouwen uit het voormalige Oost-Europa voelde ik me wel bezwaard dat ik uit Nederland kwam. Zij moeten vechten, strijd leveren voor hun geloof, terwijl christenen in Nederland soms zo lauw kunnen zijn. Die mensen doen het voor de Heer. Als je na zo'n conferentie uit elkaar gaat, heb je vrienden voor het leven gekregen; dat is heel speciaal. Ze hebben me ook een hart onder de riem gestoken: ga door, behoud de identiteit van de NBVB, gelet op de ontwikkelingen in Unieverband.

Zending

"Zending in de breedste zin van het woord is een belangrijke taak binnen de NBVB. Het is goed dat je via dit vrouwenwerk een steentje aan de zending wereldwijd mag bijdragen. Veel vrouwen van plaatselijke afdelingen brengen elk jaar duizenden guldens bijeen via rommelmarkten en de verkoop van eigengemaakte spullen. Door krachten te bundelen kun je iets positiefs doen."

"Ieder mens, iedere vrouw heeft gaven en talenten gekregen. Door samen daarmee aan de slag te gaan, kun je veel goed werk doen en elkaar tot steun zijn; wereldwijd maar ook heel dicht bij huis", stelt José Mik.

"Zo staat in ons maandblad De Kandelaar de rubriek 'Gezonden voor zieken'. Elke keer worden vijf adressen gepubliceerd van mensen die bijvoorbeeld ziek zijn of langdurig de gemeente niet kunnen bezoeken. Zij krijgen dan uit het hele land stapels kaarten. Die vele bemoedigingen, dat is toch prachtig."

NBVB

Het Landelijk Bestuur van de NBVB: achterste rij v.l.n.r. Hannie Mansens, Greetje Hemmen, José Mik, Karin Zoer, Anneke Tessers en Marjan Wensink; voorste rij v.l.n.r. Grieta Olijslager, Annemarie Koenders en Dina Lindeman

Waar zijn Baptisten het over eens?
De gemeente van gelovigen

Door: Anne de Vries

Dat ik daarmee begin, is misschien verrassend. Want je zou eerder aan de doop denken als startpunt van eenheid. Toch zijn er dwingende redenen om zo te starten. De meeste daarvan vindt u in het boekje dat br. Jannes Reiling vele jaren geleden schreef: Gemeenschap der heiligen (vele oude Baptisten hebben het in de boekenkast staan, voor wie het zou willen lezen). Ik vind daar veel zaken in die nog niets aan actualiteit hebben verloren. In elk geval, hij is één van mijn (belangrijkste) leermeesters geweest en ik heb zijn wijze van denken in dezen altijd verhelderend gevonden.

Wij zijn het erover eens, dat de gemeente van Christus bestaat uit gelovigen. Dat is iets wat uit de Schrift op ons af komt en niet een stokpaartje van Baptisten. De gemeenschap van gelovigen vormt het Lichaam van Christus, niet alleen over de hele wereld, maar ook in de plaatselijke gemeente.

Die gemeenschap bestaat uit volgelingen van Jezus, die op een persoonlijke (en vaak unieke) wijze de roepstem van God in Zijn Zoon hebben gehoord door de Schrift en de Geest en daar ook zelfstandig antwoord op hebben gegeven. Dit onderscheidt ons van andere kerken en opvattingen. Als voorbeeld: de klassieke leer van de kinderdopende kerken zegt, dat je al tot de kerk kunt behoren zonder je persoonlijk geroepen te weten door Christus en zonder daar een persoonlijk geloofsantwoord op te geven.

In de tijd van de reformatie (16e eeuw) heeft dit debat al gewoed. Luther was van mening dat hij graag een 'kerkje' van mensen met een persoonlijke geloofsovertuiging in de kerk wilde stichten, maar hij vond de situatie in die tijd niet geschikt om een zo rigoureuze verandering in te voeren. De Anabaptisten (de stroming rondom Zwingli, waar onze historische wortels beginnen) wilden die route juist wel volgen; het leverde een felle strijd op in theologische zin, maar ook fysiek. Velen werden martelaar om die overtuiging.

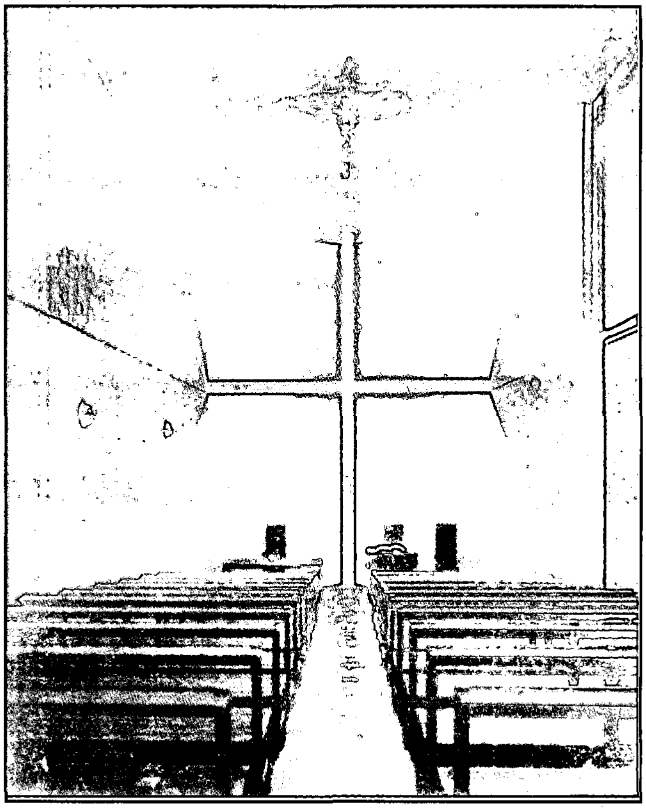
Het betekent dus wel iets! Je kunt bij ons geen lid van de gemeente worden, als je niet gelooft. Nog wat scherper, als je geen persoonlijk geloof in Jezus stelt als redder, verlosser en Heer (Meester) van je leven. Deze formulering vooronderstelt weer een heleboel bijbelse geloofsleer, maar dat laat ik nu even geworden. Het gaat mij er om, dat mensen niet uit traditie of op grond van geloof van anderen of op grond van andersoortige redenen (politieke bijvoorbeeld) deel uit maken van de gemeente van Christus, zoals beschreven en voorgeschreven in het Nieuwe Testament.

Grenzen

Waar liggen de grenzen van die gemeente? Horen gelovige vrienden er ook bij? Ja en nee. Ja, wanneer het gaat om de wereldwijde gemeenschap van Jezusvolgelingen, waar ook de plaatselijke gemeente deel van uit maakt. Meestal vallen vrienden onder het pastoraat van de gemeente, ze doen mee in het werk van de gemeente en in de ervaring van het gemeenschappelijk geloof, we beleven samen met hen de band van Gods Geest en meestal is er ook een (gedeeltelijke) vrijheid om avondmaal mee te vieren. Nee, wanneer het gaat om de plaatselijke gemeente en de verantwoordelijkheid voor de gang van zaken daarin. Verantwoordelijk voor het plaatselijke spel is, wie binnen de krijtlijnen wil komen meedoen (in voetbaltermen). De gemeenschap van het geloof beleef je het meest volledig als leden van de gemeente. Het is lastig en soms verdrietig dat andere kerktradities (en soms ook onze eigen menselijke spelregels) daar hindernissen veroorzaakt hebben en nog wel veroorzaken.

Overigens doet dat niks af aan de centrale gedachte: Mensen die deel uit maken van de plaatselijke gemeente van Christus, moeten gelovigen zijn; niet in vage, algemene zin, niet 'religieus', maar heel precies: hartgrondige volgelingen van Jezus Christus als Zoon van God en Heer over hun leven. Volgens mij zijn we het daar grondig over eens.

Ds. Anne de Vries is voorganger van de Baptistengemeente Hengelo Centrum.

Die Gemeinde

Levend verleden

9½—10¾ uur. *Vergadering van de organiseering van de Nederlandsche Baptiste Vrouwen Beweging. „Zusterhulp"*, in het lokaal der gemeente, Noordvliet 11 (boven). Presidente mevr. Bouritius—Hamer, van Deventer.

1. Opening door de presidente.

2. Onderwerp: „De vrouw in de gemeente en de Unie". Inleidster: mevr. T. Weenink—Dethmers, van Stadskanaal. Bespreking.

3. Bespreking concept-reglement. Verkiezing bestuur of raad.

4. Voor het loopende Uniejaar doen, wat „Zusterhulp" zich had voorgesteld.

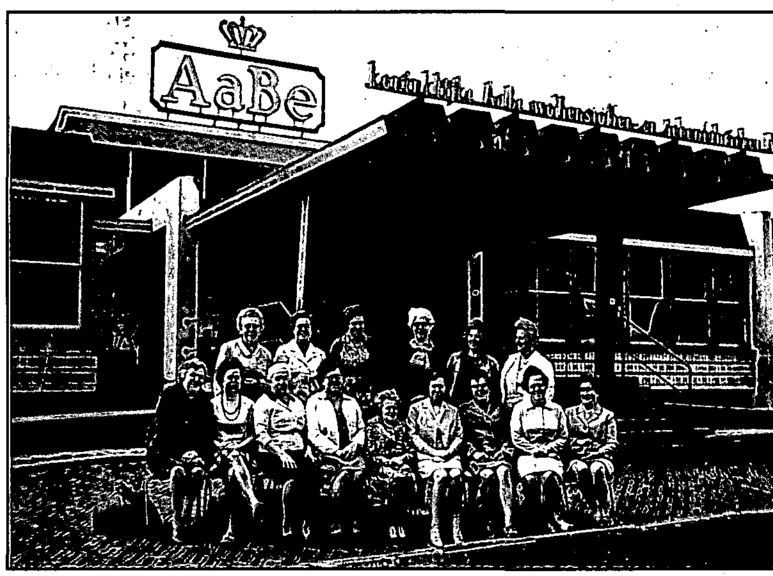
5. Toespraak van mej. G. Reiling, zendelinge te Yakusu, Congo.

N.B. De bedoeling is om met de organiseering van „Zusterhulp" een vrouwenbeweging in het leven te roepen *tot* voorlichting onzer vrouwen en tot steun van de in- en uitwendige zending. Leden en afgevaardigden van gemeentelijke vrouwenvereenigingen en de vrouwelijke leden der gemeenten en alle vrouwelijke gasten van de Unievergadering worden tot bijwoning uitgenoodigd.

Agenda oprichtingsvergadering NBVB 14 juli 1932.

Jaren zestig: Zusterhulpkamp op 'De Vinkenhof'.

22 mei 1970: Zusterhulp Rotterdam-Zuid bezoekt de AaBe fabrieken.

Uit de archieven van br. G.L. Nobbe en zr. A. Tessers

Column over...

Doorgaan

Door: S. Prost

Viel het u ook op? De voorlaatste *De Christen* tendeerde naar een sportuitgave. Rennende atleten op de voorpagina, twee redacteuren die zich beijveren activiteiten analoog aan het gebeuren in Salt Lake City te beschrijven. Om er nog een schepje bovenop te doen: de één bleek op dat gebied nogal wat kennis te bezitten en de ander (zo ben ik tenminste ingewijd in de geheimen) snelt ook nogal eens langs 's Heren wegen. En één van de broeders in onze gemeente loopt dit jaar (met mij) ook weer een marathon en enkele halve erbij. Maar we zullen wel waken over de identiteit en inhoud van *De Christen*. Wees gerust.

Nu over dat *doorgaan*, tot het goud toe. Maar die voorbereiding dan? Wat denkt u van het eerste optreden van uw zoon of dochter tijdens een klassieke avond op school? Uren in eenzaamheid afgezwoegd. Dag vriendjes, dag vriendinnetjes. Steeds weer de toonladders in majeur en mineur, denken aan de opmaat en andere maten, dan weer crescendo, mezzoforte of syncopisch. En o, die zuiverheid! En toch, als je wat wilt bereiken is het uiteindelijk de zeer moeite waard.

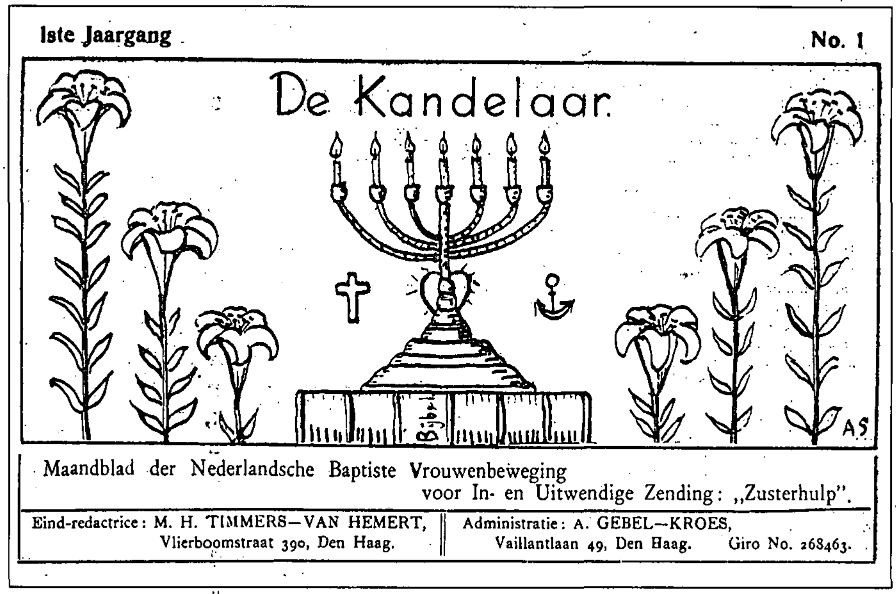
Soms is er ook in de gemeente tegenwerking en onbegrip. Zo weinig bemoediging en waardering. Alsof je het allemaal alleen op moet knappen. Je ziet toch liever dat de mensen met emmers vol verwachting de kerk binnen huppelen. En och, dan slenteren ze met een vingerhoedje in hun zak naar de kerkdeur. Is het dát waard waar je je zo voor inspant? Soms zijn mensen ook zo moeilijk mee te krijgen. Of haken voor dat je 't weet af. En toch: 't is allemaal om de eer van de Koning. Volharding: een vertrouwen op de Here God, dat zich niet door de omstandigheden van de wijs laat brengen. 'Luisterend naar de klok: iedere tik drukt ellende weer een seconde weg, op weg naar het geluk' (Eelco Dijkstra).

Reageren? sprost@hetnet.nl

1932 NBVB 2002

Door: Reny Adema

Het ontstaan van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging is vast bij u bekend, maar toch... Met zr. Reiling is het begonnen. Zij ging naar Belgisch Kongo als zendelinge. De vrouwen uit de gemeente ondersteunden haar en er werd ook landelijk meegeleefd. Hieruit ontstond de behoefte om samen als vrouwen (zusters) meer samenhang in het geheel te krijgen. En zo kwamen er veel vrouwengroepen in plaatselijke gemeenten. Dan is er ook coördinatie nodig en zo ontstond in 1932 de NBVB.

De zending stond natuurlijk heel centraal en men naaide en breide voor de zo genoemde kerstkisten. Dit was vaak ook de invulling van de zusterhulpavonden waar dan bij voorgelezen werd. Dit had een breed draagvlaak, ook voor de volgende zendelingen. Het was goed om te zien wat een creatieve vrouwen er waren die op deze manier hun steentje bijdroegen.

Maar... de tijd snelde voort en na de oorlog moest veel weer opnieuw worden opgestart. De zending veranderde langzaam naar meer projectgericht werken en vroeg dus om een andere aanpak. Er was meer geld nodig voor deze projecten en wij als NBVB gingen ook daarmee aan de slag. Natuurlijk bleven de goederen welkom en met name babykleertjes. En dat werkt ook nu nog zo. Ook voor andere kleding.

Maar vrouwen veranderden ook in onze maatschappij. Er werd meer onderwijs gevolgd en men werd niet meer zo nadrukkelijk voor het huwelijk klaargestoomd. En zo veranderden ook de programma's op de zusterhulpavonden. We hadden ondertussen sinds 1935 een eigen blad: *De Kandelaar*. Dit was nodig om van elkaar te leren en te weten wat de plaatselijke afdelingen verlangden. En de vaart zat erin. We kregen een eigen programmablad om 'verantwoorde' programma's op te stellen ten dienste van de afdelingen. Ook kwamen er trainingen. Elk met een eigen thema, zoals bijv. 'Sla een brug', 'Open deuren' en 'Man en vrouw schiep Hij hen'. Er was zelfs een training met onze broeders voorgangers. Ook de leidinggevende vrouwen (kader) werden getraind. Zo werd er een breed kader opgezet. De NBVB kreeg gewestelijke besturen om dicht bij de leden te blijven. In Europees en wereldwijd verband waren we nauw verbonden met de Europese Baptisten Vrouwen Unie (EBVU) en de Baptisten Wereld Alliantie (BWA).

Toen de subsidiekranen van de overheid voor trainingen steeds meer werden dichtgedraaid, moest de NBVB verder vooruitkijken en proberen creatieve oplossingen te vinden. Op het trainingsinstituut SBI in Doorn dat ons voorheen had getraind, werden drie van onze eigen vrouwen opgeleid tot trainingsleidster. Zo was de NBVB in de toekomst verzekerd van de doorgang van de eigen trainingen. De nieuwste opzet van de trainingen is om in de regio's ééndaagse trainingen te geven.

De interesse van vrouwen werd breder dan alleen de zending. De eigen ontwikkeling binnen gemeente en maatschappij werd steeds belangrijker. De plaats als vrouwengroep veranderde. Wat altijd hetzelfde bleef ondanks alle veranderingen (en ik heb er veel van meegemaakt), was de band onderling. Warm en veilig, waardoor je je open en kwetsbaar kon opstellen.

De NBVB is *als* beweging *in* beweging. Natuurlijk waren er onderweg strubbelingen. Men was niet altijd unaniem in de beslissingen die genomen moesten worden om onderweg te blijven. En we hebben tijdens de reis enkele afdelingen moeten loslaten, wat een heel pijnlijke ervaring was.

De NBVB staat nu op een kruispunt. Zoals de unie haar structuur gaat veranderen, zullen ook wij veranderen. De tijd is er rijp voor. In deze tijd waarin vrouwen - met de opleiding die zij hebben - ook vaak een baan hebben, veranderen prioriteiten en moet heel secuur met de vrije tijd worden omgegaan. Aangezien het ook moeilijker wordt om bestuurders te vinden, zullen we ook op dat vlak creatieve oplossingen moeten vinden. Maar dat kunnen we en dat zou toch ook jongere vrouwen moeten aanspreken.

Een vrouwengroep in beweging binnen de Unie. We zien vol vertrouwen onze toekomst tegemoet. We zullen als zelfstandige NBVB de komende drie jaren intensief meewerken binnen de nieuwe uniestructuur.

Zr. Reny Adema is lid van de Baptistengemeente Sneek. Ze heeft deel uitgemaakt van de trainingscommissie van de NBVB.

Algemene Vergadering en jubileumviering NBVB 20 april 2002 in Harderwijk

Door: José Mik

De Algemene Vergadering en de conferentie van de NBVB worden dit jaar voor het eerst op dezelfde dag gehouden. De conferentie is dit jaar natuurlijk extra bijzonder door ons 70-jarig bestaan en wordt dan ook een jubileumviering.

Op 20 april a.s. staat de Algemene Vergadering gepland voor de ochtend. We beginnen om 09.45 uur met samenzang, zodat we om 10.00 uur echt kunnen beginnen. De agenda is als volgt:

1. Opening en welkom
2. Presentielijst
3. Notulen Algemene Vergadering 24-4-2001
4. Uit ons werk: jaarverslagen NBVB en commissies
5. Aandacht voor de zending
6. Voorstellen Landelijk Bestuur
7. Begroting 2002
8. Stand van zaken reorganisatie Unie
9. Afscheid bestuurslid Marjan Wensink
10. Rondvraag
11. Mededelingen
12. Sluiting

Tussen de middag beginnen we de jubileumviering al met een gezamenlijke uitgebreide lunch. U kunt dan ook al de kunstmarkt bezoeken die zal worden gehouden. De opbrengst van de markt is bestemd voor het zendingswerk. Verder zal voor het zendingswerk ook weer een mooie quilt van Klaske Bloemendaal verloot worden. Zowel 's morgens als 's middags kunt u lootjes kopen voor 1 Euro 50 per stuk. De 'postzegelman' van de Unie is ook aanwezig, dus u kunt alle spulletjes die hij kan gebruiken voor hem meenemen. Ook de opbrengst daarvan is voor de zending.

Aan de jubileumviering, die om 13.30 uur begint, wordt door velen meegewerkt. Ds. Anne de Vries heeft speciaal voor deze middag een bibliodrama gemaakt. Mevr. Gerie Minnesma komt vertellen over haar werk als dichteres. Zij zal ook iets in het West-Fries voordragen. De muzikale omlijsting wordt verzorgd door de groepen 'Just for You' en 'Nieuwe Zakken'. Verder is er een jubileum medley in de maak, verzorgd door ds. Chris Eijer. De afsluiting is tussen 16.30 en 17.00 uur.

De collecte die 's middags wordt gehouden is bestemd voor het werk van Mission Holanda. Ongeveer 5 jaar geleden is Marijke Jiménez samen met haar man naar Spanje vertrokken. Zij werken veel met gevangenen, waaronder veel vrouwen. De meeste van deze vrouwen zijn door hun man of door andere mannen misbruikt als drugskoerier. Soms worden hele gezinnen gevangen gezet. Hier in Nederland is het zo dat de schuld bewezen moet zijn voordat je gevangen gezet wordt. In Spanje is het andersom. Je moet bewijzen dat je onschuldig bent. U begrijpt hoe moeilijk dat is.

Maar zelfs als je schuldig bent is het fijn als iemand naar je om kijkt. Zo heeft de familie Jiménez al veel vrouwen en natuurlijk ook mannen kunnen vertellen over de grote Verlosser. Ze geven de gevangenen Bijbels en bijbelstudie, maar ook kleine geschenken als warme sokken of shampoo. Of ze doen een brief op de post. Hele gewone dingen dus.

We hopen dat u het feest van ons jubileum met ons mee komt vieren. Het zou fijn zijn als we dit met heel veel vrouwen kunnen vieren. Neem gerust uw buurvrouw of dochter of moeder mee. U hoeft niet lid te zijn van de NBVB om te komen. In verband met de gezamenlijke broodmaaltijd moet u zich echter wel van te voren opgeven. We hopen met elkaar op een gezegende dag. Brengt u deze dag in uw gebed bij de Heer, zodat we ons ook deze dag gedragen weten. U komt toch ook!

Zr. José Mik is lid van de Baptistengemeente Heemskerk. Ze is voorzitter van de NBVB.

Algemene Vergadering en jubileumviering NBVB
Plaats: Cultureel Centrum Harderwijk, Parkweg 3, 3842 AD Harderwijk.
Opgave bij D. Lindeman-Kolbe, Drususlaan 10, 6932 NS Westervoort.
U dient de kosten voor de dag, 8 Euro, over te maken op giro 811940 t.n.v. NBVB Westervoort o.v.v. Jubileum 2002.

NBVB

Algemene Vergadering NBVB 2001

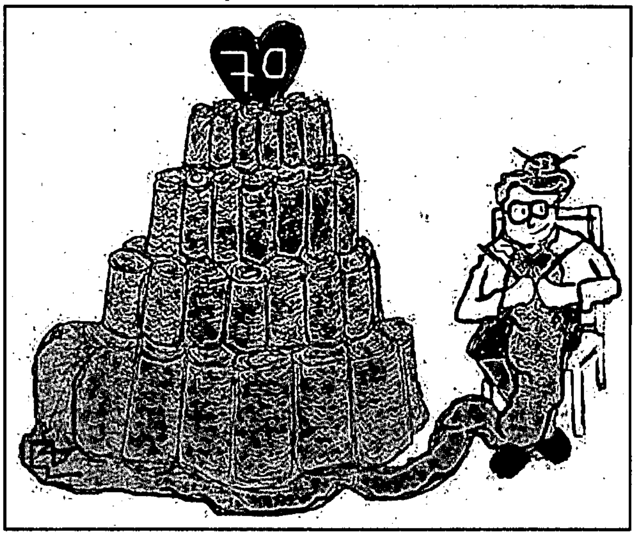
Nederlandse Baptiste
Oude taa

Door: Wies Dij

Nee, laten we eerlijk blijven, het *Snoepje van de week* zullen we nooit meer worden. Vroeger keek de Baptistenvrouw uit naar de Zusterhulpavond. Dat was haar wekelijkse uitje en het aangename werd vooral met het nuttige verenigd.

Die tijd is bijna voorbij. Zeker voor het grootste deel van (jonge) Baptistenvrouwen in onze geseculariseerde maatschappij. Jonge vrouwen hebben het namelijk heel druk. Vooral als ze een gezin hebben. Sinds de wet op de gelijke behandeling moeten vrouwen in hun eigen onderhoud kunnen voorzien, met name als ze op wat voor manier dan ook alleen komen te staan. Dat betekent dat vele jonge moeders hun baan o.a. daarom niet (helemaal) zullen willen opgeven, omdat ze anders ervaring kwijtraken en later niet meer of soms met grote moeite in kunnen stromen in het arbeidsproces. Ook de enorm gestegen woonlasten spelen een rol.

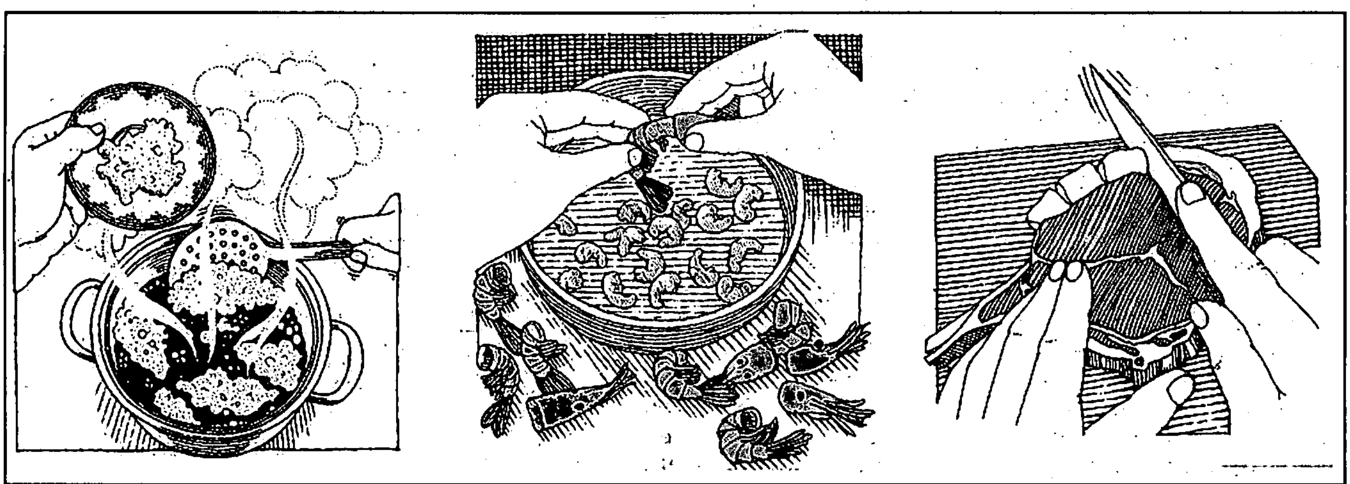
Het zal duidelijk zijn dat dat gevolgen heeft voor de tijd die een jonge vrouw te besteden heeft. *Leven = Kiezen* was een paar jaar geleden ons thema en in feite is dat nog steeds actueel. Een groot deel van het potentiële ledenaantal van de NBVB kiest tegenwoordig voor een andere tak van arbeid binnen de gemeente of kiest bewust voor iets buiten de gemeente. Deze gang van zaken heeft grote invloed op het verenigingsleven in het algemeen en de NBVB in het bijzonder gehad.

E. van der Ploeg

Acht jaar geleden schreef ik een artikel in *De Christen* over de structuur van de NBVB. Ik liet u meegluren door de ramen van het NBVB-huis dat op het terrein van de Unie der Baptistengemeenten stond. Tot op heden is er niet veel veranderd, hoewel er wel een verbouwing aan zit te komen. Er zijn namelijk vergaande besprekingen over samenvoeging van de verschillende gebouwen op het Unie-erf.

Kijkt u nog even mee: Op de benedenverdieping verblijven in grote en kleine woonkamers de 67 afdelingen. De 4 gewesten Groningen/Drenthe, Friesland, Overijssel/Gelderland en het Gewest Holland (Noord- en Zuid Holland, Noord-Brabant en Limburg) hebben de kamers op de eerste verdieping tot hun beschikking en op zolder huist het Landelijk Bestuur. Op het terrein treffen we een aantal aanleunwoningen aan voor de Kandelaarcommissie, de Trainingscommissie en de Programmacommissie. Dan zitten er nog een paar leden op kamers die de NBVB vertegenwoordigen in de Uniecommissie, de Unie Zendings Commissie (en de Werkgroep Wereld in Nood) en de Europese Baptisten Vrouwen Beweging. Via de moderne techniek staat het huis in rechtstreeks contact met de Baptisten Wereld Alliantie-vrouwenafdeling. En via een techniek die al millennia oud is heeft het huis een directe (altijd storingvrije) verbinding met de Eigenaar van het huis. Omdat de zolder niet altijd even gerieflijk is, vooral niet in huizen uit de jaren 30, zit het Landelijk Bestuur meer in de keuken dan boven. Dat is ook praktischer, want daar komen alle menu-

Archief *De Christen*

"Wat staat er op het menu vandaag?"

n Vrouwen Beweging
rten of...

stra - Spoelstra

wensen terecht nietwaar? En dat zijn er nog al wat, want smaken verschillen.

Door enerzijds de vergrijzing van onze Zusterhulpafdelingen en anderzijds de wensen van onze (jonge) zusters onder invloed van een veranderende maatschappij valt het voor het NBVB- keukenpersoneel niet mee om een voedzame maaltijd op tafel te zetten. Gelukkig is er een mogelijkheid om alle groepen te bedienen: men kan deelnemen aan een bruisende brunch of/en aan een sappig souper (verschillende bijeenkomsten op morgen, middag of avond). In beide gevallen komen er ingrediënten op tafel die aansluiten bij de behoeften van de verschillende smulpapen. Zo nu en dan wordt er een feestelijk diner georganiseerd voor iedereen in de vorm van Gewestelijke en Nationale Conferenties. Door middel van Trainingen op het gebied van geloofsverdieping en praktische vaardigheidstrainingen op het bestuurlijke vlak worden belangrijke mineralen en vitamines doorgegeven om het werk van Zusterhulp aan te kunnen.

Het is ook niet verwonderlijk dat er in de keuken van de NBVB de laatste jaren nogal wat recepten worden uitgewisseld: heel gewone, maar ook hartige recepten, die enigszins afwijken van de traditionele Hollandse Zusterhulppot. Wat te denken bijvoorbeeld van creatief-avonden, waar cadeautjes gemaakt worden voor vrouwen die in de prostitutie terecht zijn gekomen. De volgende bijeenkomst wordt dan besteed aan gericht bidden voor de prostituees en voor de vrouwen die die avond op pad zijn om de cadeautjes te brengen.

Betrokkenheid tonen bij gevangenen in gevangenissen is ook een mogelijkheid. Kerstdiners organiseren voor buitenstaanders. Sprekers met een interessant onderwerp voor een bepaalde doelgroep. Koffie-ochtenden *met* kinderopvang organiseren. Begeleiding van asielzoekers.

Projecten in het buitenland, aangereikt door onze Europese medezusters, financieren d.m.v. acties en last but not least zendelingen ondersteunen. Als uiting van onderlinge verbondenheid houden we één keer per jaar een gebedsbijeenkomst samen met alle Baptistenvrouwen in de hele wereld. Hoofdmoot op plaatselijk niveau blijft natuurlijk het omzien naar de eigen gemeenteleden.

Ook bestuurlijk wordt er steeds beter keukengerei aangereikt om te kunnen blijven kokkerellen. Aangeraden wordt om de bestuurlijke taak in stukjes te hakken, zodat je niet altijd alleen verantwoordelijk bent. De uitvoering van een recept aan een ééndags bestuur geven of een werkgroepje in het leven roepen om een verrassende maaltijd te serveren werkt bevrijdend voor een bestuur dat jarenlang geconfronteerd wordt met de vraag: "Wat eten we vandaag?"
De *Vrijheid* die zo'n groepje krijgt brengt de afdeling vaak in *Beweging*...

Een beweging die naar het doel leidt waar de NBVB uiteindelijk mede voor opgericht is: De leden te helpen hun werkzaamheden en hun roeping thuis, in de gemeente en in de maatschappij beter te kunnen vervullen (art. 1a en 1b van de statuten). Die roeping is niet vrijblijvend. NBVB-leden hebben in eerste instantie verantwoording af te leggen aan God onze Vader en aan Jezus Christus. Dat maakt onze organisatie tot een bezielende beweging waar voldoende voeding in zit om het gebod van Jezus waar te maken: Heb uw naaste lief als uzelf. Dat doen onze leden al 70 jaar. Het is één van de pijlers van ons bestaan: *Omzien naar de medemens.*
Wij dagen Baptistenvrouwen uit om die opdracht gestalte te blijven *geven* in een toekomst waar steeds meer zorg *gekocht* moet worden...
De NBVB is een organisatie met ontzaglijk veel mogelijkheden voor wie er gebruik van wil maken. Dat komt door 70 jaar ervaring en een up to date netwerk op wereld- en Europees niveau waar we altijd op terug kunnen vallen.

U weet nu wat er op het menu staat van de NBVB: geen oude taarten, maar **hartige taarten met een pittige vulling...**

> NEDERLANDSCHE BAPTISTE VROUWENBEWEGING „ZUSTERHULP".
>
> Art. 1. *Naam.* De Beweging draagt den naam van Nederlandsche Baptiste Vrouwen Beweging „Zusterhulp".
> Art. 2. *Doel.* Haar doel is de vrouwen der Baptiste Gemeenten in Nederland
> a. voor te lichten en te helpen om haar roeping thuis, in de gemeenten, in de Unie en de maatschappij beter te vervullen;
> b. op te wekken helpend deel te nemen aan den arbeid der in- en uitwendige zending, in het bijzonder aan dien van de plaatselijke gemeente en van de Unie van Bapt. Gem. in Ned.
> Art. 3. *Bereiking van het doel.* Zij tracht dit doel met alle beschikbare en geoorloofde middelen te bereiken, o.a. door:
> a. Samenwerking;
> b. Conferenties voor vrouwen;
> c. Oprichting van afdeelingen;
> d. Het geven van raad en daad;
> e. De drukpers.

De eerste drie artikelen van het concept-reglement van de NBVB bij de oprichting in 1932.

Zr. Wies Dijkstra is lid van de Baptistengemeente Kollumerzwaag. Ze is contactpersoon voor de NBVB naar de Europese Baptisten Vrouwen Unie toe.

Een jonge en een oude zuster over de NBVB

Door: Hannie Mansens-Heebink

Ankie van Klinken-Ensing komt uit Emmen. Ankie is 30 jaar en in haar maatschappelijke leven werkt ze parttime als voedingsassistent op de kinderafdeling in het ziekenhuis. Ze studeert voor medisch secretaresse. Op de Gewestelijke Trainingsdag in september 2001 in Stadskanaal was Ankie de jongste zuster.
De oudste zuster op die Trainingsdag was Riny Cannegieter. Riny is 85 jaar en woont in een gezellig appartementencomplex voor ouderen in het hartje van Winschoten. Op latere leeftijd is ze nog getrouwd en is nu weduwe.

Ankie is opgegroeid in een actief Baptist gezin. Haar ouders waren heel actief in elke baptistengemeente waar ze woonden. Voor zover Ankie zich weet te herinneren was dat in Arnhem, waar ze de zondagsschool bezocht. Later in Goes, waar haar ouders mede de gemeente aldaar hielpen op te starten. Ook in de gemeenten Klazienaveen en Coevorden was de familie actief. Ankie is in januari 1987 in Coevorden in de baptistengemeente gedoopt. Nu is ze getrouwd en woont in Emmen. Daar is ze lid van de gemeente Emmen 'De Bron'.

Al zeven jaar is ze lid van Zusterhulp. Haar moeder was actief lid van de afdeling en vroeg of Ankie ook wilde komen nu ze getrouwd was. Na enige aarzeling is ze gegaan en werd snel opgenomen in de zusterkring ondanks het grote leeftijdsverschil. Oud of jong het maakt niet uit. Het kan best samen en het is nog gezellig ook.

Riny is opgegroeid in Winschoten. Van huis uit was het gezin Hervormd. Riny kwam via evangelisatiewerk van de Baptistengemeente Nieuwe Pekela tot geloof. Daar werd ze op 2 april 1939 gedoopt. Lopend ging ze toen steeds van Winschoten naar Nieuwe Pekela om de gemeente daar te bezoeken. Later hebben ze met 5 à 6 leden een gemeente opgestart in Winschoten. Ze gingen aardappels rooien en werken op de ritssluitingfabriek om geld te verdienen voor de kerk. Zo begon het en nu heeft de gemeente ongeveer 200 leden.

Al snel werd er ook een Zusterhulpafdeling opgericht, waar Riny jarenlang secretaresse van is geweest. Ook nog een tijdje penningmeester. Deze vereniging komt nu nog elke 14 dagen bijeen.
Later werd er in de gemeente Winschoten een Vrouwencontactgroep opgericht. Hier gaan de wat jongere zusters naar toe en ze komen 1 keer per maand samen. Riny is hier ook lid van geworden, want er werd niet naar leeftijd gekeken. Als je je thuis voelt ben je welkom.
Beide verenigingen vieren gezamenlijk Pasen, Kerst en de Baptisten Wereld Vrouwen Gebedsdag.

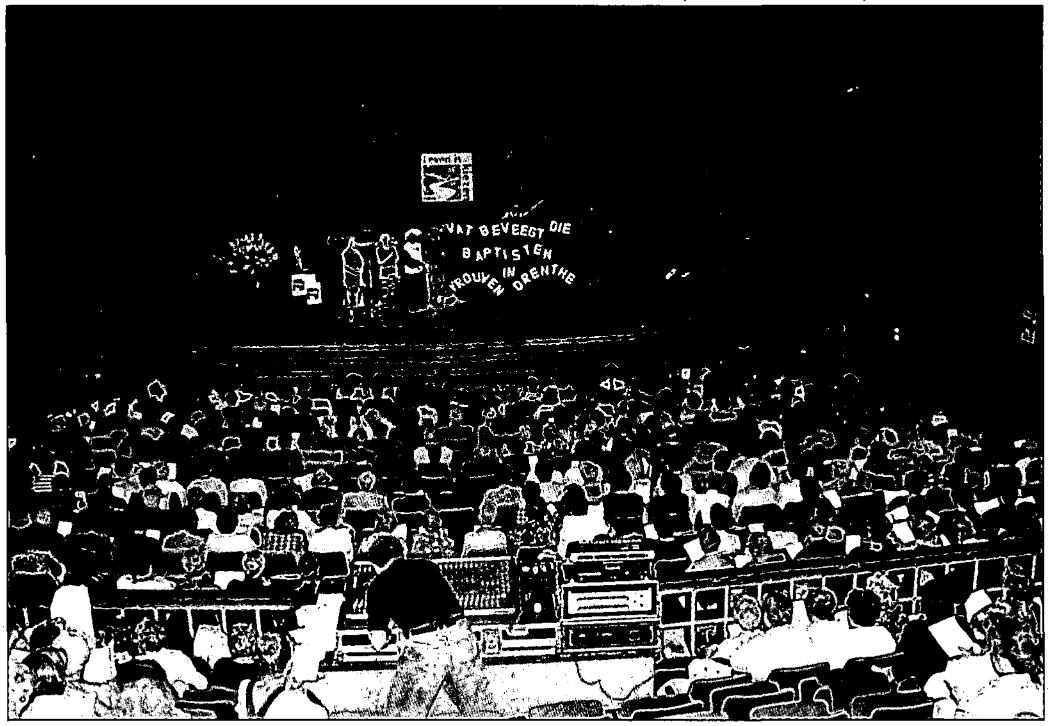
Ankie vertelt dat het programma van hun zusterhulpavonden heel afwisselend is en iedereen zich er goed in kan vinden. Avonden met een spreker, een creatieve avond, een programmagroep die de avond verzorgd of af en toe een thema-avond. Het jaarthema van de NBVB komt ook op zo'n thema-avond aan bod. De gebedskalender van de NBVB wordt elke maand gebruikt door hun afdeling. Eén keer per jaar houden ze een rommelmarkt en die brengt geld op voor de zending. Door de verkoop van koeken elke maand werd er vorig jaar zo'n *f*1000,- opgebracht. Zusterhulp werkt mee met gemeentelijke activiteiten bijvoorbeeld door medewerking op een zendingsavond. Ze voelen zich nog altijd heel nauw betrokken bij het zendingswerk. Bejaarden boven de 70 jaar worden bezocht evenals de zieken. Kaarten worden gestuurd met de namen van alle leden erop naar de personen die genoemd worden in de rubriek 'Gezonden voor Zieken' in het blad

Archief A. Tessers

Zusterhulpgroep in de jaren vijftig.

van de NBVB *De Kandelaar.*

NBVB

Veel van de zusters van de afdeling bezoeken de Gewestelijke Conferentie één maal per jaar. Dit jaar gaan er heel wat zusters van de afdeling naar de Jubileumdag van de 70 jarige NBVB. Eén maal per jaar organiseren de drie "Emmense" afdelingen gezamenlijk een Miniconferentie. De Baptisten Wereld Vrouwen Gebedsdag wordt op een zusterhulpavond gehouden, zodat ook de werkende zusters in de gelegenheid zijn om dit mee te beleven. De wereldwijde verbondenheid wordt hierdoor extra benadrukt. Je ziet het bruist van de activiteiten in 'De Bron'.

Wat is nu het verschil tussen de vrouwenvereniging van vroeger en nu? Riny vertelt dat er vroeger eerst een bijbelbespreking was en dan werd er voorgelezen. Dan was het muisstil en werd er naar een spannend boek geluisterd. Daar hoef je nu niet meer mee aan te komen. Ook was er wel eens een bijdrage van iemand. Er werd gespaard voor een uitstapje en voor de zending. Nu wordt er meer gepraat met elkaar of gediscussieerd over een bijbelgedeelte. Ook zijn er wel eens sprekers. Omdat Riny al van kinds af aan slechthorend is, heeft ze veel moeite om dat te volgen en ontgaat haar dan wel eens wat. De Gewestelijke Besturendagen en Gewestelijke Conferenties worden ook door haar afdeling bezocht. Jaarlijks gaat er ook een afvaardiging naar de Algemene Vergadering van de NBVB. Ook haar afdeling gaat samen met de omliggende afdelingen in een bus naar de Jubileumdag van de NBVB op 20 april in Harderwijk.

Ankie is sinds februari vorig jaar presidente van haar afdeling geworden. Misschien wel de jongste presidente binnen de NBVB. Eerder is ze actief geweest binnen de NBJB, ook in bestuursfuncties van het gewestelijk werk van de NBJB. Ze vond dit altijd heel leuk, was heel actief en ging naar alle toog- en jongerendagen en naar de kampen op 'De Vinkenhof'. Ze heeft toen heel wat ervaringen opgedaan die ze nu weer kan gebruiken. Ze wilde daarom de taak als presidente van de zusterhulpafdeling wel op zich nemen en proberen. Ze verzorgd op de afdeling de opening en de inleiding en heeft verder de leiding van de avonden. Ankie zegt blij te zijn met zo'n actief bestuur op de afdeling. Ze heeft veel steun en ze hoeft het echt niet alleen te doen. Ze doen alles samen. De eerste NBVB training die Ankie meemaakte was een training over Esther. Dit heeft grote indruk op haar gemaakt en vond ze zeker de moeite waard.

De afdeling waar Ankie presidente van is heeft 40 leden. Zeker niet alleen oude leden. Over de de toekomst van de NBVB wordt niet zoveel gesproken. Dit leeft niet zo onder de leden. Maar er wordt wel meer aandacht aan besteed dan voorheen, omdat er in de vereniging leden zitten die ook in het Landelijke werk actief zijn. Dan worden de onderwerpen die in het land spelen door hen toegelicht en komt het wat dichterbij.

Wat vindt Ankie zelf van de toekomst van de NBVB? Wat betreft de eigen afdeling zit het wel goed. Er is animo genoeg en er komen toch steeds weer nieuwe leden bij. Wat het Landelijke werk betreft is het nog even afwachten hoe alles zich ontwikkeld. Ankie geeft wel aan dat ze het jammer vindt dat de gemeente te vaak op een tweede plaats komt. Er zijn veel gemeenteleden heel actief buiten de gemeente, zodat er weinig tijd over blijft om binnen de gemeente de taken op te pakken. Dat werpt soms een wat sombere blik op de toekomst.

Als ik Riny vraag of ze wat weet over de veranderingen en vernieuwingen binnen de Unie en hoe de NBVB daar zou inpassen, is haar antwoord duidelijk maar krachtig: "Ik ben 85 jaar en er is in mijn hele leven zoveel veranderd en vernieuwd vanaf 1916 tot 2002, dat ik het bijna niet meer kan volgen. Mijn ouders wisten maar amper wat een taxi was en ik kan overal komen waar ik wil met een taxiplus regeling. Wat een verschil. Nu weer de veranderingen en vernieuwingen met de Euro, het valt voor mij niet mee. Ik heb ervaren dat veel vernieuwingen niet altijd verbeteringen waren. Nu hoeft het voor mij niet zo nodig meer. Van mij mag het zo blijven zoals het nu is. Dat wil niet zeggen dat ik bij de pakken neerzit, ik blijf actief en help mee waar ik kan en zolang ik nog kan. Ik hoop dat ik nog lang kan genieten van alles wat ik meebeleef in de gemeente en op de zusterhulpafdeling en het Vrouwencontact. Kinderen en familie heb ik niet, maar ik weet dat broeders en zusters als een kring om mij heen staan en dat is heel belangrijk voor mij."

Zr. Hannie Mansens is lid van de Baptistengemeente Emmercompascuum. Ze is secretaris van het Landelijk Bestuur van de NBVB.

Bijbel Open

Een vrouw bij een bron

Enkele gedachten bij een beeldje uit Afrika, dat doet denken aan de Samaritaanse vrouw

Door: Linda Schipper

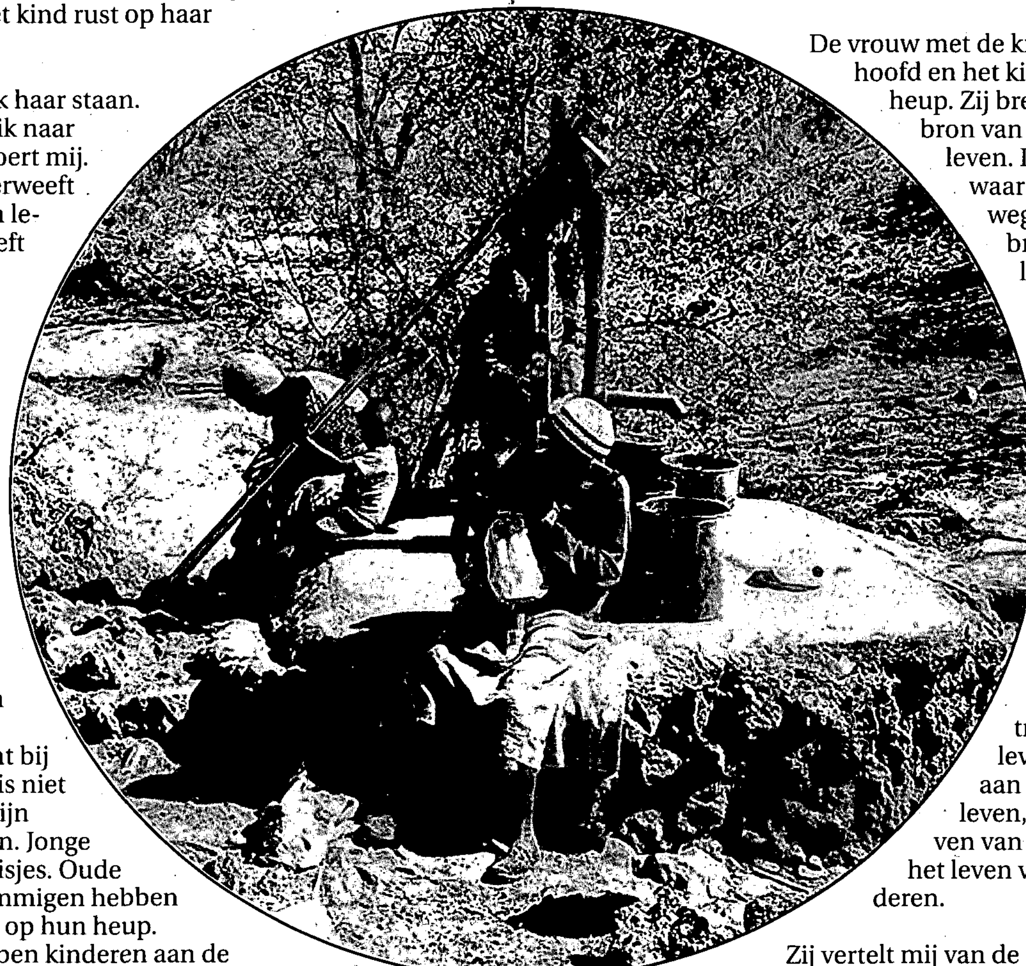
Enkele jaren geleden kreeg ik een beeldje van een Afrikaanse pastor. Sindsdien staat het op mijn werktafel. Het is een vrouw met een kruik op haar hoofd en een doek om haar schouder. Die doek draagt haar kind. Het kind rust op haar heup.

Elke dag zie ik haar staan. Elke dag kijk ik naar haar. Ze ontroert mij. Haar leven verweeft zich met mijn leven. In mij leeft haar verhaal.

De vrouw met een kruik op haar hoofd en een kind op haar heup. Uren heeft ze gelopen. De kruik op haar hoofd is leeg. Het kind op haar heup zingt en zoekt haar borst. Ze komt bij een bron. Ze is niet de enige. Er zijn meer vrouwen. Jonge vrouwen. Meisjes. Oude vrouwen. Sommigen hebben ook kinderen op hun heup. Anderen hebben kinderen aan de hand. De vrouwen ontmoeten elkaar. Ze praten met elkaar. Ze delen hun verdriet met elkaar. Ze hebben plezier samen. Ze laten hun kinderen met elkaar spelen.

Ze halen water uit de bron. Ze vullen hun kruiken. Als haar kruik vol is, roept ze haar kind en tilt het op haar heup. Een andere vrouw zet de kruik op haar hoofd. Ze moet nog uren lopen. De kruik op haar hoofd is vol water. Het kind op haar heup zoekt haar borst en valt in slaap.

Het verhaal van deze vrouw met de kruik op haar hoofd en het kind op haar heup leeft in mij. Ze leeft in mij en met haar het op weg zijn naar de bron, naar het water, naar het leven. Ze

leeft in mij en met haar de trouw, waarmee ze elke dag water haalt. Water om te leven. Leven voor zichzelf, leven voor haar dorp, leven voor haar kind. Ze leeft in mij en met haar de gemeenschap, die zij vindt rond de bron. De gemeenschap, waarin zij verdriet kan delen, en plezier kan hebben en samen kan zijn.

De vrouw met de kruik op haar hoofd en het kind op haar heup. Ze vertelt mij van de Samaritaanse vrouw, die een Joodse man ontmoet bij een bron. Twee mensen, die hun dorst en hun leven met elkaar delen. Ze brengen elkaar bij de bron van het levende water.

De vrouw met de kruik op haar hoofd en het kind op haar heup. Zij brengt mij bij de bron van mijn eigen leven. De bron, waarop ik naar op weg ben. De bron van het levende water. Zij vertelt mij van de trouw. Elke dag op weg zijn naar de bron van het levende water. Elke dag opnieuw een kruik vullen met levend water. Elke dag trouw aan het leven. Trouw aan mijn eigen leven, aan het leven van anderen, aan het leven van mijn kinderen.

Zij vertelt mij van de gemeenschap rond de bron van het levende water. Want het levende water brengt mensen bij elkaar. Mensen, waarmee je verdriet deelt, waarmee je plezier hebt, waarmee je samen bent, waarmee je leeft.

De Samaritaanse vrouw met de kruik op haar hoofd en het kind op haar heup. Zij leeft in mij.

Ds. Linda Schipper is voorganger van de Baptistengemeente Heerenveen.

Het trainingswerk van de NBVB

Door: Riet Corporaal

Het trainingswerk van de NBVB bestaat nu alweer 26 jaar. We zijn begonnen met driedaagse trainingen op 'De Bron' te Dalfsen. Dat was voor vele vrouwen een uitstapje met inhoud. Zomaar drie dagen weg, wat moest daar veel voor geregeld worden. Maar als we er dan waren vergaten we alles en genoten van de ontmoeting met elkaar en het samen delen van ons geloof.

Vele thema's zijn de revue gepasseerd. Op vele manieren bespraken we de positie van de vrouw in de gemeente en de maatschappij. We ontdekten vele raakvlakken tussen deze werelden waarvan we deel uit maken. Het eerste thema was 'De vrouw meer dan een koraal' uit Spreuken. We mochten naar onszelf kijken en ontdekken hoeveel we waard zijn. Welke mogelijkheden we hebben om inzetbaar te kunnen zijn binnen en buiten de gemeente. Zo is het al die jaren gegaan. We namen vrouwen uit de Bijbel als voorbeeld en bespraken dat met elkaar. Soms konden we het beleven via een rollenspel. Vrouwen als Ruth, Esther en Lydia.

NBVB

Daarnaast gaven we trainingen aan bestuursleden. Besturen dat kun je leren en daar is veel gebruik van gemaakt. We begonnen op 'De Bron', maar kwamen al snel terecht op het SBI te Doorn. Het SBI is gespecialiseerd in opleiding en begeleiding van trainingen. Wij konden daar zelf aangeven wat ons doel was en samen met trainers van het SBI werkten we dat uit. Hierdoor konden we de trainingen nog beter voorbereiden. We hebben hele goede herinneringen aan de trainers van het SBI. Zij leefden zich echt in wat betreft ons doel en we voelden elkaar ook goed aan. Dat was ook een eerste vereiste om met trainers te werken.

De kosten voor het houden van trainingen op het SBI werden ten dele betaald door subsidie, maar zoals het veelal gaat ook hier komt een eind aan. We mogen dankbaar zijn voor de gelegenheid die we hadden om daar vele jaren te kunnen verblijven. Voor kadertrainingen kunnen we er nog steeds terecht. We zochten naar nieuwe wegen om het trainingswerk te kunnen laten doorgaan. Er zijn nu trainers opgeleid binnen onze eigen geloofsgemeenschap. Zij werken op vrijwillige basis en zo is er weer de mogelijkheid om door te gaan. We zien hierin de leiding van God, we mogen doorgaan.

Vorig jaar werden er vijf trainingen in de gewesten gehouden. Het thema was 'Lydia, een vrouw van deze tijd', waarin we ontdekten dat de vrouwen van vroeger ook een volledige baan hadden, maar dat zij daarnaast toch nog tijd vrijmaakten voor God. Lydia was druk bezet, maar toch... zij nam tijd voor God, ze vertelde het evangelie aan hen met wie ze in aanraking kwam. Ze benutte de kansen die zij door haar werkzaamheden kreeg.

De NBVB heeft voor dit najaar een tweedaagse training opgezet die nog verder uitgewerkt moet worden. We willen dit keer gaan samenwerken met studenten van ons seminarium. Studenten gaan dan de inleidingen verzorgen en de trainers de werkvormen. Samen met de trainingscommissie vinden de voorbesprekingen plaats en komen we tot een goed geheel. We zijn erg blij met de samenwerking met het seminarium om zo de studenten te betrekken bij het vrouwenwerk binnen de baptisten unie. Geweldig, wat een mogelijkheden.

Het trainingswerk dat we zijn begonnen als vrouwen, die met elkaar in gesprek wilden zijn over hun geloof en leven, willen we voortzetten. We blijven zoeken naar nieuwe wegen en mogelijkheden die er zijn, het gaat door!! We mogen terugzien met dank aan God en het ook voor de komende tijd van Hem verwachten.

Zr. Riet Corporaal is lid van de Baptistengemeente Arnhem-Centrum. Ze is voorzitter van de trainingscommissie van de NBVB.

Unie- en gemeentenieuws

Doopdiensten

Hengelo Centrum 1: Jan Morssink (51 jaar); Stavoren 4: Paul Oegema (32 jaar), Tineke Oegema (37 jaar), Arno Boersma (22 jaar) en Johanna Joustra (16 jaar); Hengelo 't Venster 1: Coby Berends (51 jaar).

Gemeenteopbouw werkers

Op de Algemene Vergadering 2001 is ingestemd met een voorstel om twee full-time functies voor gemeenteopbouwwerkers aan gemeenten ter beschikking te stellen tegen betaling. Nu kunnen we u berichten dat per 1 april a.s. dit gemeenteopbouwwerk gaat beginnen. De gemeenten Pernis en Krommenie krijgen als gemeenteopbouwwerker ds. Peet Wijchers voor resp. 0,4 fte en 0,1 fte. Ds. Teun van der Leer zal de gemeente Groningen-Noord gaan ondersteunen voor 0,25 fte. De gemeente Appingedam tenslotte krijgt ds. Anne de Vries als gemeenteopbouwwerker voor 0,25fte. Gezamenlijk hebben de gemeenteopbouwwerkers dan ook tijd van 1 fte voor het totale Uniewerk.

Martin Baas

Radiodienst Stadskanaal-Zuid

24 maart, 17.02 uur, 747 AM
Wat een binnenkomer! Op dit thema wordt ingegaan tijdens de Palmpasendienst van de Baptistengemeente Stadskanaal-Zuid. Ds. Harry Nobbe denkt in de dienst na over de intocht van Jezus in Jeruzalem. Door het volk werd Hij enthousiast welkom geheten. Een week later was de stemming totaal omgeslagen: Jezus werd aan het kruis geslagen. Maar Jezus stond op met Pasen. Dit vraagt ook u om reactie: welke betekenis heeft het geloof in Jezus eigenlijk voor ons? Willen we Hem enthousiast uitnodigen in ons leven, niet voor eventjes, maar voor altijd? Aan de dienst wordt meegewerkt door de dramagroep Exposure. Het combo van de gemeente begeleidt de samenzang.

ZvK

Actie voor kerk in België

In het Kerstnummer 2001 van *De Christen* kon u lezen over de dreigende sluiting van een baptistengemeente in België. Graag willen we u laten weten dat er een bedrag van 953,56 Euro is overgemaakt voor de gemeente, waarvan 1 persoon 750,00 Euro. Dit bedrag is binnengekomen n.a.v. het artikel in *De Christen*.
In het blad *Uitdaging* heeft het artikel inmiddels ook gestaan, maar daarop hebben wij nog geen reacties ontvangen.
Hartelijke groeten,

Fien Nederlof

Vooruitblik

Het volgende nummer van *De Christen* is een special rond Pasen met o.m. meditaties over Witte Donderdag, Goede Vrijdag, Stille Zaterdag en Pasen.

Werkgroep Jongeren Evangelisatie

Zomeracties 2002

Acht dagen vakantievieren op het omgebouwde binnenvaartschip de Res Nova en veel over jezelf leren? Dat kan!
Tot nu toe heeft de WJE in samenwerking met een plaatselijke gemeente ieder jaar bootevangelisatie georganiseerd. Dit jaar storten we ons op iets nieuws. Veel jongeren laten weten graag gevormd, toegerust te willen voordat ze zich willen inzetten in vormen van jongerenevangelisatie. Jongeren hebben vaak wel een vaag idee waar ze redelijk goed in zijn en waar ze wat minder bedreven mee uit de voeten kunnen. Je kan bijvoorbeeld gemakkelijk tot een gesprek komen en het gesprek zelf loopt altijd wel, maar of je daarmee ook een evangelist bent? Vragen over jezelf zoals 'wie ben ik nu eigenlijk als christen?' en 'wat betekent dat voor mij in mijn contacten met jongeren en het staan in de maatschappij ?' zijn niet zomaar te beantwoorden. Wil je samen met anderen over deze vragen nadenken en naar antwoorden zoeken dan nodigen we je uit om met ons 8 dagen te gaan varen op de Friese meren van zaterdag 10 tot zaterdag 17 augustus. Uiteraard gebruiken we ook veel tijd om te recreëren. Daar staan de Friese meren en het verblijf op een schip borg voor. Er is beperkt plaats aan boord. Geef je dus snel op.
De prijs is 95,00 Euro p.p. Meer informatie: peet.wijchers@filternet.nl

PeetWijchers

ADRESSEN

De nieuwe secretaris van de gemeente Muntendam is: br. J. Karst, Duurkenakker 18, 9651 DA Meeden, tel. 0598-616935.

De nieuwe penningmeester van de gemeente Muntendam is: br. J.G. Jager, Mr. Moddermanstraat 11, 9641 EE Veendam, tel. 0598-628324.

De nieuwe secretaris van de Baptisten Gemeente Harlingen is: br. H. Tienstra, De Eendracht 22, 8862 RE Harlingen, tel. 0517-413098

"De Heer is mijn herder, mij ontbreekt niets".
Psalm 23

Door de Heer Thuis gehaald onze zuster

GEESKE STUUT-VIEL

in de leeftijd van 83 jaar.
2 maart 2002

Baptisten Gemeente Winschoten

In vertrouwen op de Here God is na een veelbewogen leven op 7 februari van ons heengegaan onze broeder

HERMAN BLENKERS

in de leeftijd van 79 jaar.

Baptisten Gemeente Hengelo
't Venster

Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven
Johannes 14: 6

Op de leeftijd van 80 jaar is van ons heengegaan onze broeder

JOHANNES VISSER

21 februari 2002

Baptisten Gemeente Sneek

Lang heb ik gezocht naar vrede met een bang, beklemd gemoed;
Nu heb ik de rust gevonden, slechts vertrouwend op Uw bloed.
Lofzangen en Gebeden 489

Op de leeftijd van 62 jaar is op God Zijn tijd overleden onze broeder,

JAN TAMMO PERDOK

* 02-12-1939 † 25-02-2002

Baptisten Gemeente Hoogezand-Beukemastraat

In haar Heer en Heiland ontslapen onze zuster

S. HOFHUIS-STEENNIS
weduwe van ds. F.G.J. Hofhuis

op de leeftijd van 84 jaar.

Samen met haar man heeft zr. Hofhuis verschillende Baptisten gemeenten gediend.

Baptisten Gemeenten 'Beth-El' en 'De Schutse'

Hoogeveen, 7 februari 2002

Met hem ben ik de vrede
Hij noemt mij bij Zijn Naam
Ik ben één van Zijn leden
Waar Hij ging kan ik gaan
Gez. 214 – 4a

Op 1 januari is overleden onze zuster

MARIA VAN DER LAAN-KIJF

op de leeftijd van 87 jaar.

Baptisten Gemeente 'De Hoeksteen' Veendam

Ik kan slapen zonder zorgen,
want slapend kom ik bij U thuis.
Alleen bij U ben ik geborgen.
Gij doet mij rusten tot de morgen,
en wonen in een veilig huis.

Op 17 februari 2002 is door haar Heer en Heiland thuisgehaald Zijn kind, onze zuster

HINDRIKJE WESTERKAMP-STUTS

in de leeftijd van 89 jaar.

Baptisten Gemeente Rotterdam-Centrum

"De Heer is mijn Herder"

In dit vertrouwen is op 1 februari 2002 van ons heengegaan onze geliefde zuster

HILTJE GRINGHUIS-VENEMA

in de leeftijd van 82 jaar.

Baptisten Gemeente te Nieuw Weerdinge

Agenda

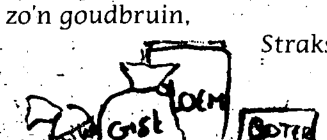
16 maart	Zendingsdag Unie Zendings Commissie te Zwolle
6 april	Volleybaltoernooi gewest Groningen-Drenthe te Stadskanaal
20 april	Jubileumviering NBVB te Harderwijk

Brood bakken

"Nou, leuk hoor," moppert Ruud het Hertje zachtjes. Daar staat hij dan in de keuken van zijn tante Simone het Hert. Op een krukje en met een groot schort voor. Zijn haar is wit van het meel, maar zijn snuitje staat ontevreden. Nou hadden ze zo'n leuk plannetje bedacht. Ruud heeft de hele vakantieweek bij z'n tante gelogeerd. Nu is het alweer zaterdag en vanavond komen z'n papa en mama hem halen. Maar eerst gaan ze met z'n allen eten. "Als we nou samen eens zelf brood bakken," had tante Simone bedacht. Dat was nog eens een goed plan! Ruud zag de verbaasde gezichten van zijn vader en moeder al als hij zo'n goudbruin, zelfgebakken brood voor hun neus zette.

Maar nu! Hij kijkt nog eens in de bak die voor hem staat. Tante Simone heeft het meel en het gist en de boter en alles wat er in brood moet, in de kom gestopt. "Ga jij maar kneden," zei ze toen alles er in zat. Nou, dat was mooi tegengevallen. Er zat maar heel weinig in!

Straks hebben ze maar een heel klein broodje. "Lekker gierig van tante Simone," denkt Ruud. Maar ja, dat kun je nou eenmaal niet tegen je tante zeggen.

Even later komt tante Simone weer binnen. "Is het gelukt?" vraagt ze vrolijk. Ze pakt de bak en legt er een theedoek op. "Zo, nou hoeft het alleen nog maar te rijzen," zegt ze. En ze zet de bak met de theedoek erop op de verwarming in de huiskamer. "Reizen?" denkt Ruud.

Nou ja dat zal wel. Voor zijn part reist dat brood naar de maan. Voor hem is alle lol er wel af. En hij gaat naar buiten om te voetballen.

"Ruud, kom je?" klinkt na een tijdje de stem van zijn tante. "Dan gaan we nu het brood in de oven doen." Nog steeds een beetje chagrijnig loopt Ruud naar binnen. Zijn tante heeft de kom al in de keuken gezet. Ruuds ogen worden groot van verbazing als hij daar binnenkomt. Dat hele kleine beetje deeg is opeens heel veel geworden. Hoe kan dat nou? "Ja," legt tante uit. "Dat komt van het gist. Als je dat door het deeg doet en je zet het een tijdje onder een doek in de warmte, dan gaat het deeg rijzen. Dat betekend dat het meer wordt." Tjonge, daar had Ruud nog nooit van gehoord. Rijzen! Samen met zijn tante stopt hij het deeg in een bakvorm. Dan zet hij hem in de oven. En als zijn vader en moeder komen, kunnen ze hen tracteren op een heerlijk verse, zelfgebakken boterham!

Broodjes bakken

Om ongeveer 10 broodjes bakken heb je het volgende nodig:

350 gram bloem	1 steelpan
2 dl.melk	1 kom
10 gram gist	1 bakplaat
30 gram boter	1 vochtige doek
15 gram basterdsuiker	

Zorg dat alles op kamertemperatuur is.

Doe de bloem in de kom en roer het zout en de basterdsuiker er goed doorheen. Laat de boter in het steelpannetje langzaam smelten (of laat je vader of moeder dat doen) en giet er de melk bij. Wacht tot het botermelkmengsel een beetje is afgekoeld. Roer het gist erdoor. Doe het hele mengsel nu bij de bloem en kneed het ongeveer tien minuten. Het is deeg is goed als het soepel aanvoelt en niet meer aan je handen blijft plakken.
Dek de kom nu af met de vochtige doek en laat het deeg op een warme plek rijzen tot de hoeveelheid verdubbeld is (niet te vaak onder de doek kijken, want dan zakt het deeg in!).
Doe boter op de bakplaat. Verdeel het deeg in tien gelijke bolletjes. (Je kunt er natuurlijk ook zelf vormen voor verzinnen. Of er rozijntjes, maanzaadjes enz. op doen). Dek ze weer af met de natte doek, zodat ze nog een beetje kunnen narijzen.
Laat je vader of moeder de oven aandoen en wacht tot die 10 minuten is voorverwarmd. Vraag dan of ze de broodjes op de bakplaat in de oven willen zetten.
Als je broodjes na ongeveer tien minuten mooi lichtbruin zijn, zijn ze klaar.

EET SMAKELIJK!

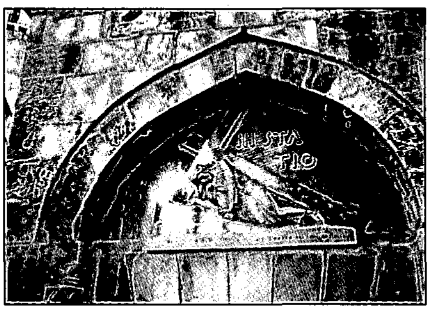
Heleens Brievenbus

Hallo allemaal! Hadden jullie daar wel eens van gehoord, van gist? De Here Jezus heeft het er in de Bijbel ook over. Dan noemt hij het 'zuurdesem'. Hij vergelijkt het met het Koninkrijk van God. Als het gist van Gods Koninkrijk in de wereld komt, dan lijkt het eerst maar weinig uit te maken. Maar dan gaat het 'rijzen'. En het wordt steeds groter, tot op de dag dat iedereen zal weten dat Jezus Koning is!

Groetjes van Heleen de Zwart
Zweerslaan 6
6711 GE Ede

Samenstelling: Heleen de Zwart

T.A.R. de Zwart

'Gij zijt vrijgekocht met het kostbare bloed van Christus'

Nog een paar dagen en dan is het Pasen, dan vieren we dat de Here Jezus Christus waarlijk is opgestaan! Dit nummer van *De Christen* staat in het teken van Pasen, met bijzondere aandacht voor de vier-dagen-cyclus van Witte Donderdag, Goede Vrijdag, Stille Zaterdag en Paaszondag. In vier meditatieve artikelen wordt bij deze dagen stilgestaan. Verder kunt u in een interview met een ouderling liturgie lezen hoe een baptistengemeente via die periode van vier dagen op een bijzondere manier toeleeft naar Pasen, waarin de liturgie een belangrijke functie vervult. Verder in deze *De Christen* een boekrecensie over geloofsopvoeding waarbij mede aandacht voor het vieren van christelijke feestdagen in een gezin. In dit nummer ook geschiedenis van het christendom, een column, het derde deel waarover baptisten het eens zijn en de kinder- en jongerenpagina.

Van Palmzondag naar Pasen, een periode van bezinning waarin we gedenken dat Christus voor ons is gestorven aan het kruis op Golgotha en na drie dagen is opgewekt uit de dood. Een tijd waarin we gedenken dat wij 'vrijgekocht zijn met het kostbare bloed van Christus' (1 Petrus 1:18-19). Niet zilver, goud of andere vergankelijke dingen in deze wereld kunnen de mens redden. Het bloed van Jezus Christus is de enige prijs voor de verlossing van mensen; het kostbare bloed als van een onberispelijk en vlekkeloos lam; het bloed van de Zoon van God.

Hieruit blijkt hoe kostbaar een mens is voor God, Zijn schepsel. Dat God Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft om aan het kruis te sterven, want hoe groot de menselijke inspanningen ook zijn, die kunnen de verbroken relatie tussen God en mensen niet herstellen. Toen de Here Jezus aan het kruis stierf, scheurde het voorhangel in de tempel in tweeën; het voorhangsel dat een scheiding maakte tussen de ruimte van God en de ruimte van mensen. Alleen door het bloed van onze Heiland kunnen we voor Gods troon verschijnen; de Here Jezus is nu onze Hogepriester. Zoals de Here Jezus ook zegt in Johannes 14:6: 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij'.

Gezegend Pasen toegewenst.

Mariska Oegema

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 12 april 2002. De kopij voor dit nummer moet op 28 maart 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen. Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde dan wel geïnterviewde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres:
DeChristen@UnievanBaptistengemeenten.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Bureau van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

INHOUD

Ouderling liturgie van Arnhem-Centrum

"De gemeente leeft op een bijzondere manier naar Pasen toe"

Door: Mariska Oegema

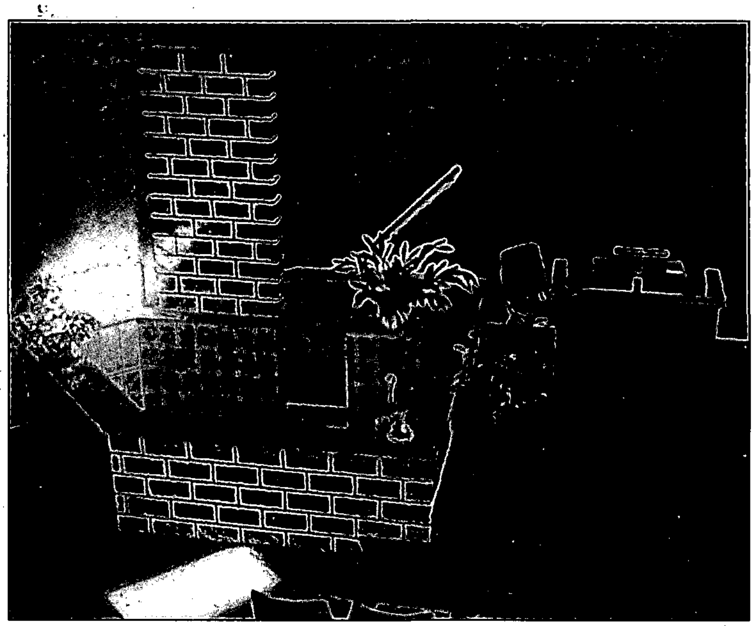
"Het is heel boeiend om met de liturgie van erediensten bezig te zijn. Elke keer probeer je andere vormen te ontdekken om dézelfde Boodschap op een nieuwe, frisse manier te brengen", aldus zr. J. van Leeuwen, ouderling liturgie en gebed van de Baptistengemeente Arnhem-Centrum. Ruim vijf jaar geleden werd in deze gemeente een liturgiecommissie in het leven geroepen om bijzondere vieringen zoals met Pasen en Pinksteren voor te bereiden.

De Baptistengemeente Arnhem-Centrum besteedt bijzondere aandacht aan de vier-dagen-cyclus van Witte Donderdag, Goede Vrijdag, Stille Zaterdag en Paaszondag. "Al in januari bedenken we een nieuw thema en verdelen we de taken. Dit jaar is het thema 'Verboden op te staan'. Als liturgiecommissie is het ons streven veel mensen uit de gemeente erbij te betrekken. We proberen vooral ook mensen te benaderen die nog niet zoveel in de gemeente doen. Zo kunnen zij verborgen gaven in zichzelf ontdekken en leren ook wij nieuwe talenten kennen", geeft zr. Van Leeuwen aan.

Vernieuwend

"De dienst op Witte Donderdag is eenvoudig. Naast de avondmaalsviering zijn er drie korte meditaties, één door onze voorganger Teun van der Leer en de andere twee door gemeenteleden. Dit jaar vieren we het Avondmaal in een grote kring. Het brood waarvan iedereen zelf een stukje mag afhalen en de beker gaan de kring door, terwijl iedereen elkaar kan aankijken. Doordat het brood en de beker op een andere manier worden aangereikt, raak je heel anders erbij betrokken; het werkt vernieuwend."

"Met Goede Vrijdag is er een evangelielezing uit het Evangelie naar Lucas. Het lijdensverhaal wordt in rollen verteld; zo zijn er een Petrus, een Pilatus, een Jezus en een verteller die achter in de kerk hun rol uitspreken", vervolgt zr. Van Leeuwen. "Er is ook 'het beklag Gods', waarin God zich beklaagt over wat de mensen doen naar Micha 5. 'Zo spreekt de Heer: Mijn volk, wat heb Ik u misdaan en waarin heb Ik u teleurgesteld? Terwijl Ik u uit het land heb bevrijd, brengt u Uw Redder gebonden naar het kruis. Terwijl Ik u door de woestijn heb geleid naar het land vloeiende van melk en honig, geeft u Mijn Zoon zure wijn te drinken en sterft Hij de kruisdood'. Na afloop wordt de Paaskaars gedoofd en verlaten we de kerk in donker en stilte."

Archief De Christen

Paaswake

"Met Stille Zaterdag houden we een Paaswake met enkele verhalen van bevrijding aan de hand van de vraag 'Waarom is deze nacht zo anders dan andere nachten?'. Dit is de nacht dat we gedenken hoe God hemel en aarde geschapen heeft en waarin het licht is opgegaan in de duisternis (Genesis 1:1-3). Dit is ook de nacht waarin we gedenken hoe God het volk bevrijd heeft en op weg ging naar het land van de belofte (Exodus 12:41-41). Dit is ook de nacht dat we gedenken hoe God de dood overwon (Lucas 24:2-6). De twee laatst-gedoopten dragen de nieuwe Paaskaars binnen, waarna iedereen elkaars kaarsen aansteekt; zo gaat het licht door de kerk."

"Elk jaar is er ook een moment van doopvernieuwing, waarin we terugdenken aan de doop en van daaruit ons opnieuw aan de Heer willen toewijden. Wie dat wil, krijgt de gelegenheid die beslissing te bekrachtigen. We zoeken steeds naar een andere vorm, waarbij heel duidelijk de bedoeling wordt uitgelegd. Zo kon men een kaart met het toewijdingslied 'Abba Vader' aan de Avondmaalstafel ondertekenen of door een leeg doopvont lopen om uitdrukking aan die nieuwe toewijding te geven", illustreert zr. Van Leeuwen.

Doopdienst

"Paaszondag is zoals in veel gemeenten een heel feestelijke dienst met veel muziek, soms ook drama en dit jaar zingt het gelegenheidskoor. Dit jaar is er met Pasen een doopdienst."

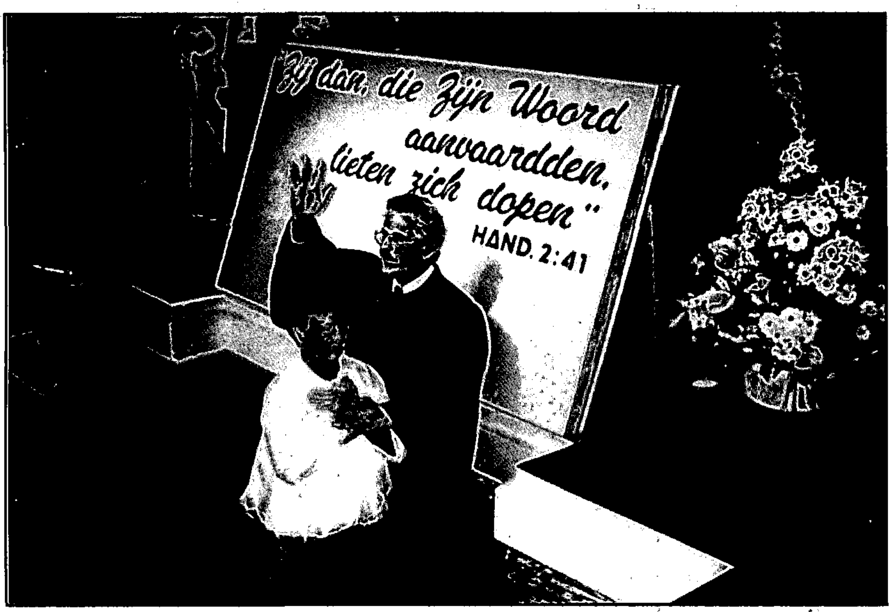
"Het is altijd weer een hele klus: het uitwerken van een thema, het maken van een liturgieboekje waarin alle vier diensten zijn gebundeld, het versieren van de kerk en alle andere voorbereidingen, maar de gemeente leeft zo op een bijzondere manier naar Pasen toe. Dat is heel fijn."

Waar zijn Baptisten het over eens?
De doop van gelovigen

Door: Anne de Vries

Soms lijkt het er wel op dat dit het enige is waar we het over eens zijn. Het is in elk geval hét onderwerp waar alle Baptisten gemakkelijk langdurig over praten, over de ervaring, de overwegingen, de details, de anekdotes (het is verleidelijk om er enkele te vertellen...), de dienst, de preek, de liederen enzovoort. Het is het symbool, dat ons het meest grondig samenbindt, sterker nog dan het avondmaal. Want het avondmaal wordt niet door ieder gemeentelid gevierd, maar de doop is wel door ieder gemeentelid ondergaan.

Nou is het niet zo, dat er geen debatjes zijn over de grenslijnen, over een minimum leeftijd bijvoorbeeld en een enkele keer over de vorm, of het desnoods ook met wat minder water nog geldig is. Maar grotendeels is er eenheid over de betekenis van de doop en de vorm ervan. De betekenis ligt in het getuigenis van het geloof van de dopeling zelf. Hoe indrukwekkend ook het getuigenis mag zijn van de ouders, de familie, de dominee en de gemeente, dat is allemaal niet beslissend. Beslissend is de persoonlijk keuze voor Christus, die zichtbaar en hoorbaar wordt door met Hem te sterven en op te staan door het watergraf heen en na belijdenis van geloof.

2e Exloërmond

Vorm en opdracht

De vorm is afgeleid van de Joodse wassing, zodat de dopeling cultisch rein wordt. Het Oude en Nieuwe Testament verwijzen er talloze malen naar en het lijdt geen twijfel, dat de doop van Johannes en die van de christengemeente deze basis hadden.

Er mag ook geen twijfel over bestaan, dat de Heer een aantal zaken aan zijn leerlingen heeft opgedragen. Daaronder valt ook de doop. De volgelingen van de Heer krijgen in Mattheüs 28 de opdracht te dopen. Elke nieuwtestamentische gemeente heeft die opdracht. We kunnen de doop dus niet afdoen als een Baptisten eigenaardigheid of hobby of stokpaard – we ervaren het als een opdracht van de Heer. De gemeente van de Heer is gehouden die opdracht uit te voeren. Wij doen het op zijn gezag en in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Soms hoor ik wel eens mensen praten over de doop alsof dat uitsluitend een zaak van innerlijke behoefte is, facultatief als het ware. Het doet mij altijd denken aan een bepaald sterspotje (ik ga hier niet uitleggen waar dat over gaat), waarbij een meisje, happend uit een grote zak popcorn zegt: "Dat kun je allemaal doen... als je dat wilt... het hoeft niet!" Nou, het hoeft dus wel! Want Jezus gebiedt het en wij hebben het uit te voeren. Het is niet facultatief, zoals sommige hedendaagse schriftkenners wel willen beweren, alsof het Mattheüs evangelie niet voor de gemeente van nu geschreven is en de opdracht van Jezus dus niet voor de mensen van nu verplichtend is. Wie zo denkt en spreekt, doet af aan de kracht en de eenheid van de Schrift.

De doop is een opdracht voor de gemeente van Christus. Maar ook voor de individuele gelovige! Hoeveel gewicht we ook willen hechten aan allerlei belemmerende factoren, hoezeer we ook willen laten meewegen wat de kerkgeschiedenis aan verwarring gebracht heeft, hoezeer we ook graag iedereen ter wille willen zijn – we kunnen niet verdoezelen, dat Petrus in Handelingen 2 zegt, wat de hoorders moeten doen: Zich bekeren, zich laten dopen in Jezus' naam en zich afkeren van een goddeloos geslacht. Dat is niet facultatief, maar een directe opdracht van de Geest, die het Petrus laat zeggen. Wie zich daaraan met menselijke argumenten of met het verknippen van de Schrift denkt te kunnen onttrekken heeft het mis – het woord van de Heer gaat voor.

Volgens mij zijn de Baptisten het daar ook over eens. Grensdebatjes zullen er voortdurend zijn, maar die versterken alleen maar de binnenste kern waar we het over eens zijn, de doop van gelovigen.

Ds. Anne de Vries is voorganger van de Baptistengemeente Hengelo-Centrum.

Buitenlands nieuws

Turkije

Het Turkse ministerie van binnenlandse zaken heeft de autoriteiten van negen provincies opdracht gegeven kerkdiensten zonder vergunning te verbieden. Voor 40 protestantse gemeenten betekent dit dat zij hun deuren moeten sluiten. 23 gemeenten hebben al een brief gekregen waarin staat dat zij illegaal samenkomen. Tot de gemeenten die zo'n brief kregen, behoort ook de evangelische gemeente uit de wijk Bostanci in Istanboel. Nog in december 2000 had het hooggerechtshof een beslissing van de overheid om deze gemeente niet te erkennen, teruggedraaid. Kerkelijke leiders zijn woedend. Zij wijzen erop dat de overheid met twee maten meet, want voor 81 procent van de in aanbouw zijnde moskeeën is ook geen vergunning afgegeven. Een aantal gemeenten heeft een rechtszaak tegen de overheid aangespannen. Hun raadsman Mustafa Demir heeft goede moed. "Gezien een recente grondwetswijziging en de huidige praktijk tegenover gebedshuizen van de moslims, hebben de protestantse christenen geen reden om zich bedreigd te voelen," zei hij.

Compass Direct

Noord-Korea

Voor april 2002 moeten meer dan honderdduizend Noord-Koreaanse gevangenen worden vrijgelaten. Eind december publiceerde het Noord-Koreaanse parlement een decreet, waarin algemene amnestie wordt afgekondigd voor personen die tot een verblijf in een werkkamp zijn veroordeeld wegens "misdaden tegen het land en de bevolking." De regering en de overheidsinstellingen "zullen alle stappen zetten die de mensen, die in een heropvoedingskamp verblijven, in staat stellen hun gewone leven weer op te pakken." Het is niet duidelijk om hoeveel gevangenen het gaat en welke 'misdaden' van de amnestie zijn uitgesloten. Open Doors schat dat er 200.000 mensen vastzitten in twaalf concentratiekampen, van wie hoogstuit 20 procent een strafbaar feit heeft gepleegd. Veel gevangenen zijn christen.

Open Doors

Vietnam

Sinds de Hmongs en andere etnische minderheden uit het centrale berggebied van Vietnam begin vorig jaar openlijk protesteerden tegen de discriminatie door de overheid, worden zij hevig vervolgd. Christelijke leiders zijn veroordeeld tot gevangenisstraffen van 6 tot 12 jaar. Desondanks worden zeer binnenkort zo'n duizend vluchtelingen uit Cambodja naar Vietnam teruggestuurd. Hiertoe is op 22 januari jl. een overeenkomst gesloten tussen Vietnam, Cambodja en de UNHCR (de vluchtelingenorganisatie van de Verenigde Naties). Volgens een woordvoerder van de UNHCR gaat het om een vrijwillige repatriëring, maar volgens waarnemers worden de vluchtelingen gedwongen. De waarnemers wijzen erop dat de UNHCR heeft toegegeven dat zij slechts sporadisch kan controleren hoe het met de teruggekeerde vluchtelingen gaat. Bovendien gaat de vervolging van de Hmongs en andere minderheden en de propaganda tegen hen onverminderd door.

Open Doors

Pakistan

Tot grote vreugde van de christenen heeft de Pakistaanse regering de Kieswet aangepast. Sinds 1980 mochten religieuze minderheden, zoals christenen en hindoes, alleen op hun eigen vertegenwoordigers stemmen. De officiële reden was dat de minderheden op deze manier verzekerd waren van een zetel. De christenen hebben altijd tegen deze wet geprotesteerd. Zij vormen zo'n kleine minderheid dat hun zetels geen enkel gewicht in de schaal leggen. Doordat zij niet op moslimpolitici mochten stemmen, hoefden deze politici ook geen moeite te doen om stemmen van minderheden te winnen. Zij konden ze eenvoudig negeren en hoefden dus ook geen verbetering van hun achtergestelde positie aan te bieden. Na aanvankelijke weigering kondigde president Musharraf half januari aan de omstreden wet op te heffen ten einde de invloed van godsdienstig extremisme te beperken.

BBC

Column over...

Vertrouwen

Door: S. Prost

Wat kun je je toch teleurgesteld voelen. Of beledigd, gekrenkt. Geschaad vertrouwen. In de stemlokalen dus lokaal gestemd. Dat zal straks wat worden met de landelijke verkiezingen. De lokale partijen zagen het wel zitten: mensen, het wordt te groot en te massaal, te gefuseerd, te mondiaal en te globaal. Terug naar het vertrouwde.
Welnu, had in de jaren '80 B. Rootmensen ("40 woorden in de woestijn") ons daar al niet een beeld van gegeven? De crisis van kerk, geloof en cultuur. Prachtig, maar ook heel realistisch. Van de cultuur constateerde hij de verschraling, de ontpersoonlijking en het wantrouwen. Dan vlucht de mens naar achteren, voren, binnen, buiten, boven, beneden, opzij en doet als een struisvogel (overigens, staande legt die vreemde vogel zijn kop bij onraad neer op het zand, al denken wij dat hij zijn kop in het zand steekt).
Door wantrouwen worden we teruggeworpen op onszelf, en idealen en onbevangenheid worden er door aangetast.
Maar, constateer ik dan, dat is heden ten dage toch geen wonder? Wordt er dan voldoende veiligheid, geborgenheid en vertrouwen geboden? Enkele voorbeelden. Kwam die BSE-ziekte uit de lucht vallen? Laten we met ons gedogen ook niet het kwaad over ons heen komen? Ondermijnen vergaande tolerantie en respect niet onze eigen normen en waarden tot bedreiging van onze eigenwaarde? Bieden we onze pubers nog geborgenheid? Verzekeren we het toenemend aantal ouderen van voldoende zorg en veiligheid?
We leven in deze lijdenstijd mee met de volkomen ontredderde leerlingen van Jezus. Weg was het vertrouwen in Judas en zelfs in Jezus. Samen of alleen trokken zij zich teleurgesteld terug. Maar door de opstanding gaf God weer het vertrouwen. In Hem. En ook in elkaar. Om zo door zijn Geest als christen te leven naar zijn gebod van liefde.

Reageren? sprost@hetnet.nl

Witte Donderdag

Door: Henk Wieringa

U hebt vast wel eens van 'Witte Donderdag' gehoord. Witte Donderdag is de donderdag voor Goede Vrijdag, een heel wat bekendere dag. Wat gebeurde er eigenlijk op deze dag voor Goede Vrijdag?

Jezus stuurt twee van zijn discipelen er op uit om een plaats voor te bereiden waar Hij straks in besloten kring met zijn vrienden het Pascha kan vieren. In de woorden van Mattheüs "ga tot die en die" klinkt iets door van het adres van een betrouwbaar persoon. Dat is van belang, want Jezus wil in alle rust en vrede met zijn vrienden maaltijd houden. Dat lijkt er in eerste instantie niet van te komen. Dit keer komt de tegenwerking niet van buitenaf, maar van binnenuit. De discipelen zelf zorgen voor onenigheid. Ze willen allemaal het mooiste plekje innemen. In plaats van "Ga voor" klinkt het "Ik zat daar al hoor". Ze verdringen elkaar om de ereplaatsen. Jezus laat dan zien wat Zijn weg is en begint met het werk van de voetwassing, het werk van een slaaf. De voetwassing toont ons Jezus ten voeten uit, maar nog is dat niet het einde...

Wat het einde zal zijn laat Jezus nog eens duidelijk uitkomen in de instelling van het Avondmaal. Daar spreekt Hij openlijk over Zijn dood. Zal het voor de discipelen net zo reëel zijn geweest als het nu voor ons is? Of zal het hen als een gelijkenis in de oren hebben geklonken? "En terwijl zij aten, nam Jezus een brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het aan zijn discipelen en zeide: 'Neemt, eet, dit is mijn lichaam. En Hij nam een beker, sprak de dankzegging uit en gaf hun die en zeide: Drinkt allen daaruit. Want dit is het bloed van mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden'." (Mattheüs 26:26-28)

Er ontstaat nog een keer onenigheid en wel over de vraag die Jezus in hun midden legt. Jezus stelt dat iemand van de aanwezigen Hem verraden zal. Wat zal dat wat teweeg hebben gebracht. Innige trouw verbond hen aan Hem en aan elkaar. Er zal toch niemand op het idee komen om, alleen de gedachte daaraan al doet hen gruwelen. Niemand wordt achterdochtig als Jezus zegt "Wat gij doen wilt, doe het snel!". Als Judas dan vertrekt veronderstelt men waarschijnlijk dat hij nog wat inkopen moet doen. Daarom: niemand wordt achterdochtig. Alleen Jezus en Judas weten er het fijne van. Beiden weten ze dat ze elkaar nog eenmaal zullen treffen.

Na de maaltijd blijven de achtergebleven nog even na. Er barst een soort vragenuurtje rondom Jezus los en Simon komt tot zijn bekende uitspraak: "Al zouden allen aanstoot aan U nemen, ik nooit!" Ook Jezus antwoord kan Petrus niet van zijn vaste voornemen afhouden, want na Jezus' woorden "Voorwaar, ik zeg u, in deze nacht, eer de haan kraait, zult gij Mij driemaal verloochenen" klinkt het uit Petrus' mond: "Zelfs al moest ik met U sterven, ik zal U voorzeker niet verloochenen." (Mattheüs 26:33-35) Wij weten anno 2002 wel beter. Wij kennen het vervolgverhaal van Petrus. Maar laten we niet vergeten dat Petrus niet alleen staat. Mattheüs 26:35 heeft nog een verrassend slot: "(en zo zeker als Petrus sprak) zo spraken ook al de discipelen." Al de discipelen, dat is inclusief mijn persoon, dat is inclusief de lezer van dit artikel. Maar goed dat het na Witte Donderdag uit Jezus mond klinkt: wordt vervolgt en dat wij dat vervolgverhaal van Jezus kennen!

T.A.R. de Zwart

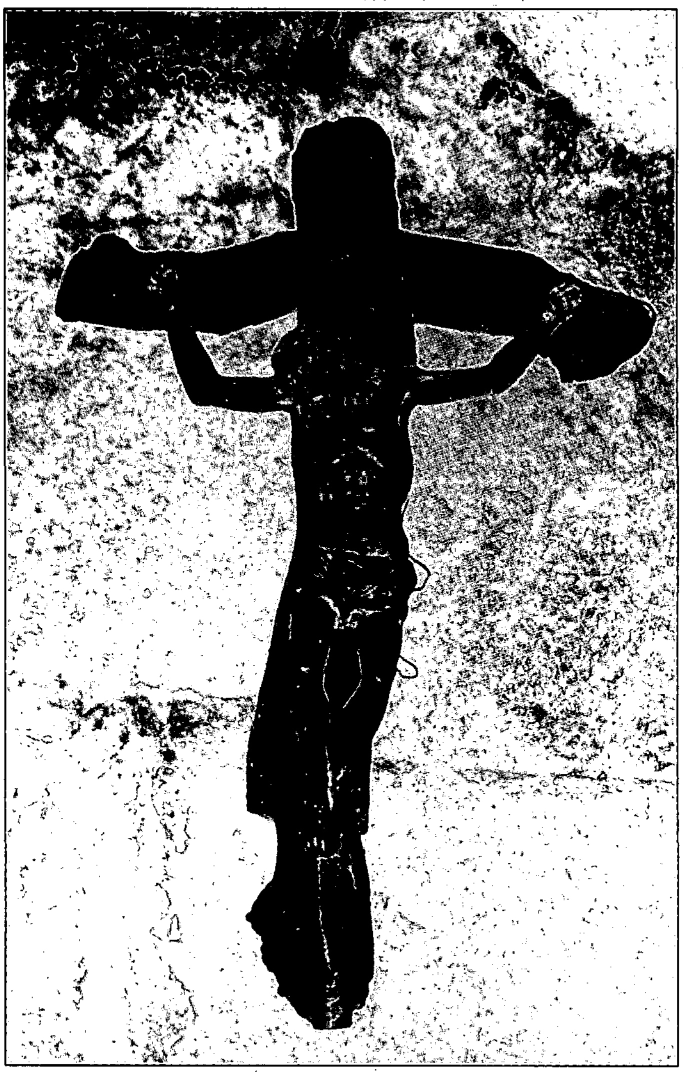
De gevangenneming van Jezus.

Goede Vrijdag
"Het is volbracht."

(Johannes 19:30)

Door: Jannes Hofman

In Groningen wordt op Goede Vrijdag de bloemenmarkt gehouden. De stad loopt dan helemaal vol met bezoekers, waaronder vele Duitsers. Ze zullen mij niet op de bloemenmarkt zien. Ik heb er meestal niet de tijd voor. Als andere mensen rondom de christelijke feestdagen extra vrije dagen hebben, hebben wij het als voorgangers meestal extra druk. Maar ik zal vooral niet naar de bloemenmarkt gaan, omdat bloemen en feest voor mijn gevoel niet bij Goede Vrijdag passen.

T.A.R. de Zwart

Enkele jaren geleden hadden de scholen nog een Paasvakantie. Op de Christelijke Middelbare School hier in de stad hadden zij op de laatste avond voor de Paasvakantie een disco-avond voor de leerlingen. De docenten hielden alles goed in de gaten en zij zorgden er voor dat de avond op tijd was afgelopen. Maar voor de leerlingen zat de avond er nog niet op. Na de disco trokken zij de stad in om het feest daar af te ronden. Met die disco-avonden is men, onder druk van sommige ouders, gestopt. Zo'n avond paste toch niet in de Stille Week!

Geen uitbundigheid?
De Goede Vrijdag is voor mij een rustige werkdag. Het hoogtepunt ligt 's avonds. Dan hebben wij onze kerkdienst, waarin wij het Avondmaal vieren. Wij staan stil bij het laatste traject van Jezus door middel van Schriftlezingen, liederen en het Avondmaal. Aan het eind van de dienst wordt de Paaskaars uitgeblazen en verlaten wij in stilte het gebouw. Er wordt niet meer met elkaar gepraat. Een heel bijzondere ervaring is dit. Dat zwijgen past ons toch ook als wij stilstaan bij Jezus' lijden en sterven? Wij hebben te zwijgen bij het graf. En zeker als wij beseffen, mede schuldig te zijn aan dat lijden.

Jaren geleden hield ik op Goede Vrijdag een korte overdenking over de woorden van Jezus: "Het is volbracht." Ik zei dat in deze woorden geen triestheid en verslagenheid doorklinken, maar dat het eerder woorden zijn van overwinning. Jezus sprak met luide stem. De woorden hebben iets van een zegekreet. Zo verstond ook Bach het. In de Johannes-Passion laat hij zingen: 'De held uit Juda zegeviert met macht'. In onze bundel zegt lied 207: 'k Hoor 't overwinningswoord.

Na de dienst zei iemand tegen mij, dat ik te uitbundig gepreekt had. Dit paste niet bij Goede Vrijdag. Maar bij Johannes… In het Johannes-evangelie is die zege wel aanwezig. Het is boeiend om de Evangeliën naast elkaar te leggen. Het valt dan op dat Johannes sommige kruiswoorden van Jezus niet vermeldt. Andere geeft alleen hij weer. Bij Johannes wordt niet gesproken over de Godverlatenheid en de drinkbeker die aan Jezus voorbij mag gaan. We komen bij Johannes veel minder het lijden van Jezus tegen. Bij Johannes is de kruisiging van Jezus geen neergang, maar een opgang; geen vernedering, maar een verhoging; geen ontlediging, maar een verheerlijking.

Doelbewust lijkt Jezus zijn stappen te zetten. "Ik heb macht", zei Jezus (Johannes 10:18), "om mijn leven af te leggen en macht het weer te nemen." Jezus is heel gericht bezig om de laatste taken te vervullen. Na de vervulling van het woord "Mij dorst" zit het er op. En dat roept Jezus uit. Hij heeft alles gedaan wat gedaan moest worden en het is goed gegaan. Hij heeft de Schriften vervuld. Hij heeft Gods wil tot het einde toe uitgevoerd. Het zit er op. Het is gelukt. Jezus heeft zijn opdracht voltooid. Dat geeft hij te kennen met een zegekreet. "Het is volbracht."

Het is goed gegaan, ook die vrijdag. Toch maar een beetje feestvieren?

Stille zaterdag

(Mattheüs 17:57-66)

Door: Jannes Hofman

Die Gemeinde

De Stille Zaterdag vind ik een wat vreemde dag. Ik denk aan Jezus die in het graf lag. Ik weet niet precies hoe ik mijn denken en doen daarop moet afstemmen. Voor mij is de Stille Zaterdag een wat sombere dag. Wat onopvallend probeer ik die dag door te komen. In de gemeente was een oude vrouw, die in de lijdensweken altijd tegen mij zei: "Ik zal blij zijn als deze weken er weer opzitten. Deze weken zie ik mijn Heiland zo lijden. Daar kan ik niet tegen. Ik zal blij zijn, als het Pasen is."

M.J. Oegema

Hoe verging het de leerlingen van Jezus?

Niets wees er op, dat de leerlingen verder dan het graf keken. Met het sterven van Jezus kwam aan alle grootse verwachtingen een eind. Teleurgesteld en aangeslagen zochten zij elkaar die avond op. Of ging ieder zijns weegs? En dacht hij of zij erover om terug te keren naar het huis van vroeger en om het werk van vroeger weer op te pakken? De vrouwen maakten specerijen en mirre gereed om Jezus de dag na de sabbat te zalven, lezen we in Lucas. Uit niets bleek dat de leerlingen van Jezus een opstanding verwachtten. Die opstanding kwam voor hen totaal uit de lucht vallen. Aanvankelijk geloofden zij het ook helemaal niet. Dan was er meer opstandingsgeloof te bespeuren bij de tegenstanders van Jezus. Zij herinnerden zich de woorden van Jezus over een opwekking. (Buiten de kerkmuren zie je soms meer geloof en geloofsverwachting dan daarbinnen!)

Voorbereiding

De zaterdagen probeer ik altijd zoveel mogelijk vrij te houden. Op de Stille Zaterdag ga ik stilletjes mijn tuintje wat aanharken en het onkruid eruit halen. Dan komen de bloemetjes wat beter tot hun recht. Rondom Pasen staat er altijd wel wat in bloei. Vaak de narcissen en de tulpen. En de sleutelbloemen. Soms haal ik nog een bak met winterharde viooltjes. Nog geen zomerbloeiers, want de nachtvorsten kunnen nog flink zijn. 's Middags haal ik van de markt een paar bossen bloemen. Die zet ik in de schuur. Mijn vrouw haalt de laatste boodschappen in huis. Want morgen is het Pasen. Dan zet ik de bloemen in de kamer en hebben wij wat extra's bij de koffie. Morgen is het feest!

Maar vandaag, Stille Zaterdag, houd ik me in. Houd ik het sober. Eigenlijk zou ik mijn aangeharkte tuintje met een plastic kleed moeten overdekken. En vroeg op Paasmorgen eraf halen. Dan zien de buren ook, dat er wat aan de hand is.

Stille Zaterdag; in stille verwachting

De leerlingen van Jezus leefden niet in het perspectief van de opstanding. Dat is er bij ons wel. Het opkomende licht van de Paasmorgen schijnt al over de Witte Donderdag, de Goede Vrijdag en de Stille Zaterdag. Daardoor zijn deze dagen voorbereidingsdagen voor Pasen geworden. We leven naar Pasen toe. Wij weten dat het lijden van Jezus en van deze wereld en van ons niet het laatste zijn, maar dat het eindigt met de opstanding. Pasen, en de lente, vertellen ons dat alles nieuw wordt. Dat de dood overwonnen wordt door de opstanding.

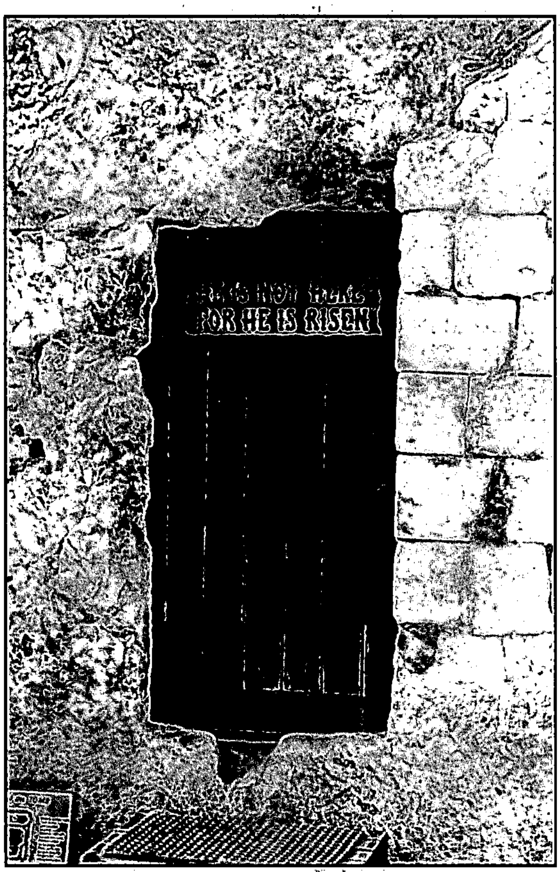
Maar op Stille Zaterdag is het nog niet zover. Dan kijk ik terug. En word ik verdrietig van wat gebeurd is. Maar ik kijk ook vooruit. Ik bereid me op morgen voor, om klaar te zijn voor het feest.

Pasen
Opstaan... telkens opnieuw beginnen!

Door: Henk Wieringa

Als ik voor de Alpha-cursus een school binnenloop valt m'n oog direct op een opmerkelijke tekening. De tekening laat drie kruisen op de achtergrond zien. Op de voorgrond is duidelijk de weggerolde steen te zien. Onder de tekening staan de woorden: "De Heer is waarlijk opgestaan!". Het dringt nog eens extra tot me door: het is zo Pasen!

Pasen, vroeger associeerde ik het met een paasnetje. In dat netje zaten wat walnoten, een sinaasappel of mandarijntje en een paar chocolade-eitjes. Pasen is natuurlijk altijd al het feest geweest van de opstanding van Jezus, maar eerlijk gezegd begreep ik dat niet zo heel erg goed. Ik denk dat het voor onze zondagsschoolleiders ook best moeilijk is om de betekenis van Pasen aan kinderen duidelijk te maken. In de loop der jaren ben ik meer en meer wakker geschud voor de ware betekenis van Pasen.

T.A.R. de Zwart

"Hij is niet hier. Hij is opgestaan."

In dit artikel wil ik duidelijk maken dat Pasen te maken heeft met "Opstaan... telkens opnieuw beginnen!" Het eerste wat me bij het thema te binnen schiet is het volgende: je kijkt op de wekker. Je ziet dat het nog vroeg is en draait je nog eens heerlijk om. Even later schrik je wakker. Het lijkt alsof er een hele tijd voorbij gegaan is. Dat valt mee, maar je ziet wel dat het tijd is om op te staan. Dat valt... niet mee. Je hebt eigenlijk meer zin om nog een poosje in je warme bed te blijven liggen. Dan echter besef je wat voor dag het is. Het is zondag, 1e Paasdag, De Heer is waarlijk opgestaan. Je overwint je luiheid, je matheid en je springt uit bed. Dat feest van de opstanding moet je meemaken, want Jezus heeft de dood overwonnen, de laatste vijand van de mens is teniet gedaan.

De dienst op 1e Paasdag heeft altijd iets bijzonders. Gewoonlijk is er medewerking, maar toch wil ik de nadruk leggen op een klein aspect van de dienst wat in wezen de meeste indruk op me maakt. Het is het moment waarop je binnenkomt en je de gelegenheid krijgt om je mede broeders en zusters de hand te reiken en te zeggen: "De Heer is waarlijk opgestaan!" Terwijl je het tegen elkaar zegt mag je het uitroepteken horen meeklinken. Ik besef dan heel diep van binnen: De Heer is voor mij opgestaan, maar ook voor mijn broeder en zuster. Wij delen in de vreugde en wij delen in het voorrecht om met Pasen rondom het geopende graf te staan.

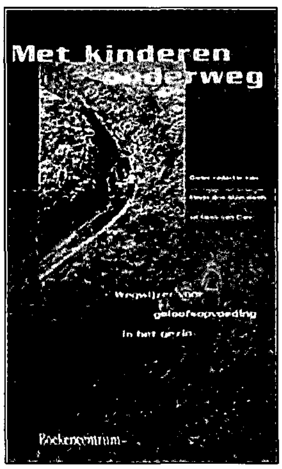
In de weggerolde steen, het geopende graf laat God ons zien dat Hij opnieuw met ons wil beginnen. Het is een beetje zo als 's ochtends in die slaapkamer. We liggen nog in bed, maar zoals de zon door de gordijnen schijnt en ons tot de dag roept, zo schijnt de Zoon op ons leven en roept Hij ons op om met Hem de dag in te gaan. Hij reikt ons iedere dag weer de hand en zegt: "Deze dag is een nieuw begin". En dan denk ik nog een keer aan de Paasmorgen. We reiken ook elkaar de hand en zeggen: "De Heer is waarlijk opgestaan." Dat delen we, zo zei ik het net, maar dat delen we ook naar elkaar uit, want Pasen laat je zien dat je uit je bed, uit je stoel mag komen om de ander die is gevallen op een heel praktische manier de hand te reiken en op te richten.

Een ding tot slot: Pasen is uit de overwinning leven. Het verhaal van de ochtend in de slaapkamer laat ons zien dat we soms heel wat overwinnen moeten. Ik bedoel dan ook naar elkaar toe. De steen is weggerold dat betekent dat de muur naar God is geslecht. Dat betekent dat we ook de muren die we naar elkaar toe hebben opgebouwd mogen afbreken. Dan heb je heel wat te overwinnen. Misschien blijf je dan wel liever liggen of zitten, maar als je gaat ga je iets doen wat voor jezelf en voor anderen beter of fijner is dan datgene waar je mee bezig was. Je zult leven uit de overwinning van Pasen, uit de overwinning van de Heer. Wat zal dat een uitstraling geven! Wat zal dat een invulling geven aan het thema van dit artikel: "Pasen... telkens opnieuw beginnen!"

Boekrecensie: 'Met kinderen onderweg' Gebed, liefde en gevoel van veiligheid vormen de basis voor geloofsopvoeding

Door: Mariska Oegema

"Weet je dat de Vader je kent, weet je dat je van waarde bent, weet je dat je een parel bent, een parel in Gods Hand." Een bekend kinderliedje van Elly en Rikkert Zuiderveld dat ook een belangrijk uitgangspunt voor geloofsopvoeding verwoordt. Ieder kind is door God gewild, een parel in Gods Hand. Daarom heeft ieder kind recht op zorg, opvoeding en een goede behandeling, zo stellen de auteurs van het boek 'Met kinderen onderweg, Wegwijzer voor geloofsopvoeding in het gezin'. Hierin zit ook het verschil tussen christelijk en niet-christelijk opvoeden. Christenen geloven dat de mens naar Gods beeld geschapen is, dat ieder kind uniek is en er zijn mag. De opvoeding moet dan ook aansluiten bij dit unieke kind met zijn unieke behoeften.

Ouders die vandaag de dag hun kinderen bewust willen opvoeden tot een gelovige christen, staan voor een moeilijke taak. Het christelijk geloof is geen vanzelfsprekende levensbeschouwing meer. Van jongs af aan worden kinderen geconfronteerd met totaal andere levensvisies en geloven, waardoor de overdracht van het christelijk geloofsgoed geen eenvoudige zaak is geworden. Vanuit deze motivatie hebben een groep deskundige auteurs onder leiding van Marja Bos-Meeuwsen en Henk van Dam gewerkt aan een boek waarin alle belangrijke aspecten van geloofsopvoeding aan de orde komen, zowel informerend, bezinnend als praktisch. De auteurs realiseren zich dat de hoeveelheid informatie in dit boek verlammend kan werken of een schuldgevoel kan oproepen, maar dat is zeker niet de bedoeling. Benadrukt wordt dat je als ouder vooral die praktijkvoorbeelden of suggesties eruit moet halen, die je aanspreken en die passen bij jezelf, je kinderen en je situatie; het boek is bedoeld als een 'wegwijzer'.

Het boek bestaat uit twee delen. In het eerste deel gaan de auteurs in op de visie op het kind, zijn psychologische ontwikkeling, de opvoedingsstijlen en het belang van geloofsopvoeding. Het tweede deel is geheel gewijd aan de praktische kanten van de geloofsopvoeding. Hierin komen zaken aan de orde als leren bidden, bijbellezen met kinderen, samen de christelijke feesten vieren, praten over God, hemel en dood, kind en kerkdienst, enzovoort.

Die Gemeinde

Opvoeden in geloven

Voordat de auteurs daadwerkelijk ingaan op geloofsopvoeding en op de vraag of je als ouder kinderen kunt leren geloven, zetten ze de manieren van geloven op een rij. Geloven kan zijn menen dat er een 'god' bestaat of ervan overtuigd zijn dat de Bijbel waar is. Maar zo geloven gaat voorbij aan het feit dat mensen een vertrouwensrelatie met God kunnen hebben en dit ook een radicale keuze voor Hem van ons vraagt. "Wij kunnen als ouders onze kinderen het geloof niet geven. In die zin kunnen we het geloof niet overdragen. Dat kan alleen de Heilige Geest doen. We kunnen het hun wel voorleven", aldus de auteurs. Dit betekent niet dat ouders buitenspel worden gezet als het om leren geloven gaat. "Integendeel! Het is juist opvallend dat de verantwoordelijkheid van ouders zo vaak wordt benadrukt in de Bijbel. In Deuteronomium 6:7 wordt de taak van de ouders zo verwoord: 'Gij zult het uw kinderen inprenten en daarover spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat.' Zie ook het boek Spreuken en in het Nieuwe Testament Efeziërs 6:4. Hieruit blijkt dat God ouders wil gebruiken om kinderen te leren geloven."

"De geloofsopvoeding lijkt op het planten van een boom", zo illustreren de auteurs. "De boom zelf, het leven en de groei ervan kan de tuinman niet bewerkstelligen. Hij mag gaan rusten en het aan God overlaten. Toch moet hij de boom planten en is het belangrijk dat hij de jonge plant op de juiste manier verzorgt. Hij kan alles aandragen en doen wat voor de groei nodig is."

Opvoedingsstijlen

Hoe de geloofsopvoeding gestalte krijgt, is per situatie verschillend en hangt af van heel veel verschillende factoren. Om inzicht te krijgen in

Uit de geschiedenis van het Christendom:
Opstand tegen het hoge gezag (2)

Door: Elze Luikens

Met het aantreden van koningin Elisabeth I (1558-1602) kreeg de Anglicaanse kerk te midden van de verscheidene hervormingsbewegingen een tussenpositie; de grondslag werd evangelisch, de organisatie bleef bisschoppelijk. De Engelse koningin liet zich in tegenstelling tot Hendrik VIII 'supreme governor' noemen, in plaats van 'supreme head'. Toch bleven de kritische geluiden. Vanuit Schotland (John Knox), maar inmiddels ook vanuit de Nederlanden, bestreed men het oncalvinistische karakter van de Engelse Staatskerk. Dit lokte van overheidswege strenge vervolgingen uit..

Het aantal tegenstanders van de Anglicaanse kerk groeide. Deze zogeheten *Independenten* (onafhankelijken) of *Congregationalisten* geheten, wensten geen staatskerk met bisschoppen, ook al beriepen dezen zich op de aloude instelling der apostelen. Ze wilden dat iedere gemeente haar eigen bestuur mocht vormen. Presbyters (ouderlingen), gekozen uit de gemeenschap van gelovigen, dienden de geestelijke leiding op zich te nemen. De overheid had zich daarvan te onthouden.

Uit deze situatie zijn verschillende kerkelijke stromingen ontstaan, die tot op de dag van vandaag hun invloed op het protestantisme doen gelden. Zoals de *Puriteinen*, die sterke nadruk leggen op levenswandel, kerkelijke tuchtiging en zondagsrust, en grote moeite hadden met mode-uitwassen, het leger en een alles beheersende overheid. Een kort moment hebben deze Independenten, rondom Oliver Cromwell (1599-1658) de macht in Engeland bezeten. De koning was onthoofd en het Parlement leek op een landelijke kerkenraad. Na het herstel van het (absolute = almachtige) koningschap kregen Puriteinen, *Quakers* en de eerste *Baptisten* het zo moeilijk, dat ze aanvankelijk uitweken naar Holland om vervolgens een nieuw bestaan op te bouwen in het minder benauwende Noord-Amerika.

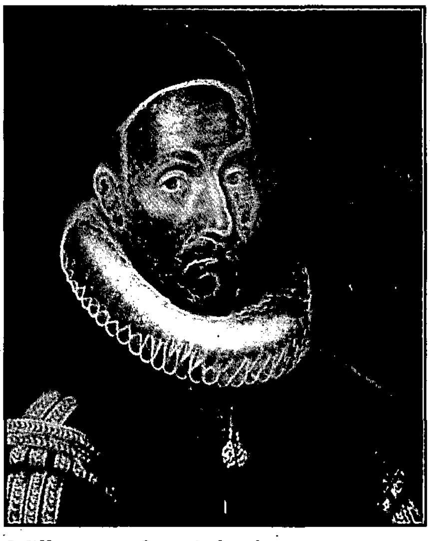
De Nederlanden waren op het eind van de 16[de] eeuw uiteen gevallen. Voor hen had evenals elders de grote vraag gegolden of het geoorloofd was tegen de wettige overheid te mogen opstaan, wanneer het gelovig geweten door diezelfde overheid met de voeten werd getreden. Calvijn had zich over deze kwestie al in bevestigende zin uitgelaten, maar daar wel aan gekoppeld dat alleen de vertegenwoordigers van het volk (de adel/aristocratie, de Staten-Generaal) hun protest mochten laten horen. Franz Hotman, eerst, en de Beza, Calvijns opvolger, later, formuleerden de zaak duidelijker: de koning is er voor het volk; het volk is er niet voor de koning.

De Opstand in de Nederlanden werd vooraf gegaan door het vernietigen van heiligenbeelden in kerken; ook was er een langdurige economische malaise en had Karel V, en later diens zoon Philips II, besloten dat voortaan voor alle gewesten dezelfde belastingen, wetgeving en instellingen golden. De (gewestelijke) machthebbers, maar ook de kooplieden, zagen zich hun privileges afgenomen. Tegelijk met dit eenvormige bestuur had volgens Philips II alleen de katholieke kerk rechten; de rest heette voortaan ketters. Een handjevol calvinisten kreeg gewetensnood en zwoer tezamen met leden van de adel koning Philips af. In zijn plaats benoemden Holland, Utrecht en Zeeland Willem van Oranje tot hun stadhouder. Voor hem gold van meet af aan godsdienstvrijheid voor allen: ook Lutheranen, Doopsgezinden en Zwinglianen.

De strijd die ontbrandde kende vele slachtoffers: aan beide zijden! Het Spaanse gezag verkeek zich op het fanatieke (geloofs)verzet van de in aantal groeiende calvinisten; het zuiden bleef vooral door toedoen van de inmiddels hervormde katholieke kerk, en Parma, behouden voor de Spaanse troon. Het Noorden kreeg ten slotte na wisselende krijgskansen haar definitieve staatsstructuur, die het tot 1795 zou behouden.

Het dilemma werd echter: zijn gereformeerde gemeenten onderworpen aan het (gewestelijk) bestuur, of is dat bestuur onderworpen aan het kerkelijk gezag? Zij die op persoonlijke vrijheid van geloven de nadruk legden en geen kerkinmenging in staatszaken wensten, werden 'rekkelijken' genoemd: zij hadden aanhang onder de regenten van stad en gewest. De 'preciezen' meenden dat het juist belijden van het geloof aan de (strenge) levenswandel te zien moest zijn en wezen staatsbemoeienis af.

Dit alles mondde ten tijde van het Twaalfjarig Bestand (1609 -1621) uit in academische strijd tussen de theologen Arminius (rekkelijk) en Gomarus (precies). De Arminianen dienden een acte van Remonstrantie in, die na tussenkomst van stadhouder Maurits – hij koos daarmee openlijk voor de Gomaristen – werd afgewezen. Toch zou de nieuwe Republiek der 7 Vereenigde Nederlanden een veilige haven worden voor andersdenkenden. Daarnaast mocht vooral in het gewest Holland veel gedrukt en gepubliceerd worden, dit alles tegen de zin in van hen die zich de ware voortzetting van het gereformeerd geloof wisten. De Synode van Dordrecht (1618) en de gereedgekomen Statenvertaling, enkele jaren later, werden bij dit alles het fundament voor calvinistisch Nederland.

E. Luikens

Willem van Oranje legde een grote godsdienstige verdraagzaamheid aan de dag.

De Olympische Winterspelen van Salt Lake City zijn alweer voorbij. Ik heb er van genoten. Op de maandag na de eerste week koop ik mij een exemplaar van het *Nieuwsblad van het Noorden* om o.a. alles over de Olympische Spelen nog eens na te kunnen lezen. Voorop het Nieuwsblad wordt mijn aandacht getrokken door de kop 'Lachwekkende triomf Australische shorttracker'. Horttracken is vergelijkbaar met wat wij onder schaatsen verstaan, maar dan op een veel kortere baan.

Die Gemeinde

Maar nu dat verhaal over die Australische shorttracker. Zijn naam is Steven Bradbury en hij heeft zich geplaatst voor de finale van de 1000 meter. Bij de start kijkt hij nog eens in het rond. Hij ziet allemaal favorieten, maar rekent zichzelf daar niet onder. In de race blijkt al snel dat hij dat goed heeft ingeschat. Alles en iedereen schiet aan hem voorbij en met nog een ronde te gaan ligt hij dan ook op de vijfde en laatste plaats. Weg medaillekansen, maar dan gebeurt er iets onvoorziens. Eén van de achtervolgers probeert de koploper te passeren, hij glijdt weg en neemt en passant drie concurrenten mee in de val. En wie blijft er dan over? Juist, Steven Bradbury. Hij blijft staan, glijdt als winnaar over de finish en mag het goud in ontvangst nemen.

Hij is zo eerlijk om toe te geven dat zijn zege niets te maken heeft met gerechtigheid. Zijn hele lichaamstaal straalt dat uit en hij zegt het ook met de woorden: "Ik ben niet de sterkste van het stel. Maar ik krijg hier goud en ik zal ervan genieten." Bradbury's triomf wordt nog opmerkelijker als we bedenken dat hij eerder al was doorgedrongen tot de halve finales door een val van twee andere schaatsers en plaatsing voor de finale had hij te danken aan een val van twee rijders en de diskwalificatie van een derde. Nee, Steven Bradbury had geen recht op goud, maar toch mocht hij het in ontvangst nemen.

Zoals Steven Bradbury geen recht had op goud en het toch mocht ontvangen zo mogen wij weten dat we eigenlijk geen recht hebben om God te kennen, om zijn kind te zijn. Maar toch mogen we daar van genieten. Jezus is immers voor ons gestorven en opgestaan. Je begrijpt het: dit is nog veel kostbaarder dan goud.

Ds. Henk Wieringa

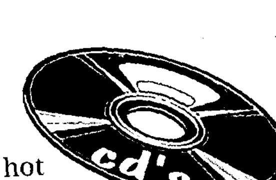
Concert Nieuws

Adrian Snell komt i.v.m. zijn nieuwste CD *I dream of peace* naar Nederland: Papendrecht (18/4), Woerden (19/4), Baarn (20/4), Veenendaal (25/4), Haarlem (26/4) en Drachten (27/4). Voor kaarten en meer info: www.musicworks.nl of 0184-412976.

Wie aan Gods kinderen komt, komt aan Hemzelf.

Harmen

Jars of Clay, 'The eleventh hour'

GMI Music Partners, Duiven, 2002, € 20,50.

Rock, praise en ballads. Je kunt het allemaal aantreffen op de nieuwste CD van Jars of Clay. Van hun 3 vorige albums zijn maar liefst zo'n 5 miljoen exemplaren verkocht. Jars of Clay is hot wat onder andere blijkt uit een optreden bij de bekende "The Late Show with David Letterman". De nieuwe schijf heeft een mooie titel mee gekregen "The eleventh hour" (er is nog tijd) en komt (in april) als dubbelaar uit. Op de ene CD staan 11 gloednieuwe nummers. De tweede CD is een CD-rom waarop je een kijkje achter de schermen neemt door middel van het bekende concept "The making of... the eleventh hour". De dubbelaar is in beperkte oplage verkrijgbaar. De echte Jars of Clay-fan moet er dus op tijd bij zijn. Op de CD staat het nummer The Fly. Het deed me even denken aan de hit "One day fly" met dit verschil dat "The eleventh hour" geen eendagsvlieg zal blijken te worden, maar een klassieker van de beste soort.

Henk Wieringa

Samenstelling: Janna de Zwart

Seminarium, zang en muziek

Door: Olof de Vries

Met Pasen en andere bijzondere diensten wordt meestal extra aandacht besteed aan muziek en zang. Maar van elke dienst zijn muziek en (samen)zang belangrijk bestanddelen. Muziek en (samen)zang zijn de laatste jaren sterk veranderd. In christelijk Nederland worden we geconfronteerd met een snel veranderende zang- en muziekcultuur. Trefwoorden in die veranderende cultuur zijn woorden als 'praise', 'blokje opwekkingsliederen' en 'zanggroepje'.

Muziek heeft een eigen taal. Een eigen zeggingskracht. Met muziek kan gezegd worden wat in geen woorden is uit te drukken. Dit geldt bijvoorbeeld in situaties die beheerst worden door psychische en geestelijke problematieken. Toen koning Saul geobsedeerd werd door angst, opgeroepen 'door een boze geest die over hem kwam' (1 Samuel 16:14 e.v.), begon David geen therapeutisch gesprek, maar speelde op zijn harp. Dat gaf Saul rust.
Musicus en theoloog Cees van Setten vertelde in zijn inleiding tijdens de opening van het Seminariumjaar 2001-2002 dat zijn predikant hem meenam naar een man die getraumatiseerd is door concentratiekampervaringen. De predikant hield zijn mond en Van Setten speelde piano. En zo was het goed.
Muziek is een eigen taal, met name als het gaat om de dingen van God. Er wordt niet voor niets in de Bijbel zoveel gemusiceerd en gezongen. Zelfs in het laatste bijbelboek, de Openbaring van Johannes, waarin zoveel vreselijke dingen gebeuren. Rabbijnen vertellen dat God in de hemel mensen ontvangt in een ruimte die vervuld is van muziek. Met muziek als Gods eigen taal.

Kunst in de kerk?
De relatie van een mens met God heeft een rationele en een emotionele kant. Dat emotionele aspect vindt vooral in de kunst expressie. Tijdens de kerkreformatie werden alle kunstuitingen uit de kerk verwijderd: de beeldenstorm. In veel tot de reformatie overgegane kerken moest het orgel zwijgen! Het protestantisme zette alle kaarten in op de prediking van de zuivere leer. Het protestantisme is van origine zeer verbaal. En daarmee is het vooral rationeel. Het protestantisme heeft in het geloof de verhouding tussen emotionaliteit en rationaliteit scheef getrokken.
Maar het Woord is vlees geworden! Gods Woord blijft niet steken in verbaliteit. Het Woord werd in Jezus een mens van vlees en bloed, een mens met verstand en gevoel. Het gevoelsmatige aspect van de vleeswording van het Woord kan in de protestantse traditie recht gedaan worden door de plaats van de kunst in de kerk in ere te herstellen. En de muziek mag daarbij voorop lopen.

Het orgel eruit en de band erin?
Het zogenaamde 'evangelisch liedgoed' is in opmars, ook in baptistengemeenten. *De Opwekkingsbundel* fungeert hier als boegbeeld. Met deze opmars van 'evangelisch liedgoed' in een traditie van psalmen en gezangen worden tegenstellingen gecreëerd. De tegenstelling van orgel (dat hoort toch bij psalmen en gezangen) en 'praiseband'. De tegenstelling van 'inhoud' en 'gedachteloze meezinger'. Cees van Setten verklaart nadrukkelijk dat dit valse tegenstellingen zijn. Beide zang- en muziekculturen hebben hun eigen sterke kanten. En ze zijn – maar dat moeten de beoefenaren dan wel echt willen! – heel goed te integreren.
De kracht van psalmen en gezangen ligt in de inhoud van de teksten. Daarin wordt een rijke inhoud uitgezongen over de Drieënige God en zijn daden. Daarin wordt bezongen wat gelovigen met elkaar hebben en wat hun plek in de wereld is. Het gaat hierin vaak om grote teksten die om een gelovig antwoord (een respons) vragen. Het 'evangelisch liedgoed' levert die respons. Daarin ligt zijn kracht in de liturgie. Veel opwekkingsliederen bestaan uit eenvoudige teksten die telkens herhaald worden, met vaak een spits in de richting van lofprijzing van God. Die zijn in de samenkomsten van de gemeente uitstekend te zingen als gelovige reactie op de tekst van een 'stevig gezang'. Overigens is het 'evangelisch liedgoed' hierin geen moderne nieuwlichter. Taizéliederen hebben qua muziek en tekst eenzelfde karakter.

Seminarium, zang en muziek
De zojuist genoemde veranderingen in de zang- en muziekcultuur dringen ook in onze gemeenten door. Daarom moet er in het Seminarium aandacht aan geschonken worden. Dat moet op een kritische en theologisch doordachte manier gebeuren. Daarvoor is het een seminarium! Anders dan aan vele Amerikaanse seminaria is dit voor ons in Nederland een nieuw aandachtsveld. In Amerika kun je afstuderen als 'minister of music' (muziekvoorganger). Aan 'De Vinkenhof' zal dat voorlopig nog wel onmogelijk blijven. Maar we willen wel een begin maken met een theologische doordenking van de plaats van zang en muziek in de gemeente. De bijeenkomst waarmee het cursusjaar 2001-2002 werd geopend, is daar een bewijs van. De vele positieve reacties die we op dit initiatief ontvingen, zijn een aanmoediging op deze weg verder te gaan. Een stap in deze richting zijn de komende studieweken voor voorgangers, van 3 t/m 14 juni, waarin we de vernieuwing in muziek- en zangcultuur in de eredienst aan de orde willen stellen binnen het brede kader van liturgische vernieuwing.

Dr. O.H. de Vries is full-time docent aan ons Seminarium. Voor dit artikel heeft hij gebruik gemaakt van de inleiding die drs. Cees van Setten hield tijdens de opening van het Seminariumjaar 2001-2002 afgelopen september. Drs. Cees van Setten is musicus, theoloog en één van de creatieve geesten achter het Evangelisch Liedboek, een productie van het Evangelisch Werkverband binnen de SOW-kerken.

Unie- en gemeentenieuws

Doopdiensten

Westerhaar 3: André Leus (39 jaar), Kim Rumping (30 jaar) en Herman Hazelhorst (19 jaar).

Bevestigings-en intrededienst van ds. H.G. Jut

Zondag 3 maart was voor de gemeente Emmen 'De Bron' een feestdag. Op die dag werden de gemeente en ds. H.G. Jut aan elkaar verbonden. De bevestiging gebeurde door onze oud-voorganger ds. Chr. Eijer.
's Middags om drie uur was de kerk gevuld met leden en vrienden van de gemeente en vele genodigden. Namens de Unie waren broeder en zuster Niessink aanwezig, namens de burgerlijke gemeente wethouder Klaver en ook de andere kerkgenootschappen in Emmen hadden gehoor gegeven aan de uitnodiging. Uit Drachten, de gemeente waar ds. Jut vandaan kwam, was een grote delegatie aanwezig.
In zijn toespraak naar aanleiding van Filippenzen 1:3-11 en Openbaring 3:20-4:1a ging ds. Eijer in op de warme, hartelijke gemeente zoals hij die beleefd had in zijn periode in Emmen, maar waarschuwde daarnaast voor het gevaar van op de lauweren te gaan rusten.
Bij de inzegening stonden de raadsleden, pastorale werksters en leden van de beroepingscommissie rondom de nieuwe voorganger, wat een ontroerend en indrukwekkend moment was.
Ds. Jut sprak naar aanleiding van Jesaja 43:16-21. Hij had als thema: 'Als God een deur sluit, opent Hij ergens anders een raam'. Zo was het gevoel bij het echtpaar Jut: na de teleurstelling van het niet uitgezonden kunnen worden naar het zendingsveld in Afrika kwam daar het beroep van de gemeente Emmen.
Na de dienst kon iedereen naar de koffiezaal, waar een aantal genodigden de gemeente en ds. Jut toespraken en waar men vervolgens onder het genot van een kop koffie verder kon kennismaken met Harm en Lydia Jut.
's Avonds was er de feestelijke begroeting. Op een zeer ludieke manier werden broeder en zuster Jut getest op de reeds aanwezige kennis van de gemeente. Door bijvoorbeeld de raadsleden uit de zaal te laten zoeken of door de juiste personen bij het juiste gemeentewerk te plaatsen. Zij kregen kans om relaties binnen de gemeente te zoeken, enz. Aan het einde van de avond konden we terugzien op een fijne, geslaagde dag met indrukwekkende, emotionele, maar ook ontspannen momenten.
Met de intrede van ds. Jut is een einde gekomen aan een vacante periode van precies anderhalf jaar. Een periode waarin onze gemeente van wijkgemeente tot een zelfstandige gemeente werd. Een tijd waarin we met elkaar de schouders onder het werk hebben gezet. Vele talenten konden ingezet worden en de gemeente is er door gegroeid in onderlinge liefde en saamhorigheid. We mogen ons verheugen in een toenemende belangstelling en in een toename van leden. Dank aan de Heer die nooit loslaat wat Zijn hand is begonnen.

J. Wijnholds (Secretaris)

Adressen

De nieuwe secretaris van de gemeente Utrecht Silo is: zr. H. Eijkman-Rengers, Galicië 43, 3831 JC Leusden, tel. 033-4944313.

De nieuwe penningmeester van Tweede Exloërmond is: zr. J. Stadman-van Klinken, Schoolstraat 11, 9571 CB Tweede Exloërmond, tel. 0599-671437.

Agenda

6 april	Volleybaltoernooi gewest Groningen-Drenthe te Stadskanaal
20 april	Jubileumviering NBVB te Harderwijk

Niemand weet
waarom de sterren vallen,
Niemand weet
waarom het leed ons volgt,
Niemand weet
waarom geluk soms weg waait,
Niemand weet
waarom een bloem verwelkt.

Na een korte, ernstige ziekte overleed onze broeder,

JOHANNES TJEERD HOOGLAND

op de leeftijd van 59 jaar.

5 maart 2002

Baptisten Gemeente Harlingen

De Heer is mijn Herder, mij ontbreekt niets.
Psalm 23

Na een liefdevolle verzorging in "Old-Wolde" is vanmiddag vredig ingeslapen, onze lieve moeke en oma

GEESKE STUUT-VIEL

* 18 februari 1919 † 2 maart 2002

sinds 10-2-2001 weduwe van Willem Stuut.

Haar leven stond in het teken van grote zorgzaamheid. Ze stond altijd voor ons en voor anderen klaar. Haar heimwee naar Willem is nu voorbij. Ze mogen nu samen bij hun Heer zijn.

Wim en Gretha
Berend en Imtje
Heiko en Titi
Stien en Thijs
Heika
Harm en Gea

Correspondentieadres:
Kloosterhorn 1
9677 PH Heiligerlee

Op 6 maart hebben we in een dienst van dankbaarheid en getuigenis afscheid van haar genomen en is ze begraven op de Algemene begraafplaats in Scheemda.

Op 19 februari is door zijn Heer en Heiland Thuisgehaald, onze broeder

GERRIT BAKHUIS

sinds 17 januari 2000 weduwnaar van J.A. Klem.

in de leeftijd van 77 jaar.

Baptisten Gemeente Westerhaar

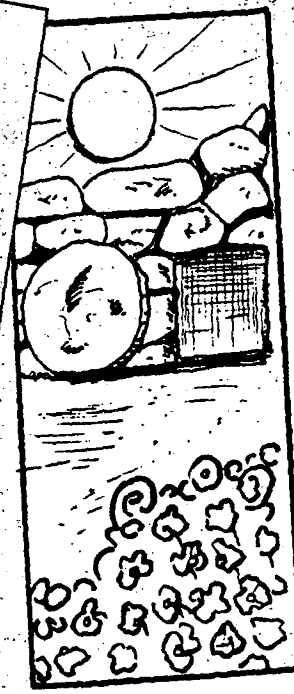

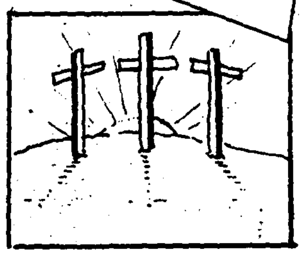
Pasen

Paasgebedje

Lieve Here Jezus,
Dank u wel dat U op eerste
Paasdag de dood en het graf
overwonnen hebt,
en weer bent opgestaan.
Ik dank U dat U niet alleen een
herinnering bent,
maar dat U leeft en bij ons bent.
Ik dank U dat U beloofd hebt,
dat U voor altijd bij ons zult zijn.
Amen.

Paaspuzzel

Vul de witte vakjes in. Als je het goed doet, lees je in de grijze balk waar het met Pasen om gaat. De antwoorden op de vragen vind je onderaan de pagina.

1															
2															
3															
4															
5															
6															
7															
8															
9															
10															

1. Wie ging er met Petrus naar het graf?
2. Wat lag er voor het graf als 'deur'?
3. Wie zochten de leerlingen in het graf?
4. Wie vroeg op Goede Vrijdag aan de Romeinen om het lichaam van de Heer?
5. Wat was de echte naam van Petrus?
6. Wie was de Romeinse stadhouder?
7. Op de avond van de eerste paasdag ontmoetten 2 leerlingen de Heer op weg naar een dorp. Welk dorp?
8. Wie vertelden het eerst van de opstanding?
9. In wiens graf werd de Heer gelegd?
10. Welke leerling wordt de 'ongelovige' genoemd?

Paaskoekjes

(ca. 15 koekjes)

Wat heb je nodig:

- *250 gram zelfrijzend bakmeel*
- *125 gram witte basterdsuiker*
- *175 gram koude boter*
- *125 gram poedersuiker*
- *1 eetlepel citroenrasp*
- *zout*
- *2 eetlepels water*
- *1 citroen*
- *plastic folie*
- *bakpapier*
- *garneersnoepjes*
- *figuren van karton van 7 x 5 cm bijvoorbeeld een paashaas, kip, kuiken of een ei.*

In een kom zelfrijzend bakmeel, citroenrasp, snufje zout en basterdsuiker door elkaar roeren. Met twee messen de boter in kleine stukjes door het meel snijden. Ca. 2 eetlepels koud water toevoegen. Deeg met koele hand tot een soepel deeg kneden. Deeg in plastic folie wikkelen en minstens een half uur in de koelkast laten opstijven. Oven voorverwarmen op 175° C. Bakplaat bedekken met bakpapier. Werkblad bestuiven met bloem en deeg uitrollen tot een lap van ca. ½ cm dik. Kartonnen paasfiguren op het deeg leggen en met een mes de figuren uit het deeg snijden. Leg de figuren op de bakplaat. In het midden van de oven de koekjes in ongeveer 10 minuten goudbruin bakken. Op een rooster aflaten koelen. De citroen uitpersen. In een kom de poedersuiker met het citroensap tot een glad glazuur roeren. Koekfiguurtjes bestrijken met het glazuur en garneren met de snoepjes. De glazuur hard laten worden (duurt ongeveer een uur).

Paasplacemats

Wat heb je nodig: papier, plastic hoes of plakplastic, kleurpotloden of viltstiften.
Teken voor iedereen op een vel papier een mooie paastekening of kleur een paaskleurplaat mooi in. Als je klaar bent steek je hem in een plastic hoes of vraag je iemand er plakplastic over heen te plakken. Zo heeft iedereen een hele bijzondere placemat.

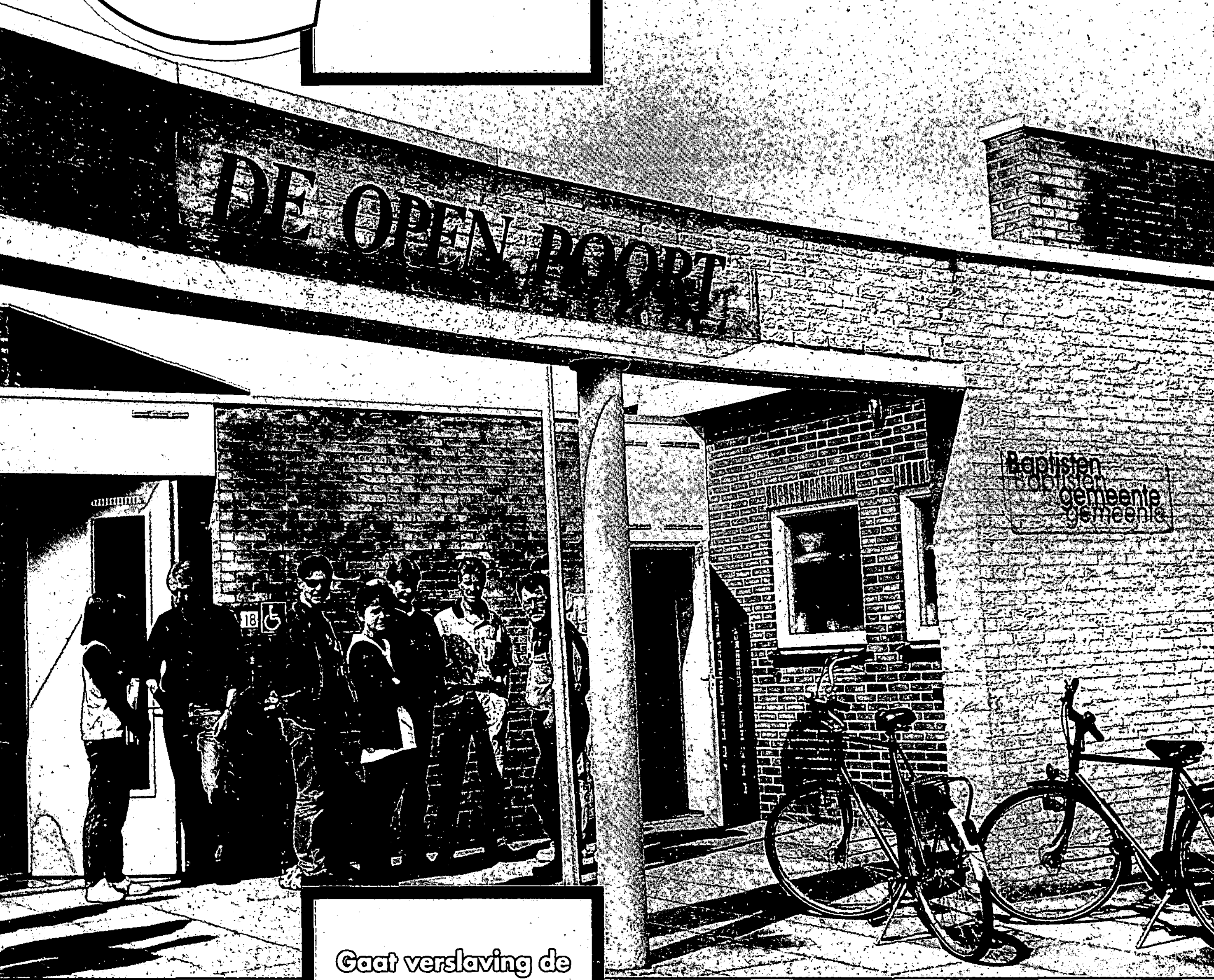
Oplossing Paaspuzzel: Johannes, steen, Jezus, Nicodemus, Simon, Pilatus, Emmaüs, engelen, Jozef, Thomas.

Samenstelling: Heleen de Zwart

Organ van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

117E JAARGANG NR. 8 - 12 APRIL 2002

Gaat verslaving de kerk voorbij...?

Stichting De Hoop

Verslag landelijke zendingsdag

Gaat verslaving onze gemeenten voorbij? (Foto: Nieuw Weerdinge)

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 26 april 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 25 april 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen. Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres: dechristen@uniebaptisten.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Bureau van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

'Hoe talrijk zijn uw werken, o Here, Gij hebt ze alle met wijsheid gemaakt'

De natuur ademt de lente, alles komt weer tot leven. Het voorjaar werd al ingeluid met de bloei van sneeuwklokjes en krokussen. Nu de lente echt is aangebroken, kunnen we genieten van velden vol narcissen, uitbottende knoppen aan nog kale takken en prachtige bloesems van vroeg-bloeiende bomen en struiken en tonen bloeiende planten zoals madeliefjes en klein hoefblad, al na de eerste warme zonnestralen hun schoonheid.

Niet alleen aan de flora zien we dat de lente is aangebroken, ook aan de dartelende lammetjes in de wei. En de vogels laten voor zonsopgang hun prachtige lied horen. Sommige vliegen al met takjes en stukjes plastic tussen de snavels, op zoek naar een geschikte plek om een nestje te bouwen. Onder de zwanen, eenden en andere watervogels vormen zich paartjes die steeds in elkaars nabijheid vertoeven. Ook de paddentrek is in volle gang; na hun overwintering keren de padden terug naar de poelen waar ze zijn geboren. En eind deze maand kunnen we de zwaluwen na hun lange trektocht weer verwachten en zal in de lucht hun schelle getjilp weer te horen zijn.

Psalmist David bezingt in diverse liederen de schepping en looft de Here om zijn majesteit en heerlijkheid hierin, zoals bijvoorbeeld in Psalm 104. 'Hoe talrijk zijn uw werken, o Here, Gij hebt ze alle met wijsheid gemaakt; de aarde is vol van uw schepselen'. 'De heerlijkheid des Heren zij tot in eeuwigheid, de Here verheuge Zich over zijn werken'. En ook wij mogen ons verheugen over het werk van de Almachtige, genieten van de ontluikende natuur waarin we Gods wijsheid en grootheid zien.

Een nieuw nummer van *De Christen* ligt weer voor u met onder meer een artikel over het werk van Stichting De Hoop te Dordrecht en in het hart een epistel over 'Gaat verslaving de kerk voorbij'. Verder in deze *De Christen* een jongerenspecial over Teenstreet van Operatie Mobilisatie, een verslag van de onlangs gehouden landelijke zendingsdag, een verslag van de start van gemeenteopbouwwerk in Appingedam, een pagina over muziek en boeken en het vierde deel waarover baptisten het eens zijn (het avondmaal).

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

INHOUD

De Hoop: geloof in mensenlevens

Door: Jolanda van den Hoek

Ieder mens krijgt vroeg of laat te maken met problemen. De manier waarop je met problemen omgaat, is echter per persoon verschillend. Stichting De Hoop helpt mensen die als gevolg van hun problemen vastlopen. Het kan dan gaan om verslavingsproblematiek (drugs, alcohol, medicijnen en/of gokken) of om andere problemen (bijvoorbeeld rouwverwerking of depressiviteit).

De Hoop begon meer dan 26 jaar geleden in de harten van een aantal christenen. God maakte hen bewogen met de verslaafde mens in nood. Aan het 'Hofje De Hoop', op een plek waar eens korenmolen De Hoop stond, start het werk dat dezelfde naam zou gaan dragen. Een oude fabriek wordt beschikbaar gesteld en in een jaar tijd verbouwd zodat per december 1976 de eerste verslaafden hun intrek kunnen nemen. Al snel doet de behoefte aan vervolgbehandeling zich voelen. Eind jaren zeventig en in de jaren tachtig worden meer centra opgezet om cliënten helemaal te begeleiden naar terugkeer in de maatschappij. Dat is ook het doel van de werkervaringsbedrijven, die vanaf eind jaren tachtig van de grond komen: bedrijven die speciaal worden opgezet om cliënten van De Hoop een vak te leren. Zo heeft De Hoop bijvoorbeeld lunchroom en cateringbedrijf Breadline, een grafisch centrum en een metaalbedrijf. Terugkeer op de arbeidsmarkt verloopt immers beter als de cliënt werkervaring heeft kunnen opdoen en een diploma heeft gehaald.

Begin jaren negentig komt de officiële erkenning vanuit de overheid voor de opvang van verslaafden. De Hoop wordt een categoriaal psychiatrisch ziekenhuis. Het behandelcircuit van De Hoop wordt vanaf dat moment bekostigd vanuit de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten. In 1993 wordt in Dordrecht een terrein aangekocht waar straks vrijwel alle locaties van De Hoop worden samengebracht. Een goede manier om nog efficiënter te werken. Bovendien zullen de cliënten van De Hoop elkaar hier vaker tegenkomen, waardoor ze elkaar kunnen stimuleren om door te gaan met de behandeling. De verwachting is dat medewerkers en cliënten na de zomer van 2002 naar het terrein van Dorp De Hoop gaan verhuizen.

De afgelopen jaren heeft De Hoop haar werkterrein verbreed. De belangrijkste verandering is dat niet alleen verslaafden meer bij De Hoop terecht kunnen. Ook mensen die op een andere manier in het leven zijn vastgelopen, kunnen bij De Hoop aankloppen om hulp. Daarnaast biedt De Hoop al langere tijd ambulante groepstherapie voor mensen met eetstoornissen (anorexia en boulimia nervosa). Voor sommige cliënten behoort deeltijdbehandeling tot de mogelijkheden.

Potentiële cliënten moeten zelf gemotiveerd zijn om geholpen te worden. Met name bij verslaafden is dit soms een probleem. Voor hen heeft De Hoop motivatiecentrum Crosspoint opgezet. Hier kunnen ze in een periode van maximaal drie maanden onderzoeken wat de mogelijkheden zijn voor behandeling en de juiste motivatie opbouwen.

Wat in al die jaren niet veranderd is, is dat de medewerkers van De Hoop hun werk doen vanuit een christelijke levensovertuiging. Het christelijk geloof speelt bij het genezingsproces voor veel cliënten een grote rol. De christelijke activiteiten die worden aangeboden, zijn vrijwillig. Christen zijn of worden is geen voorwaarde voor opname.

De overheid subsidieert alleen de therapeutische behandeling van De Hoop. Werkervaring en scholing, het bieden van hulp aan de ouders en/of partner van de gast, de opvang van de kinderen van verslaafde ouders en het geven van preventieve voorlichtingen worden niet vergoed. De Hoop heeft een sterke achterban die haar hulpverleningswerk gedurende al de jaren heeft mogelijk gemaakt. Tot op de dag van vandaag ondersteunt deze achterban het hulpverleningswerk in gebed en giften. Bovenal is De Hoop in haar hulp aan verslaafden afhankelijk van de zegen van God.

Jolanda van den Hoek is redacteur/voorlichter bij Stichting De Hoop.

Soms is het goed hulp te zoeken voor je problemen. De Hoop biedt die hulp in de vorm van individuele begeleiding.

Stichting De Hoop
Spuiweg 77
3311 GT DORDRECHT
Telefoon: 078 6 111 111
Voor hulpvragen: 078 6 111 222
www.dehoop.org
info@dehoop.org

De Hoop geeft regelmatig in kerkelijke gemeenten een boeiende presentatie over het werk. De presentatie wordt verzorgd door een medewerker en een cliënt van De Hoop. Bel voor meer informatie met de afdeling Vriendenkring, tel. 078 6111 104.

Waar zijn Baptisten het over eens? Het avondmaal van gelovigen

Door: Anne de Vries

Grotendeels zijn we het daar met elkaar ook over eens. Ik schrijf: grotendeels, omdat ik wel weet, dat er over een aantal zaken verschillend gedacht wordt. Ik kom oorspronkelijk uit een gemeente, die (zoals veel meer gemeenten) geen deelname aan het avondmaal toestond tenzij je lid was van een baptistengemeente, die deel uit maakte van de Unie. De volgende gemeente, waar ik lid werd (en voorganger), hield er een open avondmaal op na. Alle daarop volgende gemeenten hanteerden één of ander soort gastrecht. De inhoud van het avondmaal bleef er gelijk om. Ook is er verschil tussen gemeenten in de zin van dat er wijn of druivensap gedronken wordt. In al die situaties was en is er wel eensgezindheid over, dat het avondmaal, of zoals Paulus het noemt 'de maaltijd van de Heer', gevierd moet worden door mensen, die een persoonlijk geloof in Jezus kennen.

Geloof

Dat kan immers ook niet anders. Brood en beker maken lijfelijk(!) duidelijk, dat Jezus zichzelf geofferd heeft voor ieder persoonlijk. Het eten en drinken van beide doe je tot nagedachtenis aan Jezus, niet zozeer of alleen als een historische herinnering, maar om het weer in eigen leven te voelen en te weten wat Hij voor mij, voor ons heeft gegeven. Brood en beker verbinden ons aan Christus en aan elkaar. We realiseren ons persoonlijk wat Jezus gedaan heeft, hoe onze zonden zichtbaar worden, maar ook weggenomen worden door zijn verzoenend lijden en sterven. Het brengt in ons de hoop opnieuw tot leven, dat we met Christus een veel grotere maaltijd zullen vieren, samen met alle heiligen. De maaltijd van de Heer staat tussen het verleden en de toekomst in. Zoals één van mijn collega's eens zei: "We kijken terug (naar Jezus' lijden en sterven), we kijken omhoog (naar God die goed voor ons is), we kijken om ons heen (naar onze broeders en zusters met wie we het lichaam van Christus delen en zijn) en we kijken vooruit (naar de bruiloftsmaaltijd van Jezus in de toekomst). Alleen vanuit een bewust, persoonlijk en volwassen geloof kun je zoiets doen.

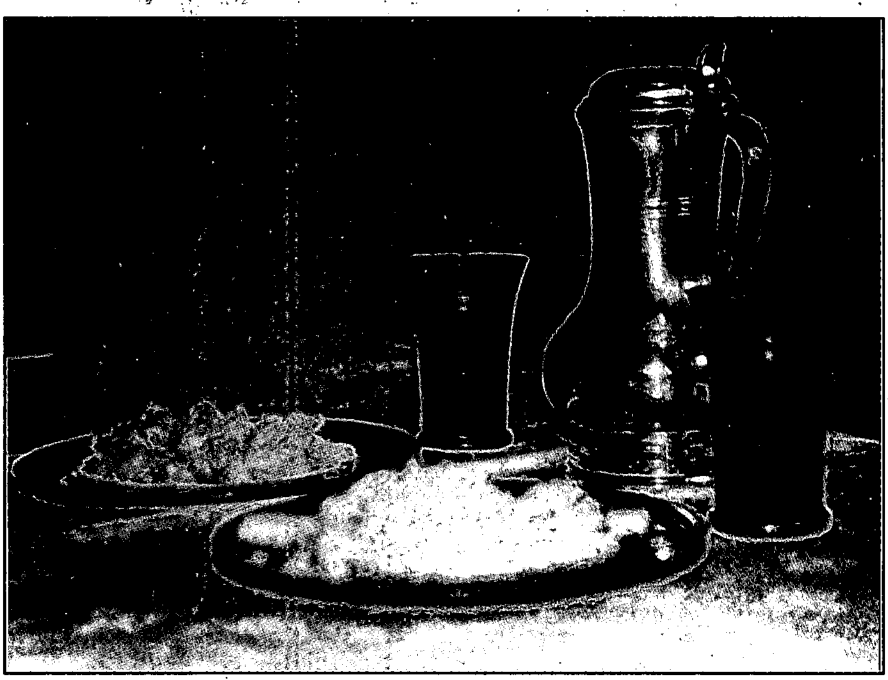
Dat is ook de reden, dat kinderen geen deel nemen aan het avondmaal; je vergt van hun kindergeloof volwassen begrip en keuzes, wanneer je hen erin laat delen. Dat vraagt de Schrift niet van hen en de Heer al helemaal niet. Die vraagt van kinderen niks, maar geeft zichzelf aan hen als Vriend. Daar mogen we het bij laten. Wanneer je voor jezelf begint te kiezen, komt ook de keuze met betrekking tot Jezus aan de orde; in onze gemeenten betekent dat meestal nadenken over doop en avondmaal.

Opdracht

Het avondmaal wordt vaak gevierd alsof het iets vrijblijvends is. Daar bedoel ik mee, dat gelovigen ernaar toe gaan als ze er behoefte aan hebben. Maar zo heeft Jezus het niet ingesteld. Hij heeft het als een opdracht aan de gemeente gegeven en daarmee dus ook aan de gelovigen. Hij nodigt ons uit en draagt ons op de maaltijd te vieren en Hem daarin te gedenken en te ontmoeten. Veel gelovigen gaan buitengewoon onbeleefd om met die uitnodiging. We zouden het niet wagen om onze buren of familie zo te behandelen: uitgenodigd worden en dan zonder duidelijke reden verstek laten gaan. De 'noaberschap' zou gauw ten einde zijn en de familierelatie spoedig problematisch. Maar bij het avondmaal is dat schering en inslag – gelovigen die zonder opgaaf van reden de maaltijd van de Heer verzuimen.

Het is duidelijk dat iedere gelovige er zou moeten zijn, tenzij je lichamelijk niet kunt of geestelijk zwaar belast bent. Maar ook in dat laatste geval zou ik mensen aanraden daar in elk geval naar toe te gaan. Want brood en beker zijn ook leeftocht van God voor ons onderweg, een leeftocht die we nodig hebben op de reis.

Ds. Anne de Vries is voorganger van de Baptistengemeente Hengelo-Centrum.

Y. Horjus

Unie- en ander nieuws

Ouderenweek 2002

Ook dit jaar wordt er D.V. weer een ouderenweek georganiseerd en wel van zaterdagmiddag 24 augustus tot en met vrijdagochtend 30 augustus. We zijn weer te gast op Fredeshiem in Steenwijk-de Bult. De kamers die we ter beschikking hebben zijn voorzien van douche, toilet en telefoon. Verder hebben we het alleengebruik van de Lelykamer.
De kosten voor deze week zijn 398 Euro, excl. toeristenbelasting. U kunt zich opgeven bij Fredeshiem, Eiderberg 2, 8346 KJ Steenwijk-de Bult, tel. 0521-535100. Na aanmelding ontvangt u een reserveringsbevestiging en hebt u tevens de mogelijkheid om een annuleringsverzekering af te sluiten. Meldt u zich wel zo vroeg mogelijk aan. In elk geval voor 1 mei 2002.
We hopen u te ontmoeten en zien uit naar een goede, zonnige en gezegende vakantieweek.
Met een hartelijke groet,

Br. en zr. Stijkel

Spaanse baptisten zoeken vrijwilligers

Examen gedaan? Fit in de VUT of met pensioen? Dan is er een uitstekende gelegenheid om vrijwilligerswerk te doen in Spanje.
Plaats: Denia (Costa Blanca, tussen Valencia en Alicante); Baptisten vormingscentrum en school.
Tijdsduur: Het gehele jaar door, maar minimaal één maand.
'Eisen': Minimumleeftijd 18 jaar en bereidheid om te participeren in een spontane, internationale christelijke gemeenschap.
Inlichtingen (Nederlandse coördinator aanwezig):
Centro de Encuentros Christianos
c/o Alex Augustinus
Apartado 57
03700 Denia (Alicante)
Espana
E-mail: jjpastor@arrakis.es

U kunt ook contact opnemen met br. Jan Aaldring, Hengelose Esstraat 64, 7556 ED Hengelo, tel. 074-2910968.

Concert Adrian Snell

Adrian Snell verzorgt deze maand een unieke concerttour in Nederland. Samen met Natasja Gorlee (zang) en Rebecca Engstrom (viool) zal hij een serie concerten geven naar aanleiding van het verschijnen van zijn nieuwste CD *I dream of peace*. De concerten worden gehouden in Papendrecht (18/4), Woerden (19/4), Baarn (20/4), Veenendaal (25/4), Haarlem (26/4) en Drachten (27/4).
Snell is al jaren een bekend gezicht voor het Nederlandse (gospel)publiek. Al meer dan 2 decennia weet een brede groep mensen zijn muziek te waarderen. Grote bekendheid en waardering kreeg hij na het verschijnen van zijn eerste grote conceptwerk *The Passion*.
Adrian Snell zal nu zijn nieuwste album *I dream of peace* presenteren. Opnieuw valt Nederland als eerste de eer te beurt. Zijn concerten beloven een avond vol sfeer, warmte en diepgang te worden waar een breed publiek, jong en oud, zich door aangesproken zal voelen.
Kaarten (voorverkoop 11,50 Euro en aan de zaal 12,50 Euro) kunt u verkrijgen via The Music Works: 0184-412976 of www.musicworks.nl.

Hartelijke groeten vanuit Oostende

Wij hebben nu in totaal 1.322,09 Euro gekregen van onze broeders en zusters vanuit Nederland. Mag ik daarom iedereen van ganser harte danken hiervoor? Het is voor onze Kerk in Lombardsije, alsook voor mij een ware bemoediging om zich gesteund en gedragen te mogen voelen door jullie. Mag ik jullie allen vragen om te blijven bidden voor ons, want de werken zullen waarschijnlijk eind augustus, begin september van dit jaar beginnen en wij hebben nog een bedrag van ± 123.950 Euro nodig.

Verder wens ik jullie allen Gods rijke zegen toe.
In Hem verbonden,

Samuel Verhaege

Column over...

Vreemd

Door: S. Prost

Is uw nieuwsgierigheid gewekt? Ik kan het me bijna niet voorstellen dat er nog iets vreemds voor ons is. Alle gebeurtenissen hebben immers in één of andere vorm plaatsgevonden. "Er is niets nieuws onder de zon," zei Prediker. Maar we kijken soms wel ergens raar van op. Telkens blijkt dat we gevoelig kunnen zijn voor gebeurtenissen die ons bevreemden of verrassen. Dan reageren we geïrriteerd, opstandig, maar ook wel gelaten.
Ouders onder u, keek u niet vreemd op toen hun zoon oorbellen ging dragen? Of dat uw dochter aan navelpiercing deed? Maar wat denkt u van zoveel tienduizenden die in ons land toch weer op de been kwamen om betere beloningen voor werk en leven te eisen? Och, dat over een vijftal jaren via Europese satellieten iemands gang gevolgd kan worden door een chip in zijn schoen kunnen we ons wel voorstellen. Maar dat tijdens het begin van het joodse Pesachfeest in Netanya een zelfmoordterrorist een bloedbad met twintig doden en honderd gewonden veroorzaakte komt ons wel heel vreemd voor. Juist omdat tijdens deze viering van de exodus uit Egypte door de joden herdacht wordt, dat ze weer naar het door de Heer beloofde land mochten gaan.
Ja, na de Pesachviering waren die Emmaüsgangers weer de weg, het beloofde land kwijt. Door die vreselijke gebeurtenis aan het kruis was alle hoop op Gods koninkrijk weg. Maar dan vereenzelvigt de toch opgestane Heer zich met dit sombere tweetal. Aan wie ze dan vragen of Hij de enige vreemdeling in Jeruzalem is, die niet weet wat daar is gebeurd. Hoe begripvol komt de Heiland hen tegemoet! Is het zo ook niet met óns vreemdelingschap? En dan vraag ik mij af: laten wij ons over zoveel bevreemdende zaken ook door Hém overtuigen?
Gelukkig hem of haar die dat overkomt.

Reageren? sprost@hetnet.nl

Verslag landelijke zendingsdag

Zending is anders dan je denkt!

Door: Kleis Oenema

Veel mensen die een taak in de organisatie hebben moeten vroeg uit de veren op hun 'vrije' zaterdag. Zes uur 's ochtends of eerder is helemaal geen uitzondering als je uit Stadskanaal of Pernis naar Zwolle komt, maar je weet waarvoor je het doet.

De dag begint ontspannen met koffie. Een goede gelegenheid om elkaar te ontmoeten en in gesprek te komen. Als het programma begint heerst er dan ook een opgewekte sfeer. Onder leiding van het Combo uit Stadskanaal wordt er enthousiast gezongen. Jammer dat Volker Bohle is verhinderd. Hij is promotie secretaris voor de zending in Afrika en voorheen jeugdwerker. Bij monde van NBJB Jeugdconsulent Nico Wever belooft hij er volgend jaar in maart wel te zijn.

In het programma zijn vier workshops opgenomen. Alle vier workshops belichten zending vanuit een ander perspectief. Ik ga eerst naar Bakarr Kamara's workshop, 'studeren in Europa'. Het is al zo vol dat ik de deur niet meer binnen kom. Ik besluit 's middags te herkansen.

Jannette Baas' workshop 'Wat hebben zending en armoede met elkaar te maken' is een boeiende verhandeling die je tot denken aanzet. Armoedebestrijding is zeer complex. Echter één ding wordt glashelder. Armen zijn gevangen in de ban van machteloosheid. Machthebbers zijn hierbij gebaat. Als wij als kerk en als gemeente armoede willen bestijden vanuit evangelisch perspectief dan moet het voor ons duidelijk zijn dat alle macht aan God behoort. Vanuit een actieve dienende houding kan God door de Gemeente de ban van machteloosheid verbreken. Het is duidelijk dat satan dit niet leuk vindt.

Bakarr Kamara vertelt, in zijn aangrijpende verhaal, hoe hij de mogelijkheid krijgt als Sierra Leonees in Nederland een artsen opleiding te volgen. Het gaat goed totdat hij na zijn diploma basisarts zich wil specialiseren als oogarts om zijn volk beter te kunnen helpen. De IND (Immigratie- en Naturalisatie Dienst) heeft dit op alle manieren tegengewerkt. Uiteindelijk met behulp van advocaten krijgt hij een verblijfsvergunning voor twee jaar. Hij specialiseert zich nu als tropenarts. Deze studie duurt echter twee en een half jaar. In januari loopt zijn visum af met nog een half jaar te gaan. Je moet hierbij bedenken dat zijn vrouw en kinderen tijdens deze studieperiode in Amerika verblijven!

In de workshop 'Jeugd in actie' wordt ingegaan op hoe een groep jongeren uit Pernis tot de ontdekking komt dat zending veel meer is dan met een stapel Bijbels naar een ver land afreizen. Zij ontdekken dat zending iets kan zijn wat dicht bij huis is en wat leuk kan zijn. Hun actie voor Sierra Leone maakte een stuk creativiteit bij henzelf los waar zij zelf verbaasd over waren. Zij zijn zending anders gaan zien. Hun actie 'zadelpijn' (op tandemfietsen van Pernis naar Appingedam) leverde niet alleen resultaat op voor het doel, maar het werkte ook stimulerend voor de deelnemers.

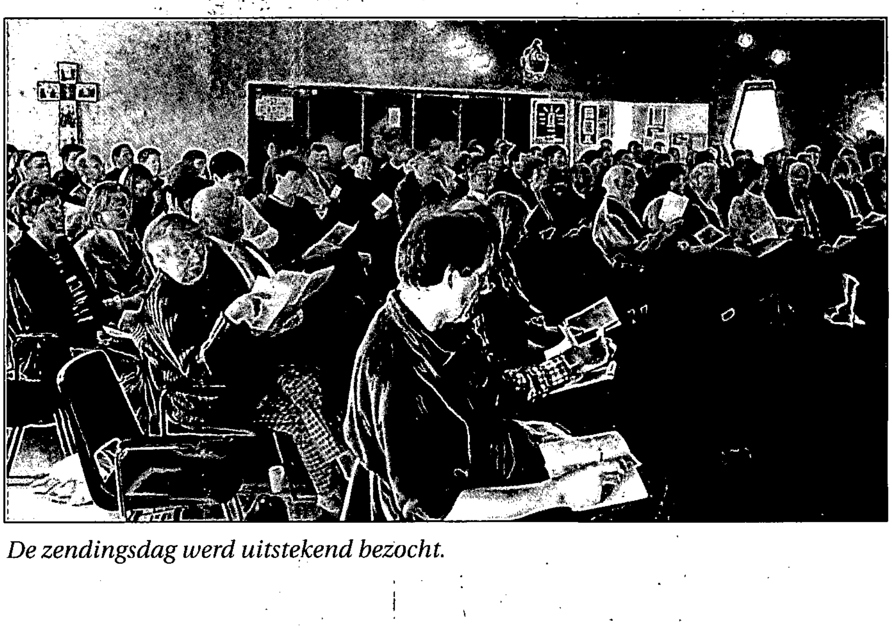
Dat zending niet alleen evangelie verkondiging is bewijst ook het thuisfront van de familie Bakker uit de gemeente Amersfoort. Deze workshop belicht de MAF (Mission Aviation Fellowship). Deze organisatie biedt ondersteuning aan zendingswerk en hulporganisaties. Zij zijn in staat om met hun vliegtuigen daar hulp te bieden waar dat anders zo goed als onmogelijk is.

Deze dag en de workshops gaven een beeld dat zending veelkleurig is, dat zending heel veel facetten kent. Wij als gemeente moeten daar deel vanuit maken. Het zendingsbevel en de opdracht je naaste lief te hebben moet in het kader van de liefde (1 Corinthiërs 13) worden geplaatst. Zending moet maatschappelijk relevant zijn, dit is, het mag niet los staan van de wereld waarin wij als christenen bewegen. Het moet koninkrijk-gericht, niet mens-gericht zijn. Dan kunnen de banden van armoede, machteloosheid, maar ook van zelfgerichtheid worden verbroken.

Zending is anders, stereotype denkbeelden moeten we afschudden en door God's Geest mogen we scheppend het zendingsbevel gestalte geven.

In maart 2003 is er weer een zendingsdag (derde zaterdag in maart). Noteer het alvast en laat zo'n dag niet aan je voorbij gaan.

Br. Kleis Oenema is lid van de Baptistengemeente Groningen-Noord.

Y. Postma

De zendingsdag werd uitstekend bezocht.

Boeken & Muziek

C.H. Pinnock en R.C. Brow, *Ontketende liefde; Een evangelische theologie voor de 21ste eeuw*, Theologische uitgeverij Ekklesia, Gorinchem, 2001, p. 213, ISBN 90-75569-22-x, € 14,90.

Hun boek wordt geïntroduceerd als een evangelische theologie van de 21e eeuw. Dat evangelische is het bijzondere. In die hoek kwam je nog maar amper een samenvattende theologie tegen. Wat evangelische theologie is? Dat wordt in het boek niet uitgelegd. Wel las ik: Als evangelische christenen hechten we zeer grote waarde aan de Bijbel als het boek dat getuigt van Gods openbaring (blz.37). Zelf heb ik de indruk gekregen dat de evangelische theologie draait om het kruis en de opstanding van Jezus, waarbij de schrijvers graag het zwaartepunt zouden willen verschuiven van het kruis naar de opstanding. Hun theologie is er één onder vele, zeggen zij. Niemand heeft het recht te zeggen, dat "hun interpretatie van de Bijbel de enige geldige is."

Ik moet zeggen, dat ik steeds minder behoefte heb aan het systematiseren van de theologie. Ik pak liever een bijbelgedeelte en ga op zoek naar wat God mij vanuit dat gedeelte te zeggen heeft. Dat verbinden met elkaar van teksten en gedachten? Moet dat nou? En dat schematiseren? Als je lijntjes gaat trekken, doe je sommige teksten geweld aan, want die passen net niet in dat geheel. Links of rechts valt er wat weg of moet er geschaafd worden. Maar toch proberen wij allemaal de dingen in een kader te zetten. Wij kunnen niet anders. Hier staat dit, en daar staat dat, hoe kunnen wij dat met elkaar rijmen?

Het gevaar van schematiseren is ook, dat wij het gevoel kunnen krijgen het te pakken te hebben; het te weten. Zo zit het en niet anders. Maar iemand anders ziet het wel anders. Wat een eindeloos gepraat kan hieruit voortkomen met vaak als gevolg: hete hoofden en koude harten.

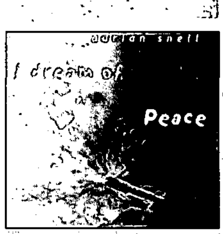
Toch heb ik het boek van Pinnock en Brow met plezier gelezen. Op een ontspannen, open, niet wettische wijze slaan zij aan het denken, en zeggen ze mooie dingen. Voor mij was de invalshoek nieuw. Zij redeneren vanuit een liefhebbende God. Zij hebben het over de liefde van de Vader, die niet wil dat iemand verloren gaat. Zij zien voor zich het beeld van een gezin. Daarin kan niet de wet heersen. Ook heerst daar niet een juridisch regiem. In dat soort termen mag je niet over God spreken. Terwijl wij die taal hier en daar natuurlijk wel in de Bijbel tegenkomen. Hoe lossen zij dit op? Vanuit een liefhebbende Vader schrijven zij over straf en oordeel.

Het ontwerp voor deze theologie noemen Brow en Pinnock 'Theïsme van creatieve liefde'. Gods liefde is één en al beweging. Zij komt ons tegemoet en wil ons opnemen in die beweging van de liefde, zodat ook wij liefde worden.

Interessant is wat Pinnock en Brow schrijven over de doop. De doop zien zij als het begin van het leerling-zijn van Jezus. In deze termen herkennen een Baptist en een Anglicaan zich in elkaars doop!

Kortgeleden is over dit boek vanuit evangelische kring een studiedag geweest.

Jannes Hofman

Adrian Snell, *I Dream Of Peace*, Uitgeverij The Music Works (Serious Music), Sliedrecht, 2001, speelduur 60 minuten, € 20,50.

Adrian Snell vertelt zelf over de mijns inziens prachtige songs op dit album: "Ze gaan over onze hoop, over angst en de ervaringen die ons onze kinderjaren doen vergeten. Over het ons voorstellen hoe de wereld zou kunnen zijn, zoals die op een dag ook zal zijn!

De songs op deze CD gaan verder over onze dromen en de belofte voor een nieuwe wereld, vrij van pijn, tranen en haat waar de vreugde van onze kinderjaren voor altijd hersteld kan worden."

Sommige songs op deze CD komen van eerdere albums, maar een belangrijk deel is nieuw materiaal van de CD *The Cry, a requiem for the lost Child*. Deze CD zal waarschijnlijk in dit jaar uitkomen. *I Dream Of Peace* is dus een voorproefje. Maar wel een voorproefje waar je lekker bij mag wegdromen over vrede.
De CD bevat overwegend rustige songs.

Theo de Zwart

Bas gaat digitaal I, CD-rom, voor kinderen van 4 t/m 7 jaar, Uitgeverij Groen, Heerenveen, 2002, ISBN 90-5829-174-x, € 11,32.

Eigenlijk had de titel van deze pagina deze keer 'Boeken & Muziek & CD-roms' moeten zijn. In dit computertijdperk kunnen we immers ook niet om computermateriaal heen.

Deze eerste CD-rom waarover we hier iets schrijven is bedoeld voor kinderen. Het jongetje Bas, bekend van boeken, memoryspel en kleurboek, gaat nu dus digitaal. Resultaat is een hele leuke, leerzame CD-rom.

Allereerst valt natuurlijk de mooie uitvoering op met de inmiddels bekende tekeningen van Dagmar Stam. Verder is de CD-rom zeer gebruiksvriendelijk, zelfs voor kinderen van 3 jaar.

Minpuntje vind ik dat het ene spelletje veel moeilijker is dan het andere (van luisteren naar een voorleesverhaaltje en dieren plaatsen in de dierentuin tot woorden aanwijzen die op elkaar rijmen of met dezelfde beginletter beginnen), waardoor jonge kinderen niet alle spelletjes kunnen spelen. Maar ondanks dit minpuntje: een heel mooi cadeau voor kinderen waar ze leuk en leerzaam mee kunnen computeren.

Janna de Zwart

Gaat verslaving

Door: Harry van der Zaag

In menig kerk staat een groepje christenen zondagochtend voor en na de dienst nog even snel een peuk te roken. Een groepje gemeenteleden sluit een doordeweekse vergadering af met een informele borrel om vervolgens in de auto te stappen en thuis nog eens even alle twintig televisiekanalen af te zappen. Bij het eten wordt dagelijks wijn geschonken om daarna te verdwijnen achter de computer: effe lekker surfen op het internet. We leven in een wereld waarin het gebruik van verslavende middelen steeds normaler wordt ook voor kerkleden.

Verslaving overkomt je niet, maar is een keuze. Toch is er niemand die er bewust voor kiest om verslaafd te worden. Het is een proces. Wie herinnert zich niet die eerste sigaret of dat eerste slokje bier. Geen haar op het hoofd die er toen aan dacht dat deze middelen een verslavende werking hebben. Het ging er om dat het spannend was, omdat het misschien verboden was. Of uit nieuwsgierigheid naar de smaak of het effect. Ook jongeren staan tegenwoordig vroeg of laat voor een keuze of ze wel of niet zullen experimenteren met een joint, een pilletje of een poedertje. Sommigen zijn standvastig of proberen het een keer uit en stoppen. Anderen gaan door en worden verslaafd.

Die Gemeinde

Afhankelijkheid

Bovenstaande voorbeelden zijn wellicht herkenbaar. Sommigen van u zullen direct ontkennend reageren: ik ben niet verslaafd. Het is belangrijk om dat eens nader te bekijken. Wanneer ben je verslaafd? Typisch voor verslaving is de *geestelijke* afhankelijkheid: dat is wat álle verslavingen met elkaar gemeen hebben. Het gaat bij verslaving om een zéér grote, onweerstaanbare behoefte een bepaald (psycho-actief) middel te gebruiken of bepaald gedrag te vertonen (bijvoorbeeld gokken). Deze behoefte bepaalt het hele leven van de gebruiker. Zijn gedachten, gevoelens en handelingen zijn maar op één ding gericht: het gewenste middel. Iemand is verslaafd wanneer hij niet zonder iets kan. Hij is ergens afhankelijk van. Van sommige middelen kan men ook lichamelijk afhankelijk worden. Dat kenmerkt zich door lichamelijke onthoudingsverschijnselen: beven, zweten, misselijkheid of diarree.
Verslaving beperkt zich niet alleen tot drugs – 'middelen die een invloed hebben op het menselijk bewustzijn en die daarom gebruikt worden' (Van Epen). Naast de bekende middelen of activiteiten als gokken, medicijnen, alcohol en drugs kunnen mensen ook afhankelijk worden van internet, televisie, seks, computerspelletjes, eten, werk, sport enz..

Oorzaken

Verslaving is een begrip met een sterk negatieve emotionele lading. Zeker ook in christelijke kring. Iemand die verslaafd is, is daarmee direct gebrandmerkt. Waarom sommige mensen verslaafd raken en anderen niet, is niet zo gemakkelijk te beantwoorden. Suggesties dat verslaafden per definitie uit lagere sociale milieus of uit gebroken gezinnen komen, zijn niet gebaseerd op de realiteit. Diverse factoren kunnen een rol spelen, bijvoorbeeld de omgeving: woonde hij in een stedelijke omgeving of juist in een landelijke omgeving? Of is zijn werkloosheid nu de doorslaggevende factor geweest? Was het gezin waarvan hij deel uitmaakte hecht of was er sprake van een gebroken gezinssituatie?

Er zijn vier grote groepen oorzaken te onderscheiden die een rol kunnen spelen bij de ontwikkeling van een verslaving:

1. erfelijkheid
2. karakter en persoonlijkheid
3. de omgeving waarin iemand opgroeit
4. maatschappelijke omstandigheden

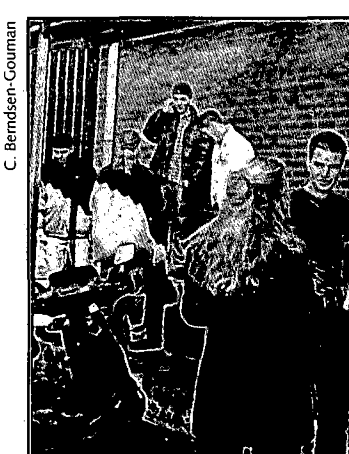
Dé verklaring voor het ontstaan van verslaving is er in ieder geval niet. Verslaving gaat gepaard met het besteden van heel veel tijd en energie aan het verkrijgen van het middel, het opgeven of verwaarlozen van belangrijke maatschappelijke, arbeids-, kerkelijke en/of recreatieve activiteiten. Vaak wordt gebruik voortgezet ondanks het besef van de negatieve gevolgen die ermee verbonden zijn. Een ander kenmerk is controlebeperking: de controle over het gebruik of over het gedrag is niet meer optimaal. De gebruiker wórdt beheerst. Met alle gevolgen vandien

Signalering

De grootste fout die een gemeente kan maken is ontkennen dat er verslaving voorkomt in de kerk. Het is een illusie om dit te veronderstellen in een maatschappij waar verslavende middelen meer en meer gemeengoed lijken te worden. Vanuit een ontkenning is het ook niet mogelijk om mensen op de weg terug te helpen. Veel gebruik blijft lange tijd verborgen. Verslaafden worstelen soms lange tijd met de vraag of ze naar iemand toe zullen stappen voor hulp. Bang om veroordeeld te worden. Het is van groot belang om vroegtijdig probleemgebruik te signaleren en verslaving te voorkomen. Dit signaleringsproces bestaat uit de volgende fasen:

1. Vermeerderen van kennis
Het is belangrijk zich te verdiepen in de werking en effecten van de middelen. Hierover zijn vele informatiefolders verkrijgbaar bij instellingen voor verslavingszorg zoals De Hoop.

2. Waarneming en interpretatie
Aan alle gebruik gaat een reden vooraf. Er kunnen zich problemen voordoen.

C. Berndsen-Gouman

"Onze jongeren overkomt dit n

de kerk voorbij?

(werk, gezin, relaties). Gezondheidsproblemen zijn bepaalde kenmerken die kunnen wijzen op gebruik. Ook het verzuimen van kerkbezoek, het niet nakomen van afspraken kunnen indicaties zijn dat er iets aan de hand is. Dat wil niet zeggen dat er direct sprake is van gebruik.

3. Bepaling van het eigen standpunt
Wanneer u verschillende verschijnselen constateert, die op (overmatig) gebruik kunnen wijzen, bepaalt u eerst uw eigen standpunt over het middel en het gebruik daarvan. Vervolgens kunt u uzelf daarbij de volgende vragen stellen:
Wat vind ik ervan dat de persoon rookt, drinkt, gokt, blowt, etc.?

- Wat zegt de Bijbel over het gebruik?
- Wat zijn de directe effecten van het middelengebruik op de gebruiker?
- Wat zijn de risico's voor de lichamelijke en geestelijke gezondheid?
- Bij welk gebruik is er gevaar voor of sprake van verslaving?
- Hoe is de wetgeving ten opzichte van het middel en het gebruik daarvan?
- Wat zijn de effecten van het gebruik voor de omgeving (gezin, werk, kerk)?

4. Toetsing van vermoedens
Omdat de geconstateerde verschijnselen soms andere oorzaken kunnen hebben dan drugsgebruik is het goed om uw vermoedens voor te leggen aan andere mensen die regelmatig contact hebben met de vermoedelijke gebruiker. Voorwaarde hierbij is dat u mensen zoekt die in vertrouwen genomen kunnen worden, zodat er geen consequenties voor de vermoedelijke gebruiker volgen voordat er een open gesprek met hem heeft plaatsgevonden.

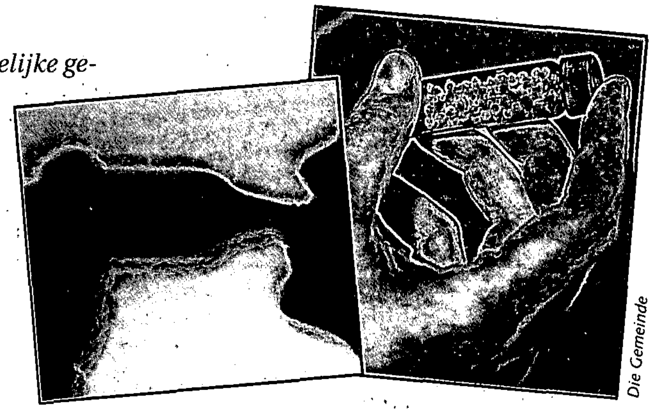

t."

5. Gesprek met de vermoedelijke gebruiker
Het belangrijkste doel van dit gesprek is om te bepalen of er sprake is van gebruik, in welke mate en waarom. U moet voorkomen dat de vermoedelijke gebruiker 'dichtklapt' en u niets meer wil vertellen over eventueel gebruik. Het basisprincipe van waaruit u het gesprek voert moet in ieder geval zijn: afwijzing van het gedrag, maar niet van de persoon. U laat dus duidelijk merken dat u het gebruik afwijst, maar u laat de persoon in zijn waarde.

Hoe er gehandeld moet worden bij constatering van gebruik is sterk afhankelijk van de houding van de persoon. Wanneer hij of zij het gebruik niet als problematisch ervaart, kunt u aangeven wat de gevolgen zijn voor de omgeving, c.q. direct betrokkenen. Vervolgens kunt u met de persoon naar oplossingen zoeken om de negatieve gevolgen van het gebruik te voorkomen. Door bijvoorbeeld alternatieven te bieden en oplossingen te zoeken voor de problemen die meestal achter verslaving schuilgaan. Wanneer de persoon aangeeft dat hij eigenlijk wil minderen of stoppen, kunt u hem doorverwijzen naar bijvoorbeeld de huisarts of Stichting De Hoop.

Rol van de kerk
Christenen streven als het goed is naar levensheiliging. Dat betekent dat je moet waken voor vervuiling van het lichaam op welke manier dan ook. Roken schaadt bijvoorbeeld je lichaam, dat een tempel is van de Heilige Geest (1 Corinthiërs 6:16). Daarnaast moeten volwassenen (ouders, raadsleden, jeugdleiders, gemeenteleden, voorgangers) zich bewust worden van hun voorbeeldfunctie. In menig kerk staat een groepje christenen zondagochtend voor de dienst nog even snel een peuk te roken. En na de kerkdienst weten deze verslaafden niet hoe snel ze buiten moeten staan om hun nicotinepeil weer op niveau te brengen. Om er voor te zorgen dat verslaving de kerk voorbij gaat is het

Die Gemeinde

Eén biertje, één tabletje of...?

noodzakelijk te investeren in de jeugd. De kerkelijke gemeenschap kan een belangrijke ondersteunende rol spelen: familieleden, vrienden of een sociaal netwerk van volwassenen vormen een beschermende factor tegen middelenmisbruik.

Uit Amerikaans onderzoek blijkt dat als de ouders belang hechten aan geloven, de kans kleiner is dat hun kinderen middelen gaan gebruiken. Als jongeren vrienden hebben die ook naar de kerk gaan en geen middelen gebruiken, helpt dat hen om er niet mee te beginnen. Maar ook voor volwassenen blijkt een sociaal netwerk waarbinnen men zich gewaardeerd voelt, een beschermende factor te zijn. Als laatste element van het verband tussen geloof en het gebruik van middelen wordt de persoonlijke relatie met God genoemd. De relatie met God biedt een gevoel van veiligheid en stabiliteit, wat eveneens bescherming kan bieden en daardoor middelenmisbruik kan voorkomen.

Harry van der Zaag is preventiewerker bij Stichting De Hoop.

Mocht u naar aanleiding van dit artikel vragen hebben of meer informatie willen ontvangen, dan kunt u contact opnemen met de afdeling PR & Preventie van Stichting De Hoop: 078 6111 161 of info@dehoop.org
De Hoop beschikt over een grote hoeveelheid preventiematerialen, waaronder een avondvullend interactief preventieprogramma voor twee jeugd-/tieneravonden: lesmap 'Kiezen' (17,50 Euro, exclusief verzendkosten).

Woorden uit de Bijbel

Onze Vader in de hemel

(Mattheüs 6:9)

Door: Jannes Hofman

Vader
De naam Vader klinkt wat statig. Een beetje deftig, en daarmee ook afstandelijk. Keurig formeel. Maar mogelijk heeft Jezus een woord gebruikt dat veel intiemer is. Jezus sprak de Aramese taal. Het Nieuwe Testament is in het Grieks geschreven. Niet de taal van Jezus. Enkele Aramese woorden zijn in de Griekse tekst doorgedrongen. Zo ook het woord Abba. Zo sprak Jezus mogelijk zijn Vader aan (Marcus 14:36) en waarschijnlijk ook hier. Abba zou je het best kunnen vertalen met Pappa. Dat is de taal van het kind.

Ik moet hierbij denken aan een verhaaltje over een kind. Er is een grote droogte in Israël. Hongersnood dreigt. De ouders vragen hun kind: "Ga jij eens naar de geestelijke en vraag hem om te bidden om regen." Het kind doet dat. Als het bij de geestelijke komt, trekt het aan zijn kleed, zoals een klein kind bij ons aan een rok of broekspijp trekt, en zegt: "Pappa, geef ons regen."

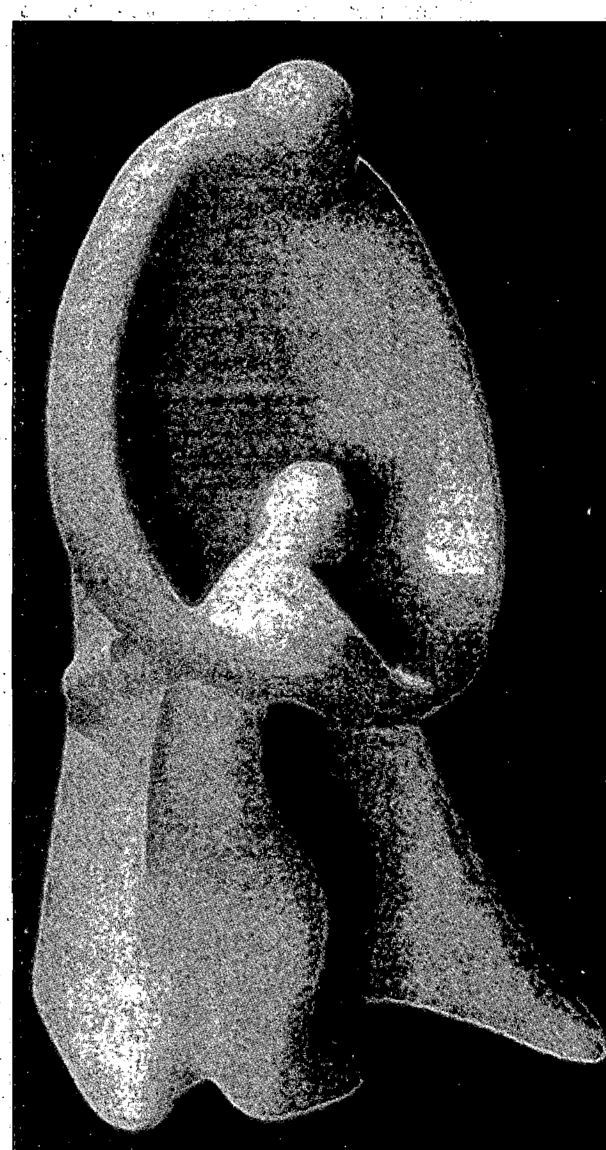
Geeft dit niet op een schitterende wijze weer, hoe wij met God mogen omgaan en hoe wij mogen bidden? Wij kunnen zo bij God binnenlopen en Hem om het alledaagse vragen. Hij zal ervan genieten, als wij, zoals dat kind, Hem onbevangen tegemoet treden. Jezus moedigt ons aan deze houding aan te nemen en als een kind tot God te gaan. In Israël was deze omgang met God niet gangbaar. Het is nieuw voor de leerlingen om in het gebed God aan te spreken als Vader.

Ik denk niet dat in het vaderlijke van God specifiek het mannelijke benadrukt wordt. Rembrandt heeft in zijn schilderij van de Verloren Zoon de Vader getekend met een vaderlijke en een moederlijke hand. God verenigt beide in zich. We zouden hierbij een aantal teksten uit de Bijbel kunnen toevoegen. God is de echte en ware Vader en Moeder. Wij, als vader en moeder, samen als ouders, zijn geroepen om Gods Vaderschap in beeld te brengen.

Onze
Wij hebben vaak dat claimende gedrag. "Dit is van mij," zeg ik dan. "Dit is mijn Bijbel(tje), mijn Jezus, mijn God en mijn Vader." Maar Jezus leert ons zeggen: "Onze Vader." Hij is van ons samen. Wij delen God met vele anderen. Dat 'onze' zet ons neer als een gezin. We zijn kinderen van één Vader. Samen, als zussen en broers, aanbidden wij God. Ik las hierover een prachtige uitleg bij dr. Tigcheler. In ons Drentse en Groningse land hebben wij het over 'oons pa'. In Twente zeggen ze: 'Oons Vaare'. In Friesland: 'Us Heit'. En als het om een broer of zus gaat, dan is het: 'Oons Tjikeen' 'oons Albert'. In dat 'onze' wordt de familieband uitgedrukt en dat wat ons bindt. Dat doet ook het Onze Vader. Al die mensen die God hun Pappa noemen zijn zussen en broers. Zij zijn van elkaar. Zij horen bij elkaar. Bij dat ene gezin, waarvan God de Vader is.

Het Onze Vader bid ik samen met vele anderen. Het Onze Vader is bij uitstek een gebed om samen te bidden. In het Onze Vader wordt het 'wij' en het 'ons' heel sterk benadrukt, ook verderop in het gebed.

In de hemel
Wat voegt dit toe? Waar gaat het hier over? Is het een nadere precisering van wie God is? De God van Israël, van het Oude Testament? Wordt hiermee de afstand weergegeven, God daarboven en ik hier beneden, God de Heilige en ik de zondaar, ik van deze aarde, door en door aards, de laag-bij-de-grondse? Wat er ook mee bedoeld wordt, door Jezus komen hemel en aarde bij elkaar, wordt de afstand overbrugd, ziet God ons als zijn kinderen en mogen wij Hem onze Pappa noemen.

Archief *De Christen*

Gemeenteopbouw in Appingedam

Door: Jan Blaak

In maart hadden wij onze jaarlijkse gemeente-ledenvergadering. Helemaal niets bijzonders zou u zeggen, want die hebben wij ook. Toch was er bij ons wel iets bijzonders te vermelden. Na een proces van ongeveer anderhalf jaar waarin de raad samen met br. Peet Wijchers een voortraject heeft doorlopen, was het op deze avond zover dat wij als raad br. Anne de Vries uit Hengelo als gemeenteopbouwwerker konden voorstellen.

Veel werk was er verzet, vele gesprekken gevoerd, en het belangrijkste in dit alles was, dat er veel gebeden zijn opgezonden om dit plan tot werkelijkheid te maken. Nu konden we dan het definitieve plan presenteren. Een plan met nog drie andere gemeenten uit Baptisten Unieland: Groningen Noord, Krommenie en Pernis.

Het was niet zomaar dat onze voorzitter deze avond opende met Ps. 126. 'De Here heeft grote dingen bij ons gedaan'. Grote dingen na een periode van zorgen en veel pijn! Deze Psalm spreekt van de terugkeer van ballingen naar Sion. Wat een blijdschap geeft het als de Here God een herstel schenkt, waar wij er soms een puinhoop van maken. Herstel geeft reden tot blijdschap, maar ook reden om God te loven. Want het is God die het herstel heeft bewerkt en Hem komt daarvoor de eer toe.

Na de pauze kreeg Br. De Vries het woord. Hij wees ons op de allereerste gemeente (zie Handelingen 2) waar men in kleine kringen samen kwam, de zogenaamde huiskringen, en niet alleen het werk aan de apostelen overliet. Deze huiskringen onderscheidden zich duidelijk van de bijeenkomsten in de tempel. In navolging hiervan zijn ook wij als gemeente met huiskringen gestart. Vier kringen waarin elk ongeveer 12 broeders en zusters deelnemen.

Wat was nu het opmerkelijke en unieke aan de gemeente in Jeruzalem. Waar bloeide de gemeenschap op? *Dat de gemeenteleden volharden, zij hielden vol, zij lieten het niet afweten.* In deze kleine groepen kon men iets voor de ander betekenen, zijn geestelijke gaven benutten en zich ontwikkelen volgens het onderricht van Christus. Deze kringen waren bovendien een levend getuigenis voor mensen die nog niet met de liefde van Christus in aanraking waren gekomen.

Eveneens stond br. De Vries stil bij een gedeelte uit Rom. 12:2 'Wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken'. Een omslag in denken vraagt om gebruik van nieuwe vormen. Zij zijn de dragers van de aloude boodschap: 'Jezus Christus en dien gekruisigd'.

"Gemeente zijn geeft nieuwe vormen, en daar moet leiding aangegeven worden. Wie doet dat? Een dominee, hij doet het helemaal in zijn eentje, iedereen zit achterover en luistert vriendelijk. Hij bedenkt ook waar het over gaat de zondagmorgens. Hij overlegt met niemand. En toch zou het goed zijn. Wij gaan onze aandacht vestigen op de betekenis van onderling pastoraat. Daar willen we een jaar lang mee bezig zijn. Dan moet je de voorganger de opdracht geven dat hij daar over preekt en nergens anders over. Kom maar eens bij hem. Gaat niet zo makkelijk hoor. Hij doet ook alle pastoraat. En weet u wel van wie het moet? Van jullie! En hij heeft geen tijd voor andere dingen... en eigenlijk neemt die voorganger de gemeenteleden alles uit handen. Hij is dus heel slecht voor de gemeente. Hij creëert wat wij eigenlijk zelf graag willen, en hij zit in het spoor wat de duivel graag wil, dat er maar één aan het werk is in plaats van 126. We hebben dus een 'toerustend leider' nodig."

Het doel van gemeenteopbouw is duidelijk, zoals beschreven in Mattheus 28: 'Gaat dan heen...'. Gemeenteopbouw is geen doel in zichzelf, maar een instrument om ons te helpen het doel te bereiken. Een missionaire gemeente te zijn. Daarom moeten we onze zwakke punten versterken met gebruikmaking van onze sterke punten. En dat vraagt om nieuwe vormen, maar dragers van de aloude inhoud - Gods Woord. Leiding geven aan de gemeente - toerustend leider - begeleiding in visieontwikkeling - begeleiden van vrijwilligers - het geven van toerusting, en toegerust worden - voorgaan in samenkomsten in het kader van gemeenteopbouw.

Baptisten Gemeente "Open - Venster" Appingedam (Gr.)

Verschillende trainingsdagen zijn er geweest. De meest recente nog in november/december 2001. Br. de Vries zei ons dat het geen georganiseerde reis is, maar een gezamenlijke trektocht. Geen Dominee-gemeente, maar een missionaire, een gemeente op zending gericht! God bouwt aan Zijn gemeente, zoals Paulus 'naar de genade Gods, die mij gegeven is, heb ik als een kundig bouwmeester het fundament gelegd, waarop een ander voortbouwt. Maar ieder zie wel toe, hoe hij daarop bouwt. Want een ander fundament, dan dat er ligt, namenlijk Jezus Christus, kan niemand leggen.'

Aan het einde van de avond mochten we dit samenzijn afsluiten met een indrukwekkend 'kringgebed'. Met ruim 60 broeders en zusters spraken we onze dank, lof en aanbidding voor Hem uit. Want de Here heeft en gaat grote dingen met de Baptistengemeente Appingedam doen! Bidt u met ons mee!

Jan A. Blaak is secretaris van de Baptistengemeente Appingedam.

Jongerenspecial

Onthullende dubbelkijk op TeenStreet

Door: Rozemarijn Best

Zet hem op, voor je verder leest: de 'DoubleVision-bril' (dubbelkijk-bril). Het linkerglas richt je blik op God door tijd met God door te brengen, te wandelen met Hem en christenen om je heen. Het rechterglas verbreed je zicht op mensen en deze wereld door anderen te helpen, te bemoedigen en te vertellen over jouw vriendschap met Jezus. Door deze bril is het kijken naar alles en iedereen om je heen dubbel zoveel waard.

Zijn er dingen die jij wel eens zou willen zien of weten? Dingen die al eeuwen verborgen zijn, waar geen mens het antwoord op heeft. Of vind jij het eerst wel genoeg om te zien en te weten wat er morgen gaat gebeuren. Op TeenStreet 2002 worden geheimen onthuld. Grote onthullingen van Degene die jou ontworpen en gebouwd heeft en wat het geheim is van een vriendschap met Jezus. Secrets Revealed (geheimen onthuld) is waar het op TeenStreet 2002 allemaal om draait. TeenStreet is een spetterend internationaal kamp van Operatie Mobilisatie voor christenjongeren van 13 tot 17 jaar en hun leiding. TeenStreet wil je uitdagen en helpen om een echte vriendschap met Jezus Christus te hebben en die te laten zien in je omgeving. Op TeenStreet zul je ontdekken dat jij zelf de sleutel bent tot veel onthullingen.

Chinees schrijven
Voor TeenStreet 2002 worden 3000 tieners verwacht uit 20 verschillende landen. Op TeenStreet doe je dingen die je misschien nog nooit eerder hebt meegemaakt. Met 6 jongeren en een leider de Bijbel induiken (God wil echt tot je spreken), worship, flitsende shows, sport en workshops als streetdance, T-shirt verven, cocktails mixen en Chinees schrijven. De zomer van 2002 kan er één worden die je nooit meer vergeet vanwege de fun, maar hopelijk omdat God tot je heeft gesproken.

TiM: meer dan reclamebord
Na TeenStreet zijn er in heel Europa Teens in Mission-experiences. Met TiM ervaar je één of twee weken wat het is om met een groep andere tieners het Evangelie te vertellen in een land naar keuze. De reden waarom iemand een ander over de Here Jezus wil vertellen, is omdat hij/zij zo enthousiast is over de Here Jezus. Als iemand een ongelovige tiener kan interesseren voor de Here Jezus dan ben jij het als tiener wel. Teens in Mission is een praktijkervaring die je thuis weer kunt gebruiken door niet alleen de zegeningen te ontvangen van God, maar ook uit te delen aan andere tieners in de wereld. Jij als jongere in de kerk en op de jeugdgroep bent de beste tienerevangeliste van Nederland, daar kan geen reclamebord tegenop.

Dribbelen
Vorig jaar ging een groepje met TiM naar Engeland en hielp een kerk met het verzorgen van maaltijden voor daklozen. Ze kwamen in gesprek met één van de daklozen en die man leert de Here Jezus kennen. Een paar dagen later komt hij terug en vertelt dat hij een baan en een huis gevonden had. Dat zijn ervaringen waardoor je dichterbij God komt en het belang van evangeliseren gaat zien. God doet nog steeds grote dingen.

Tijdens TiM leg je contact met locale jongeren op een basketbalveld, skatepark en ervaar je wat het is om andere jongeren over de Here Jezus te vertellen en word je heel erg bepaald bij je eigen relatie met de Here Jezus. Zie jij je deze zomer al met een zonnebril, die je 'double vision' geeft, rond dribbelend met een basketbal op een veldje in Tsjechië?

Rozemarijn Best is medewerker van Operatie Mobilisatie Nederland. Operatie Mobilisatie (OM) is een internationale zendingsorganisatie. Evangelisatie met tieners is een gevolg van de doelstelling van de wereldwijde organisatie OM. OM wil iedereen motiveren en helpen actief betrokken te raken bij het verspreiden van het evangelie.

"Tijdens TeenStreet 2001 zat ik best wel te tobben over hoe het zou zijn na TeenStreet en hoe ik God het beste kon dienen. Ik vond het best moeilijk om op school zomaar te zeggen dat ik christen ben. Ik had er wel op TeenStreet met mensen over gepraat en we besloten dat ik maar gewoon naar huis moest gaan en God gewoon zijn gang laten gaan en dat is wat ik deed. Op een gegeven moment op school vroegen ze waarom ik een wwjd (What would Jesus do - Wat zou Jezus doen - red.) armbandje om had en met best veel moeite zei ik dat ik christen was en gedoopt was. Ze reageerden heel goed en vonden het helemaal geweldig, terwijl ze helemaal geen christen zijn.
Jiska Meerman

Operatie Mobilisatie

Wat en waar en zo
TeenStreet 2002
Oldenburg, Duitsland
Van 25/7 t/m 31/7
Voor jongeren van 13 t/m 17 jaar
Leiders: 20+
Vrijwilligers: 18+ (als je wilt helpen met praktische zaken tijdens TeenStreet)
Kosten: vanaf 80 Euro.

TiM experiences
Je kunt deze zomer bijv. naar Oostenrijk (31/7-10/8; kosten 180 Euro) of België (31-7 t/m 10-8; kosten: 182 Euro + reiskosten naar huis) of... Kijk op de website of mail of bel even met Operatie Mobilisatie.

Meer info
Jij kunt er dit jaar bij zijn! TeenStreet richt zich vooral op jongerengroepen die uit dezelfde gemeente komen. Geef je dus op als groep, samen met je leider(s). Als dit niet mogelijk is, geef dan jezelf apart op: info@nl.om.org of tel: 0527-615607. Voor meer info ook: www.teenstreet.om.org

NBJB zomervakanties

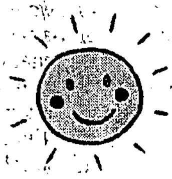

Natuurlijk op de Strubben!

Langzaam werd het hooglaaiend vuur lager... We keken samen in stilte voor ons uit, nadenkend over wat er in de afsluiting van de week gezegd is. De week ging ook nog aan ons voorbij; het sporten, de gesprekken, de ontmoeting met God, iets dichter bij de natuur dan normaal. Samen met de andere kampers zingen, lol maken, liefde ervaren en LEVEN, dat was weer een kampweek op de Strubben.

Wil jij ook een mooie zomerweek op de Strubben, geef je dan op voor één van onze kampen!!
De data: 13 t/m 20 juli of 20 t/m 27 juli.
Bel, mail of fax je inschrijving:

Tel: 0592-501657
E-mail: info@nbjb.nl
Fax: 0592 - 508057

Column

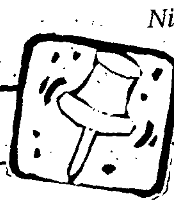
Laatst reed ik in Groningen en was onderweg naar Hoogezand. Voor de stoplichten kwam een Mercedes naast me staan. Er zát, inderdaad,... een Duitser in. Hij deed z'n raampje naar beneden wat voor mij het teken was dat hij me iets wilde vragen. Ik deed dus m'n raampje ook naar beneden en hij vroeg me: "Wissen sie den Weg nach Oldenburg." Nou wist ik dat wel, maar om dat zo voor de stoplichten in m'n allerbeste Duits uit te leggen, dat werd me toch een beetje te veel van het goede. Ik zei dan ook kortaf: "Folgen sie mir." Ik had het nog niet gezegd of het stoplicht stond op groen. Als iemand je volgt is het altijd zaak dat je bij elkaar blijft. De beste man deed z'n uiterste best om dat te doen en het lukte ook aardig. Op de rotonde meende ik even dat er problemen zouden ontstaan, maar tot op het moment van afslag naar Hoogezand/Oldenburg lukte het grandioos. Ik moest zelf nog even naar IKEA (linksaf), maar duidde de man aan dat hij rechts kon aanhouden. Hij groette mij vriendelijk en zo scheidden onze wegen.
Als een vreemde man je roept "Kom es mee", tien tegen één dat je niet meegaat. Wat wil die man eigenlijk? Waar wil hij naartoe? Anders ligt het als je zelf de weg vraagt en iemand zegt zoals in mijn verhaal: "Folgen sie mir", dan ga je wel mee. Wel of niet meegaan hangt af van de situatie en of je die ander vertrouwt of niet. En het maakt ook uit of je alleen bent of samen met anderen. Met elkaar durf je meer dan alleen. Als we in het evangelie lezen dat mensen Jezus zomaar volgen, dan moeten ze wel een groot vertrouwen in Hem hebben. Het was een groepje dat Hem op de voet volgde langs 's Heren wegen, en dat groepje werd een gemeenschap.
We horen allemaal verhalen over Jezus, goede verhalen. Je kunt Hem vertrouwen. Veel mensen hebben ervaring met Hem gehad. Jij hoeft niet de enige te zijn. Als je met Hem op weg gaat, helpt Hij je verder op weg.

Ds. Henk Wieringa

NBJB Trainingsschool

Graag willen we je heel kort iets vertellen over een nieuw initiatief dat de NBJB heeft genomen, namelijk het organiseren van een week van vorming en toerusting. We hebben inmiddels contacten hierover met zowel het Seminarium als ook de SGO (Stuurgroep Gemeente Opbouw) en hebben besloten om met vereende krachten en in harmonieuze samenwerking dit plan te gaan uitwerken.
Maar,...
Plannen zijn leuk, mooi, inspireren en motiveren! Toch is dat alleen niet voldoende. Daarom willen we graag van jullie weten hoe je over zoiets denkt. Dus surf even naar de website van de NBJB (www.nbjb.nl) en vul de korte vragenlijst in of trek je jeugdleider aan zijn/haar jasje, want elke jeugdgroep heeft een exemplaar ontvangen.
We zijn met jouw mening enorm geholpen bij de verdere voorbereidingen. Bedankt voor je medewerking.

Nico Wever

Don't forget!
Je kunt je nog steeds opgeven voor een leven-veranderende vakantie: zomeracties van de Werkgroep Jongeren Evangelisatie! Camping evangelisatie: 6-20 juli, 20 juli-2 augustus, 2-16 augustus (kosten: geen) OF 8 dagen vakantievieren op het omgebouwde binnenvaartschip 'Res Nova' en veel leren over jezelf leren? Dat kan van 10-17 augustus. Prijs € 95.
Aanmeldingen: peet.wijchers@filternet.nl
Voor info: www.nbjb.nl

Samenstelling: Janna de Zwart

Unie- en gemeentenieuws

Doopdiensten

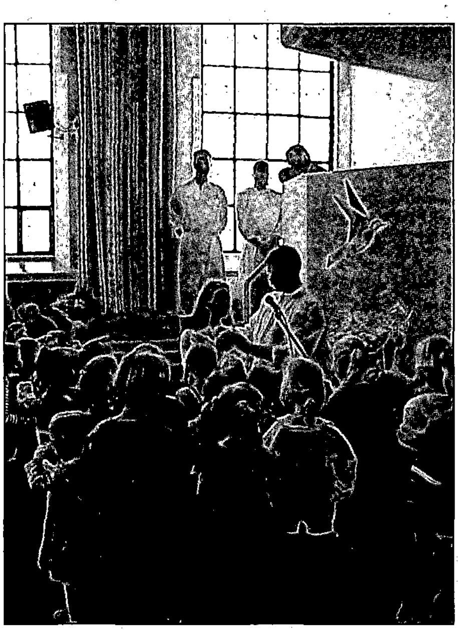
Stavoren 2: Klaas Rinkema (46 jaar) en Tjitske Rinkema (44 jaar); Leeuwarden 1: Richt Nicolai; Jeannette Haan (38), Derk Jan Autsema (30) en Marconieta Autsema (27); Hoogezand Beukemastraat 2: Tineke Berg (23 jaar) en Erik Drenth (18 jaar); Hoogeveen-De Schutse 3: Nerije Brouwer (13 jaar), Reijnold Kuijer (23 jaar) en Wim Broer (36 jaar).

Beroepingswerk

De Baptistengemeente Nieuw Buinen heeft een beroep uitgebracht op ds. J. Dijkstra, die dit beroep heeft aangenomen.

Hoogeveen-De Schutse Van graf tot graf

Het jaar 2002 begon bij De Schutse in Hoogeveen met een nieuwe voorganger, Henk Brouwer, en sloot een vacante periode af. Elke viering heeft dan iets nieuws en roept een dankbaar gevoel op, gezegend te zijn met het nieuwe voorgangersechtpaar te midden van onze gemeente. Pasen vieren in de gemeente was dit jaar niet alleen het "nieuwe" feest van het geopende graf en de opgestane Heer. Het was ook het moment om een nieuwe start te maken met elkaar na de voorgaande twee weken waarin de gemeente twee maal rondom een graf stond van

twee broeders van 33 respectievelijk 56 jaar.
In de veertig dagen voor Pasen hebben we stil gestaan bij het lijden en sterven van de Here Jezus. Stil staan bij het lijden werd door de plotselinge sterfgevallen in de gemeente ineens heel intens. Niet alleen het verdriet had een plek in de rouwdiensten. Ook de toekomstverwachting en het geloof van beide broeders klonk als een getuigenis voorafgaand aan het komende paasfeest.
In deze lijdenstijd heeft de gemeente ook ervaren wat het betekent dat als één lid lijdt, alle leden mee lijden. Samen zingen, samen bidden, samen huilen, samen bij het graf en samen verder.
Goede vrijdag begon met de tweede rouwdienst 's morgens en sloot af met de viering van het heilig avondmaal 's avonds. Daarna werd het dit jaar een stille zaterdag, waarbij ik moest denken aan de situatie van Jezus' volgelingen. Een stille en lege dag.
De paasmorgendienst aan de Schutsstraat werd "opgeschrikt" door het binnenstormen van één van de Emmaüsgangers, die ons in een enthousiaste bewogenheid kwam vertellen dat ze de heer hadden gezien: "Hij leeft!". De gemeente kwam zo midden in het verhaal van het open graf van onze Heer. Het werd een dienst van zang, muziek, vreugde en getuigenis. Dit laatste door drie dopelingen die door hun doop, het watergraf, getuigden van hun persoonlijke geloof en keuze om de opgestane Heer te volgen.
Zo ging onze gemeente van graf tot graf. Niet alleen, maar met Gods aanwezigheid. Niet op eigen kracht, maar gedragen door zijn Geest en de kracht van zijn Liefde (opwekking 488). Die liefde toont ons het geopende graf met Zijn overwinning en geeft de veerkracht voor de toekomst om met elkaar en met de opgestane Heer op weg te zijn.

Piet la Roi

Verslag Alleengaanden weekend *9 en 10 maart*

Zo tegen koffietijd kwamen 35 personen in groepjes of alleen aan. We werden hartelijk welkom geheten door de mensen van de Werkgroep Alleen Staanden (WAS) en konden onder het genot van koffie nader met elkaar kennis maken of de kennismaking hernieuwen. Daarna onze kamers opzoeken en uitpakken. Na een woord van welkom werden we in groepjes van 2 uitgenodigd om met elkaar de kennismaking te verdiepen. Toen was het tijd voor de warme maaltijd, waar we behoorlijk gebunkerd hebben, want zien eten doet eten, niet waar?
Na de maaltijd (we hoefden lekker niet af te wassen), konden we van de buitenlucht genieten. Het was prachtig weer en daar genoten we volop van. Het middagprogramma werd geleid door onze geestelijk verzorger ds. Tjeerd de Graaf, die ons bepaalde bij ons thema: "Kringen in het water". Na het vertellen van een enkele fabel (dierenverhaal), konden we op papier, door middel van kringen, aangeven wie het dichtst bij ons stonden en wie wat verder van ons af waren. Je kon je in gesprekken afvragen; hoe dat kwam en of je er misschien ook iets aan kon veranderen. We hebben ook veel met elkaar gezongen, onder orgelbegeleiding van één van de dames. Na de broodmaaltijd hadden we een avondprogramma, dat bestond uit een spel en gezellig samenzijn met een hapje en een drankje.
Na een goede nachtrust stond er om half negen weer een uitgebreid ontbijt, maar eerst ochtendgymnastiek, waarna we samen een fijne kerkdienst mochten hebben met medewerking van enkele zusters. Toen was het natuurlijk tijd voor koffie met een appelgebak met slagroom. Na de koffie weer de gelegenheid om een frisse neus te halen. De middagmaaltijd was weer bijzonder smakelijk klaargemaakt en toen was het al weer tijd voor onze laatste bijeenkomst. Er waren een aantal mensen die een paar fabels vertelden en door middel van tekeningen duidelijk maakten hoe wij ons soms gedragen, bij deze bijdrage kwam steeds een lied tussen door, die gezongen werd door ons allen. Na een woord van dank en afscheid, en voor ieder een kleine herinnering, gingen we allemaal weer gesterkt naar onze woonplaatsen terug, met de hoop om elkaar volgend jaar weer te zien, maar dan misschien met een aantal broeders versterkt.
Hartelijke groeten,
namens de alleengaanden,

Wilma Schaap-Mostert

Musical Jesus Folk

Het is een tijdje stil geweest rond de musical Jesus Folk, maar we hebben absoluut niet stil gezeten. Wekelijks wordt er druk gerepeteerd voor de uitvoering, waarvan overigens de eerste in september al wordt gehouden in het Geert Teis Theater in Stadskanaal.
Er wordt achter de schermen heel wat werk verzet om alles zo professioneel mogelijk aan te pakken. Subsidiebronnen worden aangeboord, sponsoren benaderd en we hebben al wat giften binnen gekregen. Maar we hebben nog een gaatje in de begroting. Dus zullen we hiermee nog wel even moeten doorgaan. Inmiddels hebben we in Joyce Bodewes een prima choreografe gevonden.
We zijn nu bezig om het orkest samen te stellen en zijn wat dat betreft nog op zoek naar een bassist. De samenstelling van het orkest bestaat uit 3 kornetten, 2 trombones, een pianist, een bassist (basgitarist) en een drummer. De musici beginnen in april met repeteren. De solisten zangers en zangeressen hebben allemaal al een auditie achter de rug en het koor heeft de meeste van de 26 liederen al aardig onder de knie.
Het is de bedoeling om de musical zo'n 12 keer op de planken te brengen in theaters in het noorden van ons land. Er is al een aantal Baptistengemeenten, dat heeft toegezegd de plaatselijke organisatie voor haar rekening te nemen en met andere gemeenten zijn we nog in bespreking. In principe is het de bedoeling om een jaar lang elke maand een keer op te treden.
We hebben een web-site geopend onder http://net.clubs.nl/Jesusfolk waar alle informatie en enkele foto's van repetities te zien zijn. Er kan geschreven worden naar ons mailadres en via links op de web-site wordt ook wat meer achtergrondinformatie verstrekt van actuele zaken rond de musical.
Kortom: we zitten niet stil en bidden dat we op deze manier kunnen bijdragen aan het verspreiden van het Evangelie van Jezus Christus, waarvoor we het allemaal doen. De laagdrempelige locaties lenen zich uitstekend om buren, vrienden, familie en anderen uit te nodigen de musical bij te wonen.
Voor eventuele verdere informatie kunt u contact opnemen via 0596-591568 of 0598-326601.

Roeli Bouwmeester

Unie Zendings Commissie

De Unie Zendings Commissie van de Unie van Baptisten Gemeenten en de Federatie Christelijke Gereformeerde Kerk en Nederlands Gereformeerde Kerk in Alkmaar nodigen u uit de uitzendingsdienst bij te wonen van **br. en zr. Peter en Christa Boers-Karels en hun kinderen Thijmen en Maureen.**
Zij zullen D.V. als zendelingen gaan werken samen met de Unie van Baptisten Gemeenten in Kameroen te Garoua in Noord Kameroen.
De uitzendingsdienst zal plaatsvinden op zondag 28 april 2002 om 16.30 in het kerkgebouw van de Christelijk Gereformeerde Kerk/Nederlands Gereformeerde Kerk 'De Open Hof', gelegen aan het Honkpad 2 te Alkmaar.
Na de dienst is er gelegenheid om afscheid te nemen van Peter en Christa Boers-Karels en Thijmen en Maureen. U krijgt hierbij een kopje koffie aangeboden.
Bereikbaarheid: 'De Open Hof' is goed bereikbaar met openbaar vervoer; er rijdt een bus vanaf het NS-station, bus nr.10. Komend met de auto kiest u op de ringweg de N9 de afslag De Hoef-Zuid. 'De Open Hof' ligt ten zuiden van het Sportpark bijna tegen de ringweg N9 (Martin Luther Kingweg).

Br. en zr. Peter en Christa Boers-Karels zullen tot eind juni in Frankrijk verblijven voor taalstudie. Begin juli hopen zij met Thijmen en Maureen te vertrekken naar Kameroen om daar, na een inwerkperiode, br. en zr. Wim en Marjolein Hardeman-Sussenbach af te lossen.

De UZC deelt u mee dat onze zendelingen br. Hans Willem Oosterloo en zr. Aisha Oosterloo-Turray met verlof in Nederland zullen zijn in de maanden mei, juni en juli. U kunt hen uitnodigen voor een zondagochtenddienst of voor een gewestelijke bijeenkomst in de maanden mei en juni via zr. G.I. Jager-de Haan, tel.: 074-2426743, e-mail pijager@hetnet.nl.

A.M. Blaauw-Tijman

Agenda

20 april Jubileumviering NBVB te Harderwijk

Adressen

Voorganger van de Baptisten Gemeente Emmen De Bron is:
br. H.G. Jut, Sneeuwvink 13, 7827 DM Emmen, tel. 0591-694490.

De nieuwe secretaris van de gemeente Brunssum-Treebeek is:
br. G.F. Hulshof, Eduard Wintgensstraat 12, 6446 SN Brunssum, tel. 045-4041695.

De nieuwe secretaris van de Baptisten Gemeente te Zevenaar is:
br. K.H. Akkerman, Gildestraat 13, 6915 TN Lobith, tel. 0316-540860.

De Baptisten Gemeente Leeuwarden beveelt voor plaatsing op de sprekerslijst aan: br. H.J. Keizer, Robinsonstraat 206, 8923 AZ Leeuwarden, tel. 058-2674842.

De nieuwe penningmeester van de Baptisten Gemeente Ede is:
br. G. v.d. Torren, Troelstraweg 12, 6702 AL Wageningen, tel. 0371-450111

De Heer is mijn Herder, mij ontbreekt niets
Psalm 23

Op 22 maart 2002 heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

ENGELTJE NEELTJE BRINK-EIKEMA

op de leeftijd van 62 jaar.

Baptisten Gemeente Muntendam

Tot hiertoe heeft de Here mij geholpen.
1 Samuel 7:12

De Heer heeft thuisgehaald onze zuster

ROELFIENA SUSANNA KEIZER-DE KEIJZER

op de leeftijd van 86 jaar.

13 maart 2002

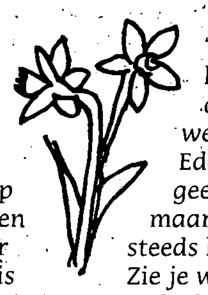
Baptisten Gemeente Stadskanaal-Zuid

kinderen

kids only

Lente?

Brr. Rillend duikt Eddy de Eekhoorn zijn huisje in. Wat is het koud! Het is eind februari en het Leukebeestenbos is bedekt met een dikke laag sneeuw. Eddy vindt er niets meer aan. Ja, eerst was het wel leuk. Toen er voor het eerst sneeuw lag deze winter hebben ze een sneeuwpop gemaakt en met sneeuwballen gegooid. Leuk was dat. Maar ja, op een gegeven moment is de lol er wel een beetje af.

Eddy vond het al een beetje spannend worden toen in de herfst de blaadjes gingen vallen. Zouden de bomen wel weer blaadjes krijgen? En de vogels gingen ook bijna allemaal naar een warmer plekje Maar de Uil zei dat nu eerst de winter kwam, met een heleboel kou en zo. Daarom verloren de bomen hun blaadjes en gingen de vogels weg. Maar daarna werd het weer lente.

De Oude Wijze Uil zegt dat het nu bijna zover is. Nou, Eddy gelooft er niets van. Moet je zien! Wat een mooi lenteweer, maar niet heus. Er ligt sneeuw en het is koud. En als er geen sneeuw ligt, of als het niet vriest, dan regent het wel of het hagelt. En het blijft maar koud! En dat is nu al heel lang zo, dus Eddy denkt niet dat het ooit weer lente wordt.

"Kom eens kijken!" zegt Marit de Eend een paar weken later tegen Eddy. Er ligt nu wel geen sneeuw meer, maar het is nog steeds koud in het bos. Zie je wel, heeft Eddy gedacht, nu is het al maart en de lente is er nog niet. De Oude Wijze Uil heeft deze keer ongelijk. Maar hij loopt toch achter Marit aan. "Kijk, sneeuwklokjes!" zegt Marit blij. "Je kent dat liedje toch wel? Als in Holland de sneeuwklokjes bloeien, komt de lente, komt de lente!" zingt Marit voor. Nee, dat liedje kent Eddy niet. En hij gelooft er ook niets van. Sneeuwklokjes. De naam zegt het al: sneeuwklokjes. Winterbloemetjes dus! En met een chagrijnig gezicht loopt hij weg. Wat flauw van Marit om hem zo voor de gek te houden.

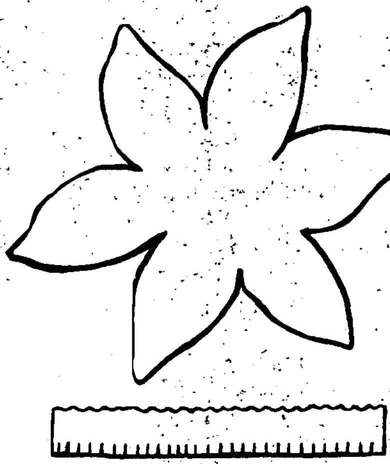
Het is al weer een paar weken later als Eddy op een ochtend wakker wordt van een zingende vogel. Verbaasd springt hij uit zijn bed. Dat is Miriam Vogel! Ze is een hele tijd weg geweest, maar ze is nu blijkbaar weer terug. Blij rent Eddy naar buiten. "Ha Miriam, wat kom jij nou doen?" roept hij vrolijk. Hij is blij dat ze weer terug is, maar hij begrijpt er niets van. "Het is nu toch weer lente hier," zegt Miriam verbaasd. Ze snapt niet wat Eddy bedoelt. Eddy zegt maar niet dat hij gedacht had dat het nooit meer lente zou worden, en dus dat Miriam ook niet meer terug zou komen.

Eddy kijkt verbaasd om zich heen. Hij had de laatste tijd niet zo goed meer rond gekeken. Hij wist nu toch dat het geen lente meer werd. Maar nu Miriam het zegt, het is inderdaad lente! Hij hoort de andere vogels weer zingen. Het zonnetje schijnt weer, nog wel een beetje aarzelend en nog niet zo warm, maar toch! En aan de bomen zijn knoppen te zien, waaruit binnenkort blaadjes te voorschijn zullen komen. Dat hij het niet geloofde! En als Eddy en Miriam even later door het feestelijke bos naar de open plek lopen, is hij maar wat blij dat het allemaal toch waar is!

Knutselen

Misschien vind je het wel leuk om zelf mooie bloemen te maken. Je kunt bijv. de 'bakjes' voor eieren uit een eierdoos knippen en deze mooi verven. Het steeltje kun je van rietjes of stokjes maken. Deze kun je natuurlijk ook weer verven. Gebruik bijv. vingerverf, dat blijft goed 'plakken', ook op een rietje. Of maak een mooie narcis. Hieronder zie je een voorbeeld van een bloem die ik een keer kreeg. Kopieer en vergroot dit voorbeeld op karton, verven of kleuren, dan uitknippen. Het hart van de narcis kleuren, uitknippen en langs de kleine lijntjes inknippen. Vouw de puntjes naar buiten. Het hart als rondje aan elkaar plakken. Lijm op de puntjes en nu op je narcis plakken.
Veel plezier!

Janna de Zwart

Heleens Brievenbus

Hallo allemaal!
Die Eddy! Die dacht dat het nooit meer lente zou worden. Nou, gelukkig wel. In de Bijbel staat ook een verhaal over een ongelovige meneer. Ongelovige Thomas. Hij kon maar niet geloven dat de Here Jezus weer was opgestaan uit de doden. Pas toen hij Hem zelf met zijn eigen ogen zag, geloofde hij het.
Voor ons is het soms ook best moeilijk om te geloven. Als het leven een beetje moeilijk is, lijkt het soms helemaal niet of de Heer alles overwonnen heeft. Toch is het waar, en er komt een dag dat we Hem allemaal zullen zien. Wat een feest zal dat zijn, denk je ook niet?
Groetjes van
Heleen de Zwart
Zweerslaan 6
6711 GE Ede

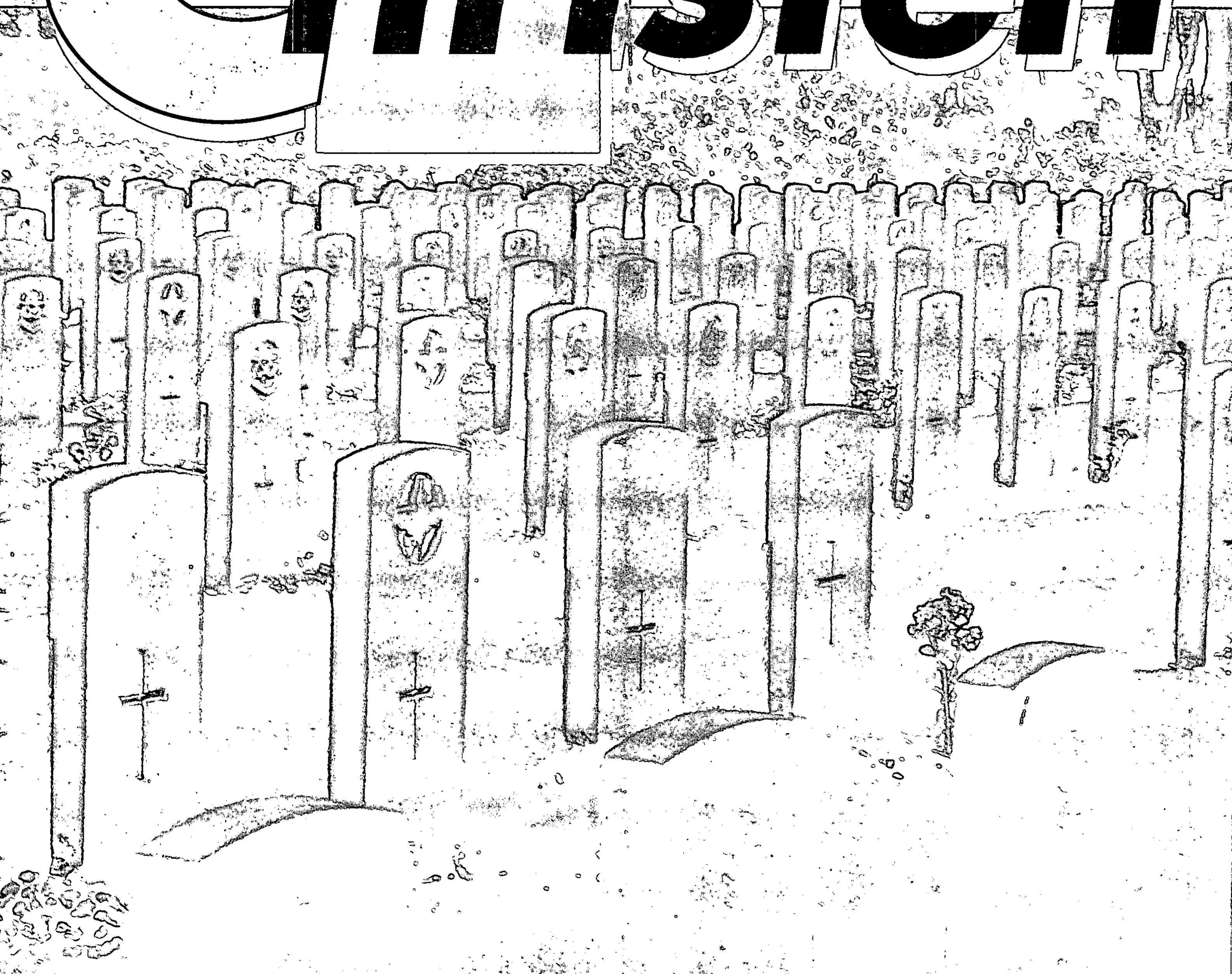

Samenstelling: Heleen de Zwart

Organ van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

117E JAARGANG NR. 9 - 26 APRIL 2002

Dodenherdenking

Uw wil geschiede

Het Woord van God

Foto: T.A.R. de Zwart

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.
Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa
Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal
Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 10 mei 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 9 mei 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen. Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres: dechristen@uniebaptisten.nl
Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.
Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Bureau van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl
Overname van artikelen
Niets uit *De Christen* mag op welke wijze dan ook worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van de redactie. Een uitzondering geldt voor gemeentebladen van gemeenten aangesloten bij de Unie van Baptistengemeenten. Bij overname hierin dient dan wel *De Christen* als bron vermeld te worden, evenals de naam van de betreffende auteur.
Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.
Vormgeving
Scriptura (Westbroek)
Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)
ISSN: 0167-2355

"Wanneer de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult gij werkelijk vrij zijn."

Vrij om te kiezen. In het leven komen we voor vele keuzes te staan, waarvan sommige ingrijpende gevolgen kunnen hebben. Keuzes op allerlei gebied, bijvoorbeeld over opleiding, werk, het wel of niet uitbrengen van een stem met de landelijke verkiezingen en zo ja, op welke politieke partij.

Maar de meest essentiële keuze in ons leven betreft toch wel het geloof: de keuze om de Heer wel of niet toe te laten in je hart. God heeft de mens een vrije wil gegeven om een relatie met mensen te kunnen hebben. Hij geeft mensen de gelegenheid om zelf te beslissen voor of tegen de Schepper te kiezen; God dwingt ons niet hiertoe. Uit de gelijkenis van de verloren zoon blijkt die keuzevrijheid heel duidelijk. De vader wilde een relatie van hart tot hart in plaats van gedwongen gehoorzaamheid. Daarom liet hij zijn zoon gaan; de vader zou voor hem bidden en wachten tot zijn zoon weer terug zou komen.

De Here komt ons zelfs een stap tegemoet: 'God bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is'. God heeft in het geven van zijn eniggeboren Zoon de eerste stap gezet en vraagt aan ons om dit offer van Christus aan te nemen, opdat een ieder die in Hem gelooft eeuwig leven ontvangt. En 'wanneer dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult gij werkelijk vrij zijn' (Johannes 8:36).

Ds. S.A. Wijchers associeert dodenherdenking heel sterk met deze Paasboodschap: wij leven in een (be)vrij(d) land waar we onze stem mogen laten horen én als christen zijn wij ook werkelijk vrij. Op pagina 6 kunt u meer lezen over zijn gedachten bij dodenherdenking en zijn herinneringen aan de oorlogstijd.

In dit nieuwe nummer van *De Christen* kunt u verder een epistel lezen over Hemelvaart, het vijfde deel waarover baptisten het eens zijn door br. Anne de Vries, een interview met Wim van der Leer over scheepsevangelisatie in de havens van Moerdijk en Dordrecht, en een briefwisseling naar aanleiding van een artikel van br. Jannes Reiling.

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

INHOUD

Wim van der Leer van Het Havenlicht:

"God heeft mij geroepen voor scheepsevangelisatie"

Door: Mariska Oegema

"Gods strength always accompanies Gods call. Dat ervaar ik zo; God stelt mij in staat dit werk als roeping voor Hem te doen: scheepsevangelisatie in de havens van Moerdijk en Dordrecht. Ik ga altijd alleen naar de havens, maar God gaat met mij mee. De Bijbel is daarvoor mijn dagelijkse gids. Psalm 37:3-6 is voor mij een geweldige bemoediging: 'wentel uw weg op de Here en vertrouw op Hem, en Hij zal het maken'. Dit werk geef ik biddend over aan de Heer. Ik hoop en bid dat God de zeelieden aanraakt, dat zij hun hart openen en dat het werk vrucht mag opleveren voor de eeuwigheid."

Dat doel heeft Wim van der Leer, lid van Baptistengemeente Dordrecht, voor ogen als hij in de havens het Evangelie brengt: "Ik praat erg graag met mensen over het geloof, omdat ik zelf zo rijk ben geworden nu ik God ken. Ik wil dat ook anderen rijk worden, gered door het bloed van de Here Jezus en dat zij vrede door Christus in hun hart krijgen. De oogst is groot, maar geestelijke arbeiders voor scheepsevangelisatie zijn er te weinig. Zelf vind ik het geweldig om dit werk voor de Heer te doen; het is mijn lust en mijn leven."
In januari 1997 is Wim van der Leer begonnen met scheepsevangelisatie via Het Havenlicht (Seamen's Christian Friend Society). "Ik verruilde de evangelisatiemicrofoon van een geluidswagen voor de scheepsbel." De havenevangelist draagt de zeelieden een warm hart toe. "Aan boord leven de zeelieden vaak een eenzaam leven, ver van huis. Ook is het leven aan boord zwaar en is het werk gevaarlijk, zoals het laden van stalen buizen of het lossen van boomstammen."

In nood

"Vroeger ben ik bijna in de Noordzee verdronken. Door de oostenwind lukte het me niet om terug aan de kant te komen. Zoiets vergeet je nooit meer. Maar daar op de Noordzee heb ik God leren kennen. Daarna ben ik steeds meer in de Bijbel gaan lezen en werd mij duidelijk: God alleen geeft uitredding", aldus br. Van der Leer. "Ook bij een ernstig verkeersongeluk heb ik ervaren dat God mij heeft bewaard. De zeelieden die ik ontmoet, kunnen ook in een noodsituatie terecht komen, want op zee kan van alles gebeuren. Ik wens hen daarom altijd een goede reis en Gods zegen toe. Ook wijs ik erop dat ze God moeten aanroepen als ze in nood zijn. Door wat ik zelf heb meegemaakt, sta ik anders in het leven: kom in mijn hart Heer Jezus, blijf in mijn hart, leef in mijn hart en woon in mijn hart. Het is geweldig om met God te leven, daarover wil ik anderen graag vertellen."
Onder de bemanning zijn ook christenen. "Door collega's en het zware werk kunnen zij van het geloof worden afgeleid. Voor hen is het bemoedigend om andere christenen te ontmoeten en over het geloof te praten. Als je hen een handdruk geeft en hen Gods zegen toewenst, stralen hun gezichten."

W.J. van der Leer

Kerkdienst aan boord van een schip.

Kostbare contacten

De zeelieden die Wim van der Leer bezoekt, komen overal vandaan: Polen, Rusland, Litouwen, Letland, Estland, Turkije, Griekenland, Scandinavië, India, Filipijnen, de Malediven, Indonesië en China. De voertaal is dan ook meestal Engels, hoewel Van der Leer ook andere talen spreekt, waaronder Russisch. "Ik neem altijd de regels die in de scheepvaart gelden in acht. Ik zoek eerst de kapitein op om mij met een identiteitskaart van Het Havenlicht voor te stellen. Dit wordt gewaardeerd, dan is het goed als ik aan boord wat lectuur neerleg en een praatje maak met de bemanning. "Ik sprak eens een Nederlandse kapitein met veel Poolse zeelieden aan boord. De kapitein vroeg zich af of God nog zou luisteren in deze goddeloze tijd. Dan laat ik de Bijbel spreken, want daarin blijkt dat God geduld heeft, omdat Hij alle mensen wil redden. De kapitein gaf mij geld waarvoor ik zakbijbels in de Poolse taal mocht kopen voor de bemanning. De Polen waren zo dankbaar. Dit zijn kostbare contacten. Ik beveel hen aan om vooral de Bijbel ook te lezen; verder kan ik het alleen maar biddend overgeven aan de Heer. Hij zal het maken."

W.J. van der Leer

"De oogst is groot, maar geestelijke arbeiders voor scheepsevangelisatie zijn er te weinig", aldus Wim van der Leer.

Waar zijn Baptisten het over eens?
Het algemeen priesterschap van gelovigen

Door: Anne de Vries

Bisschop?
Soms roep ik schertsenderwijs dat we de titel van bisschop weer moeten invoeren (meestal met de hoop, dat ik dat zelf zou mogen zijn). Maar dat is vanzelf een grap. Want wij zijn niet episcopaals; dat is afgeleid van de Griekse term voor opziener: 'episkopos' en daar is bisschop van afgeleid. Het woord komt wel in het Nieuwe Testament voor, maar het beschrijft niet een functie met extra gezag over andere gelovigen. Sterker nog: het woord 'gezag' wordt nadrukkelijk verzwegen in alle teksten die gaan over verhoudingen binnen de gemeente: Het zwijgen van de Bijbel hierover is oorverdovend!
Wij zijn ook niet presbyteriaal. Dat is afgeleid van het Griekse woord voor oudste: 'presbyter'. In dat type kerk hebben de oudsten het hoogste gezag, beslissend in leer en leven. Nou weet ik wel, dat in vele gevallen dat gezag uitgeoefend wordt door goed te luisteren naar wat de gemeente te zeggen heeft. Maar het doet niks af aan de tweedeling, die je in dit type kerk tegen komt: ambtsdragers en overige leden.

Congregationalisten!
Wij behoren tot een derde type - de congregationalisten (daar mag u wel even op oefenen, dat moest ik eerst ook). In dat woord kom je de term 'congregatie' tegen, dit betekent gemeente. In dit soort kerk heeft de plaatselijke gemeente het hoogste menselijk gezag in vragen over geloof, leer en leven. Voorganger en raad hebben zich daarnaar te voegen. Het is de gemeente van gelovigen, die samen het priesterschap van God vormt: een koninklijk priesterschap, een heilige natie naar 1 Petrus 2:9 en Openbaring 5:10.
Dat betekent, dat er geen onderscheid is tussen geestelijken en leken. Wij hebben geen leken, alleen geestelijken. We hebben geen ambtsdragers in selecte betekenis. Of we zijn allemaal ambtsdrager of niemand is dat – het woord komt in het Nieuwe Testament niet voor, dus we kunnen kiezen.

Sterkte en zwakte
Het algemeen priesterschap is bij ons een sterkte en zwakte tegelijk. Een sterkte, omdat daarmee werkelijk zichtbaar en effectief wordt dat de gelovigen samen de inhoud van het geloof ervaren, soms vastleggen en bewaken, maar ook uitdragen. Niet een paar professionals die het doen, maar de gemeente zelf. Maar het is ook een zwakte, want vaak is het moeilijk om tot daadkrachtige stappen te komen. Het lijkt wel wat op het rondrijden van een kruiwagen vol kikkers: Beweging genoeg - richting ho maar!
In termen van gemeenteopbouw betekent dit punt: gavengericht leren denken en de organisatie van de gemeente mee laten bepalen door wie wat kan doen vanuit de gaven van de Geest. Het betekent ook: een verstandig en soepel samenspel tussen gemeente en leiding, zodat de volle kracht van Gods Geest kan werken. Geen domineesgemeentes meer! Als ik dat schrijf, weet iedereen, dat het dus nog lang niet 100% is met het algemeen priesterschap. Nog veel te vaak laten we toe dat het werk gedaan wordt door een klein aantal, terwijl de rest zit te consumeren en commentaar te leveren. Zo moet het niet - volgens mij zijn we het daar samen over eens. Als de Bijbel de gemeente van gelovigen beschrijft als een koninklijk priesterschap, dan hebben we dat volle ruimte te geven. Dan moeten we onze activiteiten, doelen en plannen daarop afstemmen. En als we dat doen ontdekken we iets verrassends en verheugends: met inzet van alle vaardigheden is de plaatselijke gemeente heel goed in staat haar taak uit te voeren - en levert het veel meer op aan zegen voor gemeente en samenleving.
Dus toch maar geen bisschop (zucht), maar graag inderdaad lokale gemeenten die weten wat ieder lid kan en daar werk van maken. Dan zijn we het niet alleen theoretisch eens over dit punt, maar bewijzen we ook in praktijk dat we de titel waard zijn die de Bijbel ons geeft.

Ds. Anne de Vries is voorganger van de Baptistengemeente Hengelo-Centrum.

T.A.R. de Zwart

Buitenlands en ander nieuws

Toerustingsavonden Luisterend Lezen

Op de maandagen 3 en 10 juni 2002 organiseert De Wittenberg, Christelijke Hogeschool en Toerustingscentrum, i.s.m. Uitgeverij Boekencentrum twee toerustingsavonden Luisterend Lezen.
Aanleiding is een aantal recent verschenen bijbelstudieuitgaven binnen de serie Luisterend Lezen.
Uitgangspunt op deze avonden is het samengaan van gedegen Schriftstudie en luisteren met het hart (meditatief bijbellezen). De avonden zijn bedoeld voor kringleden, kringleiders, kerkenraadsleden en predikanten. De avonden staan onder leiding van ds. N.M. Tramper, drs. A. Romkes en drs. J. Overeem.
Deelnemers ontvangen een boek naar keuze uit de serie Luisterend Lezen gratis. Prijs van de cursus is Euro 25. De avonden beginnen om 19.30 uur. De koffie staat klaar om 19.15 uur.
Aanmelding en/of aanvraag van een folder: 030-6924166 of info@dewittenberg.nl

De Wittenberg

Gebedsactie 9 t/m 18 mei 2002

Tien dagen van intensief gebed en vasten voor een geestelijke verandering in ons land! Deze nationale gebedsactie is een initiatief van het platform Transformations.nl en omvat ook de Tweede Kamerverkiezingen van 15 mei.
Samen met duizenden bidders uit binnen- en buitenland wordt dit de meest omvangrijke gebedsactie voor ons land ooit. Christenen uit allerlei kerkelijke groepen, jong en oud, slaan de handen ineen. De visie is om in alle 500 steden en gemeenten in Nederland een plaats van gebed te zien ontstaan.
Waarom? Omdat we aanvoelen dat het Gods tijd is. Hij wil het geestelijke klimaat in Nederland radicaal veranderen, en zoekt daarvoor mensen die zich apart willen zetten voor Hem en voor zijn plannen met ons land. Het is nú de tijd om onze posities in gebed in te nemen! Als God je hierin leidt, bidt en vast dan mee!
Stimuleer en mobiliseer ook anderen om aan te haken.
Geef je nu op via www.10dagenvoornederland.nl

Zimbabwe De Bijbel over leiderschap

In verband met de onlangs gehouden presidentsverkiezingen in Zimbabwe heeft het Bijbelgenootschap aldaar 100.000 bijbelselecties verspreid met de titel *Gods choice for President*. De brochure bevat bijbelgedeelten die gaan over leiderschap. De bedoeling hiervan was kiezers te motiveren zich te laten leiden door de bijbelse visie op macht en gezag. De bijbelselectie blijkt velen te hebben aangesproken. Bij het Zimbabwaans Bijbelgenootschap kwam een groot aantal reacties binnen. Ook bleek er grote vraag te zijn naar nog meer bijbelse gegevens rond het thema 'Leiderschap'.

NBG

Soedan

Op 24 januari jl. is de hand geamputeerd van een Soedanese christen, die beschuldigd werd van diefstal. Volgens de Zwitserse organisatie tegen marteling, OMCT, was er onvoldoende bewijs tegen hem. Ook kreeg hij geen advocaat. In december vorig jaar zouden twee buitenlandse christenen die in Soedan studeren, zijn veroordeeld tot amputatie van een hand (en een voet), maar dat vonnis is nog niet voltrokken. De twee studenten uit resp. Guinea en Kongo zijn beschuldigd van het stelen van een bedrag ter waarde van Euro 1200. Ook zij kregen niet de beschikking over een advocaat. In dezelfde maand hebben vier moslims hetzelfde vonnis gekregen.
Lijfstraffen zijn normaal onder de islamitische wetgeving, maar tot nog toe werden die zelden op christenen toegepast.

Open Doors

Column over...

Kangoeroe

Door: S. Prost

Onze eerwaarde diakenen zijn heren die de huishouding van de gemeente beheren. Als zij bij je langskomen kun je toch niet niet-thuis geven. Nu zijn zij er niet naar om iemand bij de kraag te pakken en onder druk te zetten. Daar hebben zij wel andere manieren voor.

Wel, laatst keerde bij ons zo'n diaken ras op z'n schreden terug. Hij had een vijftal mensen de collectezak onder de neus gehouden (niet geduwd), maar er bevond zich warempel een gat onder in die zak! Net iets te groot zelfs voor het muntje van de arme weduwe. Een beheerder van de kluis van Gods huis waar een lek in zit... Nu laten ze – op verzoek van een instantie – in plaats van een zak dit jaar een mandje circuleren. Alles dus weer open en bloot. Je zou bij wijze van spreken nog geld kunnen wisselen. Maar echte kniepers vallen door de mand. Hun werken gaan voor hen uit. Die denken dat onze diakenen (lees: kangoeroes) met een lege buidel grote sprongen kunnen maken. Mooi niet! De actie 'Coins for Care' is inmiddels afgelopen. Het zal nu wel 'Coins for Cadeaus' worden voor veel mensen. Hebbedingetjes als een i-mode; als je het dieper zoekt een Titanic-avontuur voor 50.000 dollar of over enkele jaren, in wat hoger sferen, een ruimtereisje met een Russische mini-shuttle inclusief drie minuten volledige gewichtloosheid: Euro91.000. Maar waar blijft 'Coins for collectezakken'? (sorry voor deze vrije vertaling).

Geloven is niet gratis als je de genade hebt leren kennen, daardoor gegrepen bent. Paulus beveelt de Corinthiërs niet, maar probeert de echtheid van hun liefde te toetsen door het voorbeeld van toewijding van anderen (2 Cor. 8:8). Zullen we de penningmeester de last opleggen van een groot geloof te moeten hebben? Of delen we in dat geloof de Euro, die toch van ons allemaal dus ook van de Heer is?
Reageren? sprost@hetnet.nl

Ds. S.A. Wijchers:

"Dodenherdenking associeer ik met Pasen"

Door: Mariska Oegema

"Bij het uitbreken van de oorlog was de hele bevolking van Hoogkerk uitgelopen naar de Zuiderweg. Vanaf de dijk zagen we hoe bruggen de lucht in vlogen en voelden we de luchtdruk tegen de buik. Veel mensen huilden, de situatie was erg chaotisch. Hoewel ik als jongen van 14 jaar dit vrij nuchter onderging, staat dit hele emotionele gebeuren nog heel duidelijk op mijn netvlies gedrukt."

Ds. S.A. Wijchers.

Aan het woord is ds. Sipke Wijchers (emeritus), lid van Baptistengemeente Hoogeveen Bethel. "Als opgroeiende jongen beleefde ik de bezetting als een avontuur. In de oorlogstijd was ik als laborant in een suikerfabriek aan het werk. De suiker was een enorm ruilobject in de oorlog, waarmee we naar Zwaagwesteinde gingen – ook wel Vrij-Nederland genoemd – om handel te drijven. Als er gevaar dreigde, verstopten we ons onder de bedstee bij een familie of vluchtten we de weilanden in. Maar naast dit avontuur zag ik ook hoe joodse gezinnen werden weggevoerd en hoe hun huizen werden geplunderd; dat heeft op mij een diepe indruk achtergelaten."

Gevangenis

Aan het eind van de oorlog werd br. Wijchers opgepakt wegens illegale slachting van schapen waarvan het vlees bestemd was voor onderduikers. "Ik ben de gevangenis van Groningen vloekend ingegaan en kwam er biddend uit; daar had ik God op een heel bijzondere manier ervaren."

"Hoewel ik vanaf mijn 14e niet meer naar de kerk was geweest, heb ik in de gevangenis weer kerkdiensten bezocht. Daar hoorde ik de gevangenispredikant over liefde spreken, terwijl hij eén zoon in de oorlog had verloren. Maar hij had dit de Duitsers vergeven. Dat vond ik zo'n enorm gebaar waar zoveel liefde van uitging; dit geloof was echt."

"Voordat ik in de gevangenis terecht kwam, was ik keihard en nergens bang voor. Totdat ik in de Bijbel ging lezen en ontdekte wie ik was. In die tien maanden gevangenis met veel slaag en een ontzettende honger stelde ik steeds opnieuw de vraag 'Waarvoor leef ik? Ben ik geboren om weer dood te gaan?'. Toen is het zoeken naar de zin van het leven begonnen. Eigenlijk is mijn gevangenisperiode mijn behoud geweest", stelt br. Wijchers. "God greep in in mijn leven op een harde manier, maar daar ben ik heel dankbaar voor."

Bevrijding

"Dodenherdenking herinnert mij dan ook aan de bevrijding die in mijn éigen leven heeft plaatsgehad. Ik was dood, maar door Christus ben ik bevrijd van de dood en tot leven gekomen. Daarom associeer ik dodenherdenking ook heel sterk met Pasen. Als ik meeloop in de stille tocht op 4 mei, denk ik daaraan terug. Ik ben dubbel bevrijd: bevrijd van de bezetters en ik mag vrij leven als kind van de Heer." Kort na de oorlog is br. Wijchers door ds. Vegter in Baptistengemeente Groningen-Zuid gedoopt en volgde hij later naast zijn werk zes jaar lang de zaterdag-opleiding van de Unie (vergelijkbaar met de huidige Tweede Weg Opleiding).

S. Prost

Vrije keuze

"Als predikant heb ik veel diensten mogen doen rond 4 en 5 mei en heb op scholen over mijn herinneringen aan de oorlog mogen vertellen", vervolgt ds. Wijchers. "Hoewel jonge mensen niet meer vanuit eigen ervaring invulling kunnen geven aan dodenherdenking en bevrijding, is het heel belangrijk om hieraan aandacht te blijven besteden. Steeds weer moeten jong en oud erbij bepaald worden dat we in dit land een vrije keuze hebben. In de oorlog had je die keuze niet en werd je soms overal naar toe gesleept of kon je elk moment tijdens een razzia van je bed worden gelicht. Daarom, we moeten ons er bewust van zijn dat we een stem hebben in deze maatschappij en we in vrijheid die stem mogen gebruiken. En bovenal is het belangrijk om in de gemeenten te proclameren: 'Bent u wel vrij?; niet alleen bevrijdt van de bezetters, maar bent u werkelijk vrij?'. Uit eigen ervaring kan ik vertellen welke grote betekenis bevrijding in mijn leven heeft: 'Welk een omkeer heeft God in mijn leven gewrocht, sinds Jezus nu woont in mijn hart; er is vrede in mijn ziel, waar 'k zo lang reeds naar zocht, sinds Jezus nu woont in mijn hart'."

"Wij zijn tegen, maar we dragen de Unie een warm hart toe; niet als instituut maar als gemeenschap!"

Verslag bijeenkomst i.v.m. wijziging Voorgangersreglement

Door: Jan de Boer

Deze woorden typeren de sfeer tijdens de bijeenkomst op 6 april jl. in het kerkgebouw van de Baptistengemeente Apeldoorn. Ongeveer zestig personen waren daar aanwezig. Vertegenwoordigers van gemeenten en leden van de Commissie der Unie (UC) en de Commissie voor de Opleiding (CvdO). De bijeenkomst was een gevolg van de wijziging van het Reglement inzake Voorgangers, waardoor ook vrouwen onder dat reglement kunnen vallen en - wanneer zij aan de daarvoor geldende criteria voldoen - voor gemeenten die dat willen beroepbaar zijn.

Toen het voorstel tot wijziging van het reglement tijdens de AV in 2001 werd besproken, zegde de Unie Commissie toe om bij aanvaarding daarvan te willen zoeken naar mogelijkheden om de invoering van de wijziging zodanig te laten plaatsvinden dat gemeenten die bezwaren hebben tegen de vrouwelijke voorganger daarvoor geen verantwoording behoeven te dragen. Daarbij is heel nadrukkelijk de hulp van alle gemeenten ingeroepen; hulp in de zin van meedenken en meepraten. Veel gemeenten hebben gebruik gemaakt van de mogelijkheid schriftelijk te reageren en een flink aantal was ook op deze bijeenkomst vertegenwoordigd. Daarbij waren zowel 'voor- als tegenstanders'.

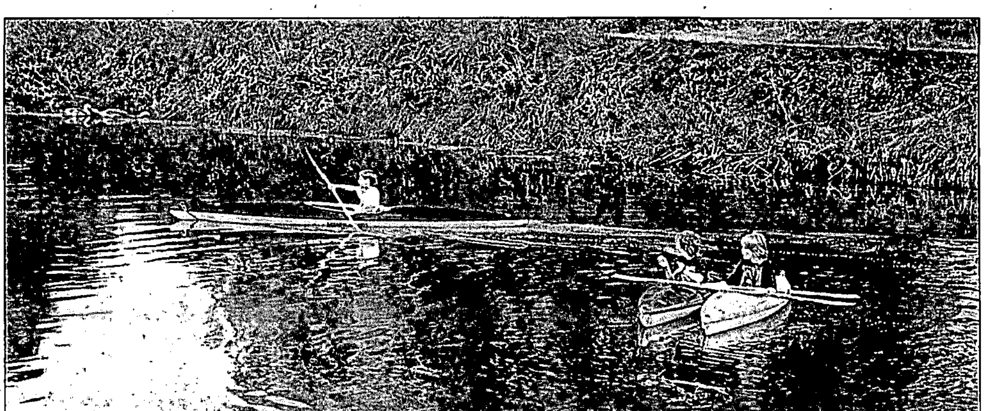
De wijziging van het reglement heeft in een aantal gemeenten onrust en zorg veroorzaakt, zo bleek ook tijdens deze bijeenkomst. Die gemeenten hebben het gevoel dat de AV met de wijziging van het reglement een geloofsuitspraak heeft gedaan. Een uitspraak die rechtstreeks indruist tegen de bijbelopvatting die in die gemeenten leeft. Andere gemeenten kennen een gevoel van: "eindelijk; ook voor onze opvatting is op deze manier ruimte binnen de Unie."
Het bijzondere was dat deze zaken tijdens de bijeenkomst gewoon in alle openheid konden worden gedeeld. Er was sprake van een luisteren naar elkaar en in gesprek gaan met elkaar.

Hoewel er in de inleiding nadrukkelijk op gewezen werd dat het niet de bedoeling was een theologisch debat met elkaar te voeren, werd wel de ruimte genomen en gegeven om de eigen visie op het onderwerp te verwoorden. Een flink aantal aanwezigen nam aan de gesprekken deel; anderen luisterden meer. Met dat doel waren zij ook gekomen, zo zei een aantal van hen. Bijzonder was een persoonlijk woord van een zuster en een reactie daarop van een broeder die op treffende wijze aangaf dat er verschil is tussen "erkenning" en "herkenning".

Het is deze dag niet tot een afgeronde zaak gekomen. De gedachten zijn gaandeweg de bespreking wel verder gevormd. Er is gesproken over verantwoordelijkheid dragen. En de vraag wat die verantwoordelijkheid feitelijk inhoudt is nadrukkelijk neergelegd. Een vraag die het waard is verder over te denken en over te praten met elkaar. Er zijn gedachten geopperd die variëren van "alles bij het oude laten" tot het "helemaal bij de betreffende gemeente neerleggen". Alles bij het oude laten zal betekenen dat – wanneer een zuster wordt voorgedragen – een aanzienlijk deel van de gemeenten tegen zal stemmen, maar tegenstemmen wil nog niet zeggen dat er bij aanvaarding geen verantwoordelijkheid is, zo werd betoogd. Het hele vraagstuk bij de gemeente neerleggen bleek ook nadelen te geven.

Winst van de dag was de samenstelling van een commissie waarvoor zich spontaan uit verschillende gemeenten vrijwilligers meldden om de gedachten die waren gevormd op korte termijn verder uit te werken. Deze gedachten mondden uiteindelijk uit in een soort bemiddelingsorgaan dat kandidaten die door gemeenten worden voorgedragen toetst aan objectieve criteria. Duidelijk was dat het laatste woord hierover nog niet is gesproken. Duidelijk was ook dat bij velen die aanwezig waren de wil aanwezig is met elkaar verder te gaan.

Br. Jan de Boer is lid van de Baptistengemeente Leeuwarden en voorzitter van de Unie Commissie.

Die Gemeinde

Verschillende opvattingen, maar toch samen verder.

Uw wil g

Door: Ba

Ze, laten we haar Boukje noemen, een mooie Friese naam, stond al geruime tijd alleen in het leven, haar man was een jaar of zes geleden overleden. En sinds die tijd komen er ook niet zo veel mensen meer over de vloer. "Het is net alsof onze kennissen er alleen maar voor mijn man waren," zegt ze, en ze vervolgt: "er komt haast niemand meer waardoor de dagen mij erg lang duren." Wat ze me daar bij niet verteld is, dat haar schoondochter haar iedere donderdag morgen opzoekt en het kamertje wat op orde maakt.

Ik kwam eigenlijk zomaar even bij haar kijken, nou 'zo maar' is ook niet echt het goede woord ervoor, want ik wilde bij een andere zuster op bezoek, maar daar kon ik even niet terecht, en zo doende...

De schoondochter van Boukje had mij al eens een keer gebeld met het verzoek, wanneer ik eens wat tijd had, of ik dan even bij moeder langs wil gaan, want ze maakte zich over haar wat zorgen. En zo zat ik op deze dag in een klein kamertje samen met Boukje wat te praten over vroeger en nu, en dat daar toch wel heel veel verschil in zit. "Het is niet meer wat het geweest is," zegt ze. "De dagen zijn zo lang en leeg."

Vooral die laatste opmerking blijft wat bij mij hangen, en ik vraag mij af wat ze daar nu precies mee bedoeld kan hebben, en dus vraag ik het ook aan haar. En dan komt het gesprek al gauw op de dingen die met haar geloof te maken hebben. En ze vertelt mij dat er in haar leven lange periodes geweest zijn dat ze niet of nauwelijks bij de kerk betrokken was, en dat het geloof maar op een 'laag pitje' stond. "Weet u, dominee, het is niet zo dat we er niets meer mee te maken wilden hebben, maar soms gaat dat zo in het leven, het komt er gewoon niet meer zo van. Maar we kwamen meestal wel in de bijzondere samenkomsten hoor, met kerst en oud en nieuw en zo, ja dat natuurlijk wel."

Die Gemeinde

Ik moet altijd aan deze mensen denken, wanneer we in de kerk samenkomen in de stille week, en met Pasen. Mensen die wij randkerkelijk zouden noemen, mensen voor wie de kerk (even?) niet meer hoeft, mensen die, om welke reden dan ook, (even?) zijn afgehaakt, mensen als Boukje dus. Maar mensen die in de marge van onze samenleving zich bevinden horen ook daarbij. Mensen die er grote moeite mee hebben om te accepteren wat wij hun in de kerk willen laten geloven, en die in onze verkondiging vaak de relevantie van 'het leven van alle dag' missen. Wat mensen soms in het leven krijgen 'aangereikt' is niet mis.

Wat Jezus te dragen kreeg in Zijn leven was evenmin 'niet mis'. De worsteling in Getsemane is huiveringwekkend en indrukwekkend wanneer Jezus een innerlijke strijd te voeren heeft. Het woord 'beker' is in dit verband heel geladen, het geeft aan wat God je in het leven te dragen geeft, wat Hij je aanreikt.

Dat kan een beker vol overvloed zijn. Psalm 23: *"mijn beker vloeit over"*, de maat van Gods goedheid. Maar de Bijbel heeft het ook over de beker van Gods boosheid. Psalm 75: *"in de hand des Heren is een beker, en de wijn bruist daarin"*, de maat van Gods toorn. Daar gaat het hier bij Jezus over: *deze beker*, die van Gods toorn. Moet Jezus die drinken? Dat was voor Hem de vraag. Dat is vandaag nog steeds de vraag. Kan die niet voorbij gaan?

Dat is de vraag waar veel mensen mee zitten in hun leven, en soms ook hun hele leven mee blijven rond tobben. Waarom was er niet een andere mogelijkheid, waarom overkomen ons die nare dingen? We moeten goed opletten wat Jezus daarvan

Die Gemeinde

"Wat mensen soms in het leven krijgen 'aangereikt' is niet mis."

eschiede

Stadens

zegt in het tweede gebed: *"Mijn Vader, als deze beker niet kan voorbij gaan, tenzij Ik die drink,..."* Als Jezus de beker drinkt, gaat ze voorbij. Daarin schuilt verzoening, dat is het unieke geheim van de weg die Hij is gegaan.

T.A.R. de Zwart

Misschien doet het u nu even denken aan Jesaja 51:22. Daar zegt God tegen Zijn volk: *"Zie, Ik neem uit uw hand de beker van de bedwelming. De beker van Mijn grimmigheid zult gij niet langer drinken."* Die gaat voorbij, daar staat Jezus nu garant voor. Hij heeft de beker gedronken. Dit is een garantie die geen enkele verzekeringsmaatschappij ons in dit leven kan geven. Wat ons nu verder in dit leven ook overkomt, en hoe moeilijk wij het misschien nog zullen hebben, wij hoeven nooit meer bang te zijn dat God zich afkeert en ons in de steek laat. Ook al geeft ons leven Hem daar misschien nog zoveel aanleiding toe. Die beker is werkelijk voorbij gegaan.

Maar er blijft wel wat voor ons over. Jezus bidt: *"Niet Mijn wil, Uw wil geschiede"*; dat betekent dus: mag ik nu Uw wil gaan doen. En Hij wil dat wij Hem dat na bidden: Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, zo ook op de aarde, zo ook in ons leven. *Uw wil geschiede* is geen passief gebed in die zin dat we het maar over ons heen moeten laten komen, ik moet mij in mijn lot schikken, want blijkbaar is het de wil van God dat moeite en pijn mijn leven treft. Maar dat leert Jezus ons niet. Het is juist vol activiteit. *Uw wil geschiede*: laat mij Uw wil doen. Heer, leer mij naar Uw wil te handelen, op de weg die ik gaan moet. Geef dat ik, vooral wanneer het moeilijk gaat en alles teleurstellend is, niet gefixeerd raak op mijn ellende, maar dat ik geboeid blijf door uw beloften en uw Koninkrijk. *Uw wil geschiede,* ook door mijn handen, ook door mijn woorden, ook door mijn gebed voor de wereld, in diepe verbondenheid met de Mens van Getsemane.

Wanneer ik denk aan de eenzame, de kwetsbare mens die soms ook allemaal niet weet hoe het in het leven moet, dan denk ik ook aan de discipelen, aan de elf, die gebroken waren in hun verdriet en hun geloof in de Koning. Niemand kon hun meer overtuigen van de opstanding, Maria van Magdala niet, de Emmaüsgangers niet, en zelfs Zijn eigen intree maakte geen indruk, want ze hadden genoeg aan zichzelf op dat moment, hun teleurstelling was groot.

Zo gaat dat soms in het leven van een mens, zo vol van eigen gedachten, vol van verdriet en teleurstelling dat je het niet eens meer opmerkt dat er 'Iemand' is die iets tegen je zegt. Je kunt je zo van God en mensen verlaten voelen, dat het je niet meer opvalt dat Hij juist op dat moment een stukje met je mee loopt, dat Hij je draagt. Jezus dronk de beker tot op de bodem voor ons leeg, het is al voorbij, gedaan, volbracht. Dat ondervonden de discipelen toen Hij hun de ogen opende. Dat mogen, kunnen, wij zien wanneer wij Zijn wil in ons leven laten gebeuren.

Boukje vertelde mij dat ze vaak zat te bidden, of God niet iemand wilde langs sturen zodat ze zich niet meer zo eenzaam zou voelen, maar God luisterde blijkbaar niet naar haar. Samen spraken we daar wat over door, en gaande weg werd ze toch wat vrolijker, gelukkig maar. En kijkende naar de positieve dingen in haar leven, naar die gebeurtenissen waarin we duidelijk ook Gods hand mochten ontdekken, werd het nog een heel fijn gesprek.

Tegen de tijd dat ik naar huis moest zij ik nog tegen haar: "Nu heeft God toch uw gebed verhoord." "Dan zal ik bidden of u weer vlug een keertje terug mag komen," zei ze. En ik hoop dat ze opnieuw geboeid zal raken door Gods belofte en Zijn koninkrijk.

Br. Bas Stadens is voorganger van de Baptistengemeente Haulerwijk.

Woorden uit de Bijbel

Uw Naam worde geheiligd

(Mattheüs 6:9)

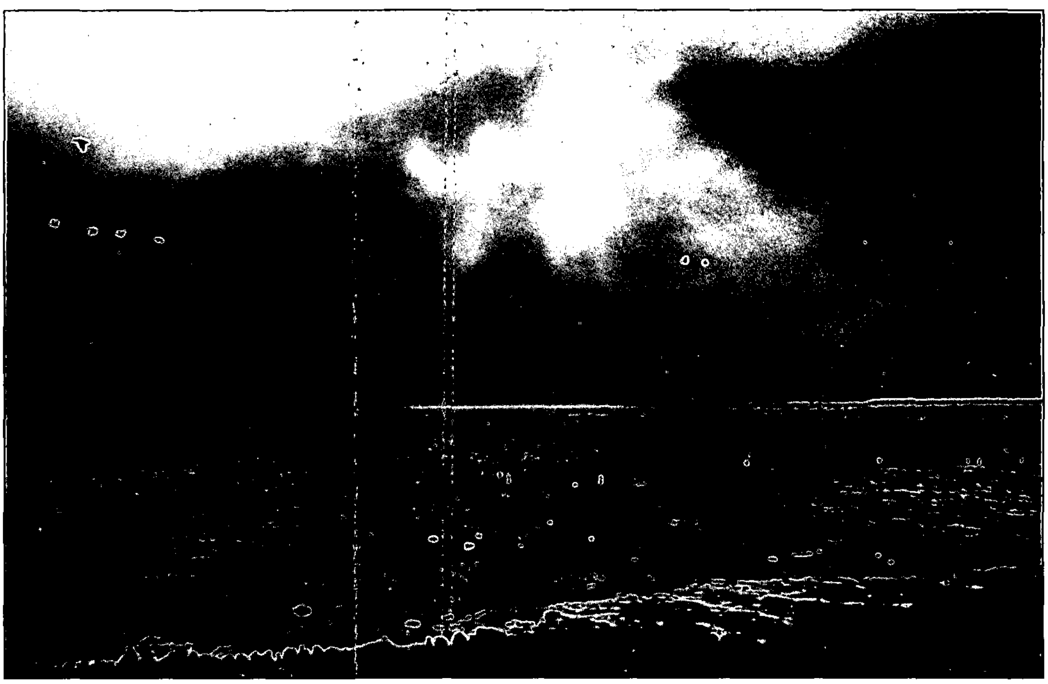
Door: Jannes Hofman

Heilig
God is heilig. Hij is volmaakt. Hij is zo groot. Zoveel meer dan wij. Hij woont in de hemel. Hoogverheven. Ik ben van de aarde. Beneden. Ver weggezakt. Ver verwijderd van God. Dat is te zien. De hemel en de aarde zijn een verschil van dag en nacht. Aan de hemel staat de zon. Daar schijnt het licht. Wat kan het hier beneden donker en koud zijn. Jesaja is zich van dit verschil bewust, als hij God nadert (Jesaja 6:1-5). God is de heilige. Jesaja is de zondaar. "O wee," zegt hij. "Dit kan niet goed aflopen."

Heiligen
Jezus leert ons bidden dat Gods Naam geheiligd mag worden. Hier op aarde. In en door ons. Er wordt hier een verlangen uitgesproken dat Gods hemel op aarde werkelijkheid wordt. Is dit het verlangen naar de komst van Gods rijk? Immers dan pas zal God ten volle tot Zijn eer en heerlijkheid komen.
Zo lang wij hier op aarde zijn, zullen wij Gods Naam ontheiligen. In ons spreken, en in ons handelen. Want dit is ontheiligen dat wij niet doen en zeggen wat God van ons vraagt. Onze godsdienst is soms niet meer dan een lippendienst. In Gods Naam heeft de kerk en hebben talloze mensen zichzelf doorgezet ten koste van de ander. Waar en wanneer hebben wij gestalte gegeven aan Gods gerechtigheid? Kinderen van God hebben Zijn Naam besmeurd door ontucht te plegen.
Het gebed van Jezus geeft het verlangen weer dat God centraal zal staan in het leven van zijn kinderen. Jezus leert ons bidden om de doorbraak van God in ons.

Naam
God heeft een Naam. Hij is niet het grote niets of het grote iets. Hij heeft een Naam. Hij heft het incognito op. Hij geeft zich te kennen. Hij is aan te roepen. De Naam overbrugt de hemel en de aarde. Die Naam verbindt die twee. God daarboven zoekt contact met ons hier beneden. De Heilige komt naar de zondaar. Afstand blijft er, totdat Gods Koninkrijk werkelijkheid wordt.
Wat Gods Naam is, wordt hier niet door Jezus ingevuld. Mozes krijgt die Naam te horen. "JHWH, Ik ben."
In die Naam zit versluiering, maar ook bekendmaking. Er wordt onthuld, maar veel blijft ook verhuld. De betekenis van die Naam zegt veel over God. Ik ben. Dat wil zeggen: God is de Aanwezige. Altijd en overal. Hoe? Dat doorgronden wij veelal niet.
Opvallend is dat Jezus in zijn spreken meerdere keren een associatie oproept met de Naam van God. In het Johannesevangelie noemt Jezus zich vaak "Ik ben." Ik ben de goede herder, ik ben de deur, ik ben de opstanding, enz. Jezus geeft verdere invulling aan Gods Naam. Hij heeft Gods Naam geopenbaard (Johannes 17:6). Dit bad Jezus ook. "Vader, verheerlijk uw Naam" (Johannes 12:28). Openbaren en verheerlijken zou je synoniemen voor het woord 'heiligen' kunnen noemen.
"Jezus heeft de Naam in zijn leven en sterven, in zijn woorden en daden, door zijn opstanding uit de dood en de zending van de Heilige Geest, invulling en uitleg gegeven." (zie G. van 't Wout in zijn boek *De Naam*).

Heiligen? Door wie?
Meerdere keren lezen wij in de Bijbel, dat God zelf zijn Naam heiligt. Hij vestigt zijn Naam. Hij heiligt zijn volk. Hij heiligt zijn gemeente en zijn kinderen.
Maar ook wij mensen worden er toe opgeroepen. Het is ook onze roeping en taak om Gods Naam te verheerlijken, te prijzen, tot eer te brengen, centraal te stellen in woorden en daden. Je zou dan ook kunnen bidden: "O, God, heilig uw Naam en laat uw Naam geheiligd worden door ons."

L. Schipper

"Aan de hemel staat de zon. Daar schijnt het licht. Wat kan het hier beneden koud en donker zijn."

Uit de geschiedenis van het Christendom:
naar andere werelddelen (1)

Door: Elze Luikens

Na 1492 veranderde voor landen als Spanje en Portugal het eerst en kort daarna voor de Nederlanden, Engeland en Frankrijk, in rap tempo, het beeld dat men er had over de wereld en haar bewoners. Op Columbus' naam is de ontdekking van het werelddeel Amerika komen te staan; de 'ontdekker' Americo Vespucci verleende aan het ontdekte werelddeel zijn voornaam. Niet de aarde stond in het middelpunt, maar de zon. De aarde bleek niet een platte schijf met een groot stuk land in het midden waaromheen woeste zeeën en vervaarlijke dieren, maar een wereldbol met andere onbekende landen en volkeren.

Nu was het niet zo dat de geletterde Europeaan geen weet had van andere beschavingen, culturen en religies – zo kende men de Islam en haar wereld – maar de berichten erover waren schaars en onbetrouwbaar. Het verre Perzië, India en China en het Noordelijk deel van Afrika waren uit verhalen wel enigszins bekend, maar het bestaan van volkeren elders verraste menigeen, niet in de laatste plaats de Kerk.

Het bestaan van de 'indianen' stelde de Katholieke kerkleiding in Spanje en Portugal en met haar Paus en Curie te Rome voor een probleem. Moest ze deze 'onwetenden' het geloof in Jezus Christus op dezelfde hardhandige wijze (aan)leren waarop ze de in haar ogen ketterse hervormden terug wilde brengen tot de Moederkerk? Of vergde de 'nieuwe wereld' een geheel andere aanpak?

Daarbij kwam nog dat zowel de Spaanse als de Portugese koning en allen die met de zeereizen te maken hadden de gemaakte kosten wel weer graag naar schatkist of bankiersrekening zagen terugvloeien. Met andere woorden: economisch gewin, staatsalmacht en missie streden met elkaar om voorrang. Al in 1493 verdeelde paus Alexander VI het Amerikaans grondgebied, hetgeen er toe heeft geleid dat, op Brazilië na, de rest Spaanssprekend is geworden.

Het verhaal over de ondergang van Indianenrijken als de Inca's, Azteken en Maya's kennen de meesten wel. Ons is inmiddels na de zoveelste studie en de zoveelste opgraving genoeg duidelijk geworden wat met name de eerste Zuidwest-Europeanen er hebben aangericht. Al was er in de ogen van de verdedigers van de gruwelijke gebeurtenissen sprake van een cultuurschok aan Europese zijde, dat neemt nooit weg, dat de soms beestachtige gedragingen van met name Spaanse conquistadores (veroveraars/ontdekkingsreizigers/handelaren/gelukzoekers), een inktzwarte bladzijde zijn en blijven uit de wereldgeschiedenis. Toch is er in Midden- en Zuid-Amerika een grote indiaans-katholieke geloofsgemeenschap aanwezig. Hoe heeft het christelijk geloof er na al de gepleegde gruwelijkheden toch nog voet aan wal weten te krijgen?

Laat ons daarom kort naar de feiten kijken. Na de eerste op zich vriendelijke kennismaking tussen Europa en Amerika ging het al gauw bergafwaarts. Indianen 'bekeringen' werden aanvankelijk groots aangepakt en deden denken aan de tijd van Karel de Grote (ca. 800). De keuze werd ook nu weer: dood of bekering. Het was de wet van de overwinnaar. Maar het probleem van dit soort massale bekeringen was wel dat de gekerstenden bleven vasthouden - zij het verkapt - aan hun oorspronkelijke natuurgodsdienst. Sommige met de avonturiers meegekomen missionarissen (Franciscanen, Dominicanen en Jezuïeten) twijfelden daarom aan het eindresultaat.

Dit werd opgelost door bekeerde indianen godsdienstlesjes te laten opdreunen. Tevens werden ze aan het werk gezet op plantages en in (edelmetaal)mijnen, waar ze voor indiaanse begrippen zwaar en veelal onbegrepen werk verrichten. Omdat ze hiervoor fysiek ongeschikt bleken, werden door West-Afrikaanse stamhoofden als slaaf verkochte stamleden naar Amerika getransporteerd. Aan deze gruwelijke mensenhandel hebben op hun beurt protestantse slavenhandelaren goud geld verdiend, hun handelen 'netjes' op Bijbelse gronden verdedigend.

Door met name Jezuïeten is getracht indianenstammen christelijke beginselen bij te brengen door ze van de rest af te zonderen. In zogeheten reservaten, die zich uitstrekten over een zeer groot gebied (reductiones), werden de 'gelukkigen' voorlopig met rust gelaten en konden ze hun eigen met het christendom vermengde leef- en denkwereld behouden. Het land Paraguay is hierdoor ontstaan. Ze kwamen echter steeds weer opnieuw in de knel, vooral wanneer Europeanen weer eens meenden dat er in zo'n reductiones economisch voordeel te behalen viel. Halverwege de achttiende eeuw kwam aan deze indianenbescherming een einde, omdat de Jezuïeten, die in Europa het katholiek (priester)onderwijs in handen hadden, door vorsten en regeringen ervan werden verdacht naar een te grote almacht te streven.

Het Woord van God

Vorig jaar verschenen er in *De Christen* een vijftal artikelen waarin nagedacht werd over de gemeente. Het laatste artikel was geschreven door ds. Jannes Reiling. De titel was 'De weg van de gemeente'. Br. Reiling ging in dit artikel in op de eerdere vier artikelen. Aan het eind van zijn artikel wees hij erop dat door mensen met zeer verschillende meningen werd terugverwezen naar de Bijbel als bron van hun opvatting.

Hij vraagt zich dan ook af "Maar wat is dan bijbels?". Br. Reiling schrijft verder: "Wij gebruiken dat woord graag om aan onze opvattingen gezag bij te zetten. Moeten we daarmee toch iets voorzichtiger omgaan? Dat is altijd goed, evenals het goed zou zijn het woord 'bijbelgetrouw' wat minder gemakkelijk te gebruiken. Want als er één ding in de tweede helft van de vorige eeuw is gebleken, niet alleen bij ons maar vrijwel overal, dan is het dit: de opvattingen van de bijbeluitleggers spreken mee in hun uitleg. De Schrift werkt altijd als *uitgelegde Schrift*. Wij spelen zelf een rol in de uitleg en daarom lopen de bijbelinterpretaties zo ver uit elkaar."

Br. Reiling eindigt zijn artikel met: "Vragen genoeg. Ook genoeg antwoorden? Waarschijnlijk niet. Maar alle antwoorden moeten uitgaan van het enige juiste vertrekpunt: het Woord is vlees geworden. Jezus Christus is het Woord van God, niet de Bijbel. De Bijbel ontleent haar gezag en betekenis aan Hem. En moet aan Hem worden getoetst."

Op deze laatste alinea en met name de zin "Jezus Christus is het Woord van God, niet de Bijbel" kwam een reactie van br. Gerard de Haan uit Nieuw Buinen.
We willen deze reactie graag met u delen in *De Christen*. Alsook de reactie van br. Reiling op de brief van br. De Haan.

"Nog steeds heb ik *De Christen* nr. 20 d.d. 16 november 2001 op mijn bureau liggen. Eindelijk tijd om te reageren. Ik hoop dat ik antwoord krijg, liefst via *De Christen*.

Het artikel van Dr. J. Reiling in *De Christen* van 16 november 2001 roept zoveel bij mij op, dat ik wel moet reageren. Het gaat mij om zijn conclusie dat de Bijbel niet het Woord van God is, maar Jezus Christus.

Dat Jezus Christus het vleesgeworden Woord van God is, zijn we gelukkig met elkaar eens. Ik zou br. Reiling willen vragen, hoe weet u dat zo zeker, als de Bijbel niet het Woord van God is. Want als de Bijbel niet het Woord van God is, is het het woord van mensen. Hoogstens worden dan bijbelgedeelten als Gods Woord erkent. Dat bepalen we als mensen dan wel zelf! Het hoogste gezag bij de feilbare mens. De Bijbel toetsen aan Jezus Christus zegt u. Maar wat weten we van Hem dan door de Bijbel. Waar belanden we in dit denken? Uiteindelijk bij Kuitert. Projectie! Wat we van God weten is uit het menselijk brein ontsproten. Uiteindelijk hoe je geen God meer over. Sta je met lege handen.

Is dat de weg die de gemeente moet gaan? Hiermee verwijs ik naar de titel van het artikel. Ik ben geen theoloog. Gewoon een ouderling van een baptistengemeente. Br. Reiling, wat zijn uw pastorale motieven? Vroeger zongen we: 'wij geven het niet over, die kostelijke Bijbel, dat heerlijk Woord van God'. Door dat Woord en de inwerking van de Geest waren we tot geloof gekomen en werden opgeroepen tot gehoorzaamheid aan dat Woord. En nu schrijft een Godgeleerde dat de Bijbel niet Gods Woord is. U neemt nogal wat van ons af. Wat geeft u er voor terug? De leegloop van kerken begon daar waar de moderne theologie ingang vond. Wie schrijft heeft daar een bedoeling mee. Waar wilt u ons heen leiden?

Ik volg liever een ander spoor. Mij spreekt de geest die uit de 119e Psalm spreekt heel erg aan. Hoe lief heb ik uw Wet! (vers 97) U stelt dat de Bijbel niet het Woord van God is maar Jezus Christus. Gaat u de gesproken Thora tegenover de vleesgeworden Thora plaatsen? Psalm 119:105 zegt: Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad. En in Johannes 8:12 zegt Jezus dat Hij het licht der wereld is. Wat een geweldige eenheid in de Schrift. Ik kan Amos 3:7 aan halen: voorzeker, de Here HERE doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten. En riep de Heer de Emmaüsgangers niet op *alles* te geloven wat de profeten gesproken hadden? (Lucas 24:25) En wie kan het beter weten dan Hij?

Dat theologen tot verschillende uitleggingen komen, bevestigt mij de juistheid van I Corinthiërs 13:9 "want onvolkomen is ons kennen...", meer dan de feilbaarheid van de Heilige Schrift. En bevestigt de juistheid van 2 Timoteüs 3:16-17 (schrift met schrift vergelijken).

U heeft gelijk, geen mens is objectief, daarom waarschuwt de Schrift tegen eigenmachtige uitleg. Maar laten we steeds bidden om verlichting van Gods Geest opdat we leren verstaan de woorden die mensen *door de Heilige Geest gedreven*, van Godswege hebben gesproken (2 Petrus 1:20-21).

Met broedergroeten,
Gerard de Haan

De Levende of de letter?

Het artikel dat br. de Haan aanleiding gaf tot zijn kritiek, ging over de weg van de gemeente. Wat ik over dat onderwerp schreef, zou, samen met de vier andere artikelen over hetzelfde onderwerp, zo hoopte ik, de lezers tot nadenken over dit onderwerp brengen. Aan het slot voegde ik enkele woorden toe over de mij benauwende vraag hoe het komt dat wat de één bijbels vindt, door de ander als onschriftuurlijk wordt verworpen.

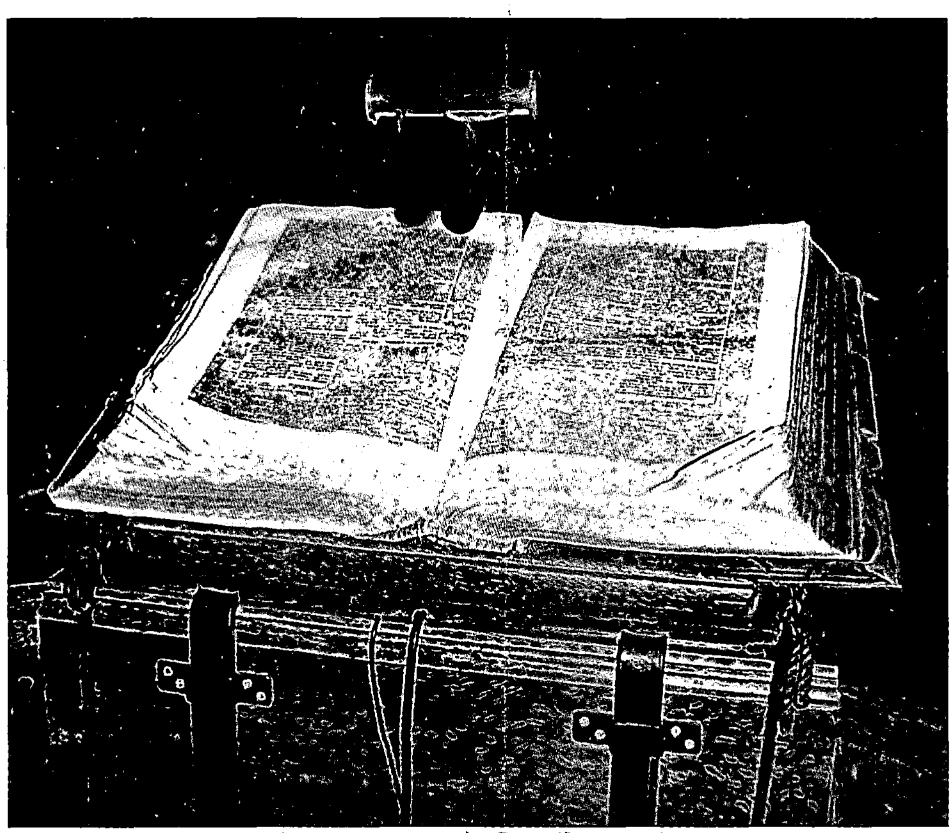
Ik sloot mijn verhaal af met een toegespitste uitspraak, eveneens bedoeld om tot nadenken uit te dagen: Jezus Christus is het Woord van God, niet de bijbel. En uitgerekend dit ene zinnetje roept bij br. de Haan een heftige reactie op. Strikt genomen niet eens de hele zin, maar alleen de tweede helft. Met de eerste helft: Jezus Christus is het Woord van God, is hij het eens en zet daar een punt achter, zodat deze zin niets te maken heeft met wat volgt. Waar hij een punt zet, zette ik een komma. Met die komma wilde ik aangeven dat die beide zinnen bij elkaar horen en tegen elkaar moeten worden afgewogen. Dat doet br. de Haan niet. Met de punt achter de eerste helft maakt hij van de tweede helft een aparte zin en op die zin richt hij zijn kritiek. Had ik alleen die zin geschreven, dan zou zijn vraag hoe ik weet dat de bijbel niet Gods Woord is, zeer terecht zijn. Vervolgens verbindt hij daaraan enkele conclusies die ik niet heb gemaakt, en brengt mij in het gezelschap van prof. Kuitert met wie ik niet veel heb.

Over wat mijn bijbelbeschouwing zou kunnen heten heb ik vijftien jaar geleden een boekje geschreven, getiteld Het Woord van God (Kampen 1987). Wie wil weten wat ik daar toen van dacht kan daar terecht. In grote lijnen denk ik er nog zo over.

De vraag waar ik niet omheen mag gaan is wat ik mensen afneem en wat ik ervoor teruggeef. Welnu, ik neem niemand iets af: Jezus Christus is voor mij nog steeds dè unieke openbaring van God, die niet voor niets de Vader van onze Heer Jezus Christus wordt genoemd. Jezus Christus is de Levende en van Hem getuigen de Schriften. Wie dè openbaring van God verlegt van de Levende naar deze getuigenissen, verarmt zichzelf en doet aan Jezus Christus tekort. Dan immers is Christus een afgeleide van de Schrift, terwijl het precies omgekeerd is. Erger nog, dan zijn wij afhankelijk van de uitleggers van de Schrift, want zij vertellen ons wat de bijbelteksten betekenen. Maar omdat en zolang wij in de levende Heer Jezus Christus geloven als de unieke openbaring van God, wordt ons geloof niet vernietigd door wat de godgeleerden ons vertellen.

Tenslotte: wat is eigenlijk een theoloog? Dat is een gelovig mens die over zijn geloof nadenkt. Dat doet br. de Haan blijkens zijn betoog terdege en ik doe dat ook. Dat onze bevindingen van elkaar verschillen, ligt aan ons.

Jannes Reiling

Y. Horjus

Unie- en gemeentenieuws

Doopdiensten

Stadskanaal - Zuid 1: Erna Pots - Lamain (27 jaar); Tweede Exloërmond 1: Andre de Raaf (14 jaar); Doetinchem 3: br. B. Jongenburger (15 jaar), br. J.C.S.M. te Braak (33 jaar) en zr. E.J. Luesink-Boersma (42 jaar); Noordbergum 1: Hendrik de Vries (40 jaar); Workum-Makkum 2: Hendrik Pier de Jong (24 jaar) en Douwina de Jong (21 jaar); Musselkanaal 1: Susanne Meendering (14 jaar); Hoogezand-Woldwijck 1: Michael Klomp (26 jaar).
In het vorige nummer is bij de namen van Jeannette Haan (38), Derk Jan Autsema (30) en Marconieta Autsema (27) niet vermeld de Baptistengemeente Ede (De Kei). Onze excuses hiervoor.

Beroepingswerk

De Commissie voor de Opleiding deelt mee dat br. H. Pot te Roden is aanvaard als Uniestudent en dat aan br. C. Hanemaayer te Muntendam een plaatselijke beroepbaarstelling is verleend.

Unie stelt gemeenteopbouwwerkers aan

De Unie van Baptistengemeenten heeft per 1 april een team van gemeenteopbouwwerkers in dienst. Het gaat om ds. Peet Wijchers (voorheen werkzaam als landelijk evangelist), ds. Teun van der Leer (voorganger van de gemeente Arnhem-Centrum) en ds. Anne de Vries (voorganger van de gemeente Hengelo-Centrum). Peet Wijchers is in voltijds dienst. Hij zal 50% werkzaam zijn voor de Unie in het algemeen; 10% in de gemeente Krommenie en 40% in de gemeente Pernis. De beide andere broeders zijn parttime in dienst, waarvan 25% algemeen voor de Unie en 25% in de gemeenten Groningen-Noord (br. Van der Leer) en Appingedam (br. de Vries). Voor de andere 50% blijven zij (voorlopig) verbonden aan hun huidige gemeenten.
De opdracht van het team is tweeledig. In onze Unie moet op landelijk niveau het gemeenteopbouwwerk door hen worden ondersteund en verder uitgebouwd. Tevens zijn ze dus parttime verbonden aan genoemde vier gemeenten. Dit laatste is een 'pilot'-project, waarbij maatwerk geleverd wordt aan de plaatselijke gemeente in het ontdekken van een goede weg tot gemeenteopbouw. Het project duurt drie jaar en wordt mee bekostigd door de vier gemeenten samen. De Unie hoopt op deze wijze ervaring op te doen in het gericht helpen van plaatselijke gemeenten en tevens kennis en expertise op te bouwen. De kans is groot dat na de periode van drie jaar dit werk ook met andere plaatselijke gemeenten voortgezet kan worden. Zondag 7 april jl. zijn de gemeenteopbouwwerkers officieel gestart met hun werk in de vier genoemde gemeenten.
Voor nadere informatie kunt u zich richten tot ds. Peet Wijchers, tel. 074-2422410.

125 jaar Baptistengemeente Vriescheloo

Op zondagmorgen 17 februari jl. was er in ons eigen kerkgebouw een herdenkingsdienst, waarin onze voorganger ds. L. Wessels de leiding had en ds. A.J. van de Wetering als oud-voorganger (1974-1979) de prediking verzorgde. Het thema was 'Opdat wij het nooit vergeten!'. Dit vanuit het bijbelgedeelte Jozua 3:3 en 5-7.
Het was een buitengewoon mooie zondagmorgen. Het zangkoor zong, de zondagsschool kinderen hadden speciale liederen ingestudeerd en zr. J. Nobbe-Borchers declameerde een zelfgemaakt gedicht over 'Gemeente-zijn'. Een bijzonder mooi gedicht waarin niet alleen de geschiedenis van onze gemeente aan de orde kwam, maar ook de geheimenissen van de Gemeente Gods.
En nu 'stomen we op' naar de feestdagen: 25 en 26 mei a.s. Beide dagen zijn er diverse programma's en diensten en kunt u een foto expositie bekijken over onze 125-jarige geschiedenis. We willen u met name uitnodigen voor het jubileum/reüniefeest op zondagmiddag 26 mei a.s. Voor meer informatie kunt u bellen met ondergetekende, tel. 0597-561961.
Namens de Jubileumcommissie,

Br. G.L. Nobbe

Utrecht-Silo Afscheid ds. Tjeerd de Graaf

Het is een gewone zondagmorgendienst, waarin onze voorganger Tjeerd de Graaf voorgaat, samen met ds. Jannes Reiling. Toch is het ook een bijzondere bijeenkomst. Vandaag nemen we afscheid van Tjeerd als onze vaste voorganger. Hij hangt de voorgangerstoga aan de wilgen om trainer-adviseur te worden bij het SBI, een vormings- en opleidingscentrum in zijn woonplaats Doorn. Zijn aandachtsgebied daar is vrijwilligersorganisaties die actief zijn in de terminale zorg. Wij zien hem met lede ogen gaan en prijzen het SBI gelukkig met de komst van deze breed inzetbare en zo persoonlijk betrokken medewerker.
Ds. De Graaf is bijna zes jaar voorganger van Utrecht-Silo geweest. Daarvoor stond hij vijf jaar in Heerenveen, waarvan eveneens drie jaar in Haulerwijk. Hij volgde zijn theologische opleiding aan het Baptistenseminarium in Bosch en Duin.
In Silo hebben we vaker afscheid genomen van een voorganger, wegens vertrek naar elders. Dat is nu anders. Tjeerd, Carla en de kinderen blijven lid van de gemeente. Dat is prettig, maar het is ook terecht, want zij hebben een plek verworven in ons hart.
Op verzoek van Tjeerd geen uitge-

Vooruitblik

Het volgende nummer van *De Christen* is een special over de zending.

breid afscheid in de dienst. Nee, we staan 'gewoon' stil bij wat in het kerkelijk jaar aan de orde is: de derde zondag van de veertig dagen tijd. Waarbij Jezus een nieuw gebod geeft: "Hebt elkaar lief, zoals ik jullie heb liefgehad." Hij heeft ons liefgehad en zo mogen wij elkaar liefhebben. Een geschenk en een opdracht tegelijk. Zo bouwt God zijn huis, gefundeerd op liefde. De Silo-cantorij stemt in met Buxtehude's *Nichts soll uns scheiden von die Liebe Gottes.*
In het huis dat God met ons bouwt, zijn wij niet de bewoners, maar - volgens Petrus - de levende stenen; wij maken er deel van uit. Hier gaat de beeldspraak mank. Stenen zijn statisch, leven is bewegen, spreken, communiceren. Daarom is de gemeente geen statisch bouwwerk, maar een organisme waarin we bewegen en door Gods geest bewogen worden. En ook weer anderen in beweging kunnen brengen. De cantorij zingt *Go forth into the world in peace* van John Rutter. Terwijl we hand in hand in een grote kring staan, sluiten we de dienst af met een gezongen zegenbede; een prachtig slot aan een wel heel bijzondere gewone zondagochtenddienst.
Wij zijn dankbaar voor de persoonlijke en warme betrokkenheid van onze voorganger Tjeerd de Graaf en zijn vrouw Carla in de afgelopen jaren. We zijn blij hen als regulier lid van Silo te kunnen verwelkomen. Hen kennende zal dat zo regulier niet zijn.
Tjeerd en Carla: Adieu. En welkom!

Henk Boeschoten jr.

Uitzending Pinksterdienst

De dienst op zondagmorgen 19 mei van de Baptistengemeente Ede in De Reehorst zal op de middag van die dag door de Zendtijd voor Kerken worden uitgezonden op 747 AM (het vroegere Radio 5). De uitzending begint om 17.00 uur. De dienst zal geleid worden door de voorganger van de Baptistengemeente Ede, ds. George van der Hoff.

W. Ramaker

Pinksterlanddag Gewest Drenthe

Op D.V. maandag 20 mei a.s., Tweede Pinksterdag, hopen we onze Pinksterlanddag van het gewest te houden in het Valtherbos.
Naast muzikale medewerking zal ds. G. Leuvenink in de morgendienst het woord verkondigen. De middagdienst zal een Praise-dienst zijn, verzorgd door The Expressions uit Nieuw Weerdinge. In de middagpauze is er o.a. een volleybaltoernooi, het bekerspel en poppenkast voor de kinderen. Er worden deze dag twee collecten gehouden. De eerste is voor de onkosten van de dag en de tweede voor ons gewestelijk zendingsproject. We zien met elkaar uit naar een rijk gezegende dag, waarop we mogen vieren dat Gods Geest is uitgestort. U bent hartelijk welkom!

Ds. J.H. Stijkel

Pinksterlanddag Twente

Graag willen wij u uitnodigen voor onze Landdag op de 2e Pinksterdag 2002 te Nijverdal. Uitgaande van de Baptistengemeenten, zowel Unie- als Niet Unie gemeenten in Twente. Ook dit jaar houden we de Landdag weer in het Openluchttheater te Nijverdal. De eerste dienst is van 10.30 tot 11.45 uur. Hierin zal ds. Piet Jager uit Hengelo spreken. Van 11.45 tot ca. 14:30 uur is er een pauze. Daarna begint een Praise-dienst voor jong en oud. Hieraan werkt mee ds. Anne de Vries uit Hengelo. De middagdienst is ca. 15.45 uur afgelopen. De country band PROFILE uit Emmen zal in beide diensten haar medewerking verlenen. Tijdens de morgendienst komt vanuit Putten de Bijbel Club Beweging om voor de kinderen een speciaal kinderprogramma te verzorgen. Wij verwachten een zegen van de Heer, maar verwachten u, jou ook.

Jans Otter
(Tel: 0546-642142)

Evangelische Ontmoetingslanddag

Tweede Pinksterdag, park Velzerbeek te Velzen-Zuid.
Meer informatie in de volgende *De Christen* of bij Wim Nieuwenhuis, tel. 0255-511875.

Agenda

25 mei Bijzondere Algemene Vergadering te Arnhem

'Door genade ben ik een kind van God'

In deze zekerheid is toch nog onverwacht van ons heen gegaan, mijn lieve man en onze zorgzame heit en opa

MAARTEN VENEMA

in de leeftijd van 65 jaar.

Makkum: Gerrie Venema Brolsma
Alphen aan de Rijn: Dirk en Gieny
Kimberly
Jonathan
Makkum: Sybren en Andrea

27 Maart 2002

G.B. Venema-Brolsma
Achterdijkje 16
8745 EP Makkum

Ik weet, op wien ik mijn vertrouwen heb gevestigd.
2 Tim. 1:12

Op de leeftijd van 88 jaar is van ons heengegaan onze zuster

SYTSKE DE HAAN-DE VRIES

8 maart 2002

Baptisten Gemeente 'Elim' Drachten

Mijn genade is u genoeg
2 Corintiërs 12: 9

Op de leeftijd van 71 jaar is van ons heengegaan onze broeder

REMMELT ROODA

1 april 2002

Baptisten Gemeente Sneek

Ik ben de opstanding en het leven. Die in mij gelooft zal leven, al is hij ook gestorven.

In dit vertrouwen is op 9 april 2002 van ons heengegaan onze geliefde broeder

CORNELIS ELSINGA

in de leeftijd van 72 jaar.

Baptisten Gemeente te Nieuw Weerdinge

jongeren

Column

Namen als Wim Oosting, Freddie van der Veen en Ansje Ottens zeggen de meesten van jullie waarschijnlijk niet zo heel veel. Als ik ze noem gaat er voor mij echter een wereld open, want het waren vroeger mijn vriendjes. Ze zaten bij mij in de klas op de WA Scholtenschool in Foxhol en na schooltijd hebben we heel wat afgespeeld. Verstoppertje was een geliefkoosd spel en knikkeren, maar ik heb ook heel wat afgevoetbald. Misschien is het niet zo opgevallen, maar in het begin noemde ik ook een meisjesnaam: Ansje Ottens. Daar speelde ik ook regelmatig mee.
In de klas zaten we niet naast elkaar, maar als je jarig was mocht je zelf weten wie die bijzondere dag naast je zou zitten. Dan koos ik Ansje en Ansje koos mij.

In Johannes 15:9-17 gaat het ook over vriendschap. Dit bijbelgedeelte maakt ons duidelijk dat we onze vriendenkring mogen uitbreiden met een hele speciale vriend. Zijn naam is Jezus, de Zoon van God. Nou kun je zeggen wat je wilt maar de Zoon van God als vriend, da's toch heel bijzonder. Stel je voor dat je Willem Alexander, de zoon van onze koningin Beatrix tot je vriendenkring zou mogen rekenen of misschien heb je liever z'n vrouw Maxima, dan zou dat heel wat betekenen. Wel nu zegt Jezus, de Zoon van God, de Zoon van de Schepper van hemel en aarde, de almachtige God: ik noem jou mijn vriend.

Heer,
ik kom tot U
En wil de touwtjes
Van mijn bestaan
Niet zelf in handen houden

Ik geef ze U
Omdat ik weet
Dat mijn leven U een zorg is
Omdat ik weet dat
Mijn leven veilig is
bij U

Hij kiest jou uit als vriend. Heel speciaal wil Hij bij jou zijn. Wow, zeg, dat is toch wat!

Ds. Henk Wieringa

Zaterdag 6 april 2002: Voorjaarsvolleybaltoernooi in Stadskanaal

Organisatie: NBJB Gewest Groningen en Drenthe
Locatie: Sporthal De Spont in Stadskanaal

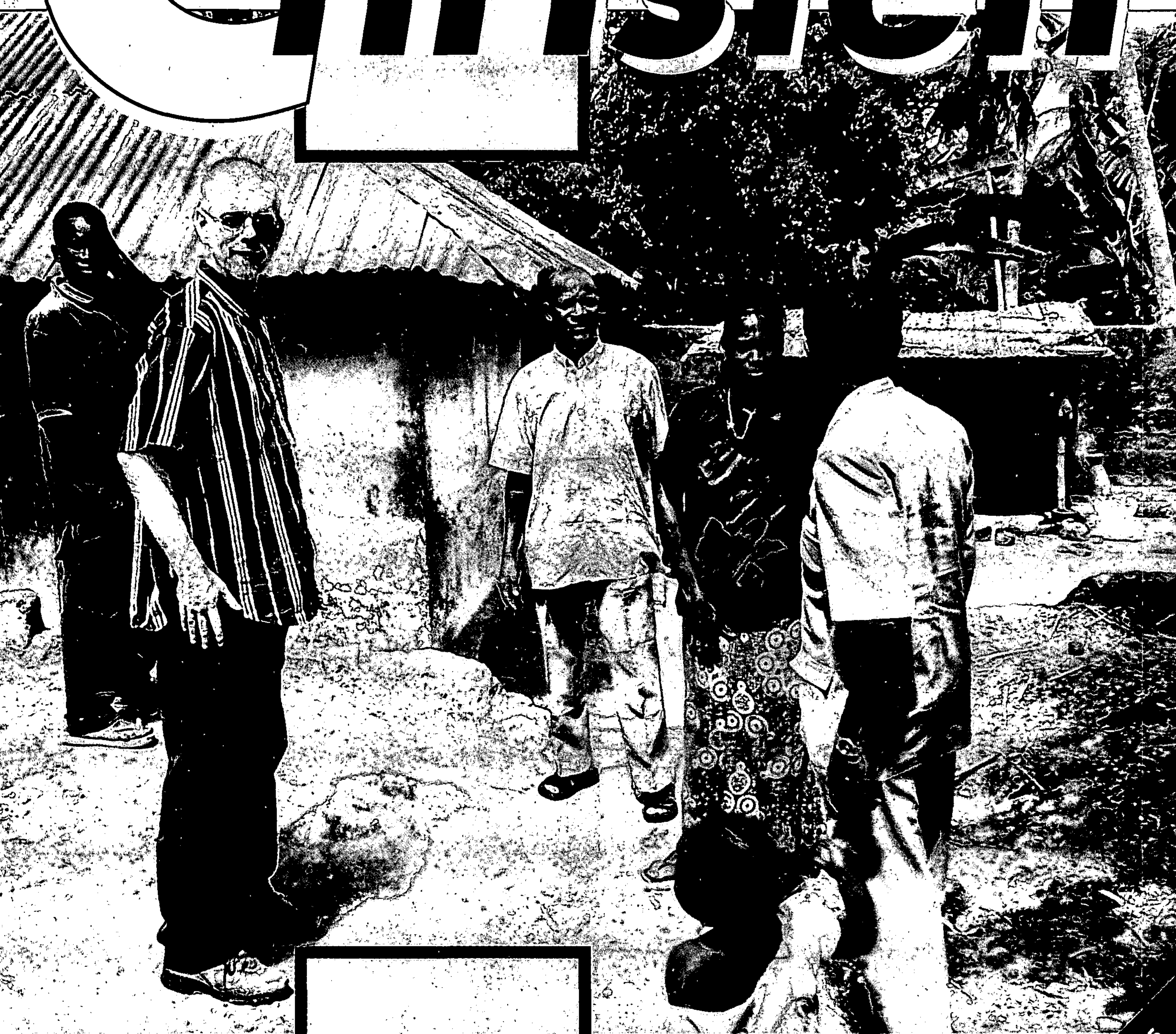
We hebben als organisatie erg genoten van deze dag. In de weken voorafgaande aan het toernooi werden we steeds enthousiaster door de enorme aanmeldingen. Deze keer hebben 33 volleybalteams mee gedaan (weer een absoluut record). De teams komen van heinde en ver (Arnhem). We zijn blij met jullie, met jullie enthousiasme en met de gezelligheid die jullie meebrengen. We hopen dat we een volgende keer weer op jullie mogen rekenen. Het volgende toernooi zal worden gehouden in het najaar. We gaan nu in ieder geval op zoek naar een grotere sporthal. We hopen dat iedereen uit het hele land (weer) mee gaat doen (leeftijd speelt geen rol)!
Reacties of vragen: ralfjohan@hotmail.com

Samenstelling: Janna de Zwart

Orgaan van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

117E JAARGANG NR. 10 - 10 MEI 2002

Wat brengt de toekomst?

Special Unie Zendings Commissie

Zendeling Hans Oosterloo (vooraan links) voor het eerst sinds vijf jaar weer in Gbendembu. (Foto: UZC)

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 31 mei 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 30 mei 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen. Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres: dechristen@uniebaptisten.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Bureau van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Overname van artikelen
Niets uit *De Christen* mag op welke wijze dan ook worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van de redactie. Een uitzondering geldt voor gemeentebladen van gemeenten aangesloten bij de Unie van Baptistengemeenten. Bij overname hierin dient dan wel *De Christen* als bron vermeld te worden, evenals de naam van de betreffende auteur.

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

'Gij zult kracht ontvangen wanneer de Heilige Geest over u komt en mijn getuigen zijn'

De tijd tussen Hemelvaart en Pinksteren is aangebroken. In zijn leven op aarde had de Here Jezus zijn discipelen er al op gewezen dat er een moment zou aanbreken waarop Hij hen zou verlaten en zou terugkeren naar de Vader. De discipelen werden bedroefd bij het horen van deze boodschap, maar volgens hun Meester was het zelfs beter dat Hij zou heengaan. 'Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden.' Daarbij gaf de Here Jezus de belofte dat God een andere Trooster zou geven 'om tot in eeuwigheid bij u te zijn'; de Heilige Geest zal bij Gods kinderen blijven en in hun harten wonen.. En 'de Trooster, de Heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb'.

Veertig dagen na Pasen gebeurde het dan op de Olijfberg wat de Here Jezus had voorzegd. Maar voordat Hij werd opgenomen, herinnerde Hij zijn discipelen nogmaals aan die geweldige belofte over de komst van de Trooster: 'Gij zult kracht ontvangen wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem, en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde' (Handelingen 1:8).

Kort na de opstanding van Christus gaf Hij zijn discipelen de opdracht om het Evangelie te verkondigen: 'Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen'. Ook vandaag de dag hebben wij christenen de opdracht om zijn getuigen te zijn. En Christus' getuigen zullen kracht ontvangen voor het werk waartoe Hij hen geroepen heeft; Hij zal hen bekwaam maken voor het werk, dichtbij en ver weg.

Dit nieuwe nummer van *De Christen*, een special van de Unie Zendings Commissie, staat ook in het teken van getuige-zijn en van het verkondigen van het Evangelie in andere werelddelen. Verder in dit nummer onder meer aandacht voor de landelijke verkiezingen, een verhaal over de Heilige Geest en de Alpha-cursus, het zesde deel waarover baptisten het eens zijn en Unie- en gemeentenieuws.

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

INHOUD

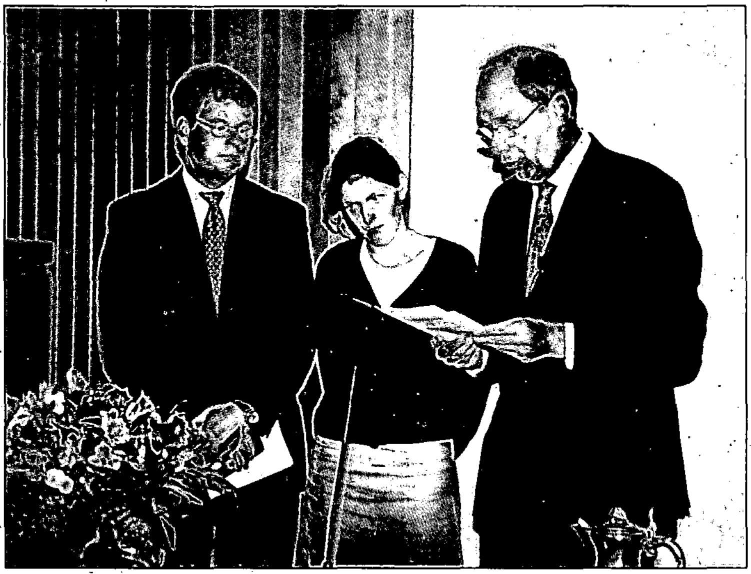
Uitzending van de fam. Boers als zendelingen naar Kameroen

Door: J.S. Sussenbach

Op 28 april jl. was voor Peter en Christa Boers het moment aangebroken dat zij in hun eigen gemeente werden uitgezonden als bijzondere zendingswerkers.

Even ter opfrissing van uw geheugen. Sinds 1994 werken Wim en Marjolein Hardeman-Sussenbach als door onze Unie uitgezonden zendelingen in Garoua (Kameroen). Wim heeft daar een Technisch centrum opgezet en eigenlijk hadden zij al twee jaar geleden hun arbeid aldaar willen beëindigen en overdragen aan hun opvolgers. Helaas bleek het ondanks veel zoeken onmogelijk die opvolgers te vinden en dus bleven Wim en Marjolein op hun post.

Er was grote vreugde bij de Unie Zendings Commissie toen zij vorig jaar in aanraking kwam met Peter en Christa Boers, leden van de Christelijk Gereformeerde kerk in Alkmaar. Peter en Christa hadden al lange tijd een groot verlangen om de Heer buiten de grenzen te dienen en het project in Garoua trok hen erg aan. Wij, als Unie Zendings Commissie, herkenden in hen de gezochte opvolgers en op de Algemene Vergadering in oktober 2001 werden zij met vreugde door onze gemeenten aanvaard als de nieuwe zendelingen. Daarna kwam hun leven en dat van hun kinderen Thijmen en Maureen in een stroomversnelling. Zij verhuisden naar Frankrijk om de Franse taal te leren.

Y. Postma

Zondag 28 april was de dag waarop zij vanuit de Christelijk Gereformeerde Kerk in Alkmaar werden uitgezonden. De dienst was heel goed bezocht en werd geleid door ds. A.P. van Langevelde. De Schriftlezing was 2 Timotheus 4:9-22. In dit gedeelte spreekt de bejaarde Paulus van de strijd en moeite, die er in zijn leven is gekomen. Er is teleurstelling over medewerkers, die hem verlaten hebben. Maar ondanks dat alles is er ook dankbaarheid in zijn hart. Dankbaarheid, dat het werk doorgaat en er oude en ook nieuwe medewerkers zijn, die willen afreizen naar onbekende streken: Crescens naar Galatië, Titus naar Dalmatië. Dat is doorgegaan tot op de dag van vandaag, nu we getuige mochten zijn van de uitzending van Peter en Christa Boers in de dienst van de Heer in het verre Kameroen. Na de prediking vertelde Peter over wat hem en Christa bewogen heeft om het zendingswerk ter hand te nemen en opnieuw klonk door hoe groot hun verlangen is om de Heer en de medemens te dienen.

Y. Postma

Een ontroerend moment was toen Peter en Christa neerknielden om de zegen van God te ontvangen onder handoplegging van de voorganger, de vertegenwoordigers van de lokale gemeente en de Deputaten van de Christelijk Gereformeerde kerk voor de buitenlandse zending, en br. Sietzo Edens namens de Unie Zendings Commissie.

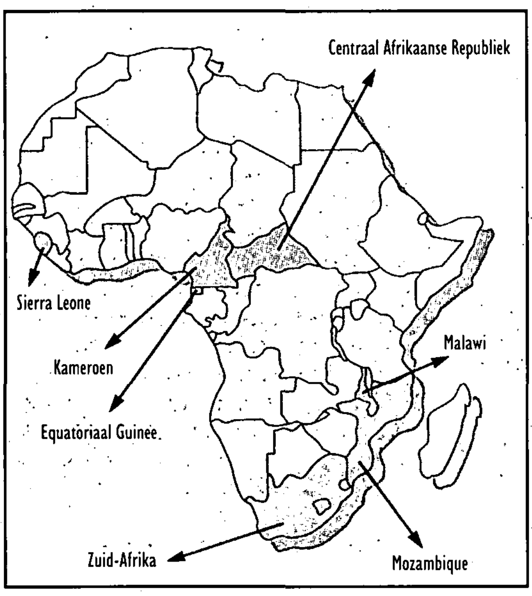
Na de dienst werd er ruim gebruik gemaakt van de gelegenheid om afscheid van hen te nemen. Peter en Christa zullen de komende twee maanden in Frankrijk hun taalstudie voltooien en hopen dan midden juli naar Kameroen af te reizen, waar dan voor hen een heel nieuw leven zal beginnen. Maar ook dan mogen ze gaan met de belofte van onze Heer Jezus: **Ik ben met je al de dagen tot de voleinding der wereld!**

Hoe word ik een zendingswerker?

Door: J.S. Sussenbach

Inleiding
Van oudsher heeft de zending een belangrijke plaats in onze Uniegemeenschap. Het begon in 1923 toen Geertruida Reiling door de Unie werd uitgezonden om als zendelinge werkzaam te zijn in Congo. Velen zijn later in haar voetsporen getreden. In 1998 kwam er een nieuwe vorm van zending beoefenen bij. Op de Algemene Vergadering van dat jaar werd namelijk het voorstel van de Unie Zendings Commissie (UZC) aanvaard om een fonds voor zendingswerkers te stichten. Uit dit fonds kan een financiële ondersteuning worden gegeven aan zendelingen uit onze Uniegemeenschap, voor wie geen plaats kan worden gevonden in de door de European Baptist Mission (EBM) gecoördineerde zendingsarbeid. In de praktijk blijkt dat er bij de gemeenten vaak sprake is van onbekendheid met de bedoeling van dit fonds en de voorwaarden waaraan voldaan moet worden om er met succes een beroep op te kunnen doen.

Zending in Unie- en EBM-verband
De UZC zet zich in voor het zendingswerk in Unieverband, dat we al jarenlang verrichten in het kader van de EBM. Deze overkoepelende Europese Baptistenorganisatie, waarbij 17 Europese Baptisten Unies zijn aangesloten, bedrijft zending in nauwe samenwerking met de nationale Unies van Baptistengemeenten in Sierra Leone, Kameroen, Centraal Afrikaanse Republiek, Mozambique, Equatoriaal Guinee, Malawi en Zuid-Afrika.

De UZC beoogt, in opdracht van de Unie, het gezamenlijke zendingswerk te stimuleren en te coördineren door in EBM-verband zendelingen uit te zenden naar de bovengenoemde landen. Daarnaast biedt de UZC de gemeenten hulp aan om een duidelijk zendingsbeleid te ontwikkelen en leden van hun gemeenten zendingsbewust te maken.

Een belangrijk aspect van de bevordering van het gezamenlijke zendingswerk door de UZC is het bijstaan van de door de gemeenten aangemelde kandidaat-zendelingen om een passende plaats te vinden op het zendingsveld. In eerste instantie wordt onderzocht of de kwaliteiten van de betreffende kandidaat-zendeling kunnen worden ingezet in het kader van de EBM zendingsarbeid. Indien dit succesvol is, kan de betreffende zendeling, na aanvaarding door de Algemene Vergadering, als Uniezendeling worden uitgezonden. De Unie is dan verantwoordelijk voor de totale kosten verbonden aan de uitzending van een Uniezendeling.

Zendingswerker, wat is dat?
Het kan zich ook voordoen, dat de kwaliteiten van een betreffende kandidaat helaas niet kunnen worden ingezet in de zendingsactiviteiten van de EBM. In dat geval zal de UZC zich sterk maken om samen met de lokale gemeente en de kandidaat-zendeling een andere zendingsorganisatie te vinden, waarmee de betreffende kandidaat kan worden uitgezonden. Om de verbondenheid en betrokkenheid met de Unie daadwerkelijk gestalte te geven, wordt een dergelijke kandidaat aangesteld als zendingswerker en ontvangt hij/zij uit het fonds voor zendingswerkers een financiële bijdrage in de kosten van levensonderhoud.

In de afgelopen twee jaar heeft de UZC twee zendingswerkers kunnen aanstellen. Zoals ook nadrukkelijk de bedoeling is, is de UZC in beide gevallen vanaf het begin betrokken geweest bij het vinden van een geschikte zendingsorganisatie. Uiteindelijk zijn beide werkers met financiële steun van de Unie ook daadwerkelijk naar het zendingsveld gegaan. Door samen op weg te gaan weet de UZC zich ook medeverantwoordelijk voor deze werkers, hetgeen o.a. tot uitdrukking komt in regelmatig contact met de zendingswerkers en de betreffende thuisgemeenten en het verschaffen van informatie over de voortgang van hun werk in Unieorganen.

Helaas wordt de UZC ook regelmatig benaderd door gemeenten en kandidaat-zendelingen, die reeds zelfstandig een uitzendende organisatie hebben gevonden en in laatste instantie nog een beroep doen op de UZC voor een financiële bijdrage. In dat soort situaties is er geen sprake van een gezamenlijke geestelijke en praktische weg van de kandidaat-zendelingen en de UZC en wordt de onderlinge betrokkenheid en samenwerking op zendingsgebied in Unieland niet echt bevorderd. Daarom heeft de UZC in voorkomende gevallen deze verzoeken om financiële steun niet kunnen honoreren. Ook voor de toekomst zal de UZC dit beleid voeren.

De UZC roept de gemeenten op om, indien zich in hun midden kandidaat-zendelingen aanmelden, deze zo spoedig mogelijk met de UZC in contact te brengen en deze mensen voor te dragen. Dan pas kan de UZC, in nauwe samenspraak en onderlinge betrokkenheid met de betrokkenen op weg gaan en echte verantwoordelijkheid dragen voor de uitzending van zendingswerkers.

Br. J.S. Sussenbach is lid van de Unie Zendings Commissie.

Unienieuws

Radiodienst met Pinksteren

Baptistengemeente Ede
Op eerste Pinksterdag is er een samenkomst van de Baptistengemeente Ede te horen om 17.02 uur via 747AM. In deze dienst gaat het over de Heilige Geest. We herdenken als christenen immers dat met Pinksteren de Geest van God werd gegeven aan de eerste gelovigen. De dienst wordt begeleid door de muziekgroep o.l.v. Jacob van Wier en Nicoline Bruil zingt een sololied. Verder wordt er een gedicht voorgedragen dat over Pinksteren gaat. Voorganger G.R. van der Hoff spreekt over het thema 'De duif is los'.

Liturgie:
Welkom
Opwekking 566, 567, 452 en 343
Kinderlied 'Kleine witte duif' (Elly & Rikkert)
Gebed
Preek
Solozang 'Make me alive!'
Opwekking 222
Gedicht 'Pinksterfeest' door Cor Moerman
Gebed en zegen

Ds. G.R. van der Hoff

ZvK

Van 11.45 tot ca. 14.30 uur is er een pauze.
Daarna begint een Praise-dienst waaraan ds. Anne de Vries meewerkt. De middagdienst is ca. 15.45 uur afgelopen.
De country band PROFILE uit Emmen zal in beide diensten haar medewerking verlenen. Tijdens de morgendienst komt vanuit Putten de Bijbel Club Beweging om voor de kinderen een speciaal kinderprogramma te verzorgen.

Jans Otter

Pinksterlanddag Gewest Drenthe

Tweede Pinksterdag in het Valtherbos.
Morgendienst met ds. G. Leuvenink.
Middagdienst Praise-dienst verzorgd door The Expressions uit Nieuw Weerdinge.
In de middagpauze is er o.a. een volleybaltoernooi, het bekerspel en poppenkast voor de kinderen.

Ds. J.H. Stijkel

Pinksterlanddag Twente

Tweede Pinksterdag in het Openluchttheater te Nijverdal.
Morgendienst van 10.30 tot 11.45 uur waarin ds. Piet Jager voorgaat.

Evangelische Ontmoetingslanddag Velsen

Op 2e Pinksterdag 20 mei a.s. wordt in het park 'Velserbeek' aan de parkweg te Velsen-zuid de Evangelische Ontmoetingslanddag gehouden. Voor veel christenen is deze dag elk jaar een bijzondere gebeurtenis. Dit jaar spreken ds. Dirk Meijvogel te Loenen aan de Vecht, ds. Gerard Bijkerk te Beverwijk en evangelist Feike ter Velde te Huizen over het thema 'Maakt het uit wat je gelooft'. Muzikale medewerking wordt verleend door het gospelkoor 'Tehillah' uit Gouda. Een koor van 35 leden dat zowel Nederlandse als Engelse gospelsongs ten gehore zal brengen. Het hoofdprogramma speelt zich af in de grote tent met 2000 zitplaatsen. Rondom de grote tent zijn kleine tenten geplaatst waar gelijktijdige programma's voor tieners en de kinderen van 4 tot 12 jaar worden verzorgd. Voor de tieners betreft dit een totaal theater programma met o.m. een lichtshow, mime, muziek en sketchbord verzorgd door 'No more lies' uit Ermelo. Voor de kinderen van 4 tot 12 jaar zullen Bert en Gerdien de Jong uit Bussum een programma presenteren. Voor de allerkleinsten is er crèche. Een informatiemarkt met boeken, cd's, kaarten en informatiestands van diverse christelijke organisaties is ook aanwezig.
De gehele dag staat onder leiding van ds. Jaap Ketelaar te IJmuiden. De dag begint om 10.00 uur en zal omstreeks 16.30 uur eindigen.

Wim J. Nieuwenhuis
(Tel. 0255-511875)

Column over...

Nood

Door: S. Prost

Weet u het nog? Van die penningmeester: lege buidel, grote sprongen? Maar in welke situatie zou nu een voorganger kunnen zitten? Tijdens de morgendienst gapen hem een aantal lege stoelen aan. Hij zal zich maar niet van zijn apropos laten brengen. Toch cirkelen er een aantal gedachten door zijn hoofd: een zuster die door haar opstandige hondje bijna geen oog dicht heeft gedaan moet nu zo nodig uitslapen; broeder A.U. Togek die nu thuis zit te kniezen. Die niet over zijn teleurstelling heen kan komen: misnoegd om die buurjongen die een afgrijselijk lelijke kras op zijn automobiel veroorzaakte; en als hijzelf nu een beetje goed met die vader overweg kon
Is kerkgang dan zo'n opoffering? Dan had hij al wel tig-keer de gemeente kunnen laten zitten. Ja, hij houdt van God. Geen haar op zijn hoofd die daaraan twijfelt. Nou ja, twijfel is hem soms ook niet vreemd. Wanneer moet je voor sommige mensen professionele hulp inroepen? Welke hulpverleners dan in het woud van andersdenkende specialisten? Wat een spanning ondervindt hij dagelijks: tussen de theorie en de praktijk als het om de verkondiging gaat, tussen studie en het werk, privé en gemeentewerk. En wat is het gemiddelde gemeentelid ook kritisch geworden. Hij zal geen schouderklopjes vragen. Maar wanneer was het voor 't laatst dat hijzelf bemoedigd werd? De mensen lijken steeds meer te willen consumeren: zoals het zappen op TV en dan kiezen. Om maar een paar zaken te noemen. Weet de gemeente dan niet wat ze gelooft? Dan hangt het ook nog als een zware wolk boven zijn hoofd: toch geen burn-out? Opeens beseft hij wat een gemeente zou zijn zonder herder. En nog meer naar hemzelf toe: wat hij, als voorganger, zonder zijn Herder zou zijn. Als hij zich toch niet geroepen zou weten. Als er niet voor hem gebeden zou worden...
Reageren? sprost@hetnet.nl

Take courage – Prenez courage
Houd moed

Door: Anneke Blaauw-Tijman

Onder dit motto hield de Europese Baptisten Zending (EBM) op 18, 19 en 20 april haar Algemene Vergadering in Parijs. Wanneer zeg je tegen iemand: houd moed. Niet als alles prima gaat, maar wanneer er problemen zijn, wanneer je een onbekende weg moet gaan in je leven. Dan is het nodig dat je moed houdt, dat je je niet laat ontmoedigen door de moeilijkheden. Jezus zelf zegt tegen ons: houd moed, want ik ben bij je...

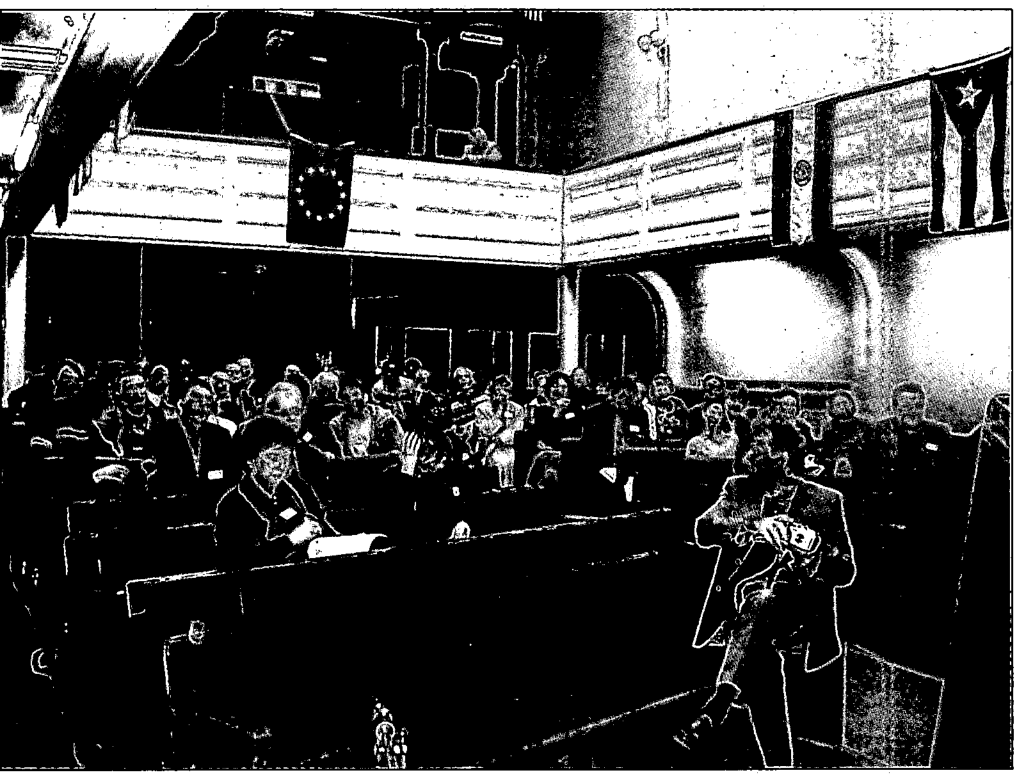
Verdrietig

Er waren verdrietige en vreugdevolle momenten tijdens deze vergadering. Verdrietig waren we toen we vrijdagmorgen hoorden dat Ties Blaauw, de man van Jeltje Blaauw-van Lune, was overleden. Triest was ook dat we moesten stilstaan bij de dood ten gevolge van een verkeersongeluk van een jonge zendeling in Kameroen. We brachten de rouwenden in gebed bij de Heer van leven en dood.

Vreugdevol

Vol vreugde waren we toen we in de slotavond vijf zendingsechtparen konden uitzenden naar Afrika:

- Peter en Christa Boers uit Nederland, die naar Noord Kameroen zullen gaan deze zomer om het werk aan het Centre Technique te Garoua over te nemen van Wim en Marjolein Hardeman.
- Günther en Doris Schwarzinger uit Oostenrijk, die naar Mozambique zullen gaan om daar in een land, getroffen door jarenlange burgeroorlog en door recente overstromingen, sociale centra te gaan opzetten voor onderwijs, revalidatie en nieuwe toekomstmogelijkheden.
- Pascal en Caroline Carton uit Frankrijk, die gaan werken als docent-directeur en alfabetiseringsdeskundige aan de bijbelschool in Mokong in Noord Kameroen.
- Dirk en Hanna Pusch uit Duitsland, die gaan werken als trainers van evangelisten in de hoofdstad Yaounde en in de bijbelschool te Ndiki in Zuid Kameroen.
- Mathias en Dagmar Schröder uit Duitsland, een gepensioneerde chirurg en zijn vrouw, die als arts in de verschillende ziekenhuizen van de baptisten in Kameroen gaat assisteren.

S. Edens

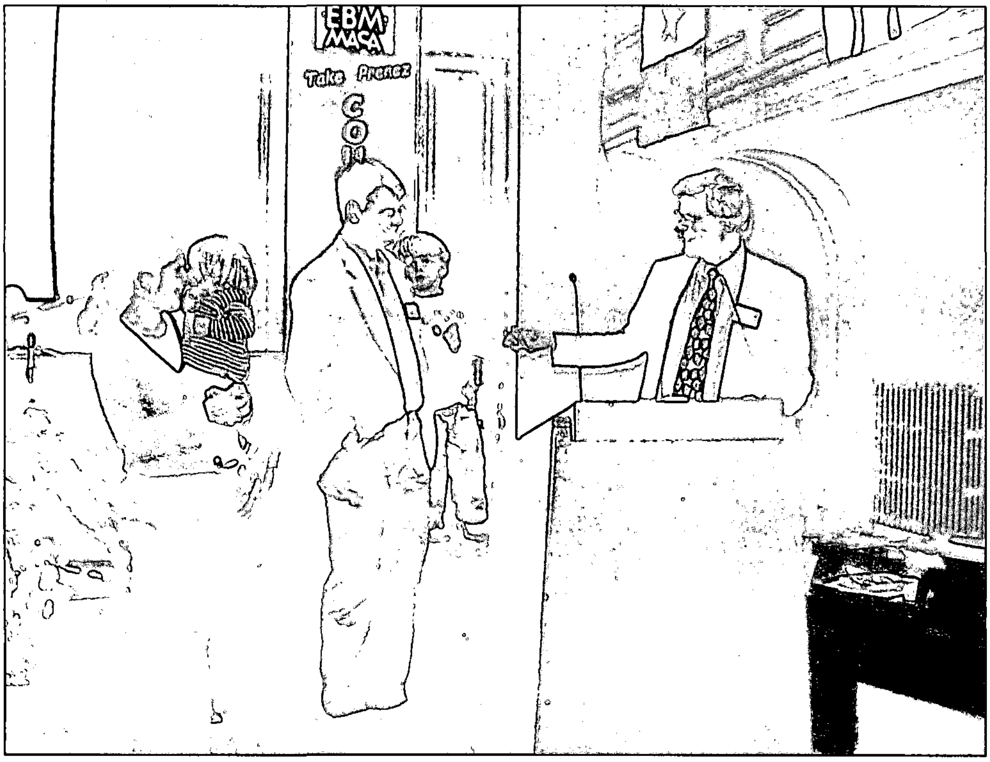
Het is een oecumenisch gezelschap: Peter en Christa zijn lid van de Christelijke Gereformeerde Kerk. Günther Schwarzinger is Methodist maar gaat met zijn vrouw mee naar de Baptistengemeente in Wenen. Br. en zr. Schröder zijn lid van de Evangelisch Lutherische Kirche en kwamen via de zus van dr. Schröder, die baptist is, in aanraking met het zendingswerk in Kameroen. De andere vijf zijn overigens gewoon baptist en allen zijn ze christenen die hun leven op deze wijze in dienst van de Heer willen stellen.

Bijzonder is ook dat br. Günther zijn baan als professor aan de universiteit in Wenen (hij is kernfysicus) opgeeft als vijftigjarige om eerst een aantal jaren in Mozambique zijn gaven in dienst te stellen van het opbouwwerk daar.

Verslagen

Er werd vergaderd. Er waren de verslagen van het werk vanuit de partnerunies in Zuid Afrika, Malawi, Mozambique, Kameroen, Sierra Leone, Guinee en de Centraal Afrikaanse Republiek. Verder de verslagen van de MASA in Zuid Amerika, o.a. uit Brazilië en Argentinië. De MASA (Missionarische Aktionen in Südamerika) werkt door het ondersteunen van projecten zoals kindertehuizen en heeft maar één zendingsechtpaar uit Europa in dienst. Het werk van de EBM bestaat uit hulp via projecten zoals het Centre Technique in Garoua en het bestaat uit personele hulp: zendelingen als medewerkers van de Afrikaanse unies die vragen om gespecialiseer-

S. Edens

De fam. Broers met Hans Guderian.

noeg om gewoon het evangelie te brengen of breng je door je in te zetten voor rechtvaardigheid ook het evangelie?

Verkiezingen
Er waren ook verkiezingen tijdens deze algemene vergadering. Enkele leden van het Uitvoerend Comité van de EBM-MASA (het dagelijks bestuur) waren herkiesbaar. In de vacature die was ontstaan werd de secretaris van de Unie Zendings Commissie gekozen als nieuw lid zodat er nu twee dames Blaauw (J. Blaauw-van Lune en A.M. Blaauw-Tijman- red.) in het Uitvoerend Comité zitten.

Gesprekken
De delegatie van de Unie Zendings Commissie voerde tussen de vergaderingen door de nodige gesprekken met Hans en Aisha Oosterloo, met Peter en Christa Boers en met Hans Guderian de algemeen secretaris van de EBM-MASA. U merkt, we hadden heel volle, maar ook heel goede en bemoedigende dagen.

Zr. A.M. Blaauw-Tijman is secretaris van de Unie Zendings Commissie.

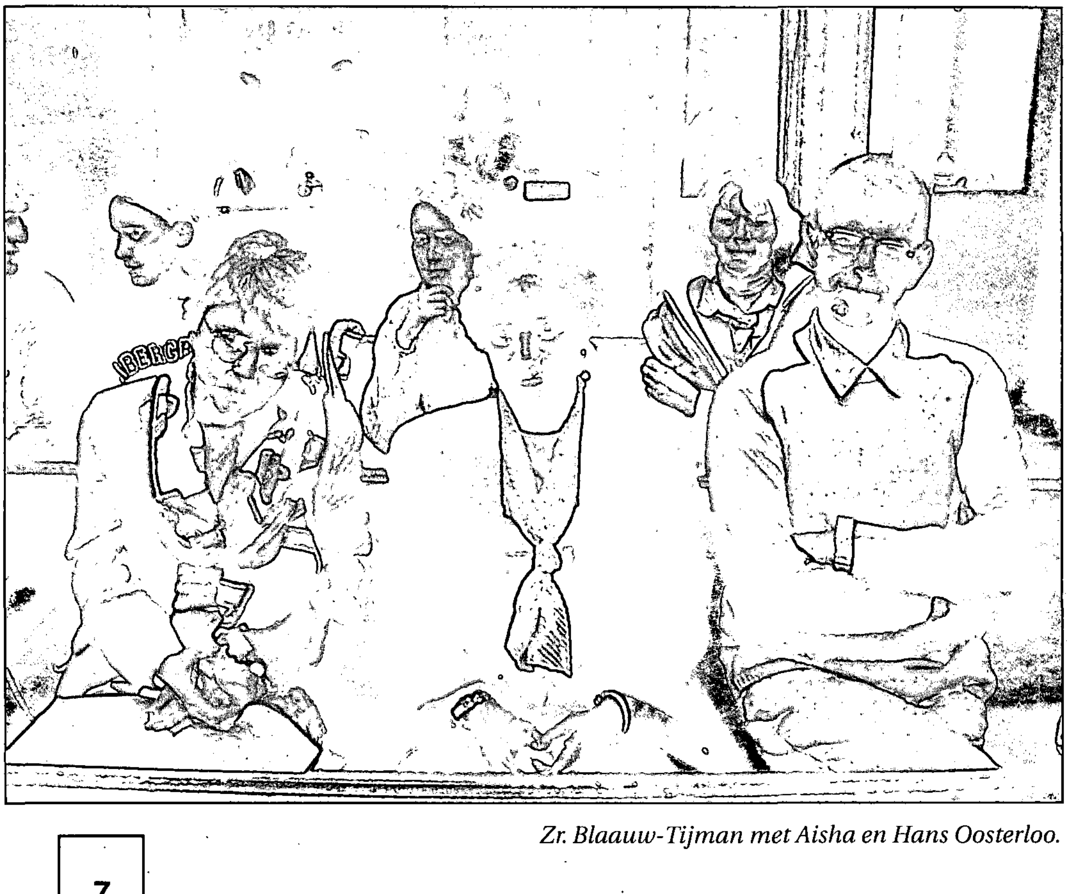
de vakmensen die zij zelf niet hebben.

De financiën. Veel is er gegeven in 2001, toch is er een tekort. Er is slechts een reserve voor 33 dagen salaris voor alle medewerkers. Dit moet opgehoogd worden naar 90 dagen reserve. Gemeenten geven eerder aan concrete kortlopende projecten dan voor de salarissen en de administratie. Dat geldt ook voor ons land.

Workshops
Op zaterdagmorgen gaf onze voormalige zendelinge Jeannette Baas een workshop over 'kerk en armoede'. Ze gaf een voorbeeld van iets wat juist in de vergadering ter sprake was gekomen. In Malawi is voedselschaarste door aanhoudende droogte. De regering verhoogt de voedselprijzen zodat alleen de rijkere mensen voldoende kunnen kopen. Is het dan een taak van de kerken om samen naar die regering te gaan en om andere maatregelen te vragen?

De algemeen secretaris uit Sierra Leone zei dat alle kerken samen plus de moslims in zijn land zich verenigd hadden, samen een delegatie hadden gezonden naar de regering én naar de rebellen om te pleiten voor een wapenstilstand. En met goed resultaat. Moeten christenen zich bewust zijn van hun politieke verantwoordelijkheid, is het niet ge-

S. Edens

Zr. Blaauw-Tijman met Aisha en Hans Oosterloo.

Wat brengt de toekon

Door:

Na meer dan tien jaar burgeroorlog lijkt het nu eindelijk vrede te worden in Sierra Leone. De laatste rebellen hebben naar het lijkt hun wapens ingeleverd. Eenheden van de Verenigde Naties bewaken het vredesproces. Voor het totaal verwoeste land ligt nu een moeizame wederopbouw. Ook onze broeders en zusters in dit land hebben erg onder de rebellen geleden. Het vele zendingswerk wat in tientallen jaren werd opgebouwd, werd in luttele dagen, maanden verwoest. Onze zendelingen moesten meerdere malen evacueren. Hun werk werd afgebroken.
Hoe is het om in zulke omstandigheden toch weer aan wederopbouw te denken? Hoe worden er ondanks alles toch weer plannen gemaakt? Wat is er op dit moment het meest nodig? Hoe kies je uit de vele plannen? Waar haal je het geld vandaan? Waar haal je gemotiveerde mensen vandaan?
Dit zijn enkele van de vele vragen die Hans en Aisha Oosterloo, onze zendelingen en Leny Altorfer, een Zwitserse zendelinge zich afvragen. Zij werken op dit moment in Freetown, de hoofdstad van Sierra Leone. Samen met de BCSL (Baptisten Conventie van Sierra Leone) en de EBM (Europese Baptisten Zending) proberen ze te helpen en te ondersteunen waar nodig is. De algemeen secretaris van de EBM, Hans Guderian reisde van 28 januari tot en met 7 februari 2002 naar Sierra Leone om samen met de zendelingen en de Unie te spreken en plannen te maken.
Geen gemakkelijke opgave. De partnerunie heeft veel projecten ingediend samen voor een bedrag van Euro 400.000,–. Dit is echter totaal onmogelijk. Maar hoe vertel je dit en hoe kies je samen het haalbare. Daarom is deze reis van groot belang.
Naar aanleiding van het reisverslag van Hans Guderian krijgen we een goed beeld van wat er allemaal op een dienstreis plaatsvindt. We laten hem zelf maar aan het woord.

27/28-01-2002: Reis
Het is een hele onderneming om naar Sierra Leone te reizen, want er is geen directe verbinding. Ik reis via Zürich en dan via Lagos (Nigeria) naar Accra (Ghana). De volgende dag gaat het verder naar Abidjan (Ivoorkust) en Monrovia (Liberia). Dan pas komt Freetown. Vanuit de luchthaven aan de andere kant van de rivier moet ik met een helikopter naar de stad. Pas om negen uur in de avond ben ik dan eindelijk op de zendingspost.

29-01-2002: Eerste kennismaking
Zendingspost - jeugdcentrum - vluchtelingenkamp - basisschool
Wat een verschil met twee jaar geleden. Blije gezichten, spelende kinderen, veel mensen op straat. Ook de handel ontwikkelt zich. Vele hulporganisaties zijn weer teruggekeerd. Hans en Aisha wonen en werken op deze post. Hans zal vooral weer representant van de EBM worden. Het penningmeesterschap zal door een ander worden overgenomen. Voor Hans valt daarmee een zware last van zijn schouders. Twee taken in een zeer moeilijk tijd heeft veel kracht en energie gekost. In de ochtend bezoeken we het jeugdcentrum. Ook de Unie zetelt hier. Samen met de algemeen secretaris ds. J.T. Bangurah bezoeken we een vluchtelingenkamp, waar de Unie zorgt voor onderwijsprojecten. Nog altijd zijn er 16 kampen vol mensen uit het binnenland die niet durven of niet kunnen terugkeren. Ik ben onder de indruk van de basisschool in dit kamp. Zo'n 2000 kinderen, voor het merendeel meisjes, krijgen hier onderwijs en daarmee hoop op een betere toekomst.

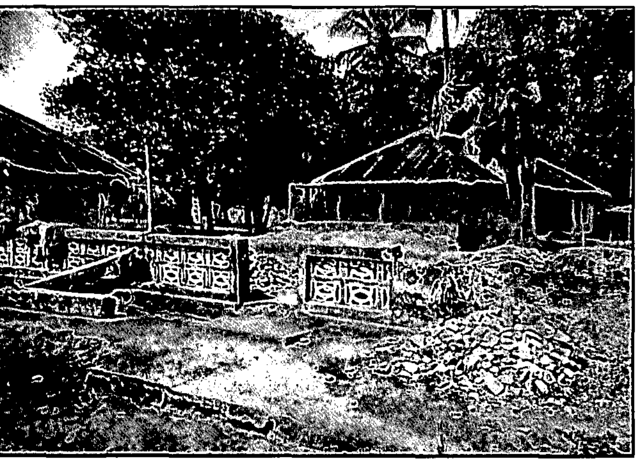
30-01 tot 02-02-2002: Algemene Vergadering
Zendingsactiviteiten - kinder-en jeugdwerk
De Algemene Vergadering vindt plaats in één van de grootste gemeenten. Het thema is: 'Op weg in geloof – Wees moedig en sterk' n.a.v. Jozua 1:6-9. 150 deelnemers komen zingend en klappend de kerk in. Ondanks de burgeroorlog zijn de gemeenten sterk gegroeid: van 9000 naar 11.300 leden. Tijdens de grote zendingsavond horen we van het evangeliseren onder "niet bereikte volken". Een grote geestelijke opwekking is aan de gang. Als EBM ondersteunen we het kinderwerk, de alfabetiseringsprogramma's (dan kunnen de mensen immers de Bijbel lezen) en evangelisatie onder vrouwen. Tussen de vergaderingen door spreken we met de uniecommissie over de meest nodige projecten. Tezamen besluiten we het volgende: wederopbouw van de oogkliniek in Lunsar, vrouwenwerk èn evangelisatie in het binnenland, verder vele kleine kortlopende projecten die haalbaar zijn.
De kinderavond is een vrolijk gebeuren. Vele kindergroepen dansen, zingen en spelen toneel. Op deze manier worden de verschrikkelijke ervaringen verwerkt. Deze avond is voor mij een avond van hoop, van geloof en van vrede.
Zaterdag geeft Hans Oosterloo een goede uitleg over de samenwerking tussen de EBM en de Unie van Sierra Leone en wijst op onze verplichting Sierra Leone te helpen. Bij die gelegenheid kan ik Hans en Aisha Oosterloo bedanken voor al het werk wat ze doen onder vaak moeilijke omstandigheden en stel hem voor als de nieuwe EBM-representant. En dan mag ik fietsen en bouwmaterialen (vooral dakbedekking) ter beschikking stellen voor de predikanten in het binnenland voor hun huizen en kerken.
Hoogtepunt is de jeugdavond als afsluiting van de Algemene Vergadering. Om zeven uur is de kerk al stampvol. Vele jeugdkoren hebben op het thema van de Algemene Vergadering muziek en tekst gemaakt. Aan het eind van de avond is het een groot feest: Christus is overwinnaar, daarom kunnen we sterk en moedig zijn. Wat een kracht en vrede in Christus.

03-02-2002: De dag des Heren
Dienst in de Loko Baptist Church
In Afrika is de zondag echt de dag des Heren. Wat een verschil met Europa. De straten vol mensen, met Bijbel en gezangboek onder de arm. Iedereen lijkt wel onderweg naar een kerkdienst. Overal hoor je zingen en bidden en de bijbelgespreksgroepen. De kerk zit weer vol. Wat veel indruk op me maakt is de collecte. Op Afrikaanse manier lopen alle kerkgangers naar voren om hun gaven voor op een tafel te leggen. Ondertussen worden vele liederen

nst voor Sierra Leone?

a Jager

gezongen. Dit offerfeest neemt zeker een half uur in beslag. Maar wat een boodschap zit daarin: met een vrolijk hart geven. Mij is gevraagd te preken. N.a.v. het thema van de Algemene Vergadering wijs ik op Gods macht, Hem kunnen we vertrouwen, niet op militaire macht, niet op geld, niet op afgoden. God alleen moeten we eren. Hij kan in Christus Jezus het hart van de zwakke mens veranderen en het hart van de rebellen en van de heersers van deze wereld. We besluiten met het Avondmaal, waarbij weer de hele gemeente naar voren komt. Samen zingen we een lofzang op de gekruisigde en opgestane Heer: 'Prijs de Heer, prijs de Heer, alles zingt nu Zijn eer'.

UZC

Grote verwoestingen. Hier een beeld uit Gbendembu.

04/05-02-2002: Tocht naar het binnenland

Lunsar - Makama - Gbendembu

Vroeg, het is nog donker, gaan we op pad. De eerste 75 km gaat nog redelijk. Dan beginnen de gaten, de stenen, de rotsbrokken en de gevaarlijke bruggen. Er zijn nog erg veel militaire controleposten. In Makeni bezoeken we de verwoeste en geplunderde basisschool. Heel moeizaam is men weer met vier klassen begonnen en langzaam komen ook de leerkrachten terug. Naar Gbendembu is de weg moeilijk te rijden. 30 Km in een uur. Maar het landschap is schitterend. Hans Oosterloo is blij, dat hij na zeer lange tijd dit land en de dorpen weer kan zien. Hij heeft hier 5 jaar gewoond: "Het waren de mooiste jaren van mijn leven." Het is de eerste keer sinds 1997 dat hij hier weer is. We zien ook erg veel verwoestingen. Het afgebrande huis van de familie van Aisha. Verder huizen, scholen, kerken beschadigd, geplunderd of verwoest. Het grote complex van de middelbare school is zwaar beschadigd. Toch is men met reparatie begonnen. En 250 leerlingen bezoeken de school. Wat is het gemakkelijk om iets te verwoesten en wat is het moeizaam om iets op te bouwen. De plaatselijke gemeente in Gbendembu groeit sterk. In november werden 103 mensen gedoopt. Na de middag bezoeken we Makama, waar een opleidingsschool is. Zo'n 100 studenten krijgen een opleiding in landbouw, als timmerman en als secretaris. We maken een langere tussenstop in Lunsar. Eens was hier het beste oogziekenhuis van West-Afrika. Nu alleen nog maar verwoesting. Alles kort en klein geslagen. Heel bescheiden is men opnieuw begonnen. Het zal honderdduizenden Euro's kosten om alles zo te vernieuwen, zoals het vroeger was. Wederopbouw zal zeker mogelijk zijn, maar stap voor stap. De laatste zes maanden hebben vele krijgsgevangenen hier een onderdak gevonden en worden voorbereid op reïntegratie. Hopelijk met positief resultaat.

Op de terugweg stellen we vast dat de wederopbouw een lang en moeizaam proces zal worden, wat veel offers zal vragen. Zowel van de Sierra-Leonesen als van de Europeanen. Met één groot verschil: zij geven van niets en wij van onze overvloed.

6/7-02-2002: Terugkeer naar Europa

Freetown - Accra - Berlijn

Zowel met de president, als met de algemeen secretaris hebben we afsluitende gesprekken. We voeren een lange, intense discussie over de tweeslachtigheid van Afrika: aan de ene kant de grote gastvrijheid, de openheid, de hartelijke sympathie, de blijheid en aan de andere kant chaos, verwoesting en terreur. Na een laatste ontmoeting met onze zendelingen: Hans en Aisha Oosterloo en Leny Altorfer neem ik afscheid.
De volgende dag kom ik in Berlijn aan. Een reis met vele indrukken in een land dat met alle kracht zijn weg naar blijvende vrede zoekt is voorbij.

Conclusies

Bij alle veranderingen na 11 september mogen we niet vergeten dat er nog een heel continent is dat onze hulp en ondersteuning nodig heeft. De vele organisaties die zich bemoeien met de wederopbouw van Sierra Leone mogen niet vergeten dat de hulp effectief moet zijn, maar niet tot afhankelijk mag leiden. Alle nieuwe projecten moeten vooral kortlopend en haalbaar zijn, behalve het oogziekenhuis te Lunsar. Opleiding en scholing verdienen de voorkeur. Pas in 2003 of 2004 kunnen we denken aan nieuwe zendelingen.

Wat is nodig in 2002?

Gemeente en evangelisatiewerk	€ 9.200,–
Medisch werk	€ 1.278,–
Basisscholen, middelbare scholen, beroepsopleiding, studiebeurzen	€ 26.000,–
Theologische opleiding	€ 16.361,–
Bijzondere projecten: straatkinderen en noodhulp	€ 21.750,–

En daarnaast alle lopende zaken, zoals salariëring, onderhoud, reparaties, enz.

Tot zover het verkorte verslag van Hans Guderian.

Als Unie Zendings Commissie zijn we ontzettend blij met de grote Wilde Ganzen actie van 2001 (opbrengst Euro 88.823.99), vooral bestemd voor onderwijs. Maar ook voor de komende jaren is nog zo ontzettend veel nodig. Wilt u Sierra Leone vooral niet vergeten. Bidt voor dit land, bidt voor de leiding, bidt voor de zendelingen en geef.

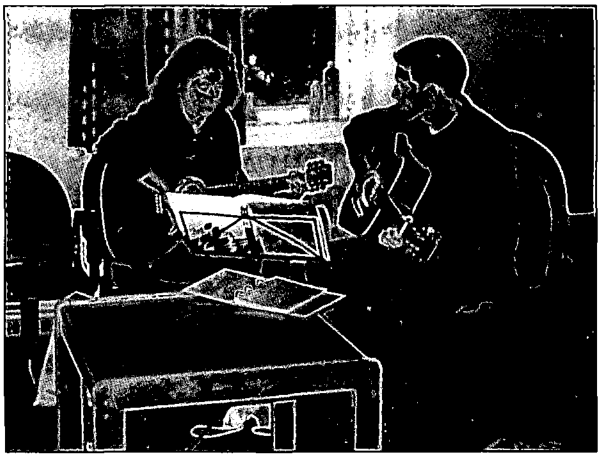
Zr. Ina Jager is lid van de Unie Zendings Commissie.

De Alpha-cursus en de Heilige Geest

Door: Henk Wieringa

Begin dit jaar is vanuit de beide Baptistengemeenten in Hoogezand-Sappemeer voor de eerste keer de Alpha-cursus aangeboden. Hoogtepunt van de Alpha-cursus is gewoonlijk het Alpha-weekend. Het is een hoogtepunt, omdat je met de groep mensen waarmee je al vijf avonden onderweg bent geweest nu wat langduriger onder één dak bent. In het geval van Hoogezand betrof dit onze eigen Unie-locatie 'De Strubben' in Schoonloo. Maar het is ook zeker een hoogtepunt, omdat het in het weekend draait om de Persoon van, het werk van en de vervulling met de Heilige Geest.

Jacobine van Timmeren (20 jaar) en Karla Hofman (19 jaar) hebben het weekend meegemaakt. Jacobine en Karla zijn het weekend blanco ingegaan. Ze wisten dat het over de Heilige Geest zou gaan, maar dat is toch een beetje een onderwerp wat je gewoonlijk uit de weg gaat. Daar wordt weinig over gesproken en de twee vriendinnen herinneren zich het beeld dat zij zich voorafgaand aan het weekend over de Heilige Geest hadden gevormd. Met 'een beetje zweverig' is dat beeld wel het beste getypeerd. Ook het woordje 'vaag' klinkt. Dat komt, zo verklaren de twee vriendinnen, omdat God de Vader zo zichtbaar is. Hij is de Vader, de Schepper en wij zijn Zijn beeld. En Jezus is helemaal duidelijk. Hij is mens geweest en heeft onder ons geleefd.

H.W. Wieringa

Maar hoe zweverig en vaag alles voorafgaand aan het weekend ook mag zijn, bij zowel Jacobine als Karla is een verlangen om meer over de Heilige Geest te weten te komen, want dit diepe besef leeft bij de twee jonge vrouwen: de Heilige Geest is een deel van de drie-eenheid, een deel van God. Nog onontgonnen terrein en de moeite waard om je in te verdiepen, want je doet jezelf tekort als je het totaal-plaatje aan je voorbij laat gaan. Da's net zo iets als kijken naar een prachtig schilderij waar ondanks alle schoonheid toch nog net iets aan ontbreekt.

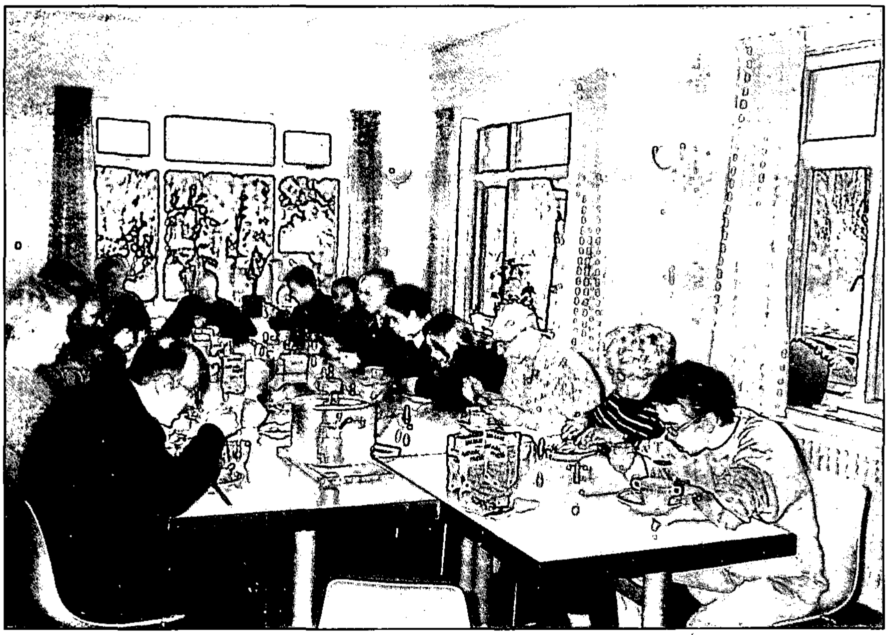
H.W. Wieringa

Wie is de Heilige Geest?

Het weekend in 'De Strubben' begint met het inkwartieren. Voor Karla en Jacobine is een tweepersoonskamer gereserveerd. Zo kan de geleerde stof tot in de late uurtjes worden doorgesproken. En dat zal nodig blijken te zijn. Al snel is het tijd voor de eerste inleiding. De vraag die in deze eerste inleiding aan de orde is, is 'Wie is de Heilige Geest?'. Een pittige vraag. Een vraag ook met een vooronderstelling. Die vooronderstelling is dat het bij de Heilige Geest niet om een de één of andere kracht gaat, maar om een Persoon. Als we er tijdens het interview nog weer bij stilstaan blijft dit toch een moeilijk punt. Als je spreekt over een Persoon dan blijf je zoeken naar een beeld, naar houvast, naar iets tastbaars. Het blijft wat vaag, aldus Karla en Jacobine. Het meeste houvast en het duidelijkste is voor ons nog wel dat Jezus zelf de Heilige Geest als plaatsvervanger heeft aangewezen. Dat maakt duidelijk dat je net als met Jezus een relatie met de Heilige Geest kunt hebben. In een gebed zou je ons trouwens niet zo heel snel tot de Heilige Geest horen bidden. Dan blijft het bij God en Jezus. Het belangrijkste is misschien nog wel dat er met deze eerste inleiding en eigenlijk over het hele weekend genomen een bepaald bewustwordingsproces rondom de Heilige Geest in ons is geboren.

Wat doet de Heilige Geest

Als we het hebben over de vraag 'Wat doet de Heilige Geest?' dan zijn we in het Alpha-weekend al bij

H.W. Wieringa

de volgende dag beland. Het ontbijt is net achter de rug en we horen uit de mond van de inleider dat het soms zo moeilijk is om je voor te stellen dat je zelf als baby geboren bent. Je wordt ook als christen geboren en wel door het werk van de Heilige Geest. De Heilige Geest bevestigt je in je kind-van-God-zijn. De Heilige Geest schenkt je gaven. De Heilige Geest stelt je in staat om over Jezus te getuigen. Als we het zo allemaal tijdens het interview evalueren worden Karla en Jacobine steeds enthousiaster. Dat kan geen kwaad en is ook eigenlijk logisch: enthousiasme en Heilige Geest zijn nauw met elkaar verbonden en als je alleen al over Hem spreekt merk je al Zijn aanwezigheid. Maar ook in de praktijk van het leven van alledag van Karla en Jacobine is de invloed van de Heilige Geest merkbaar en zichtbaar. Ik schreef net: De Heilige Geest stelt je in staat om over Jezus te getuigen. Dat is iets wat herkend wordt. "We zijn vrijmoediger geworden. Toen we laatst een avond op de jeugd hadden over de Heilige Geest merkten we ook ineens dat we er eigenlijk al meer over weten dan anderen. Het is fijn om anderen dan iets uit te kunnen leggen. Ze een stukje op weg te helpen."

Hoe kan ik vervuld worden met de Heilige Geest?

De vraag die boven dit hoofdstukje staat is een spannende en uitdagende vraag. Het is niet de vraag of wij de Heilige Geest willen ontvangen. De Heilige Geest woont immers in ons hart vanaf het moment dat wij Jezus als Heer belijden. Maar zoals een oud-baptisten-wijsheid zegt: dan begint het pas. Dan begint een proces van je voortdurend openstellen voor de vervulling met de Heilige Geest om zo de Geest Zijn werk te kunnen laten doen. Dat is geen eenmalige gebeurtenis, maar een gebeuren waar je je telkens naar mag uitstrekken. Je mag er ook om bidden. Tijdens het Alpha-weekend hebben we wat betreft het bidden om de vervulling met de Heilige Geest gehoord dat we zo vaak bidden met gevouwen handen. Dat is logisch, want daarmee geven we onze eerbied naar God toe aan. Zonder ook maar iets aan die eerbied af te doen mogen we ook met geopende handen bidden. Hiermee spreken we uit dat we een verlangen hebben om te ontvangen, tot in ons hart toe. Je mag heel praktisch bidden om de vervulling met de Heilige Geest als je ergens naar toe gaat waarvan je weet: dit gaat moeilijk worden. Het is één van de voorbeelden die Jacobine zelf aangeeft en zo beseffen we tijdens het interview met z'n drieën dat we eigenlijk meer geleerd hebben dan we zo één, twee, drie zouden kunnen bedenken. Je open stellen voor de vervulling met de Heilige Geest betekent dat je je leven uit handen geeft aan Hem die sterker is. Dat blijft moeilijk voor een trots en soms ook angstig mens, maar de ervaring leert ons om te vertrouwen.

Viering

De viering ter afsluiting van het weekend was een bijzondere ervaring. We hebben de naam van de Heer groot gemaakt en tot slot bestond voor iedereen de mogelijkheid dat er voor je gebeden werd om de vervulling met de Heilige Geest. Jacobine en Karla hebben hier beiden gebruik van gemaakt. Jacobine: "Toen ik die handen op mijn schouder voelde wist ik dat de Heilige Geest werkte. Het was zoals ik tijdens één van de inleidingen had gehoord: een droge spons die vol loopt. Ik ervaarde Gods aanwezigheid heel diep van binnen." Karla: "Ik deed eigenlijk niet zoveel meer met m'n geloof en ik heb me er tijdens het gebed voor opengesteld om meer te weten en er ook weer meer mee te doen."

Na zo'n weekend mag één ding duidelijk zijn: de drive is terug, terug van nooit weggeweest!

H.W. Wieringa

Waar zijn Baptisten het over eens? De erkenning van het gezag van de Bijbel

Door: Anne de Vries

Debat
Dit wordt misschien wel de lastigste van de serie. Want voor je het weet zit je in een onvruchtbaar debat, dat wel hete hoofden op levert, maar ook koude harten. En daar voel ik niks voor. Ik wil geen debat op de vierkante millimeter over wat inspiratie van de Bijbel betekent – ik kan dat wonder zelf ook niet goed uitleggen. Ik bedoel er iets veel algemeners mee: namelijk dat de Bijbel door de gemeente van gelovigen in zijn totaliteit gezag heeft in leer en leven. Dat God door zijn woord tot ons spreekt in deze tijd en dat we er goed aan doen er secuur naar te luisteren, ook al snappen we niet alles en vinden we sommige zaken moeilijk.

Het gaat om het gezag van de hele Bijbel. Volgens mij zijn baptisten het erover eens, dat de hele Bijbel (van Genesis tot Openbaring) gezag heeft ook in deze tijd. Ik weet wel, dat het Oude Testament dat op een andere wijze heeft dan het Nieuwe – wij zijn geen Joden en hoeven dat ook niet te worden. Maar het gaat in het Oude Testament wel degelijk ook om ons – lees de Psalmen er maar op na. Nog veel sterker blijkt dat uit het Nieuwe Testament. Wij zijn het er over eens, dat we nieuwtestamentische gemeente zijn. Vroeger stond dat zelfs letterlijk op *De Christen*. Daarmee zeggen we: Wij willen en moeten gemeente zijn zoals die in het Nieuwe Testament beschreven en voorgeschreven staat.

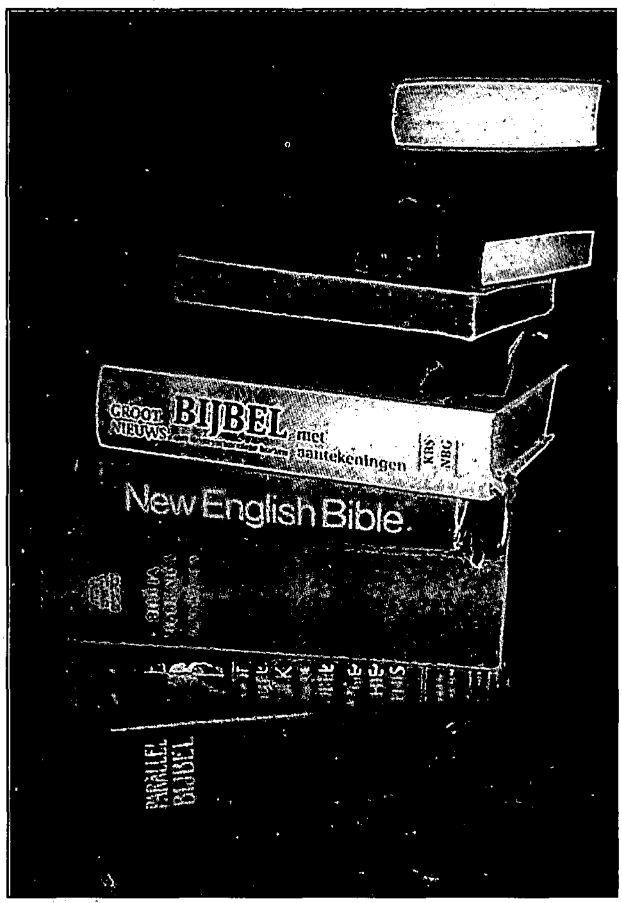
Geen open deur
Misschien denkt u – nou ja, wat een open deur! Maar dat lijkt maar zo. Want in deze tijd gaan theorieën rond, die delen van het Nieuwe Testament krachteloos willen maken voor de gemeente van nu. Met name in de sfeer van de zogenaamde bedelingentheologie kom je naast veel opbouwends ook varianten tegen, die ronduit bedreigend zijn voor ons soort gemeenten. Dan gaat het om een leer, die beweert, dat niet alle brieven als gezaghebbend voor ons geschreven zijn of over ons gaan. Er zou in het Nieuwe Testament sprake zijn van een tweedeling (of meer), waarbij er theologisch en principieel onderscheid is tussen de vroege gemeente (bijvoorbeeld tot aan Handelingen 28) en de latere gemeente. Als ik er onlangs niet zelf tegen aan gelopen was, had ik dit niet kunnen bedenken!

Daarom gaat het om het gezag van de hele Bijbel. Wie erin begint te knippen, zit op een heilloze weg, voor zichzelf en voor de gemeente van gelovigen. Ik hoop in een slotartikel terug te komen op deze bedenkelijke leer.

Eenheid van de Schrift
Wij hebben de eenheid van de Schrift nodig. Telkens weer moeten we samen onderzoeken, wat de boodschap is van de bijbeltekst en hoe we die in deze tijd moeten toepassen. We kunnen niet volstaan met het wegknippen van teksten, die voor onze theorie even minder handig zijn. We zijn niet gerechtigd om af te doen aan het geheel van Gods woord. Waarom niet? Om de eenvoudige reden, dat we geloven, dát het niet ons product is. Ik weet wel dat de Bijbel door mensenhanden is geschreven, maar ten diepste zeggen we dat het Gods woord is. Hij heeft dat woord zo gegeven in een door Gods Geest geleid proces en wij hebben het ermee te doen.

Voor een doorsnee Baptisten gemeente is dit gesneden koek. Natuurlijk willen we luisteren naar elke tekst in het Nieuwe Testament, zelfs al vinden we sommige lastig uit te leggen of toe te passen. We zetten geen teksten bij voorbaat buitenspel, we knippen er geen brieven uit. Want dan snij je in eigen vlees. Dat leert de kerkgeschiedenis ons. De gemeente van gelovigen ontvangt haar voeding uit de hele Bijbel en floreert wanneer ze gemeenschappelijk zoekt naar de rijkdom uit Gods woord.

Ds. Anne de Vries is voorganger van de Baptistengemeente Hengelo-Centrum.

H. Lalleman-de Winkel

Baptisten actief in de plaatselijke politiek

Door: Henk Wieringa

Pim Fortuyn, Kars Veling, Hans Dijkstal, Jan Peter Balkenende, Paul Rosenmöller, Thom de Graaf, Ad Melkert, Jan Marijnissen. Zij en anderen dingen naar onze stem op 15 mei a.s. Zo'n kleine twee maanden eerder gingen anderen hen op gemeentelijk niveau voor. Als ik als inwoner van Hoogezand-Sappemeer zo rond die 6e maart mijn oog langs de lijsten van kandidaten voor de verkiezing van gemeenteraadsleden laat glijden dan vallen een drietal namen mij op. Ik ken ze alle drie als leden van de Baptistengemeente Hoogezand-Beukemastraat. Opvallend is dat ze alle drie op een verschillende lijst voorkomen. Het zijn Ralf Haverkamp (24 jaar, 5 op de lijst Lokaal Centraal), Brant Wijbenga (43 jaar, 14 op de lijst van het CDA) en Jaap van Timmeren (45 jaar, 6 op de lijst van de ChristenUnie).

Rentmeester

Als jongste van de drie heeft Ralf Haverkamp gekozen voor een niet-christelijke partij: "Lokaal Centraal is een zogenaamde volkspartij dat wil zeggen dat mensen uit alle geledingen van de samenleving zich in deze partij thuis zouden moeten kunnen voelen. En in mijn ogen kunnen christenen heel goed binnen zo'n partij functioneren! Wat me aanspreekt binnen de partij is dat er wat van gezegd wordt dat te veel geld geïnvesteerd wordt in heel veel projecten. Dat kan wel wat zuiniger aan, zo stelt Ralf als een goed rentmeester vast. Lokaal Centraal zal in de oppositie plaats nemen. Als onderwijzer zal Ralf zijn fractie vertegenwoordigen in de commissie Onderwijs en Zorg."

Woord van God

Jaap van Timmeren geeft duidelijk prioriteit aan zijn functie in de raad van de baptistengemeente. Politiek opereert hij op de achtergrond. "Ik woon de meeste vergaderingen van het plaatselijk bestuur wel bij en doe ook mee in een aantal activiteiten. Ik heb daarbij bewust gekozen voor de ChristenUnie. Deze partij heeft een nuchter en eerlijk programma, waarin te zien is dat de normen en waarden uit het Woord van God gehanteerd worden. Ik zie het CDA eigenlijk niet meer als een christelijke partij, zij zijn veel te vaag geworden, de christelijke boodschap wordt amper nog door deze partij geprofileerd." In Hoogezand-Sappemeer is de ChristenUnie tot het laatste moment in de running voor een plekje in het College. Uiteindelijk wordt toch gekozen voor het CDA.

Bijbelse boodschap

Brant Wijbenga voelt zich juist aangetrokken tot het CDA. "Je kunt je er als christen in herkennen." Brant wijst dan op het verkiezingsprogramma waarin een rode draad loopt van naastenliefde, rentmeesterschap, maar vooral zorg om en naar elkaar toe. "Op een aantal punten hebben de programma's van andere partijen overeenkomsten met het CDA, maar het CHRISTEN en MENS-zijn in deze wereld springt er volgens mij bij het CDA wel bovenuit. Bij het zoeken naar nieuwe antwoorden op maatschappelijke vraagstukken van vandaag en morgen geldt dat de christen-democratie de Bijbelse boodschap als grondslag en inspiratiebron hanteert."

Politiek bewust

De broeders menen alle drie dat christenen zich meer politiek bewust zouden moeten worden. Brant: "Ja, het gaat steeds vaker om mensen bij een politieke keuze. Kijk maar naar de landelijke politiek. Neem de lijst Fortuyn, een programma zonder inhoud maar een 'man' maakt de partij. Waar stemmen mensen dan op?" Jaap: Ik geloof dat alle overheid door God gegeven is. God heeft Nederland een democratie gegeven en dus zouden wij ook gebruik moeten maken van die democratie om onze stem te laten horen in ons land. Als we zien wat zo langzamerhand van ons land is geworden dan zouden we ons als gezamenlijke christenen moeten schamen. Wat is ons al niet uit handen genomen en wat hebben wij er aan gedaan? Ik geloof dat verootmoediging hier op z'n plaats is. Ook evangelische christenen kunnen en mogen zich volgens mij niet verschuilen in hun eigen hoekje. Ralf vult aan: "Ja, kijk maar naar de euthanasiewet en naar de abortuswet! Die zijn er nu allemaal gekomen. Waarschijnlijk komt het, omdat er in de afgelopen jaren geen christelijke partij in de regering heeft gezeten."

Na 15 mei weten we meer!

LIJSTEN VAN KANDIDATEN
voor de verkiezing van de leden van de raad van de gemeente HOOGEZAND-SAPPEMEER op 6 maart

1 Partij van de Arbeid (P.v.d.A.) (gecombineerd met lijst 4)	2 VVD	3 Lokaal Centraal	4 GROENLINKS (gecombineerd met lijst 1)	5 Progressief Hoogezand-Sappemeer (PHS)	6 Christen Democratisch Appèl (CDA)	7 Democraten 66 (D66)	8 ROODGEWOON	9 ChristenUnie
1 Stäbler, R.E. (Roelof) Sappemeer	1 ten Wolde, H. (Henk) Hoogezand	1 Verberne, P. (Peter) Hoogezand	1 Drost, C.J. (Cor) Hoogezand	1 Bodewes, R.G.C. (René) Hoogezand	1 Laaning, M. (Menno) Sappemeer	1 Altrink, F. (Frank) Sappemeer	1 Landers, B.H.M. (Bert) Hoogezand	1 Dekker, M. (m) Hoogezand
2 Struik, H.P. (Harry) Hoogezand	2 Geeraets- de Groot, M.E.M. (Mirjam) Hoogezand	2 Meiring, S.F.H. (Sinus) Sappemeer	2 Zuiderveen, G.A. (Ger) Sappemeer	2 Wijchers, I. (Ingo) Hoogezand	2 Maagd, G.B. (Gerard) Hoogezand	2 Mintaş, T. (Turgay) Hoogezand	2 Westerhuis, A.M. (Alie) Kiel-Windeweer	2 van der Woude-Wiersema, J.G.A. (V) Hoogezand
3 Brouwer, H.J. (Jan) Hoogezand	3 Engberts, G. (Geert) Kropswolde	3 Luijckx, F.J.A. (Frans) Hoogezand	3 Kuiper, G. (Gretha) Hoogezand	3 Drent, J.H. (Jan) Kiel-Windeweer	3 Croes, E.C.R. (Waldo) Hoogezand	3 Edzes-Posthumus, M.J. (Marjon) Sappemeer	3 Lagerwerf, M.C. (Martijn) Foxhol	3 Doorn-Groenveld, L. (V) Foxhol
4 Vermeend, M.L.M. (Martin) Hoogezand	4 Schrage, G.G. (Gerke) Kiel-Windeweer	4 van der Schans, U. (Ueko) Hoogezand	4 Plegge, A.M.W. (Antoinette) Hoogezand	4 Bodewes-Liewes, A. (Annie) Hoogezand	4 Stiekema-Zweep, M.H. (Mathilde) Hoogezand	4 Smits, B. (Bart) Hoogezand	4 Rook, R. (René) Westerbroek	4 Munneke, B.R. (m) Sappemeer
5 Vos, M. (Melle) Hoogezand	5 Rietveld, M.M. (Maarten) Hoogezand	5 Haverkamp, R.J. (Ralf) Sappemeer	5 de Vries, P. (Peter) Sappemeer	5 Veen, B. (Bé) Hoogezand	5 Kerdijk, G.J. (George) Hoogezand	5 Boerma, G.A. (Gea) Kiel-Windeweer	5 Pattiasina, C.A. (Andrea) Hoogezand	5 van den Berg, K. (m) Sappemeer
6 Lindeman, J.G. (Ger) Hoogezand	6 Meesters, J. (Jan) Hoogezand	6 Stuut, J. (Jan) Hoogezand	6 de Bruijn, J. (Co) (V) Hoogezand	6 Landman, H.W. (Heiny) Sappemeer	6 van der Span, F.J. (Koos) Sappemeer	6 Edzes, D.E. (Daniël) Sappemeer	6 Nijhuis, C. (Cor) Hoogezand	6 van Timmeren, J.H. (m) Kropswolde
7 van der Veen, T. (Thea) Hoogezand	7 de Groot, H.A. (Henk) Kropswolde	7 Stade, C.J. (Kees) Kropswolde	7 Visser, J. (Jan) Kiel-Windeweer	7 Grommer-Schaafstal, B.M. (Bianca) Sappemeer	7 Scholten, H. (Hitje) Sappemeer	7 Menting, A. (Albert) Hoogezand	7 de Jonge, E.M. (Esther) Sappemeer	7 Oosterhof, H. (m) Hoogezand
8 Zuidema, R. (Roel) Kiel-Windeweer	8 Spakman-Bakker, A.A. (Ans) Hoogezand	8 Seijes, S.J. (Sophie) Hoogezand	8 de Haan, A. (Annette) Sappemeer	8 Tepper-Dimitrijević, S. ([illegible]) Hoogezand	8 Smallenbroek-van Dompseler, G. (Gerrie) Hoogezand	8 Dorr, D.C. (Dean) Kropswolde	8 Huijer, J.B. (Jacob) Sappemeer	8 Boerma, H.K. (m) Hoogezand
9 Lafar, A. (Abdel) Sappemeer	9 Buitenkamp-Zellmaker, A. (Alf) Hoogezand	9 Schaap, H.J. (Harrold) Hoogezand	9 Slagter, A. (Andries) Sappemeer	9 Jellema, R.N. (Nico) Hoogezand	9 Klaver, F. (Flip) Hoogezand	9 Goozen, K. (Karel) Sappemeer	9 IJntema, W. (Wietze) Kiel-Windeweer	9 Feiten, G.J. (m) Kropswolde
10 Luiken, E.U. (Evert) Hoogezand		10 Perrée, T. (Tom) Hoogezand	10 den Engelsman, E. ([illegible])			10 Pfleger, M.H. (Marga) Kropswolde	10 Ellens, J. (Jans)	10 Bondt, G.J. (m) Sappemeer

Archief H.W. Wieringa

Unie- en gemeentenieuws

Doopdiensten

Delfzijl 1: Peter Werkman (14 jaar); Groningen-Zuid 1: Adriaan Soetevent (26 jaar); Siddeburen 1: Luit Diekema (51 jaar).

Baptisten in Hengelo spelen toneel (Job) in Katholieke kerk

In 2001 heeft de toneelgroep van de Baptistengemeente Hengelo het 'Job project' uitgevoerd. Tijdens vier opeenvolgende zondagen is tijdens de morgendienst het leven van Job nagespeeld. Eigenlijk moet ik spreken van een multi-media-project, omdat naast het spelen er ook sprake was beeld en geluid.
Op verzoek van de Katholieke Kerk zijn de vier delen tot één geheel gebracht en vervolgens was op 9 april jl. de uitvoering in de Onze Lieve Vrouwe Kerk. Vooraf was er een generale repetitie, waarbij iedereen wel enige moeite had te wennen aan de reusachtige kerk, het podium, het gevoel dat alles toch wel weer wat weggezakt was – een echte generale, waarbij talloze dingen niet goed gingen.
Maar de uitvoering was bijna perfect en beter en indrukwekkender dan in onze eigen kerk in november. Er groeide een soort atmosfeer, waarbij het niet meer ging om de technische kant van de voorstelling (die prima verliep en heel erg bijdroeg aan het totaal), maar om de inhoud – de boodschap van Gods vertrouwen in Jobs geloof, ondanks de tegenwerking van de satan. Het was een groot genoegen, maar ook een indrukwekkend iets om eraan mee te mogen doen.
Een paar citaten van katholieke bezoekers:
"Wij zijn toch al niet zo bijbelvast maar nu zegt het mij veel meer."
"Prachtig gespeeld het sprak mij enorm aan."
"Nu begrijp ik pas echt wat men bedoeld met: zo arm als Job."
"Volgend jaar weer."
Mocht u nadere informatie willen hebben dan kunt u contact opnemen met ds. Anne de Vries (074-2435535).

Erik Keuzenkamp

125 jaar Baptistengemeente Vriescheloo

Zoals u inmiddels bekend vieren wij als gemeente dit jaar ons 125-jarig bestaan. We hopen dit met name te vieren op 25 en 26 mei a.s. Een feesttent is al ingehuurd.
Zaterdagmorgen 25 mei om 10.00 uur willen we de kinderen van 6 tot 12 jaar uit de omgeving ontvangen en zal André Verhagen ze bezig houden met een speciaal kinderprogramma 'Jan Kallebas'.
Om 12.00 uur is er een gemeentediner in de kerk en van 13.30 tot 17.00 uur een gemeentemiddag waaraan alle clubs en verenigingen zullen meewerken. 's Avonds van 20.00 tot 23.00 uur treedt de muziek- en zanggroep 'New Future' uit Opende op, waar jong en oud van kunnen genieten en aan mee kunnen doen.
Zondagmorgen 26 mei houden we een 'normale' kerkdienst in de tent en 's middags vanaf 14.30 uur willen we graag honderden mensen verwelkomen om met elkaar het jubileum/reüniefeest te vieren. Ook zal dan het jubileumboek worden gepresenteerd.
Beide dagen is er de gelegenheid om naar de foto expositie in 'De Wegwijzer' te gaan kijken, waar talloze foto's zijn te bewonderen van plm. 1890 tot heden. Van de eerste voorganger ds. F.J. Bakker tot onze huidige en 20ste voorganger ds. L. Wessels. Foto's van verenigingen en clubs, van gemeenteraden en commissies, van kosters, van het eeuwfeest in 1977, enz., enz.
Brieven en uitnodigingen zijn verstuurd naar oud-voorgangers, de omliggende baptistengemeenten, naar Duitsland (Ihrhove en Wymeer), naar de Unie en zelfs naar Amerika. Velen hebben reeds gereageerd, maar er kunnen er nog meer meedoen om samen te beleven hoe één van de oudste (op twee na) baptistengemeenten in Nederland het vandaag de dag mag beleven; niet alleen in historie, maar bovenal het bewustzijn dat we mogen prediken: 'Christus de gekruisigde en opgestane Heer!'
Graag tot ziens op ons jubileumfeest.

Br. G.L. Nobbe (0597-561961

Adressen

De nieuwe secretaris van de Baptisten Gemeente 'De Open Poort' te Nieuw Weerdinge is: br. G.E. Mik, Tramwijk z.z. 46, 7831 GJ Nieuw Weerdinge, tel. 0591-521914.

Het nieuwe adres van br. C. Dirksen, secretaris van de Baptisten Gemeente Ede, is: Beemd 4, 6871 LL Renkum, tel. 0317-311717.

De Baptisten Gemeente Zwolle beveelt voor plaatsing op de sprekerslijst aan: zr. A. Mentink-Hoeksema, Koningsvaren 6, 7721 HK Dalfsen, tel. 0529-433382.

Vooruitblik

In het volgende nummer van *De Christen* kunt u o.m. een interview lezen met Seminariumstudent Kerst Sikkema die een jaar in Engeland studeert, komt de gemeente Haulerwijk voor het voetlicht in 'Gemeente in beeld' en gaan de middenpagina's over 'Humor en geloof'.

Op woensdag 15 mei 2002 is het 50 jaar geleden dat onze ouders,

JO KORF & ANNIE KORF-ZIJLSTRA

in het huwelijk traden.

U heeft op vrijdag 17 mei 2002 van 16.00 tot 18.30 uur de gelegenheid hen te feliciteren met dit heugelijke feit in gebouw 'Velserduin, Velserduinplein 3 te IJmuiden.

De kinderen:
Lia – Roland, Jeroen, Lisanne, Anouk
Hans – Ramona, Roxanne, Mike
Marco – Ilse
Annette – Richard, Brenda

Torenstraat 3
1981 BC Velsen-Zuid

O, wat zal 't zijn, volmaakt en rein
voor eeuwig met de Heer te zijn,
als ook mijn lied Hem hulde biedt!
Nee, zulk een sterven vrees ik niet
(Liederen v/d Gemeentezang 296)

Op de leeftijd van 73 jaar is door de Heer thuisgehaald onze broeder

JAN DUIT

* 18-11-1928 † 10-04-2002

Baptisten Gemeente
Hoogezand-Beukemastraat

De Heer is mijn Herder
(Psalm 23)

Op 25 maart 2002 is na een kortstondig ziek zijn van ons heengegaan onze broeder

HENDRIK ROOM

op de leeftijd van 90 jaar.

Baptisten Gemeente
Hengelo-Centrum

Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid.
2 Cor. 12:9

Op 14 april 2002 heeft de Heer thuisgehaald onze broeder

JOHAN LAMBRECHT HUMMELMAN

op de leeftijd van 77 jaar.

Baptisten Gemeente Vriescheloo

'Welzalig hij, die de Gods Jacob tot hulpe heeft'
Psalm 146: 5

Op de leeftijd van 76 jaar is van ons heengegaan onze zuster

EKE FABER-DE VRIES

20 april 2002

Baptisten Gemeente Sneek

Na een langzaam afnemende gezondheid is op 29 maart door haar Heer en Heiland thuisgehaald, onze zuster

STIJNTJE VLEDDER-KATUIN (Stien)

weduwe van Arend Vledder

op de leeftijd van 88 jaar.

Baptisten Gemeente Enschede
Het Trefpunt

Het oude is voorbijgegaan, zie, het Nieuwe is gekomen.
2 Cor. 5:17

In dit vertrouwen hebben wij uit handen gegeven aan onze Heiland en Heer, mijn dierbare man, onze zorgzame pa en lieve opa

TIES BLAAUW

in de leeftijd van 74 jaar; echtgenoot van Jeltje van Lune, eerder gehuwd geweest met Martje Blaauw † 21 oktober 1969.

9501 GT Stadskanaal, 19 april 2002
Westerparallelstraat 87

JELTJE BLAAUW-VAN LUNE
Arnhem: EVA en WIJNAND
Jaap-Peter en Chantal
Matthijs en Marieke
Gerdien en Erkan
Jelleke
Maaike
Stadskanaal: KOR en DINEKE
Marjanne en Heije
Yde
Marieke
Jelte
Stadskanaal: GEERT en ELS
Bart
Ellen
Ties
Alphen a/d Rijn: MARTIN en MARJAN
Anne
Lisa

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

Door genade ben ik een kind van God

In deze zekerheid is toch nog onverwachts op 27 maart 2002 van ons heengegaan naar het Huis met de vele woningen, onze trouwe broeder

MARTEN VENEMA

op de leeftijd van 65 jaar.

Baptisten Gemeente Workum Makkum

Ik wandel in het licht met Jezus.

In deze zekerheid is zeer onverwachts op 7 april 2002 door haar Heer thuisgehaald onze zuster

NAMKE GJALTEMA

op de leeftijd van 62 jaar.

Baptisten Gemeente Workum Makkum

En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde.
1 Korinthe 13:13

Op 29 maart 2002 heeft de Here God tot Zich genomen onze zuster

ALIDA ELISABETH BRUSSÉ-BAARS

in de leeftijd van bijna 92 jaar.

Baptisten Gemeente Den Haag

De Here is mijn Herder.

Op 24 januari 2002 heeft de Here God tot Zich genomen onze zuster

CHRISTINA JOHANNA BOOGERT-HOUTZAGER

in de leeftijd van bijna 90 jaar.

Baptisten Gemeente Den Haag

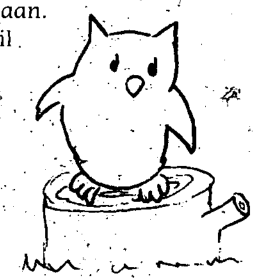
Agenda

25 mei Bijzondere Algemene Vergadering te Arnhem

kinderen

Het is mooi weer. De hele dag hebben de dieren in en rondom de vijver gespeeld. Maar nu is het al laat. De dieren zitten gezellig samen op de open plek. Niemand heeft al zin om naar zijn eigen holletje te gaan.

"De Oude Wijze Uil moet een verhaal vertellen!" roept Marit de Eend. "Ja," vallen de anderen haar bij. Een verhaal, dat is een goed idee!

Verwachtingsvol kijken ze naar de uil. En ja, natuurlijk wil hij wel een verhaal vertellen. Hij denkt even na en dan begint hij:

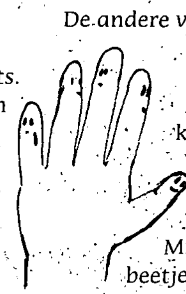
"Er was eens een klein roze pinkje. Het zat aan een grote sterke hand. En die grote sterke hand zat aan een groot sterk gezond lichaam. Alle delen werkten samen en het ging prima. Maar op een dag zei de mond: "Ik ben heel erg belangrijk. Zonder mij zou er niet gepraat kunnen worden. En wat nog belangrijker is: het eten voor het hele lichaam komt eerst door mij naar binnen. Ik ben dus heel erg belangrijk." Ja, dáár waren de voeten het wel mee eens, maar, zeiden ze: 'Zonder ons zou het lichaam nergens heen kunnen gaan. Dat is toch ook wel belangrijk.' En de ogen riepen: 'Wij zien alles. Als wij er niet waren zouden we overal tegen op botsen.' Dat was ook waar. Nu begon iedereen door elkaar te praten. Ze vonden allemaal dat zijzelf ook wel een belangrijke taak hadden. Het was een gekakel van je welste.

"Hé!" zei één van de knieën opeens boven het lawaai uit "en het pinkje? Wat heeft die eigenlijk voor taak? Eigenlijk hebben we nog nooit gezien, dat die iets nuttigs deed." Het was opeens stil en alle lichaamsdelen keken naar dat kleine verlegen pinkje. Hij bloosde van al die plotselinge aandacht, maar hij wist niets terug te zeggen.

In de dagen die volgden, voelde het pinkje zich steeds verlegener worden. Hij hoorde de anderen over hem roddelen. "Moet je hem zien. Hij heeft niet eens een echte taak.." De ogen keken soms heel boos naar hem. En de andere vingers wilden niet eens meer met hem praten. Het pinkje voelde zich verdrietig en eenzaam, en hij liet zijn kopje hangen.

Maar op een dag gebeurde er weer iets. Het lichaam maakte een wandeling in de zon. De voeten liepen, de mond floot en de ogen keken naar de prachtige wereld rondom hen. Zelfs het pinkje werd weer een beetje vrolijk van de warme zon op zijn huid. "Auw", riep één van de ogen opeens "Auw auw." En er stroomden dikke tranen uit het oog. De wind had een klein stofje recht in het oog geblazen. Het prikte vreselijk. "Doe iets!" riep het andere oog. En de duim bood meteen aan om het stofje eruit te halen. Maar hoe hij ook probeerde, het lukte hem niet. Hij was veel te groot en te dik. "Laat ons het proberen!" riepen de andere vingers. Maar ook hen lukte het niet om het stofje uit het oog te krijgen.

"Mag ik het eens proberen," klonk opeens het zachte stemmetje van de pink. De andere vingers keken verbaasd om. Het pinkje? Wat dacht hij nou, dat hem wel zou lukken, wat zij niet konden? Maar het oog huilde: "Laat het hem nou maar proberen. Jullie zijn allemaal te groot. Misschien lukt het hem." Een beetje beteuterd gingen de andere vingers aan de kant. Voorzichtig keek het pinkje naar het oog. Dat keek nu helemaal niet boos, maar stond vol tranen. En daar links in de hoek zat een korreltje zand. Heel voorzichtig veegde hij het korreltje naar de zijkant en toen, hup, het oog uit. Het oog knipperde eens verbaasd. "Het voelt al veel beter!" riep hij toen blij. En sinds die dag werd het pinkje nooit meer uitgelachen."

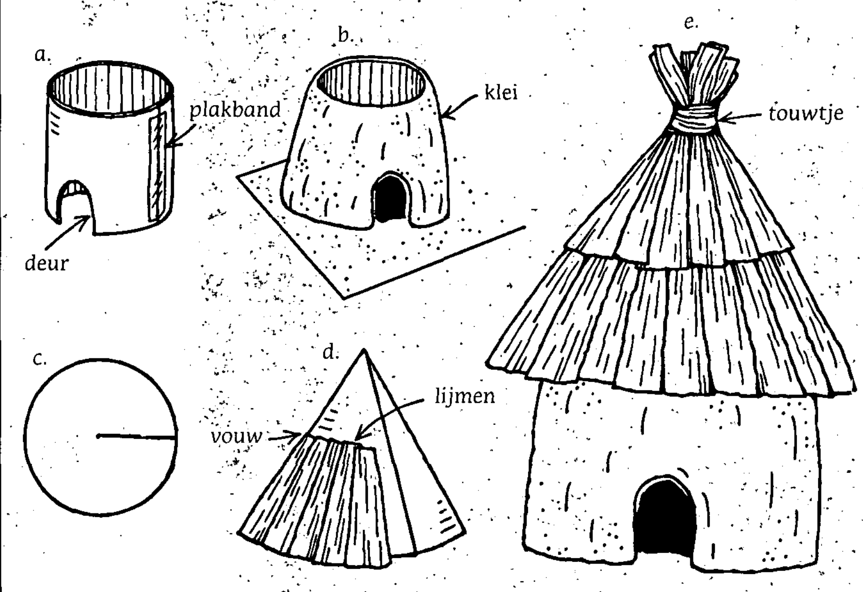

Een Afrikaanse hut maken

Dit nummer van *De Christen* gaat over de zending in Afrika. Misschien vind je het wel leuk een Afrikaanse hut te maken waarin nog veel mensen in Afrika wonen.
Wat heb je nodig? Klei, bruin karton voor de binnenkant van het huis en het dak, een stukje touw, een stevig karton om het huisje op te plakken, lijm, plakband en stiften.

a. Maak van karton een rondje, met plakband aan elkaar plakken en een deur uitknippen.
b. Maak klei om het karton heen en maak het huisje vast op het stevige stuk karton.
c. Maak een cirkel van bruin karton (net zo groot als je huisje) en knip deze in en maak er een puntdak van.
d. Knip twee repen bruin karton en vouw deze. Plak ze nu over het puntdak.
e. Knip het bovenste bruin karton van boven in en maak een touwtje om de punt van het dak.

Veel succes!

Heleens Brievenbus

Hallo allemaal! Wat kan de Oude Wijze Uil mooi vertellen, hè! In de Bijbel wordt de kerk ook wel eens vergeleken met een lichaam. Alle delen van het lichaam zijn even belangrijk, zelfs de kleinsten.
Groetjes van Heleen de Zwart
Zweerslaan 6
6711 GE Ede

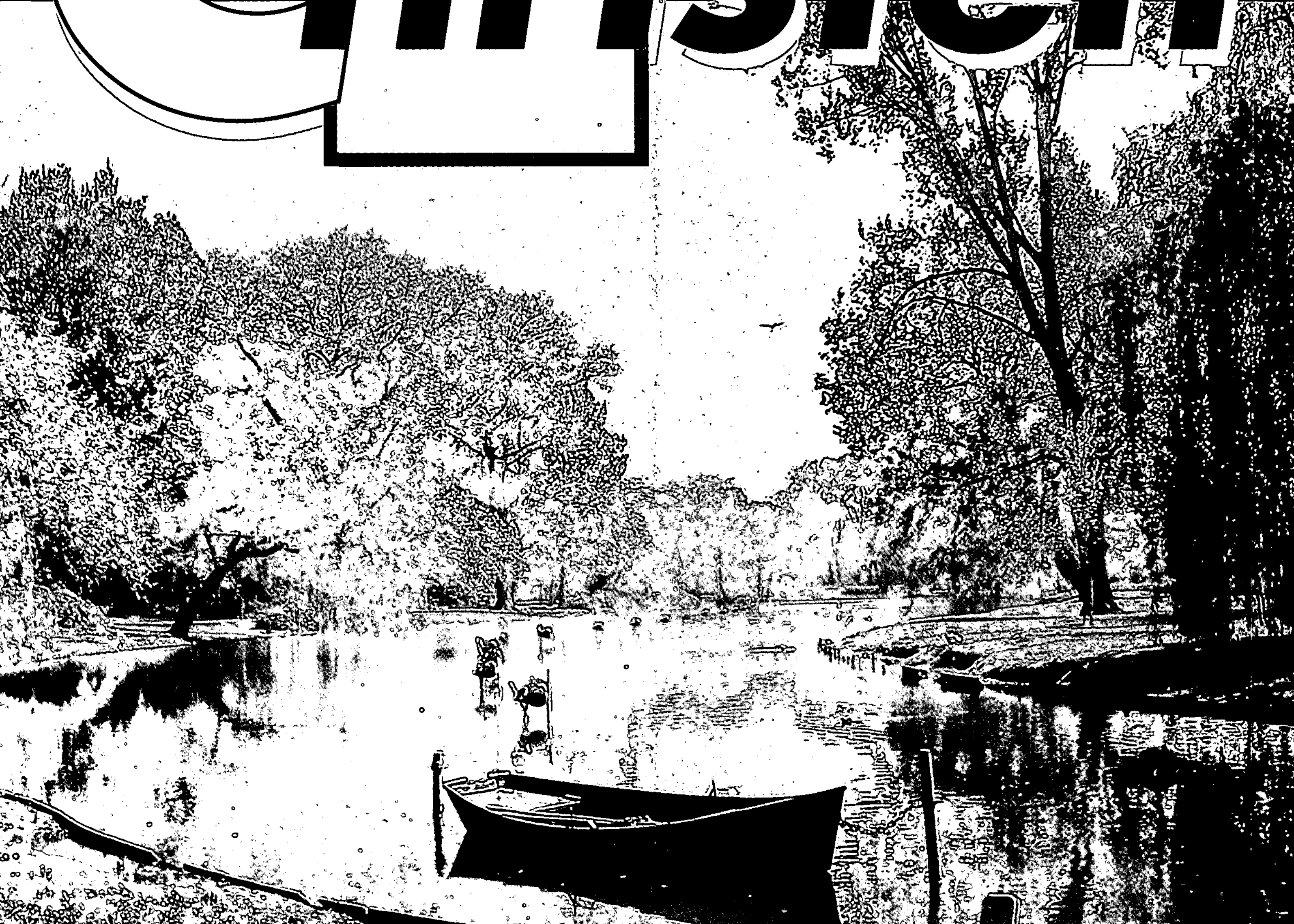

Samenstelling: Heleen en Janna de Zwart

Orgaan van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

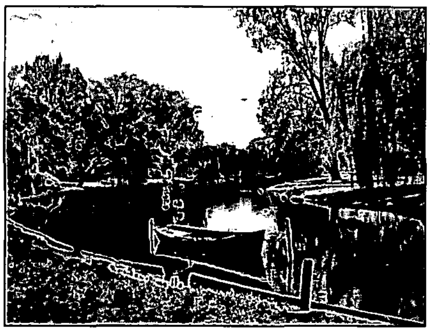
117E JAARGANG NR. 11 - 24 MEI 2002

In beeld: Haulerwijk

Tolerantie

Uw Koninkrijk kome

M.J. Oegema

'Roep Mij aan ten dage der benauwdheid, Ik zal u redden en gij zult Mij eren'

Lijden om de Naam van Jezus. Voor vervolgde christenen is dit harde realiteit. Aanstaande zondag 26 mei is het de Zondag voor de Lijdende Kerk waarop gelovigen in Nederland bijzondere aandacht hebben voor vervolgde broeders en zusters wereldwijd.
Deze eerste zondag na Pinksteren wordt voorafgegaan door de Nacht van Gebed voor de Lijdende Kerk, want gebed is een wezenlijk onderdeel van onze geestelijke wapenrusting. Apostel Paulus roept ons in de brief aan de Efeziërs op om de wapenrusting Gods aan te doen en schrijft verder: 'En bidt daarom met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid in de Geest, daartoe wakende met alle volharding en smeking voor alle heiligen'. Voor gevangen en lijdende broeders en zusters zijn onze gebeden ook een enorme bemoediging: "Dank zij uw gebeden overleefde ik mijn gevangenschap".
Gebed kan zware strijd en moeheid overwinnen. Dit blijkt duidelijk uit de strijd tussen Israël en Amalek. Zolang Mozes zijn hand ophief ten hemel, had Israël de overhand, en wanneer hij deze liet zakken, had Amalek de overhand. Maar de handen van Mozes werden zwaar en het werd hem steeds moeilijker om de handen opgeheven te houden. De leider van het volk Israël had het bij de strijd tussen Israël en Amalek moeten opgeven als Aäron en Chur hem niet te hulp waren gekomen om zijn handen tot zonsondergang te ondersteunen. En zo behield Israël de overhand in de strijd. Ook christenen hebben elkaar en elkaars gebed nodig, zeker als het geloof in Christus strijd geeft. In Psalm 50:15 staat hiervoor een geweldige belofte: 'Roep mij aan ten dage der benauwdheid, ik zal u redden en gij zult Mij eren'. Bovendien mogen we weten dat de Geest onze zwakheid te hulp komt en dat 'de Geest zelf voor ons pleit met onuitsprekelijke verzuchtingen'.

Voor u ligt een nieuw nummer van *De Christen*. In het hart van dit nummer staat een pleidooi voor een evenwichtige houding inzake tolerantie (in plaats van 'Humor en geloof' zoals in het vorige nummer werd aangekondigd) en staat Baptistengemeente Haulerwijk in de schijnwerpers. Verder kunt u lezen waarover Baptisten het nog meer eens zijn, een interview met Seminariumstudent Kerst Sikkema, hoe Baptistengemeente Hoogezand Beukemastraat de nieuwe zangbundel gebruikt en geschiedenis van het Christendom. Ook is er weer een column, een jongeren- en kinderpagina en buitenlands en ander nieuws.

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

INHOUD

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.
Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa
Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal
Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 14 juni 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 4 juli 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen. Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres: dechristen@uniebaptisten.nl
Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.
Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Bureau van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl
Overname van artikelen
Niets uit *De Christen* mag op welke wijze dan ook worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van de redactie. Een uitzondering geldt voor gemeentebladen van gemeenten aangesloten bij de Unie van Baptistengemeenten. Bij overname hierin dient dan wel *De Christen* als bron vermeld te worden, evenals de naam van de betreffende auteur.
Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.
Vormgeving
Scriptura (Westbroek)
Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)
ISSN: 0167-2355

Seminariumstudent Kerst Sikkema:

"Ik wilde mijn netten neerleggen en Jezus volgen"

Door: Mariska Oegema

"In de laatste jaren van het gymnasium groeide een verlangen in mij om God te dienen in het werk dat voor Hem apart was gezet. Ik wilde net als de discipelen mijn netten neerleggen en achter Jezus aangaan. Ik had daar nog geen duidelijke voorstelling van en vond het voorgangerschap een voor de hand liggende optie", aldus Kerst Sikkema, lid van Baptistengemeente De Rank in Utrecht, over zijn motivatie om aan het Seminarium in Bosch en Duin te studeren. Kerst woont nu in Engeland waar hij binnen twee jaar het London Bible College hoopt af te ronden.

Kerst wilde ook graag zijn persoonlijke relatie met God meer uitdiepen, maar dit bleek in het academische klimaat van Utrecht niet altijd gemakkelijk te zijn. "In het onderwijs ging het meer om het inzicht in het bedrijven van de theologische wetenschap dan om het verkrijgen van kennis van God. Het eerste was wel waardevol, maar voerde soms te veel de boventoon voor iemand als ik die niet studeerde om opgeleid te worden tot wetenschapper", licht hij toe. "Zeker als je in je leven mensen graag dicht bij God wilt brengen, is geestelijke voeding heel belangrijk. Het was soms moeilijk daarin een balans te vinden, als je zelf nog allerlei dingen over het leven in Christus moet ontdekken."

Pastoraat

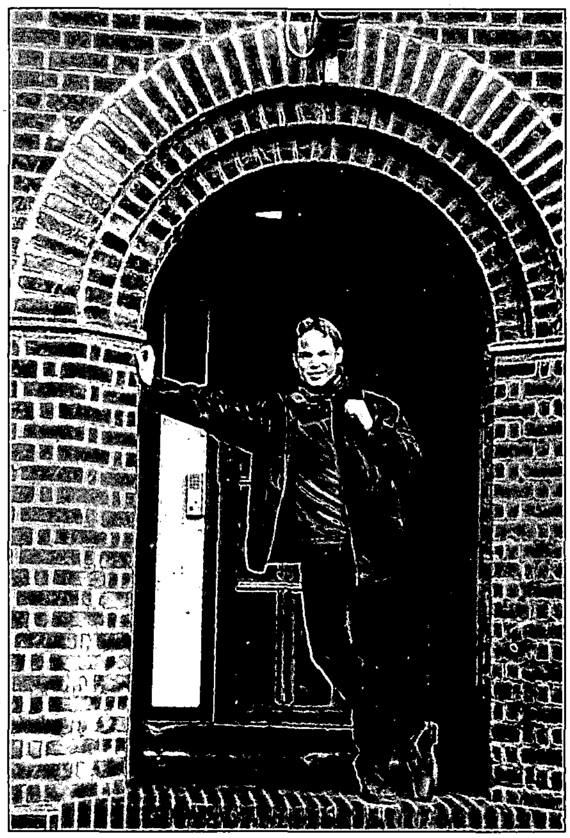
Kerst is in 1993 aan het Seminarium begonnen en kan na afronding van de eindscriptie afstuderen. "De studie aan de universiteit en het seminarium heeft bijgedragen aan het doordenken van mijn geloof en het ontwikkelen van bepaalde vaardigheden die je gebruikt bij het leiden van een dienst of het uitoefenen van pastoraat." Hij voelt zich vooral getrokken tot pastoraat. "Het is een natuurlijke interesse voor wat er in mensen omgaat, het luisteren naar hun verhaal. Ook heb ik in mezelf de behoefte ontdekt mensen uit te nodigen met hun hele hebben en houden bij God te komen of met hen te spreken over hoe zij God een plaats geven in hun leven. Verder heeft het me geholpen persoonlijkheid, theologische kennis en spiritualiteit dichter bij elkaar te brengen. Want Jezus volgen omvat je hele persoon en je hele leven."

Bediening

De Music & Worship afdeling aan het London Bible College ziet Kerst Sikkema als een specialisatie. "Lofprijzing is altijd wel aanwezig geweest in mijn leven met God, maar een paar jaar geleden merkte ik dat het goed mogelijk is dat hierin een bediening voor mij is weggelegd. Toen ben ik op onderzoek uitgegaan wat resulteerde in mijn vertrek naar Londen. Het is moeilijk zo'n proces samen te vatten, maar ik kijk met dankbaarheid terug op hoe ik hier uiteindelijk terecht gekomen ben. Ik denk vaak terug aan psalmverzen waarin staat dat als wij ons in de Heer verlustigen, Hij ons de wensen van ons hart zal schenken (Psalm 37:4) en dat Hij ons door de storm veilig zal brengen naar de haven van onze begeerte (Psalm 107:30)." Kerst is enthousiast over zijn studie in Londen. "Ik heb hier de gelegenheid me te concenteren op het ontwikkelen van mijn muzikale vaardigheden. Ook worden we aangemoedigd om de zangleiding voor onze rekening te nemen in kerkdiensten, op stageplaatsen en dergelijke. Dat geeft je de gelegenheid om buiten de bescherming van LBC te ontdekken hoe God je gebruiken kan. Ook leer ik veel van het bezoeken van verschillende kerken die hier in Londen hun eigen al dan niet bruisende karakter hebben."

Gods aanwezigheid

"God is in staat veel meer te doen dan wij ons kunnen voorstellen", stelt Kerst. "Dat dit waar is, heb ik ontdekt toen ik me geroepen voelde om mensen door lofprijzing en aanbidding te leiden in Gods aanwezigheid, maar nog niet van het bestaan van deze opleiding wist. Hier op LBC zie ik dat God aan het werk is in mijn leven en in dat van anderen. Ook heb ik gemerkt hoe aanbidding en pastoraat heel goed in elkaars verlengde kunnen liggen. Via aanbidding kun je mensen in Gods aanwezigheid brengen. En waar God aanwezig is, kan Hij mensen dicht bij zijn hart brengen, hen vertroosten en genezing bieden."

H. Sikkema

Kerst Sikkema voor een studentenhuis op het terrein van het London Bible College.

Waar zijn Baptisten het over eens? Het theologisch primaat van de lokale gemeente

Door: Anne de Vries

Plaatselijke gemeente

Denkt u bij primaat ook meteen aan apen? Nou, dat bedoel ik niet. Ik bedoel: de plaatselijke gemeente van de Heer heeft het laatste woord over de theologie – de leer over Christus, naar de Schrift en geleid door de Geest. Het is onze diepe overtuiging dat de gemeente van de Heer (waar Hijzelf in het midden is als ze in Zijn naam samen zijn gekomen) de beslissingen neemt in geloofsvraagstukken. Waarom is dat zo bijzonder? Omdat de kerkgeschiedenis heel wat andere antwoorden heeft opgeleverd zoals een paus of een synode.

Geen paus, geen synode!

De Baptisten hebben geen paus. We hebben wel een unie en een wereldorganisatie (van ongeveer 40 miljoen Baptisten!), maar de president heeft voornamelijk een organisatorische rol. Er is niet één persoon op een centrale positie die de theologie bepaalt en die gezag heeft over unies en gemeenten.
We hebben ook geen synode. Dat is een landelijke vergadering van kerkleiders, die zich beslissend kan uitspreken over geloofszaken en de plaatselijke kerk heeft dat maar te volgen. Mensen die de unie niet kennen zijn meestal verbijsterd wanneer ze er achter komen wat de unie allemaal niet doet – ik bedoel dat letterlijk: Wat de unie allemaal niet mag doen, wat buiten haar bevoegdheden valt (hier heb ik wel wat aardige anekdotes over...). De unie is een federatie van plaatselijke Baptisten Gemeenten, die precies zoveel mandaat heeft als de gemeenten bereid zijn te geven. De unie beslist niet over geloofszaken. Sommigen vinden dat een ramp – ik niet. Ik vind het een zegen. Het doet recht aan het bijbelse feit dat de plaatselijke gemeente voluit Lichaam van Christus is.

Dominee of kerkenraad?

Het is een grote verleiding, misschien zelfs verzoeking om theologie in handen van dominee of kerkenraad te leggen. Want de dominee bijvoorbeeld heeft er voor geleerd. Wanneer het vanaf de preekstoel verkondigd wordt, moet het wel Gods woord zijn! (Ik zou daar niet te zeker van wezen.) Niet de dominee bepaalt de geloofsleer van de gemeente. De voorganger heeft wel een belangrijke taak in het helpen van de gemeente om het woord van God te verstaan. Maar uiteindelijk beslissend is de gemeentevergadering, waarin voor en tegen kan klinken en de Geest spreekt door vele monden en er komt tenslotte ook eenduidigheid over wat de goede leer is. Dezelfde argumenten gelden ook voor de kerkenraad. Ik zal niet ontkennen dat er in evangelisch Nederland ook de presbyteriale variant bestaat en met vrucht werkt. Dat betekent: De raad leidt geestelijk de gemeente, die instemt met die leiding. Ik vind dat uiteindelijk niet de goeie gang van zaken. Want het risico is levensgroot aanwezig dat het gelovigen onmondig maakt. En een kleine groep die alles te zeggen heeft, maakt de totale groep kwetsbaar. Voor je het weet, zit je op een dwaalspoor met elkaar. Een hele gemeente breng je zomaar niet van de weg af.

De gemeente dus

Daarover zijn Baptisten het toch wel eens. Hoezeer we ook domineesgemeenten zijn geworden, ten diepste weten we dat niet de dominee het voor het zeggen heeft, maar de gemeente van de Heer. Het is dus de kunst die aan het woord te krijgen. Daarmee bedoel ik: Bijbelstudie in groepsverband, schriftonderzoek, een doorgaand geloofsgesprek waarin de gemeente van nu kan reageren en antwoorden op vragen en uitdagingen van nu.
De gemeente kan dat ook. Niet dat de vergadering onfeilbaar is; ook gemeenten nemen wel eens domme beslissingen. Maar dat gebeurt verrassend weinig. Meestal zijn de collectieve besluiten weerklank van levenswijsheid en schriftkennis, gevoed door Schrift en Geest. Het is niet een route zonder gevaren, maar de beste die ik ken, en die het dichtst ligt bij de Nieuw Testamentische gemeente en het meest recht doet aan het algemeen priesterschap van gelovigen.

Ds. Anne de Vries is voorganger van Baptistengemeente Hengelo-Centrum.

Archieffoto Y. Postma

De unie is een federatie van plaatselijke Baptisten Gemeenten, die precies zoveel mandaat heeft als de gemeenten bereid zijn te geven – en geen millimeter meer.

In beeld: Baptistengemeente Haulerwijk

"Als gemeente willen we er zijn voor anderen"

Door: Mariska Oegema

"Baptistengemeente Haulerwijk is een vergrijsde gemeente; de gemiddelde leeftijd van de leden ligt boven de zestig jaar. Het uitgangspunt is dat de Heer ook onze gemeente wil gebruiken, ook in de toekomst. Stel dat Jan – een fictief persoon – zoekende is en bij ons terecht komt, Jan die familie, vrienden en collega's heeft; je weet nooit welk effect zijn bezoek aan onze gemeente heeft. Daarom willen we als gemeente klaarstaan om bezoekers als Jan te ontvangen, zodat zij warmte in onze gemeente mogen ervaren. Met elkaar mogen we Gods liefde uitstralen en er zijn voor onze omgeving. Het is niet aan ons of de gemeente snel of langzaam groeit. Wel is het heel belangrijk dat de gemeente doet waar ze goed in is, de Heer doet de rest", aldus ds. S. Stadens, sinds anderhalf jaar parttime voorganger van gemeente Haulerwijk.

A. van der Tuuk

Baptistengemeente Haulerwijk viert dit najaar haar 125-jarig bestaan.

"Van oudsher is Haulerwijk een typisch veenkoloniale gemeente. Veel mensen werkten vroeger in de veenontginning. De veenarbeiders vormden een vrij arme bevolkingsgroep, de mensen hadden weinig onderwijs genoten en waren minder mondig", geeft br. J. Groeneveld aan, penningmeester van Baptistengemeente Haulerwijk. "Kenmerkend voor de gemeente in die tijd was de grote zondagsschool; vele kinderen uit Haulerwijk kwamen naar onze zondagsschool. Met de Kerst namen de kinderen hun ouders ook mee als de zusterhulp gebreide kledingsstukken uitdeelde. Dit was een heel welkome aanvulling voor met name de arme gezinnen, iedereen was hier erg dankbaar voor." Na de oorlog trokken veel inwoners van Haulerwijk naar het Westen voor werk in de industrie. "Dit had ook zijn invloed op de gemeente, hoewel het ledenaantal maar licht daalde. In de jaren zeventig kwam een kentering en stopte de uittocht naar het Westen. In die tijd werden de mensen mobieler, waardoor de noodzaak minder groot was om in die plaats te wonen waar je werkte. Zo werd Haulerwijk en omgeving een overloopgebied voor mensen die in Groningen werkten, maar niet in de grote stad wilden wonen", geeft de penningmeester aan. "Onze gemeente heeft altijd een grote jeugdgroep en een zondagsschool gehad, maar door de vergrijzing in de gemeente is de zondagsschool ter ziele gegaan. Met de komst van twee jonge gezinnen zoeken we nu naar mogelijkheden om deze kinderen goed te kunnen opvangen."

A. van der Tuuk

"Het is heel bemoedigend dat er steeds weer doopdiensten zijn", aldus br. Groeneveld.

Schade

Begin jaren tachtig maakte Baptistengemeente Haulerwijk een scheuring mee, waardoor een Unie- en een onafhankelijke baptistengemeente ontstonden. "Grote onge-

rustheid over bepaalde zaken heeft uiteindelijk geleid tot een scheuring, ondanks lijmpogingen van de Unie", geeft br. Groeneveld aan. "Dit is heel jammer; de gemeente heeft er veel schade door ondervonden en het ledenaantal halveerde tot dertig personen. Het heeft lang geduurd voordat we er weer bovenop kwamen, mede omdat het voor een kleine gemeente heel moeilijk is een predikant aan te trekken. Via geniale constructies lukte het altijd wel een voorganger van buiten te vinden die ook huisbezoeken deed en bijbelstudies leidde. De laatste vier jaar heeft ds. Wijchers senior zich voor meer dan 120 procent voor onze gemeente ingezet en sinds anderhalf jaar is ds. Stadens, beheerder van de Strubben, onze voorganger waar we heel dankbaar voor zijn."

Bezinning

Vorig jaar heeft Baptistengemeente Haulerwijk een bezinningsavond gehouden waar de leden met elkaar nadachten over de vraag 'Hoe zijn wij als gemeente bezig en waar willen we naar toe?'. "We proberen uitbreiding te krijgen, maar dat in een dorp van 3000 inwoners twee baptistengemeenten zijn, werkt in ons nadeel", aldus br. Groeneveld. "Ondanks de vergrijzing en het doormaken van een moeilijke periode is de gemeente vol vitaliteit; de mensen voelen blijdschap van binnen dat zij naar de gemeente mogen gaan. Ook is het heel bemoedigend dat er steeds weer doopdiensten zijn. Hierin mogen we de leiding van de Heer bespeuren."
"Op die bezinningsavond bleek ook dat de gemeente echt iets te zeggen heeft in Haulerwijk. Ons gezamenlijk doel is ons ten dienste stellen van anderen in onze omgeving waar we wonen en werken", aldus voorganger Stadens. "Daarbij is de gemeente ook naarbinnen gericht, want hoe je met elkaar gemeente bent, straal je ook weer uit naar buiten. In september starten we met de GBS (Gemeente Bijbel Studie, red.) om te leren uit Gods Woord, om samen over het onderwerp te praten en met elkaar het geloof te delen. Wat iemand ten diepste vanbinnen bezighoudt, uit men bijna niet naar elkaar – dat merk je in heel Haulerwijk. Door om de veertien dagen bij elkaar te komen rond Gods Woord, leren we elkaar beter kennen waardoor we nog meer voor elkaar kunnen betekenen en daarmee ook voor onze omgeving."

A. van der Tuuk

Br. J. Groeneveld en ds. S. Stadens.

Interkerkelijk contact

"Als rode draad door de geschiedenis van onze gemeente loopt de samenwerking met de plaatselijke kerken in Haulerwijk; er is al jaren goed interkerkelijk contact. Zo vinden er gezamenlijke diensten plaats op 2e paasdag, 2e pinksterdag, 2e kerstdag en op nieuwjaarsdag, waarbij de spreekbeurten van predikanten rouleren", vervolgt br. Groeneveld. "De gemeente wil open staan voor haar omgeving en ervoor zorgen dat wie dat wil een plek vindt bij ons door er ook daadwerkelijk voor anderen te zijn. Daarbij zoeken we voortdurend naar nieuwe vormen die mensen aanspreken. Zo werden vanwege Pasen stille-weekactiviteiten gehouden; ontmoetingen op donderdag, vrijdag en zaterdag waarbij diegenen die dat wilden bijvoorbeeld een gedicht konden voordragen, een schilderij konden laten zien of een lied konden opgeven. Verder werd gezamenlijk met andere kerken het Avondmaal gevierd. Onze voorganger Stadens bediende het Avondmaal, terwijl ouderlingen uit andere kerken aanzaten. Deze activiteiten sloegen erg aan in het dorp en de andere kerken uit Haulerwijk wilden graag over onze schouders meekijken", aldus br. Groeneveld. Volgens ds. Stadens heeft het houden van de stille week voor een gemeente met veel ouderen ook een andere belangrijke functie dan alleen het op een bijzondere manier toeleven naar Pasen. "Veel ouderen hebben in hun leven een verdrietige periode meegemaakt of zitten hier nog middenin. Zij kunnen in die stille week veel kwijt; zij kunnen in hun beleving veel meevoelen en ook een stuk troost ontvangen."
De schoolgezinsdiensten zijn ook een interkerkelijke activiteit in Haulerwijk in samenwerking met de scholen. "De laatste keer mocht ik de schoolgezinsdienst leiden, welke door zo'n 500 mensen werd bezocht", geeft br. Stadens aan. "De dienst heeft op veel mensen indruk gemaakt. Er was een ontspannen sfeer en er werd gelachen, dat spreekt mensen aan. Het Evangelie is ook een vrolijk gebeuren, het is de blijde boodschap van de Here Jezus; dat mag dan toch ook in de diensten blijken."

Goede herinneringen

Ook de zangavonden uit de bundel van Johannes de Heer worden in Haulerwijk gewaardeerd. "De kerk zit dan stampvol. Het is heerlijk om samen te zingen", vertelt de penningmeester. "Bovendien blijkt uit die contacten dat onze gemeente bekend staat als een gemeente waar je met je noden terecht kunt. Hoogstwaarschijnlijk is dit beeld ontstaan door de invloed van de zondagsschool vroeger, omdat veel volwassenen uit Haulerwijk goede herinneringen hebben aan de tijd dat zij als kind op onze zondagsschool zaten."
Hoewel de zangavonden in eerste instantie bedoeld waren als evangelisatieactiviteit, hoort evangelisatie volgens br. Stadens ook op een heel andere manier in de gemeente gestalte te krijgen. "Het uitdragen van het Evangelie heeft allereerst te maken met onze levenshouding. Hoe staan wij als christenen in het leven, hoe blijkt onze relatie met de Heer uit ons dagelijks leven en hoe gaan wij als christenen met elkaar om, leven we in goede harmonie met elkaar? Dat is o zo belangrijk. Evangeliseren is dan ook een levenshouding, niet een bepaald systeem. Een ieder persoonlijk en ook de gemeente als geheel mag iets te betekenen hebben voor de omgeving. Daar gaat het om."

Baptistengemeente Haulerwijk bestaat 125 jaar

Baptistengemeente Haulerwijk is anno 1877 gesticht. Dit 125-jarig jubileum wordt zondag 13 oktober feestelijk gevierd. Hoe deze middagdienst eruit zal zien, moet nog een verrassing blijven. De gemeente grijpt dit jubileum ook aan om te sparen voor een nieuw orgel, omdat het huidige orgel door slijtage ten einde is. Allerlei activiteiten worden ontplooid om voor dit goede doel geld bijeen te krijgen. Te zijner tijd volgt meer informatie in *De Christen* over het 125-jarig jubileum van Baptistengemeente Haulerwijk.

Pleidooi voor evenwichtige

Door:

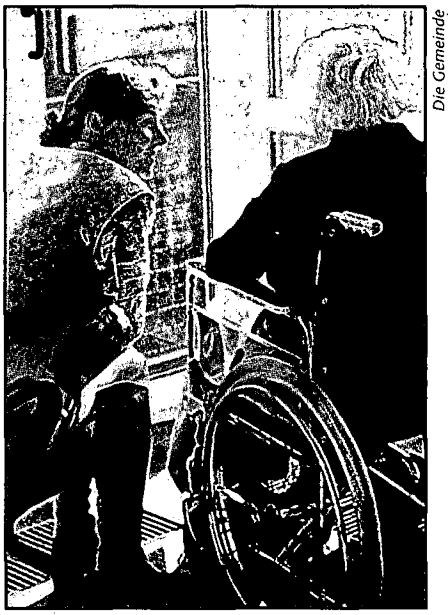
A*mper twee dagen na de nationale dodenherdenking volgde er een andere en langduriger herdenking. Pim Fortuyn, die bruut vermoord was omdat hij, aanstaand politiek leider, een andere mening had. Ook voor hem werden talloze bloemen neergelegd. Wat te denken over vrije meningsuiting, verdraagzaamheid en tolerantie? Een pleidooi voor een evenwichtige houding inzake tolerantie.*

De feiten

Ineens worden we opgeschrikt: door een brute, afgrijselijke daad schijnt iemand de macht te hebben. Op een bepaald moment wordt de politieke geschiedenis van ons land een wending gegeven. Andere zaken worden ineens heel betrekkelijk. De berichtgeving over de situatie in Israël werd een dag volledig stopgezet. Nadien werd Fortuyn een martelaar, een gedemoniseerde en zelfs een enkele keer een messias genoemd. Zeker, wie zo optreedt als Fortuyn kan verzet verwachten. Hoeveel gelijk hij ook heeft. Maar hoe gaan we daarmee, zeker als christenen, om?
Tolerantie is een term die ons volk niet vreemd is. Dat heeft zeker met het godsdienstige karakter van velen in onze geschiedenis te maken. Als het, oorlogstijden niet mee gerekend, om politieke moorden gaat dan noemen we graaf Floris V (1296), prins Willem van Oranje (1584), de raadspensionarissen Johan van Oldenbarnevelt (1619) en Johan de Witt (1672).
Het zet ons opnieuw aan het denken. Als dít mogelijk is, waar is dan de grens? We werden er diep door getroffen.We hoorden al ettelijke keren van opstand tegen het gezag: ouders, leraren en andere leidinggevenden. Mensen worden reactionair uit onvrede of omdat ze hun zin niet krijgen. Een té ver gaande tolerantie kan er de oorzaak van zijn.

Onderscheiding

Tolerant en verdraagzaam zijn, twee termen die bijna alles met elkaar te maken hebben. Als het gaat om *verdraagzaamheid* dan kunnen we de pijn nog verdragen. We accepteren, zijn mild, kunnen respect en begrip opbrengen en hebben (meestal) geduld. Over *tolerantie* moet meer gezegd worden. Het woord tolerantia (Latijn) duikt in onze geschiedenis op in 1548 en had vooral de betekenis van verdragen, dulden. Dit begrip houdt echter veel meer in. Het omvat zowel verdraagzaamheid als ruimdenkendheid, toegeven, gedogen, toelaten, toestaan en aanvaarden. Hier spelen belangrijke zaken mee, bijvoorbeeld in iets dat afwijkt van wat toegestaan is. In de medische wereld en in de techniek zijn daarvoor normen vastgesteld.
Zo kunnen we zeggen dat tolerantie, meer dan verdraagzaamheid, met *ethische keuzes* te maken heeft. Ook in godsdienstig opzicht. Er hoeft van ons geen houding van vrijblijvendheid of onverschilligheid gevraagd te worden. Evenmin dat onze waarheidspretentie gerelativeerd wordt. Een gescheiden privémoraal en een algemeen aanvaarde moraal willen wij elkaar ook niet voorhouden. Wel wordt ons liefde en offerbereidheid gevraagd. Voor zieken, armen en gekwetsten. Solidariteit met achtergestelden, hen die lijden door vrouwenbesnijdenis of eerwraak van de familie, de mens zonder God en zonder deel aan Zijn heil. Dan is onze opdracht: als christen liefdevol

Die Gemeinde

Die Gemeinde

getuigen van de waarheid die door het geloof in Jezus te vinden is.

Gevolgen

We hebben gemerkt dat in een aantal gevallen tolerantie als een ideaal, bijna als ideologie nagestreefd wordt zoals in de tijd van de Verlichting. Dan moet men het eens zijn over het zelfbeschikkingsrecht, het moeten voltrekken van homohuwelijken als ambtenaar van de burgerlijke stand, standpunten van functionarissen in de gezondheidszorg als het gaat om legalisering van abortus, euthanasie, de zondagsarbeid in de 24-uurseconomie, het gedoogbeleid enzovoorts. Joodse leiders in ons land maken zich bezorgd over de *verregaande tolerantie*. "Elke keer als er uitspraken gedaan worden vanuit de religieuze ethiek, kennen degenen die dit niet willen horen als enig weerwoord de term intolerantie. Hoe lang nog blijft er ruimte binnen de Nederlandse samenleving voor mensen die abortus, euthanasie en het gedoogbeleid met betrekking tot drugs en al die andere verworvenheden van de moderne samenleving blijven afwijzen?", vraagt de orthodoxe rabbijn L. v.d. Kamp zich in juni 2001 af. Het gedoogbeleid van onze regering is de laatste maanden dan ook niet voor niets flink aangevallen. Oud- premier van Agt zei het op 24 januari 2001 tijdens de Come-

houding inzake tolerantie

. Prost

niuslezing zo: "In media, expositie, theater en cabaret wordt vaak de spot gedreven met wat voor christenen heilig en dierbaar is. Christelijke waarden worden vaak in schampere, soms honende termen besproken. Te vaak komt het voor dat christenen niet meer durven uitkomen voor het geloof omdat zij belemmerd worden door hun eigen onzekerheid of zich gemakzuchtig voegen naar de meesmuilende mode... Het gezin is niet meer de norm. Tolerantie stelt ook eisen zoals maat houden: hoeveel overlast berokkenen we niet aan geestverwanten." Maat houden, grenzen stellen. Vraag het stichting De Hoop in Dordrecht, wat zij van tolerantie denkt. Zij zal antwoorden dat bij het vestigen van koffieshops steeds meer jongeren puur door softdrugsgebruik in de problemen komen. Vervolgens melden zij zich aan bij De Hoop. Zonder grenzen groeien wij en onze kinderen in onveiligheid op. En té ver gaande tolerantie ten opzichte van niet-christenen kan leiden tot verloochening van de christelijke boodschap. We moeten wel op de hoogte zijn hoe anderen leven en wat zij denken en geloven. Om zo dicht bij hen te staan en zij van ons en onze Heer kunnen gaan houden.

Bijbelse evenwichtigheid

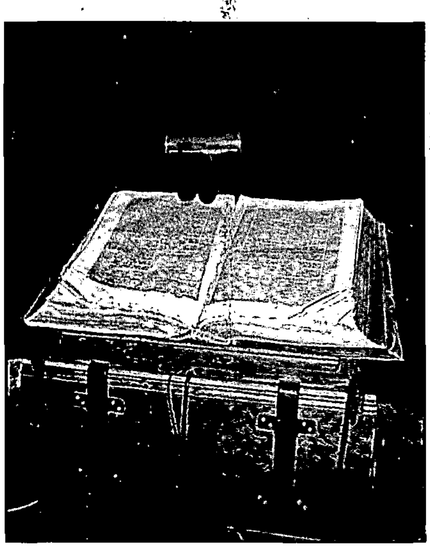
Als er sprake is van verdraagzaamheid (het begrip tolerantie komen we in de Bijbel niet tegen), dan kunnen we spreken van *goddelijke verdraagzaamheid*. We lezen in Nehemia 9:30: "Vele jaren was U lankmoedig over hen (de Israëlieten) en vermaande hen door uw Geest, door de dienst van Uw profeten, maar zij gaven daaraan geen gehoor." Johannes reageerde verbaasd over de wonderen die mensen deden, terwijl zij Jezus niet volgden. Jezus (Lucas 9:50) zei tegen hem: "Wie niet tegen Mij is, is voor Mij". Paulus roept de gelovigen op (Romeinen 15:1) "de gevoeligheden van de zwakken te verdragen". Zelfs als het om vervolgingen gaat, stelt dezelfde apostel "dat we deze verdragen", 1 Korintiërs 4:12. "Uw vriendelijkheid zij alle mensen bekend" houdt hij ons voor (Filippenzen 4:5). Dat laatste houdt onze juiste manier van leven in. God zelf doet zijn werk: "Niet door kracht, noch door geweld, maar door mijn Geest", zo luidt Zacharia 4:6. De geloofsovertuiging groeit innerlijk, wordt niet van buitenaf aan mensen opgedrongen. Daarvan zei Jezus immers: "Indien iemand achter Mij wil komen... en mijn discipel wil zijn" (Matteüs 16:24).

Archief De Christen

Hoe lang nog blijft er ruimte binnen de Nederlandse samenleving voor mensen met een christelijke levensstijl?

Er is ook een *heilige onverdraagzaamheid van God*. Hij verdroeg in de dagen van Jesaja het onrecht niet dat Juda en Jeruzalem naast hun godsdienstigheid bedreven. Eens beschuldigden Farizeeën Jezus ervan dat Hij boze geesten uitdreef door de duivel. Zijn antwoord was dat de duivel zelf te gronde zal gaan doordat hij tegen zichzelf verdeeld is. Want "wie niet met Mij is, is tegen Mij" (Lucas 12:30). De waarheid was ook dat Jezus moest lijden en sterven om de zonden van de wereld. Toen Petrus dat wilde voorkómen sprak Jezus de harde woorden: "Satan, ga weg, achter Mij, gij zijt Mij een aanstoot" (Matteüs 16:23). Petrus hield geen rekening met de bedoelingen van God. Ten slotte: in Openbaring (2:2,3) roemt de Heer de Efeziërs "die de kwaden niet kunnen verdragen en hen op de proef gesteld...en hen leugenaars bevonden hebben". En dat mensen, naar Gods verlangen, overal tot bekering moeten komen staat vast (Handelingen 17:30).

Archief De Christen

Onze identiteit

Elk respect en waardering voor het andere en anderen vereist ook respect voor dat wat we zelf hebben verworven. We kunnen onze identiteit niet verloochenen. Zeker niet onze *nieuwe identiteit* die we hebben gekregen door het kindschap van God. En uit geen ander boek dan de Heilige Schrift en door geen andere geest dan de Geest van God zijn wij door het geloof tot die overtuiging gekomen. Dan kunnen we de toepassing van normen en waarden niet overlaten aan particulier initiatief.. in onze keuzes houden we met die van de Heer rekening.
Er zijn dus grenzen aan de verdraagzaamheid en grenzen aan de tolerantie. Opdat we in vrijheid en veiligheid kunnen leven. Onder Gods nimmer aflatende zorg.

Woorden uit de Bijbel

Uw Koninkrijk kome

(Mattheüs 6:10)

Door: Jannes Hofman

Hemelstaarders?
Kaj Munk vertelt in zijn klein bijbels dagboek dat zijn leermeester had deelgenomen aan een grote christelijke openluchtbijeenkomst in Duitsland. Door toedoen van een vurige spreker raakten alle deelnemers in trance en leek men op het punt te staan het aardse te verwisselen met het hemelse. Het wonder leek in vervulling te gaan dat allen vervuld zouden worden met de Heilige Geest, allen in tongen zouden gaan spreken en dat Christus' komst zou aanbreken. Toen riep een Engelsman dwars over al die hoofden heen in een erbarmelijk Duits: "Wir müssen Gottes Wille tun". Gods wil moeten wij doen.
Moeten wij dit verstaan onder het gebed van Jezus: Uw koninkrijk kome? Dat wil zeggen: Wij moeten Gods wil doen?
Of gaat dit gebed alleen over de toekomst? Moeten wij starend en verlangend uitzien naar de hemel, of is het gebed om het Koninkrijk een gave en opgave voor ons, hier en nu? Vaak werd dit gebed vertaald als een opdracht voor ons. Zo ook bij Luther en Calvijn.

Het Koninkrijk nu
Bij Miskotte las ik dat het wezen van de kerk een eeuwig verzet is tegen de bestaande orde in deze wereld. Een orde, die beheerst wordt door zonde en onrecht. Het is niet goed hier op aarde. Hier in ons land niet, daarginds niet, en zelfs niet in de gemeente van Christus. Voortdurend verlangt de gemeente naar dat betere en roept daartoe op. Zij protesteert tegen de gang van zaken. Als de kerk geen protestbeweging meer is, houdt zij op kerk te zijn.
Zo is ook het gebed een continu verzet tegen de wereld hier en nu. In het gebed spreken wij het verlangen uit naar een andere wereld en roepen wij God op in onze wereld door te breken. Vooral in het Onzevader zit dat heimelijk verzet tegen deze wereld.
Het Koninkrijk van God heeft ook alles te maken met deze aarde. Dat Rijk is er, hier en daar, zo af en toe. Je zou het Koninkrijk kunnen weergeven met woorden als: heerschappij van God, of: geloof. Waar geloof is, waar Christus mag komen wonen en heersen, daar is Gods Rijk onder ons.
Het gebed om het Koninkrijk zou dan een oproep aan ons kunnen zijn Gods heerschappij werkelijkheid te laten worden onder ons en door ons. Een oproep aan ons allen, eerst Gods Koninkrijk te zoeken en Zijn gerechtigheid, opdat deze wereld Gods wereld wordt.

Het Rijk kome
Bij Lohmeyer las ik dat het in dit gebed vooral draait om dat woordje "komen". Dat komen is de essentie van het gebed.
Wij blijven bidden om de komst van Gods Rijk, ook de generaties na ons, totdat God zijn Rijk vestigt. Dan pas wordt Gods Rijk werkelijkheid.
Die combinatie van die woorden "komen" en "koninkrijk" vinden wij slechts enkele keren in de Bijbel, en dan ook alleen maar in de evangeliën. Dat Gods Rijk kome, dat is nieuw.
Wel komen wij de hele Bijbel door het verlangen en het gebed tegen dat God ons gebed verhoort en afdaalt om ons te hulp te komen. Aangrijpend zijn de smekingen van mensen tot God, dat God toch reddend Zijn macht zal aanwenden. Wij bidden: Heer, kom redden.
Maar Jezus leert ons hier te bidden om de komst van Gods Koninkrijk, dat is wat anders.

Maranata, Heer, kom
Mogelijk werd dit gebed aanvankelijk bij het Avondmaal gebeden. Maranata, Heer, kom (1 Korintiërs 16:23). Wees er nu bij. Dat wij in de tekenen van brood en beker U zien en ervaren. Maar het gebed gaat verder. Bij het Avondmaal zien wij ook verlangend vooruit. Dat wij in het Koninkrijk aan Gods tafel zullen zitten. Dit aanzitten in Gods Rijk zal eens, op Gods tijd, werkelijkheid worden.
In het gebed "Uw Rijk kome" wordt naar dit moment uitgezien.

A.R. Oegema

Moeten wij starend en verlangend uitzien naar de hemel, of is het gebed om het Koninkrijk een gave en opgave voor ons, hier en nu?

Uit de geschiedenis van het Christendom:
naar andere werelddelen (2)

Door: Elze Luikens

In met name Midden- en Zuid-Amerika werd de katholieke kerk de overheersende, kregen protestanten de eerste eeuwen hoegenaamd geen voet aan de grond en werd er de europees-katholieke kerkorganisatie overgebracht. Toch zorgde de grote afstand tussen Europa en Amerika ervoor dat laatstgenoemd werelddeel een eigen katholiek gezicht kreeg. Dit blijkt nog steeds uit een grote nadruk op de Moeder Mariaverering, de massa-

Vanuit Amerika hebben opwekkingsgolven Europa bereikt.

le geestesvervoeringen tijdens processies; de innig beleefde Godaanbidding, plus allerlei van oorsprong natuurgodsdienstige elementen, waaraan de nazaten van de indianen hebben weten vast te houden. Noord-Amerika, met een niet uit te vlakken groot aantal katholieken uit verscheidene Europese landen, genoot echter vooral na 1600 bekendheid als de 'proeftuin' van en voor allerlei protestantse richtingen. Independenten, Congregationalisten, Baptisten, Puriteinen en Methodisten werden in het 'land of the free' veel minder obstakels in de weg gelegd dan in het 17de en 18de eeuwse Europa. Ook groeide in Noord-Amerika, wellicht door de grootsheid van het weidse land, een christelijke geloofsovertuiging, die minder acht sloeg op de rede en de kerkelijke traditie. Hieruit voortgekomen Opwekkingsbewegingen beschouwden de kracht en de werking van de Heilige Geest als dé levensbasis voor iedere gelovige. Vanuit Amerika hebben deze 'opwekkingsgolven' Europa bereikt, waarover later meer. Uiteraard gingen ook anglicanen en lieden van calvinistische origine naar de Nieuwe Wereld, maar ze genoten er niet die staatkundige voorrechten waaraan ze in het thuisland zo gewend waren geraakt.

Traditierijker

Troffen de Europeanen in Amerika weliswaar indianenbeschavingen aan, die kort na hun aankomst ten onder zijn gegaan, in Azië lagen de zaken anders. De Chinese, Indiase en Japanse culturen waren ouder en traditierijker en kenden een religie, die niet zo maar één-twee-drie te overwinnen was. Eerder was het tegenovergestelde het geval. Het Hindoeïsme, Boeddhisme en Confucianisme waren zelfs ouder dan het Christendom. De eerste handelscontacten verliepen daarom stroef en werden slechts mondjesmaat toegestaan. Zo hadden de Portugezen in Goa(India) een handelspost, waar weliswaar in hoofdzaak Franciscaner monniken rondliepen, maar die waren er alleen voor het zielenheil van hun eigen landgenoten.
Met de komst van de jezuïet Franciscus Xaverius (gest. 1552) werden de inmiddels begonnen missieactiviteiten pas echt succesvol. Maar ook hier gold dat de economische belangen van de Portugezen niet in het gedrang mochten komen. In China gingen enkele missionarissen na een aanvankelijk pover bekeringssucces ertoe over om zich naar de Chinese wijze van doen en laten te gedragen. Daarbij wilden ze uitgesproken positieve elementen uit christendom en boeddhisme laten samensmelten. Zowel Rome als de Chinese keizer en elite waren hiervoor zo beducht, dat dit experiment verboden werd. Voor Japan lag de zaak weer anders.
Eerst mochten Portugese en na 1638 mochten enkele Nederlandse kooplieden via het eilandje Desjima contact leggen met de rest van het land. Onder Japanse edelen werd het een tijdje mode christen te zijn, totdat midden 17de eeuw een ommekeer volgde die gepaard ging met gewelddadige moordpartijen.

Zending

Nadat de Engelsen in de 18de eeuw met hun koloniale activiteiten op de voorgrond traden en in Zuidelijk Afrika, India en Australië de anderen verdrongen, kregen rond 1800 anglicaanse en Deense lutherse zendelingen in India de gelegenheid er zending te bedrijven. Maar meestal was het zo dat de mee overgekomen priesters en voorgangers slechts de godsdienst van hun eigen mensen onderhielden en zich hoegenaamd niet bekommerden om de oorspronkelijke bevolking. Ook in Australië importeerden de Engelsen er de godsdienstige verscheidenheid van het moederland. Omdat het gebied aanvankelijk gebruikt werd om hier in eigen land overbodig geworden bewoners (criminelen en misdadigers) te lozen, kwamen predikanten en zendelingen in de eerste plaats naar dit werelddeel om deze rauwe lieden, voor zover mogelijk, enige beschaving bij te brengen.

Verhaal apart

Afrika, ten slotte, is vooral voor de 19de eeuw een verhaal apart. De Europeanen gebruikten tot 1830 delen ervan om schepen en bemanning van voedsel en water te voor-

Onder Japanse edelen werd het een tijdje mode christen te zijn.

zien en om er zeker nog tot 1860 slaven weg te halen. Nadien begonnen met name Engelsen, Duitsers en Fransen zich hoofdzakelijk vanwege te verkrijgen machtsinvloeden voor dit werelddeel te interesseren. Toch was het niet enkel kommer en kwel: zo bracht de ontdekkingsreiziger en zendeling David Livingstone (1813-1873) niet alleen de bronnen van de Nijl in kaart, maar bracht hij er ook de Engelse versie van het 19de eeuwse Europees christendom.

Baptistengemeente Hoogezand Beukemastraat enthousiast over nieuwe zangbundel

Door: Hilda Fokkert-de Vries

De nieuwe bundel kwam eindelijk uit. Na vele jaren van inzet van de zangbundel-commissie was de klus geklaard. In oktober 2000 werd de nieuwe bundel geïntroduceerd op de A.V. in Emmen. Onze gemeente besloot om de bundel in februari 2001 in gebruik te nemen. Alles wat nieuw is, is vreemd, daar moet je aan wennen. Om dat wennen te bevorderen hebben we een voorzanggroep samengesteld die nieuwe liederen met de gemeente zou gaan instuderen. Dit om te voorkomen dat veel liederen ongebruikt zouden blijven. En wij wilden graag dat de gemeente de liederen uit volle borst zou kunnen blijven meezingen. (Wat wij baptisten zo graag doen!)

De eerste dienst met de nieuwe bundel kreeg een speciaal feestelijk tintje: voor aanvang van de dienst leerde de voorzanggroep de gemeente een nieuw lied aan, nummer 266: Heer der heren, Uw rijk kome. Een prachtig lied, waar veel positieve reacties op kwamen. In de dienst zong de voorzanggroep een paar liederen vierstemmig. Eén lied waarvan we veronderstelden dat de wijs enigszins bekend zou zijn (nummer 92: Oh God allerhoogste) en één 'gouwe – ouwe', waarvan de woorden veranderd waren (nummer 472: In het centrum van mijn hart Heer; voorheen laat m' U minnen, Gij Heer vraagt mij ...).
Tot aan de zomervakantie leerde de gemeente in totaal dertien nieuwe liederen aan. Dat betekende bijna wekelijks een nieuw lied.
Het enthousiasme maakte dat we ook in het afgelopen seizoen weer tien nieuwe liederen met de gemeente ingestudeerd hebben. (Maar nu minder frequent: circa eens in de drie weken.)

Vernieuwde woorden

Het zingen uit de nieuwe bundel was (en is soms nog) wennen. We zijn geneigd om bekende refreinen uit het hoofd mee te zingen, maar dan blijken de woorden vernieuwd te zijn. Dat is dus opletten geblazen. Maar het gaat steeds beter.
We constateren ook dat meer mensen letten op de noten (voor zover zij muzikaal onderlegd zijn). Dit verbetert de kwaliteit van de zang in de gemeente.

De zangbundel geeft ons een vierstemmige harmonisatie die over het algemeen niet moeilijk is te spelen (voor orgel en piano). Het leent zich ook goed voor vierstemmig zingen. Onze voorzanggroep studeert een nieuw lied dan ook altijd vierstemmig in. Ter introductie wordt het nieuwe lied vierstemmig voorgezongen. Daarna leert de gemeente de melodie regel voor regel aan.

Waardevol

U merkt het al: wij zijn blij met de nieuwe bundel. We hebben er hard aan gewerkt om ons thuis te laten voelen in onze nieuwe zangbundel. Alhoewel ik zelf, en velen in onze gemeente, graag uit de opwekkingsbundel zing, is onze nieuwe bundel zeer waardevol. Het treft mij vaak hoe de woorden van de verzen aansluiten bij de preek. De woorden zijn veelzijdig en over allerlei thema's zijn er liederen te vinden in de bundel. De melodieën zijn goed zingbaar en de woorden meer eigentijds.

Baptistengemeente Hoogezand Beukemastraat is een goed zingende gemeente met veel muzikaal talent. De voorzanggroep bestaat uit achttien mensen, die keer op keer met enthousiasme en discipline binnen 1 uur een lied vierstemmig hebben aangeleerd. Het resultaat is indrukwekkend mooi. Als groep zijn we bereid om in omliggende gemeenten eventueel support te verlenen. Het is mogelijk om onze werkwijze met u te delen, maar we kunnen ook een zangdienst op zondagavond in uw gemeente verzorgen. Mochten we u op enige wijze van dienst kunnen zijn, dan kunt u contact met ons opnemen. (Hilda Fokkert – de Vries, telefoon: 0598-396268)

Zr. Hilda Fokkert-de Vries is lid van Baptistengemeente Hoogezand Beukemastraat.

Baptistengemeente Hoogezand Beukemastraat

Een speciale voorzanggroep leert de gemeente liederen uit de nieuwe zangbundel vierstemmig aan.

Column

Als onze kinderen Mark en Sandra een weekendje op kamp zijn, hebben mijn vrouw Marga en ik het rijk alleen. Daar willen we van genieten. Vrijdagavond gaan we op bezoek bij vrienden en de volgende dag gaan we de hele dag uit! We verheugen ons er op. Als de zaterdag aanbreekt, vertrekken we een uur later dan gepland maar dat mag de pret niet drukken. We reizen eerst richting Hezingen. Daar zullen we binnenkort een tijdje op een camping logeren en we willen alvast even kijken waar we terecht komen. We reizen via Duitsland en na 100 kilometer komen we op Chaletpark 't Springendal aan. We worden hartelijk door de eigenares ontvangen en ze laat ons het huisje zien. We zijn er tevreden over en trekken verder richting Enschede. Met Enschede hebben we op de een of andere manier een speciale band. Ik ben er vroeger vaak bij familie op vakantie geweest en Marga vindt het een ideale plaats om te winkelen. In Enschede kunnen we even buiten de stad op een grote parkeerplaats staan en brengt de bus ons vervolgens gratis naar het centrum. Er is markt en het hele stadscentrum ligt overhoop. Zo zie je maar: overal wordt aan de toekomst gebouwd. Ondanks de hindernisbaan vermaken we ons prima en houden we het vol tot sluitingstijd. De bus brengt ons weer bij de auto en we vertrekken weer richting onze thuishaven, richting Hoogezand. Op een gegeven moment rijden we tegen Van der Valk in Hengelo aan. Het is de Van der Valk waar ook de AV van de Unie werd gehouden. We besluiten om nog niet te gaan eten. Het is nog wat te vroeg en we moeten dan ook na het eten nog te ver rijden. Even na Van der Valk komen we een tuincentrum tegen. Ze zijn er creatief bezig geweest. Ze hebben met bomen een aantal letters gevormd. Er staat: "Op weg naar....". Op de plaats waar hiervoor vier puntjes staan, staan kleine boompjes. Er moet van die vier boompjes nog een woord of cijfercombinatie gevormd worden. Ik veronderstel dat er komt te staan "Op weg naar 2003". Zeker weten doe ik het echter niet. Het blijft me onderweg verder wat bezighouden en het doet me denken aan de vraag: waar ben ik naar op weg. Tijdens de rit natuurlijk naar Hoogezand. Het doel staat me voor ogen maar hoe staat dat er eigenlijk met de rest van mijn leven voor? En bij jou?

Ds. Henk Wieringa

INTERNET-WEETJE

Toets 'jeugdavond' eens in op je zoekmachine. Leuke sites van jongeren van baptisten- en andere gemeenten verschijnen op het beeldscherm met bv. fotoverslagen van kampweekenden, nieuws over jeugdavonden en andere wetenswaardigheden.

Vriendschap

Een vriend heeft goeie oren
Hij luistert vaak voor twee
Een vriend wil werk'lijk horen
Hij denkt zelfs met je mee

Maar vriendschap wordt pas echt compleet
Als je Jezus kent
"Alzo lief had God de wereld"
volledig onderkent
en dan ook in je vriend
de zoon van God herkent.

Een vriend geeft zich volkomen
Hij draagt geen masker meer
Een vriend wil met je dromen
Hij geeft zich telkens weer

Een vriend kan met je delen
In vreugde en verdriet
Een vriend kan wonden helen
Hij is het die jou ziet

Een vriend wil recht door zee zijn
Hij kijkt tot in het hart
Een vriend kan soms heel klein zijn
Geeft steeds een nieuwe start

Een vriend begrijpt je buien
Hij breekt voor jou een lans
Een vriend kan niets verbruien
Na fouten volgt een kans

Een vriend spreekt niet slechts woorden
Hij overtuigt in daad
Zijn glimlach kan bekoren
Hij zegt waar het op staat

Een vriend bewaart geen afstand
Hij noemt jouw naam steeds weer
Hij neemt jouw hand in zijn hand
Je bent geen nummer meer

Een vriend is om te hebben
Maar meer nog om te zijn
Een vriend laat je ontdekken
Wie jij werkelijk kunt zijn

Ds. Henk Wieringa

Succes...

Voor iedereen die midden in de examentijd zit en voor alle anderen die nog voor het einde van dit schooljaar toetsen en verslagen moeten maken. Daarom sterkte met de laatste loodjes.

Samenstelling: Mariska Oegema

Baptistengemeente Kampen opent nieuwe kerk

Zaterdag 15 juni om 10.30 uur is de officiële opening van de nieuwe kerk van Baptistengemeente Kampen aan de Triangel 1.
Na een korte bijeenkomst in de nieuwe kerk zal ds. J.M. Zijlstra, oud-voorganger van onze gemeente, de naam van het nieuwe gebouw onthullen. Daarna zal br. A. Bennik, consulent van onze gemeente, een aantal duiven loslaten als teken van vrede voor de wereld.
's Middags is van 13.30 tot 15.30 uur open huis voor buurtgenoten, de bevolking van Kampen en IJsselmuiden en andere belangstellenden. Voor de kinderen zijn er dan speciale activiteiten. Zaterdagavond wordt de musical 'Jozef' opgevoerd, die eigen leden, vrienden en kinderen de afgelopen maanden hebben ingestudeerd. De musical begint om 19.30 uur.
Zondag 16 juni om 10.00 uur is er een speciale kinderdienst, geleid door br. P. Hoekstra. Deze dienst staat helemaal in het teken van muziek.

Br. Jan Nap

Vriescheloo

Baptistengemeente Vriescheloo viert op 25 en 26 mei haar 125-jarig jubileum. Zaterdagmorgen 25 mei is er vanaf 10.00 uur een programma voor de kinderen met André Verhagen. Om 12.00 uur is er een gemeentediner in de kerk en vanaf 13.30 tot 17.00 uur een gemeentemiddag. 's Avonds treedt de muziek- en zangroep 'New Future' uit Opende op. Zondagmorgen 26 mei vindt een 'normale' kerkdienst in de tent plaats en vanaf 14.30 uur worden honderden mensen verwacht voor het jubileum/reüniefeest.

Adressen

De naw-gegevens van de voorganger van Baptistengemeente Hoogeveen De Schutse zijn:
H. Brouwer, Roggekamp 14, 7908 MN Hoogeveen, tel. 0528-240896.

De Baptisten Gemeente Muntendam is op zoek naar een duplicator, een apparaat waarmee versneld cassettebandjes gekopieerd kunnen worden. Heeft u zo'n duplicator te koop of weet u iemand die zoiets te koop heeft, wilt u dan contact opnemen met J. Karst tel. 0598-616935 of e-mail jan.karst@wxs.nl.

Vooruitblik

In het volgende nummer van *De Christen* kunt u o.m. kennismaken met Stichting WatZegtdeBijbel, een interview lezen met kunstenaar Kees Huigen, een verhaal lezen over gebedspastoraat en er is weer een pagina Boeken en Muziek.

1942 - 2002

Op D.V. woensdag 29 mei 2002 is het 60 jaar geleden dat

JURJEN FOGET
en
MARCHIEN VAN DER LAAN

elkaar het ja-woord hebben gegeven.

In verband met de matige gezondheidstoestand van het bruidspaar wordt dit huwelijksjubileum in besloten familiekring gevierd.

'Maartenshof'
Schaaksport 100
9728 PG Groningen

"Heel de weg leidt mij mijn Heiland"

Met deze ervaring in haar leven is op 27 april 2002 van ons heengegaan onze zuster

DINY KUIPERS-GERMERAAD

in de leeftijd van 77 jaar.

Baptisten Gemeente
Hengelo 't Venster

Vertrouwend op haar Heer en Heiland is van ons heengegaan onze zuster

WILLEMINA DRAAIJER-STAP

in de leeftijd van 90 jaar, weduwe van Klaas Draaijer.

Emmen, 22 april 2002

Baptisten Gemeente Emmen
"Het Baken"

Want Gij zijt de God mijns heils
Psalm 25:5

Op 15 april 2002 heeft de Heer thuisgehaald onze broeder

TIES BOUWMEESTER

op de leeftijd van 92 jaar.

Baptisten Gemeente Muntendam

De mens wikt, God beschikt.

Na een kortstondige ernstige ziekte is van ons heengegaan onze broeder

NICOLAAS JACOBUS MEIJER

in de leeftijd van 70 jaar.

21 april 2002

Baptisten Gemeente Groningen-Zuid

Het oude is voorbijgegaan, zie, het Nieuwe is gekomen.
2. Cor. 5: 17

In dit vertrouwen hebben wij uit handen gegeven aan onze Heiland en Heer, onze broeder

TIES BLAAUW

in de leeftijd van 74 jaar; echtgenoot van Jeltje van Lune, eerder gehuwd geweest met Martje Blaauw, overleden op 21 oktober 1969.

19 april 2002

Baptisten Gemeente Stadskanaal-Noord

"Heer, Gij zijt mijn eeuwig erfdeel, meer dan 't leven zijt gij mij!"

24 april 2002

In de volle zekerheid van het geloof heeft de Heer Thuisgehaald, onze zuster

MARIE VOS-SCHREUR

weduwe van Berend Vos sinds 9 juli 1999

Baptisten Gemeente Vroomshoop

Nochtans, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, onze smarten gedragen...
Jesaja 53:4a

Na een kortstondige, hevige ziekte is op 25 april 2002 door de Heer thuisgehaald de echtgenote van onze voorganger, onze zuster

GONNY PANNEMAN-VAN OVERBEEKE

op de leeftijd van 51 jaar.

Baptisten Gemeente Zoetermeer

Nochtans, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, onze smarten gedragen...
Jesaja 53:4a

Na een kortstondige ziekte is vredig ingeslapen en door onze Heer thuisgehaald mijn vrouw, onze moeder

GONNY PANNEMAN-VAN OVERBEEKE

Zij is 51 jaar geworden.

Tinus

Judith en Mathijs
Evie en Pieter

Langemoor 41,
2151 VH Nieuw-Vennep

Na een dienst van Woord en Gebed gehouden op woensdag 1 mei j.l. in De Meerkerk te Hoofddorp, heeft de begrafenis plaatsgevonden op de algemene begraafplaats Lindenhof te Nieuw-Vennep.

"Mijn genade is u genoeg"

Heden overleed onze lieve moeder, grootmoeder en overgrootmoeder

MARIA ELIANA JACOBA PETERS-DE GROOT

weduwe van Martinus Peters

op de leeftijd van 91 jaar.

Deventer	: Hans en Irene Peters-Menage
Utrecht	: Martin en Ellen *Emma*
Everdingen	: Karin en Tom *Irene*
Utrecht	: Marike en Fred *Wendy*
Utrecht	: Mariet en Klaas van den Berg-Peters Jan Maarten en Armanda Thijs Diederik

Deventer, 11 mei 2002
Correspondentieadres:
J.C. Peters
Roodborst 20
7423 ED Deventer

De begrafenis heeft plaats gevonden te Deventer.

Agenda

25 mei Bijzondere Algemene Vergadering te Arnhem

kids only

Iedereen is nodig

Het is mooi weer. De hele dag hebben de dieren in en rondom de vijver gespeeld. Het was zo heerlijk warm. Maar nu is het al laat. De dieren zitten gezellig samen op de open plek. Ze hebben net gegeten, maar niemand heeft al zin om naar zijn eigen holletje te gaan. "De Oude Wijze Uil moet een verhaal vertellen!", roept Marit de Eend. "Ja" vallen de anderen haar bij. Een verhaal, dat is een goed idee! Verwachtingvol kijken ze naar de uil. En ja, natuurlijk wil hij wel een verhaal vertellen. Hij denkt even na en dan begint hij: "Er was eens een klein roze pinkje. Het zat aan een grote sterke hand. En die grote sterke hand zat aan een groot sterk gezond lichaam. Alle delen werkten samen en het ging prima. Maar op een dag zei de mond: 'Ik ben heel erg belangrijk. Zonder mij zou er niet gepraat kunnen worden. En wat nog belangrijker is: het eten voor het hele lichaam komt eerst door mij naar binnen. Ik ben dus heel erg belangrijk.' Ja, daar waren de voeten het wel mee eens, maar, zeiden ze: 'Zonder ons zou het lichaam nergens heen kunnen gaan. Dat is toch ook wel belangrijk.' En de ogen riepen: 'Wij zien alles. Als wij er niet waren zouden we overal tegen op botsen.' Dat was ook waar. Nu begon iedereen door elkaar te praten. Ze vonden allemaal dat zijzelf ook wel een belangrijke taak hadden. De oren begonnen te vertellen hoe goed het was dat zij alles konden horen. En de wijsvinger vond het nodig om te zeggen dat zonder haar niets vastgepakt kon worden. En de knieën en de voeten kregen bijna ruzie over wie het belangrijkst was bij het voetballen. Het was een gekakel van jewelste.

'He!', zei een van de knieën opeens boven het lawaai uit 'en het pinkje? Wat heeft die eigenlijk voor taak? Eigenlijk hebben we nog nooit gezien, dat die iets nuttigs deed.' Het was opeens stil en alle lichaamsdelen keken naar dat kleine verlegen pinkje. Hij bloosde van al die plotselinge aandacht, maar hij wist niets terug te zeggen.

In de dagen die volgden, voelde het pinkje zich steeds verlegener worden. Hij hoorde de anderen over hem roddelen. 'Moet je hem zien. Hij heeft niet eens een echte taak.' De ogen keken soms heel boos naar hem. En de andere vingers wilden niet eens meer met hem praten. Het pinkje voelde zich verdrietig en eenzaam, en hij liet zijn kopje hangen."

"Maar op een dag gebeurde er weer iets. Het lichaam maakte een wandeling in de zon. De voeten liepen, de mond floot en de ogen keken naar de prachtige wereld rondom hen. Zelfs het pinkje werd weer een beetje vrolijk van de warme zon op zijn huid. 'Auw', riep één van de ogen opeens 'Auw auw.' En er stroomden dikke tranen uit het oog. De wind had een klein prikkelig stofje recht in het oog geblazen. Het prikte vreselijk. 'Doe iets!', riep het andere oog. En de duim bood meteen aan om het stofje eruit te halen. Maar hoe hij ook probeerde, het lukte hem niet. Hij was veel te groot en te dik en hij deed het oog alleen maar pijn. 'Laat ons het proberen!' riepen de andere vingers. Maar ook hen lukte het niet om het stofje uit het oog te krijgen.

'Mag ik het eens proberen' klonk opeens het zachte stemmetje van de pink. De andere vingers keken verbaasd om. Het pinkje? Wat dacht hij nou, dat hem wel zou lukken, wat zij niet konden? Maar het oog huilde: 'Laat het hem nou maar proberen. Jullie zijn allemaal te groot. Misschien lukt het hem.' Een beetje beteuterd gingen de andere vingers aan de kant. Voorzichtig keek het pinkje naar het oog. Dat keek nu helemaal niet boos, maar stond vol tranen. En daar links in de hoek zat een korreltje zand. Heel voorzichtig veegde hij het korreltje naar de zijkant en toen, hup, het oog uit. Het oog knipperde eens verbaasd. 'Het voelt al veel beter!', riep hij toen blij. En sinds die dag werd het pinkje nooit meer uitgelachen."

Lopende vingerpoppen

Pak papier en potlood en teken een poppetje zo groot als je vinger. Teken alleen het hoofd, de armen, de buik en een rokje of korte broek. Knip het poppetje uit. Nu heeft het poppetje nog geen benen, zul je denken. Bindt het poppetje met een elastiekje om twee vingers, zet je hand op tafel en je hebt een poppetje dat echt kan lopen!

Chocoladetaartjes

Wat heb je nodig:

- 200 gram chocolade
- taartvormpjes
- cornflakes of koekkruimels
- een eetlepel

Doe de chocola in een kommetje en zet deze op een pannetje kokend water. Nu smelt de chocolade. Als de chocolade helemaal gesmolten is, laat je de kom even afkoelen. Dan doe je er 11 eetlepels koekkruimels of cornflakes bij. Verdeel het mengsel over de taartvormpjes. Zet de taartvormpjes in de koelkast. Als ze afgekoeld zijn heb je heerlijke taartjes. Eet smakelijk!

Heleens Brievenbus

Hallo allemaal. Wat kan de Oude Wijze Uil mooi vertellen, hè! In de Bijbel wordt de kerk ook wel eens vergeleken met een lichaam. Alle delen van het lichaam zijn even belangrijk. Zelfs de kleinste leden hebben een taak. Fijn hè!

Groetjes van
Heleen de Zwart
Zweerslaan 6
6711 GE Ede

Samenstelling: Heleen de Zwart

Organ van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

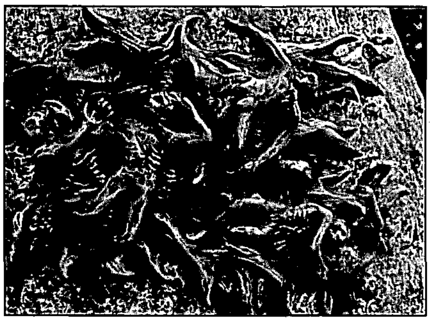
117E JAARGANG NR. 12 - 14 JUNI 2002

Gebedspastoraat

Verslag BAV

Beeldend kunstenaar

E.J. Zwiers

Monument 'de Molengoot'.

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma (tijdelijk eindredacteur, ook van *DC* 11)
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 19 juli 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 25 juli 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen. Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin.
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres: dechristen@uniebaptisten.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Bureau van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

"Here, open toch zijn ogen, opdat hij zie"

Mensen zijn erg visueel ingesteld. Datgene wat we met eigen ogen zien, blijft veel beter hangen. Ook hoe wij in bepaalde situaties reageren wordt sterk bepaald door datgene wat we zien. We hebben immers snel een oordeel klaar over wat we zien; we reageren toch heel anders op iemand die netjes gekleed is dan op een ongewassen en slordig-gekleed persoon. We hebben ons oordeel al klaar zonder te weten wat werkelijk die persoon bezighoudt, wat in zijn hart is. We laten onze reacties veelal beïnvloeden door wat we zien. We moeten anders leren kijken, kijken met ons hart; dat is een hele kunst.

Als we de Bijbel openslaan en de geschiedenis over het volk Israël ten tijde van profeet Elisa lezen (2 Koningen 6:8-23), dan blijkt ook heel duidelijk hoe visueel mensen zijn ingesteld. De koning van Aram was in oorlog met Israël. Hij probeerde steeds het land binnen te vallen, wat maar niet wilde lukken. Hij kwam tot de slotsom dat er iemand in hun midden moest zijn die informatie doorspeelde naar de koning van Israël. Toen de koning vernam dat de profeet Elisa zijn plannen dwarsboomde, stuurde hij zijn leger erop uit om de profeet gevangen te nemen.
Toen een dienaar van de profeet vroeg in de morgen opstond en naar buiten ging, zag hij een immense legermacht. Verslagen door wat hij zag, vroeg hij aan Elisa: 'Ach, mijn heer! Wat moeten wij doen?'. Maar profeet Elisa zeide: 'Vrees niet, want zij, die bij ons zijn, zijn talrijker dan zij, die bij hen zijn'. Toen bad hij tot God dat Hij de ogen van zijn dienstknecht wilde openen, opdat hij de vele vurige paarden en wagens rondom Elisa zou zien. Zo liet God heel duidelijk zien, dat Hij hen beschermde. Hij vraagt alleen van ons dat wij onze hoop en vertrouwen op Hem zullen stellen. Psalmist David roept ons hiertoe ook op: 'Wentel uw weg op de Here en vertrouw op Hem, en Hij zal het maken'.

Dat het een kunst is om goed te kijken, blijkt ook uit een interview met beeldend kunstenaar Kees Huigen in dit nummer van *De Christen*. Volgens hem vereist het ontdekken van de innerlijke betekenis van een kunstwerk meer inspanning. Uit een kennismaking met Stichting WatZegtdeBijbel blijkt ook dat mensen eerder geboeid raken door internet dan door een boek. Om vooral kinderen te blijven boeien en te motiveren hun Bijbel te lezen, zal de stichting wellicht ook de digitale weg inslaan. Verder in deze *De Christen* onder meer een verhaal over gebedspastoraat, een verslag van de onlangs gehouden Buitengewone Algemene Vergadering in Arnhem, het laatste deel waarover Baptisten het eens zijn en een pagina over Boeken & Muziek.

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

INHOUD

Ernst Zwart van Stichting WatZegtdeBijbel:

"Laat de Bijbel geen gesloten boek blijven"

Door: Mariska Oegema

'Meningen, gevoelens, wetenschappelijk onderzoek, moderne inzichten, persoonlijke beleving. Allemaal belangrijk. Maar er komt een moment dat God Zelf aan het Woord moet komen. Hij wil spreken door zijn Woord, de Bijbel. Aan u de uitdaging om dit oude Boek ter hand te nemen, te lezen en te bestuderen', dat heeft Stichting WatZegtdeBijbel te Leeuwarden voor ogen met de schriftelijke bijbelcursussen. Al meer dan 35 jaar verzorgt zij cursussen voor kinderen en volwassenen.

"Als nazorgwerk bij evangelisatieacties zijn de schriftelijke bijbelcursussen ontstaan. Met een tent trokken christenen door Friesland en bereikten honderden kinderen met het Evangelie", geeft Ernst Zwart aan, eindverantwoordelijke voor de bijbelcursussen. "Om het contact met die kinderen vast te houden, heeft evangelist Bé Ottens destijds bijbellessen geschreven. Toen deze kinderen ouder werden, ontstond de behoefte aan cursussen met meer diepgang. Allereerst werd een cursus basisbegrippen voor volwassenen ontwikkeld waarin de fundamenten van het geloof aan de orde komen: wie is God, wedergeboorte, doop en wederkomst. Bij deze cursus wordt dan ook veel in de Bijbel gebladerd."

Geloofsopbouw

"Geloofsopbouw van christenen, jong en oud, dat is onze visie voor de schriftelijke bijbelcursussen", vervolgt br. Zwart. "De series bijbellessen voor kinderen vanaf 10 jaar gaan met name over het Oude Testament. Gebed, leven met God, vertrouwen op Hem stellen en hoe kun je een navolger van Jezus worden; allemaal onderwerpen om het geloof voor kinderen praktisch te maken. Daarnaast hebben deze lessen een evangeliserend karakter, zodat kinderen met een niet-christelijke achtergrond ook de Boodschap van bekering, verlossing en geloof horen en weten dat geloof een persoonlijke keuze vraagt."

"Volwassenen kunnen stap voor stap de Bijbel door met cursussen over de brieven uit het Nieuwe Testament. Met een stukje uitleg en vragen over het betreffende bijbelgedeelte overdenken ze Gods Woord. Verder bieden vragen over toepassing van het geleerde cursisten handvatten om in hun eigen leven ermee aan de slag te gaan."
De Bijbel zelf staat centraal in de cursussen. "Met elkaar praten over de Bijbel, gevoelens en ervaringen naar elkaar uitspreken is wel belangrijk, maar wat heeft God Zelf ons te zeggen? God heeft ons Zijn Woord gegeven welke nog steeds actueel is. Toch zie je dat de Bijbel steeds meer een gesloten boek blijft. De Bijbel echt kennen als je geestelijk eigendom wordt minder. Hierin zien wij met de schriftelijke bijbelcursussen een duidelijke taak weggelegd."

Hongerig

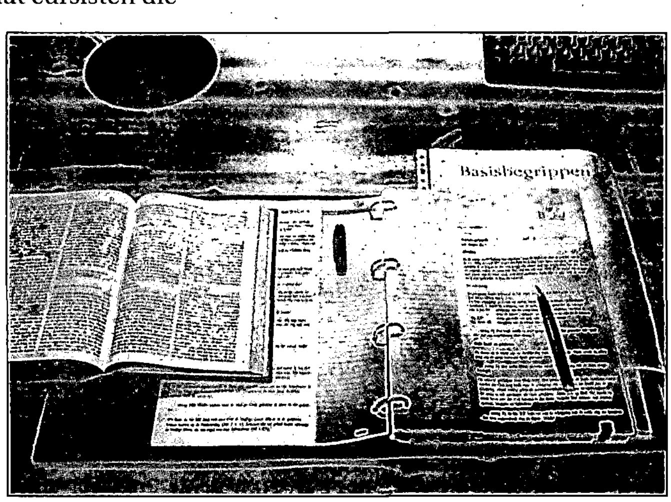
De cursisten nemen om heel uiteenlopende redenen deel aan de bijbelcursussen. "Voor sommigen blijkt het de enige manier te zijn om tijd vrij te maken voor bijbellezen en bidden, omdat de les weer op tijd gepost moet worden. Dit is eigenlijk een 'negatieve' reden, maar toch blijkt het mensen te helpen een stok achter de deur te hebben; ook dan hebben de cursussen een belangrijke functie", aldus Ernst Zwart.
"Anderzijds zie je dat cursisten die kortgeleden tot geloof zijn gekomen en de cursus basisbegrippen volgen, door de lessen heen vliegen. Ze zijn hongerig naar Gods Woord en willen graag ontdekken wat God te zeggen heeft."

Correctie

Eén cursusjaar heeft vijftien bijbellessen. Elke twee weken ontvangen cursisten een les, die ze weer ter correctie insturen. "Circa dertig mensen ontvangen elke keer een stapel lessen om na te kijken, ingezonden door zo'n achthonderd cursisten; wel een taaie klus maar ook fantastisch werk. Wij mogen erbij zijn als iemand de Bijbel leest, erover nadenkt en de lessen maakt. Wij zijn slechts een menselijk instrument, God Zelf werkt door Zijn Geest in die persoon. De schriftelijke bijbelcursussen zijn een heel eenvoudig instrument waarmee God verder aan de slag gaat. Wij geloven dat Zijn Woord niet ledig zal wederkeren, of iemand de lessen nu als stok achter de deur ziet of echt voor verdieping meedoet."

Internet

Na 35 jaar schriftelijke bijbelcursussen wil de stichting de mogelijkheden van internet onderzoeken. "Het wordt steeds lastiger kinderen via de schriftelijke vorm te boeien, ondanks de aantrekkelijke lessen met puzzeltjes en plaatjes. Kinderen zijn gewend naar een beeldscherm te kijken en een toetsenbord te bedienen. Zij zullen dan ook wel de eerste gegadigden zijn voor digitale lessen. Als we kinderen op de digitale manier kunnen blijven motiveren de Bijbel te lezen, dan is dat echte winst."

E. Zwart

"Circa dertig mensen ontvangen elke keer een stapel lessen om na te kijken, ingezonden door zo'n achthonderd cursisten; wel een taaie klus maar ook fantastisch werk", aldus Ernst Zwart.

Waar zijn Baptisten het over eens? De rechten van de mens

Door: Anne de Vries

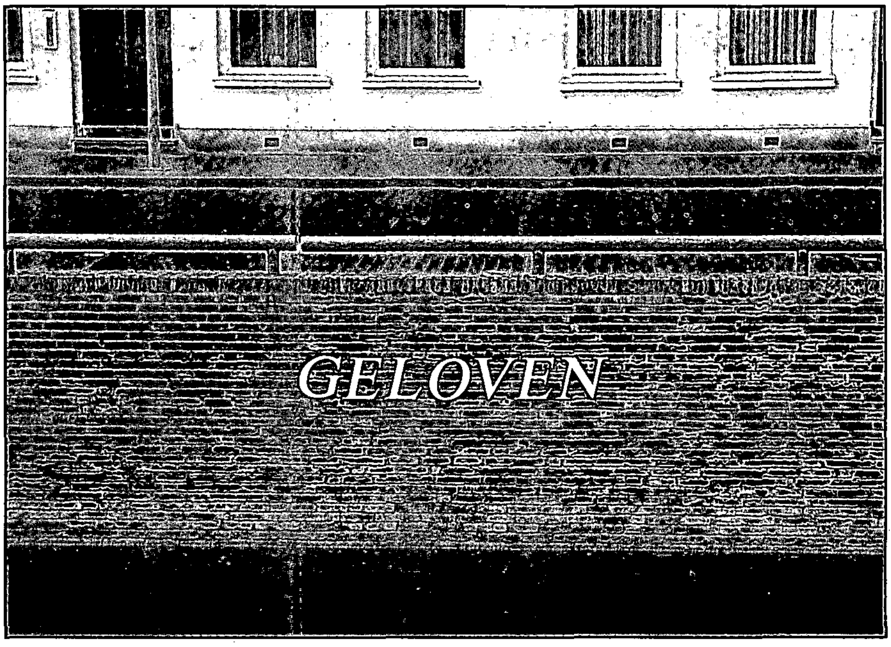
Verrassing
Dat is een kleine verrassing, niet-waar? We doen toch niet aan politiek? Inderdaad, sinds de afgang van Jan van Leiden (voortgekomen uit de anabaptisten) in Munster weten we wel beter. Politiek en Baptistengemeenten horen niet samen; politiek hoort in elk geval niet op de kansel. Nou is het verleidelijk om daar nog even over door te gaan, maar dat doe ik niet, want dan gaat het over iets anders dan ik wil zeggen. Het gaat namelijk niet om politiek maar om mensenrechten. Br. Karl Heinz Walter (toen algemeen secretaris van de Europese Baptisten federatie) heeft dat een keer duidelijk gemaakt in een briljante lezing over de opkomst van de anabaptisten (de zogenaamde wederdopers). Hij toonde aan, dat van meet af aan in die beweging gepleit is voor vrijheid van geloof en meningsuiting.

Staatskerk
Is dat dan zo bijzonder? Nou in die tijd wel (en misschien nu nog wel steeds!). In de tijd van de Reformatie kende je alleen de staatskerken. Elke kerk hoorde bij een staat, elke staat had zijn kerk. In Duitsland was het zelfs zo dat de verschillende vorstendommen de godsdienst van hun koning, prins of graaf moesten aannemen. Jezelf onafhankelijk van de staatskerk opstellen werd gezien als landverraad en zal als zodanig ook behandeld moeten worden – het leverde een heleboel martelaren op. Baptisten zijn het eens over de rechten van de mens. Dat correspondeert met onze geloofsovertuiging, dat iedereen de vrijheid moet hebben een persoonlijke geloofskeuze te maken: eerst voor Christus en vervolgens ook voor zijn gemeente. We hopen natuurlijk stiekem dat iedereen dan Baptist wordt (en dat gebeurt volgens mij ook tenslotte...) maar ook wanneer mensen kiezen voor een volstrekt andere godsdienst, moeten ze die kunnen uitoefenen in vrijheid, zodanig dat de godsdienstvrijheid van anderen er niet mee in het geding komt.

Dissidente beweging
Baptisten komen voort uit een dissidente beweging. Onze geloofsgemeenschap in Nederland is ontstaan omdat mensen persoonlijk zich niet meer konden verenigen met de leer en praktijk van de Nederlands Hervormde staatskerk. Ze vielen dan ook op met hun doop en hun gemeentevergaderingen (die een enkele keer aanzienlijk spektakel opleverden en weinig stichting, maar meestal gelukkig tot zegen waren voor iedereen). Ze voegden zich niet naar het grote patroon. Ze waren er mordicus op tegen, dat de staat iets te zeggen zou hebben over gemeente en geloof. De lokale gemeente beslist wat bindend is voor de geloofsgemeenschap. Die maakt uit waar je het over eens moet wezen om Baptisten Gemeente te zijn, en waarover je het vriendelijk oneens kunt zijn, zonder de eenheid van de gemeente kapot te maken. Het betekent ook, dat je binnen onze gemeenten heel wat verschil van mening kunt hebben en verdragen. En soms verdraagt het helemaal niks – als het om de kernpunten gaat! Want daar moeten we het over eens zijn, anders zijn we niet meer Nieuw Testamentische gemeente.

Wereldsituatie
Wanneer we kijken naar de situatie van onze gemeenten in de wereld, is onmiddellijk duidelijk dat mensenrechten nog steeds van het allergrootste gewicht zijn. Tallozen van onze broeders en zusters worden vervolgd vanwege hun geloof. Op vele plaatsen heerst geen geloofsvrijheid en daar lijden juist onze gemeenten onder. (Nog geen 10 jaar geleden schreef een patriarch van de vroegere staatskerk in de Oekraïne in een radiotoespraak de misoogst toe aan Baptisten!) De rechten van de mens zijn noodzakelijk om in vrijheid voor Christus te kunnen kiezen. Het is niet een politiek gegeven maar een geloofszaak. Wij zijn er al zo mee vertrouwd, dat we er niet eens meer aan denken hoeveel die vrijheid waard is. En pas op het moment, dat het ons ontnomen dreigt te worden bedenken we met een schok hoe belangrijk dit is – voor ieder mens en niet alleen voor Baptisten. Daarom zijn we het daar met elkaar volgens mij ook over eens.

Ds. Anne de Vries is voorganger van Baptistengemeente Hengelo-Centrum

M.J. Oegema

Iedereen moet de vrijheid hebben een persoonlijke geloofskeuze te maken: eerst voor Christus en vervolgens ook voor zijn gemeente.

Gemeentenieuws

Baptistengemeente Stavoren groeit

Op de BAV in Arnhem ontmoette ik zr. J. de Zwart, die mij vroeg: "Wat gebeurt er bij jullie in Stavoren? Regelmatig ontvangen we op de redactie nieuwe meldingen van doopdiensten! Zou je daar wat over willen schrijven?"
Stavoren was altijd een gemeente van zo'n 70 leden. De meeste leden kwamen uit het stadje zelf, aangevuld met broeders en zusters uit de omringende dorpen. Daarnaast werden de diensten ook bezocht door een aantal vrienden van de gemeente en zomers door enkele toeristen. Maar de afgelopen jaren ontstond de tendens dat mensen uit andere gemeenten en dorpen onze diensten gingen bezoeken. Zo ontstond een streekgemeente met kerkgangers die van heinde en verre komen, waarvan sommigen te kennen geven de Heer gehoorzaam te willen zijn door zich te laten dopen.
Hoe zoiets kan? Ik ben ervan overtuigd dat dit het werk is van de Heilige Geest. Immers wij kunnen en mogen getuigen, maar de Geest alleen kan mensen overtuigen. Daarnaast speelt het gebed een geweldige rol bij de Gemeenteopbouw. Onlangs zei een oude zuster tegen me: "We bidden zo vaak om een opwekking en als die dan komt, staan we stomverbaasd te kijken, terwijl we er zelf om gebeden hebben!"
Vervolgens... en nu begeef ik me op glad ijs, hebben een aantal voorgangers de laatste decennia een enorme positieve invloed op ons gemeenteleven gehad, het jeugdwerk werd weer op poten gezet en we gingen gaven-gericht werken. We hebben een groot cursusaanbod: alpha- en bètacursus, G.B.S., 20+ en 30+-groepen, cursus Aanstekelijk Christen, een praiseband, twee grote jeugdgroepen, pasgedooptengroepen, een rockgroep 'The Revelators', die meewerkt aan de jeugdbijeenkomsten in Koudum waar circa 80 jongeren op af komen, een audio-/visuele groep. En zo mochten we onlangs ons honderdste lid inschrijven. Bovenal zijn we de Heer van de gemeente dankbaar voor alle zegeningen die we van Hem ontvangen. We hebben te maken met een luxeprobleem, want ons kerkje aan de dijk is te klein geworden en voldoet niet meer aan de huidige eisen. Gelukkig kunnen we uitwijken naar het m.f.c. De Kaap, vlak naast de kerk en dat doen we dan ook maandelijks met de welkomstdiensten en ook de doopdiensten. Op een gemeentevergadering hebben we unaniem besloten een nieuw kerkgebouw te bouwen. Maar hoe, waar en wanneer is nog onduidelijk. Echter, ook dit mogen we in gebed brengen bij onze Heer en Hij zal ons dan vast wel Zijn wegen bekend maken.

Arie Wim Duindam (secr.)

Goede start met jeugdalpha

De alphacursus is veel voor onze gemeente (Baptistengemeente Musselkanaal) gaan betekenen. Via deze cursus ontdekken mensen wie God is en wat Hij voor hen heeft gedaan en wil doen. Momenteel volgt de tussenjeugd een jeugdalpha-cursus welke zeer goed verloopt. Nooit heeft de leiding van deze jeugdgroep meer voldoening gehad uit het jeugdwerk als op dit moment. De jonge mensen in onze groep zijn tussen de 11 en 15 jaar.
Er komen veel vragen op hen af. Belangrijke keuzes waar ze voor komen te staan, maar ook allerlei dingen die ze meemaken van jeugdpuistjes tot onderlinge ruzies, studiekeuzes, verkering, vrienden enzovoort. De reacties van de jongeren waren eerst nogal tam, maar gaandeweg de Alphacursus kwam er steeds meer op tafel. Deze jeugdalpha is een succes door de manier van omgaan met elkaar, maar ook door de omgang en enthousiasme van mensen rondom deze jongeren (ouders, grootouders, ooms en tantes, oudere jongeren).
Het is een enorme zegen te ervaren, dat jonge mensen echt nadenken over wat God hen te bieden heeft. Het is mooi te zien, dat jonge mensen groeien in hun geloof. Juist de Heilige Geest is het die jonge mensen aanspreekt, doordat juist door Hem een relatie met God niet een vroom cliché is, maar tastbaar. Wij zijn als leiding van de tussenjeugd een enorme ervaring rijker geworden.
Opnieuw hebben we ontdekt, dat God een plan heeft met de wereld en dat dit plan begint bij onszelf.

Column over...

Een stap terug...

Door: S. Prost

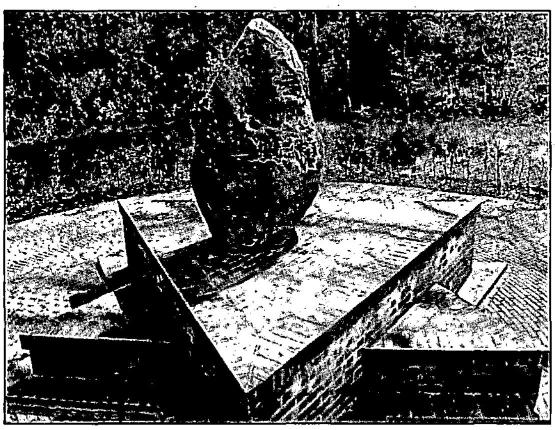
Zo, daar hing ik dan.
Aan de andere kant van de muur. Beide handen krampachtig geklemd aan de bovenrand en met de voeten in buurmans vijver. Het wateroppervlak in een soort melkplas veranderd. Met de grootst mogelijke verbazing constateerden mijn vrouw en haar vriendin dat ik plotseling van het toneel was verdwenen... Alleen nog mijn handen: het enige bewijs van mijn aanwezigheid en het onmiskenbare teken van het hachelijke van de situatie. Wat was het geval? In de dode hoek, tussen onze garage en die bewuste muur had ik jaren geleden een plan gerealiseerd: puin, zand, tuinaarde van de Praxis, vele natuurstenen en enkele plateaus, waaruit een heuse waterval ontstond. Een oase van rust en ontspanning. De houten bovenkant van de garage, net boven de klaterende waterpartij, moest toen een verfje hebben. Dan ruïneer je je eigen bouwsel niet door er met werkschoenen en ladder doorheen te banjeren. Planken en balken vormden al gauw een stellage om u tegen te zeggen. Aan de slag dus. Tot – ik weet nóg niet hoe – ik een stap achteruit deed, net op dát deel van de plank dat boven buurmans tuin uitstak... Het wip-effect bleef niet uit. De pot witte grondverf maakte een keurige zwier door het luchtruim en ik belandde in de hierboven beschreven, niet benijdenswaardige, positie.
Een stap terug. Soms móet je het doen. Als ziekte of ouderdom je vaart afremmen. Als de zaken tegenlopen. Met een ónverantwoorde stap terug is dat ánders. Dan slaan we niet alleen de plank mis, maar gaan we met plank en al over de muur van onze grenzen. Dat we met Gods hulp daarvoor behoed worden. In huwelijk en gezin, gemeente en vriendschappen, op geestelijk en maatschappelijk terrein.
O ja, binnenkort zal ik toch weer de verfkwast moeten hanteren. Hoe ging het ook weer?

Beeldend kunstenaar Kees Huigen:
"Mijn werk wil ik dienstbaar maken aan anderen"

Door: Mariska Oegema

"Met beeldende kunst kun je uitdrukking geven aan de beleving van dingen om je heen en de verwondering daarover, die niet met woorden uit te drukken zijn", dat spreekt kunstenaar Kees Huigen, lid van Baptistengemeente Vroomshoop, zo aan in beeldende kunst. "Ook communiceren beelden bepaalde gevoelens en emoties, die vooral bij herdenkingsmonumenten sterk tot uitdrukking komen. Je hoopt dat de kijker die boodschap op pakt, maar er moet ook ruimte zijn voor de eigen interpretatie van de ontvanger."

Twee jaar geleden heeft Kees Huigen een herdenkingsmonument voor Kamp Molengoot bij Hardenberg gemaakt, wat een diepe indruk op hem heeft gemaakt: "Er was een briefwisseling met Joden uit dit werkkamp opgedoken in Amsterdam. Door mijn verbondenheid met het Joodse volk en het contact met twee overlevenden vond ik het heel fijn iets voor hen terug te doen; in het monument heb ik mijn hart en ziel kunnen leggen", geeft br. Huigen aan. "Het herdenkingsmonument bestaat uit een groot fundament in de vorm van een Davidster. Hierop ligt een zwerfsteen die als een grote last op het Jodendom drukt. Met reliëf in brons ligt een doornenkroon in een neergaande spiraal die de dwangarbeid symboliseert; hoe verder je in het verhaal komt, hoe beklemmender de situatie wordt welke met de dood eindigt. Als overlevenden dan mijn werk waarderen, geeft dat voldoening. Zo kan ik mijn werk dienstbaar maken aan anderen."

E.J. Zwiers

Herdenkingsmonument Joods werkkamp de Molengoot.

Turbulente zoektocht

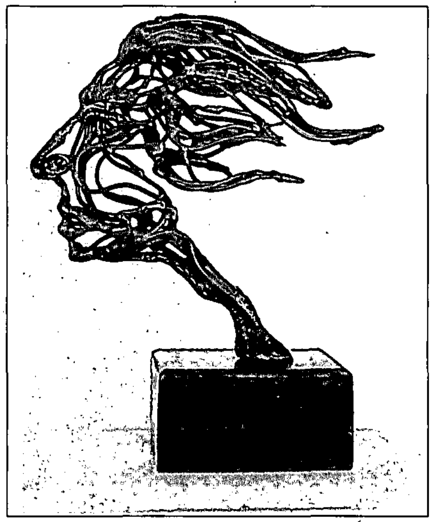
Kees Huigen is in 1978 afgestudeerd aan de Academie Beeldende Kunst te Enschede. "Voor mij waren het roerige jaren met 'ups en downs', zoekende naar de diepere waarden van het leven. Na een turbulente zoektocht ben ik bij de Here Jezus terecht gekomen, waarvoor ik Hem heel dankbaar ben. Na mijn afstuderen ben ik op zoek gegaan naar Gods bedoeling met mijn leven, maar ik kwam toch weer bij de kunst terecht", geeft br. Huigen aan. "Sinds die tijd sta ik twee dagen voor de klas in het voortgezet onderwijs en de andere dagen werk ik aan opdrachten en vrij werk. Een ideale combinatie, zo blijf je met beide benen op de grond."

Ambachtelijk

De beeldend kunstenaar maakt voornamelijk ruimtelijk werk en werkt met materialen als hout, natuursteen, marmer, graniet en brons. "Het mooie aan ruimtelijk werk is dat het heel tastbaar is; het ís er gewoon. Je kunt eromheen lopen of vastpakken, wat bijvoorbeeld niet bij een schilderij kan. Het creëren van beelden door boetseren, houtsnijden of kappen in steen is heel ambachtelijk werk wat mij ook erg aanspreekt", aldus Huigen. "God is de grote Creator bij uitstek, naar wiens beeld wij zijn geschapen. De mens is geen massaprodukt, maar heel uniek, met aandacht geschapen en met bijzonderheden door God ingelegd. Dit komt ook tot uitdrukking in mijn beeldend werk."

Inspiratie

"Vlak na mijn bekering meende ik dat ik alleen werken met bijbelse taferelen kon maken, waarmee ik heel krampachtig omging. Later heb ik deze gedachte losgelaten. Het gaat erom dát uit te drukken wat in ons hart is, het hoeft er niet letterlijk ingelegd te worden. Dat geldt ook voor het uitdragen van het Evangelie, het gaat er vooral om hoe wij als christenen leven en in deze samenleving staan. Zijn de vruchten van de Geest in ons leven waarneembaar. We hebben de opdracht onze relatie met God goed te onderhouden en vandaaruit te leven en te werken." Het geloof is voor Kees Huigen dan ook de grootste inspiratiebron. "Het leven met de Heer is heel fundamenteel; wedergeboren-zijn, Gods kind-zijn is een grote bron van inspiratie voor mijn leven en daarmee ook voor mijn werk." "Wel dien je als christen op elk moment bereid te zijn om van je geloof te getuigen. Je bent als een stuk gereedschap", illustreert de kunstenaar. "Soms lig je een tijd op de werkbank te wachten tot God je gaat gebruiken. Je moet er dan wel voor zorgen dat het gereedschap in goede conditie klaar ligt zodat God je op Zijn tijd kan gebruiken."

K. Huigen

"Een beeld moet uitnodigen om naar te kijken. Mensen raken geboeid door de uiterlijke verschijning, maar het ontdekken van de innerlijke betekenis vereist meer inspanning", aldus Kees Huigen. (Op foto: 'Portret van voorbijganger' van koper (27 cm. hoog), 1996)

Boeken & Muziek

Waarom die vis? De actuele betekenis van een eeuwenoud symbool, Willem de Vink, Uitgeverij Barnabas, Heerenveen, 1999, 63 p., ISBN 90 5030 995 X.

Het boekje 'Waarom die vis?' gaat over het ichtus-teken, de 'vis' die we regelmatig achter op auto's van christenen zien staan. Willem de Vink, die onder andere het stripverhaal 'Jezus Messias' schreef en tekende, gaat op een vlotte manier in op het ontstaan van dit symbool, de precieze betekenis ervan in de geschiedenis en de zeggingskracht die het vandaag de dag nog heeft. Ook gaat hij in op de vraag 'Hoe werd het christendom een succes?'. Daarbij neemt hij de politieke en maatschappelijke situatie, waarin het christendom ontstond, onder de loep en vertelt hij over de ervaringen van de eerste christenen. De laatste hoofdstukken zijn besteed aan drie matelaren, die om hun geloof terecht werden gesteld: Stefanus, de apologeet Justinus en de 22-jarige Perpetua, die zich rond het jaar 200 bij een groep bijbelstudenten had aangesloten.
'Waarom die vis?' is geïllustreerd met foto's, schetsjes en tekeningen, die het verhaal verduidelijken en het boekje extra aantrekkelijk maken om te lezen. Al met al is het echt een aanrader voor iedereen die iets meer wil weten over de achtergrond van de 'vis' op zijn of haar auto.

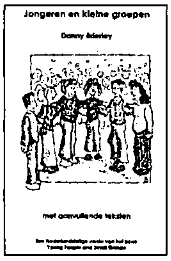
Gerdien Karssen-de Zwart

Verslingerd aan een man, Gerry Velema-Drent, Uitgeverij Buijten & Schipperheijn, Amsterdam 2001, 88 p., ISBN: 90-75953-08-9, €4,50.

Vrijheid staat hoog in het vaandel. Persoonlijkheid, individualiteit, voor jezelf opkomen is voor velen een must. Maar wat als je dat niet in je hebt? En zeker als je bij vriendschapsrelaties tot in het huwelijk geen nee kunt zeggen? Als er sprake is van een ingewikkelde ongezonde afhankelijkheid aan een man? Dat overkwamen in de verhalen Jolanda, Brigitte, Alice en Tanja. Op een heel pijnlijke manier ervoeren zij dat een te sterke afhankelijkheid hen ziek maakte. Loverboys, geheime homofiele verhoudingen, strippen, prostitutie en een overtrokken moederbeeld zijn allemaal ingrediënten die de slinger tot een haast onbreekbare ketting smeedden. De aangrijpende, levensechte verhalen zijn geschreven vanuit een sterke sociale bewogenheid én het verlangen om Jezus Christus bekend te maken. Hij die wonderlijk helend wil helpen nieuwe en duurzame relaties op te bouwen. Het Scharlaken Koord, als onderdeel van de vereniging 'Tot Heil des Volks' in Amsterdam is dankbaar dat deze auteur haar gaven wilde gebruiken voor dit boek. Een zeer geschikt boek voor zelfonderzoek en begeleiding.

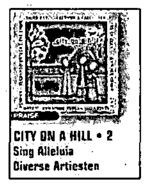
S. Prost

Jongeren en kleine groepen met aanvullende teksten, Een Nederlandstalige versie van het boek 'Young People ans Small Groups', Danny Brierley en Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging, Samensteller: Adriaan Soetevent, p.105, ISBN 90-805208-4-5.

De werkgroep Jeugdwerk heeft een nieuw boekje met de titel *'Jongeren en kleine groepen'* op de markt gebracht. Het betreft een vertaling van een in Engeland bestaand boekje van Danny Brierley. Het boekje bestaat uit drie delen: de eerste twee delen vormen een samenvatting van het boek van Danny Brierley en het laatste deel bevat een werkboek met teksten en vragen die ook geschikt zijn om tijdens jeugdavonden te gebruiken.
Vaak zijn jeugdgroepen binnen de baptistengemeenten klein van omvang. Danny Brierley laat zien dat kleine groepen juist groot zijn in bepaalde dingen en veel mogelijkheden bieden. Kleine groepen zijn er in soorten en maten, maar ze hebben één ding gemeenschappelijk: ze proberen een vertrouwelijke sfeer te scheppen, waar mensen als individu en niet als deel van de massa worden behandeld. Ook kunnen groepsleden elkaar helpen hun talenten en mogelijkheden te ontdekken en wellicht zelfs nieuwe leiderschapskwaliteiten te ontwikkelen. Het eerste deel gaat over het ontwikkelen van kleine groepen met onder meer aandacht voor voorbeelden uit de Bijbel, soorten groepen, lidmaatschap en leiderschap. In het tweede deel staat het leiden van kleine groepen centraal met daarbij aandacht voor onder meer groepsprocessen, manieren om een groep op koers te houden en communicatie. Het derde deel is een werkboek met teksten en vragen over de behandelde hoofdstukken met huiswerk, stof tot nadenken en doe-ideeën.

Mariska Oegema

City on a Hill 2, "Sing alleluia", Steve Hindalong, GMI, 2002, speelduur 44.20, €20,50.

Franciscus van Assisi leefde van 1182 – 1228 en schreef onder meer de tekst van "All creaures of our God and King". In 1623 werd er muziek op gemaakt. De muziek kennen we nu nog bij de tekst van psalm 117 uit onze bundel Liederen voor de Gemeentezang. De tekst bij die psalm is van ds. Fred Nijland. De muziek uit 1623 en de tekst van Franciscus van Assisi uit de 13e eeuw treffen we als arrangement van Steve Hindalong ook aan op zijn praiseproject *"City on a Hill 2; Sing Alleluia"*. Zo blijft het oude en waardevolle op verschillende manieren modern. Met City on a Hill 2 heeft Hindalong het doel bereikt waar hij naar heeft gestreefd: God aanbidden en dat kan met een nieuw lied (aldus psalm 40:4). Op de cd komen 13 voornamelijk rustige nummers langs die de luisteraar de mogelijkheid geven om met de muzikanten in die aanbidding te delen. City on a Hill 2 is de opvolger van het eerdere project dat het levenslicht zag onder de titel: Songs of worship and praise. Dat album heeft de topverkoopcijfers van 300.000 exemplaren bereikt en won verschillende Dove Awards. Of dat ook voor de opvolger zal gelden? We wachten af, maar met toppers als Jennifer Knapp, Phil Keaggy en Jars of Clay zal het album vast in de hitlijsten verschijnen.

Henk Wieringa

Leo Kraak over

"Gebed voor pijn uit het ve

Door: Mari

"Niet-verwerkte pijn uit het verleden kan blokkades in iemands leven opwerpen, waardoor diegene vastloopt in het leven, vaak ook in diens geloofsleven. Als mensen ontdekken dat hun leven niet lekker 'loopt', als ze pijn ervaren of depressief worden, gaan ze zich vaak schuldig voelen omdat hun relatie met God niet goed wil lukken. Ze zijn een kind van God, leven niet in zonde, nemen tijd voor bijbellezen en gebed, hebben de Heer van harte lief, en toch loopt hun relatie met God vast. Uit diepgaande gesprekken blijkt dan dat er blokkades in een mensenleven zitten, obstakels die in het verleden ontstaan zijn door bijvoorbeeld voortdurende afwijzing van kindsbeen af, misbruik of psychische mishandeling. Gebed voor deze pijn uit het verleden kan genezing geven."

Aan het woord is Leo Kraak die samen met zijn vrouw Feiktje pastorale hulp geeft bij Stichting Shalomhuis midden op de Veluwe. "Als voormalig voorganger en geestelijk verzorger in verzorgingshuizen weet ik hoe mensen door pijnlijke, ingrijpende gebeurtenissen in het verleden, zijn vastgelopen in het leven nu. Door pastorale hulpverlening en begeleiding waarin gebed een heel essentiële plaats heeft, willen wij samen met deze mensen op weg gaan. Met mensen die begeleiding nodig hebben, omdat bijvoorbeeld hun huwelijk niet lekker loopt, omdat ze in een rouwverwerkingsproces zitten of lid zijn geweest van een sekte."

"Binnen de pastorale hulpverlening is een stukje onderwijs ook heel belangrijk, om te leren zien wie je bent en dat je jezelf mag zijn, om te leren zien hoe God naar je kijkt, om te leren omgaan -misschien wel op een heel andere manier- met je emoties. Verder is het geven van troost en bemoediging uit de Bijbel belangrijk bij pastorale hulpverlening", vervolgt Kraak. "Door praten en onderwijs proberen we te ontdekken waar de knoop zit, waar het is misgelopen. Daarbij sluiten we – indien nodig – medische of psychiatrische hulp niet uit."

Wedergeboorte

Een belangrijk uitgangspunt bij pastorale hulpverlening is volgens br. Kraak dat een mens een lichaam, een ziel en een geest heeft. "Bij de wedergeboorte komt de Heilige Geest in je hart wonen; de geest wordt vernieuwd als je een kind van God wordt.

De ziel – het gevoelsleven van iemand – verandert wat dat betreft niet; de pijn of de woede die iemand voor zijn bekering voelde, blijft vaak ook daarna of kan soms na enige tijd weer terugkomen. Datzelfde geldt ook voor het lichaam. Als wij straks bij Hem zijn, krijgen we een nieuw lichaam, maar nu hebben we nog met dezelfde 'aardse tent' als voor onze bekering te maken", legt hij uit. "Mensen, die met pijn uit het verleden leven, tot geloof gekomen zijn, komen in de knoei met bijbelteksten als 'Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen'. Want in een nieuwe schepping past toch geen pijn of depressiviteit? Door hierover in gesprek te gaan, ontdekken we met elkaar dat er op zichzelf niets mis hoeft te zijn in hun relatie met God, maar dat het met hun zieleleven, hun gevoelsleven te maken heeft. Hun emotionele leven is beschadigd door nare gebeurtenissen in het verleden. Pijn, verdriet, teleurgesteld-zijn en eenzaamheid dat vroeger plaatshad, kunnen in allerlei gradaties later weer boven komen."

> *"Wat in het verleden is gebeurd, kunnen we niet veranderen; we kunnen de klok niet terugdraaien om het leed te herstellen. Maar wij geloven dat God die pijn vandaag wél kan genezen."*

"Door traumatische ervaringen kan bijvoorbeeld ook de wetenschap dat God een hemelse Vader voor ons wil zijn, juist vaak géén troost geven. Als je in een kapot gezin bent opgegroeid waar mishandeling of misbruik plaatsvond of waar de vader is weggelopen en het gezin alleen achtergelaten heeft, dan is het heel moeilijk om God als een liefdevolle Vader te zien. Ze voelen eerder pijn, boosheid en woede", illustreert de hulpverlener. "Zulke blokkades belemmeren dan om zo'n relatie met God te krijgen dat ze zich gelukkig voelen en geaccepteerd weten."

Fam. Kraak

Stichting Shalomhuis.

;ebedspastoraat:
rleden kan genezing geven"

ka Oegema

Gebed
"Als we die blokkades hebben ontdekt, willen we in het gebed als het ware terug gaan naar die momenten waarin het gevoel, de emoties van iemand zijn beschadigd. Een mevrouw van in de zeventig zei eens 'ik voel dezelfde pijn als toen ik kind was, vanbinnen blijf ik dat verdrietige kleine meisje'. Wij geloven dat God Dezelfde blijft, God is Dezelfde als twintig jaar of zelfs langer geleden", stelt br. Kraak. "Wat in het verleden is gebeurd, kunnen we niet veranderen; we kunnen de klok niet terugdraaien om het leed te herstellen. Maar wij geloven dat God die pijn vandaag wél kan genezen.
Gebedspastoraat is dan ook teruggaan naar die momenten waar mensen zich alleen gelaten voelden, pijn en angst voelden, en bidden dat God na zoveel jaar in die gevoelens van angst en pijn wil komen en wil herstellen."
Gebed en onderwijs vullen elkaar daarbij aan. "Alleen bidden voor genezing is niet voldoende. Mensen die door traumatische ervaringen beschadigd zijn, moeten leren op een andere manier met hun gevoelens om te gaan. Ook moeten ze leren zien hoe God over hen denkt: de Bijbel leert ons dat God je accepteert zoals je bent; God zegt 'je bent naar mijn beeld geschapen'. Elk kind verlangt naar liefde, maar als iemand dat van huis uit nooit heeft gekregen, is het idee ontstaan dat je liefde moet verdienen: 'Ik moet mezelf bewijzen, als ik alles goed doe dan moeten ze me wel lief vinden'. Ondanks hun inspanningen zijn deze kinderen toch vaak afgewezen, wat sterk doorwerkt in hun volwassen leven. Ze menen dat ze ook Gods liefde moeten verdienen. Het anders leren denken over zichzelf en God vraagt dan ook veel tijd, het is een proces."

"Het is van wezenlijk belang dat beschadigde mensen tijdens en ook na de pastorale hulpverlening door gemeenteleden worden opgevangen en verder worden geholpen."

Elementen van gebedspastoraat
Leo Kraak geeft aan dat gebedspastoraat enkele essentiële elementen heeft. "Allereerst moet iemand wel belijden dat hij of zij een kind van God is. Verder is het belangrijk zonden te belijden, dan ontneem je de boze zijn wapens. Anders blijft hij je aanklagen en beschuldigen.
Vergeving van God door Jezus Christus en die gekruisigd, is eveneens een essentieel punt. En die vergeving ook durven aanvaarden; je bent wel een zondaar maar je mag uit genade leven! Een ander element is dat iemand de bereidheid heeft een ander te vergeven.
Daarbij wil ik wel een kanttekening plaatsen voor mensen die erg beschadigd zijn. Je moet hier zeker niet mee beginnen, ze moeten hiernaar toegroeien. Vaak zie je dat als er genezing van emoties komt, het verlangen groeit om de ander te vergeven. Tot slot is je relatie met God heel belangrijk in dit alles. Neem tijd voor bijbellezen en gebed en hoor bij een gemeente of kerk."
Daarmee wijst hij op een belangrijke rol die voor gemeenten is weggelegd bij het genezingsproces. "Het is van wezenlijk belang dat deze beschadigde mensen tijdens en ook na de pastorale hulpverlening door gemeenteleden worden opgevangen en verder worden geholpen. Een kaartje of telefoontje ter bemoediging, samen een wandeling of fietstochtje maken, of samen koffie drinken; dit zijn allemaal voorbeelden waardoor iemand ervaart dat 'ie er mag zijn en zo een duwtje in de rug krijgt."

Ontdooien
"Gebedspastoraat is dus meer dan alleen mensen bemoedigen. Stukjes die in iemands zieleleven zijn vastgeroest, kan alleen God weer laten ontdooien", stelt hulpverlener Kraak. "Je merkt dat gebed diep in de ziel werkt en dat emoties loskomen. Je kunt het met een ijsberg vergelijken. Vele emoties van angst, pijn en spanning blijven onzichtbaar onder het oppervlak, als kind van God durf je hierover niet te praten. Maar de kracht van gebed is groot. Gods liefde, warmte en houden van doet de ijsberg smelten, waardoor genezing van beschadigde gevoelens een kans heeft."

A.R. Oegema

Vooral voor mensen die in het verleden emotioneel of psychisch beschadigd zijn, is het belangrijk om te ervaren dat je er mag zijn.

Verslag Buitengewone Algemene Vergadering

Door: Henk Wieringa

Een nieuwe organisatie voor onze Uniegemeenschap houdt de gemoederen al jarenlang bezig. Velen zijn er mee bezig geweest en de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat een aantal van hen zich er ook op stuk heeft gebeten. Het is al met al een ingrijpend proces geweest waarmee op de Buitengewone Algemene Vergadering (BAV) van zaterdag 25 mei te Arnhem opnieuw een stap in de goede richting is gezet. In Arnhem werden niet alleen de statuten en het huishoudelijk reglement van de nieuwe organisatie door de gemeenten vastgesteld, ook werd de benoeming van de Algemeen Coördinator, broeder Gert J. Vernhout bekrachtigd en werden de eerste vijf leden voor de nieuw te vormen Unieraad gekozen.

Vorig jaar mocht de eerste fase voor de nieuwe organisatie worden afgerond met de vaststelling van de nieuwe organisatiestructuur op de BAV te Ede (juni 2001) en met de besluitvorming omtrent de financiering daarvan op de Algemene Vergadering (AV) te Hengelo (oktober 2001). Op die laatstgenoemde AV is ook de naam van de nieuwe organisatie vastgelegd: het Dienstencentrum van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland (het DUB). In Arnhem ging het dus om de voorschriften en een deel van de personele invulling.
Ds. Eric Huiting opende de vergadering met woorden uit de Bergrede van Jezus. Jezus zegt daar een aantal keren "maar Ik zeg u". Jezus zelf geeft steeds een nieuwe invulling aan onze roeping. Wij mogen met Hem onderweg zijn om tot onze bestemming te komen. Fijn was het daarna om samen te zingen: "Daar waar liefde heerst en vrede, daar is God met ons". In groepjes van drie hebben we vervolgens de dag in gebed aan de Heer opgedragen.

Grondig bestudeerd

Ds. Chris Eijer leidde ons als voorzitter door de vergadering. Evenals de man die ons jarenlang als voorzitter door de AV's leidde (ds. Herman Bijleveld) opende ds. Eijer met een gedeelte uit de Bijbel. Hij las Johannes 20:21 waar Jezus ook tegen ons zegt: "Vrede zij u! Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u".
Tijdens de vergadering bleek al snel het volgende: de gemeenten hebben het vele werk van de voorbereidingscommissie niet zomaar aan zich voorbij laten gaan. We mogen wel stellen dat de statuten en het huishoudelijk reglement grondig bestudeerd zijn. Dit had als gevolg dat de ongeveer 150 afgevaardigden een stroom van amendementen over zich heen kreeg. Opgelucht mochten we uiteindelijk constateren dat de gemeenten zich in grote mate van eenheid achter de nieuwe voorschriften schaarde. Bespreking en besluitvorming omtrent de werkorde van het Dienstencentrum Unie van Baptisten Gemeenten is uitgesteld tot de AV van oktober dit jaar te Sneek.

Y. Postma

De ongeveer 150 afgevaardigden kregen een stroom van amendementen over zich heen.

Algemeen Coördinator

Op 1 juli 2002 zal br. Gert J. Vernhout als Algemeen Coördinator in dienst treden van de Unie. Tijdens de BAV te Arnhem werd zijn benoeming door de gemeenten bekrachtigd. Br. Vernhout is een zeer actief persoon die zijn talenten zowel zakelijk (hij is IT-er) als in het vrijwilligerswerk (kerk en school) inzet om mensen te motiveren en concrete resultaten te behalen. Hij is 40 jaar, getrouwd en vader van 5 kinderen. Hij is 12 jaar lang actief lid geweest van de gemeente Arnhem-Zuid. Hij gaat regelmatig voor in diensten binnen onze gemeenschap. Zijn grootste uitdaging is om de diensten die de Unie aan de gemeenten levert, beter af te stemmen op de behoeften van de gemeenten. Een inventarisatie van deze behoeften staat dan ook bovenaan zijn prioriteitenlijstje.
Broeder Vernhout heeft als (veran-der-) manager gewerkt maar ook als pionier in vrijwilligerswerk. In zijn toespraak tot de BAV wees de toekomstige coördinator op zijn waardering voor het vele werk wat vrijwilligers ook binnen de Uniegemeenschap verzetten. Dat werk is ook nodig, ook binnen de Unie, want je kunt je wel afvragen: wat kan de Unie voor mij betekenen, maar stel je dan ook eens de vraag: wat kan ik voor de Unie betekenen. Gezamenlijk mogen we de schouders er onder zetten en dat begint met gevouwen handen, met gebed. Br. Vernhout riep op tot gebed, gebed om wijsheid, gebed om eenheid. Br. Fietje vroeg in gebed een zegen over de benoeming van broeder Vernhout.

Unieraad

In de voltallige bezetting zal de Unieraad uit maximaal negen personen bestaan. Op de BAV te Arnhem werden vijf voorgesteld.
Voorafgaand aan de vergadering was al duidelijk geworden dat br. Van der Dussen zijn kandidatuur om gezondheidsredenen moest intrekken.

Y. Postma

Aan het woord br. De Boer van Baptistengemeente Den Haag.

De overige vijf broeders werden door de BAV verkozen. Het zijn de broeders: Fokke Kooistra (33 jaar, part-time voorganger/lerend ouderling van Baptistengemeente Lelystad), taak binnen de Unieraad: voorzitter;
Pieter J.J. Oldenburg (58 jaar, lid van Baptistengemeente Hoogezand-Woldwijck), taak binnen de Unieraad: secretaris, secundus voor het taakveld Zending en Diaconaat;
John Samuel Sussenbach (63 jaar, lid van Baptistengemeente Utrecht-de Rank), taak binnen de Unieraad: Zending en diaconaat, secundus voor Theologische Vorming;
Jur Kruizinga (53 jaar, lid van Baptistengemeente Groningen-Zuid), taak binnen de Unieraad: Gemeenteopbouw en Evangelisatie, secundus voor Jeugd- en jongerenwerk;
Eduard Groen (43 jaar, lid van Baptistengemeente Utrecht-Silo); taak binnen de Unieraad: Jeugd- en jongerenwerk.
Br. Jakob van Wier sprak met de broeders een zegen uit over het werk van de nieuwe Unieraad.
Dat de Unieraad nog niet compleet is, is jammer. Wel is de Uniecommissie met twee kandidaten in gesprek. Bij deze een oproep: In verband met de gewenste evenwichtige samenstelling jong/oud en man/vrouw wordt vooral gezocht naar jongere vrouwelijke bestuurders.

Alternatieve uitleg DUB

De voorzitter van de nieuwe Unieraad, br. Fokke Kooistra, sprak de BAV toe. Hij gaf een alternatieve uitleg voor de letters DUB: ons dienstencentrum mag Duidelijk, Uitnodigend en Bereikbaar zijn. Hij sprak de wens uit dat de vele woorden die geschreven staan van het papier zullen komen en werkelijkheid mogen worden in onze eigen gemeente en in ons eigen leven. In geloof mogen we grote stappen zetten om hen te bereiken die God nog niet kennen.
Dat gaat gebeuren als vervulling van de belofte uit Efeze 3 waar we lezen: "Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente, en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen".
Na een groot aantal dankbetuigingen trok een ieder weer huiswaarts en mogen we dit weten: een woordje meer of een woordje minder laat je beseffen dat het de hele inhoud van statuten of huishoudelijk reglement kan veranderen; wij kennen Het Ene Woord en we mogen beseffen dat dat eens de wereld veranderd heeft en dat dat ook nu, anno 2002 mag gaan gebeuren. Laat het maar gebeuren!

Y. Postma

V.l.n.r.: br. J.S. Sussenbach, J. Kruizinga (voor), br. P.J.J. Oldenburg, br. G.J. Vernhout, br. F. Kooistra (achter).

AV 2002 in de Friese waterpoortstad Sneek

Baptistengemeente Sneek nodigt u hartelijk uit voor de Algemene Vergadering 2002 in de Waterpoortstad Sneek. Al in 1881 werd in Sneek op 22 en 23 juli de eerste officiële Unievergadering gehouden. Nadat er in die 121 jaren al verschillende AV's in Sneek hebben plaatsgevonden (de laatste was in 1981), vinden wij het fijn dit najaar onze zusters en broeders uit andere baptistengemeenten weer te ontvangen.

De Algemene Vergadering is op woensdag 16 t/m vrijdag 18 oktober 2002 en zal, evenals in 1981, plaatsvinden in de Gereformeerde Zuiderkerk aan de Rienck Bockemakade te Sneek.
Het kerkgebouw bevindt zich vlakbij onze beroemde Waterpoort en is zowel per auto als met het openbaar vervoer (ca.15 min. lopen vanaf het centraal station) gemakkelijk bereikbaar. Tevens bevindt de kerk zich op loopafstand van ons eigen kerkgebouw. Hoewel we het jammer vinden dat ons eigen gebouw iets te klein is voor het houden van de Algemene Vergadering, zal er wel gelegenheid zijn ons kerkgebouw te bezoeken. De kerkzaal heeft namelijk in het jaar 2000 een totale renovatie ondergaan en wij willen deze mooie zaal graag laten zien aan onze mede broeders en zusters en andere belangstellenden.
Ook wanneer u geen afgevaardigde kunt zijn, bent u van harte welkom om de vergadering als gast bij te wonen. De AV is een unieke gelegenheid om niet alleen andere uniegemeenten te ontmoeten maar ook met elkaar na te denken over ons gezamenlijk werk. De begroetingsavond op de woensdag en de avondmaalsviering op donderdagavond zijn veelal hoogtepunten van deze vergaderdagen.
Voor informatie betreffende de aanmelding en overnachting kunt u terecht bij de secretaris van uw eigen gemeente. U kunt ook contact opnemen met de voorzitter van de regelingscommissie AV 2002, br. Jaap Stienstra (tel: 0515-417523) of de secretaris zr. Saskia Stellinga-Been (tel: 0515-559479).
Graag tot ziens!

Saskia Stellinga-Been (namens regelingscommissie AV 2002)

Woorden uit de Bijbel

Uw wil geschiede

(Matteüs 6:10)

Door: Jannes Hofman

Socrates

Socrates zat in de gevangenis. Hij zei: "Als God dit zo wil, dan moet het zo, dan zal ik daarin berusten". Socrates wilde niet anders dan zich voegen in Gods wil. Hij zocht de harmonie tussen de Goddelijke en de menselijke wil. In het gebeuren en in wat hem overkwam, zag hij de wil van God.

Maar is wat mij overkomt wel de wil van God? Is het lijden uit God? Is deze ziekte Gods wil? Als het mij slecht gaat, is dat van God? Moet ik mij schikken in mijn lot, dat van a tot z door God zou worden ingevuld? Lees ik uit de loop der dingen de wil van God af? Moet ik mij buigen onder een onbegrijpelijk lot, in de hoop, dat het schijnbaar zinloze toch nog zin heeft?

Ik las: De geschiedenis is niet zozeer de geschiedenis van God, zij staat vooral onder het geduld van God. De geschiedenis geeft niet de wil van God weer, maar Hij leidt haar tot Zijn doel.

De wil van God

De wereld wordt niet alleen door God ingekleurd. Er zijn ook andere machten. Die van de duisternis, van de zonde en van het onrecht. De duivel wordt de heerser van deze wereld genoemd. Wat hier op aarde gebeurt, wat mij overkomt, is niet enkel uit God. Om Gods wil te kennen, moeten wij elders zoeken. Gods wil wordt ons bekend gemaakt door de geboden (God en de naaste liefhebben), door de profeten en vooral door Jezus. Hier krijgen wij de wil van God te horen. De wil van God is een kwestie van horen. En vervolgens van doen. Als het om de wil van God gaat, is dat een zaak van horen en doen. Niet enkel horen. Jezus zei: Niet iedereen die tegen mij zegt 'Heer! Heer!' komt het hemelse koninkrijk binnen, maar wie de wil doet van mijn Vader. In de gelijkenis van de twee zonen wordt dit nog eens nader ingevuld. De wil van God moet gedaan worden.

En mijn wil?

De moeder van haar zeurderig kind zei: Jij hebt niets te willen. Jouw wil staat achter de keukendeur. Jij hebt te doen wat ik zeg.

Is dit onze situatie? Moeten wij inbinden en worden wij geknecht door een gebiedende wil van God? Nee. Hij is onze Vader. Hij is de vader van de barmhartigheid. Hij wil dat alle mensen gered worden. Hij wil dat het ons goed gaat. God is niet tegen ons, maar voor ons. Hij wil niet het onrecht en de ziekte. God wil een Rijk van gerechtigheid en vrede. In het doen van Zijn wil wandelen wij die kant op. Gods wil is tot heil en welzijn voor ons allen. Zijn wil is evangelie! In het gaan van Zijn weg komen wij tot ons doel en komt ons leven tot vervulling. God wil mij uitleiden uit gevangenschap en zonde. Als ik niet verder kom dan mijn eigen wil, blijf ik in mijn eigen zondig wereldje steken.

In hemel en op aarde

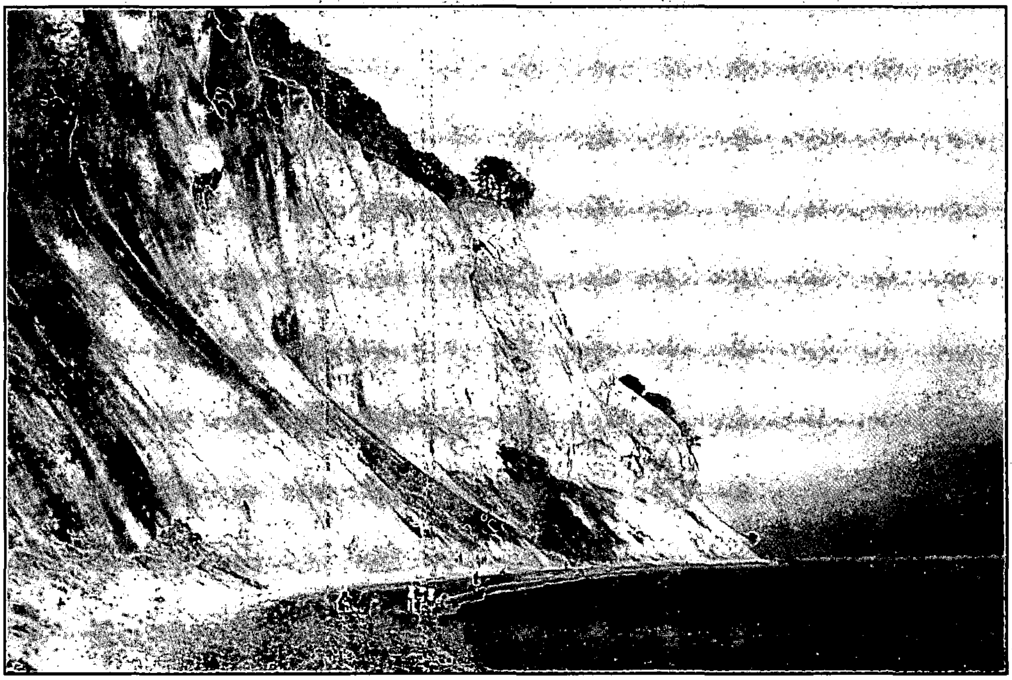
Melanchton vulde het derde gebed als volgt in: Geef, dat alle mensen op aarde U gehoorzaam zijn. Koningen ( ) overheden ( ) verkondigers ( ) onderdanen. Dat zij zo wandelen dat U daar een behagen in schept, zoals de engelen in de hemel U behagen en gehoorzaam zijn.

Dat wij hier op aarde God net zo gewillig en trouw zijn als de engelen in de hemel, was zijn gebed.

In het eerste gebed wordt beleden dat Onze Vader in de hemelen (meervoud) is. Hij woont in de hoge, in het ontoegankelijke. Nu wordt gesproken van hemel (enkelvoud) en aarde. Hier behoren hemel en aarde beide tot de geschapen wereld. Beide zijn geschapen, beide zullen vergaan en herschapen worden.

De schijnwerper staat hier op Gods wil. Dat Zijn wil geschiede.

Met de hulp van Jezus, aan wie alle macht gegeven is in hemel en op aarde, zullen wij stapjes op die weg kunnen zetten.

A.R. Oegema

Hemel en aarde zijn geschapen, beide zullen vergaan en herschapen worden.

Jongeren

Een vis op de auto

Je ziet hem regelmatig op de achterkant van een auto: de 'vis', oftewel het ichtus-teken. De meeste mensen zullen misschien wel weten dat het christenen zijn die het symbool voeren, maar velen, onder wie zelfs de eigenaars van auto's met vissen, hebben geen flauw idee wat het precies betekent en waar het vandaan komt.

Voor de leeuwen

De vis is een van de oudste christelijke symbolen en werd al door christenen in de eerste eeuw gebruikt. In die tijd waren de Romeinen aan de macht en zij beschouwden het geloof in één God als een bedreiging voor de verering van de keizer. Daarom was het christendom verboden en moesten de gelovigen in het Romeinse rijk oppassen met wat ze zeiden. Er zijn vele verhalen bekend van christenen die als martelaren de dood vonden: ze werden voor de leeuwen gegooid, gekruisigd, gestenigd en op andere gewelddadige manieren ter dood gebracht. Om op een onopvallende manier met elkaar te communiceren, werd er een soort geheimtaal van symbolen ontwikkeld. Bekende symbolen zijn natuurlijk het kruis, de duif, brood en wijn en het anker.

Belijdenis

Ook de vis is zo'n teken. Niet zozeer vanwege dit dier zelf, maar vanwege het Griekse woord voor vis, ichtus. In dit woord zagen de christenen de eerste letters van verschillende namen die aan Jezus gegeven worden: **I**esous **C**hristos **T**heou **U**ios **S**oter, wat betekent: Jezus Christus, Gods Zoon, Verlosser. Zo fungeerde het vissymbool voor de Grieks sprekende christenen als een verborgen belijdenis van hun geloof. Degene die het teken gebruikte, gaf daarmee immers aan dat hij geloofde in de achterliggende betekenis: dat Jezus (= God redt) de Christus (= de gezalfde) is, de Zoon van God en de Verlosser van de zonden.

Wachtwoord

Het visteken had een heel specifieke functie: het werd veelvuldig gebruikt als wachtwoord. Wie de vis tekende, bijvoorbeeld met de voet op de grond, gaf zonder woorden aan dat hij of zij christen was. Als de ander die geloofsovertuiging deelde en dus ook het teken kende, antwoordde hij met het tekenen van zo'n zelfde vis. Was de ander geen christen, dan herkende hij het teken niet en wist de christen waar hij aan toe was, zonder zichzelf bloot te hoeven geven.

In het openbaar

Vandaag de dag zijn wij in Nederland gelukkig vrij om ons geloof te uiten en te beleven. Toch heeft de vis nog altijd betekenis, want in heel veel landen bestaat die vrijheid nog steeds niet. Veel christenen in Nederland hebben een visje achter op hun auto geplakt. Daarmee belijden zij in het openbaar dat zij christen zijn, dat zij in Jezus de Zoon van God en de Verlosser erkennen. En dat wekt misschien wel hetzelfde saamhorigheidsgevoel op als onder de christen die zo'n tweeduizend jaar geleden leefden.

Gerdien Karssen-de Zwart

Willem Vink heeft een boekje geschreven met als titel 'Waarom die vis? De actuele betekenis van een eeuwenoud symbool'. Meer informatie over dit boekje kun je lezen op pagina 7 Boeken & Muziek.

Nieuwe sporthal voor najaarstoernooi

Dit najaar vindt het volleybaltoernooi plaats op een nieuwe lokatie, sportcentrum De Hullen in Roden. We gaan daar volleyballen op zaterdag 28 september 2002. We gaan expres nog eerder dan vorig jaar, omdat de volleybalcompetitie dan nog niet is begonnen en iedereen dan mee kan doen. Neem dus alvast vrij en geef het door op je jeugdgroep. Opgave bij Ralf Haverkamp: ralfjohan@hotmail.com

Ralf Haverkamp, namens NBJB Gewest Groningen en Drenthe

Nacht Zonder Dak

Zoek je een leuke en bezinnende activiteit om met je groep te doen voor 2003? Organiseer een lokale Nacht Zonder Dak: een nachtje slapen onder plastic en karton en daarmee geld inzamelen voor leeftijdsgenoten in de Derde Wereld. Vraag het draaiboek aan bij TEAR fund, tel. 0343-514844 of kijk op

Samenstelling: Mariska Oegema

Unie- en gemeentenieuws

In memoriam ds.N.J. van Beek

18 september 1914 – 20 mei 2002

Gedoopt op 21 juni 1931 te Apeldoorn. Baptisten voorganger te Delfzijl (1947 – 1960), te Alkmaar (1960 – 1972), te Amsterdam-C (1972 – 1979).

In dit 'in memoriam' van Niek van Beek wil ik enkele persoonlijke herinneringen ophalen.
Nadat hij met emeritaat was gegaan, kwamen Niek en Ant in Groningen wonen. Zij was een Groningse. Voor haar was het een thuiskomen. Maar ook hij heeft hier zijn plekje gevonden. Aanvankelijk hadden zij het gevoel hier met vakantie te zijn. Zij hadden een mooi huis met openslaande deuren naar de tuin. Dat vakantiegevoel zal ook te maken hebben gehad met het einde van het voorgangerschap. Zo af en toe was dat werk hem zwaar geweest.
Hier, in onze gemeente, werden zij beiden actief. Hij deed bezoekwerk, samen startten zij een maaltijdengroep voor studenten, en hij draaide mee in de spreekbeurten. In de twee gebouwen van onze gemeente preekten wij over hetzelfde Bijbelgedeelte. Helaas moest hij hier al in 1989 mee stoppen, omdat het preken te belastend voor hem was. Hij had twee dagen nodig om van de dienst op zondag te herstellen. Maar hij bleef een betrokken gemeentelid. Hij bleef meedenken met het wel en wee van de gemeente. Gevraagd en ongevraagd gaf hij zijn vrijblijvende adviezen. Dit deed hij niet alleen naar mij toe, maar ook naar vele gemeenteleden en collega-voorgangers.
Zijn vrouw overleed in 1998. Tijdens haar ziekte die hieraan vooraf ging, gaf hij haar veel zorg en liefde. Hij heeft zijn vrouw gemist, maar toch vond hij de weg terug en ging weer energiek verder. Moedig, gelovig, hoopvol. Overal kon je hem neuriënd tegenkomen. Hij had een lied in zijn hart.
In december vorig jaar kreeg hij een infarct. Toen was zijn energie weg en moest hij al zijn werk laten liggen. Hij had gedacht dit nog weer op te kunnen pakken. "Hij wilde nog zoveel doen en betekenen", schreven zijn kinderen op de rouwkaart. Ondanks dit laatste stukje van zijn leven was het hem gegeven tot vlak voor zijn overlijden geestelijk en lichamelijk vitaal te zijn, en daarin was hij een bevoorrecht mens.
Br.Van Beek was gedreven. Hij bleef betrokken bij het convent van voorgangers van het gewest Groningen. Sommige van je collegae zie je na hun 65e nooit meer. Vier jaar geleden nodigde hij ons uit om bij hem het convent te houden. Hij zou die ochtend het programma vullen. Hij hield zijn levensverhaal. Hij vertelde ons waar zijn zwaartepunten in zijn geloof en werk lagen en welke mensen hem geraakt en beïnvloed hadden.
Hij vertelde van br. Dethmers, die zich zorgen maakte over de instelling van de voorganger in onze gemeenten. Dethmers had tegen de voorgangers gezegd: Wees nooit een ambtenaar van de godsdienst en van de kerk, maar wees een voorganger met een profetische roeping. In deze lijn heeft br.Van Beek zijn voorgangerschap in willen vullen.
Over de theologie zei hij: Zij moet christocentrich zijn, maar wel zo breed mogelijk ingevuld.
Van Beek hield niet van dogmatisme en scherpslijperij. Hij was gecharmeerd van de Piëtisten, die een intieme omgang met Jezus en met God combineerden met een praktisch christendom. Veel indruk had Martin Luther King op hem gemaakt. De man van de geweldloosheid, die zei: Als hier bloed moet vloeien, moet het ons bloed zijn. De gebedsgenezer Osborn heeft hem de ogen geopend voor de gevaren van dit soort lieden. Een eenvoudige broeder uit de gemeente hield hem voor: Jij moet daartegen ingaan, want zij maken veel stuk. Zo vertelde Niek ons die ochtend, soms op emotionele wijze, waar zijn bijzondere momenten lagen. Toen wij hem vroegen hoe hij in zijn werk staande gebleven was, gebruikte hij het beeld van een magneet. "Als er boven jou maar een magneet zit die je steeds weer naar boven trekt", zei hij.

Op 24 mei 2002 hebben wij afscheid van hem genomen. Zijn lied hebben wij toen gezongen:

'k Heb Jezus lief! Hij is mijn licht en kracht,
waarheen ik mij in angst en droefheid wende;
och, werd alom de Redder uit ellende
door mij, door elk aanbidding toegebracht!

Jannes Hofman

Doopdiensten

Emmen-De Bron 2: Walter en José Hess; Stavoren 3: Pieter de Jong (57 jaar), Cielia de Jong-Smits (51 jaar) en Petra Reitsma (36 jaar); Leeuwarden 1: Thessa de Jong (20 jaar).

Nieuwe cursus Seminarium: 'Omgaan met problemen in het huwelijk'

Het 'Seminarium nieuwe stijl' presenteert zich ook als trainings- en cursuscentrum ten dienste van het werk in plaatselijke gemeenten. In dat verband bieden wij voor dit najaar onder meer de cursus 'Omgaan met problemen in het huwelijk' aan. Veel huwelijken lopen stuk, wat doen wij daar pastoraal mee?
Ook in onze gemeenten gaan huwelijken stuk en rijst de vraag: Wat doen wij daar mee? Vanuit het Seminarium bieden wij hen die al enige ervaring hebben in het begeleiden van gemeenteleden met huwelijksproblemen, de mogelijkheid zich via deze cursus verder te bekwamen in hun begeleidingswerk en antwoorden te vinden op de vragen waar ze zelf mee zitten.
Wanneer? Op zes zaterdagen: 5 oktober, 9 november, 30 november, 8 januari, 15 maart en 5 april in Oosterbeek. Het Seminarium verzorgt deze cursus in samenwerking met de Stichting Elim uit Duiven, een christelijke praktijk voor contextuele hulpverlening, training en toerusting.
Doel van de cursus: deelnemers, ouderlingen of diaconessen, kringleiders of voorgangers leren zien welke bijdrage het contextuele, op omgevingsfactoren gericht denken kan hebben op de hulp die zij geven. Aandacht krijgt niet alleen degene aan wie hulp verleend wordt, maar ook de persoon die de hulp geeft. Gewerkt wordt met theorie, rollenspelen en leesopdrachten.
Onderwerpen die aan de orde komen, zijn levensfasen van een mens, loyaliteit en verantwoordelijkheid,

recht/onrecht, ontschuldiging en vergeving, grenzen aan de hulpverlening, schuld en schuldgevoelens, verlies verwerking en bijbelse wegwijzers bij deze thema's.
De kosten voor deelname aan deze cursus bedragen 130,- per persoon. Als u deze cursus wilt volgen in het kader van uw werk binnen de gemeente, bevelen wij u aan de raad van uw gemeente te vragen om een bijdrage in de kosten van deze cursus.
Wilt u meer informatie of zich aanmelden voor deze cursus? Vraag de folder aan met het aanmeldingsformulier voor deze cursus bij Baptisten Seminarium, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030- 228423. Aanmelden graag voor 15 juli.

Joop G. Brongers,
interim rector Seminarium

Adressen

De nieuwe penningmeester van de Baptisten Gemeente Groningen-Zuid is: br. J. Hoekzema, Jaltadaheerd 190, 9737 HN Groningen, tel. 050-5424049.

Het secretariaat van de Baptisten Gemeente Dordrecht is overgegaan naar: zr. M. Verwaal-Knook, Kuipershaven 155, 3311 AM Dordrecht, tel. 078-6143430.

Het nieuwe adres van br. J. Zeldenrust (sprekerslijst) is: Skûtsje 15, 8401 MK Gorredijk. Tel. 0513-460065.

"Mijn genade is u genoeg."

In vol vertrouwen op haar Heer is thuisgehaald zuster

M.E.J. PETERS-DE GROOT

op de leeftijd van 91 jaar.

Onze zuster was 58 jaar lid van de gemeente.

Baptisten Gemeente Deventer.

In de holte van Gods hand, in die overtuiging is overleden onze lieve zus, schoonzus, tante en oudtante

JANNY BOS

dochter van Jan Bos † en Janna Hazina Wenckenbach †

* Hoogezand 17-03-1933 — † Hoogezand 04-05-2002

Heiligerlee: Gerard en Alie
Hoogezand: Jaap en Janny
Greetje en Peter

Neven en nichten

De begrafenis heeft in besloten kring plaats gevonden.

Here God, wij zijn vervreemden
door te luist'ren naar Uw stem.
Breng ons saam met uw ontheemden
naar het nieuw Jeruzalem.
Liederen voor de Gemeentezang 491

Op de leeftijd van 69 jaar is door de Heer thuisgehaald onze zuster

JANNY BOS

* 17 maart 1933 — † 04 mei 2002

Baptisten Gemeente Hoogezand-Beukemastraat

O God, Gij hebt mij onderwezen van mijn jeugd aan, tot nu toe verkondig ik uw wonderen; wil mij dan ook tot mijn ouderdom en grijsheid, o God, niet verlaten.
Psalm 71:17,18a

Op de leeftijd van 87 jaar is van ons heengegaan onze zuster

ANNIGJE WESSELIUS-BOONSTRA

18 april 2002

Baptisten Gemeente 'Elim' Drachten

In het huis van mijn Vader zijn vele woningen.
Johannes 14
vers 2

Op 29 mei 2002 heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

HILKEA LOHOF-KUILMAN

op de leeftijd van 88 jaar.

Onze zuster was 76 jaar lid van de Baptisten Gemeente Vriescheloo

---

Op 8 mei 2002 heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

GEERTJE STEENDAM-DEKKER

in de leeftijd van 85 jaar.

Baptisten Gemeente Winschoten

Op 20 mei is vredig ingeslapen onze oudste broer en onze oom

NIEK J. VAN BEEK
emeritus predikant

18-09-1914 — 20-05-2002

Doetinchem: Chien J. van Beek
Helmond: Jo G.H. Gijsbers-van Beek
Leiderdorp: Johan C.Th. van Beek
Tiny van Beek-Hager
Nichten en neven

"Ik heb Jezus lief, Hij is mijn licht en kracht."

In deze overtuiging is, op maandag 20 mei, op 87-jarige leeftijd, thuis vredig ingeslapen

DS. N.J. VAN BEEK
emeritus-Baptistenpredikant
weduwnaar van A. van Beek-Doornkamp

Hij wilde nog zoveel doen en nog zoveel betekenen.
We zullen hem missen.

Kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind:

Niny, Sara, Lucas en Hester
Christien en Wilbert
Mirjam en Klaas Pieter, Jane
Janneke en Yvonne
Bas, Michel

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

Op de tweede Pinksterdag heeft de Heer thuisgehaald

DS. N.J. VAN BEEK

In 1984 was hij de belangrijkste initiatiefnemer van het verschijnen van het boekje NAMEN EN JAREN. Daar lag een lange periode van speuren naar en corrigeren van gegevens over voorgangers en gemeenten vóór. Velen hebben daarna van die gegevens gebruik gemaakt.

Namens (ex-)medewerk(st)ers,

J.C.Th. van Beek

kinderen

kids only

Zorgen voor de natuur

Marit de Eend en Koen Konijn lopen door het bos. Koen kijkt rond naar de bloemen en de bomen. Prachtig, al die verschillende bloemen en die kleuren! "Mooi is het bos toch, hè!", zegt hij enthousiast tegen Marit. "Ja, gaat wel", zegt Marit ongeïnteresseerd. Ze kijkt helemaal niet om zich heen, ziet Koen. Ze kijkt alleen maar naar het zakje snoepjes in haar vlerkje! Ze pakt er eentje uit het zakje, haalt haar papiertje eraf. En dan gooit ze het op de grond! En als Koen achter zich kijkt ziet hij een heel spoor van papiertjes. Boos pakt Koen het papiertje op. Die heeft een lesje nodig, denkt hij.

Een paar dagen later is Koen jarig. Zeven jaar wordt hij al. Alle dieren van het bos komen op bezoek. Ze zingen 'lang zal hij leven' voor hem, eten taart en natuurlijk hebben ze allemaal een cadeautje voor het konijntje meegenomen. Simone het Hert heeft een grote bos wortels bij zich. En van de Oude Wijze Uil krijgt hij een boek dat hij al heel lang wilde hebben. Marit de Eend heeft ook een cadeautje bij zich. Een heel mooi cadeau, vindt ze zelf. Ze heeft zelf een vaas gemaakt. Eerst gekleid en daarna gebakken en geverfd. 't Was een heel werk, maar het is echt goed geworden. Trots geeft ze het aan Koen. Hij haalt het cadeaupapier er af. "Leuk, hoor", zegt hij. Verbaasd kijkt Marit hem aan. Hij klinkt helemaal niet blij. En nu zet Koen het cadeau helemaal op het hoekje van de tafel, een beetje verscholen achter de wortels en het boek. Een beetje teleurgesteld begint Marit aan haar taartje. Heeft ze daar nu alle moeite voor gedaan! Maar het wordt nog veel erger als ze gaan snoephappen. "Waar moeten we de snoeppapiertjes laten?", vraagt de Oude Wijze Uil aan Koen. "O, die kunnen hier wel in", zegt Koen en hij pakt de mooie vaas van Marit. Dat is erg! De tranen springen Marit in de ogen. Hoe kan Koen dat nou doen. "Vind je mijn cadeau dan helemaal niet mooi?", roept ze uit. Een dikke traan biggelt over haar snavel. Nu krijgt Koen wel een beetje medelijden. "Sorry, Marit!", zegt hij een beetje bedremmeld, "het was eigenlijk maar een grapje. Natuurlijk vind ik je cadeau prachtig. Alleen, weet je, de Here God heeft ons de natuur als cadeau gegeven. Hij heeft alles zo mooi gemaakt. En daar moeten we dan ook goed voor zorgen." Opgelucht veegt Marit de tranen weer van haar gezichtje. Gelukkig is Koen wel blij met haar cadeau. En ze heeft het goed begrepen: ze zal voortaan beter opletten hoe mooi God alles heeft gemaakt!

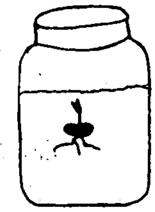

Groeien en bloeien

Als Koen Konijn met Marit de Eend door het bos loopt, ziet Koen hoe mooi de natuur om hem heen is, hoe mooi alles groeit en bloeit.
Met dit werkje kun je ook zien hoe mooi alles groeit en bloeit. Dan kun je met je eigen ogen ontdekken hoe mooi de Here God alles heeft gemaakt.

Wat heb je nodig:

- een glazen (jam)potje
- watten
- knikkers
- een paar boontjes
- kraanwater

Leg de watten tegen het glas aan en doe daarna de knikkers in het potje, zodat de watten tegen het glas blijven zitten. Schuif daarna voorzichtig de boontjes tussen het glas en de watten. Doe wat water in het potje en zorg ervoor dat de watten ook de dagen erna vochtig blijven. Na een poosje zul je ontdekken dat de worteltjes tevoorschijn komen en het bonenplantje langzaam begint te groeien.

Bloemen-rietje

Wat heb je nodig: papier, rietjes, kleurpotloden of viltstiften, lijm en plakband.

Teken een mooie bloem (zonder steel) op een vel papier en kleur die mooi in. Als je klaar bent, knip je de bloem uit en plak je deze iets onder de bovenkant van het rietje (= de steel) vast met plakband of lijm. Maak daarna een paar blaadjes die je in het midden van het rietje opplakt. Je kunt natuurlijk ook verschillende velletjes gekleurd papier gebruiken. Als je een paar van deze bloemen maakt, krijg je een mooi bosje bloemen-rietjes die je in een vaasje kunt zetten.

Heleens Brievenbus

Hallo allemaal. Dat was niet zo netjes van Marit, hè, papiertjes op de grond gooien. De Here God heeft ons als verzorger en bewaker van de natuur aangesteld. Dus moeten we er goed voor zorgen, vind je ook niet?
Groetjes Heleen de Zwart
Zweerslaan 6
6711 GE Ede

Samenstelling: Mariska Oegema

Vakantie (Foto: H.G. de Winkel)

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 9 augustus 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 6 augustus 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen. Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres: dechristen@uniebaptisten.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Bureau van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Overname van artikelen
Niets uit *De Christen* mag op welke wijze dan ook worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van de redactie. Een uitzondering geldt voor gemeentebladen van gemeenten aangesloten bij de Unie van Baptistengemeenten. Bij overname hierin dient dan wel *De Christen* als bron vermeld te worden, evenals de naam van de betreffende auteur.

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-565477.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

'Dan groeien wij (...) in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus'

Gemeenteopbouw staat in dit nieuwe nummer van *De Christen* centraal. Er is mét name aandacht voor visie en beleid. Dit naar aanleiding van de laatste gemeenteopbouwconferentie. U kunt hierover lezen op p. 8 t/m 11. Verder in deze *De Christen* een interview met br. Jan Meijer, oud-directeur van Stichting Tabitha Amsterdam, een epistel over de ultra bedelingenleer door ds. Anne de Vries en een vervolg in onze serie 'Uit de geschiedenis van het Christendom'. Deze keer ook veel Unie- en gemeentenieuws. Het is fijn om op die manier van elkaar te horen en met elkaar mee te leven.

Gemeenteopbouw – een thema dat Paulus in zijn brieven ook aan de orde stelde, onder andere in de eerste brief aan de Korintiërs. In de hoofdstukken 12 t/m 14 leert Paulus ons over de verscheidenheid aan gaven en functies in de gemeente. Al die verschillende gaven hebben tot doel de gelovigen op te bouwen; het (geestelijk) welzijn van de ander staat daarbij voorop.
Voor gemeenschappelijke groei is ook persoonlijke groei van gelovigen nodig. Want als we de gaven die de Here ons geeft, niet leren te gebruiken in zijn dienst, kunnen we onze medegelovigen hier ook niet mee dienen. Het lezen in Gods Woord en het gebed zijn daarom essentieel voor een vertrouwelijke omgang met de Heer en voor persoonlijke groei. Door de Bijbel te lezen en het gebed leren we Gods wil verstaan en worden we bemoedigd, vertroost en vermaand. En dat mogen we delen met andere gelovigen uit de gemeente, tot opbouw van elkaar. Ook bijbelstudies, bidstonden en ander kringenwerk leiden tot gemeenteopbouw.
Door bijbellezen en gebed groeien we naar volwassenheid in geloof. Ook de gemeente zal dan groei naar volwassenheid laten zien, waarbij iets zichtbaar mag worden van het Hoofd van de gemeente, dat is Christus - dat wij steeds meer op Hem gaan lijken. Paulus houdt dit de Efeziërs ook voor: 'En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus'. Als gemeente functioneren we dan meer en meer volwassen en stabiel, 'dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus'.

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

De redactie dankt Mariska Oegema voor het waarnemen van de eindredactie de laaste twee nummers. Vanaf dit nummer wordt de eindredactie weer gedaan door Janna de Zwart, inmiddels verblijdt met een derde dochter.

INHOUD

Br. Jan Meijer over zijn jaren bij Tabitha:

"Contact houden met mensen om me heen stond voor mij voorop"

Door: Mariska Oegema

Ruim dertig jaar heeft br. Jan Meijer, lid van de Baptistengemeente Krommenie, met enthousiasme en plezier aan het roer gestaan van Stichting Tabitha Amsterdam. Bouwen - nieuwbouw of renovatie - was al die jaren een centraal thema. "Bouwen is nodig, het is een voorwaarde-scheppende activiteit om oude, zieke mensen in de stad Amsterdam te kunnen opvangen. Iedere keer was het weer een uitdaging om grond te krijgen voor de bouw van een nieuw huis, want grond is hier erg moeilijk te vinden."

Sanders & Rosemeijer

Jan Meijer, hier met zijn vrouw Bertha, heeft bij zijn afscheid als directeur van Stichting Tabitha Amsterdam op 26 april dit jaar een Koninklijke Onderscheiding ontvangen: Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

De geschiedenis van Stichting Verpleeg- en Verzorgingshuizen Tabitha-Amsterdam gaat terug naar 1 maart 1966. Vanuit de baptistengemeenten in Amsterdam hebben de broeders Veenstra, Van der Mei en Miedema een beheerscommissie in het leven geroepen 'voor de opvang en verzorging van weerlozen, vergetenen, verwaarloosden en hulpbehoevenden'. Br. Jan Meijer kwam via zijn schoonvader ds. W. Veenstra in contact met Tabitha-Amsterdam. "In die tijd was ik werkzaam bij de Ford-fabriek en merkte dat het bedrijfsleven mensonvriendelijk bezig was; daar wilde ik niet meer aan meewerken. Dit raakte mij ook heel persoonlijk. Zo deelde de top 'gewoon' mede dat ik met mijn gezin naar Engeland moest; alles was al geregeld. Dit wilde ik niet en solliciteerde toen heel bewust naar een baan in de gezondheidszorg om zo echt iets voor de medemens te kunnen doen." Kort na zijn aanstelling in 1972 werd Meijer economisch directeur en later algemeen directeur.

Uitdaging

"Vanaf 1 januari 1972 draaide het om niets anders dan huizen bouwen, want dat is nodig om mensen te kunnen opvangen en verzorgen", vervolgt Meijer. Al die jaren bleef voor hem de uitdaging. "Je kunt natuurlijk vertrekken naar een grotere organisatie, maar je kunt er ook voor zorgen dat de 'eigen' organisatie groter wordt. De uitdaging bleef door de bouw van nieuwe huizen, nieuwe bronnen en nieuwe doelgroepen. Bovendien bleef ik verzekerd van een grote groep medewerkers, een sterke kern van fijne mensen om me heen. Want goed personeel is eveneens een voorwaarde-scheppende activiteit om veel te kunnen betekenen voor oude, zieke mensen in de stad." Begonnen in een oude schippersschool met 54 bedden in januari 1967 is Tabitha Amsterdam uitgegroeid tot een grote organisatie die zorg biedt aan 800 mensen in twee verpleeghuizen en drie zorgcentra en werk biedt aan 1000 mensen. "Ik heb altijd geprobeerd om de mensen zelf niet uit het oog te verliezen, maar aandacht te houden voor het menselijk aspect. Zo ontving het personeel elk jaar een brief van mij waarin de periodieke verhoging werd aangekondigd, en was ik regelmatig op de afdelingen voor het contact met personeel, familie en bewoners."

Meedenken

"Contact met de familie is heel essentieel. Naar mijn mening wordt onderschat wat voor zware ingreep het voor de familie is om de ouders naar een verpleeg- of verzorgingshuis te brengen", stelt br. Meijer. Om het contact met de familie vast te houden heeft de stichting vrij snel een familiecontactgroep in het leven geroepen. "Zo kreeg de familie de ruimte mee te denken en te praten over het beleid. Tegenwoordig is een cliëntenraad verplicht volgens de regel van de wet, maar toen nog niet."

Geestelijke zorg

"Binnen Tabitha heeft geestelijke verzorging ook altijd bijzondere aandacht gehad. Al vanaf het begin waren geestelijke verzorgers bij ons in loondienst en niet oproepbaar zoals vaak gebruikelijk is", vervolgt hij. "Geestelijke bijstand voor in de eerste plaats de bewoners, maar zeker ook voor familie en personeel zoals ondersteuning bij het verwerken van verdriet."

Na ruim dertig jaar heeft br. Meijer op 26 april dit jaar als algemeen directeur afscheid genomen. Tot eind dit jaar is hij nog als adviseur bij Tabitha betrokken en zal hij op de AV 2002 in Sneek de stichting officieel vertegenwoordigen. "Het geeft een goed gevoel dat we via het intramurale werk in die 30 jaar ongeveer 5000 bewoners konden helpen en verzorgen, ongeveer 20.000 familieleden konden troosten en een paar duizend ouderen extramuraal hebben mogen voorzien van verpleging, verzorging en ondersteuning waar mogelijk."

Uit de geschiedenis van het Christendom

De wetenschap plaatst zich buiten de Kerk

Door: Elze Luikens

Op het hoogtepunt van de almacht van de Grote Kerk - grofweg de periode 1100–1250 - had het er alles van weg dat alle weerstand tegen het Christendom voorgoed was verdwenen. Rome en de over Europa verspreide bisschopssteden vormden naar buiten toe een onbedreigde eenheid. Gestreden werd er door de kruisridders in het verre Byzantium en Palestina; gebeden werd er in de in aantal toenemende kloosters. De samenleving leek goed in elkaar te steken: boeren zorgden voor het dagelijks brood, kooplieden brachten noodzakelijke waren naar jaarmarkten, de ridders zorgden voor bescherming en de geestelijkheid zorgde voor het (dagelijkse) zielenheil.

Aan de verschillende middeleeuwse universiteiten ontwikkelde zich intussen, vooral tijdens en na het werkzaam leven van Thomas van Aquino (1225-1274) een gedachtestelsel, dat zo objectief mogelijk het Godsbestaan trachtte te bewijzen uit de boven en in de natuur bestaande menselijke waarnemingen. De Schepping - de zichtbare en onzichtbare - werd verklaard uit Gods Wil en Denken. Op het toppunt van haar macht wist de Kerk zich in heikele kwesties telkens weer te redden door het laatste woord te hebben. Maar de mensen die tijdens de Kruistochten in de Arabische wereld waren geweest, namen kennis van de aldaar beoefende wetenschap, gebaseerd op wiskundige en astronomische waarnemingen. En de Venetiaanse en andere kooplieden kwamen tot de ontdekking, dat lang niet alles van thuis elders hetzelfde bleek. Vooral de geleerde inwoners van Italië moesten wel tot de conclusie komen dat wat er nog resteerde van de Romeinse en Griekse cultuur blijk gaf van een hoogstaande samenleving. Ook al was ze heidens in de ogen van de Kerk, bouwwerken en de nog bewaard gebleven handschriften wezen op een boeiend verleden. We noemen deze hernieuwde kennismaking met lang vervlogen tijden: de tijd van Renaissance (wedergeboorte van de Oudheid) en Humanisme (de mens ontdekt zichzelf). Geleerden aan universiteiten, in kloosters én vorstenhoven begonnen die Oudheid met meer dan grote belangstelling te bestuderen, te vertalen en te beschrijven. De maatschappij van de verdwenen beschavingen werd daarbij zeer rooskleurig voorgesteld. Ook de beginperiode van het christendom werd herontdekt. We weten inmiddels wat dat heeft betekend voor de katholieke kerk. Kortom: het bestuderen van Griekse en Latijnse grondteksten van kerkvaders en filosofen, het weerzien met het Heilig Land, plus de ontdekking van andere werelddelen, werden uiteindelijk de oorzaak van het ontstaan van een kritische geest, die niet alles wat de Kerk tot dan leerde voetstoots wenste aan te nemen. De snelheid van het verspreiden van al die nieuwe kennis werd bespoedigd door de nieuwe druktechnieken.

E. Luikens

Na de kerkscheuringen in de 16de eeuw hield het ijverig zoeken naar het hoe en waarom niet op. De grote fout die de meeste kerkelijke richtingen daarbij begingen was, dat ze pretendeerden de wijsheid in pacht te hebben over al wat het menselijk leven aanging. Galileï mocht dan nog wel om de lieve kerkvrede zijn theorie inslikken dat de zon en niet de aarde in het middelpunt van ons planetenstelsel stond, anderen als Keppler en Copernicus gingen verder. In plaats van zich om het geloofsheil te bekommeren deed met name de katholieke kerk verwoede pogingen om natuurwetenschappelijke ontdekkingen en wiskundige berekeningen fel te bestrijden. Intussen begonnen weer anderen, zoals Machiavelli, Locke en Hobbes niet-godsdienstige politieke theorieën te ontwikkelen.

Daar waar protestantse (staats)kerken in de meerderheid waren, werd de 'nieuwlichterij' slechts dan geaccepteerd, wanneer de wetenschapper haar met het Godsbeeld deed overeenstemmen. In de Republiek der zeven Verenigde Nederlanden gaven gematigde regenten oogluikend toestemming wetenschappelijke geschriften te publiceren, maar rechtzinnige calvinisten met voorop hun predikanten bestreden deze vrijheden vurig. Wanneer Renee Descartes (1596-1650) in één van zijn verhandelingen opmerkt: „Cogito, ergo sum (ik denk, dus ik besta)" dan verwoordt hij daarmee de geest van de tijd. Vond de kerk het nodig eb- en vloedverschijnselen als een goddelijk gebeuren op te vatten, ze deed maar. Descartes en anderen toonden met behulp van wiskundige berekeningen aan dat het toch echt veroorzaakt werd door de krachten van de maan. En zo gingen denkers uit de 17de eeuw steeds verder: deze 'filosofen-natuurkundigen' meenden dat te veel uit het goddelijke werd verklaard, terwijl het in hun ogen slechts bijgeloof was. In alle oprechtheid overigens trachtten ze de samenleving te bevrijden van al die onjuiste verklaringen om daarmee het werkelijke Godsbestaan te bewijzen. Maar het defensief verzet van de kerken tegen al deze ontwikkelingen bleef. Vanaf de 19de eeuw zou de strijd eerst goed ontbranden.

Gemeentenieuws

25-Jarig jubileum br. Gerrit de Jonge

Op 3 juli 2002 was het vijfentwintig jaar geleden dat onze consulent/ pastorale werker br. Gerrit de Jonge zijn dienst, op parttime basis, in een aantal gemeenten begon. Dit feit hebben wij in een bijzondere dienst op 30 juni jl. gevierd. Een dienst waarin br. De Jonge tevens afscheid nam na 6½ jaar als consulent/pastoraal werker van onze gemeente.
De dienst stond onder leiding van ds. H. Bijleveld uit Enschede.
Medewerking werd verleend door ons eigen dubbel mannenkwartet 'Edoza' (Evangelie door zang) en onze muziekgroep 'Connection'. Ook was er een prachtige bijdrage van Margriet (zang) en Jan (piano), dochter en zoon van Gerrit en Martje de Jonge.
Het was fijn dat zoveel genodigden van heinde en ver van vele gemeenten gehoor hebben gegeven aan de uitnodiging, waaruit blijkt dat onze broeder zeer gewaardeerd wordt. Dit bleek ook uit de vele afgevaardigden van andere kerkgenootschappen en verenigingen uit Borne. Ook de burgerlijke gemeente Borne was vertegenwoordigd.
Dankbaar zijn we voor wat Gerrit en Martje voor ons gemeente hebben gedaan en nog wel zullen doen, want zij blijven lid van onze gemeente. Hartelijk dank voor jullie inzet. Wij willen Martje ook bedanken dat zij het mogelijk heeft gemaakt dat Gerrit dit werk kon doen. Alle spreekbeurten door het hele land heeft zij hem vergezeld en gesteund en zo hebben zij samen Gods evangelie verkondigd. Wij wensen Gerrit en Martje de Jonge Gods rijke zegen toe.
Namens de Baptisten Gemeente Borne,

Secr. Robert te Vaarwerk

Ontbijten in Ede

Sinds enige tijd wordt er om de paar maanden een mannen- of vrouwenontbijt gehouden in de Baptistengemeente in Ede. Op 9 maart jl. was er een mannenontbijt, waar de mannen na het nuttigen van het ontbijt luisterden naar een inleiding over het onderwerp: 'Christenzijn en politiek'. Een flinke discussie in kleine groepen volgde op de inleiding. In de aanloop naar de verkiezingen was het een goede keuze om met dit onderwerp bezig te zijn.
Zaterdag 8 juni waren de vrouwen aan de beurt. Na verwend te zijn met een uitstekend verzorgd ontbijt, hield één van de aanwezige zusters een inleiding over het thema: 'Bel jij of bel ik?" Dit onderwerp had te maken met het onderhouden van vriendschappen en met name om te werken aan de kwaliteit ervan.
De *mannen- en vrouwenontbijten* blijken een goede manier te zijn om op een andere manier dan de gebruikelijke elkaar te ontmoeten en te bemoedigen. Het vroege tijdstip op de zaterdagmorgen is voor de deelnemers geen belemmering. Ze zijn er graag bij!

Winfried Ramaker

Radiodienst Amersfoort

Op zondag 11 augustus a.s. is een kerkdienst van de gemeente Amersfoort te horen via de radio. Voorganger ds. Oeds Blok denkt aan de hand van het thema 'Als God Zijn hoof om de hoek steekt' na over hoe je God écht kunt ervaren in je leven. Hij doet dit n.a.v. een gedeelte uit 1 Korinthiërs 1. Door een lid van de gemeente wordt verteld hoe zij God heeft leren kennen in haar persoonlijke leven. De samenzang tijdens de dienst wordt begeleid door de muziekgroep o.l.v. Rob Bosveld. Er wordt gezongen uit de Opwekkingsbundel (Opw.) en de bundel van Evangelisatie en Recreatie (ER). Zendtijd voor Kerken zendt de dienst uit om 17.02 uur via 747 AM.

Liturgie
Welkom en introductie
Lied 517 (Opw.)
Gebed met votum/groet
Lied 423 (ER)
Lied 461 (Opw.)
Lied 460 (Opw.)
Gebeden
Lied 436 (Opw.)
Schriftlezing
Preek
Getuigenis
Gebed
Lied 399 (Opw.)
Zegen

Column over...

Voorlichting

Door: S. Prost

Ik zit ergens mee. Da's niet zo erg, want dat gebeurt een mens wel meer.

Laatst kwam mijn vrouw met een folder thuis. Een *podotherapeut* bezocht. Voetje voor voetje. Gelukkig brengen die voeten haar nog steeds waar ze wezen moet. Zo, nu weet u inmiddels wat een podoloog is. Een mens kan echter niet alles weten. En dat denken de samenstellers van die folder hoogst waarschijnlijk wel: calcaneus valgus, cavi, clavi, congenitaal, de Hallux met orthonyxie, digiti mallei, halluces valgi, plano valgi, hyperceratose, hyperconvexiteit, morfologie, pedes plani, protegeren, supraductus, unguisincarnatie. Wel tekst, geen uitleg. Een vocabulaire waarbij m'n tenen zich erbarmelijk kromden. Voer voor cabaretiers.

Enkele dagen later kwam ik thuis. Met een folder van de *cardioloog*. Nee, niet schrikken. Geen bezoek aan hem of huisarts. Hartslag 43. Deze kwam uit de bibliotheek. Een wereld van verschil. Alle moeilijke termen verklaard! Waarom is een cardioloog wèl en een podoloog niét geïnteresseerd in het psychisch welzijn van hun betrokkenen? Bezoekers aan een cardioloog moeten er niet nóg een zorg bij hebben. Maar mag een podoloogpatiënt dan wel struikelen over wat voor hem abracadabra is? En zal hij dan toch niet te vroeg op zijn schreden terugkeren?

Gelukkig hoeft een pelgrim op weg naar de eeuwigheid niet onkundig te zijn. Gods bedoeling in Zijn woord is niet mis te verstaan. Maar in gemoede stel ik dat wij, naar de ander toe, soms ook slechte vertolkers zijn van de blijde boodschap. Verheven taalgebruik, helemaal niet toegelicht, te pas en te onpas of zelfs helemaal niet uitgedragen. Ik hoop dat het niet aan onbereidwillige voeten of een liefdeloos hart ligt.
Reageren? sprost@hetnet.nl

Waar zijn Baptisten het over eens? (Epiloog)

De (verwerping van de) ultra bedelingenleer

Door: Anne de Vries

Dat heeft wat uitleg nodig. Ultra is een vreemd woord voor uiterst, verder dan gebruikelijk. 'Bedeling' is een term die onder bepaalde groepen gelovigen gebruikt wordt om de Bijbel in hanteerbare porties te verdelen. Een ultra bedelingenleer is dus een leer, waarin de Bijbel in onderdelen uiteen wordt gelegd, maar dan verder dan gebruikelijk. Wat is er mis met deze leer? Waarom schrijf ik erover?

De laatste vraag is het snelst te beantwoorden – in sommige van onze gemeenten duikt deze leer op en brengt meteen verwarring en verwijdering tussen gelovigen. Een goede theoloog is ook waakhond – ik blaf hier waarschuwend: Er is een vijandige leer op het erf! De eerste vraag is wat ingewikkelder om te beantwoorden. Ik waag een poging daartoe en put met dankbaarheid uit een tweetal artikelen van collega-theologen, namelijk van de broeders Jannes Reiling en Fred Nijland. Ze hebben de zaak secuur onderzocht, zijn tot gelijkluidende conclusies gekomen en ik probeer een helder beeld te scheppen van hun bevindingen.

Bedelingen

Onder ons is dat een niet ongebruikelijk woord. We duiden er een periode of een regiem mee aan, iets wat duidelijke grenzen heeft en een eigen karakter. Nogal wat theologen gebruiken deze term om de Bijbel of de geschiedenis van God en mensen in hanteerbare porties te verdelen. De reden is duidelijk – de Bijbel is een dik boek, een complete bibliotheek die een lange periode bestrijkt. Daarin komen allerlei ontwikkelingen en veranderingen voor, terwijl er toch ook sprake is van een duidelijk samenhangende en doorgaande lijn – Gods geschiedenis met mensen. Als je nou een aantal grenslijnen zou kunnen aanleggen, die de aparte perioden markeren, dan is het overzicht wat duidelijker.

In die zin zijn er verschillende systemen van bedelingen. Sommigen onderscheiden er 7, andere kennen 12 bedelingen of zelfs 18. Er is echter een aanzienlijk probleem: De Bijbel zelf gebruikt het woord 'bedeling' niet in de zin van tweedeling, grenslijn, regiem, periode. Het woord bedeling komt in de NBG vertaling van 1951 één keer voor in Galaten 4:24, maar daar is het de vertaling van 'diathèkè' (verbond). Daarmee kom je op het terrein van de verbondstheologie, maar daar zeg ik nu niks over, want dat voert te ver.

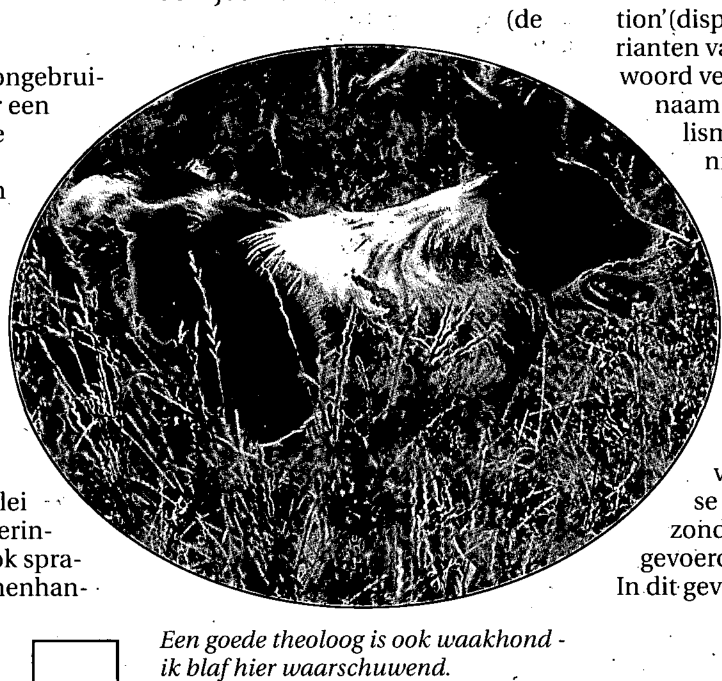
Een ander woord, dat gebruikt wordt om een bedelingenleer op de Bijbel te baseren is 'aion' (eeuw). Er zouden in de Bijbel verschillende aionen beschreven worden. Maar helaas – de Bijbel kent slechts twee aionen (de huidige en de toekomstige). Daarmee kom je dus niet verder dan twee. Dan kom je nog het woord 'oikonomia' tegen (bestuur van het huis of huishouding); het komt in het Nieuwe Testament nooit voor in de zin van periode in de heilsgeschiedenis. Kortom: Leuk bedacht, maar zonder basis in de Bijbel.

Ultra?

Wat maakt een bedelingenleer ultra? Wanneer je de verdeling niet alleen gebruikt om de bijbel(se geschiedenis) in te delen, maar zulke scherpe grenzen trekt, dat er minder Bijbel overblijft voor gelovigen van nu. Br. Fred Nijland wijst terecht op de betekenis van het woord 'dispensation' (dispensatie). In de Engelse varianten van deze leer wordt dit woord veel gebruikt; de verzamelnaam is ook wel dispensationalisme. Nou is een dispensatie niet alleen een afgrenzing, maar ook een vrijstelling: je hoeft iets niet (meer) te doen. Als je in een nieuwe dispensatie leeft, heeft de oude zijn gezag (geheel of gedeeltelijk) over je verloren.

Een bedelingenleer wordt ultra op het moment dat je vrijgesteld wordt van bijbelse taken en opdrachten, die zonder die leer wel degelijk uitgevoerd zouden moeten worden.

Een bedelingenleer wordt ultra op het moment dat je vrijgesteld wordt van bijbelse taken en opdrachten, die zonder die leer wel degelijk uitgevoerd zouden moeten worden. In dit geval bijvoorbeeld het avond-

Y. Horjus

Een goede theoloog is ook waakhond - ik blaf hier waarschuwend.

maal, de maaltijd van de Heer. De leer die ik ben tegengekomen stelde niet alleen, dat de maaltijd van de Heer overbodig was geworden voor gelovigen van nu, maar zelfs verboden! Dat lijkt me voldoende illustratie om te laten zien waarom het ultra is.

Basis

Waar berust zo'n bedelingenleer op. De variant, waar het hier om gaat, zegt dat er in Handelingen 28:28 een scherpe grenslijn in de heilsgeschiedenis getrokken is. Wat er gebeurde tussen Pinksteren en bovengenoemd vers (of tijdstip) hoort bij de ene bedeling van de gemeente, wat er daarna gebeurde behoort bij een tweede bedeling. Tijdens die eerste bedeling wordt het evangelie van het koninkrijk verkondigd, tijdens de tweede die van de genade. De apostel Paulus heeft eerst in de ene bedeling gewerkt met een bepaalde bediening en na de grenslijn met een andere opdracht in een andere bedeling, een zogenaamde tweede bediening. Vervolgens wordt als bewijs aangevoerd, dat 7 vroege brieven van Paulus bij deze eerste bedeling en bediening horen en de andere 7 bij de tweede en dat je dat daarin ook duidelijk kunt lezen. De Hebreeënbrief wordt voor het gemak aan Paulus toegeschreven (hoewel dat volstrekt onzeker is) en er vindt een ingenieuze reconstructie plaats van de historische volgorde van de brieven in het Nieuwe Testament.

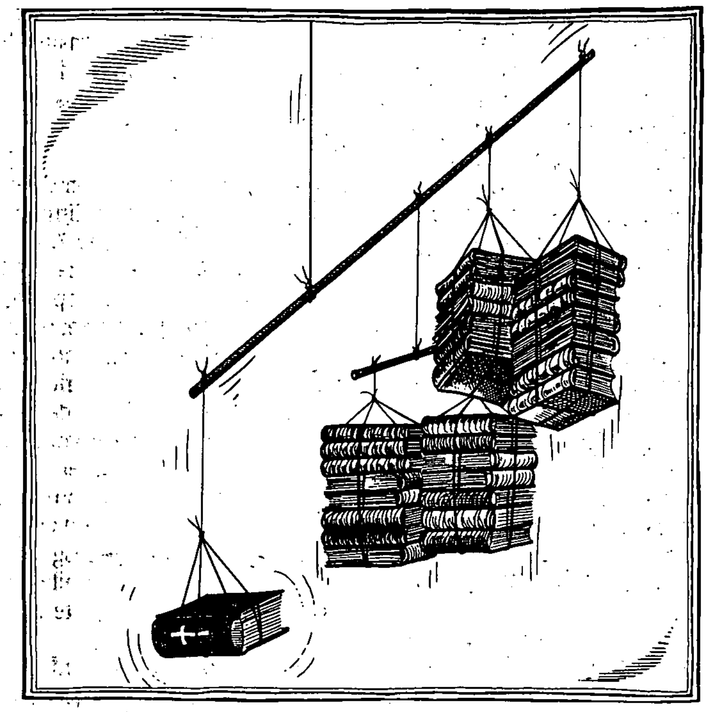
De conclusie is duidelijk: de grenslijn betekent vrijstelling. Het is wel voor ons geschreven maar niet over ons en we zijn in die zin vrijgesteld van de plichten en opdrachten die de gemeente tot aan Handelingen 28 diende te vervullen. Daaronder valt niet alleen het avondmaal, maar ook de doop. Die wordt zo vergeestelijkt, dat die zonder een druppel water kan plaatsvinden en volstrekt zijn dringende karakter verliest.

De broeders Reiling en Nijland komen onafhankelijk van elkaar tot een zelfde conclusie, die ik volstrekt onderschrijf vanuit mijn kennis van de Schrift: Deze leer mist elke basis in de Bijbel, komt voort uit verkeerde vertalingen van Griekse woorden en begrippen en legt de Bijbel systeemdwang op.

Achtergronden

Deze leer is ontwikkeld door dr. Bullinger, een Anglicaans geestelijke. Helaas zijn de aanhangers ervan meestal niet bereid te luisteren naar wat het reguliere onderzoek van het Nieuwe Testament en de kerkgeschiedenis heeft opgeleverd. Het resultaat is dat ze in de Bijbel knippen. Nou is dat niks nieuws. Marcion (rond 140 na Christus) maakte onderscheid tussen de God van het Oude Testament en die van het Nieuwe en knipte grote stukken uit de Bijbel. De kerkgeschiedenis heeft geleerd, dat zoiets rampzalig is. Daar rust geen zegen op.

Wanneer mensen proberen het totaal van de Schrift te systematiseren, moet je vasthouden aan het primaat van de Schrift. De tekst gaat voor het systeem. De Bijbel staat boven ons systematisch denken. Wanneer bijbelteksten ons systeem ontkennen, doorbreken of er niet in passen, dan moet het systeem het veld ruimen en blijven de teksten over, ook wanneer dat betekent,

Die Gemeinde

Wanneer mensen proberen het totaal van de Schrift te systematiseren, moet je vasthouden aan het primaat van de Schrift. De tekst gaat voor het systeem.

dat we spanning overhouden en zaken die we niet goed kunnen uitleggen. De gemeente van de Heer vaart wel bij het respecteren van de Schrift in volle breedte. Ik weet wel, dat bijbelteksten verschillend gewicht hebben en dat het Oude Testament tot ons anders spreekt dan tot de Israëlieten van die tijd. Maar het buitenspel zetten van een groot deel van het Nieuwe Testament voor onze gemeenten is volstrekt ongeoorloofd.

Conclusies:

Br. Jannes Reiling concludeert het volgende:

"De Schrift weet niet van een tweede bediening van Paulus die van zijn eerste bediening op allerlei punten zou verschillen. (...) De leer van de twee bedieningen is een kaartenhuis dat instort zodra de fundamenten worden onderzocht en blijken er niet te zijn."

Br. Fred Nijland komt tot de volgende conclusie:

"Is het mogelijk om te zeggen: Ik aanvaard de ultra bedelingenleer, maar wijs de extreme consequenties af? Dat is niet mogelijk. Deze consequenties zijn namelijk de leer zelf. De getrokken grenslijn in Handelingen 28:28 hoort tot de kern van de ultra bedelingenleer, het verwijzen van doop en avondmaal naar de bedeling vòòr deze grenslijn hoort er ook bij. Kortom: De ultra bedelingenleer is niet met de identiteit van een Baptisten gemeente verenigbaar."

Mijn conclusies sluiten aan bij wat de beide broeders vaststellen, ik ben het er hartgrondig mee eens. Mijn voorgaande artikelen beschrijven waar wij het over eens zijn. Als dat klopt (en die indruk heb ik nog steeds), zijn we het ook eens over de verwerping van deze ultra bedelingen leer.

Ds. Anne de Vries is voorganger van de Baptistengemeente Hengelo-Centrum en gemeenteopbouwwerker binnen onze Uniegemeenschap.

Zonder visie geen beleid!

Door: Anne de Vries

Dat was het stellige thema van de conferentie in november 2001 georganiseerd door de Werk en Studiegroep voor Evangelisatie (WSE) en de Stuurgroep Gemeente Opbouw. Kennelijk was het nodig over deze begrippen een meerdaagse conferentie te houden. Tijdens het programma werd al snel duidelijk, dat de stelligheid van het thema terecht was. Veelal werken onze gemeenten zonder duidelijk uitgesproken visie. En een doelgericht meerjaren beleid kom je niet vaak tegen. Het gevolg is - korte termijn werk, proberen het seizoen rond te komen en de winkel open te houden. Dat is niet voldoende! We moeten samen kijken naar waar we graag willen komen (geleid door de Bijbel en Gods Geest) en ook hoe we daar komen.

De opdrachten van de Heer zijn dynamisch, ze brengen ons in beweging, doen ons zoeken naar nieuwe wegen en effectieve middelen om ons doel te bereiken.

Tijdens de conferentie bespraken de deelnemers in groepen wat ze te horen kregen van de verschillende sprekers. Er waren een boeiende presentaties van het werk in Stavoren en Amersfoort, twee heel verschillende gemeenten, die beiden de vraag naar visie en beleid hebben gesteld en bezig zijn te beantwoorden. Tijdens de dinsdagavond luisterden we met grote belangstelling naar de ervaringen van br. Hans Esbach vanuit een andere kerk, maar werkend met vergelijkbare vragen. Er waren gebedsgroepen en momenten van samen zingen en naar de Bijbel luisteren. Er was veel gesprek onderling. In sommige onderdelen moesten de deelnemers uit dezelfde gemeente samen komen tot een subjectieve gemeenteanalyse. In de conferentie overheerste het gevoel van: "Hier willen we verder mee!"

Toespraken

U vindt op de volgende pagina's een drietal samenvattingen van toespraken die gehouden zijn door br. Nico van der Leer, br. Peet Wijchers en zr. Martha Terwel-Hamster. Het zijn samenvattingen. Ze geven een indruk van wat er in de conferentie gezegd is. De volledige teksten kunt u eenvoudig ontvangen door de brochure *Zonder visie geen beleid!* te bestellen bij br. Peet Wijchers. Daarin vindt u ook de bijbehorende opdrachten, gespreksvragen en hulpmiddelen om met de vraagstelling verder te komen, zodat u (een deel van) dit programma ook in de plaatselijke gemeente kunt uitvoeren. Want het is wel de bedoeling dat hierover doorgedacht wordt. We kunnen niet volstaan met het passen op de winkel en genieten van onze gezelligheid. De opdrachten van de Heer zijn dynamisch, ze brengen ons in beweging, doen ons zoeken naar nieuwe wegen en effectieve middelen om ons doel te bereiken. En daarover moet allereerst nagedacht worden: "Wat willen we en wat moeten we?" Wanneer ons dat helder voor ogen staat komt er een nieuwe beweging onder ons tot stand.

Visie bepaalt waar we naar toe gaan.

Conferentie

Inmiddels is de WSE opgegaan in het taakveld Gemeenteopbouw. Nadenken over evangelisatie hoort thuis in dat veel bredere kader. Het taakveld organiseert twee activiteiten om verder te gaan met de opbouw van onze gemeenten. Op zaterdag 5 oktober houden we een studiedag in Doetinchem over gemeenteopbouw en er is een meerdaagse conferentie gepland op 'De Bron' in Dalfsen van zondagavond 9 februari 2003 tot en met een deel van dinsdag 11 februari. Noteert u deze data voor uw gemeentelijke agenda en zorgt u ervoor dat er vertegenwoordigers van uw gemeente aanwezig zijn. Dit zijn de plekken waar we samen van Gods woord en van elkaar kunnen leren hoe we het beste gemeente van de Heer kunnen zijn in deze tijd.

Verder wordt er in het taakveld nagedacht over de mogelijkheid een regionaal aanbod te doen aan gemeenten, omdat je daarmee waarschijnlijk meer mensen beter kunt trainen. Als u daar interesse voor hebt willen we dat graag weten. Al met al gaat het om iets dat van wezenlijk belang is voor onze geloofsgemeenschap: opgebouwd te worden tot grotere eer van God en uitstraling in de samenleving.

Ds. Anne de Vries is voorganger van de Baptistengemeente Hengelo-Centrum en gemeenteopbouwwerker binnen onze Uniegemeenschap.

Studiedag Gemeenteopbouw
5 oktober 2002
in Doetinchem
Thema: 'Het Evangelie als veranderende kracht'
Voor meer informatie zie p.13

"Waar zijn wij nou helemaal mee bezig?" - over de noodzaak om in de gemeente vanuit een visie te werken

Door: Nico van der Leer

De voorbereiding voor mijn lezing op de Gemeente Opbouw conferentie in november 2001 werd doorkruist door de aanslagen in de USA. De voorbereiding voor dit samenvattende artikel gebeurt tegen de achtergrond van de moord op Pim Fortuyn. "Waar zijn wij *in hemelsnaam* mee bezig?" is de vraag die dan in je opkomt. In wat vóór wereld leven wij? Waar gaat het eigenlijk om, maar ook: waar moet het naar toe? Het is in deze onzekere situatie van mens en wereld dat wij geroepen worden samen gemeente te zijn. Hebben we wel een antwoord op de noden in onze maatschappij? Of hebben we ons opgesloten in onze gemeente en proberen we het met elkaar zo gezellig en comfortabel mogelijk te maken? Hoe zien we onze plaats in deze wereld, en welk doel streven we na bij onze activiteiten? Of is het enige doel om de winkel open te houden en ons hoofd boven water?

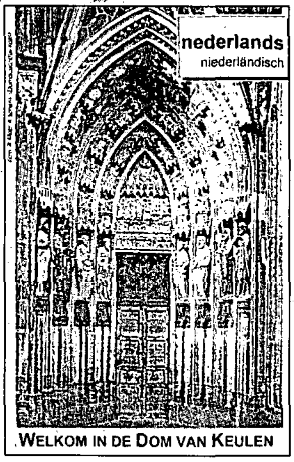
Zonder visie geen beleid

Met dit soort vragen zitten we midden in het thema van visie en beleid. Vaak ben je je niet eens bewust dat je vanuit een bepaalde visie handelt. Bovendien: is het wel zo'n belangrijke vraag? In de gemeente laten we ons leiden en inspireren door de Geest van God en die laat ons wel zien wat we moeten doen. Daar heb je geen visie en beleid voor nodig, toch?! Maar als je het woord inspiratie noemt ben je juist heel dicht bij visie: door wie of wat laat jij je leiden, waardoor word je inspiratie gevoed? Aan de hand van een paar plaatjes wil ik laten zien dat je deze vraag op drie manieren kan beantwoorden.

De Dom van Keulen

Als je met de trein vanuit Arnhem Keulen nadert, dan zie je de imposante dubbele torens van de Dom verschijnen.

De ingang

WELKOM IN DE DOM VAN KEULEN

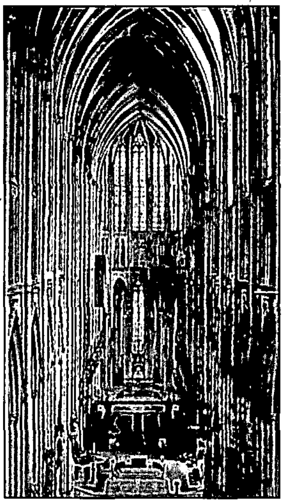
Het is een oeroud gebouw, waarvan het allereerste begin stamt uit de 13e eeuw. Het plan van het Domkapittel in 1248 om een nieuwe kerk te bouwen overtrof alle andere kerkgebouwen uit die tijd.

De buitenkant

De bouw vorderde slechts langzaam, na 20 jaar waren de koorkapellen met koorومgang klaar, na 50 jaar de priesterkoren. Pas in 1360 begon men met de bouw van de zuidelijke toren. In de Middeleeuwen reikte die enkel maar tot de eerste bovenverdieping. In die tijd wandelde de bisschop rond op de bouwplaats en vroeg aan een paar bouwlieden: "Waar zijn jullie mee bezig?" De eerste bouwvakker antwoordde: "We staan ons brood te verdienen!" De tweede zei: "Dat ziet u toch, wij metselen, steen voor steen." De derde antwoordde: "Wij bouwen een kathedraal, een huis om God in te aanbidden!" "O", zei de eerste, "bouwen we een kathedraal?" "O ja", zei de tweede, "we bouwen een kathedraal!" "Ja", zei de derde, "dat zei ik toch?!" Toen glimlachte de bisschop en zei: "Hou dat in je gedachten, jullie verdienen niet alleen je brood door stenen op elkaar te metselen, jullie zijn bezig een kathedraal te bouwen, een huis waar God aanbeden zal worden!"

De binnenkant

Die derde bouwvakker had het begrepen, hij keek verder en dieper. Ook al zouden hij en zijn maten nooit de voltooiing van de kathedraal meemaken (pas in de 19e eeuw!), zij droegen hun steentje bij en dat was de visie achter hun inspanningen. Daarom deden ze wat ze deden, ogenschijnlijk niets anders dan de kost verdienen door stenen te metselen, maar ten diepste waren ze met iets groots bezig: een huis voor God te bouwen.

Opdracht

Pas deze vergelijking toe op je eigen taak binnen de gemeente en ga eens na waar je nu eigenlijk mee bezig bent (wat is je functie, wat is je taak, wat is het diepste doel van die taak?).

Ds. Nico van der Leer is voorganger van de Baptistengemeente Dordrecht en betrokken bij het taakveld Gemeenteopbouw.

Illustraties: N. van der Leer

We hebben visie nodig!

Door: Peet Wijchers

In een boeiend artikel[1] zegt Jan Hendriks "...*Nodig is vernieuwing.* En daarvoor hebben we een bouwtekening, *een visie* nodig. Die visie moet in ieder geval aan drie voorwaarden voldoen: zij moet recht doen aan de roeping van de gemeente, ingaan op de behoeften van deze tijd en zij moet met onze geringe mogelijkheden te realiseren zijn."

Met deze uitspraak van Jan Hendriks zitten we midden in de vraag om visie. We hebben het dan wel over een veel breder veld dan menigeen vaak denkt. Het gaat in de eerste plaats om een goede analyse van de huidige situatie als vertrekpunt en in de tweede plaats om een helder omschreven bestemming, bepaald door de visie. De reis naar de bestemming ondergaan we als een gezamenlijke trektocht.

Het recht doen aan de roeping van de gemeente vraagt om visie, waarbij we voor ogen hebben wat God van ons vraagt. De roeping bepaalt het doel waarnaar we streven. De roeping verstaan we in de opdracht die als een stevig fundament onder de visie ligt. (Zie Mattheus 28:19)

De visie moet ingaan op de behoeften van deze tijd. Terecht wordt gezegd dat er na 11 september 2001 en 6 mei 2002 het één en het ander veranderd is. Wat betekent dat? Wat zijn de behoeften in een steeds veranderende maatschappij?

De visie moet met onze geringe mogelijkheden te realiseren zijn. Kennen we het gavenprofiel van de gemeente? Hoe inzetbaar zijn de leden van de gemeente? Hoe functioneel is ons kerkgebouw? Wat zijn onze financiële middelen?

Een visie verwoordt een ideaal dat binnen een bepaalde termijn gerealiseerd dient te worden.

Van waaruit ontstaat er verlangen naar zo'n visie voor de gemeente?

In veel gevallen groeit visie vanuit het verlangen naar iets dat er nu niet is. Het gaat om wat je *'heilige' ontevredenheid* met de bestaande situatie zou kunnen noemen.

De visie voor een andersoortige gemeente kan gevoed worden door *het lezen van Gods Woord*, maar ze kan even zo goed ontstaan omdat je ergens een geloofsgemeenschap aantreft die een zodanige uitstraling heeft, dat je jouw gemeente naar die vorm van gemeentezijn zou willen ombouwen. (Willow Creek Community Church in de Verenigde Staten, De Meerkerk in Hoofddorp) Zo geheten *voorbeeld gemeenten.*

Een visie verwoordt een ideaal dat binnen een bepaalde termijn gerealiseerd dient te worden.

Het dromen over nieuwe ontwikkelingen binnen gemeenten en het vragen om visie schijnt in de lucht te hangen. Je voelt dat het er is. En je ontdekt dat het alles te maken heeft met *de werking van Gods Geest.* Zodra je dat in de gaten hebt, wil je deze beweging niet missen. Een beweging die vaak vergeleken wordt met het aanrollen van een zich in hoogte en kracht verder ontwikkelende golf aan de kust. Het zou ons verlangen moeten worden om als een surfer op deze golf mee te willen komen.
De oorsprong van ons verlangen is meestal niet terug te leiden tot maar één van de genoemde oorzaken. Vaak spelen ze allemaal wel een rol. Bovenal mogen we ons realiseren dat verlangen naar vernieuwing en visie een geschenk van God is, gegeven aan hen die er voor open willen staan. Visie op gemeentezijn ontstaat in de wonderlijke samenwerking van Gods Geest en mijn geest en we zullen ons altijd moeten bezinnen op de vraag in hoeverre deze visie een van God ontvangen visie is of niet. Het voortgaande gesprek tussen God en zijn 'gezin' is daarbij onontbeerlijk!

Van ontvangen tot realiseren van visie

We kunnen in dit proces van ontvangen tot realiseren een aantal duidelijke fasen onderscheiden. Nadat we de vele, vaak subjectieve, indrukken geverifieerd hebben door onderzoek en analyses, proberen we de ontstane visie helder te verwoorden. Deze visie behoort bijbels, praktisch, overdraagbaar en kort te zijn. Vervolgens moet de visie in de volle breedte met de gemeente gecommuniceerd worden. De gemeente moet vanaf het begin bij dit proces betrokken worden. Daarna zullen we via een plan handen en voeten moeten geven aan de visie. We gaan over van het dromen en verwoorden naar het uitvoeren. Onderweg maken we in evaluatieve momenten gebruik van voortschrijdend inzicht om de plannen of het tijdpad eventueel bij te stellen.

Slotopmerking

Voor het lichaam van Jezus Christus, het huisgezin van God, de gemeente is er geen ruimte om buiten de bijbelse boodschap om tot visieontwikkeling te komen, maar zal ze alle ruimte moeten geven aan de creativiteit van Gods Geest om 'begaafde' mensen te laten dromen, plannen te laten maken en te laten uitvoeren, opdat Gods Rijk groeit en bloeit als nooit tevoren om daarmee iedereen tot 'welzijn' te brengen.

Ds. Peet Wijchers is gemeenteopbouwwerker binnen onze Uniegemeenschap.

---

1 In het boek *Met liefde en beleid*, Hoofdstuk 1, pag. 21, onder eindredactie van Fedde Ypma, uitgegeven bij Ekklesia, Gorinchem, 1999, ISBN 90 75569 10 6.

Tenslotte...
En nu de gemeente in

Door: Martha Terwel-Hamster

Ja, dan komt u enthousiast terug van de conferentie. En u bent overtuigd dat u iets goeds voor uw gemeente meegekregen hebt. Misschien is uw gemeente al met visie-ontwikkeling bezig en waren deze dagen een steuntje in uw rug. Misschien is nog veel van het gehoorde nieuw voor uw gemeente. Misschien vindt uw gemeente het niet nodig om hier veel tijd en energie in te steken. Het is daarom bijzonder belangrijk dat u zich bewust bent dat u nu een belangrijke schakel bent in het geheel van visie-ontwikkeling voor uw gemeente.

Zoek de goede weg om aan de raad of de werkgroep gemeente-opbouw, duidelijk te maken (of opnieuw samen goed voor ogen te krijgen) dat het ontwikkelen en hebben van een visie helpt om gemeente te zijn in deze tijd. Een heldere visie helpt om te blijven weten WIE we zijn, n.l.: gemeente van Jezus Christus en daarbij baptistengemeente.

Stel: u krijgt toestemming van de raad om als werkgroep gemeente-opbouw of de raad doet dit zelf, een gemeente-avond te organiseren. En u hebt dat goed voorbereid aan de hand van alles wat u in de conferentie geleerd hebt. Er kan dan ineens een soort 'kortsluiting' optreden. Het gebeurde in de gemeente waarin ik mag werken dat ik, totaal niet verwacht, in de gesprekken over visie-ontwikkeling, geconfronteerd werd met vragen als:
- ik weet niet meer zo goed wat ik nog geloof
- ik weet niet goed hoe ik in deze gemeente sta
- ik kan niet zomaar aansluiten bij wat blijkbaar als vanzelfsprekend wordt gezien

Ik ontdekte dat het nodig was dat we eerst in de gemeente met elkaar in gesprek gingen over de identiteit van de gemeente, vóór we konden nadenken over visie. Ik denk dat dit voor meer gemeenten geldt.

Blijkt dat dit gesprek eerst nodig is, dan hoeft u ondertussen nog niet stil te zitten. U kunt in dezelfde of in een volgende gemeenteavond samen een sterkte/zwakte analyse maken en met één van de zwakste zaken alvast aan de slag gaan. Of, als u dat al deed, daar op voortbouwen. Maar soms is het echt nodig dat er eerst een soort bewustwordingsproces in de gemeente op gang komt, vóór er van op weg gaan naar een visie sprake kan zijn. Want in het ontwikkelen van een visie zijn twee zaken van het hoogste belang.
1. Visie voor een gemeente kan alleen ontwikkeld worden vanuit de Bijbel én
2. Visie komt tot stand niet vóór, maar *in* de gemeente.

Archief De Christen

Eerst mag de akker van de gemeente 'zaairijp' gemaakt worden, voor het zaad van de visie gezaaid kan worden. Dan pas kan de visie zich ontwikkelen in een vruchtbare bodem en groeien.

Tracht te voorkomen dat de gemeente een defensieve houding heeft of krijgt, iets van: houden wat we hebben. Mensen *mogen* een afwijkende mening hebben en *mogen* anders geloven.

Ik citeer br. Peet Wijchers: De gemeente moet ook RIJP zijn om een visie te kunnen ontvangen. Eerst mag de akker van de gemeente 'zaairijp' gemaakt worden, voor het zaad van de visie gezaaid kan worden. Dan pas kan de visie zich ontwikkelen in een vruchtbare bodem en groeien. Op allerlei wijzen kun je daar aan werken, bijv. door een soort stappenplan te ontwikkelen. Baptisten hebben over het algemeen weinig bijbelkennis, ga daar samen met de raad/werkgroep aan bouwen. Op een goede open wijze, met respect. Overal kan dan de vraag hoe je gemeente in je eigen tijd bent aan de orde komen.

En vergeet niet het gebed! Als er iets belangrijk is, dan is het: gebed. Wees ervan overtuigd dat u iets belangrijks hebt te vertellen en zoek mede 'visie-onairs' om u hierin te steunen en samen te bidden. Organiseer dit gebed (bijv. het triogebed) voor een bijbelse visie voor uw gemeente.

Ds. Martha Terwel-Hamster is voorganger van de Baptistengemeente Den Haag en betrokken bij het taakveld Gemeenteopbouw.

Woorden uit de Bijbel

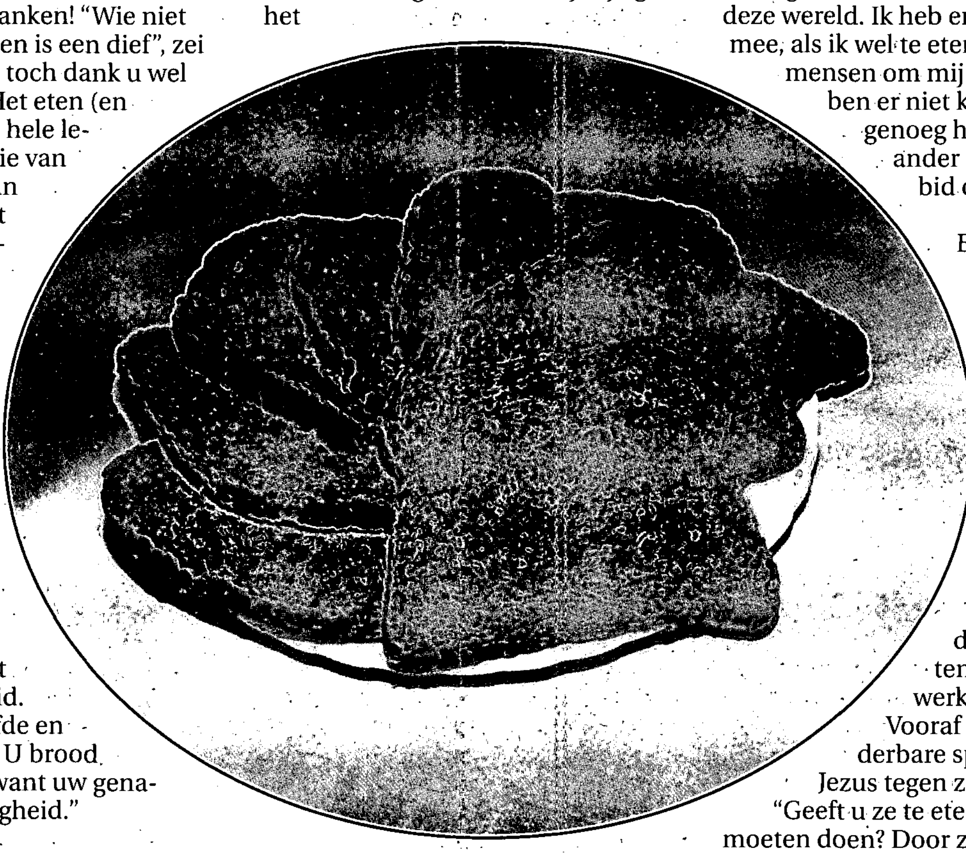
Geef ons heden ons dagelijks brood

(Matteüs 6:11)

Door: Jannes Hofman

De zoon van de koning
Er was een koning die in een stad ver weg een zoon op kamers had wonen. Eén keer per jaar bracht die koning zijn zoon het levensonderhoud voor het komend jaar. Zijn zoon bedankte hem daar hartelijk voor. De koning vond het jammer dat hij maar één keer per jaar zijn zoon sprak en dacht: "Ik zal hem niet jaarlijks zijn onderhoud brengen, maar dagelijks geven wat hij nodig heeft, dan zie ik hem dagelijks en hoor ik dagelijks zijn 'dank u wel'."

Komen wij hier niet onszelf tegen? God wil dagelijks ons 'dank U wel' horen. Dat doen wij in het gebed voor de maaltijd. En bidden voor het brood is vooral danken! "Wie niet dankt voor het eten is een dief", zei een rabbi. Je zegt toch dank u wel als je iets krijgt! Het eten (en dit geldt voor het hele leven) is een kwestie van krijgen en niet van nemen. Het moet ons gegeven worden. Alles wat een mens heeft, is een gift. Een gave van God. Daarvoor hebben wij te danken. In Israël luidde het eerste tafelgebed: "Geprezen bent U, Heer onze God, Koning van de wereld, die de hele wereld voedt door Uw goedheid. Door genade, liefde en ontferming geeft U brood aan al wat leeft, want uw genade is tot in eeuwigheid."

Archief De Christen

Brood
Het gaat om brood. Om dat, wat het lichaam in stand houdt. Het gaat om het materiële. Laten we dit woord van Jezus vooral niet vergeestelijken. De verleiding daartoe is groot. Jezus zei immers: "Ik ben het levende brood. Ik ben het echte brood." En ook toen vroegen de mensen: "Geef ons dit." Maar ons gebed om het brood moeten wij niet laten opgaan in dat andere woord van Jezus. Beide zijn nodig om echt te kunnen leven. Eerst het dagelijkse brood. Zonder het lichaam kunnen wij God niet dienen en eren. De doden kunnen hier op aarde God niet prijzen, lezen wij in de Psalmen. Ons lichaam is voorwaarde voor de godsdienst.

Vandaag
Een moeilijk te vertalen woord komen wij in het Griekse Nieuwe Testament tegen. Waarschijnlijk gaat het om het brood dat voor één dag bestemd is en voor één dag toereikend is. Er wordt gebeden om het brood voor één dag. Wij horen hier de dagloner bidden, of de bedelaar. Zijn verlangen is: Als ik maar weer voor vandaag brood op de plank heb. Hij kijkt niet verder dan één dag. Er wordt gebeden om het brood voor één dag. Niet om het beleg, of een vrieskist vol. Dat is hier niet aan de orde. Als ik voor vandaag of morgen maar te eten heb. Elke dag heeft genoeg aan zichzelf. Maar ik mag er op vertrouwen, dat God, zoals Hij in de woestijn dagelijks het manna gaf, ook mij elke dag weer genoeg te eten geeft.

Ons
Ik bid niet enkel om brood voor mij, maar voor ons! Ik bid voor mijn hele gezin, voor mijn broeders en zusters in de gemeente, voor mijn naaste in deze wereld. Ik heb er geen vrede mee, als ik wel te eten heb, maar de mensen om mij heen niet. Ik ben er niet klaar mee, als ik genoeg heb, maar de ander honger lijdt. Ik bid dus: "Geef ons."

Bidden voor de ander betekent niet de ander aan zijn lot of aan God over te laten. In het gebed voor iets ligt altijd mijn eerste roeping. Veelal doet God de dingen niet buiten mij om. God werkt door mij. Vooraf aan de wonderbare spijziging zei Jezus tegen zijn leerlingen: "Geeft u ze te eten." Hoe wij dat moeten doen? Door zijn hele manier van leven maakte Jezus duidelijk hoe wij in het leven moeten staan. Hij brak het brood. Hij was aller dienaar. Hij kwam om te redden. Hij deelde zijn leven met ons.

Unie- en gemeentenieuws

Doopdiensten

Stadskanaal-Zuid 1: Inge Eillert (13 jaar); Musselkanaal 3: J. Zoutman (41 jaar), A. Afshar (29 jaar) en E. Afshar (25 jaar); Ede 7: Esther van Roekel (27 jaar), Arjan Slaager (24 jaar), Richard Versloot (27 jaar), Enneke Otter (39 jaar), Claudia van Oostrum (34 jaar), Wilfred Bruil (22 jaar) en Gerwin Rodenburg (20 jaar); Leiden 1: Jelle Verbiest (20 jaar); IJmuiden:
In de Baptistengemeente te IJmuiden zijn weer feestelijke diensten geweest. Er werden op zondag 2 juni maar liefst 6 baby's opgedragen aan de Heer, en op zondag 9 juni zijn 3 jonge mensen gedoopt. Susanna Meerkerk, opgegroeid in de Baptistengemeente, gaf zingend haar getuigenis "He is the lover of my soul". Dimitrie van den Beld daarentegen heeft geen enkele kerkelijke achtergrond. Hij heeft Jezus leren kennen en wilde ook door de doop gehoorzaam zijn aan Zijn woord. Ook Linda Schwan heeft een lange zoektocht naar Jezus achter de rug. Toen zij zich met tarotkaarten bezig hield voelde zij zich gevangen door de duivelse machten. Gelukkig mocht ook zij van haar bevrijding getuigen nadat zij duidelijk de roepstem van Jezus had gehoord. De prediking van ds. J. Ketelaar uit Ezechiel 18 benadrukte dat God wil dat wij ons bekeren en leven voor Hem. Het staat zo mooi in vers 21:"Maar als een goddeloos mens zich van al zijn zonden bekeert, mijn wetten gehoorzaamt en rechtvaardig leeft, zal hij zeker blijven leven en niet sterven." Wij zijn God dankbaar voor zijn genade!
Anneke van der Plas

Beroepingswerk

De Baptistengemeente Arnhem-Centrum deelt mee dat ze een beroep heeft uitgebracht op haar huidige voorganger ds. T. van der Leer voor een functie van 50% voor prediking en toerusting, op br. T.A.R. de Zwart voor 40% voor pastoraat en br. T. Heinen een aanstelling van 40 % heeft aangeboden met als aandachtsgebieden muziek en jeugd. Ds. T. van der Leer heeft zijn beroep inmiddels aanvaard.

NBVB

Trainingsdagen

De trainingscommissie van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging heeft weer een tweetal tweedaagse trainingen voorbereid voor het komende seizoen 2002-2003. Deze trainingen staan open voor alle leden van de NBVB. Onze trainers gaan in samenwerking met studenten van het Seminarium in op ons nieuwe jaarthema 'Zien en Omzien'. De trainingen worden gehouden op De Strubben te Schoonloo op 30 en 31 oktober 2002 en op 11 en 12 februari 2003. De kosten bedragen 35 euro per persoon.
U kunt zich opgeven bij T. Tuiten-Franken, Coornherstraat 3, 3842 JX Harderwijk, tel. 0341-416728, e-mail: tru.franken@wxs.nl.
Het deelnemersaantal is beperkt en zal daarom op datum van binnenkomst worden behandeld. Uw plaats is gereserveerd na ontvangst van uw betaling van 35 euro. U kunt dit bedrag storten op girorekening 811940 t.n.v. NBVB te Westervoort o.v.v. trainingsdagen.
Met vriendelijke groeten,
Truus Tuiten-Franken

Opening Seminariumjaar

Met vreugde nodigen wij u uit voor de openingsbijeenkomst van het nieuwe studiejaar van het seminarium op zaterdag 14 september a.s. om 10.00 uur in de baptistenkerk te Apeldoorn. Tijdens deze bijeenkomst worden br. en zr. Erwich aan u voorgesteld en zal br. Erwich als nieuwe rector en docent praktische theologie aan ons Seminarium worden 'bevestigd'. Br. Erwich zal spreken over het thema 'Terug naar het hart: theologie voor een manier van leven' over het belang van de praktische theologie voor de gemeente.
Als u bij de openingsbijeenkomst aanwezig wilt zijn, verzoeken wij u dat van te voren aan het Seminarium te laten weten: Baptisten Seminarium, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-228423.
Joop G. Brongers
Interim rector Seminarium

Studiedag Gemeenteopbouw

Het Evangelie als veranderende kracht

Gemeenteopbouw is meer dan een techniek. Meer dan een truc om mensen voor een taak te strikken. Gemeenteopbouw raakt de kern van de gemeente en de kern van het evangelie.
De opbouw van de gemeente brengt altijd veranderingen met zich mee. Daar ontkom je niet aan. Want steeds weer opnieuw moet je samen proberen het evangelie te begrijpen in de actualiteit van vandaag. En vervolgens moet je het evangelie ook opnieuw actueel vormgeven.
Het evangelie heeft zelfs iets van die veranderende kracht in zich. Het evangelie, het geloof in Jezus Christus, brengt zelf verandering. Steeds weer is er echter de neiging om het evangelie te koppelen aan wat ons lief en dierbaar is: traditie, liederen, huishoudelijk reglement, enz. Hoe kan je er in de gemeente nu voor zorgen dat je de ruimte geeft aan de veranderende kracht van het evangelie? Hoe werkt dat bijv. door in de prediking? En in kleine groepen? Maar ook in de jeugdgroep, in de structuren van de gemeente en in je stad of woonplaats?
Met deze vragen willen we aan de slag op de studiedag van 5 oktober a.s. Het programma loopt van 10.00 tot 15.30 uur. U kunt zich individueel opgeven, maar het mooiste zou zijn wanneer u met een groep uit uw gemeente komt. Bijvoorbeeld in de workshops wordt het thema apart uitgewerkt voor mensen die spreken in de gemeente en voor mensen die betrokken zijn in (het nadenken over) kringen, jeugdwerk, de structuur van de gemeente en evangelisatie.
De kosten voor de dag zijn 11 euro per persoon. U kunt dit bij aankomst voldoen. Voor informatie kunt u contact opnemen met ds. Oeds Blok (tel. 033-4633023; e-mail: owblok@hetnet.nl) of ds. Peet Wijchers (tel. 074-2422410; e-mail: peet.wijchers@filternet.nl).

We hopen velen van u te zien.
Oeds Blok
Erik Huiting

Unie- en gemeentenieuws

Een berichtje uit Vriescheloo

De feestelijkheden rondom het 125-jarig bestaan van onze gemeente zijn voorbij. Gezien de reacties van vele aanwezigen, vooral op de jubileum/reüniemiddag waar we toch zo'n 250 mensen mochten verwelkomen, kunnen we niet anders zeggen dan dat het een geslaagd weekend was en daar zijn we als jubileumcommissie dankbaar voor.
We hebben veel oud-Vriescheloosters ontmoet, samen met de oud voorgangers br. en zr. v.d.Wetering-van Klaveren, br. en zr. Wijchers-Noordijk en zr. Loot Bulthuis met dochter Jolanda. Ook de consulenten br. en zr. Zijlstra en zr. en zr. Hooiveld hebben we mogen begroeten. Van anderen kregen we berichten van verhindering br. J.A.Scholte, br. M. de Jong, br. H.J.Stukker, zr. Plevier en zr. Boskamp.
Br. Vos voerde het woord namens de Unie, CDA wethouder Michels namens de gemeente Bellingwedde, pastor Hasz namens de Zustergemeente in Wymeer en br. Muring namens de moedergemeente Ihren. Vertegenwoordigers waren er ook van andere Groninger Baptisten Gemeenten en van de Nederlands Hervormde kerken uit de regio.
Er is die middag weer heel wat bijgepraat en afgebabbeld en uiteraard waren familie-en gemeentebanden de redenen daarvoor! Van het jubileumboek "125 jaar Baptisten Gemeente Vriescheloo" waren er 160 gedrukt en die hebben allemaal hun bestemming gevonden! Er zijn evenwel al weer een tiental aanvragen binnen van mensen die toch wel heel graag het boek willen hebben. We wachten met herdruk tot 1 september 2002. Mochten er nog meer liefhebbers zijn dan even een telefoontje!

Met vr. groeten
Br. G.L.Nobbe (tel. 0597-561961)

Adressen

- Per 1 augustus a.s. is het nieuwe adres van ds. S.A. Wijchers: Melkweg 38, 9933 HB Delfzijl, tel. 0596-614476.
- Secretaris van de Friese Bond van Baptisten Gemeenten is: br. M.J.G. de Vink, Pater Doesburglaan 12, 9251 PK Bergum, tel. 0511-461561.
- Penningmeester van de Friese Bond van Baptisten Gemeenten is: br. K. van Meijeren, Kampwal 15, 8301 AB Emmeloord, tel. 0527-618898.
- Penningmeester van de Baptisten Gemeente Noordbergum is: br. J. Eefting, Bourboomweg 29, 9112 HK Birdaard, tel. 0519-332701.
- Het secretariaat van de gemeente Spijkenisse is overgegaan naar: zr. M. van Vuuren, Anjerstraat 6, 3202 GE Spijkenisse, tel. 0181-615448.

1942 2002

Psalm 36.10
Want bij U is de bron des levens,
In Uw licht zien wij het licht.

JAN ALBERDA EN ANTJE ALBERDA-KLUIN

zijn op 18 juli a.s. **60 jaar** getrouwd.

Dankbaar vieren wij dit feest met hen.

Hun kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind

Jan en Gerda
Ewoud, Ellen en Daan
Marjan
Ineke en Herman
Janneke en Arjen
Katerine en Ewout

't Schûlplak
Troelstrakade 22-15
8603 AP Sneek

Agenda

28 sept. Najaarsvolleybaltoernooi Gewest Groningen/Drenthe

"De Heer is mijn Herder"
Psalm 23

Op de leeftijd van 86 jaar is van ons heengegaan onze zuster

ELISABETH DE JONG-TROMP

25 mei 2002

Baptisten Gemeente Sneek

'Ik mag verder leven in de nabijheid van de Heer'
Psalm 116 vers 9

Op de leeftijd van 78 jaar is van ons heengegaan onze broeder

TEAKE MULDER

4 juni 2002

Baptisten Gemeente Sneek

Psalm 100:5
"De Heer is goed voor ons. Zijn goedheid reikt tot in eeuwigheid. Hij blijft trouw aan alle generaties."

Op 30 mei 2002 is door de Heer thuisgehaald, Zijn kind, onze zuster

MARTJE PLEIJSIER-WOLDENDORP

op de leeftijd van 87 jaar.

Baptisten Gemeente Delfzijl

In het huis mijns Vaders zijn vele woningen. Ik ga heen om u plaats te bereiden.
Joh. 14: 2 en 3

In het geloof dat Jezus Christus ook voor hem een plaats heeft bereid in dat Huis, is overleden onze broeder

EGBERT HOGENBERG

echtgenoot van zr. H.J.M. Hogenberg-Kruissebrink

op de leeftijd van bijna 88 jaar.

Baptisten Gemeente Hengelo-Centrum

Op donderdag 27 juni 2002 is in zijn Heer en Heiland ontslapen onze broeder

HARM HOLLANDER

op de leeftijd van 71 jaar.

Baptisten Gemeente Leiden

De Here is mijn herder.

Op 27 april 2002 heeft de Heer thuisgehaald onze broeder

ANDRIES BROEKSTRA

in de leeftijd van 71 jaar.

Baptisten Gemeente Nieuwe Pekela

"De Here is mijn Herder"
Ps. 23

Op 3 juli 2002 heeft de Heer thuisgehaald onze broeder

KORNELIS TEN CATE (KORRIE)

op de leeftijd van 60 jaar.

Baptisten Gemeente Brunssum-Treebeek

"Ik zie een poort wijd open staan"

Met dankbaarheid voor de vele jaren dat wij haar in ons midden mochten hebben, geven wij u hierbij kennis dat na een liefdevolle verzorging in Woon- en Zorgcentrum "de Klokkenbelt", in vol vertrouwen op haar Heer en Heiland is ingeslapen, onze lieve moeder, groot- en overgrootmoeder

JANNIE GRUISINGA-HAAK

sedert 1980 weduwe van Albert Gruisinga

in de gezegende ouderdom van 95 jaar.

kinderen, klein- en achterkleinkinderen

Almelo, 27 juni 2002
Vriezenveenseweg 2-005
Correspondentieadres:
Schoolstraat 153, 7606 EK Almelo

De rouwdienst in kerkgebouw "de Bron" van de Baptisten Gemeente te Almelo en de begrafenis hebben op 1 juli j.l. plaatsgevonden.

Ik ben de opstanding en het leven;
wie in mij gelooft, zal leven,
ook al is hij gestorven.
Johannes 11: 25

Bedroefd om haar heengaan delen wij u mede dat, na een liefdevolle verzorging in de "Vijverhof", door de Heer is Thuisgehaald onze lieve moeder, oma en oude oma

JANTINA OORBURG-OORBURG

sinds 20 september 1986 weduwe van Harmannus Oorburg

in de leeftijd van ruim 86 jaar.

Dordrecht, 6 juni 2002
p/a Kinkelenburg 87
3328 AH Dordrecht

Zwijndrecht:
IJ. Kuiper-Oorburg
H. Kuiper

Dordrecht:
R. Oorburg
B. Oorburg-Foget

Kleinkinderen en achterkleinkinderen

Moeder is inmiddels bij vader in Groningen begraven.

"Vreest niet, want ik heb u verlost,
Ik heb u bij uw naam geroepen.
Gij zijt Mijn".
Jesaja 43:1.

In volle zekerheid des geloofs heeft de Here tot Zich genomen, onze zuster

TRIJNTJE BUREMA-HEERES

in de leeftijd van 92 jaar.

20 juni 2002

Baptisten Gemeente Winschoten

"Zo blijven dan: geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de meeste van deze is de liefde".
1 Cor. 13:13

Op 19 maart is overleden door een noodlottig ongeval onze broeder

TIEMEN HENDRIK VAN EERDEN

op de leeftijd van 75 jaar.

Baptisten Gemeente 'De Hoeksteen' Veendam

"Wentel uw weg op de Here
en vertrouw op Hem,
en Hij zal het maken".
Psalm 37 vers 5

Op 10 juni is overleden onze broeder

FOKKO HUISMA KO

op de leeftijd van 72 jaar.

Baptisten Gemeente 'De Hoeksteen' Veendam

Bij God alleen kom ik tot rust.
Hij is mijn behoud..
Hij is voor mij een rots,
een toevluchtsoord, een vesting,
hoe zou ik dan bezwijken?
Psalm 62:2-3

Op de leeftijd van 81 jaar is van ons heengegaan onze zuster

JOHANNA WILHELMINA MARIA VAN DIJK

weduwe van Dirk Bastiaan Zegwaart

13 juni 2002

Baptisten Gemeente Zutphen

"Uit de overvloed des harten
spreekt de mond"
Mattheüs 12:34

Op 10 juni 2002 heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

ANNA MARIA ADELHEID MOED-SWARTS

op de leeftijd van 77 jaar.

Baptisten Gemeente Vriescheloo

Vertrouw op de Here met uw ganse hart En steun op uw eigen inzicht niet. Ken Hem in al uw wegen. Dan zal Hij uw paden recht maken.
Spreuken 3: 5-6

De Heer heeft thuisgehaald onze broeder

EILT HAVERKAMP

op de leeftijd van 81 jaar.

28 juni 2002

Baptisten Gemeente Stadskanaal-Zuid

jongeren

Column

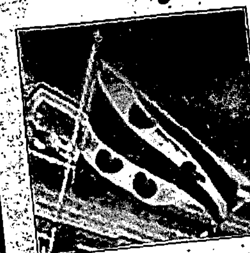
Als de nieuwste CD van het Oslo Gospel Choir verschijnt dan zal voor de meeste lezers van deze column de aandacht zijn getrokken. Dat geldt ook vast wel voor Cliff Richard. Er is qua muziekstijl een groot verschil tussen het Oslo Gospel Choir en Cliff Richard, maar ook anderszins verschillen ze. Als je naar de muziek van het Oslo Gospel Choir luistert dan spat de gospel er ook qua teksten vanaf. Het is getuigende muziek. Cliff Richard is weliswaar christen, maar we weten van hem dat hij niet alleen gospel-CD's laat verschijnen. Er zijn meer christenen die Cliff Richard's weg kiezen. Ik werd er nog eens opmerkzaam op gemaakt toen ik een tijdje terug het Algemeen Dagblad opensloeg en een viertal dreadlocks en tatoeages dragende jonge mannen me vanaf een foto aankeek. Ze staan voor P.O.D., een Amerikaanse new metal band en nemen geen blad voor de mond. Ik leer van ze dat ze midden in de wereld willen staan: "We verschillen alleen wat betreft onze levenswijze van veel van onze collega's, zonder dat we het publiek een boodschap door de strot willen duwen." Over die boodschap zijn ze vervolgens erg duidelijk: P.O.D. staat voor Payable On Death, een juridische term die voor de band religieuze betekenis heeft. De 29-jarige bassist Traa legt uit: "Er is betaald voor onze zonden, door Jezus". Het grote muzikale voorbeeld voor P.O.D. is de Ierse band U2. Ze willen hetzelfde bereiken als hun Ierse voorbeelden: "Een goed gevoel, de overtuiging dat we met z'n allen iets aan de ellende om ons heen kunnen doen." Hiermee geven ze al aan dat je bij optredens van P.O.D. geen bijbelteksten hoeft te verwachten. Het slot van het artikel in het Algemeen Dagblad is ontwapenend: "We zijn geen dominees, maar rockmuzikanten. We hebben echter geen drank en drugs nodig om vrolijk en positief te zijn. Hopelijk maakt dat mensen nieuwsgierig en willen ze ook zo worden. Ik denk dat een goed voorbeeld geven veel meer vertelt dan duizenden woorden ooit zouden kunnen doen."

Daar kunnen jij en ik het deze keer mee doen!

Ds. Henk Wieringa

Meer weten: www.payableondeath.com

Fryslân

Waar, o waar zijn toch de Friezen als er in het gewest Groningen/Drenthe wordt gevolleybald? Zelfs vanuit Arnhem komen teams, maar tot op heden worden onze Friese broeders en zusters gemist. Kom over en doe mee! Op 28 september a.s. staat het najaarsvolleybaltoernooi gepland. In Roden nog wel, dus erg dicht bij Friesland. Ralf Haverkamp wacht op Friese mailtjes: ralfjohan@hotmail.com

Wie aan Gods kinderen komt, komt aan Hemzelf.

Harmen

PC3 – Paul Colman Trio, *New map of the world,*

Essential Records/GMI Music Partners, Duiven, 2002, speeltijd 52 min., Euro 20,50.

cd's

Misschien nog niet zo bekend in Nederland, maar daar gaat binnenkort van alles aan veranderen, want PC3 oftewel Paul Colman Trio is een internationale gigant in de dop. Deze pop-rock band is afkomstig uit Australië en daar al twee keer tot artiest van het jaar uitgeroepen. Een kijkje op de site van de groep www.paulcolmantrio.com maakt duidelijk dat het de groep niet aan optredens ontbreekt. Ze hebben o.a. samen met Third Day getourd. De boodschap van PC3 is duidelijk: "We zouden als christenen op allerlei terreinen voorop moeten lopen, maar we lopen aan de zijlijn." Het eerste nummer van *New map of the world* heet dan ook niet voor niets 'Turn', waarmee de band wil zeggen: de wereld zal zich niet bekeren als de kerk dat niet eerst doet. Duidelijke taal dus, verpakt in al even duidelijke en verrassende muziek. Op het album staan 12 nummers, variërend van ballads tot stevige pop-rock-muziek. De hardere nummers spreken daarbij het meest tot de verbeelding. Luister maar eens naar 'Selfish song' of 'I dream'. Nogmaals: Paul Colman, Grant Norsworthy en Phil Gaudion gaan nog van zich laten horen en als je goed naar de muziek luistert is in ieder geval zeker dat bij hen zelf is gebeurd wat ze jou toezingen: "Fill my cup, to the top, with running water".

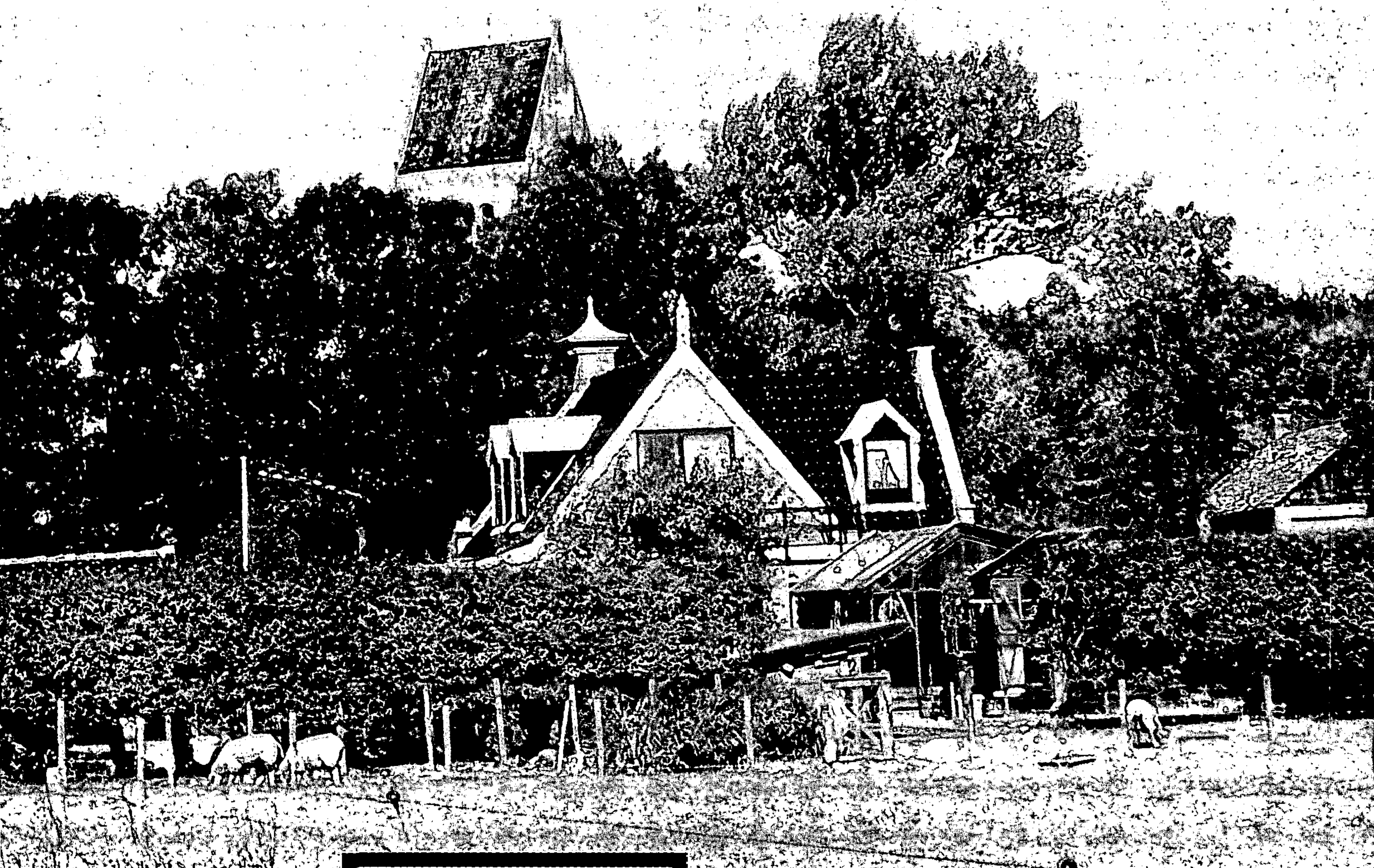
Henk Wieringa

Samenstelling: Janna de Zwart

Organ van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

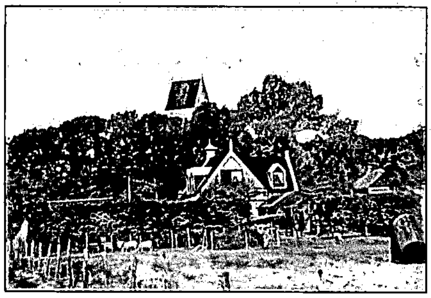
117E JAARGANG NR. 14 - 9 AUGUSTUS 2002

Baptistengemeente Stadskanaal-Zuid

Humor, een gave

Is jij ook al op reis naar de hemel?

Tot rust komen (Foto: H.G. de Winkel)

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 23 augustus 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 22 augustus 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen. Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*; Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres: dechristen@uniebaptisten.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Bureau van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo; tel. 0341-565477.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

'Het hart des mensen overdenkt zijn weg, maar de Here bestiert zijn gang'

Gods leiding in je leven ervaren, Gods wil doen en je leven ten dienste stellen van je Heer en Heiland - voor veel christenen is dit een diep verlangen. De vraag is alleen – versta ik Gods stem en weet ik welke weg Hij voor mij heeft uitgestippeld?

Met name in het Oude Testament lezen we hoe direct en hoorbaar God sprak met bijvoorbeeld Mozes en Jozua en hoe Hij Samuël tot drie keer toe riep. Als christenen horen wij net als Samuël ook klaar te staan om te zeggen 'Heer, hier ben ik' als God ons ieder persoonlijk roept om dienstbaar te zijn en om als een werktuig klaar te liggen om door God gebruikt te worden. Want hoewel onze hemelse Vader niet altijd met een menselijke stem (direct en hoorbaar) tot ons spreekt, spreekt Hij altijd – ook vandaag de dag – tot ons door Zijn Woord.

In het leven van de apostel Paulus kunnen we Gods leiding ontdekken als we het boek Handelingen of Paulus' brieven lezen. Gods wegen gaan soms heel anders dan wij denken, dat ervaarde zelfs Paulus, een dienstknecht van God. In Romeinen 15 lezen we dat Paulus al enkele jaren een groot verlangen had om naar Rome te gaan om zijn vrienden te bezoeken. Maar hij werd herhaaldelijk verhinderd om naar Rome af te reizen – de Here wilde de apostel op andere plaatsen gebruiken. En in Handelingen 16 lezen we dat Paulus tot tweemaal toe door de Heilige Geest verhinderd werd, dat de Geest van Jezus niet toeliet wat de apostel van plan was. En in Troas aangekomen kreeg Paulus een duidelijke aanwijzing in een droom; Paulus en zijn vrienden maakten hieruit op dat God hen had geroepen om in Macedonië het Evangelie te verkondigen.

Als christenen mogen wij hieruit leren dat God zich op een bijzondere manier met Zijn dienaren bemoeid. Dienaren die voornemens hebben en plannen maken, maar de Here zet Zijn dienaren daar in waar Hij ze kan gebruiken. De mens wikt, maar God beschikt. Of zoals in Spreuken 16:9 staat: 'Het hart des mensen overdenkt zijn weg, maar de Here bestiert zijn gang'.

In dit nummer van *De Christen* kunt u een interview lezen met ds. Paul Prijt die op jonge leeftijd ook het verlangen had om zijn leven ten dienste te stellen van Zijn Heer en Heiland. Verder in deze *De Christen* o.m. een artikel over de hemel en haar bewoners, een verhaal over de gemeente Stadskanaal-Zuid en een artikel over humor van br. Prost. Daarnaast de 'Bijbel open' over het meenemen van een souvenir en een artikel over hulp aan geweldsgetroffenen.

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

INHOUD

Voorganger en zakenman ds. Paul Prijt: "De markt van de samenleving is de mooiste plaats om het Evangelie te delen"

Door: Mariska Oegema

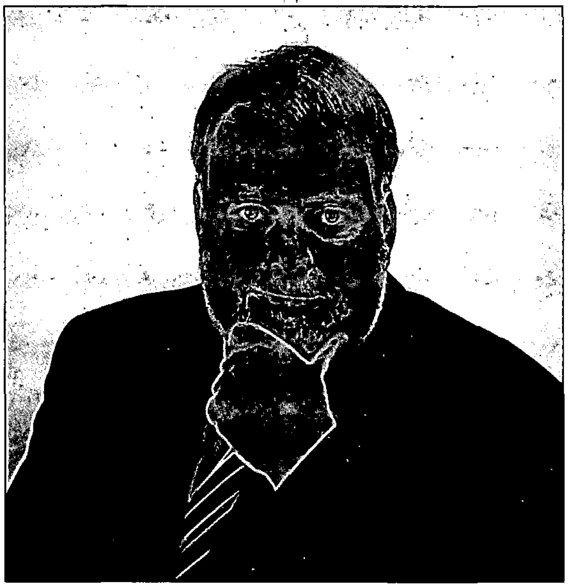
"Mensen die horen dat ik zakenman én voorganger ben, hebben soms hun vragen bij deze combinatie. Maar ik ervaar die zakenwereld niet als slecht, want ik ontmoet veel verstandige, keurige mensen. Het vraagt wel principiële keuzes en het gaat erom welke cultuur breng je zelf in je bedrijf – zo zijn eerlijkheid, oprechtheid en transparantie belangrijk."

Aan het woord is ds. Paul Prijt uit Eindhoven, part-time voorganger van de Baptistengemeente Sittard en eigenaar van drie meubelzaken. Deze niet-alledaagse combinatie van voorganger en ondernemer is zo gegroeid. "Als zoon van een meubeldetaillist ben ik in het familiebedrijf opgegroeid. Toen ik als tiener een persoonlijke keuze voor de Heer had gemaakt, wilde ik vanuit mijn geloof leven. Ik gaf me op voor de theologische opleiding op 'de Vinkenhof' en volgde daarvoor een snuffelstage bij ds. Bouritius in Arnhem. Steeds vroeg ik mij af: 'Is dit de weg die de Here voor mij heeft?'. De geschiedenis met Samuël die drie keer door de Heer werd geroepen, is tekenend voor mijn leven. Maar die roepstem had bij mij vooral te maken met de vraag: 'Hóe kan ik de Here dienen en vanuit het Evangelie dienstbaar zijn?'."
Tijdens de studie overleed zijn oom, mede-eigenaar van de zaak. "Ik ben teruggegaan naar Eindhoven om in de zaak te werken. Maar het verlangen om de theologische opleiding af te maken bleef aan mij knagen. Ik geloofde dat de Here hierin Zijn hand had en ging na één jaar weer terug naar 'de Vinkenhof'. Tijdens mijn studie was er ook moeite door diverse theologische vraagstukken. Ondanks die kritische geluiden op de universiteit was er een open houding voor anders-denkenden. De nadruk lag op het beargumenteren van je mening, dat vond ik mooi."

Moeilijkste keuze

Tijdens zijn studie raakte ds. Paul Prijt betrokken bij het gemeentelijk werk van de Baptistengemeente Sittard en in zijn vrije tijd werkte hij in het familiebedrijf: "Na mijn studie is die combinatie gebleven en werd ik part-time voorganger. Toen mijn vader 65 jaar werd, hebben we de moeilijkste keuze van ons leven moeten maken: 'Hoe nu verder?'. Want als ik alleen voor de zaak kies, doe ik mijn roeping te kort", aldus Prijt. "In 1996 heb ik de zakelijke verantwoordelijkheid voor het familiebedrijf op me genomen, maar daarbij kreeg ik ook de ruimte mijn werk in de gemeente en ook bij de EO als radio-columnist te blijven doen. Nu liggen de Bijbel en de balansen op mijn bureau en is het kantoor op de zaak tevens mijn studiekamer."

K. van Stokkum

"Ik vind het een uitdaging om het Woord van God zo te vertalen, dat de man of de vrouw op straat de Bijbel gaat begrijpen", aldus ds. Paul Prijt.

Fris en in evenwicht

Volgens voorganger/ondernemer Prijt past deze combinatie goed bij hem. "Als voorganger blijf ik met beide benen, met alle vezels van mijn bestaan in de samenleving staan. Beide houdt me fris en in evenwicht. Door het zaken-doen kan ik even afstand nemen van zaken die in de gemeente spelen en als ik zakelijk bezig ben, ben ik me bewust van het betrekkelijke en kwetsbare hiervan. Bovendien kun je succes in zaken-doen mede toeschrijven aan je eigen inzet, wat anders ligt bij de vrucht van de prediking. Dat is vooral ook een wonder van de Heer, Hij opent deuren die wij niet kunnen openen – dan voel je je op een andere manier rijk."

Getuige-zijn

Ds. Paul Prijt wijst erop dat iedere christen een verantwoordelijkheid in de samenleving heeft, namelijk getuige-zijn van Christus. "Ik vind het een uitdaging om het Woord van God zo te vertalen, dat de man of de vrouw op straat de Bijbel gaat begrijpen.
Dit geldt bijvoorbeeld voor mijn werk bij de EO, maar ook in het zakenlijk leven. Zo heb ik op een bezinningsdag over maatschappelijk verantwoord ondernemer voor zakenlieden gesproken over hoopvol ondernemen - over hoe je als christen hiertegen aankijkt. Het is heel lastig deze doelgroep van ondernemers met het Evangelie te bereiken. Je bereikt hen niet met het uitdelen van traktaten of uitnodigingen voor een evangelisatiebijeenkomst. Vanuit de gemeente als mijn thuisfront mag ik als ondernemer in deze zakenwereld getuige-zijn van Christus. De markt van de samenleving vind ik de mooiste plaats om het Evangelie te delen."

Uit de geschiedenis van het Christendom

De hang naar innerlijke vroomheid

Door: Elze Luikens

Na een eeuw van theologische strijd en erkenning brak er voor de lutherse landskerken, maar ook voor de calvinistische kerken die steun hadden gezocht bij de overheid een tijd van bezinning aan. De verschillende theologen voerden weliswaar nog steeds (academische) disputen over details, maar in grote lijnen vonden dominees, kerkleiding en kerkvolk het wel goed zo. Zware godsdienstige twistpunten hadden ze achter zich gelaten. De wet van de dogma's (= het voor eens en voor altijd vaststellen hoe over geloofszaken gedacht dient te worden) deed de rest. De verschillende regeringen hadden eveneens behoefte aan rust om aan de nieuwe situatie van grenzen en machtsevenwicht te kunnen wennen en het regeren naar behoren te kunnen uitoefenen. Een opvallende ontwikkeling vanaf halverwege de 17de eeuw was dat vorsten daarbij streefden naar absolute macht. Omdat dit die rust schijnbaar bevorderde lieten velen deze gevaarlijke ontwikkeling maar voor wat ze was. Hetzelfde als hierboven kan worden gezegd over de situatie in verscheidene katholieke landen. Na Trente en de verschillende godsdienstoorlogen was ook hier een soort berusting ingetreden. Weliswaar werd nog getracht verloren gebieden te herwinnen voor het katholiek geloof, maar erg fanatiek waren deze pogingen niet.

Op het laatst van de Middeleeuwen bestonden er allerlei vormen van innerlijke vroomheid. Ook al was deze zogeheten 'pietas' op den duur vermengd geraakt met allerlei bijgeloof en onterechte mystiek, het voorzag wel degelijk in een behoefte. In de ruwe decennia na 1520 was ze nagenoeg op de achtergrond geraakt, maar nu de rust was weergekeerd, kwam de hang en het verlangen naar een persoonlijk vroom godsbeleven terug. Eén van de eersten die hier openlijk mee naar voren kwam was de lutheraan Philip Jacob Spener (1635-1705). Met zijn 'Collegia pietatis' trachtte hij enerzijds een antwoord te vinden op degenen die enkel nadruk legden op de zuiverheid van het geloof, de rechtzinnigen, anderzijds wenste hij het al schier traditioneel aandoende sleurgeloof te doorbreken. Zijn leerling August Hermann Francke (1663-1727) werkte de zienswijze van zijn leermeester verder uit door nadruk te leggen op het persoonlijke geloofsleven van eenieder en het ernstig terugblikken naar zondemomenten. Het was voor de gelovige welhaast een reddeloze zaak, zo werd gemeend, om nog te kunnen terugkeren tot God. Door als berouwvol zondaar verder af te zien van weelde, genot en mode, was wellicht redding mogelijk. Deze als piëtistisch (vroom) aangemerkte levenshouding kreeg in de Lutherse landen veel aandacht, ook van vorsten en geleerden. Een bijzonder vorm van dit piëtisme werd beleden door de edelman N.L. von Zinsendorf, die op zijn Saksisch landgoed Hernnhut lutherse en calvinistische 'vromen' zo wist te raken, dat het hen als juist voorkwam hun levensopvatting wereldwijd te verkondigen. Via Nederland (o.a. Zeist) kwamen deze Hernnhutters, zoals ze werden genoemd, ten slotte in onder meer Suriname terecht.

Tezelfdertijd ontwikkelde zich in Groot Brittannië een stroming, die massale bijeenkomsten veroorzaakte. Ik doel op het Methodisme. Haar grote kenmerk was dat iedere gelovige, die zorgvuldig zijn eigen religieuze ontwikkeling naging (herbeleefde), in staat moest zijn te kunnen aangeven op welk moment hij 'waarlijk was bekeerd'. Deze 'methode', aanvankelijk als herontdekking van het persoonlijk geloven bedoeld, verwerd op den duur wel tot een maniertje waar de oorspronkelijke en originele bedoeling uit verdwenen was. Wanneer we namen willen noemen van hen die de massale bijeenkomsten toespraken dan komen we terecht bij de gebroeders Charles en vooral John Wesley. Behalve indringende preken, gaven ze het gelovig volk, met name de min(der)bedeelden, religieuze liederen die vooral toentertijd het gevoel raakten. Het ging de Wesleys en ook George Whitefield in die 18de eeuw niet zozeer om het Hoofd, maar om het Hart. Deze benadering was verdwenen in de anglicaanse, calvinistische en lutherse hoofdstroom en voorzag, dat mag duidelijk zijn, in een behoefte. Een behoefte die tot op de dag van vandaag telkens weer terugkeert in kerk en samenleving.

In ons land was het de aanhang van de Nadere Reformatie met voormannen als Koelhuis, Van Lodenstein, en De Labadie, allen 17de eeuwers, die genoeg hadden van de verstandelijke redeneertrant die in de calvinistische kerken van de kansel werd verkondigd. Daarbij vonden deze voormannen, dat van de werkelijke betekenis van de Dordtse synode en haar leergeschriften werd afgeweken door de meerderheid der voorgangers. Termen als 'dor' en 'levenloos' geloof gaven deze onvrede aan. Meestal werd op synodaal niveau met deze kritiek afgerekend door benoemingen en aanstellingen als voorganger of hoogleraar botweg te weigeren.

E. Luikens

Buitenlands en ander nieuws

Alpha-curus

Bijna vier miljoen mensen over de hele wereld hebben deelgenomen aan de Alpha-cursus meldt de Britse organisatie Christian Research. De Alpha-cursus blijkt met name populair in de Verenigde Staten. In ongeveer 4200 Amerikaanse kerken en gemeenten wordt de Alpha-cursus op dit moment gehouden.
In Engeland is de Alpha-cursus zelfs op de televisie geweest. De televisiezender ITV (niet christelijk) heeft een 10-delige serie uitgezonden van een Alpha-cursus waarbij de 10 deelnemers werden gevolgd.
Sommige deelnemers kwamen tot geloof. Volgens Alpha initiator Nicky Grumbel was het een kans om velen over de Alpha-cursus te vertellen, waardoor kerken en gemeenten meer deelnemers aan hun cursussen zouden kunnen krijgen.
Ongeveer 1 miljoen mensen keken naar het programma iedere week.

Martin Burnham gedood

De Amerikaanse zendeling Martin Burnham die al ruim een jaar samen met zijn echtgenote werd gegijzeld op de Filippijnen is bij een bevrijdingsactie van het Filippijnse leger om het leven gekomen. Bidt u voor zijn echtgenote.

Belgische Evangelische Zending

De Belgische Evangelische Zending is dringend op zoek naar nieuwe medewerkers voor haar kantoor. Er wordt gezocht naar een boekhouder-administrateur voor het beheer van de financiën van de BEZ en het leiden van de financiële administratie (boekhouding, facturatie, loonadministratie, etc.), een assistent-boekhouder (niveau A2) voor het inbrengen van de financiële gegevens, een administratief medewerker voor het Franstalig secretariaat (Franstalig met goede kennis van het Engels, kennis van het Nederlands gewenst) en een administratief medewerker voor Public Relations (Nederlandstalig met goede kennis van het Engels, kennis van het Frans gewenst).
Voor meer informatie kunt u contact opnemen met BEZ - Peter Hartman, Lambermontlaan 158, 1030 Brussel, tel. 032-2-241-3015, e-mail: peter.hartman@b-e-m.org

Expositie in Nijkerk

Joodse kinderen in oorlogstijd
Tot 31 augustus a.s. kunt u in Nijkerk nog een expositie van speelgoed van Joodse kinderen tijdens de Tweede Wereldoorlog bezoeken. De tentoonstelling 'Geen Kinderspel' is van maandag tot en met vrijdag (van 10.00 tot 16.00 uur) gratis te bezichtigen in het Israël-centrum, het gebouw van de stichting Christenen voor Israël, Patroonstraat 1.
Vanuit heel Europa werden Joodse kinderen naar de vernietigingskampen gestuurd. Allemaal mochten ze maar één speeltje meenemen. De slechts enkele duizenden kinderen die de oorlog hebben overleefd, hebben hun leven vaak te danken aan hun beer of pop. Dat speelgoed was hun enige houvast, daaraan vertelden ze hun verdriet en angst. Veel kinderen hadden bij hun terugkeer uit de dodenkampen alleen hun speelgoed bij zich. Eén op de vier slachtoffers van de Holocaust was een kind. Enkele overlevenden van de Holocaust (de kinderen van toen) zullen op gezette tijden hun persoonlijke verhaal vertellen.
Voor een bezoek aan de expositie neemt u op de A28 (Hoevelaken-Zwolle) de afslag Nijkerk-Putten en daarna bij het stoplicht de eerste zijweg rechts. Op enkele tientallen meters ligt het Israël-centrum met voldoende parkeergelegenheid.

Column over...

Dichtbij

Door: S. Prost

Deze week ontving ik een ansichtkaart. Een kennis van ons liet iets weten vanuit Canada. Da's wat anders dan vanuit Schagen. Op het ogenblik liggen er thuis twaalf kaarten. De kaarten hebben we meegenomen uit Venetië waar ik een hele meute vakantiegangers onder mijn hoede had. Ongelukkigerwijs stonden deze keer de adressen thuis nog keurig in de standaard op het bureau. Wel veilig, maar wel onverstandig dacht ik achteraf. Leuk voor onze kennissen om straks vanuit onze vakantieplaats in Oostenrijk een heus kaartje uit Venetië te ontvangen. Foute boel, kunnen ze denken. Maar ja, je zult maar een kaartje krijgen vanuit Schagen met een glimp van de Noordkaap...

De genoemde groep was met mij ook in Lugano. Daar konden we ter plaatse ook naar boven. Heel hoog boven de stad en het meer. Zo gezegd, zo gedaan. En een uitzicht! "Dat was wat ik altijd al had willen bereiken," zei één van de deelnemers opgelucht. Nou, voor mensen met een doel voor ogen heb ik groot respect. De stad Lugano aan onze voeten.

Opeens zag ik een bord: Lugano 1 uur 45 min. Ik speelde even met de gedachte om terug te wandelen... Maar ik heb toch de verleiding om op die uitnodiging in te gaan weerstaan. Binnen 15 minuten konden we toch weer beneden zijn. En stel dat onze reisbus zonder mij zou vertrekken.

C.S. Lewis beschrijft in één van zijn boeken de ervaring, dat je vanaf een rots op grote hoogte je vakantiedorp kunt zien liggen. Dwaas is het om je zomaar te laten vallen om thuis te komen. Er rest ons dus niets anders dan ellenlange slingerwegen te gaan. De weg die ook wij allemaal te gaan hebben, hoe dicht God ons ook nabij is.

Reageren? sprost@hetnet.nl

Baptistengemeente Stadskanaal-Zuid

http://kruispunt.info
Info. Elkaar informeren. Het lag in onze behoefte om jullie te schrijven over hoe het met ons gaat in het Stadskanaalse. En we doen dat speels met dit bericht: De Baptistengemeente 't Kruispunt (Stadskanaal-Zuid) is digitaal verhuisd. Da's het nieuwtje van de junimaand voor de eigen gemeente, maar voor DC-lezers geen schokkend bericht. Toch zit er achter elk nieuwtje inhoudelijk nieuws, want hoe bereikbaar wil je als gemeente zijn voor de omgeving. Welke uitstraling wil je laten overkomen? Wat spreekt een buitenstaander aan om misschien ooit... ja ooit in de kerk te komen? Deze vragen stelt zich de PR-groep en de evangelisatiecommissie van de gemeente. Het is geen luxe, maar een must dat je jezelf kritische vragen stelt over: Wat is het hoofddoel van de gemeente? En op welke manieren proberen we te beantwoorden aan ons hoofddoel?

Stadskanaal-Zuid

De oudere jeugd organiseerde onlangs een rommelmarkt in en rond de kerk.

Verenigingswerk en jeugdwerk
Eén van de grote hoofddoelen - en veel noordelijke gemeenten zullen zich daarin herkennen - is dat de gemeente vooral veel verenigingswerk in stand houdt. In de jaren twintig en dertig van de vorige eeuw had het verenigingswerk grote aantrekkingskracht op buitenstaanders. Maar is dat nu nog het geval? Meestal niet, maar heel af en toe... De buurt heeft weet van ons bestaan en het raakvlak van buitenstaanders en verenigingswerk is vooral in het jeugdzondagsschoolwerk- en clubwerk te merken. De jongens- en meisjesclub bestaat bijv. voor meer dan 50% uit kinderen uit de buurt. Ook de tussenjeugd en oudere jeugd hebben uitstraling voor jongeren uit de omgeving. Trouwens de vakantiebijbelweek scoorde afgelopen jaar ook hoog; ook een teken voor ons dat we te vinden zijn.

Stadskanaal-Zuid

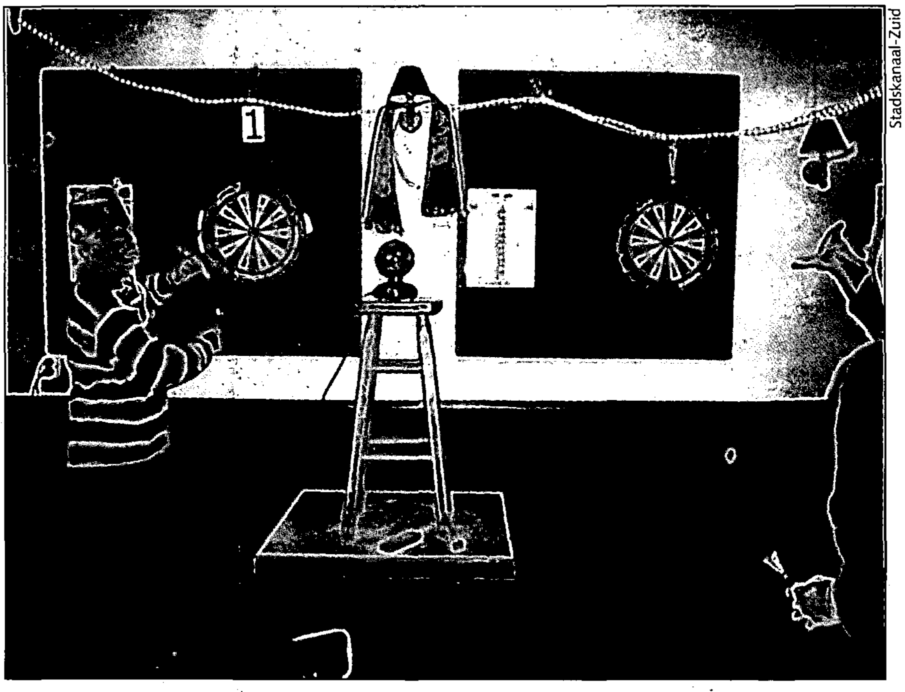
Flip de Vries, erelid van de tussenjeugd na 20 jaar als leider, test de aan hem uitgereikte medaille op echtheid.

Het jeugd- en kinderwerk is vaak noeste arbeid, duurwerk dat op de lange termijn banden aanknoopt met jongeren. Om jullie een voorbeeld te geven: Joke Stadens deed 30 jaar jongens- en meisjesclubwerk in de gemeente en Flip de Vries 20 jaar tussenjeugd. We hebben beiden in het verenigingszonnetje gezet en hun werk in de Heer met ze gevierd op bescheiden wijze.

Nieuwe wegen en vertrouwde wegen
Het evangelisatiewerk probeert nieuwe wegen in te slaan; de vertrouwde appèldienst of evangelisatiedienst is er niet meer. Dat geeft bij eigen leden soms een sneu gevoel. En het maakt je ook wakker. Waar ging het hoofddoel van de gemeente ook maar weer over? Ja... het evangelie met woord en daad bij mensen brengen. Niet de eigen mensen.

Twee hobbymarkten zijn inmiddels gehouden. Met muziekstijlen en drama is aan de weg getimmerd o.a. met drama en poprock en country meets gospel. Bij de laatstgenoemde waren 70 buitenstaanders - zo'n 40% van het totale bezoekersaantal- aanwe-

zig. Als buitenstaanders iets van de echtheid over het evangelie beleven, zal het zeker worden doorverteld. Zo hoorden we laatst nog een verhaal van een buitenstaander over onze hulpmiddelen in de kerk: "Hebben ze daar een beamer? Nou, die gemeente gaat met de tijd mee... eigenlijk wil ik weleens zien hoe dat gaat?" Creatief zijn in de diensten geeft plezier, het schept nieuwe betrokkenheid. Onze mimegroep – luister goed – deed bijv. een hoorspel in de landelijke radiodienst. Het maakt je net even meer nieuwsgierig, het schaaft en schuurt aan je doelstelling: Waar doen we het allemaal voor? Precies, misschien komt er iemand dichter bij Christus te staan!

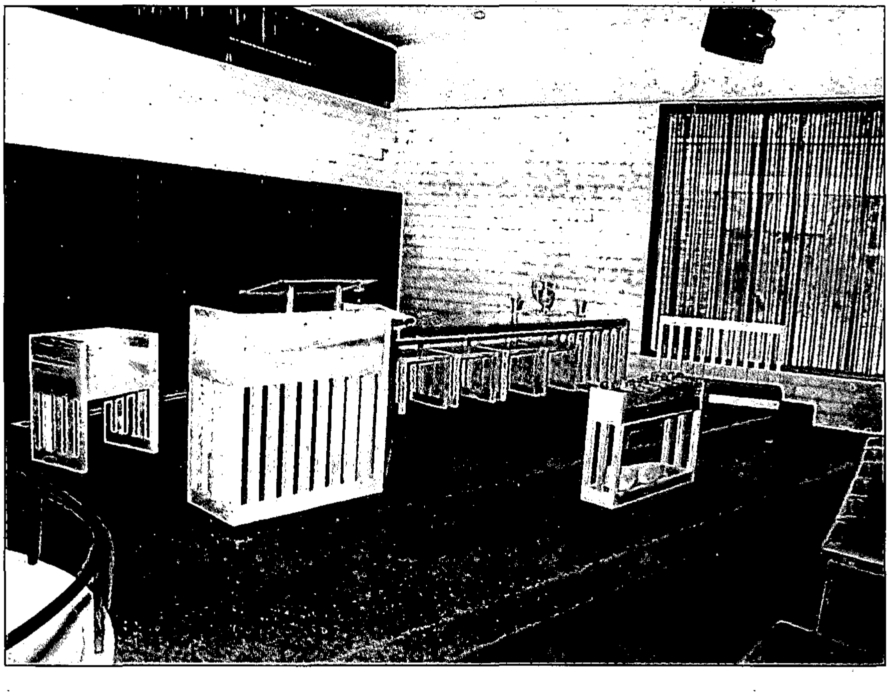
In februari jl. werd een darttoernooi gehouden.

Nog even enige inhoudelijke opmerkingen over de beamer: Het schept nieuw werk; ook werk dat bij jongeren aansluit. Het schept ook nieuwe beleving aan het evangelie: van horen en zien tegelijk. Multimediaal. Je zou zeggen, zo'n apparaat is nogal druk. Maar dat valt mee. Het geeft bijv. meer orde en rust in de dienst dan een overheadprojector. De beamer bleek bijv. uitstekend geschikt voor de stille weekvieringen.

Nieuwe en vertrouwde wegen gaan ook samen in het raadswerk waar we momenteel zoeken naar een scheiding tussen bestuurlijk en pastoraal werk. Tijdens het herschrijven van de Statuten en Huishoudelijk Reglement werd de plaats van de vrienden in de gemeente nog eens overdacht, maar ook: Hoe effectief en vreugdevol werken we met elkaar? Toen de gemeente in 1975 zelfstandig werd met 250 leden, waren er weinig ouderen boven de 70 jaren. Nu is dat anders. De zorg-en aandachtsverdeling voor deze groep vraagt om herverdeling van taken en nieuwe werkafspraken.

Het jubileum en renovatie

Een jubileum van 25 jaren werd gevierd in het jaar 2000. Ds. Jelle Stukker vertrok naar Apeldoorn en ds. Harry Nobbe (komende uit Leeuwarden) deed zijn intrede in augustus 2000. In de periode rondom ons jubileum werd ons gebouw grondig aangepakt. De interne verbouwing bracht als winstpunt een goed uitziende ontvangsthal en keuken. Het oude kerkmeubilair is in april vervangen door stijlvolle, houten meubelen. Bijkans deed de renovatie veel handen ineenslaan; samen werken maakte ook samen sterk. Dit gevoel van eenheid deed de gemeente goed.

Als we onze ogen over de gemeente laten gaan, zeggen we: Zie het is goed. De Heer blijft ons stimuleren samen verder te werken. Een zegen van de Heer is juist dichtbij als je je open blijft stellen om mee te werken en mee te bidden. We zeggen ook eerlijk dat de gemeente in de middenjaren 90 een moeilijke, spannende periode heeft meegemaakt. Het ledenaantal zonk behoorlijk. Nu we het jaar 2002 schrijven zijn er 240 leden en in de diensten zitten gemiddeld 180 mensen. Ja, als we ons oog over de gemeente laten gaan, zeggen we ook: Het kan altijd beter. En we streven er ook naar om nieuwe doelen voor Gods Koninkrijk te zetten. Dat streven en de hoop dat God met ons bezig is en blijft, wensen we ook jullie toe!

Reageren? Ons schrijven of bellen? Ons nieuwe secretariaatechtpaar fam. Aeilkema-Mulder is te bereiken op 0599-651265 of kofen@hetnet.nl

Dit artikel is geschreven door de PR-groep van de Baptistengemeente Stadskanaal-Zuid.

Humor,

Door:

"*Geef mij 't gevoel voor humor, o Heer*
de gave om een grap te waarderen,
dan vind ik persoonlijk meer vrolijkheid Heer
en kan 't triestheid bij anderen bezweren."

Onmisbaar
Deze woorden, vrij vertaald, treft men aan in de Kathedraal van Chesteen. Wie denkt dat humor een ondergeschikte plaats in het geestelijke leven inneemt, heeft de Bijbel nog niet goed gelezen. Of, en dat is misschien duidelijker gezegd, men is gewend de Bijbel te lezen met de bril van de ernst en de wet. Een humoristische kijk op het door God gegeven leven doorbreekt vastgeroeste denkpatronen. De joodse *witz* is geboren uit het levensgevoel dat het belachelijk is opgesloten te zijn in de getto's, omdat men jood was. Daarom werd de angst en frustratie weggelachen. Voor de joden is humor een wapen om de dreigende buitenwereld op een afstand te houden. Zo is het één van de middelen om binnen het jodendom te overleven. Zowel in moeilijke situaties als om zich te verzetten tegen schijnvroomheid. Het onbegrijpelijke van Gods genade vinden we ook terug in het Jiddische woord *gein*. Beide zijn onmisbaar in het leven.

Gevoel
De Grieken wisten het al vanaf de vijfde eeuw voor Christus. Het hele jaar door werden er tragedies (treurspelen) en komedies (blijspelen) opgevoerd. In het laatste geval om de lachspieren bij de toeschouwers in beweging te brengen. Bij klassieken zijn de komedies van Aristofanes bekend, waarin vooral politici op de hak genomen werden. Die toneelfestivals hadden toen alles te maken met de eer van goden, wijn, extase en het toneel zelf.

Die Gemeinde

Gevoel voor humor? Sommigen hebben er een antenne voor. Humor zit niet in de genen, wel in de opvoeding. Dit werd twee jaar geleden door Britse onderzoekers vastgesteld. Eeneiige tweelingen bleken net zo vaak hetzelfde gevoel voor humor te hebben als twee-eiigen tweelingen. Het zien, vanuit Gods bedoeling en vanuit anderen, naar jezelf, speelt hier een grote rol in. Gevoel hebben voor humor betekent het bevrijdende gevoel kennen om om jezelf te kunnen lachen. Daar begint ook de echte humor mee! Met zelfspot neem je niemand anders in het ootje dan jezelf!

Zouden de leerlingen van Jezus hun wenkbrauwen niet opgetrokken en gegniffeld hebben, toen Jezus hen zei dat ze hun netten maar aan de andere kant van de boot uit moesten werpen? Wat zullen ze later over die ervaring met elkaar nagekaart hebben!

Functie
In ziekenhuizen komen niet voor niets de laatste tien jaren clini-clowns over de vloer. Ze worden met open armen ontvangen. De aandacht wordt afgeleid en onderzoeken hebben aangetoond dat er minder pijn wordt gevoeld. Veel slapeloze nachten zijn met humor te genezen, las ik eens. Daar voeg ik maar aan toe, tenzij we een eendagsvlieg zijn, dan hebben we daarover niet te klagen. Maar onze levensdagen tellen meerdere dagen, goede en kwade. Dus ook nachten.

Reclamemakers hebben gretig gebruik gemaakt van de humor. Ze spelen in op gevoelens en emoties. Er blijft veel lang hangen in de belevenis van de kijkers en luisteraars. Een aantal bedrijven huurt dan ook pleziermanagers in. De kwaliteit van de communicatie tussen medewerkers en klanten verbetert aanzienlijk door er bewust en structureel humor aan toe te voegen.

Die Gemeinde

Gevoel hebben voor humor betekent het bevrijdende gevoel kennen om om jezelf te kunnen lachen.

Of de Bijbel vreemd is aan humor? Toen Sara van de Heer te horen kreeg dat zij als 90-jarige de geboorte van een zoon voorspeld kreeg, moest diezelfde Heer Sara op haar nummer zetten. Zij had wèl gelachen. Wat zal ze zich jong gevoeld hebben in haar schaamte tegenover de grote bovenmeester. Negentig jaar jong! Voor de Heer is niets te wonderlijk, al ging het haar niet meer naar de manier van wat vrouwen periodiek meemaken. Door enkele uitspraken uit het Matteüs evangelie merken we hoe Jezus humor gebruikte in zijn gesprekken met de mensen. We noemen de balk en de splinter, 7 vers 5; de vader en de visvraag van zijn kind, 7 vers 9; over de kameel en het oog van een naald, 19 vers 24 en over huichelaars als gewitte grafkelders, 23 vers 27.

een gave

. Prost

Er is verschil tussen humor en spot. Simson werd belachelijk gemaakt. Zij vermaakten zich met hem toen zij hem uit de gevangenis hadden gehaald. Ook onze Heer Jezus was het mikpunt van spotters. Er wordt heel precies beschreven wat ze met Hem deden voordat ze Hem tot spotkoning verhieven. Met spot haal je mensen omlaag, met humor til je mensen op. Op een levendige manier, vol beeldspraak, vaak kort en puntig en met een bewogenheid voor de situatie waarin zich de gehele mens bevindt. Naar lichaam, ziel en geest.

Daar maakte Paulus ook handig gebruik van. Hij besloot zijn verdediging tegenover koning Agrippa met de volgende opmerkelijke woorden: "Ik zou God wel willen bidden, dat èn spoedig èn voorgoed niet alleen gij maar ook allen die mij heden horen, werden als ik, uitgezonderd deze boeien." Agrippa had immers verondersteld dat Paulus hem christen wilde laten worden!

Grenzen

Dat door een 1-aprilgrap een stampvolle kerk te bewerkstelligen is laat ik aan de vrijheid van de lezer over. Dat presteerde vorig jaar pastoor Vonhögen in het dorp Cabauw wel. Mij lijkt dat wat te ver gaan. Het evangelie is geen koopwaar. En de sinds vorig jaar via internet te bestellen T-shirts met een lachende Jezus geeft wel blijk van een zeer eenzijdige kijk op de Heiland. Dit beeld doet ernstig tekort als het gaat om het werkelijk veelomvattende en de verscheidenheid van zijn karakter.

Religie is populair in de reclamewereld. Daarom is het prijzenswaardig dat een Bond tegen het Vloeken de vinger aan de pols houdt. We mogen waarschuwen als het evangelie misbruikt wordt voor de verkoop van een product. Met recht verbood de Reclame Code Commissie in 1993 een uitvaartverzekeraar de slagzin "Is er koffie na de dood?" te gebruiken. Men vond het onnodig kwetsend voor hen, voor wie de vraag "Is er leven na de dood?" van wezenlijke betekenis is. Als de bedoeling van het evangelie recht gedaan wordt en de Heer van ons leven geëerd wordt, hoeft dat nog geen misbruik genoemd te worden. Een afbeelding van de barmhartige Samaritaan door een verzekeringsmaatschappij gebruikt, kan daar een voorbeeld van zijn. Maar C.S. Lewis laat in *Brieven uit de hel* ook uitkomen dat humor als lichtzinnige gewoonte een pantser tégen God smeedt. Alle gezonde belangstelling ebt dan weg en vreugde is ver te zoeken.

Archief S. Prost

Oog hebben voor het grappige.

Iemand die cynische opmerkingen maakt benadert het probleem van de negatieve kant. Vanuit wantrouwen en ongeloof in het goede worden fatsoensnormen dan overtreden. Hierbij denken wij aan wrange grappen. Sarcasme is ook zo'n vorm waar anderen mee worden gekwetst. Eén van die vormen treffen we in Nehemia 4:3 aan. Daar zegt de Ammoniet Tobia tegen de geergerde Sanballat: "Al bouwen zij ook, als er maar een vos tegen hun stenen muur opspringt, doet hij hem afbrokkelen."

Ironie kan zowel een positieve als een negatieve bedoeling hebben. Negatief, als er hoogmoedige minachting uit spreekt of wanneer dit uit een minderwaardigheidscomplex ontstaat. En we weten allemaal wel wat leedvermaak is. Soms onttrekken mensen zich aan hun verantwoordelijkheden. Ze passen een vorm van ironie toe waardoor men desillusies wil voorkomen, jammer genoeg ook in kerkvergaderingen. Verder kan humor als dekmantel of vluchtheuvel gebruikt worden om zo onrechtvaardigheid en zonde te vergoelijken. Dan bevrijdt men zich niet van wetticisme, maar ontspoort het in een bevrijding van Gods wil en wet.

Tot slot

Graag geef ik u nog twee omschrijvingen mee van wat onder humor verstaan wordt. "Oog en oor hebben voor het grappige in werkelijkheid of ingebeelde situaties in verband met personen of gedragingen met het oog op het onaangepaste en onverwachte" (La Rousse). Oosthoek verwoordt het meer vanuit de menselijke relaties: "Die instelling ten opzichte van het leven, die de mens en de menselijke verhoudingen doorziet in alle ontoereikendheid en zwakte, en dit liefdevol begrijpen en vergeven kan." Juist dit laatste is onmisbaar, ook in prediking, getuigenis en pastoraat.

"Weest blij met de blijden en weent met de wenenden", zei Jezus eens. In die volgorde deelde Hij met anderen de vreugde op een huwelijksfeest èn het verdriet om het lijden tijdens het laatste avondmaal. En waarom zouden wij wel de ernst, maar niet de vreugde kunnen uitstralen? Ook door op een gepaste manier humor te gebruiken.

Is jij ook al op reis naar die hemel?

Door: Dick Autsema

Die Gemeinde

Deze regel uit een Zuid-Afrikaans lied wil ik als titel gebruiken voor dit artikel over de hemel en zijn bewoners. De aanleiding voor dit onderwerp was een boek dat ik las van Randy Alcom, en het lezen van een aantal andere boeken over dit onderwerp. De tweede aanleiding is mijn behoefte aan geloofszekerheid na het overlijden van ons kind. Wanneer u dit artikel leest raad ik u aan uw Bijbel te gebruiken om de aangegeven teksten op te zoeken en te lezen.

Er is in toenemende mate interesse voor mystiek en magie, occultisme en waarzeggerij en we kunnen ons afvragen wat daarvan de reden is. Ook manifesteert zich vooral onder gelovigen een afnemend geloof. Een theoloog beweerde onlangs dat engelen een vergeten categorie zijn. Een andere theoloog gaat nog verder door te zeggen: niemand wil naar de hemel, maar we willen de aarde, daar waar we wonen en leven, dat is van waarde; niet een vaag hiernamaals waarvan niets gezegd kan worden.

Wat zegt de Bijbel over de hemel en zijn bewoners?
'In den beginne schiep God de hemel en de aarde', zo lezen we in het eerste bijbelvers. God is de ontwerper van de aarde, maar ook van de hemel. Psalm 115 zegt het zo: 'De hemel is van de Here, maar de aarde heeft Hij de mensenkinderen gegeven.'

Schelling schrijft: "De hemel en de aarde zijn oorspronkelijk één. De *herinnering* aan dit oorspronkelijke is gebleven, daarom zoekt de hemel de aarde en de aarde de hemel. De hemel is meer dan een toestand, de hemel duidt een werkelijkheid."

De hemel heeft volgens Openbaringen 21:16 de vorm van een kubus: 12000 stadiën is de hoogte, de lengte en de breedte (= 2400 km). Deze kubus zou 780.000 verdiepingen kunnen bevatten. De hemel heeft 12 parelen poorten en straten van goud. Kunnen we ons daar een voorstelling van maken? Deze poorten zijn nooit gesloten (Openbaringen 21:25). Het symboliseert de veiligheid en geborgenheid bij God waar Prediker 12 van zegt: 'De mens gaat naar zijn eeuwig huis. Een veilig huis en geborgen bij God de Vader.' Verlangen we daar niet naar?

Een klein meisje hoorde tijdens haar spel de kerkklok 10 keer slaan, ze rende naar haar moeder en riep: "Het is nog nooit zo laat geweest." We dienen ons te realiseren dat we niet weten hoe laat het is op onze levensklok Niftrik schrijft: "Uitzien naar de Hemel is *uitzien naar* God en het gaat niet om de vraag: hoe wordt mijn eigen *ikje* zalig." De aarde en het leven op aarde zijn Zijn gave en zijn ons veel waard. Maar het leven kan toenemen in waarde wanneer we God leren kennen en Zijn plan voor al Zijn schepselen, ook voor de tijd na ons sterven.

In de hemel zullen we God en Christus zien (Openbaringen 22:4). Ja we zullen geen onherkenbaren zijn voor God en engelen; onze persoonlijkheid blijft (Matteüs 8:11). We zullen elkaar kennen, zoals mensen elkaar hier op aarde kennen, maar dan volmaakt in een lichaam dat in staat is te zingen en te horen en te zien en te eten en te drinken (Lucas 6:21 en 14:15 en 22).

In de hemel staat een altaar, er is een wierookvat en er zijn tronen. De Bijbel vertelt ons dat er bomen zijn, seizoenen en oogst. De hemel is niet saai, niet eentonig. Integendeel de hemel is volmaakt, omdat God er woont, regeert en mensen en engelen in harmonie met elkaar leven. Het zal letterlijk een hemel op aarde zijn. De hemel zal niet fundamenteel anders zijn, maar fundamenteel *beter*, vrij van zonde en verderf.

Een oud gedicht van Petrus Damiani(1072) zingt:

Wie beschrijft de paradijzen
vol van vrede en zaligheid,
waar de tempels Gods verrijzen
die met parels zijn bereid,
die de weg naar huis toe wijzen
gulden stralend wijd en zijd.
Uit de fijnste edelstenen
zijn de huizen opgebouwd
en de straten overschenen
met een glans van zuiver goud
onbezoedeld en ten enen
male schoon als nooit aanschouwd.
Winter tergt niet met zijn vlagen,
niet meer drukt de zomergloed.
Maar de rozenstruiken dragen
vloed van bloemen rood als bloed
en de witte leliehagen
geuren overstelpend zoet.

Bijna-dood-ervaring
In 1980 deed de arts Dr. Moolenburgh onderzoek bij 400 personen met een bijna-dood-ervaring. Een bijna-dood-ervaring is een bijzondere ervaring met uittreding uit het lichaam die iemand heeft gehad die bijna dood is geweest, bijv. bij een hartstilstand of ongeval. Ik herinner me een ongeval waarbij een torenkraanmachinist op 60 meter hoogte met kraan en al naar beneden stortte en waarbij de man me vertelde dat hij niets heeft gemerkt van zijn val, maar dat hij zag vanuit de hoogte hoe mensen toesnelden om zijn lichaam te zoeken tussen verwrongen staal en puin. Enige tijd later was er angst en pijn toen hij besefte wat er gebeurt was.

Dr. Moolenburgh vroeg aan de mensen die aan het onderzoek meewerkten of ze die bijna-dood-beleving onder woorden zouden kunnen brengen. De reacties waren zeer divers, maar de meesten reageerden niet afwijzend, integendeel het doorvragen riep emoties op die met de hemel of met engelen te maken hebben en de eigenschap bezitten dat ze in het geheugen gegrift zijn. Enkele patronen, enkele overeenkomsten wil ik hier noemen.

Mensen met engelenervaringen waren *voor* die ervaring vaak gewone onopvallende mensen. *Tijdens* die ervaring is men los van de aarde en het aardse en men heeft een intens gevoel van rust. *Na* die ervaring is er een herinnering in de vorm van diep geluk, innerlijke vastheid en gevoel van uniciteit - het uniek zijn – je mag er zijn.

Ook in de Bijbel treffen we deze patronen aan bij vele personen. De hemel en de aarde zijn door God geschapen, ze horen bij elkaar en daarom zoekt de hemel de aarde en de aarde de hemel. De materialistische mens is hoe dan ook verbonden met het mysterie van deze scheppingseenheid.

Engelen
Zowel in het Grieks als in het Hebreeuws wordt engel vertaald in bode, dienaar maar ook bemiddelaar, beschermer. Ze zijn evenals u en ik door God geschapen, maar ze zijn niet onderworpen aan een proces van groei en verval zoals de mens. Hun woonplaats is de hemel, maar ze zijn in staat de hemel te verlaten en af te dalen naar de aarde.

Hun aantal gaat ons voorstellingsvermogen ver te boven (Job 25:3). Ze worden dan ook *heir* des hemels genoemd (Psalm 33:6). Toch zijn engelen niet naamloos, integendeel zij dragen namen door God gegeven; ook daar is sprake van uniciteit. Zij spreken en zingen Gods lof (Psalm 103:20, Hebreeën 1:6). Terecht lezen we in 1 Corinthiërs 13 dat er mensentaal is en engelentaal. Engelen zijn niet ongevoelig, maar voelen zich uit liefde tot God en Jezus betrokken, ze kennen emoties dieper en echter dan bij mens (Lucas 15:10). Engelen huwen niet zo lezen we in Matteüs 22:30.

Die Gemeinde

Engelen zijn ingedeeld in orden: serafs, aartsengelen en cherubs. Toch is er geen sprake van rivaliteit, want gevoelens van minderwaardigheid en macht worden daar niet bespeurd. Hun gezag en onmetelijke kracht komen voort uit hun deemoed en bereidvaardigheid om hun Schepper te dienen (Psalm 103:20). Ze dienen niet alleen de Schepper, maar ook de schepselen, u en ik. Engelen zijn daar waar mensenkracht te kort schiet of ontbreekt (Genesis 18:2 en Handelingen 5:17 e.v.). Engelen doen geen mensenwerk en mensen kunnen geen engelenwerk doen, hoewel men soms zegt: "Jij bent een engel of jij bent de reddende engel."

Gelovigen mogen rekenen op aanwezigheid van engelen, maar ze mogen ook een beroep op hen doen hoewel nergens staat dat we engelen moeten bidden of danken. Die hulde komt God toe. Engelen zijn dienende geesten die uitgezonden worden ten behoeve van hen die het heil zullen beërven (Hebreeën 1:14). Engelen zullen er ook zijn bij Zijn wederkomst (Matteüs 25:31).

Laten we toch in deze bewustheid leven dat God er is en dat engelen dicht bij ons zijn, om ons heen en in ons hart, want zij bieden troost en bescherming in moeilijke tijden en omstandigheden.

Ik heb getracht een samenvatting te maken van alles wat ik heb gelezen over deze onderwerpen. De studie over de onderwerpen hemel en de engelen heeft mij dichter bij hen gebracht die in hun eeuwig huis wonen bij de Here. Ik wens de lezer toe dat ook zij deze ervaring mogen delen.

Br. Dick Autsema is lid van de Baptistengemeente Ede.

Bijbel open

Een paar kuub aarde als souvenir

2 Koningen 5:15-19

Door: Yme Horjus

Uit dankbaarheid voor zijn genezing wilde Naäman de profeet Elisa overladen met kostbaarheden. Maar de profeet wees dit af, omdat het zou kunnen lijken alsof je bij de God van Israël kunt betalen voor de genade die Hij geeft.

Een souvenir om mee naar huis te nemen

Vervolgens vraagt Naäman toestemming om een blijvend aandenken naar zijn land te mogen meenemen: een last aarde zoveel als een span muildieren kan dragen. Hij heeft zoveel meegemaakt in het land Israël dat hij wil voorkomen dat dit zomaar een vluchtige herinnering wordt. Iets materieels is dan een steun om de werkelijkheid van de herinnering terug te roepen. De souvenirindustrie doet op basis van dit algemeen menselijke verlangen goede zaken. Bij de scheve toren van Pisa in Italië ontdekten mijn vrouw en ik vorige zomer een levendige handel in kleine scheve torentjes van kalk. Het was ons net even te veel *kitsch* om er zelf een exemplaar van mee naar huis te nemen.

Kan dit wel door de beugel?

Toch is het wonderlijk dat de profeet Elisa meegaat in het verlangen van Naäman. Het doet ons een beetje heidens aan. In de godsdiensten van het Midden-Oosten was een god gebonden aan een bepaald gebied. Het stroomgebied van een bepaalde rivier, een bergtop, een boom waren dan 'heilige' plaatsen waar men die godheid kon ontmoeten. Had Elisa Naäman er dan niet op moeten wijzen dat de God van Israël niet aan tijd en plaats is gebonden, omdat Hij de Schepper is van hemel en aarde? In het gesprek met de Samaritaanse vrouw bij de put zegt Jezus wel zoiets. De vrouw legt Hem de vraag voor, waar men moet bidden: bij de berg Gerizzim of in Jeruzalem. Jezus antwoordt dan dat de plaats niet van belang is, maar dat 'de waarachtige bidders de Vader aanbidden zullen in Geest en in waarheid.'

Gebedsplaats in de achtertuin

Naäman bindt de God van Israël nog helemaal aan een stukje grond. Hij heeft ongetwijfeld die last aarde in zijn achtertuin neergelegd om daarop de Here God te aanbidden. Want het is heel ontroerend om zijn getuigenis te lezen: 'Zie nu weet ik, dat er op de gehele aarde geen God is behalve in Israël.' Elisa betoont zich hier geen dogmatische scherpslijper, maar eerder een bewogen pastor, die een mens bemoedigt op de weg van het ontdekken wat er allemaal is gegeven in het geheim van de Naam van Israëls God. Elisa weerhoudt Naäman niet van deze enigszins magische manier van denken.

Archief De Christen

Compromis en radicaliteit

Nog wonderlijker wordt het als Naäman Elisa een gewetenskwestie voorlegt. Als Naäman weer terug is in Aram, zal hij met de koning weer naar de tempel van de God Rimmon moeten. Als hij dan de koning ondersteunt in het neerbuigen voor deze God, zal de God van Israël, die hij nu belijdt als de waarachtige God, hem dat dan niet kwalijk nemen? Elisa zegt dan: 'Ga in vrede'. Wij vinden dat misschien maar een raar antwoord van een profeet die immers in Israël in een traditie staat van profetische radicaliteit. Waren het juist niet altijd de profeten die de mensen opriepen een keuze te maken tussen God en de afgoden? En nota bene hier is helemaal niets zichtbaar van die profetische radicaliteit!

God zit niet in souvenirs maar in je hart

Opnieuw is Elisa hier eerder de begripvolle pastor dan de radicale profeet. Het heeft ermee te maken dat Elisa de gezindheid van het hart van Naäman kent. Daar zit het goed. Iemand die zegt 'uw knecht zal geen brandoffer of slachtoffer meer brengen aan andere goden dan aan de Here' kun je gerust laten gaan. Je kunt hem zelfs de 'sjaloomgroet' als zegen meegeven. Want gaandeweg zal hij in het dienen en volgen van die God wel ontdekken wat wel kan en niet kan. Elisa heeft er geen behoefte aan Naäman op te zadelen met allerlei geboden en verboden. Laat Naäman maar met een last aarde weer terugkeren naar Aram in plaats van met een last regeltjes! In dat verre Aram gaat God zich aan deze Naäman openbaren en gaat hem onderwijzen in de weg die hij gaan moet. Als een mens zich richt op de Heer, dan laat onze God zich niet onbetuigd. Elisa laat het hier dus aan God over om met Naäman mee te gaan, om Naäman tot het inzicht te brengen dat hij die last aarde niet nodig heeft om God te ervaren. God zit niet in souvenirs, maar in je hart! En ons hart is Gods spreekgestoelte om tot ons te spreken!ö

Ds. Yme Horjus is voorganger van de Baptistengemeente Doetinchem.

Verslag van een leerzame cursus

Pastorale zorg aan geweldsgetroffenen

Door: Ds. R.H. Mulder

Maar liefst zo'n kleine twintig deelnemers waren erop afgekomen: humanistische raadslieden, pastorale werkers en predikanten werkzaam in het ziekenhuis, in de gevangenis, in het pastoraat in oude wijken, in verschillende gemeenten of elders. We hadden ons ingeschreven voor de cursus *'Pastorale zorg voor geweldsgetroffenen'* die voor het eerst op vier woensdagen in de maanden januari, februari en maart van dit jaar in Utrecht was georganiseerd. De initiatiefnemers waren de *Stichting ICODO* (Informatie- en Coördinatieorgaan Dienstverlening Oorlogsgetroffenen) en het *Centrum voor Religieuze Communicatie (CRC)* van de Theologische Faculteit van Tilburg.

Een ieder van ons was in zijn of haar werkveld wel in aanraking gekomen met mensen die in hun leven schokkende gebeurtenissen hadden meegemaakt. Sommigen waren ook in hun persoonlijke leven hiermee geconfronteerd geweest. Bovendien is er in onze samenleving een toenemende aandacht voor de gevolgen van verschillende vormen van geweld waarmee mensen worden geconfronteerd. Daarom was er onder de deelnemers behoefte aan informatie en kennis.
Want wat doet een diepingrijpende gebeurtenis met een mens? Het kan daarbij gaan om een eenmalige ervaring zoals een geweldsdelict of het meemaken van een ongeluk of een ramp. Maar ook kunnen mensen langdurig blootgesteld worden aan vormen van geweld zoals dat bij oorlogservaringen het geval is of bij (kinder)mishandeling en seksueel misbruik. Deze ingrijpende ervaringen kunnen de zekerheid van het dagelijks leven ondermijnen of zelfs teniet doen. Ze kunnen leiden tot een 'psychisch trauma' of een 'traumatische ervaring' ('trauma' betekent letterlijk 'wond').
Van een trauma is sprake als iemand blijft 'steken' in zijn of haar reactie op een ingrijpende gebeurtenis. Gevoelens van machteloosheid, angst en boosheid houden een mens dan zo lang in hun greep dat het bestaan ontwricht wordt. Als er geen werkelijke aandacht is voor zijn of haar verhaal, bestaat de kans dat deze ingrijpende ervaringen levenslang hun tol opeisen en niet een plek kunnen krijgen. Of ineens bij het ouder worden weer acuut worden door wat mensen in het heden meemaken. Zo kwam als gevolg van de vuurwerkramp in Enschede voor vele ouderen de oorlog in alle heftigheid weer terug. Een kampverleden komt soms weer boven als mensen in het ziekenhuis of de verpleeginrichting opnieuw afhankelijk worden van anderen.
Vaak hebben we niet door welke ervaringen schuilgaan achter een bepaald gedrag. Daarom is het zo belangrijk dat er in het pastoraat meer aandacht komt voor mensen met een traumatische ervaring. Behalve *een luisterend oor* is *kennis* nodig voor het verstaan van de ander.
Die leverde deze cursus heel duidelijk aan en werd door ons ingedronken en ervaren als een noodzakelijke verdieping van de praktijkervaringen. Ik doe een greep uit de vragen die aan de orde kwamen:

- Wat is een (psycho)trauma?
- Welke effecten heeft een trauma op het leven van mensen?
- Hoe herkennen we klachten en problemen van getraumatiseerde mensen?
- Hoe gaan we om met getraumatiseerde mensen?
- Moeten we inspelen op een trauma of juist niet?
- Heeft een traumatische ervaring uiteindelijk ook positieve uitwerkingen?
- Wat doet een trauma met de levensbeschouwing van mensen of met iemands geloof?
- En omgekeerd: kunnen die een rol spelen in de omgang met een trauma?
- Kunnen we als humanistische raadslieden of in het pastoraat iets betekenen voor deze mensen of kunnen we maar beter doorverwijzen?
- Welke rol kan de gemeente als geloofsgemeenschap hierin spelen?

Op deze en andere vragen gingen zeven traumadeskundigen en ervaren hulpverleners (onder wie enkele theologen) in, elk vanuit hun eigen invalshoek. Ter voorbereiding lazen we steeds enkele hoofdstukken uit het boek *'Trauma: diagnostiek en behandeling'* [1].
De deelnemers waren unaniem positief over het aanbod. Het was een zeer leerzame cursus die ons inzicht in de problematiek heeft vergroot.
De betrokkenheid van de deelnemers was zo groot dat er een vervolg komt waarin nog meer aandacht komt voor onze eigen praktijkervaringen. Positief is ook dat het de bedoeling is dat in het voorjaar van 2003 dezelfde cursus opnieuw zal worden aangeboden.
Ik kan een ieder die in het pastoraat werkzaam is van harte deze cursus aanraden!
Informatie over de cursus is te verkrijgen bij de Stichting ICODO, Maliebaan 83, 3581 CG Utrecht, tel. 030-2343436, e-mail: icodo@icodo.nl, website www.icodo.nl

1. *Trauma: diagnostiek en behandeling*, onder redactie van Petra Aarts en Wim Visser, Houten/Diegem, 1999, een uitgave van de Stichting ICODO.

Ruud H. Mulder is predikant van de Doopsgezinde Gemeente Arnhem en lid van het Oecumenisch Pastoraat Oorlogs- en Geweldsgetroffenen.

Die Gemeinde

Woorden en... daden

In het weekend van 18 en 19 oktober a.s. willen we als Baptistengemeente Stadskanaal-Zuid onze woorden omzetten in daden. We houden een 24-uurs volleybalmarathon in sporthal 'De Spont' te Stadskanaal. Volleybalteams worden uitgenodigd om 2 x 15 minuten te spelen tegen 2 teams uit onze eigen gemeente. Onze teams spelen 24 uur achter elkaar volleybal. Een hele opgave, maar ook een grote uitdaging. Van de teams die mee willen doen wordt een inleggeld gevraagd van 27,50 Euro per team.

Middels deze actie willen we zoveel mogelijk geld inzamelen en dat besteden aan speeltoestellen op het schoolplein van de nieuw te bouwen s.b.o. school 'De Baldakijn'. Er wordt 24 uur lang gevolleybald en daaromheen is er een fancy fair, jeugdactiviteiten (voor groot en klein), maar natuurlijk ook een stuk evangelisatie. Dit hele gebeuren vindt plaats in de sporthal als ook in het centrum van Stadskanaal.

Mochten er nog teams zijn die mee willen spelen en geen uitnodiging hebben ontvangen, dan zijn ze natuurlijk nog van harte welkom om mee te doen. Voor inlichtingen en opgave voor het volleybalgebeuren even een telefoontje naar Albert Wijntje, tel. 0599-454219.
Namens de projectgroep Woorden en... daden

Ina Lamain (tel. 0599-650775)

Televisiedienst vanuit Harlingen

In het kader van de Zendtijd voor Kerken zal op zondag 1 september a.s. om 11.00 uur op Nederland 1 een dienst worden uitgezonden vanuit de Baptistengemeente Harlingen, die dit jaar haar 100-jarig bestaan viert. De uitzending sluit prachtig aan op de bekende Harlinger visserijdagen.

Voorafgaand aan de dienst zullen er eerst beelden van dit stadsfeest te zien zijn.
De samenkomst staat in het teken van het thema 'Storm op zee'. Beelden van de samenkomst worden afgewisseld met eerdere opnamen vanuit de haven, vanaf het strand en vanaf de Waddenzee. Er is een eredienst samengesteld, die voor elke leeftijd wel een boeiend element bevat. Muzikale medewerking is er van het koor en van het duo Auke de Jong en Willem Leijenaar (gitaar/zang), mime wordt uitgevoerd door Melanie van Duyl en visser Minze van der Veen geeft zijn persoonlijk getuigenis. De eigen predikant, ds. Erik van Duyl, zal in de dienst voorgaan. Er wordt gezongen uit de bundel Liederen voor de Gemeentezang (LvdG), de Opwekkingsbundel (Opw.) en de Youth for Christbundel (YfC).

ZvK

Ds. Erik van Duyl

Liturgie
Welkom
Gezang 251 vs.1,4 (LvdG)
Votum en groet
Gezang 334 vs.1,5,9 (LvdG)
Koorzang
Kindermoment
Zangduo/gitaar: 'Ga in 't Schip' - lied 56 (YfC)
Schriftlezing: Handelingen 27:13-26
Gezang 397 vs.1,2 (LvdG)
Overdenking: *"Ballast verloren, maar leven gered"*
Mime
Gebed
Lied 461 (Opw.)
Getuigenis
Collecte 'Wilde Ganzen' (voor het Sociaal Centrum in Garoua, Kameroen)
Koorzang
Slotlied: Gezang 597 (LvdG)
Zegen

Opnieuw gebedszondag voor Europa

Voor de derde keer in successie wordt op de laatste zondag van september een internationale gebedszondag voor Europa gehouden. De European Christian Mission-Nederland roept gemeenten en individuele christenen op om op 29 september tijd vrij te maken voor voorbede voor ons eigen continent. Dit kan gebeuren tijdens de kerkdienst of in aparte gebedsbijeenkomsten. Invalshoek is dit jaar: 'Ik was een vreemdeling... en jij ...?' (Matt. 25). Het gaat over de kwetsbare groepen in de samenlevingen van Europa, zoals allochtonen, asielzoekers, gevangenen en daklozen. Een actueel onderwerp, ook in Nederland. In Europa zijn alleen al 5 miljoen vluchtelingen. Dit initiatief van ECM wordt in Nederland ondersteund door de zeventien deelnemende organisaties van Europa Zendingsnetwerk Nederland. We hopen dat het zal uitgroeien naar een breed gedragen landelijke dag. Er is begin september een informatiepakketje beschikbaar bij ECM-Nederland: ecm.nl@ecmi.org

Comité Kroonbede

Regeren is vooruitzien
Nederland staat aan het begin van een nieuwe periode. Een nieuw kabinet met een nieuw regeerakkoord treedt aan, met – zoals dit heet – nieuw élan en een nieuw perspectief.
Het Comité Kroonbede hoopt dat door de nieuwe regering en Tweede Kamer nadrukkelijk ook gerekend wordt met de Here God en zijn naderende Koninkrijk van vrede en gerechtigheid. Wie regeert met een

vooruitziende blik, combineert namelijk inzicht in praktische, politieke vraagstukken met het zoeken naar Gods wil op alle terreinen van het leven.
Het comité vindt het belangrijk dat christenen de overheid hiertoe oproepen en voorbede doen voor de overheid. Daarom belegt het Comité Kroonbede op 13 september 2002, de vrijdag voor Prinsjesdag, opnieuw een landelijke gebedsdienst. De dienst vindt plaats in de Bethlehemkerk, Laan van Meerdervoort 627 in Den Haag en begint om 20.00 uur. In verband met radio-opnamen wordt bezoekers gevraagd tijdig aanwezig te zijn.
De dienst wordt op zondag 15 september om 17.02 uur uitgezonden door Zendtijd voor Kerken via Radio 747. In augustus is via de EA een themadienstpakket beschikbaar voor plaatselijke gemeenten. Informatie over de Kroonbede is te vinden op www.kroonbede.nl

Adressen

- Het juiste telefoonnummer van br. A.A. van Engelenburg (sprekerslijst) is: 0318-503738.

Door computerproblemen op het Uniebureau zijn sommige advertenties later geplaatst. Onze welgemeende excuses hiervoor.

Agenda

14 sept.	Opening Seminariumjaar – Apeldoorn
28 sept.	Najaarsvolleybaltoernooi Gewest Gron./Drenthe
5 okt.	Studiedag Gemeenteopbouw – Doetinchem
11-13 okt.	JAV – Utrecht 'Silo'
30-31 okt.	Trainingen NBVB – De Strubben

Denk aan mij terug,
Maar niet in de dagen van pijn
en verdriet.
Denk aan mij terug
in de stralende zon,
Hoe ik was, toen ik nog alles kon.

In de leeftijd van 56 jaar is overleden

AALTJE BERENDINA DE LEEUW- WESTERS

* Amsterdam, 14 juli 1945
† Nieuwegein, 12 mei 2002

Baptisten gemeente Utrecht Silo

Veilig in Jezus' armen

Op vrijdag 28 juli 2002 werd geheel onverwacht door zijn Heer en Heiland thuisgehaald

MARINUS VAN OOST
echtgenoot van Anny van Oost-Leinenga

in de leeftijd van 74 jaar.

Baptisten Gemeente Spijkenisse

De Heer is mijn Herder.
Psalm 123

Op 27 april heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

ELSIENA OLDENHUIZING-MULDER

in de leeftijd van 94 jaar.

weduwe sinds 3 september 1963 van Hendrik Oldenhuizing

Baptisten Gemeente Tweede Exloërmond

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven heeft.
Johannes 3:16

Vertrouwend op zijn Heer en Heiland is van ons heengegaan onze broeder

JAN DIJKSTRA

in de leeftijd van 61 jaar.

Emmen, 22 mei 2002

Baptisten Gemeente Emmen
'Het Baken'

'k Klem mij daarom aan Golgotha's kruis, tot de Heer komt en met Hem het loon, als de grote dag aanbreekt en Hij ons dat kruis dan verwisselt voor de eeuwigheidskroon.
J.d.H. 836

Bedroefd, maar dankbaar voor wat hij voor ons geweest is, geven wij kennis dat de Here tot zich genomen heeft onze broeder

BEREND SPRINGER

in de leeftijd van 77 jaar.

Emmen, 28 mei 2002

Baptisten Gemeente Emmen
'Het Baken'

...Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven.
Johannes 11:25

Door de Heer is Thuisgehaald onze zuster

JANTINA OORBURG-OORBURG
weduwe van Hermannus Oorburg

in de leeftijd van 86 jaar.

6 juni 2002

Baptisten Gemeente Groningen-Zuid

"maar de meeste van deze is de liefde..."

De Here heeft thuis gehaald onze zuster

FREDERIKA IDA DEKKER-OOSTRA
weduwe van Jan Dekker

op de leeftijd van 88 jaar.

24 juni 2002

Baptisten Gemeente Groningen-Zuid

'k Ben reizend naar die stad.

Op 5 juli 2002 is op 86-jarige leeftijd overleden onze zuster

JOHANNA PRONK-WALRAVEN

Baptisten Gemeente Den Haag

Column

Mensen die, op z'n zachtst gezegd, niet zo veel van sport houden hoor je wel eens verzuchten: "t Is ook allemaal sport wat de klok slaat". En inderdaad ook dit jaar is het weer raak. Je valt van het één in het ander. Zeker op voetbalgebied. De voetbalcompetitie was amper afgesloten of daar was het WK-voetbal al. Erg ver weg dit keer en dan ook nog eens zonder Nederland. Gelukkig zorgde 'onze' Guus toch nog voor een oranje-tintje.

Ik ben in deze column niet van plan om een hele beschouwing over het WK-voetbal te houden, maar wil wel even kijken naar het eind van het toernooi. Het werd dan wel geen finale Zuid-Korea – Turkije, maar de finale Duitsland-Brazilië leverde gelukkig wel de verdiende winnaar op: Brazilië. Nou weten we van Brazilianen dat ze kunnen feesten. Op de tribunes in Zuid-Korea en Japan was dat al meerdere keren duidelijk geworden en na elke overwinning was het in het thuisland ook iedere keer weer raak en gingen de Brazilianen in de steden en op de stranden wild tekeer. Na de overwinning op Duitsland lieten ook de spelers van Brazilië zien dat ze een aardig partijtje kunnen meeblazen als het om het uiten van hun vreugde gaat. Ze gingen helemaal uit hun dak. Ze kusten de wereldbeker, ze rolden over het gras en vlogen elkaar in de armen. Van gekkigheid wisten ze niet wat ze moesten doen. Ik kan er altijd erg van genieten als de opgebouwde spanning zo toch tot een positieve ontlading mag komen.

Ik genoot ook nog van iets anders. Misschien is het de lezer van deze column ook opgevallen: onder het shirt van een aantal spelers van Brazilië zat nog een tweede shirt en daar stond op geschreven 'I love Jesus', en dat werd fier getoond. De kranten kopten later dan ook: "Ronaldo dankt God". Zo werd de finale van het wereldkampioenschap voetbal 2002 een grote promotie-tour voor Jezus. Nou kun je daar natuurlijk allerlei bedenkingen bij hebben en ik hoor sommigen al denken "moet dat nou zo?". Voor deze keer wil ik daar zo op reageren: de Braziliaanse voetballers gebruikten het wereldpodium om hun Heer te danken, wij worden al rood in ons gezicht en soms tot in de nek als mensen ons alleen maar die ene vraag stellen: geloof jij?

Ds. Henk Wieringa

Ook dit jaar staat 'ie weer gepland: de Jongeren Algemene Vergadering. Van 11 tot 13 oktober a.s. ben je van harte welkom. De gemeente Utrecht 'Silo' is de gastvrouw. Wat staat er op het programma? Natuurlijk de vergadering waarin jij jou stem kan laten horen over het Uniewerk. Natuurlijk *het* volleybaltoernooi en voor de zanglustigen: het JAV-koor. Natuurlijk ook weer veel tijd voor ontmoeting. En... op vrijdagavond de openingsbijeenkomst met de band Babo.

Meer info: www.nbjb.nl

God is oneindig veel groter dan onze vragen en problemen.

Harmen

Michelle Williams – *Heart to Yours*,

Columbia Records/GMI Music Partners, Duiven, 2002, speeltijd 49 min., Euro 20,50.

Michelle Williams heeft als eerste van de leden van Destiny's Child een solo-album op de markt gebracht. Het is het gospelalbum *Heart to Yours* geworden. Al op jonge leeftijd trad Michelle toe tot het kerkkoor. Daar leerde ze de ware betekenis van Gospel kennen. *Heart to Yours* brengt haar en haar luisteraars terug naar die roots. De 21-jarige Michelle laat op de 12 nummers een puik geluid horen in een bijzondere fraaie combinatie van het handelsmerk van Destiny's Child (R&B) en Black-Gospel muziek. Ze laat zich daarbij niet door de minsten bijstaan. Wat dacht je van Mary Mary, die hun medewerking verlenen aan het nummer 'So Glad'. Op 'Steal away to Jesus' en 'Heaven' zingt Michelle energieke en melodieuze duetten met respectievelijk Shirley Ceasar en Carl Thomas. En natuurlijk ligt het een beetje voor de hand dat de complete crew van Destiny's Child haar opwachting maakt. Dat gebeurd op het a-capella-nummer 'Gospel medley'. Michelle heeft zelf aan bijna alle nummers mee geschreven. Over de inhoud zegt ze zelf: "Het hele album gaat over Hem, die er voor me is en me beschermt."

Henk Wieringa

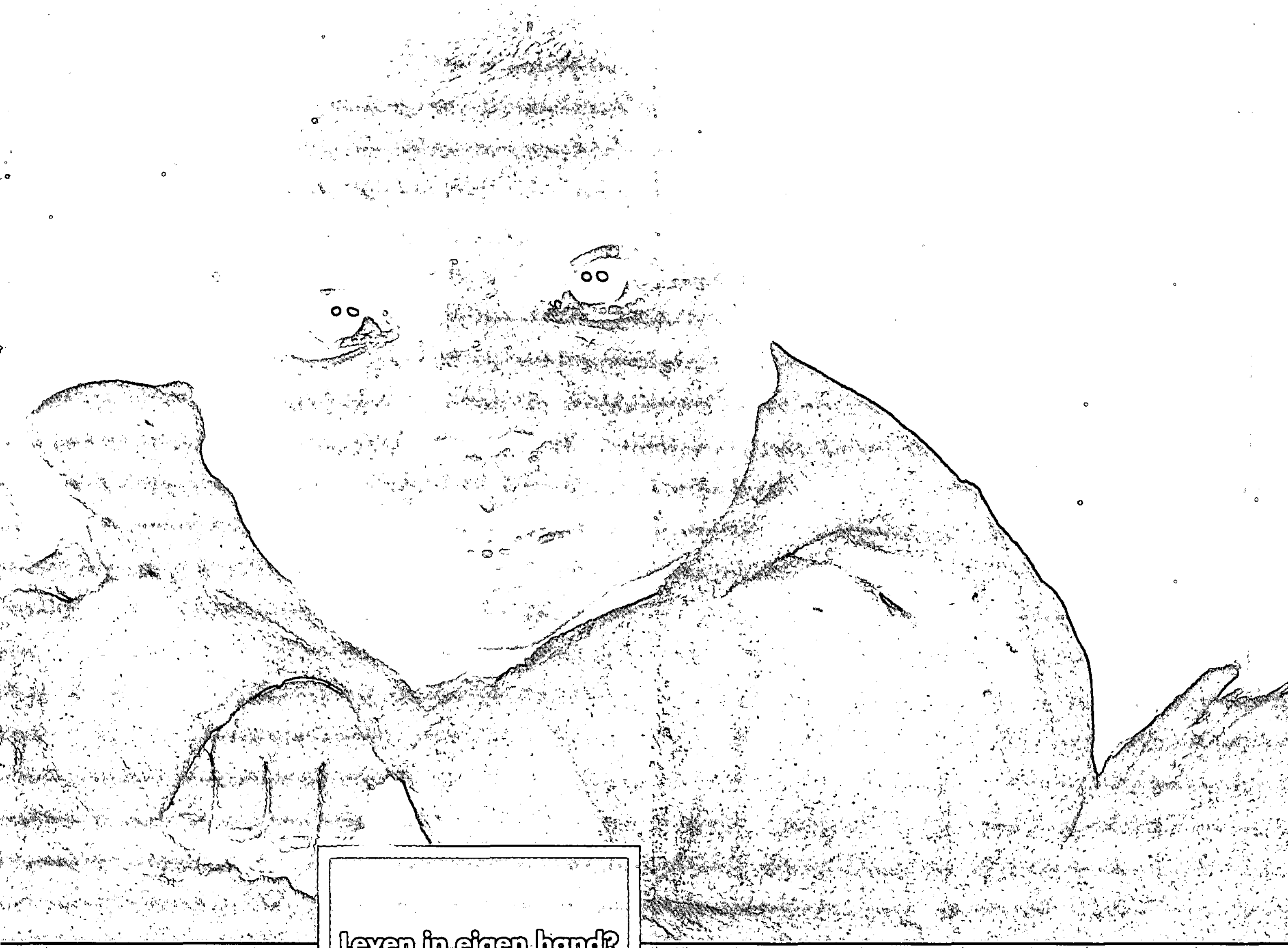

Samenstelling: Janna de Zwart

Organ van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

117E JAARGANG NR. 15 - 23 AUGUSTUS 2002

Leven in eigen hand?

Willow Creek Nederland

Agenda AV 2002

"En God schiep de mens naar Zijn beeld..." (Genesis 1:27). Is dat beeld te perfectioneren? (Foto: J. de Zwart)

'Ik stelde er mijn eer in het Evangelie te verkondigen'

Reizen – voor veel mensen blijkt dit een wens te zijn; reizen om iets van de wereld te zien, te ontdekken hoe mensen in andere streken en landen leven en te genieten van het (andere) landschap en de natuur. Voor veel landgenoten is de zomerperiode een goede gelegenheid om erop uit te gaan.

Apostel Paulus heeft in zijn leven ook veel gereisd, zij het niet als vrijetijdsbesteding. Hij maakte drie zendingsreizen die in het boek Handelingen zijn opgetekend, en verspreidde zo het Evangelie door het Romeinse Rijk. In de brief aan de Filippenzen schrijft Paulus dat het prediken van het Evangelie zelfs het doel in zijn leven is, om joden en heidenen te vertellen over het verlossingswerk van Christus: 'Van beide zijden word ik gedrongen: ik verlang heen te gaan en met Christus te zijn, want dit is verreweg het beste; maar nog in het vlees te blijven is nodiger om uwentwil. En in deze overtuiging weet ik, dat ik zal blijven en voortdurend bij u allen zijn, opdat gij verder moogt komen en u in het geloof verblijden'. Bovendien wilde apostel Paulus het Evangelie daar verkondigen waar de blijde Boodschap nog niet was gebracht (Romeinen 15:20): 'Ik stelde er mijn eer in het te verkondigen, doch zo, dat ik niet (optrad), waar de naam van Christus reeds genoemd was, om niet op eens anders fundament te bouwen'.
De apostel bracht de Boodschap met woord en daad en soms verrichtte hij tekenen en wonderen door de kracht van Gods Geest. Hij liet door zijn leven zien wat het voor hem betekende om de Here Jezus te volgen. En Paulus roept ons op om net als hem navolgers van Christus te zijn, om de geur van Christus te verspreiden, als individueel gelovige en ook als gemeente.

Willow Creek Nederland geeft op een geheel eigen manier gestalte aan deze opdracht, op pagina 3 een kennismaking. Verder in dit nieuwe nummer van *De Christen* een artikel over kwetsbare veiligheid door br. H. Ploeger, het vervolg van Uit de geschiedenis van het Christendom, een pagina Boeken en een kinder- en jongerenpagina. In het hart van *De Christen* staat een artikel over 'Leven in eigen hand' door br. Prost. In dit nummer staat ook de agenda van de Algemene Vergadering 2002 die van woensdag 16 t/m vrijdag 18 oktober in Sneek wordt gehouden. De special van *De Christen* met de stukken voor deze Algemene Vergadering verschijnt op 6 september.

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.
Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa
Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal
Kopij
Het volgende nummer van *De Christen*, met daarin als bijlage de vergaderstukken voor de Algemene Vergadering 2002, verschijnt op 6 september 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 5 september 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen. Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres: dechristen@uniebaptisten.nl
Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.
Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Bureau van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-565477.
Vormgeving
Scriptura (Westbroek)
Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)
ISSN: 0167-2355

INHOUD

Willow Creek: Bouwen aan sterke en aanstekelijke kerken

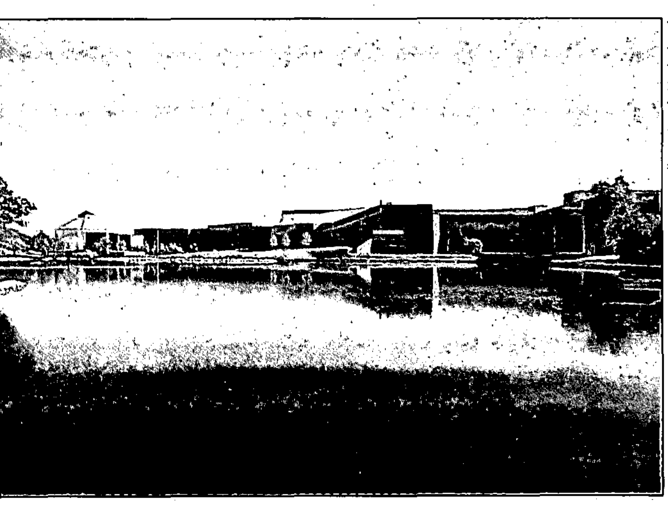
Door: Annemarie de Groot-Bakker en Henk Jan Kamsteeg

De Willow Creek Community Church ontstond 25 jaar geleden vanuit een groep kerkelijke jongeren. Zij hielden een buurtonderzoek om na te gaan waarom mensen niet naar de kerk kwamen. Daarna organiseerden zij voor deze mensen kerkdiensten die opvielen door hun niet-traditionele karakter: gebruikmakend van drama, eigentijdse muziek en ingaand op de moderne levensvragen – dit alles zonder concessies te doen aan de bijbelse boodschap. Duizenden mensen kwamen tot geloof in Jezus Christus. De Willow Creek Community Church werd hun veilige thuishaven, bron en schuilplaats.
In dit artikel leest u meer over de Willow Creekgemeente en hoe Nederlandse kerken geïnspireerd kunnen worden door deze aanstekelijke gemeente.

Willow Creek Community Church te Chicago
De Willow Creekgemeente is gebaseerd op de Bijbel als het geïnspireerde woord van God, onderkent geestelijke gaven voor elke christen en wordt gedreven door de liefde van Christus voor mensen die nog niet tot geloof zijn gekomen. Voor gemeenteleden zijn er de doordeweekse diensten met bijbelstudie en lofprijzing. Voor buitenkerkelijken organiseert men speciale weekenddiensten, waarin getuigd wordt van Gods liefde en waarbij bezoekers gestimuleerd worden ook anderen mee te nemen. Vele ongelovigen mochten in Willow Creek Christus leren kennen en Hem aannemen als hun Verlosser.

Het is niet het eigentijdse karakter van de diensten alléén dat mensen trekt. Een Nederlandse bezoeker formuleerde het zo: "Natuurlijk, Amerikanen zijn meesters in het organiseren en presenteren, maar hier gaat het om meer. Veel meer. Het is de diepe bewogenheid met een verloren wereld die de bezoekers het meeste aanspreekt."

Willow Creek Association
De aanstekelijke wijze waarop de Willow Creek Community Church het gemeentezijn vorm en inhoud geeft, heeft vele gemeenten geïnspireerd om eveneens programma's op te zetten voor buitenkerkelijken. Om belangstellende gemeenten beter te kunnen helpen, is in 1991 de Willow Creek Association (WCA) opgericht. Niet door van alle kerken 'kopieën' van de Willow Creek Community Church te maken, maar door kerken te helpen om effectief bijbelse waarden tot uitdrukking te brengen in hun eigen cultuur, achtergrond en context, om zodoende onkerkelijke mensen te bereiken met het Evangelie. De Willow Creek Association brengt kerken en leidinggevenden van over de hele wereld en binnen uiteenlopende denominaties met elkaar in contact om visie en strategieën uit te wisselen betreffende gemeenteopbouw.

Willow Creek Nederland

Willow Creek Community Church te Chicago; een kerk met een hart voor onkerkelijken.

Willow Creek Nederland
Als onderdeel van de Willow Creek Association stelt Willow Creek Nederland (WCN) zich ten doel de principes van de Willow Creek Community Church in Nederland bekend te maken, ten dienste van gemeenteopbouw en evangelisatie in bestaande Nederlandse kerken. Dit doet zij middels toerusting in de vorm van conferenties, training, cursussen, conferentiereizen naar Chicago, seminars en boekvertalingen. Zo wil ze een bewustwording creëren dat de kerk van Jezus Christus, onder leiding van de Heilige Geest, vandaag de hoop van deze wereld is. Willow Creek Nederland heeft dus een dienende functie ten aanzien van bestaande kerken en gemeenten.

Hoe zou uw kerk zijn als
Iedereen zijn door God gegeven gaven en talenten inzet met het verlangen anderen te bereiken met dé Boodschap?
Op de Willow Creekconferentie 2002 (18 en 19 november in Lelystad) vertellen pioniers uit diverse kerken hoe hun gemeente veranderde in een sterke en aanstekelijke gemeenschap. Naast hoofdspreker Bill Hybels verlenen onder andere Nancy Beach en ds. Teun van der Leer medewerking aan de conferentie. Nancy Beach, mede-voorganger en hoofd van de planning van de kerkdiensten in de Willow Creekgemeente, gaat dieper in op de manieren waarop een kerkdienst bij kan dragen aan een aanstekelijke gemeente. Ds. Teun van der Leer, predikant van de Baptisten Gemeente Arnhem-Centrum en gemeenteopbouwwerker bij de Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland, spreekt over: 'Wat mag het kosten? Over de noodzaak van groei en verworteling'.

Meer weten?
Wilt u meer weten over de Willow Creekgemeente of het werk van Willow Creek in Nederland, dan kunt u contact opnemen met het secretariaat van Willow Creek Nederland:

Krakelingweg 10
3707 HV Zeist
Tel. (030) 69 27 111
Fax (030) 69 27 110
E-mail: info@willowcreek.nl
Website: www.willowcreek.nl

Kwetsbare veiligheid

Door: ds. H. Ploeger

Men zegt dat de mensen veiligheid, geborgenheid zoeken. Daarom komen ze af op de prediking in evangelische gemeenten.

Hoe staat het met de veiligheid van de mens in het aardse bestaan? Zo: "Alles is gelijk voor allen, eenzelfde lot treft de rechtvaardige en de goddeloze." (Prediker 9:2) Dat is duidelijke taal, voor geen misverstand vatbaar. Absolute veiligheid van de wieg tot het graf bestaat niet. Ik kan mij veilig en geborgen *voelen*, in mijn relaties, in mijn gezin, in mijn omgeving. Ik kan alles beveiligd hebben wat maar te beveiligen is. Maar op de achtergrond zijn altijd de twijfels, ik weet dat ik kwetsbaar ben en blijf.

Het is dwaasheid gevoelens van absolute zekerheid te willen hebben. Want alle veiligheidsmaatregelen voltrekken zich in een gebroken, corrupte, zelfs ten dele misdadige wereld. Nemen we als voorbeeld de verkeersveiligheid. Die is een stuk verbeterd door betere auto's, door het wegwerken van onveilige verkeerssituaties, door het uitvaardigen van snelheidsbeperkingen. Maar aan de mentaliteit van de weggebruikers... daar verander je niet veel aan. Dus wordt er door rood licht gereden, of zelfs met een slok op.

Wij zijn stof

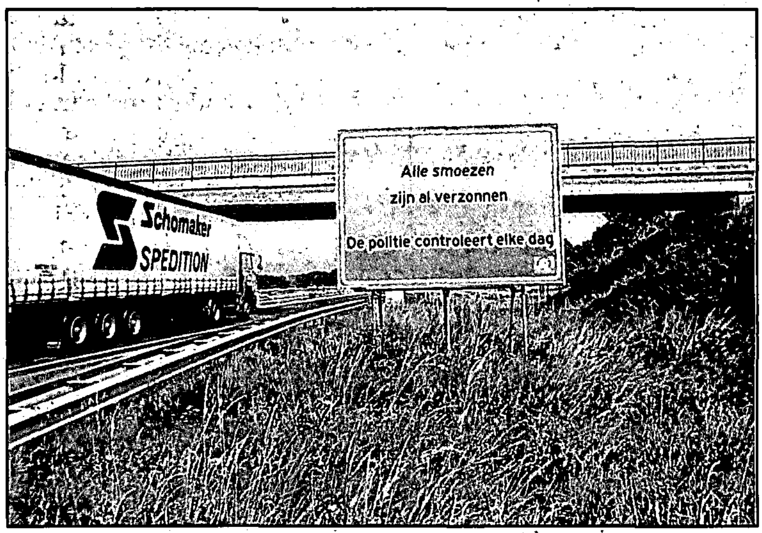
Dat wist Israël al. Daarom zijn onze dagen als het gras, het groeit, het bloeit, wordt afgesneden door tongen van koeien, of het wordt prooi van een steppebrand (Psalm 103:14v). Zo zijn de dagen van de mens, tot de rand gevuld met bedreigingen. Om maar te zwijgen over wat mensen elkaar (kunnen) aandoen.

Daarbij bedenken we met pijn dat wij als mensen wel gedwongen zijn ons in te spannen om maximale veiligheid te bereiken. Dat kost ons een lieve duit. Hoe bitter is het dan te moeten ervaren dat ondanks rolluiken inbrekers je ontdoen van je bezit.

We hebben het nog steeds over de veiligheid van ons leven en van ons bezit. De kwaliteit van ons leven hangt in hoge mate af van ons gevoel van veiligheid of onveiligheid in ons dagelijks bestaan, bij avond of nacht, op straat of elders. Of ik gelovig ben of niet, deze veiligheid raakt me, bepaalt mijn vertrouwen in mijn medemensen, in de politiek.

Veilig in Jezus' armen

Ondanks mijn geloof in het verzoenend lijden en sterven van de Here Jezus Christus blijf ik een mens, kwetsbaar, sterfelijk. Ook als ik met het ganse gewicht van mijn bestaan op Hem vertrouw, kan allerlei kwaad mij treffen. Mij en mijn dierbaren. Maar wat is dan het plus van de gelovige? Wat voegt het geloof toe aan je dagelijks bestaan als het gaat om veiligheid, geborgenheid?

Archief De Christen

Voor mij springt er dan uit wat Paulus aldus formuleerde: "Hetzij wij dan leven, hetzij wij sterven, wij zijn des Heren" (Romeinen 14:9). Deze bewering is ons een zekerheid, die ontspringt aan de betrouwbaarheid van de Here God. Dat noemen wij troost, als je je kwetsbaarheid zo duidelijk onder ogen moet zien, bij tegenslagen, vooral bij wat wij gewoon stomme pech noemen (op het verkeerde moment op de verkeerde plaats zijn). Deze troost geldt ook en vooral als je beseft hoeveel onveiligheid zit 'ingebouwd' in het menselijk leven. Ook voor een christen is het onbegonnen werk om te streven naar absolute veiligheid; een mens kan zich aan zijn geschapen-zijn niet onttrekken. Dus moeten we maar in onze kwetsbaarheid berusten? Inderdaad. Maar dat betekent niet dat we moeten berusten in onveilige situaties. De overheid voorop heeft hier een menigte taken.

Tenslotte

Er gebeurt niets buiten God om. Dat is een forse geloofsuitspraak. Daar kun je het in je leven af en toe heel erg kwaad mee krijgen. De waarom's besterven ons niet op de lippen. Ook de kleinste dingen in ons leven gaan niet buiten God om. Vanuit het geloof zijn er geen kleine oorzaken met grote gevolgen. Alles, alles is van intens belang in het leven van een kind van God, al zien en merken we dat niet altijd zo. We zijn des Heren, in leven en in sterven. Maar aan dat laatste heb je dan maar bitter weinig, menen velen. Het gaat om hier en nu. De christen zegt: "Het gaat om hier èn straks." Door de genade Gods is ook de dood niet iets dat buiten God omgaat. De laatste on-veiligheid die mij kan treffen, de dood, is daarmee de finale onveiligheid. Daarna wacht mij de binnenkomst bij mijn Heiland. Eens en voor altijd. Want ik ben des Heren, door genade.

Ds. H. Ploeger is emeritus-voorganger.

Buitenlands nieuws

AV van de BWA

De Algemene Vergadering van de Baptist World Alliance (de Baptisten Wereld Alliantie) kwam dit jaar bijeen van 8 t/m 13 juli in Sevilla in Spanje. Meer dan 550 mensen uit 65 landen namen deel.

Een geweldige bemoediging voor de Baptistengemeente van Sevilla (120 leden), die dit jaar haar 50-jarig bestaan viert. In het overwegend Katholieke Spanje hadden Baptisten en andere evangelische groepen grote problemen na de Spaanse burgeroorlog (1939): kerken werden gesloten, gelovigen gevangen gezet en strikte regels verbonden aan kerkelijke activiteiten. "Ik herinner me deze tijd van vervolging, waarin we niet eens een Bijbel bij ons mochten hebben en de politie onze huizen binnenviel op zoek naar namen van gemeenteleden," vertelde Jorge Pastor, de president van de Spaanse Baptisten Unie.

Tijdens de Algemene Vergadering was er ook ruimte voor getuigenissen. Asasut Nahapetyan, de Algemeen Secretaris van de Armeense Baptisten, vertelde hoe hij als voormalig Sovjet soldaat en mafialid in 1991 tot geloof kwam. Als reactie op de getuigenissen zei Denton Lotz, de Algemeen Secretaris van de Baptist World Alliance, dat we in het Westen weer de theologie van de bekering moeten ontdekken. "Al onze programma's voor vrede, gerechtigheid en verzoening zullen nutteloos zijn als we geen theologie van bekering hebben. De roep van Christus is een oproep tot verandering van hart, tot bekering, tot het gaan van een nieuwe weg in de richting van Gods Koninkrijk.".

Vijf nieuwe gemeenschappen werden toegelaten tot de Baptist World Alliance. Het gaat om de Lower Assam Baptist Group uit India met 40.000 leden, de Baptist Mission of South Africa met 1800 leden, de Canadian Convention of Southern Baptist Churches met 10.000 leden, de Bengal Orissa Bihar Baptist Churches Association uit India met 30.000 leden en de Self Supporting Kayin Baptist Mission Society uit Myanmar (Burma). In totaal maken nu 206 gemeenschappen deel uit van de Baptist World Alliance.

Overstromingen in Azië

Opnieuw hebben zware regens en overstromingen schade aangericht in landen in Azië, met name in Bangladesh, India en Nepal. In de Indiase deelstaat Assam zijn meer dan 750.000 mensen uit 830 dorpen hierdoor getroffen. In Bangladesh wordt gesproken over meer dan 2 miljoen mensen. In Nepal werd de hoofdstad Kathmandu getroffen door de zwaarste regens in meer dan 30 jaar.

Nripen Baidya uit Bangladesh die voor de Baptisten hulporganisatie Bangladesh Baptist Aid werkt, vertelt: "Twee dorpen, Tarakanda en Kunsandhara, zijn in de rivier verdwenen. De kerken in deze dorpen zijn verwoest. Vijfentwintig families hebben alles verloren (huizen en land)." Baidya geeft leiding aan een actie voor noodhulp. Hij doet een dringend beroep op Baptist World Aid voor meer hulpgoederen en geld. Baptist World Aid heeft inmiddels ruim 10.000 Amerikaanse dollars kunnen geven aan Bangladesh Baptist Aid.

Tsjechië

De Tsjechische Baptisten Unie bestaat uit 28 gemeenten met ruim 2300 leden. President van de Unie is Milos Solc. De Algemeen Secretaris is Jan Titera.
Ze vragen uw gebed voor het voltooien van het gebouw van het Jeugd- en Zendingscentrum in Ceske Budejovice. Verder vragen ze u te bidden voor de voortgang van het gemeentestichtend werk. Vele nieuwe gemeenten zijn gesticht, maar het werk loopt vertraging op door een tekort aan zendelingen en voorgangers. Meer werkers zijn nodig.

Column over...

Huldiging

Door: S. Prost

We zouden vanmorgen worden gehuldigd. Anderen lopen al gebogen van de linten, decoraties en wat dies meer zij. Wij niet. De reden? Het Fremdenverkehrsamt van het – voor ons – idyllische bergdorpje kwam er achter dat wij hier voor de vijfendertigste keer een logement betrokken voor een vakantieverblijf in deze contreien. Ons gastgezin liet ons dat weten. Maar de administratie van het Amt had per abuis onze huwelijksdatum gekozen! Geen nood, dat dan direct gecorrigeerd in vijftien zomers. Enfin, een huldiging dus. Op zondagmorgen.

Nu plegen mijn vrouw en ik op die morgen altijd onze God hulde te brengen in een kleine gemeente. We konden kiezen: òf naar dit 'Frühschoppenfest' òf op een ander tijdstip 'der Herr Bürgermeister höchstpersönlich zu Hause' met feestrede, bloemen, een plakkaat. We kozen er voor om eerst naar Gods huis te gaan. De Allerhoogste hulde te brengen. We hebben Hem toch lief boven alles. En onze naaste daarvoor dan wel op een ander tijdstip.

Vanmiddag terug op ons stekkie genieten we van zon, een heerlijk niets hoeven doen en het plannen maken voor de komende week. Dan is het weer 'Grüss Gott', bergop en berg-af met 'schöne Aussichten', en in ontspanning doorbrengen van de avonden.

Na de huldiging, verder in deze week, kijken we dan naar de plak en de bloemen. Wat een grootse huldiging voor zo weinig heldenmoed! Sprak Paulus ook niet over een te behalen erekrans? Waar we echter wel wat anders voor over moeten hebben dan vijftien keer naar hetzelfde vakantiedorp gaan. Wat dacht u van de vervolgden, verbannenen, de ondanks-alle-omstandigheden-staande-blijvenden in het geloof om Jezus' weg te gaan? En niet alleen op het zendingsveld. Ook dicht bij huis.

Agenda Algemene Vergadering 2002 te Sneek

Woensdag 18 oktober 2002

Avondprogramma .... 18.00 ± 21.00
Openingsbijeenkomst

Donderdag 17 oktober 2002

Ochtendprogramma 08.00 12.30

1. Dagopening[1]
2. Jaarverslagen
   - Unie
   - Financiële Commissie van de Unie
   - Commissie voor de opleiding
   - Redactiecommissie *De Christen*
   - Evangelisatiecommissie van de Unie
   - Unie Zendings Commissie
   - Unie Bouw Stichting
   - Pensioen- en Invaliditeitsfonds
   - Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging
3. Financiële Verantwoording (resultatenrekeningen over 2001 en balansen per 31 december 2001)
   - Beantwoorden van vragen (zie toelichting)
   - Vaststellen Financiële stukken 2001

Het is de bedoeling dat de betreffende stukken zoveel mogelijk in of met het AV boek per ultimo augustus 2002 naar de gemeenten zijn verzonden.

Middagprogramma 13.30 17.00
Conferentiemiddag

Avondprogramma 17.30 21.00
Diner
Viering Avondmaal

Vrijdag 18 oktober 2002

Ochtendprogramma 8.30 12.30

4. Dagopening
5. Begroting 2003

Middagprogramma 13.30 15.30

6. Benoeming twee leden unieraad
7. Verkiezingen (één lid FCU, vijf leden redactiecommissie *De Christen*)[2]
8. Reorganisatie (statuten en werkordes)
9. Notitie met betrekking tot reglement inzake voorgangers
10. Rapport m.b.t. de toekomst van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds
11. Rondvraag

Afsluiting

1. Inclusief de benoeming van twee leden van de notulencommissie, opneming van de presentielijst en mededelingen.
2. De gemeenten zijn schriftelijk op de hoogte gebracht van de herkiesbare kandidaten en in de gelegenheid gesteld kandidaten te stellen.

Toelichting bij de agenda van de AV 2002 te Sneek

Hierbij treft u de agenda aan voor de Algemene Vergadering 2002 in Sneek van woensdag 16 tot en met vrijdag 18 oktober 2002. Er staat weer voldoende op de agenda om er een drukke Algemene Vergadering van te maken. We willen er ook graag een belevenis van maken. Daarom is de conferentiemiddag terug van weggeweest. Aan de invulling wordt hard gewerkt. Het belooft een boeiend en afwisselend programma te worden...

Y. Postma

Op woensdagavond staat de traditionele openingsbijeenkomst op de agenda. We rekenen op een informatief programma waarin zowel de gewezen voorzitter van de voormalige Unie Commissie, Jan de Boer als de huidige voorzitter van de Unieraad, Fokke Kooistra een rol zullen spelen. Daarnaast krijgt de ontmoeting met elkaar en met de gastgezinnen een plaats. De donderdagochtend staat voornamelijk in het teken van de verantwoording over 2001. We hebben gekozen voor een gewijzigde opzet. Allereerst worden de verschillende geledingen die in 2001 actief waren in de gelegenheid gesteld in circa 10 minuten verslag te doen van hun activiteiten. Desgewenst ondersteunt door een 'powerpoint' presentatie. Daarna is er zonodig gelegenheid om over de verslagen te spreken. Vervolgens worden alle financiële stukken in één keer behandeld.

Door in één ochtend 2001 af te sluiten houden we tijd over om samen vooruit te kijken. Tijd om samen te dromen over de Unie van de toekomst. Om 2001 efficiënt en effectief af te kunnen handelen verzoeken we de gemeenten alle vragen met betrekking tot de stukken over 2001 schriftelijk in te dienen voorafgaand aan de AV. We willen de vragen en opmerkingen graag voor 7 oktober a.s. binnen hebben, doch uiterlijk twee dagen voor de Algemene Vergadering. Vragen die tijdig zijn binnengekomen worden conform de statuten schriftelijk beantwoord. Het schriftelijk indienen van vragen biedt ons de mogelijkheid de vragen te clusteren en vlot te behandelen. Op deze manier hopen we samen met de afgevaardigden tot een zodanige afweging te komen, dat we minder tijd nodig hebben om terug te kijken en er dus meer tijd overblijft om naar de toekomst te kijken.

Na de donderdagmiddag, de conferentiemiddag, volgt het traditionele diner met aansluitend de viering van het avondmaal.

De vrijdagochtend willen we besteden aan de begroting voor 2003. De begroting over 2003 zal er anders uitzien, meer geïntegreerd dan voorheen. In feite is het een tussenvorm tussen de 'oude' begroting en een nieuwe vorm waarmee we na 2003 willen gaan werken. Enerzijds zoeken we naar een vorm waarin op hoofdlijnen gebudgetteerd wordt, anderzijds zoeken we een systeem dat zonder al te veel overheadkosten toch een goede toerekening van de diverse kostencomponenten naar de kostendragers mogelijk maakt. Naast een financieel verhaal, of misschien wel in de eerste plaats, wordt door de begroting 2003 een schets neergelegd van de manier waarop het Dienstencentrum vorm wil geven aan de door de Algemene Vergadering ingezette vernieuwing. Op de vrijdagmiddag ronden we af door een aantal punten formeel af te handelen. Maar we gaan niet naar huis voordat we met elkaar nog een moment van zang, gebed en overdenking hebben gehad.

Wanneer u vragen of opmerkingen heeft met betrekking tot de agenda van de Algemene Vergadering 2002, dan verzoeken we u die te stellen bij het Uniebureau, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, telefoon 030 2284457, fax 030 2251798 of email unie-baptisten@solcon.nl.

We hopen door bijgaand programma, maar vooral door het goed benutten van de vrijgespeelde tijd samen met de afgevaardigden en andere aanwezigen een Algemene Vergadering te beleven die motiveert en stimuleert. Waar iets van uitgaat. Een belofte voor de toekomst.
Mede namens de Unieraad,

Gert Vernhout
Algemeen Coördinator

Y. Postma

Leven in e

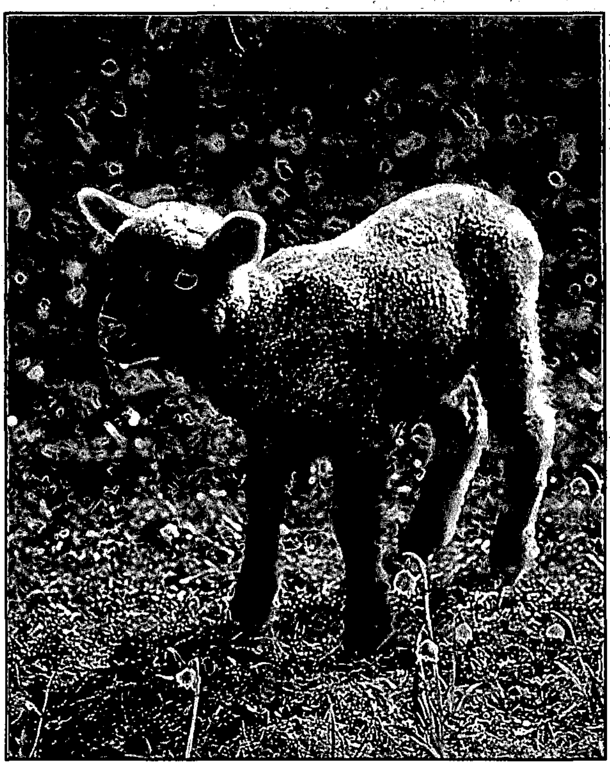
Door:

Wij bestaan niet alleen. We bestaan door wat we werden door onze ouders. Zo was het en zo is het nog steeds. Maar zal dat voor een aantal mensen nog wel zo blijven? Is een maakbare - en dus een leedvrije - samenleving reëel? Of blijven we binnen de grenzen die door God gesteld zijn? Door Hem, de Gever van alle leven?

Ongeveer een halve eeuw geleden werd de structuur van het DNA ontdekt. In 1987 besteedden de VPRO en de EO onder de titels 'Beter dan God' en 'Ethica Medica' op een uiteenlopende manier aandacht aan genetisch onderzoek, genetische manipulatie, klonen, het maken van een supermens en een genenpaspoort. De laatste jaren zijn geleerden als de Franse dr. B. Boisselier als bisschop van de Raëlbeweging, de Italiaanse gynaecoloog dr. S. Antinori en de Amerikaanse arts dr. Z. Pavos gangmakers van de processen van het klonen.

Ontwikkeling
Genetica is op zich een wetenschap die ten goede gebruikt kan worden om ziekten te voorkomen of te genezen. We weten nu dat ons lichaam DNA bevat, stukjes informatie bestaande uit genen, waardoor bepaald wordt welke eigenschappen je als mens hebt, uiterlijk en innerlijk. Manipuleren (van het Latijn 'een hand vol' of, 'naar de hand zetten') met genen is dan het gebruik maken van deze nieuw ontdekte eigenschappen.

Er wordt onderscheid gemaakt tussen *gen-therapie* en *eugenetica.* Bij gen-therapie wijzigt men genetisch materiaal bij het begin en in het verdere leven om erfelijke ziekten te voorkomen. Bij eugenetica gaat de doelstelling verder. Daar richt men zich meer op de verbetering van kwaliteiten en eigenschappen van de mens. Veredelen van het menselijke ras kan men dat noemen. Het is ook mogelijk om buiten de bevruchting om leven te ontwikkelen. Het klonen in de biotechnologie vond al vaker plaats, zowel in de land- en tuinbouw (verbetering van de kwaliteit van voedingsmiddelen) als in de veehouderij (het Schotse kloonschaap 'Dolly'). Ingenieus gemanipuleerd erfelijk materiaal is straks ook beschikbaar voor de ontwikkeling van een menselijk wezen.

Archief De Christen

Klonen in de biotechnologie vindt al langer plaats, zowel in de land- en tuinbouw als in de veehouderij.

Aanvaardbaarheid
Voorstanders van genetische manipulatie wijzen er op dat mensen in hun doen en laten meer door aanleg dan door omgevingsfactoren beïnvloed worden. Onvolkomenheden en slechte karaktereigenschappen zouden voorkómen en weggewerkt kunnen worden als tijdig ingegrepen wordt met genetisch materiaal. Want over het algemeen vermindert de kwaliteit van het genenbestand. Bij dieren en in de landbouw zijn proeven al uiterst succesvol verlopen.

Tegenstanders van deze methoden zien o.a. bezwaren in het gebruiken van het genenbestand van embryo's. Verder kan het klonen van embryo's leiden tot de keuze van een mens naar eigen wensen: uiterlijk, karakter, enz. Is er dan nog wel sprake van echte individualiteit en van persoonlijke vrijheid? Schijnt het onbegrensde vertrouwen in wetenschap en techniek, boven het gegeven leven van God, het te winnen?

Nog iets over het huidige stamcelonderzoek. Uit stamcellen van embryo's kunnen tegenwoordig weefsels worden ontwikkeld die de hartweefselschade kan herstellen van een patiënt na een hartinfarct. De discussie is volop in gang over het toepassen van stamcellen van restembryo's of het gebruik van stamcellen van volwassenen. Dit laatste zou ethisch meer aanvaardbaar zijn.

Grenzen
De grens kan in de toekomst worden bepaald door persoonlijke verantwoordelijkheid bij de bevruchting. Maar men kan ook juridisch aansprakelijk worden gesteld als het gaat om verkeerde beslissingen. Schadeclaims kunnen ingediend worden omdat iemand vindt dat zijn bestaan niet is voorkómen. En dan gaat het in de meeste gevallen om verkeerd genomen beslissingen die vergoed dienen te worden door enorme geldbedragen. Maar dat is meestal achteráf.

Wat eerst door onderzoekingen op universiteiten begon, wordt nu op groter schaal overgenomen door de farmaceutische industrie. Biochemische instellingen worden deze dan genoemd, met celbiologen

igen hand?

. Prost

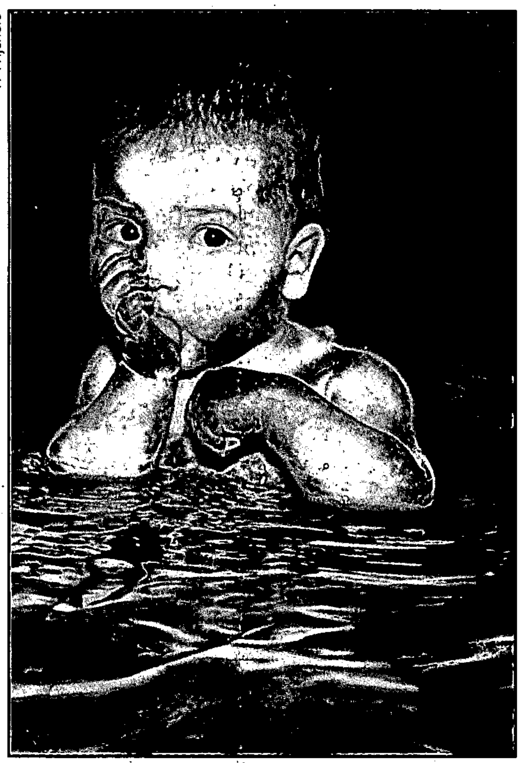
in dienst. Deze streven, behalve experimenteel onderzoek, ook een groot commercieel belang na. Maar de wetenschap behoort ook te waken voor een te ver gaan. Dus eerst en voortdurend ook kritisch de gevolgen onder ogen durven zien en ook waarborgen inbouwen tegen eventueel misbruik van genetica.

Op Europees niveau wordt al een aantal jaren werk verricht door een Ethische Commissie. President Bush van de Verenigde Staten pleitte recent (april 2002) in een lezing voor artsen, wetenschappers en congresleden voor een volledig verbod op het klonen van mensen, inclusief het klonen van stamcellen voor onderzoek en de behandeling van ziekten. Ook op wereldniveau zal het noodzakelijk zijn de hoofden bij elkaar te steken. En niet alleen als het gaat om stamcelonderzoek, maar ook en vooral in verband met de ontwikkeling van het klonen van mensen.

Iemand in z'n waarde laten staat tegenwoordig hoog in het vaandel. Maar waar blijft in bepaalde gevallen de waardigheid vanaf de conceptie als van God gegeven leven?

Ethiek

Ethiek is de bezinning op waarden en normen, de beoordeling van goed en kwaad. Er kan, en dat is bewezen, veel over de zegen van genetische manipulatie gezegd worden. We mogen gebruik en misbruik niet op één hoop gooien. De wetenschap is een gave van God en mag ook als instrument gebruikt worden om de mensheid te dienen. Gelukkig zijn gelovigen en niet-gelovigen het er over eens dat misbruik bestreden dient te worden. Wel moeten we ervoor oppassen dat er een vooruitgangsgeloof post vat waar de ethiek niets meer te zeggen heeft. Maar wat dacht u van de ethiek van 'het recht van de sterkste'? Iemand gaf eens het volgende voorbeeld. Stel je nu eens voor, dat het zaadje dat het snelst kan zwemmen voor de bevruchting zorgt en de rest vanzelf afsterft. Is daar dan de wil van God

P. Wijchers

Maken we straks een mens naar eigen wensen?

van af te leiden? Kan zo het recht van de sterkste tot ethische norm verheven worden? Het gaat toch te ver als men bij een sollicitatie een genenpasje zou moeten overleggen omdat het bedrijfsleven, verzekeringsmaatschappijen en ziekenfondsen er voordeel uit kunnen trekken.

Hier hebben wij te maken met enkele van de vele verschillen in opvattingen. Nu is de Bijbel geen handboek voor ethiek. Wel worden grondmotieven aangereikt. En omdat de Here God de hoogste gezagsdrager is, zullen we ons daaraan onderwerpen.

Gods beeld

Eén van de mooiste gedeelten in de Bijbel over ons bestaan treffen we aan in Psalm 139:13-18. We lezen daar van het wonderlijk toebereid zijn door God; dat zijn ogen ons vormeloos begin zagen; dat Gods gedachten daar over kostbaar zijn (zie ook Psalm 22:11, 71:5,6). Die verwondering klinkt als het ware na op Gods grote scheppingsdaden: toen Hij na natuur en dieren ook de mens naar zijn beeld als gelijkenis schiep (Genesis 1:26-28). Is dat beeld te perfectioneren? Heeft dat beeld niet alleen met het fysieke, maar ook juist met het geestelijke te maken?

De mens is meer dan zijn of haar genen. De diepere dimensies van leven en geluk, schuld en vergeving, afhankelijkheid en gehoorzaamheid, hoop en toekomstverwachting hebben voor christenen niet alleen te maken met de medemens, maar in hoogste mate ook met God. Hun verwachting is van de Heer. In leven en sterven, in een prachtig geschapen wereld en onder de geweldige gevolgen van de zonde in het lijden, de ziekte en de dood (zie Psalm 51:7; Romeinen 3:23, 24; Hebreeën 9:27,28). De medemens behoort zeker helpend te genezen (Lucas 5:31, 10:33). Maar de totale vernieuwing van de schepping – waarin het lijden opgeheven zal zijn – zal geen resultaat zijn van onze vindingrijkheid. Dat zal eens, in volmaaktheid door het geloof en de opstanding van Jezus, werkelijkheid worden. Laten wij God zijn plaats behouden in zijn scheppende en herscheppende werk. Aanvaardt elkaar, zoals ook Christus ons aanvaard heeft, vraagt Paulus. En dan gaat het in de gemeente, maar ook in de samenleving om de exclusieve waardigheid van de mens, met al die eigen-aardig-heden, verscheidenheid van karakters en uiterlijk. Wat een taak voor gelovigen.

Onze tijd van vooruitgang houdt niet alleen zegen in, maar stelt ons ook voor nieuwe, moeilijke vragen. God geve ons daartoe zijn liefde en wijsheid. Naast gebed en bestudering van het Woord zullen ethiek en theologie richtingbepalend moeten zijn.

Woorden uit de Bijbel

Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren

(Mattheüs 6:11)

Door: Jannes Hofman

Vergeven

We zijn hier terecht gekomen bij één van de grondgedachten van de verkondiging van Jezus, en ook van het Oude Testament. Zonder dit woord is het Oude Testament niet denkbaar. In de tempel draaide het om de vergeving. In de joodse feesten ging het hier om. Het ging om zonde, om boete en vergeving. En de vreugde om de vergeving. In het Nieuwe Testament is het net zo. Jezus' leven stond in dit teken. Hij gaf Zijn leven, tot verzoening voor onze zonden. Doop en Avondmaal brengen Jezus' sterven voor onze zonden in beeld. Het kenmerkende van de gemeente is het leven uit de vergeving. Wij leven hier uit en borduren hierop voort. Door de vergeving mogen wij het oude, zondige leven achter ons laten, en een nieuw leven beginnen. De vergeving doet ons steeds weer opstaan en maakt het ons mogelijk onze weg met vreugde te vervolgen. Om vooral naar voren te kijken.

Schulden

In het Mattheüs-evangelie wordt het Griekse woord gebruikt dat schulden betekent. Dat woord komt uit de financiële en rechterlijke wereld. Je hebt geld geleend dat nog niet terugbetaald is. In het Mattheüs-evangelie (alleen hier) wordt er een religieuze betekenis aan gegeven. Wij staan schuldig tegenover God. Wij hebben alles geleend. Ons hele leven is te leen. Wij zijn van Hem. Wij zouden tot eer van zijn Naam moeten leven, en in dienst van de naaste, maar wij eisten alles voor onszelf op en wij werden nonchalante verkwisters van wat God ons gaf. Op alle fronten komen wij tekort. Als schepselen tegenover de Schepper, als dienaren tegenover de Heer, als kinderen tegenover Vader. Wij staan schuldig en wij blijven schuldenaren. Ons hele leven. Dit is onze staat. Dit kenmerkt onze relatie tot God. Wij staan zwaar in de schulden bij God. Maar het wonder is, dat Hij zijn recht niet doorzet. Hij ziet daarvan af. Hij scheldt al onze schulden kwijt. Hij verleent ons algehele amnestie. Hij laat genade voor recht gelden. Zo herstelt Hij de relatie met ons.

Onze schuldenaren

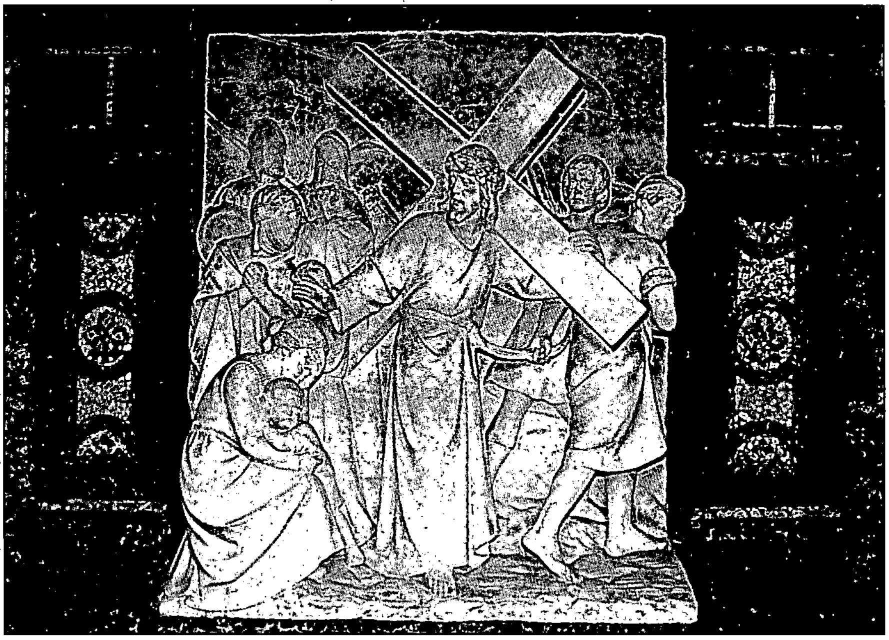
Wij staan niet alleen bij God in het krijt, maar ook bij elkaar. Die schuld naar elkaar staat in geen verhouding met de schuld tegenover God. Lees die gelijkenis van Jezus er maar eens op na (Mattheüs 18:21-35). In vergelijking met onze schuld tot God, mag de schuld naar elkaar geen naam hebben. Wij hebben elkaar maar weinig te verwijten. Onze schuld naar elkaar is, dat wij in liefde naar elkaar tekort komen. Je vrienden liefhebben gaat nog wel, maar die lastposten. Om van onze vijanden nog maar te zwijgen.

Jezus leert ons om met een houding van vergeving, met de houding van God, met de naaste om te gaan. God heeft ons een voorbeeld nagelaten. Zoals God omgaat met de mens, zo ook wij. Als wij dit niet doen, hebben wij van het Evangelie niets begrepen en horen wij niet bij die mensen van God.

Dat woordje 'ons' wordt weer gebruikt. Het gaat over onze zonden en onze schuldenaren. Mijn bidden tot God en mijn verhouding tot God brengt mij ook bij die ander. Ik sta nooit in mijn eentje voor God staan. Ik heb eerst met die ander af te rekenen, voordat ik tot God ga (Mattheüs 5:23.24).

Als jullie niet vergeven

Het Onze Vader heeft een toevoegsel. Als wij elkaar niet vergeven, vergeeft God ons ook niet. Is onze vergeving voorwaarde voor Gods vergeving? Is Gods handelen afhankelijk van ons handelen? Dat kunnen wij ons niet voorstellen. Ik heb begrepen, dat dat woordje 'gelijk' zowel een voorwaarde kan weergeven als een gevolg. Het lijkt mij het beste om niet aan een gevolg, maar aan een correlatie te denken. Zoals God doet, doen wij ook. Zoals Hij barmhartig is, zoals Hij vergeeft, doen wij ook. Zijn beelddrager willen wij zijn. Zo verheerlijken wij Hem. Dit is de manier.

Archief *De Christen*

Uit de geschiedenis van het Christendom

Nederland tot 1845

Door: Elze Luikens

In 1819 ontbood de Apeldoornse hervormd predikant G. Waller ene G.T. Beugel 'te zijner pastorie' om van hem te vernemen of hij van plan was door te gaan met die bij hem gehouden godsdienstige bijeenkomsten. Wat bleek: verschillende gemeenteleden 'kerkten' liever bij Beugel. Ze hadden daarvoor verschillende redenen: de loopafstand naar de kerk was te groot, de lauwe woordverkondiging zei hen hoegenaamd niets en ds. Waller trok liever op met de meer welgestelden uit zijn gemeente dan dat hij omzag naar de noden en behoeftigen van de 'eenvoudigen van geest'. Bij Beugel kregen ze wel de aandacht waarom ze vroegen. Het was er bovendien gezellig. Na het uitwisselen van nieuwtjes, het drinken van thee of chocolademelk, leerde Beugel hen op indringende wijze uit Gods Woord, waardoor ze getroost en gesterkt aan de nieuwe week begonnen.

Wat Beugel en anderen deden, was het leiden van oefengezelschappen ofwel godsdienstige huiselijke samenkomsten. De meerderheid van de gereformeerde, na 1816 hervormd genoemde, voorgangers lieten de zaak maar voor wat ze was. Alleen wanneer de toeloop te massaal werd, grepen ze in. Deze oefengezelschappen waren een piëtistisch antwoord op de theologische ontwikkelingen in protestants Nederland. Vooral na de Bataafs-Franse tijd (1795-1813) met zijn politieke en maatschappelijke jaren van onzekerheid verlangde het merendeel der hervormde voorgangers naar rust en het bijleggen van al die door hen onnodig geachte godsdienstige twisten, die nergens toe leidden. Al dat terugblikken op de 16de eeuwse kerkstrijd, die calvinistische scherpslijperij, dat geroep om 'het ware geloof', de Dordtse geloofsregels het zei hen niets meer. Ze waren de partijschappen moe. Hetgeen protestantse kerkrichtingen bond en bindt werd van groter belang geacht. Deze instelling was er mede de oorzaak van dat gereformeerden/hervormden – de rekkelijken van weleer – toenadering zochten met doopsgezinden en remonstranten. Het duidelijkst werd dit gevoel uitgedrukt door de Koning van Holland, Lodewijk Napoleon, die in 1809 te Apeldoorn een zogeheten Dubbelkerk wilde doen herrijzen, waarin aan de ene kant alle katholieken en aan de andere kant van de scheidingsmuur, geplaatst in het midden, alle protestanten hun erediensten konden houden.

Het was de tijd van de Rede, het hoofdschuddend nadenken over al die meningsverschillen, die nog tegenstrijdig klonken ook. God was voortaan de Opperheer en Jezus, de Leraar, tot wie iedere brave gelovige zich kon richten. Juist in die oefengezelschappen weerklonk de roep om een persoonlijke geloofsrelatie met de Heer, die zijn Zoon tot Redding van alle oprechten van hart naar deze wereld had gestuurd. Het is waar in de meeste kerken werd weliswaar een liefdevolle Heiland gepredikt en de mogelijkheid benadrukt dat ieder mens uit eigen kracht tot een deugdzaam leven in staat was, maar daar bleef het verder bij. Deze 'filosofie' werd academisch onderbouwd door hoogleraren en studenten verbonden aan de Groninger Universiteit.

Inmiddels werden ze op hun wenken bediend door koning Willem I, die in 1816 met zijn nieuwe Kerkorde aan alle verwarring uit de voorbije jaren een eind wilde maken. Na de invoering ervan werd het als ongepast beschouwd nog te twisten over godsdienstige opvattingen. De hervormde predikanten ontvingen uit de staatskas een vaste toelage, hetgeen hen in feite aan de koning en diens regering verplichtte. Er was zelfs een minister van Eredienst. Ook de andere kerkelijke stromingen kregen zo'n kerkorde opgelegd. Alleen in het sinds 1815 bij Nederland gevoegde katholieke België brak daarover een storm van protesten los, die onder meer leidden tot de Belgische Opstand (1830). Inmiddels beseften steeds meer protestanten dat de Kerkorde godsdienst monddood maakte. In Ulrum met ds. De Cock, in Hattem met ds. Brummelkamp, maar ook elders braken vanaf 1834 ernstige kerkgangers met elkaar, hun voorganger, kerkenraad en synode. Als orthodoxe stroming gingen ze verder. Enkele oefenaars speelden daarbij de rol van wegbereider. De eerste jaren waren voor de zogeheten Afgescheidenen niet de makkelijkste: geldstraffen en militaire inkwartieringen waren hun deel. Verscheidene hervormde voorgangers waren overigens blij deze vaak eenvoudige lieden kwijt te zijn en deden weinig moeite hen terug te winnen. De Afgescheidenen konden op enige sympathie rekenen van hen die tot de Reveilkringen behoorden. Deze stroming van Zwitserse origine, met aanhang onder de meer gegoeden, zette zich evenzeer af tegen de oppervlakkige geloofsbeleving dier dagen. Terug naar de Bijbel en het gepast beoefenen van naastenliefde werd hun wezenskenmerk. Ds. O.G. Heldring bijvoorbeeld verrichtte praktisch christendom onder ernstig verwaarloosde jongeren en deed verpauperden in Hoenderloo weer geloven dat ook zij er nog steeds bij hoorden.

E. Luikens

Boeken

Vergeef me, over verzoening tussen God en mensen, onder redactie van Willem Smouter en Cor Blom, Uitgeverij Boekencentrum, Zoetermeer, 2001, 124 p., ISBN 90-239-0726-4, Euro12,48.

Schuld en vergeving. Is dit onderwerp nu weer 'in'? Terug van weggeweest? Ja, want in de inleiding van dit boek worden we er al aan herinnerd dat de premier van Japan schuld beleed voor wat zijn volk aan oorlogsmisdaden pleegde en dat de paus vergeving vroeg aan God voor de schulden die de kerk had zoals door de inquisitie, aan de joden in de oorlog, enz. En toch heeft dit thema nooit aan actualiteit ingeboet. Er is wel heel verschillend mee omgegaan. Hoe zit het met de schuld, wat betekent vergeving en welke rol speelt de vergelding van het aangerichte kwaad daarbij. Dat zijn de belangrijkste thema's die in dit boek aan de orde komen.
Aan dit boek leveren zes schrijvers hun bijdrage: drie docenten aan verschillende theologische universiteiten, een predikant, een tekenaar/publicist en een psycholoog/psychotherapeut. Belangrijk is dat er geschreven wordt vanuit ervaring vanuit de werkvelden, zoals de gemeente en zorginstellingen.
Er wordt verteld van heel persoonlijke ervaringen. Uitgebreid wordt ingegaan op de aard van het moderne, secularisatie denken, de voorbeelden in politiek en media. De wijze waarop de mens in onze plurale samenleving schuld ervaart, zonde serieus neemt, vergelding wel of geen plaats geeft, vergeving mag aanvaarden en kan schenken en verzoening kan krijgen, het wordt uitgebreid behandeld. Hoe een christen vergeving ervaart en vergeving schenkt heeft ook alles te maken met wat er onder schuld wordt verstaan. Daarbij komt ook de positie van het slachtoffer duidelijk in beeld.
Het artikel over wrok en wraakneming zal iedereen erg aanspreken. Zowel voorbeelden uit het Oude als uit het Nieuwe Testament worden gegeven. In verschillende behandelmethodes passeren de stappen om vergeving te kunnen schenken de revue. Overwogen wordt ook hoe dit wel en hoe dit niet moet.
Het verzwijgen van en het berouw over de schuld krijgen in de bespreking zo'n plaats, dat niet de traditionele Rooms-katholieke biechtvorm wordt aanbevolen, maar wel het wezenlijke van het biechten een grote waarde blijkt te hebben.
Tenslotte gaat het over de verzoening. Dit heeft alles te maken met verlossing, bevrijding door de verzoening. Een verzoening die vanuit het volbrachte werk van Christus heel persoonlijk mag worden en waar de gevolgen van kunnen doorwerken in onze menselijke relaties.
Na het bestuderen van dit boek kreeg ik de gedachte dat bestudering van dit boek in de raad en/of bij pastorale besprekingen zijn vruchten zal afwerpen. De praktijk vraagt er om.

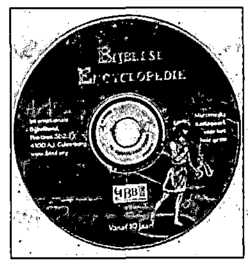
S. Prost

Bible Explorer (Verken Gods Woord van Genesis tot Openbaring), Tekst: Carine Mackenzie, Illustraties: Jeff Anderson, Uitgeverij Ark Boeken, Amsterdam, 2002, 168 p., ISBN 90-338-2871-5, Euro18,95.

Voor veel kinderen vanaf 10 jaar heeft internet nauwelijks geheimen meer. De schrijver van dit boek speelt hierop in. Het boek is namelijk ingedeeld als het internet, m.n. qua lay-out waan je je op het world wide web. Zo wordt in grote lijnen de inhoud van de Bijbel, van Genesis tot Openbaring, in de vertaling van *Het Boek* weergegeven. *Bible Explorer* staat vol links, explorer-icoontjes en fact files die gekoppeld zijn aan thema's, onderwerpen of 'opslaan in je geheugen teksten'. Jeff Anderson van o.a. *De Bijbel in strip*, eveneens bij Ark Boeken uitgegeven, heeft ook voor *Bible Explorer* de prachtige en levendige tekeningen gemaakt. De grote voordelen van dit boek zijn o.a. dat het een groot formaat boek is dat zich goed leent voor gebruik in gezinnen en scholen en dat je op iedere pagina kunt beginnen met lezen. Dit boek beperkt zich niet tot een paar bekende bijbelverhalen, maar biedt een introductie op de gehele Bijbel. Omdat *Bible Explorer* aansprekend is geïllustreerd zal het kinderen, maar ook volwassenen, zeker boeien. Voor meer informatie en voorbeelden uit *Bible Explorer* zie www.arkboeken.nl

Theo de Zwart

CD-Rom Bijbelse Encyclopedie, Uitgeverij IBB, Culemborg, versie 1.1, 1998-2001 (systeemvereisten: 486 of hoger, windows 95 of hoger), Euro 18,50.

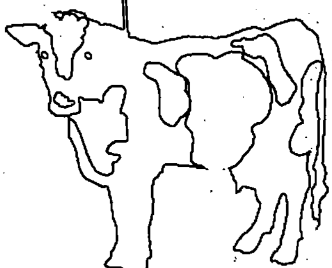
Deze encyclopedie is gemaakt om iedereen (vanaf ongeveer 10 jaar) die dat wil te helpen bij het zoeken naar de betekenis van woorden en begrippen uit de Bijbel. Hoe zag de tafel met de toonbroden die in de tempel stond er precies uit? Langs welke plaatsen reisde de apostel Paulus op zijn 2e zendingsreis? Op bijna elke vraag kun je een antwoord vinden op deze 1ste cd-rom versie *Bijbelse Encyclopedie* van de Internationale Bijbel Bond (IBB). Een grote hoeveelheid bijbelse voorwerpen, plaatsen, personen, spreekwoorden en bijbelboeken worden uitgelegd en toegelicht. Vele plaatjes, kaarten, geluidjes en video's ondersteunen de tekst van de cd-rom. De onderwerpen en plaatjes zijn gemakkelijk te kopiëren en te plakken, zodat je ze kunt gebruiken in een werkstuk, voor bijbelstudie(s) of voor een spreekbeurt. Het is zeker de moeite waard om deze cd-rom in bezit te hebben en te gebruiken. En het zal niet bij deze 1ste versie blijven. De IBB blijft eraan werken en zal dit programma verder uitbreiden met meer (kern)woorden, nieuwe plaatjes en filmpjes. Overigens kan je kennismaken met de *Bijbelse Encyclopedie* op www.ibbnl.org Dus klikken en kijken maar!

Theo de Zwart

jongeren

Het verschil tussen gezangen en praise-liederen

Een boer ging naar de stad en ging zondags naar de kerk.
Toen hij thuis kwam zei hij tegen zijn vrouw dat de dienst best goed was, maar dat ze van die praise-liede-ren hadden in plaats van gezangen.
"Wat is een praise-lied?" vroeg zijn vrouw.
"Wel, Martha", zei de boer, "als ik je wilde zeggen: 'Martha, de koeien zijn in het koren', dan zou dat een gezang zijn."

"Maar als ik tegen je zou zeggen:
'O Martha, MARTHA, MARTHA,
de koeien, de grote koeien, de zwarte koei-en, de witte koeien, de koeien, KOEIEN, KOEIEN, zijn in het ko-ren, zijn in het koren, zijn in het ko-ren, zijn in het koren, KOREN, KO-REN, KOREN, KOREN', en ik zou het geheel nog eens 2 of 3 keer her-halen, dat zou een praise-lied zijn."

Een jonge man ging op een dag naar een andere ge-meente dan hij gewoon was.
Toen hij thuis kwam zei hij te-gen zijn vrouw: "De samenkomst was best goed, maar ze zongen van die gezangen in plaats van praise-liederen."
"Wat is een gezang?", wilde zijn vrouw weten.
"Wel, als ik tegen je zou zeggen: 'Martha, de koeien zijn in het koren', dat zou een praise-lied zijn."
"Maar als ik tot je zou zeggen:
'O Martha, gij die mijn liefste zijt,
hoor naar mijn roep in deze wereldtijd,
neig toch uw oor, dat 'k u mijn klacht doe ho-ren:
het redeloos gediert', op zoek naar geurig kruid,
maakte des mensen spijze tot zijn buit.
De runderen zijn in het staande koren.'
En als er dan nog twee coupletten waren, en als ik dan zou zeggen: we zingen alleen cou-plet 1 en 3, dan zou dat een gezang zijn."

(Bron: Alpha Nederland)

Niet hoe lang we zullen leven is het belangrijkst, maar wat we met ons leven hebben gedaan.

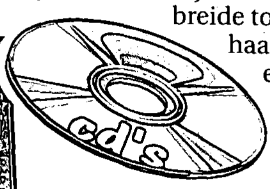
Harmen

Worship God, Rebecca St. James,

Uitgeverij Kingsway Music Limited, Ede, 2002, speelduur 49 minuten, Euro 20,50.

Rebecca St. James is de meest populaire gospelzangeres op dit moment van Nederland. Er zijn maar weinig mensen die zo'n impact hebben gemaakt in ons land. Zij is inmiddels al diverse keren in ons land geweest, voor twee uitge-breide tournees en twee optredens tijdens de EO jongerendag. Tijdens haar optredens bouwt Rebecca altijd een moment in van lofprijs en aanbidding. Daarom moest het er een keer van komen: een worship-cd met aanbiddingsliederen in haar eigen stijl. En daar zit dan ook de kracht van deze cd. *Worship God* is een album met twaalf songs, waaronder een aantal nieuwe songs van Rebecca (o.a. 'You' en 'Quiet you with my love') en verder bekende songs van o.a. Matt Redman. Alle songs in de stijl van praise en worship, pop en rock zijn in een duidelijke St.James-uitvoering te beluisteren. *Worship God* is een cd waarin Rebecca's liefde voor God doorklinkt in ieder nummer. Ongetwijfeld zal Rebecca opnieuw vele harten aanraken met deze songs! Voor meer informatie zie www.kingsway.nl

Theo de Zwart

Samenstelling: Janna de Zwart

Unie en gemeentenieuws

Doopdiensten

Pernis 1: Monica Lindeman (11 jaar), Musselkanaal 2: M. Pourmiri (31 jaar) en E. v.d. Does (58 jaar), Apeldoorn 6: Corine Baas (22 jaar), Mariska Brinkman (13 jaar), Johan Rappold (54 jaar), Gerda Rappold-Hof (52 jaar), Ilse List (16 jaar) en Monique de Lange (41 jaar).

Beroepingswerk

De Baptistengemeente Arnhem-Centrum deelt mee dat br. T.A.R. de Zwart het beroep door de gemeente op hem uitgebracht heeft aanvaard en dat br. T. Heinen de hem aangeboden aanstelling met als aandachtsgebieden muziek en jeugd heeft aangenomen. De intrede- en bevestigingsdienst zal D.V. op 22 september a.s. worden gehouden.

Unie Zendings Commissie

Tijdens de televisiedienst vanuit de Baptistengemeente Harlingen op 1 september a.s. vliegen de 'Wilde Ganzen' voor het opleidingscentrum voor kansloze jongeren in Garoua, Kameroen. Dit centrum is door onze br. Wim Hardeman samen met de gemeente daar opgezet. Ter gelegenheid van deze actie van 'Wilde Ganzen' is een folder gedrukt met een aangehechte éénmalige machtigingskaart. Elke gift die via deze kaart wordt overgemaakt wordt *verhoogd met 70%*. De actie loopt tot het einde van dit jaar. Alle secretarissen van gemeenten hebben folders met machtigingskaarten toegestuurd gekregen. We hopen en bidden dat ze worden uitgedeeld, en gebruikt. Voor vragen kunt u terecht bij het UZC secretariaat: tel. 0591-619169; e-mail amblaauwtijman@hotmail.com

A.M. Blaauw-Tijman

Lezers schrijven

Liederen voor de gemeentezang

Het is al weer enige tijd geleden dat de nieuwe zangbundel bij ons werd geïntroduceerd. Door een groep mensen is daar jaren aan gewerkt en er is veel geld in gestoken. Met blijdschap hebben we deze bundel aanvaard. Afgelopen was het met het meenemen van meerdere bundels naar de samenkomst van de gemeente.

Wie schetst mijn verbazing om bij de aankondiging van een radiodienst van één van onze Gemeenten in *De Christen* te zien hoe alle liederen, op één lied na, uit de bundel *Opwekkingsliederen* komen. En dat ene lied kwam nog uit de bundel *Evangelie en Recreatie* te gebruiken in één van de Reformatorische kerken.

Dit alles wekt verbazing, omdat onze nieuwe bundel zo compleet is. We weten best wel dat niet alle liederen iedereen zullen aanspreken en dichterlijk-poëtisch is er ook wel wat op aan te merken. Mar het is wel een totale bundel, met liederen waarmee we het hele kerkelijke jaar een grote keuze hebben. Liederen van lofprijzing en aanbidding, voor geloofs- en gemeenteopbouw, voor evangelisatie en gericht op de toekomst, de wederkomst van Christus. Liederen voor jongeren en ouderen en prachtige liederen voor doop en Avondmaal.

Daar tegenover is de bundel *Opwekkingsliederen* zeer sober en erg eenzijdig. Bovendien zijn er nog al wat theologische aanmerkingen op te maken.

Dan kunnen we ons afvragen waar we mee bezig zijn. Zijn we op deze wijze niet bezig om onze identiteit, als Baptisten, kwijt te raken. Was het geen rijkdom toen wij, inmiddels al vele jaren geleden, onze eigen zangbundel kregen. In welke gemeente men ook kwam, er was één bundel. Laten we toch als gemeenten binnen de Unie van Baptistengemeenten proberen de onderlinge gemeenschap te bevorderen, ook op deze wijze. Dit hoort immers ook bij de opbouw van de gemeente. Het is wellicht aan te bevelen om op een komende Algemene Vergadering eens een paar uur uit te trekken om daar met elkaar over te spreken.

De bundel *Liederen voor de gemeentezang* is een fijne bundel en laten we deze toch zeker gebruiken bij optreden naar buiten, zoals een radio- of televisiedienst. En laten we niet langer buigen voor de cultuur van onze tijd.

Ds. Jac. Schouten
Emerituspredikant.

'k Ben reizend naar die stad

Op 5 juli 2002 is op 86-jarige leeftijd overleden onze zuster

JOHANNA PRONK-WALRAVEN

Baptisten Gemeente Den Haag

Op 1 juli 2002 is in een rotsvast vertrouwen, in haar Heer en Heiland, in volle vrede ontslapen, onze zuster

FOKKELINA KORTEKAAS-TER VELDE

op de leeftijd van 81 jaar.

Baptisten Gemeente Parkkerk Leeuwarden

Veilig in Jezus armen.

Na een leven vol liefde en zorg, waarvan de laatste jaren zeer moeilijk voor haar zijn geweest, is vredig en met volle zekerheid van haar geloof, ingeslapen onze zuster

ANNA NEELTJE VAN HOLST
Annie

in de leeftijd van 76 jaar.

Baptisten Gemeente Amsterdam-Centrum

God troont hoog boven ons
Ver weg en toch dichtbij.
Hij spreidt de Hemel uit als een doek
Spant hem als een tent
voor ons, om veilig in te wonen.

Op 6 augustus 2002 is thuisgehaald onze broeder

WILLEM PIEK

Hij mocht de leeftijd van 80 jaar bereiken.

Ruim 25 jaar mocht hij voor zijn Heer dienstbaar zijn in onze gemeente.

Baptisten Gemeente Haulerwijk

Op maandag 22 juli is onze broeder

G.J. DE RUIJTER

in zijn Heer en Heiland ontslapen, op de leeftijd van 90 jaar.

Baptisten Gemeente Leiden

Vóór er een woord komt over mijn lippen, weet U al, Heer, wat ik denk. U bent vóór me en achter me, en uw hand ligt op mijn schouder. Dat U me zó kent kan ik niet bevatten, het gaat mijn verstand te boven.
Ps. 139:4 t/m 6

In dit vertrouwen is opgenomen in de eeuwige woning bij zijn Heer, mijn lieve zorgzame man, onze onvergetelijke vader, opa en ouwe opa

GERARDUS JOHANNES DE RUIJTER

* Den Haag, 2 juni 1911 — † Leiden, 22 juli 2002

Sjoerdtje

Freek en Jeanne
Gerard († 21 juli 2002)
Sjoerd en Kathleen
Marianne en Freek
Ingrid en Bert
Rob en Barbara
Annelies en Peter

Kleinkinderen en achterkleinkinderen

S. de Ruijter-de Jong
Zorgcentrum Lorentzhof
Lorentzhof 1, kamer 102
2313 GA Leiden

De begrafenis heeft op 27 juli plaatsgevonden.

Wien zou ik zo vertrouwen als U, mijn Heer.
Op U mijn hope bouwen, op niemand meer.

De Heer heeft thuisgehaald onze zuster

ETTJE HINDERIKA NOBBE - KRUIZINGA

op de leeftijd van 94 jaar.

9 juli 2002

Baptisten Gemeente Stadskanaal-Zuid

"Want wij weten dat, indien de aardse tent, waarin wij wonen, wordt afgebroken, wij een gebouw van God hebben, in de hemelen."
(2 Corinthe 5:1)

Op 30 juni 2002 is door zijn Heer en Heiland thuis gehaald onze broeder

JOHN VAN GENDEREN

in de leeftijd van 87 jaar.

Baptisten Gemeente Eindhoven

De Heer heeft thuisgehaald onze zusters

GERRIGJE GEZIENA FEITH-REGTERSCHOT

op 20 juli in de leeftijd van 91 jaar.

en

GEERTJE SCHEPER-BOERMAN

op 27 juli in de leeftijd van 85 jaar.

Beide zusters hebben het moeilijk gehad in het laatste deel van hun leven, maar we geloven dat ze bij de Heer zijn.

Baptisten Gemeente Zwolle

Jezus zei:
Ik ben de opstanding en het leven,
Wie in Mij gelooft, zal leven,
ook al is hij gestorven.
Johannes 11:25

Op 4 juli 2002 heeft de Here tot zich genomen onze broeder

MARTIN VAN GEENEN

op de leeftijd van 66 jaar.

Baptisten Gemeente Heemskerk

"De Heer is mijn Herder"

In dit vertrouwen is op 18 juli 2002 van ons heengegaan onze geliefde zuster

TRIEN GRINGHUIS-BARENKAMP

in de leeftijd van 89 jaar.

Baptisten Gemeente te Nieuw Weerdinge

Bron van liefde, terug naar haar Oorsprong.

Op 29 juli 2002 is plotseling onze zuster

LAMMECHIENA ANNECHIEN (GINY) KAMPINGA - VAN DER DEEN

weduwe van Sjoert Dirk Kampinga

op 75 jarige leeftijd overleden.

Baptisten Gemeente Enschede

"De Heer is mijn Herder"
Psalm 23

Op 4 augustus 2002 heeft de Heer thuisgehaald onze broeder

TAMME TIMPENER

op de leeftijd van 82 jaar.

Baptisten Gemeente Vriescheloo

"Welzalig hij, die de God van Jacob tot zijn hulpe heeft"

Op 2 augustus 2002 heeft de Heer thuisgehaald onze zuster

HELENE JOHANNA ZWANETTE KOK-VAN DER LAAN

op de leeftijd van 55 jaar.

Baptisten Gemeente Vriescheloo

"Barmhartig en genadig is de Here"

In dit vertrouwen is op 19 juli 2002 van ons heengegaan onze geliefde zuster

JAAPKIEN AARDEMA-SMIT

in de leeftijd van 88 jaar.

Baptisten Gemeente te Nieuw Weerdinge

"Wie in Mij gelooft zal eeuwig leven"

In dit vertrouwen is op 14 juni 2002 van ons heengegaan onze geliefde broeder

LAMBERT BLANK

in de leeftijd van 84 jaar.

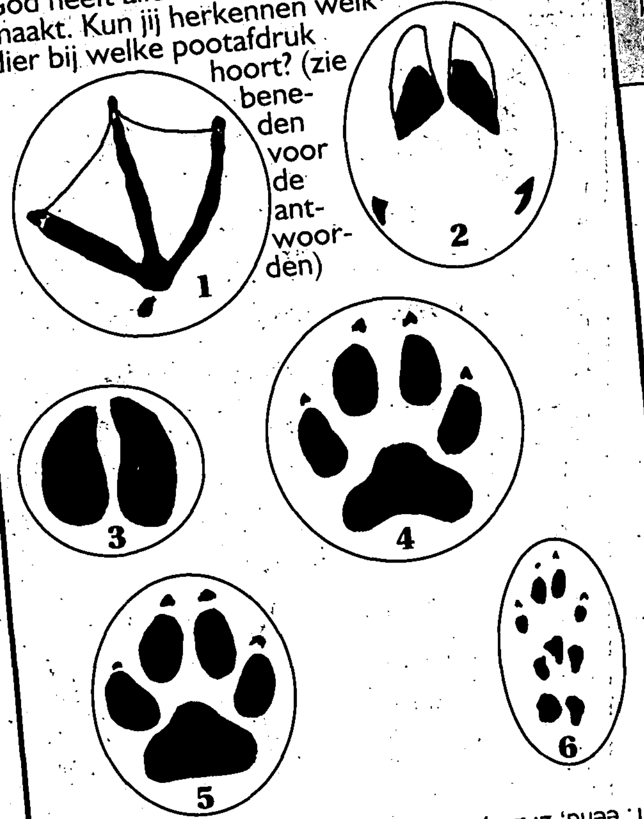
Baptisten Gemeente te Nieuw Weerdinge

Door computerproblemen op het Uniebureau zijn sommige advertenties later geplaatst. Onze welgemeende excuses hiervoor.

kids only

De zomervakantie is voor jullie allemaal weer voorbij als je dit leest. Ik hoop dat jullie allemaal een fijne vakantie hebben gehad.
Wij hebben tijdens onze vakantie allerlei dieren gezien. Wat heeft de Here God die toch allemaal mooi en zo verschillend gemaakt. De één heeft een lange staart, de ander een hele lange nek, weer een ander is juist heel klein. Sommigen kunnen zwemmen, anderen juist heel hard lopen.
Ook wij zijn als mensen heel verschillend. Toch heeft God ons allemaal gemaakt. In de Bijbel staat zelfs dat we gemaakt zijn naar Gods beeld. Dat betekent dat we op God lijken. Mooi, he. Jij bent dus heel waardevol, dat mag je nooit vergeten!

God heeft alle dieren heel verschillend gemaakt. Kun jij herkennen welk dier bij welke pootafdruk hoort? (zie beneden voor de antwoorden)

1. eend; 2. zwijn; 3. koe; 4. wolf; 5. hond; 6. eekhoorn

Op internet kun je vele sites vinden waarop je leuke creatieve ideeën kunt opdoen. Eén zo'n site is www.hobby-party.nl. Op deze pagina vind je een aparte kinderhoek waar je allerlei grappige dingen kunt leren maken, zoals bijv. een harige spin of een mooie armband. Verder kun je er zien hoe je zelf allerlei leuke (en lekkere!) traktaties kunt maken. Vraag maar gauw eens of je hier naar toe mag surfen!

Samaritan's Purse

Ken je Operatie Schoenendoos? Dit is een actie waarbij je een schoenendoos mooi versiert en daarna vult met cadeautjes. Niet alleen mooie cadeautjes, maar ook hele praktische, zoals een tandenborstel, tandpasta, een pen of een schrift. Misschien vind jij dit wel geen echte cadeautjes, maar de doos is voor een jongen of een meisje in een ander land die dit niet zomaar kan kopen. Vorig jaar zijn vanuit Nederland 165.000 schoenendozen weggegaan naar kinderen in Roemenië, Moldavië, Servië, Bosnië, Tanzania, Malawi, Kameroen, Sierra Leone en Pakistan. De kinderen die een doos krijgen zijn erg arm en dus reuze blij met zo'n mooie doos. Ze vinden het ook erg fijn dat er iemand in een ver land is die aan hen denkt.
Vraag maar eens aan je juf of meester van de zondagsschool of jullie dit jaar ook mee mogen doen.
Meer informatie: www.samaritanspurse.nl of 0341-418061.

Samenstelling: Janna de Zwart

Orgaan van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

117E JAARGANG NR. 16 - 6 SEPTEMBER 2002

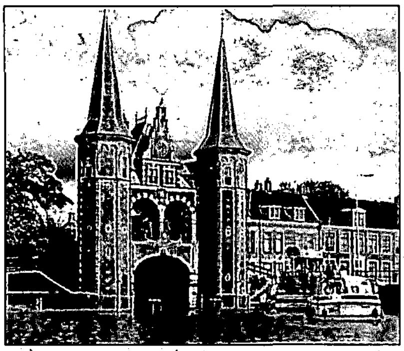

Welkom op de AV en JAV

Gavengericht voorgangerschap in Arnhem-Centrum

De Unie als service station

(Jongeren) Algemene Vergadering 2002

De Waterpoort in Sneek (Foto: Y. Postma)

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 20 september 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 19 september 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen. Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres: dechristen@uniebaptisten.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Dienstencentrum van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Overname van artikelen
Niets uit *De Christen* mag op welke wijze dan ook worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van de redactie. Een uitzondering geldt voor gemeentebladen van gemeenten aangesloten bij de Unie van Baptistengemeenten. Bij overname hierin dient dan wel *De Christen* als bron vermeld te worden, evenals de naam van de betreffende auteur.

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-565477.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

'Zoals men ijzer met ijzer scherpt, zo scherpt de ene mens de ander'

Voor u ligt een special van *De Christen* naar aanleiding van de Algemene Vergadering van de Unie, die dit jaar van woensdag 16 t/m vrijdag 18 oktober in de Waterpoortstad Sneek wordt gehouden. Ook besteden we aandacht aan de Jongeren Algemene Vergadering die in het weekeinde voorafgaand aan de AV wordt gehouden in Utrecht. Voor velen zijn de AV en JAV een goede gelegenheid broeders en zusters uit andere baptistengemeenten (weer) te ontmoeten.

Dat de apostel Paulus ook veel waarde hechtte aan contacten van gemeenten onderling en ontmoetingen met andere broeders en zusters in de Here, blijkt wel uit zijn brieven. Want in enkele brieven kunnen we lezen dat hij de groeten van andere gemeenten overbracht, evenals de groeten van en aan individuele christenen.

Ontmoeting met andere gelovigen is belangrijk. Christenen hebben elkaar nodig, mogen elkaar bemoedigen en vertroosten met Gods Woord. Paulus roept ons hiertoe ook op: 'Vermaant daarom elkander en bouwt elkander op, gelijk gij dit ook doet'.

Ontmoeting geeft ook betrokkenheid tot elkaar. Zo mag je bemoedigd worden door hoe de Here het werk in gemeenten zegent, maar betrokkenheid leidt er ook toe dat je elkaar steunt in gebed, dat je heel gericht voorbede kunt doen en bepaalde noden of andere zaken die in een gemeente spelen in gebed kunt brengen. Zo vroeg Paulus in zijn brief aan de Romeinen heel gericht gebed voor zijn werk: 'Ik vermaan u (...) om samen met mij te worstelen in den gebede voor mij tot God, opdat ...'.

Ontmoeting met andere christenen geeft ook dat je van elkaar kunt leren. Geestelijke scherpte ontstaat door omgang met andere gelovigen. Diepgaande gesprekken scherpen het verstand. Omgang en gesprekken met andere gelovigen helpen ons om scherper te worden, om ideeën op een nieuwe, heldere manier te zien wat weer tot goede inzichten kan leiden. Dat mogen we leren van Spreuken 27:17: 'Zoals men ijzer met ijzer scherpt, zo scherpt de ene mens de ander'.

Zoals al eerder gemeld, staat dit nummer van *De Christen* in het teken van de (Jongeren) Algemene Vergadering. U vindt als bijlage achter in deze *De Christen* o.m. het programma van de Jongeren Algemene Vergadering, de agenda van de Algemene Vergadering, een toelichting daarop en het jaarverslag van onze Unie over 2001. Daarnaast vindt u een artikel van de gastgemeenten van de JAV en AV, de gemeenten Utrecht-Silo en Sneek. Verder in dit nummer o.m. een artikel over de nieuwe invulling van het voorgangerschap in de gemeente Arnhem-Centrum en een bijdrage van br. Jannes Reiling naar aanleiding van de nieuwe structuur van onze Unie.

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

INHOUD

Welkom op de AV 2002 te Sneek

Door: Jaap Stienstra

Zeg buiten Friesland Sneek en grote kans dat degene reageert met *Ahhhh Snits.* Want Sneek of Snits kent vrijwel iedere waterrecreant of landrot als één van de belangrijkste watersportplaatsen in Friesland.

Het water in de stad speelt een belangrijke rol. Rond 1500 was Sneek de enige Friese plaats die zowel volledig omwaterd als ommuurd was. Het pronkstuk van de stad, de Waterpoort, in 1613 herbouwd en inmiddels een over de hele wereld bekend symbool van de stad. Het is bijna niet voor te stellen maar goed vijftig jaar geleden vond het vervoer naar de omliggende plaatsen over het water of met de tram plaats. Daarna was het gedaan met de voorname en actieve rol van het water. Er moest ruim baan gemaakt worden voor de auto, waardoor ook Sneek niet ontkwam aan het dempen van grachten.

Voor mensen die van cijfers houden: Sneek telt 54 bruggen en 7 overkluizingen over 3,53 kilometer binnenwater. Vorig jaar legde 17.204 keer een recreatie- en charterschip in de stad aan, hetgeen ruim 150.000 Euro opleverde. Deze inkomsten zijn wel nodig, want de gemeente geeft vele honderdduizenden Euro's uit aan onderhoud van de binnenhavens en waterwegen. Sneek is twee musea rijk: het Fries Scheepvaartmuseum, wat vol staat met herinneringen aan de Friese scheepsbouw en de scheepvaart en het Modeltreinenmuseum.

De Baptistengemeente Sneek is mede één van de oudste gemeenten in ons land. Op 13 september 1880 werd de gemeente gesticht, met als voorganger ds. Johannes Horn. Horn was al sinds 1869 actief in Sneek en omstreken, waardoor de gemeente bij de start reeds tweeënveertig leden telde. Dat het lokaaltje waar men de eerste samenkomsten hield spoedig te klein werd blijkt wel uit het feit dat in 1881 negenendertig en in 1882 achtendertig nieuwe leden door de doop aan de gemeente werden toegevoegd. Besloten werd dan ook om een eigen kerk te bouwen en op 6 juni 1883 werd het nieuwe kerkje aan de Oppenhuizerweg door ds. Horn ingewijd. Op de gevel stond de spreuk "Vrede door het bloed des Kruises" en de kerk werd de 'VREDEKERK' genoemd.

In mei 1890 vertrok ds. Horn naar Groningen. Nadien dienden de gemeente, in chronologische volgorde, ds. J. de Hart, ds. K. Kuipers, ds. G. de Wilde, ds. H. Visser (28 jaar!), ds. G.W. Tijman en ds. J. Broertjes. Opvolger van ds. Broertjes was ds. Ph. Lindeman en onder zijn leiding werd besloten om uit te zien naar een ander kerkgebouw, omdat reeds onder de voorgangers Tijman en Broertjes het kerkgebouw te klein bleek te zijn. In september 1952 werd het huidige pand gekocht en op zondag 13 september 1953 in gebruik genomen.

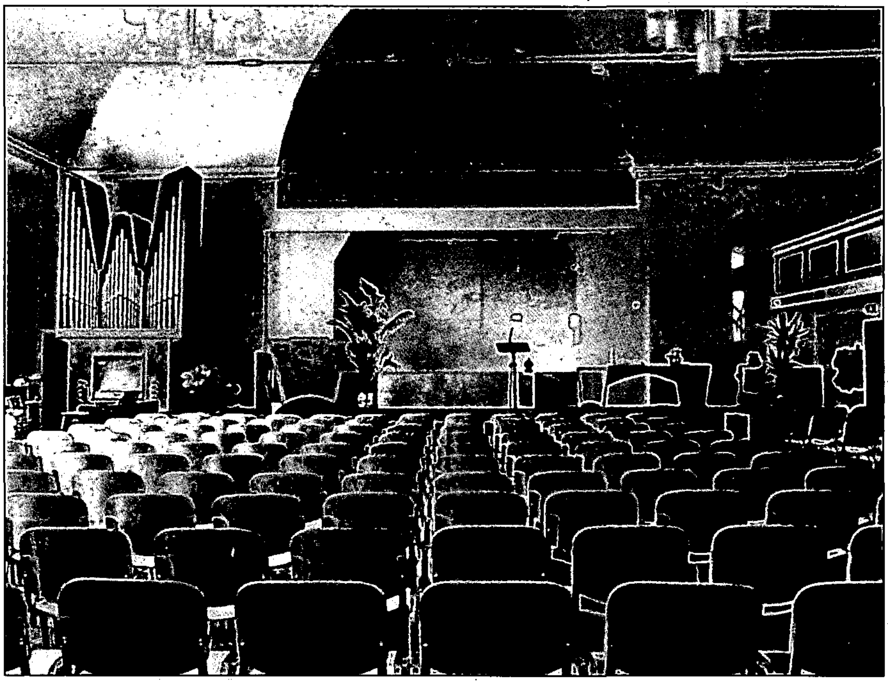
In september 1960 verbond ds. J. van Dam zich aan onze gemeente, welke hij 16 jaar zou dienen. In 1976 werd ds. Van Dam algemeen secretaris van de Unie. Nadien dienden ds. O. Oldenburger en ds. K. Corporaal de gemeente en de huidige voorganger is ds. K.M. Gerritsen. Eind vorige eeuw besloot de gemeente dat de kerkzaal aan een grondige renovatie toe was, en in april 2000 werd dan ook de nieuwe geheel vernieuwde kerkzaal in gebruik genomen. Als deelnemer en gast van de komende AV willen wij u dan ook graag ontmoeten in deze vernieuwde ruimte.

Het ledental van de gemeente schommelt al jaren rond de 300 leden. De gemeente laat zich kenmerken als een gemeente die tussen de evangelische gemeenten en de reformatorische kerken in staat. De gemeente is vanaf het eerste uur bij de Unie betrokken, de eerste officiële Unievergadering werd zelfs in 1881 in Sneek gehouden. Honderd jaar later, in 1981, was het de laatste keer dat de Algemene Vergadering in Sneek is gehouden.

Het werd dus tijd dat de Algemene Vergadering weer eens in de Waterpoortstad wordt gehouden. Als voorbereidingscommissie hebben wij al veel werk verzet en wij hebben dan ook het volste vertrouwen in een organisatorisch geslaagde Algemene Vergadering.

Tot ziens in oktober.

Br. Jaap Stienstra is voorzitter van de regelingscommissie van de Algemene Vergadering 2002.

J. Hendriks

De nieuwe kerkzaal van de gemeente Sneek.

Druk, druk, druk

Door: Yme Horjus

"En Hij zeide tot hen: Komt hier en gaat (met Mij) alleen naar een eenzame plaats en rust een weinig. Want er waren velen, die kwamen en gingen, en zij hadden zelfs geen tijd om te eten." (Marcus 6:31)

Als je iemand tegen komt en je vraagt hoe het gaat, tien tegen één dat je te horen krijgt: "Druk, druk, druk." Dit is al jaren een bijna spreekwoordelijke manier van zeggen. Recent onderzoek heeft aangetoond dat ruim tweederde van de volwassen bevolking in Nederland last heeft van tijdgebrek. Naar eigen schatting kwamen de mensen in het onderzoek gemiddeld bijna twintig uur tekort om toe te komen aan wat ze eigenlijk zouden willen doen.

We willen teveel
De eigentijdse mens winkelt 's avonds, belt mobiel, aast op *last minute* reizen, kookt met instantpoeders en opwarmgerechten. Alles staat in het teken van de uitsparing van kostbare tijd. Toch is het merkwaardig: hoe meer we ons best doen om tijd uit te sparen, hoe meer we er tegen aan lopen dat we te weinig tijd hebben. De gevolgen van dit alles zijn verschijnselen als stress, gejaagdheid en oververmoeidheid. We willen met elkaar teveel. Een boeiende baan naast een opwindende vrijetijdsbesteding. Een carrière naast een volwaardig gezinsleven. Een uitgebreid sociaal leven naast een paar 'echte' vrienden. Surfen op het internet naast een tussendoorvakantie in een wintersportgebied. Alles bij elkaar willen we gewoon teveel. Geen wonder dat de groep mensen die zich *opgebrand* voelen steeds groter wordt.

Geen taak in de gemeente
We merken het ook in de gemeente. De beschikbaarheid van broeders en zusters voor taken in Gods Koninkrijk neemt af. Het is een probleem om mensen te vinden in de raad, de evangelisatiecommissie of de leiding van de jeugd en de zondagsschool. De eisen die het betaald werk aan mensen stelt worden steeds verder opgeschroefd. De werkdruk is toegenomen: er moet meer gepresteerd worden in dezelfde tijd. Dingen waar je vandaag mee bezig bent, hadden gisteren al af moeten zijn. Niemand ontkomt meer aan cursussen die gevolgd moeten worden om in je vak bij te blijven.

Kun je dan van mensen verlangen een taak in de gemeente op zich te nemen die er al een dag van tien tot twaalf uur werken op hebben zitten? Ze zijn blij thuis even te kunnen uitblazen en bijkomen. Je durft die vraag al helemaal niet meer te stellen in een gezin waarin vader en moeder allebei werken en dat moeten combineren met de zorg voor hun gezin. Daar zijn mensen permanent druk, druk, druk en zijn voortdurend moe, moe, moe en hebben echt geen tijd, tijd, tijd.

Onthaasten
Wie het woord heeft uitgevonden is niet bekend, maar plotseling dook dit woord op: *onthaasting*. In de haastcultuur van vandaag moeten we gaan onthaasten, werd er gezegd. Dit woord klinkt weldadig. Want is dit niet wat wij nodig hebben? Rust, harmonie en ontspannenheid? Die haastcultuur heeft echter ook met ons hart te maken. Ons hart is zo onrustig, zo onverzadigbaar. We kennen een voortdurende drang naar nieuwe ervaringen en naar het bezitten van steeds méér dingen waarvan we willen genieten.

Zwitserlevengevoel
Het woord van Jezus in Marcus 6:31 komt op zulke rusteloze en voortjakkerende mensen af: 'rust een weinig'. Dit klinkt ons als muziek in de oren. Dat hebben we nodig: rust! Bedoelt de Heer de rust van een zonnig strand op Mallorca of de Canarische eilanden? Heeft Hij het over het Zwitserlevengevoel dat we krijgen in een strandstoel terwijl we lurken aan een ijssorbet? Nee, Hij bedoelt de rust die een mens vindt door te luisteren naar zijn Woord en door te leven met de dingen die werkelijke prioriteit in het leven van een mens zouden moeten hebben. Want Jezus wijst op zichzelf als de bron van rust en 'onthaasting'. Hij zegt: 'Komt hier en gaat met Mij alleen naar een eenzame plaats en rust een weinig'. De ware rust is alleen bij Hem te vinden. De kerkvader Augustinus had dat ook al ontdekt: "onrustig is mijn hart, totdat het rust vindt in U."

Te druk om te bidden?
Wij mogen genieten van onze vrije tijd! Die vrije tijd is een geschenk van God. Hoe waardevol kan vrije tijd benut worden als we ermee naar de Heer gaan. Als we tijd nemen voor gebed en nadenken over de dingen van zijn Koninkrijk. Kennen wij in ons leven zulke 'eenzame plaatsen' waar wij met Jezus 'alleen' zijn? Dat zijn pas momenten van echte verkwikking en recreatie. Daar kunnen wij ons hart ophalen en kan onze ziel opademen. Wie zijn leven echt wil 'onthaasten', komt bij Jezus terecht!

Ds. Yme Horjus is voorganger van de Baptistengemeente Doetinchem.

Die Gemeinde

'Komt hier en gaat met Mij alleen naar een eenzame plaats en rust een weinig.'

Nieuws

Studiedag over mannen als slachtoffer van seksueel geweld

Op 12 september a.s. organiseert het Landelijk Werkverband Godsdienst en Incest een studiedag rond het thema mannen en seksueel geweld. De dag is bedoeld voor mensen die ervaring hebben in het (pastoraal) begeleiden van slachtoffers van seksueel geweld. De dag kent twee onderdelen: gevolgen van seksueel geweld bij mannen (ook aan geloofsvragen die hieruit voortkomen wordt aandacht besteed) en de verschillen tussen mannen en vrouwen. Sprekers deze dag zijn dhr. R. de Boer, hulpverlener voor mannen met seksueel geweldservaringen, en dhr. R.R. Ganzevoort, die (o.a.) onderzoek gedaan heeft naar de geloofsvragen bij mannen die seksueel geweld is aangedaan.
De dag wordt gehouden van 9.30 tot 16.30 uur in het Landelijk Dienstencentrum Utrecht. De kosten zijn € 20 (inclusief lunch). Voor meer informatie kunt u bellen: 030-8801477.

Comité Kroonbede

Regeren is vooruitzien
Nederland staat aan het begin van een nieuwe periode. Een nieuw kabinet met een nieuw regeerakkoord is aangetreden, met – zoals dit heet – nieuw élan en een nieuw perspectief. Het Comité Kroonbede hoopt dat door de nieuwe regering en Tweede Kamer nadrukkelijk ook gerekend wordt met de Here God en zijn naderende Koninkrijk van vrede en gerechtigheid. Wie regeert met een vooruitziende blik, combineert namelijk inzicht in praktische, politieke vraagstukken met het zoeken naar Gods wil op alle terreinen van het leven. Het comité vindt het belangrijk dat christenen de overheid hiertoe oproepen en voorbede doen voor de overheid. Daarom belegt het Comité Kroonbede op 13 september 2002, de vrijdag voor Prinsjesdag, opnieuw een landelijke gebedsdienst. De dienst vindt plaats in de Bethlehemkerk, Laan van Meerdervoort 627 in Den Haag en begint om 20.00 uur. In verband met radio-opnamen wordt bezoekers gevraagd tijdig aanwezig te zijn. De dienst wordt op zondag 15 september om 17.02 uur uitgezonden door Zendtijd voor Kerken via Radio 747. Informatie over de Kroonbede is te vinden op www.kroonbede.nl

Opnieuw gebedszondag voor Europa

Voor de derde keer in successie wordt op de laatste zondag van september een internationale gebedszondag voor Europa gehouden. De European Christian Mission-Nederland roept gemeenten en individuele christenen op om op 29 september tijd vrij te maken voor voorbede voor ons eigen continent. Dit kan gebeuren tijdens de kerkdienst of in aparte gebedsbijeenkomsten. Invalshoek is dit jaar: 'Ik was een vreemdeling... en jij...?' (Matt. 25). Het gaat over de kwetsbare groepen in de samenlevingen van Europa, zoals allochtonen, asielzoekers, gevangenen en daklozen. Een actueel onderwerp, ook in Nederland. In Europa zijn alleen al 5 miljoen vluchtelingen. Dit initiatief van ECM wordt in Nederland ondersteund door de zeventien deelnemende organisaties van Europa Zendingsnetwerk Nederland. We hopen dat het zal uitgroeien naar een breed gedragen landelijke dag. Er is begin september een informatiepakketje beschikbaar bij ECM-Nederland: ecm.nl@ecmi.org

Studiedag prediking over 'Preken over Psalmen'

De werkgroep 'Kerk en Prediking' en Uitgeverij Boekencentrum organiseren dit jaar weer een studiedag rond de verschijning van de nieuwe Postille. Deze studiedag wordt gehouden op 30 oktober a.s. in de Bergkerk te Amersfoort. Deelname kost 20 Euro p.p. (inclusief koffie/ thee en lunch). U kunt zich aanmelden door dit bedrag over te maken op giro 343600 t.n.v. Boekencentrum Uitgevers te Zoetermeer o.v.v. Postilledag 2002.

Column over...

Voorganger

Door: S. Prost

Twee trainers werkten met een eigen ploeg van dezelfde atletiekclub. Op een veelzijdige manier lieten zij hun clubleden regelmatig oefenen. Bij de wekelijkse babbel in het clubhuis luchtte één van hen zijn hart. Moeizaam kwam het er uit. Een goede opbouw van het trainingsprogramma, evaluatie, voedingsadviezen en zelfs een professionele medische begeleiding. Trouw was hij steeds op zijn post. Maar onder zijn pupillen was er altijd maar één die won. Jaloezie onder elkaar. Hij kon het niet verkroppen dat al die anderen verliezers waren.

Zijn collega verbaasde zich. Hij wist zeker dat dit niet aan de motivatie, kundigheid en inzet van zijn gesprekspartner lag. Hij kende z'n vriend veel te goed. De sportclub inschakelen, nee dat maar niet. Voor therapeut spelen? Hij zou maar eens van zijn eigen ervaringen vertellen. Over het genieten van de sport en voortdurend complimenten geven voor de persoonlijke records. En niet alleen het goud, maar ook het zilver en het brons dat er te winnen was. Voor hem waren de vroeger stijve harken uiteindelijk allemaal winnaars!

Geloven houdt ook training in. Onder de prediking van het woord van God, de bijbelstudie, de GBS, de Alpha-cursus en noem maar op. Dat alles onder de leiding van de Heilige Geest, bijbels gezien, de grote Trainer. Lerend, nadenkend, oefenend en strijdend in het christen-zijn.

Ons Seminarium puilt niet uit van geroepenen voor het ambt. Er is daaromtrent zorg. Ik stel mij voor dat mensen in de gemeente ook tot meer specifieke taken getraind zouden moeten worden. Zodat een voorganger meer kan delegeren. En zou daar dan niet meer roepingsbesef uit kunnen voortkomen?

't Is maar een vraag.

Op weg naar een nieuwe invulling van het voorgangerschap?

Arnhem-Centrum kiest voor gavengericht voorgangerschap

Het zijn spannende tijden in de Baptistengemeente Arnhem-Centrum. Dit najaar treden er drie (part-time) voorgangers aan. Nadat de structuur van de raad in het voorjaar van 2001 'op de schop' ging en deze voortaan gavengericht in plaats van functie*gericht werd samengesteld, wordt nu ook het voorgangerschap gavengericht ingevuld.*

Aanleiding

Twee aanleidingen waren er voor de raad van de gemeente om eind vorige eeuw een commissie van 'wijze broeders' te vragen eens te kijken naar de structuur van gemeente, raad en voorgangerschap. De eerste was een toenemend structureel tekort aan raadsleden. Het bleek steeds moeilijker vacatures vervuld te krijgen, waardoor steeds meer werk op minder schouders terecht kwam. De tweede aanleiding was de lichamelijke en emotionele uitputting waar de toenmalige full-time voorganger Teun van der Leer tegenaan liep. Het advies van de genoemde broeders bleek aan te sluiten bij wat de voorganger ontdekt en geleerd had tijdens zijn ziekteperiode en zo kwam al snel de gedachte op om meer *gaven*gericht te gaan werken.

De gavencombinatie besturen en pastoraat die van elke ouderling verwacht werd (die immers geacht werd èn veel te vergaderen èn veel op huisbezoek te gaan) bleek weinig voorhanden en daarmee één van de belangrijkste redenen waarom steeds minder mensen zich kandidaat stelden. De meeste mensen hadden òf een voorkeur voor het bestuurlijke òf voor het bezoekwerk, maar zelden voor beide tegelijk. De al enigszins doorgevoerde scheiding tussen bestuurlijke en pastorale raad - zoals in wel meer gemeenten beproefd - gaf wel enige lucht, maar geen blijvende oplossing.

Tegelijkertijd speelde ook mee dat veel beleidsterreinen - zending, evangelisatie, muziek, vluchtelingenwerk e.d. - geen duidelijk aanspreekpunt binnen de raad hadden, waardoor (te) veel lijntjes bij de voorganger uitkwamen. Dit werd nog verstrekt doordat de voorganger - zoals hij zelf zegt - slecht was in het aangeven van zijn grenzen, waardoor hij niet alleen toeliet, maar eigenlijk stimuleerde dat het hem hier en daar 'over de schoenen' ging lopen.

Een nieuwe structuur

En zo kwam er een nieuwe structuur, waarin ouderlingen zgn. 'portefeuillehouders' werden doordat zij gevraagd werden voor een bepaald beleidsterrein. Zo kwam er naast het Dagelijks Bestuur (voorzitter, secretaris, penningmeester) een ouderling voor liturgie en gebed, een ouderling voor toerusting, voor zending en diaconaat, voor evangelisatie en p.r. en voor jeugdwerk. Tevens kwamen er twee ouderlingen voor pastoraat, resp. bijzonder pastoraat en coördinatie pastoraat. Elke ouderling is verantwoordelijk voor beleidsontwikkeling op zijn/haar terrein en het coachen, trainen èn begeleiden van de mensen die op dit terrein werkzaam zijn. Hij/zij schrijft in overleg met de betreffende 'achterban' een beleidsplan en legt dit aan de raad voor, waarna het naar de gemeentevergadering gaat. De *uitvoering* van al het werk gebeurt dus vooral door leden en vrienden van de gemeente.

De lijntjes naar de voorganger lopen voortaan indirect via de verschillende ouderlingen. De voorganger zelf gaat zich concentreren op die taken waarop hij met name gaven heeft en (dus) ook het beste met vreugde en effect kan werken. Dat betekende voor Teun van der Leer vooral prediking en toerusting. De eindverantwoordelijkheid voor het pastoraat lag voortaan bij de beide genoemde ouderlingen, die ieder weer het bezoekersteam (die deels het werk van de vroegere diaconessen en deels dat van de vroegere wijkouderlingen doet) en het pastoraal team (voor bijzonder/specifiek pastoraat) aansturen.

Drie voorgangers

Maar hoezo dan drie voorgangers? Dat is eigenlijk meer 'toevallig' ontstaan en tegelijkertijd sloot het aan op deze ingezette ontwikkeling. Begin dit jaar werd Teun van der Leer gevraagd om part-time bij de Unie te komen werken als gemeenteopbouwwerker, waar hij "ja" tegen zei. Dit betekende dat de gemeente Arnhem-Centrum nu een 'halve voorganger' overhield en voor de keuze stond om of wel op zoek te gaan naar aanvulling daarop, dan wel een nieuwe full-time predikant te gaan zoeken en Teun van der Leer naar een andere halve baan te laten omzien. In een proces van enkele maanden is hierover binnen raad en gemeente veel gesproken en koos men uiteindelijk voor het eerste, daarmee de keuze makend ook het

H. van der Weele

v.l.n.r. Theo de Zwart, Tom Heinen en Teun van der Leer.

voorgangerschap gavengericht in te vullen. Teun van der Leer werd (opnieuw) beroepen als voorganger voor prediking en toerusting (50%), Theo de Zwart voor pastoraat (40%) en Tom Heinen voor jeugdwerk en muziek (40%). Voor alle drie geldt dat zij daarmee worden ingezet op die terreinen die hen het beste liggen.

Teun van der Leer (43): "Enerzijds is het voorgangerschap aantrekkelijk juist door de afwisseling in taken en bezigheden. Maar dat maakt het anderzijds ook zo zwaar. Je moet je

aandacht over zoveel verdelen. Hoewel ik altijd met plezier in het pastoraat gewerkt heb (en het ook op een bepaalde manier alweer mis!) heb ik toch altijd geweten dat ik - om het 'bijbels' te zeggen - toch meer leraar dan herder ben. Daarom verheug ik me erop me juist op deze terreinen in te kunnen blijven zetten'.

Theo de Zwart (31) is werkzaam als cardiologie-verpleegkundige in het Rijnstate-ziekenhuis in Arnhem. Daarnaast is hij al jaren actief lid van de gemeente Arnhem-Zuid en vervulde en vervult daar tal van taken. Ook in het landelijk Uniewerk is hij geen onbekende: NBJB, *De Christen*, GBS. In 1996 begon Theo aan de Tweede Weg Opleiding van ons Seminarium, die hij komend jaar hoopt af te ronden. Daarnaast haalde hij zijn HBO-theologie Godsdienst Pastoraal Werk in Ede. Sinds dit voorjaar is hij voor 50% werkzaam als geestelijk verzorger in een verpleeghuis. Zowel door de studie als de praktijk ontdekte hij dat zijn hart en gaven vooral liggen op het terrein van het pastoraat: "Van al het predikantswerk trekt het pastoraat mij duidelijk het meest. Heel persoonlijk een stukje met iemand oplopen en hem of haar vanuit Gods liefde verder helpen. Ik heb veel nagedacht de laatste jaren over het voorgangerschap en er met veel voorgangers over gesproken. Dat was eerlijk gezegd niet altijd even bemoedigend, want het werd me wel duidelijk dat het voorgangerschap vaak een zware baan is. Je ziet ook zowel binnen als buiten de Unie nogal wat predikanten de eindstreep niet halen. Dat was geen aanlokkelijk vooruitzicht. Ik vind het een geweldige kans dat ik op deze wijze het voorgangerschap in kan groeien en dan ook nog met het accent op pastoraat."

Tom Heinen (37) volgde begin jaren tachtig de driejarige Centrale Pinkster Bijbelschool te Zeist, terwijl hij later afstudeerde aan het conservatorium. Hij werkt aan een middelbare school in Doetinchem als docent Muziek en Culturele en Kunstzinnige Vorming. Hij is al jaren lid van de gemeente Arnhem-Centrum en actief als pianist. Zijn hart gaat vooral uit naar het werken met tieners, zowel buiten als binnen de gemeente: "Toen ik 15 jaar geleden na mijn bijbelschoolopleiding overstapte naar het conservatorium, was de combinatie van jongeren en muziek mijn ideaal. Er is nog zoveel meer muziek uit de kerk te halen, juist samen met kinderen en jongeren! Daarom is deze functie van jeugdwerker en muziekcoördinator mij op het lijf geschreven. Voor mij lijkt het alsof de steeds weerkerende thema's in mijn leven – jongeren, muziek en geloven – in deze baan op een heel mooie manier bij elkaar komen'.

Samenwerking

Overigens is het niet zo dat de taken van de voorgangers heel strak afgebakend zijn, maar is er bewust gekozen voor diffuse grenzen. Voorzitter Els Leeuw: "Ieder heeft z'n eigen eerste aandachtsgebied, waarvoor hij ook eindverantwoordelijk is, maar natuurlijk zullen er grensoverschrijdingen zijn. Theo zal natuurlijk ook preken, ook Teun en Tom zullen af en toe pastorale gesprekken voeren, ook Theo zal een stuk toerusting geven, met name in het pastoraat, en alledrie zullen ze bij tijd en wijle met jeugdwerk te maken hebben. Dat is niet alleen uit praktisch oogpunt nuttig; maar het is ook goed dat er uitdagingen blijven in je werk op terreinen die je van nature minder liggen. En verder zullen er altijd klussen blijven die gewoon gedaan moeten worden, of je ze nu leuk vind of niet. Maar dat geldt voor elke baan, dus ook voor het voorgangerschap."

Zowel Teun, Theo als Tom (in de wandelgangen al 'het T-team' genoemd) ziet ook erg uit naar de onderlinge samenwerking. Teun van der Leer: "Als enige 'professional' in een 'vrijwilligersorganisatie' heeft het predikantschap ook iets eenzaams. Ik merk nu al – hoewel ik er nog maar drie maanden in werkzaam ben – hoe heerlijk ik het vind om als gemeenteopbouwwerker van de Unie in een team samen te werken met de andere twee Gemeenteopbouwwerkers Anne de Vries en Peet Wijchers. De onderlinge ontmoeting, het kunnen delen waar je tegenaan loopt, elkaar feed-back geven, van elkaar leren, elkaar bemoedigen en voor elkaar bidden, ik vind het geweldig en ik kan helemaal enthousiast worden bij de gedachte dat dit nu ook hier ter plaatse zo zal gaan functioneren!"

Kinderziektes

Men is zich er in Arnhem-Centrum wel van bewust dat dit nieuwe begin niet 'vanzelf' een garantie voor succes is. Els Leeuw: "Net als bij de invoering van de nieuwe (raads)structuur in 2001 zijn we ons ervan bewust dat de praktijk altijd weerbarstiger is dan de theorie. We zullen ongetwijfeld nog tegen heel wat kinderziektes aanlopen. Het zal zowel voor de voorgangers als voor de gemeente ook wennen zijn als het gaat om onderlinge communicatie, diverse verwachtingspatronen en een steeds weer goede afstemming. We hopen veel te leren de komende tijd en zullen regelmatig evalueren. Ook hebben we er in deze constellatie bewust voor gekozen dat zowel de voorganger als de gemeente het dienstverband kan beëindigen. De gemeente houdt de mogelijkheid om over een paar jaar te zeggen: toch maar weer terug naar die éne predikant. Maar we zijn wel verwachtingsvol! Als je ziet hoe alles gelopen is, is er sprake van méér dan 'toeval' en zien we gespannen uit naar wat de Heer in deze nieuwe situatie onder ons kan en wil gaan doen."

Een nieuwe trend?

Het is nog te vroeg om te beoordelen of Arnhem-Centrum met deze stap een nieuwe trend zet in kerkelijk en/of baptist Nederland. Wel is duidelijk dat er veel in beweging is rond het predikantschap, in diverse kerken en zelfs wereldwijd. Juist vanmorgen (op de dag dat dit artikel geschreven wordt, 12 augustus) schrijft het *Nederlands Dagblad* over een verwacht tekort aan predikanten in de Verenigde Staten, 'omdat het ambt van predikant bekend staat als slecht betaald en uitputtend'. Op dezelfde pagina wordt door de christelijk gereformeerde predikant Jonkman gepleit voor meer studietijd tot 'redding van het ambt': 'Op één of andere wijze is de onrust over ons gekomen. Een drukke agenda en de noodzaak te presteren zijn een harnas dat onze gang verzwaart'. In toenemende mate is er sprake van cursussen voor predikanten in agendabeheer en het voorkomen van burn-out en het aanbod tot persoonlijke coaching en loopbaanbegeleiding blijkt geen overbodige luxe, want er wordt grif gebruik van gemaakt.

Reden te meer om de ontwikkelingen in Arnhem-Centrum de komende tijd met belangstelling te blijven volgen!

In overleg met de betrokkenen samengesteld.

De Unie als s

Door: Dr.

In juni 2001 heeft de Unie het besluit genomen de structuur van de organisatie ingrijpend te veranderen. De Algemene Vergadering heeft, met een zeker enthousiasme, gekozen voor een systeem dat nagenoeg het omgekeerde is van de opzet waarvoor, eveneens met een zeker enthousiasme, in 1952 was gekozen. Toen werden de subcommissies voor evangelisatie, opleiding en zending verzelfstandigd en de Unie Commissie omgezet in een orgaan van bestuur en overleg bestaande uit rechtstreeks gekozen leden en leden aangewezen door de verzelfstandigde Permanente Commissies.

Het effect van deze reorganisatie bleef niet uit: de drie takken van 'gezamenlijk werk', zoals dat toen heette, evangelisatie, opleiding en zending, groeiden in omvang en intensiteit, met misschien als hoogtepunt de opening van het Nederlands Baptisten Centrum 'De Vinkenhof' en het Seminarium in 1957 en 1958. Als het systeem waarvoor nu is gekozen, ook vergelijkbare resultaten zal boeken, dan is de reorganisatie van 2001/2002 geslaagd. Maar wat is vergelijkbaar? De situatie van de baptistengemeenten en de Unie, van alle christelijke kerken in Nederland is onvergelijkbaar anders dan een halve eeuw geleden. Daarop kom ik nog terug.

Systemen verslijten en dat is ook gebeurd met het systeem dat in 1952 met succes werd ingevoerd. Daarom is het goed dat er een nieuw systeem wordt ingevoerd dat, *naar het inzicht van vandaag*, beter is afgestemd op de behoeften en mogelijkheden van de gemeenten die samen de Unie vormen.

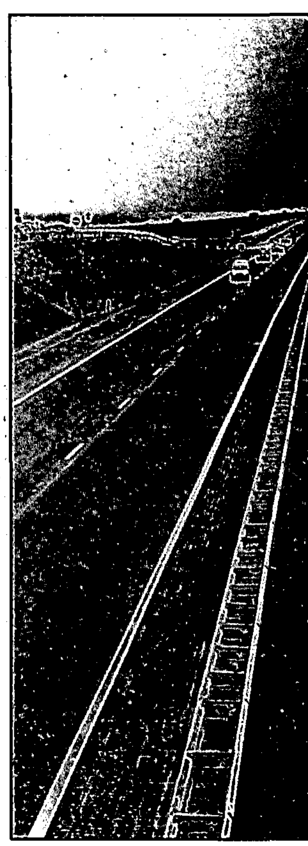
Nieuw systeem

De tweevoudige structuur van de Unie: een Unie Commissie en drie Permanente Commissies, wordt vervangen door een structuur waar alle activiteiten van de Unie staan onder één Unieraad. Dit college is het orgaan van bestuur en beleid van alle werk in de Unie. Voorlopig blijven de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging en de Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging als zelfstandige organisaties bestaan. Het Pensioenfonds en de Unie Bouw Stichting blijven als zelfstandige rechtspersonen buiten het nieuwe schema. De leden van de Unieraad worden door de Algemene Vergadering gekozen, maar anders dan vroeger. Toen werden de leden van de Unie Commissie gekozen en daarna werden de functies verdeeld. Nu worden de leden van de Unieraad meteen gekozen voor een bepaalde taak.

Naast de voorzitter en de secretaris zijn er portefeuillehouders voor een bepaald gebied, zoals opleiding, gemeenteopbouw en evangelisatie, zending en diaconie. Zij worden voor deze portefeuilles gekozen. Dat houdt in dat zij ook een zekere bekwaamheid moeten hebben om juist deze portefeuille te gaan beheren. Dat moet al voor de kandidaatstelling worden vastgesteld en daarom is de procedure die leidt tot de samenstelling van de Unieraad totaal en principieel anders dan tot nu toe het geval was: Er zijn profielen voor iedere portefeuillehouder vastgesteld en er is een commissie die moet beslissen of de door de gemeenten ingediende, of door de Unieraad aangezochte kandidaten en de sollicitanten (want dat kan ook) daaraan wel voldoen. Hoe deze wijze commissie tot stand moet komen is nog niet bekend. Voor de start heeft de Unie Commissie zelf een ballotagecommissie ingesteld. Het systeem zal wel enige tijd nodig hebben om tot goed functioneren te komen. Of er in dit systeem nog van verkiezing kan worden gesproken is de vraag. Het zal eerder neerkomen op aanvaarding van de selectie die de ballotagecommissie heeft gemaakt.

De nieuwe Statuten en Huishoudelijk Reglement zijn met een werkorde Dienstencentrum Unie van Baptisten Gemeenten voorgelegd aan de Bijzondere Algemene Vergadering eerder dit jaar. De notulen van die vergadering heb ik nog niet ontvangen, maar ik neem aan dat ze wel zijn aangenomen. De opzet van de Unie ziet er nu in grote lijnen als volgt uit. De Unieraad is het orgaan van bestuur en beleid. De uitvoering van de verschillende taken wordt gebundeld onder één functionaris, de Algemeen Coördinator. Hij is de 'baas' van allen die werkzaam zijn in de uitvoering, dus van de 'betaalden' en de 'vrijwilligers', zoals leden van werkgroepen en subcommissies. Dat is een situatie zoals die nog nooit in de Unie heeft bestaan. Nog nooit is in de Unie zoveel macht aan één persoon toegekend. Wie deze functie op zich neemt moet wel iemand zijn met een groot geestelijk gezag en een wonder van wijsheid en tact. Dat zeg ik als 'betaalde' rector van het Seminarie in de vorige eeuw.

Vandaag lijkt het of in de samenleving een ander gevoel heerst: niet (inhoudelijke) leiding, maar management is de leus. Een manager moet ervoor zorgen dat de processen in zijn bedrijf of instelling goed lopen. Hij hoeft zelf niet deskundig te zijn op het gebied van zijn bedrijf of instelling. Hij hoeft, las ik in *Trouw*, nergens verstand van te hebben (*Trouw* 5.12.2001, maar dat ging niet over de Unie!). Wat hij moet doen wordt meestal aangeduid met 'aansturen', een woord waarvan niemand de betekenis precies weet. Het schijnt ergens te liggen tussen sturen en aanraden. Ik heb de indruk dat de huidige leiding van de Unie de Algemeen Coördinator in de eerste plaats ziet als manager en niet als geestelijk leider. Wie de teksten leest waarin de nieuwe voorstellen zijn verwoord, krijgt de indruk dat de auteurs daar van harte in geloven. Als ik

Zal de nieuwe structuur van
nen om de wezenlijke vragen
Vader van onze Heer Jezus C
eeuw met elkaar onder ogen

ervice station

J. Reiling

om mij heen kijk en lees heb ik het gevoel dat in de samenleving de *managerisering* (ik vond het woord in *Trouw*) al weer over zijn hoogtepunt heen is. En in het kerkelijke leven van ons kleine landje heerst een groot gebrek aan geestelijk leiderschap. Het is niet duidelijk hoe in de Unie in deze behoefte zal worden voorzien. De nieuwe opzet zwijgt daarover.

Nieuwe doelstelling

Ook de doelstelling van de Unie wordt vernieuwd. Artikel 3 van de huidige Statuten noemen als doel van de Unie "de gemeenten behulpzaam te zijn in de uitvoering van hun taak en gelegenheden te scheppen om de beginselen der gemeente bekend te maken en het Evangelie te verbreiden." Dat heeft de Unie ook steeds gedaan. Maar het accent heeft vooral gelegen op het 'gezamenlijke werk'. Daarmee werd in de eerste plaats bedoeld werk dat één gemeente alleen niet kan, zoals de opleiding en de buitenlandse zending. In het werk van de Evangelisatie Commissie der Unie heeft de steun aan gemeenten, zowel financieel als inhoudelijk, altijd een grote plaats gehad.

Archief De Christen

... de Unie ook de wegen ba... van het geloof in de God en ...hristus in de eenentwintigste ... te zien?

De toonzetting van de nieuwe doelstelling is vooral gericht op dienstverlening aan de gemeenten. Dat blijkt uit de – niet erg originele – naam Dienstencentrum die gekozen is voor de Unie nieuwe stijl. Natuurlijk blijft de Unie ook een kerkgenootschap, maar dat aspect staat niet meer op de voorgrond. Ook de Samen op Weg-kerken hebben een dienstencentrum, maar er is een opmerkelijk verschil. Zij *hebben* een dienstencentrum met een eigen bestuur dat door de kerken wordt benoemd, maar wel zelfstandig verantwoordelijk is voor de dienstverlening. De Unie *is* of *wordt* een dienstencentrum en het bestuur van de Unie, de Unieraad, is het bestuur van het dienstencentrum. De Unie wordt *client centered*, gaat inspringen op de behoeften van de lokale gemeenten, zo las ik in *Trouw*. Dat gebeurde natuurlijk in het verleden ook wel maar dat staat voortaan nummer één. Daar is uiteraard niets mis mee.

De toonzetting van de nieuwe doelstelling is vooral gericht op dienstverlening aan de gemeenten. Natuurlijk blijft de Unie ook een kerkgenootschap, maar dat aspect staat niet meer op de voorgrond.

Wat ik in deze nieuwe stijl mis (trouwens ook al in de oude) is dat er niet wordt gesproken over het 'product', de inhoud van de dienstverlening. Er is veel belangstelling voor nieuwe *vormen* van dienstverlening. Die zijn er in groten getale. Maar over het product of de inhoud lees of hoor ik weinig. De bezinning op de vorm van de dienstverlening aan de gemeenten gaat niet gepaard met een bezinning op de inhoud.

Nieuwe boodschap?

Het product is theologisch van aard, praktisch-theologisch en gericht op de praxis van de gemeenten. Wat is dan het product van het Dienstencentrum? In de voorstellen voor de reorganisatie komt alleen het woord 'evangelie' enkele keren voor. De Algemene Vergadering heeft daarvan gemaakt 'het evangelie van kruis en opstanding'. Daarmee is, om zo te zeggen, de zaak weer veiliggesteld. De vertrouwde woorden zijn gehandhaafd. Maar wat deze woorden in de samenleving van vandaag betekenen, komt niet aan de orde. Woorden als deze worden steeds uitgesproken in een bepaalde historische situatie en hebben dan een eigen accent en invulling. Dat geldt in het bijzonder voor een tijd van grote verandering. Er zal nu wel niemand meer zijn die niet ziet dat we in de eenentwintigste eeuw verkeren in een situatie van verandering als nooit tevoren. De secularisatie, de globalisering, de postmoderniteit, de biotechniek, de geneeskunde van deze tijd hebben een *impact* op ons leven en ook op ons geloof zoals dat een halve eeuw geleden nog niet was.

Wij weten er zelf eigenlijk ook nog geen raad mee en dus zwijgen wij. In *De Christen* verschijnen op verzoek van de Unie Commissie geen controversiële artikelen over gevoelige onderwerpen waarover onder ons grote meningsverschillen bestaan. Het lijkt net of wat er in de wereld van geloof en levensbeschouwing gebeurt, ons niet aangaat. Maar dat is natuurlijk maar schijn. Wij kunnen niet langer doen alsof het ons niet raakt.

Eén voorbeeld: in de discussie over de vrouwelijke voorganger is gesteld dat onder ons sommigen op grond van hun verstaan van de Bijbel voor de vrouw als voorganger zijn en anderen, ook op grond van hun verstaan van de Bijbel, daar resoluut tegen zijn. Dat moeten we dan blijkbaar van elkaar accepteren, maar in werkelijkheid is het natuurlijk erg. De vraag schuift dan door naar: hoe verstaan wij dan de Bijbel?; en verder naar: hoe *moeten* wij de Bijbel verstaan? Maar wij zijn als de dood om daarover met elkaar in gesprek te gaan. Zal de nieuwe structuur van de Unie ook de wegen banen om de wezenlijke vragen van het geloof in de God en Vader van onze Heer Jezus Christus in de eenentwintigste eeuw met elkaar onder ogen te zien? Ik hoop het vurig, maar zie het nog niet.

Dr. J. Reiling is oud-voorganger en oud-rector van ons Seminarium. Dit artikel verscheen eerder in het tijdschrift Ruimte *en is enigszins aangepast aan de ontwikkelingen sindsdien.*

Woorden uit de Bijbel

En leid ons niet in verzoeking

(Matteüs 6:13a)

Door: Jannes Hofman

David
Er is een verhaal over koning David, waarin verteld wordt, dat David aan God vroeg: "Heer der wereld, waarom spreekt men van de God van Abraham, Isaäk en Jakob, en niet van: de God van David?" Hij antwoordde: "Zij zijn allemaal verzocht geweest, maar jij bent door Mij nog niet verzocht geweest." Daarop sprak David: "Toets mij, Heer, en beproef mij." (Psalm 26:2) God sprak: "Ik zal je verzoeken, en wel op een heel bijzondere wijze. Ik zal jou in je ontucht beproeven."

Wij weten inmiddels allemaal hoe dat gegaan is met Batseba en hoe dat afgelopen is. Abraham, Isaäk en Jakob hebben in de beproeving stand gehouden, maar David is verschrikkelijk door de mand gevallen. David hoorde niet bij de grote drie.

De verzoekingen spelen een grote rol in de Bijbel. Zij beginnen al op de eerste bladzij, met de verzoeking van Adam en Eva. Zij gaan door tot het einde van de Bijbel, waar gesproken wordt over de grote verzoeking. Er is een continue strijd gaande tussen het goede en het kwade, tussen God en de afgoden, tussen licht en duisternis. Die machten komen op ons af. Steeds weer lopen wij gevaar los te raken van God. De verzoekingen zijn stormen die over de gelovigen heentrekken en flink aan zijn boom schudden. God is niet altijd de oorsprong van de verzoeking, maar Hij bepaalt wel het doel. In de verzoeking gaat het om de loutering van de gelovige. Dat het goud nog mooier en zuiverder wordt. Dat wij dichter tot God komen.

Monniken
Al vroeg in de geschiedenis komen wij de monniken tegen, die zich terugtrokken in de woestijn, om zich helemaal aan God te wijden. Hun grootste strijd leverden zij met de verzoekingen. Die waren er ook in de woestijn. Juist in de woestijn. Dat hadden zij kunnen weten. In de woestijn komt de strijd tegen de demonen en de eigen begeerten pas goed op gang. In de woestijn kom je jezelf tegen. In mijzelf zitten verkeerde gedachten en de wildste fantasieën. In mijzelf wonen de drie oerdriften eten, seksualiteit en hebzucht. Als ik die niet de baas wordt, in de kracht en door de genade van de Heer, zal ik als gelovige niet overeind blijven.

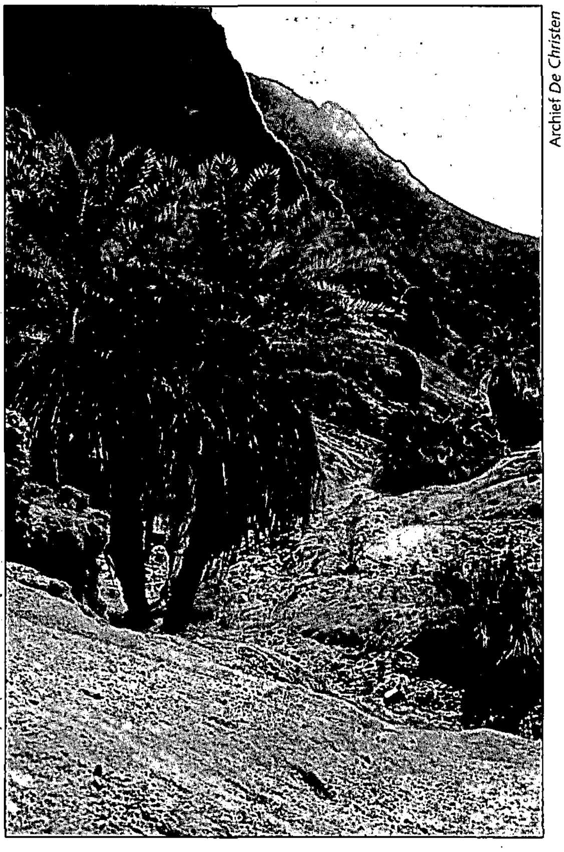
In Roomse vertalingen wordt vaak gesproken van bekoringen. Een duidelijk woord. Een bekoring wil mij alles bieden wat ik graag wil. Maar zij verblindt. Daarin ligt het verraderlijke. Wij protestanten zijn groot geworden met de woorden beproeving en verzoeking. Dat kan van alles zijn. Alles heeft het in zich tot een verzoeking uit te groeien. Te denken valt ook aan alle vormen van lijden. En de aanvallen op mijn geloof en roeping.

Bidden
Tegen die machten in en om ons heen zullen wij ons moeten wapenen, anders zullen wij er onder doorgaan. Jezus zelf vermaande zijn leerlingen om vooral te bidden. Te bidden, om in het rechte spoor te blijven (Psalm 23:2). Jezus zocht in de verzoeking het woord van God. Hij citeerde: Er staat geschreven. Zo hield Hij staande.

Maarten Luther schreef:
God verzoekt weliswaar niemand;
maar wij bidden, dat God ons behoeden wil en bewaren,
zodat de duivel,
de wereld en ons vlees
ons niet bedriegen en verleiden
tot wangeloof, vertwijfeling en andere grote schande en zonde;
en mochten wij erdoor aangevochten worden,
dat wij uiteindelijk toch winnen en zegevieren.

Niet
De Bijbel is het boek van de verzoekingen. Dat verhaal krijgt in ons zijn vervolg. Verzoekingen nemen een belangrijke plaats in in onze geloofsgroei. Het is opvallend dat Jezus ons leert: Leid ons niet in verzoeking. Dat woordje niet is eenmalig in het Onzevader. Dat we dat woordje juist hier tegenkomen!

Velen denken, dat Jezus bedoelt, dat wij moeten bidden, opdat wij niet ten onder zullen gaan in de verzoeking. Maar mogelijk reikt Jezus' woord nog iets verder. Dat Hij het heeft over de grote verzoeking, aan het eind van de tijd. Want die dag zal niet best zijn. Dat je daarvoor bewaard mag blijven.

Archief *De Christen*

Uit de geschiedenis van het Christendom: de Kerk in het Oosten

Door: Elze Luikens

Het moet maar eens gezegd: omdat wij die leven in de westerse wereld hoegenaamd niet op de hoogte zijn van de ontwikkelingen van het christendom in Oost-Europa en Rusland, zijn we ook niet bij machte een meer afgewogen verklaring te geven voor al hetgeen zich daar aan ellendigs afspeelt. Wij zien slechts - en terecht - de tragiek van Kosovaren, het tomeloze geweld dat Serviërs daarbij gebruikten, de treurnis rond Srebrenica. Het navolgende vertelt misschien een klein beetje het waarom hiervan, maar praat het gebruikte geweld niet goed.

De Kerk in het Oosten ging vooral na de Val van Constantinopel (1453) haar eigen weg, een weg die deels door de islamitische wereld, het geloof van de overwinnaar, liep. Meteen na de verovering van het aloude Byzantijnse rijk, liet sultan Mehmed II weten de in zijn rijk wonende christenen te zullen respecteren. Omdat het Grieks voor de patriarch, metropolieten en andere hoge geestelijken de voertaal was, noemen we hen Grieks-orthodoxen. Dat laatste woord slaat op het vasthouden aan de aloude christelijke tradities, gebruiken, gewoonten en geloofshandelingen, die in feite niet meer waren veranderd sinds de 7de eeuw. Na Mehmed regeerden andere vorsten, die de ene keer alles op alles zetten om alle in hun rijk wonende christenen tot de Islam te bekeren, maar evenzo goed diezelfde christenen in andere tijden tegen fikse betaling enige vrijheid verschaften. Het aanzien van de patriarch van Constantinopel (voortaan Istanboel geheten) werd, omdat hij telkens tegen al die willekeur aanliep hevig geschaad; hij zag als het hoogste doel de belangen van zoveel mogelijk orthodox gelovigen. Inmiddels ontwikkelde zich de gewoonte dat voornamelijk in de orthodox-christelijke Balkandorpen en Griekenland de plaatselijke priester zich vereenzelvigde met de eenvoudige landsbevolking, hun taal sprak en hun leefwijze navolgde. Aan theologische studie en spitsvondigheden zoals in het Westen gebruikelijk, hadden deze geestelijken geen behoefte. Hun opleiding was duidelijk anders ingericht; minder intellectueel en daardoor meer praktisch van aard.

E. Luikens

Om hun veroveringen op de Balkan te kunnen behouden besloten de verschillende sultans intussen aan hun soldaten grondgebied te geven in ruil voor een actieve grensverdediging. Deze islamitische soldaten namen uiteraard hun geloof en gezinnen mee, waardoor de inheemse christenen zich verdrongen voelden. Daarbij achtten verscheidenen het raadzaam over te gaan tot de Islam, ook al omdat in rechtszaken waar het ging om grondbezit en vermogen het christenen nagenoeg onmogelijk werd gemaakt een zaak van islamieten te winnen. In korte tijd islamiseerde daardoor de Balkan voor een deel en kwamen vooral de Serven en Bulgaren klem te zitten. Een bijkomend probleem was dat ze aanvankelijk zonder kerkelijk leider zaten, omdat ze eveneens niets moesten hebben van de patriarch van Constantinopel. Dit gold eveneens voor de Grieken die overigens hun zelfstandigheid herkregen na de Griekse vrijheidsoorlog (1828). Ze ontwikkelden een eigen Grieks-orthodoxe variant.

Rusland ten slotte, kende een ietwat eigen, zeg maar, nationalistische ontwikkeling. In de jaren dat Byzantium werd bedreigd, was de Russische orthodoxie ervan overtuigd dat dit Rijk en haar hoofdstad kreeg wat het verdiende, vanwege wat Russische metropolieten noemden, de ontrouw aan het ware aloude geloof. Beschouwde Constantinopel zich als de voortzetting van Rome, Moskou noemde zich na de val van de stad aan de Bosporus 'het derde Rome': een als gewijd op te vatten betiteling. Over deze benadering moeten wij westerlingen niet al te lichtvaardig denken, omdat het voor de Russisch orthodox-gelovige veelzeggend is en daarom alleen al veel kan verklaren van al de voorbije ontwikkelingen die zich in dit onmetelijk land hebben afgespeeld. Het land kende in de loop der eeuwen eveneens een richtingenstrijd. Telkens weer waren het met name de zeer behoudende monniken die meenden dat westerse invloeden hun orthodox geloof bedreigden. Maar evenzo vaak greep de boven alle Russen uitstijgende 'vadertje' tsaar (caesar) naar het middel van hervormingen, omdat, zo meende hij, Rusland anders teveel bij datzelfde westen achterliep.

Inmiddels had de tot patriarch 'benoemde' metropoliet van Moskou zich onvoorwaardelijk achter zijn vorst geschaard en beschouwde zichzelf daarbij als de enige ware leider van alle orthodox-gelovigen, vooral wanneer ze zich bedreigd voelden door katholieken en islamieten. De Russische steun werd zelfs politiek acuut toen in de loop van de 19de eeuw Servische, Kroatische en ook Bulgaarse orthodox-nationalisten voor hun onafhankelijkheid streden. Niet voor niets werd nadien de Balkan het 'kruitvat van Europa' genoemd; en dit tot op de dag van vandaag.

De theologische opleiding aan het Baptisten Seminarium

Door: Joop Brongers

Lokaal, internationaal en theologisch voluit baptist. Dat zijn de accenten die het Seminarium nieuwe stijl in het komend studiejaar zichtbaar wil maken. Deze drie accenten zijn het resultaat van het voor de toekomst vastgesteld beleid, naast de voortgang van de huidige drie leerwegen voor de opleiding tot voorganger.

Lokaal: kadertraining en cursussen
Samen met de andere taakvelden binnen de Unie, willen wij graag het plaatselijk gemeentewerk met kadertraining en cursussen ondersteunen. Een voorbeeld daarvan is de pastorale cursus over het omgaan met problemen in het huwelijk van gemeenteleden. Die cursus start op 5 oktober a.s. en duurt 6 zaterdagen. Inmiddels is die cursus volgeboekt.

Ook werken wij samen met de Baptisten Vrouwen Beweging (NBVB) in het verzorgen van hun kadertrainingen onder hun jaarthema "Zien en omzien". Gevorderde studenten van onze opleiding leveren daar hun bijdrage aan. Iets dergelijks gebeurt ook in samenwerking met onze Baptisten Jeugd Beweging (NBJB). Zij organiseren in de voorjaarsvakantie een bijbelstudie/kaderweek voor jonge beginnende jeugdleiders in gemeenten.

Mogelijkheden voor andere cursussen, bijvoorbeeld op het gebied van fondswerving en financieel beheer voor penningmeesters van gemeenten en muziek of op het gebied van zang voor muziekgroepen, voorzangers en dirigenten, onderzoeken we nog.

K.H. Walter

Het Internationaal Baptisten Theologisch Seminarium in Praag.

Internationaal: samenwerking met andere baptisten seminaria in Europa
Baptisten vormen een wereldwijde gemeenschap van miljoenen geloofsgenoten. Ook in Europa tref je ze in grote getallen aan. In Nederland zijn we de laatste twintig jaar niet zo actief betrokken geweest bij die internationale gemeenschap. Het Seminarium ook niet. Daar is verandering in gekomen. Dat kan ook haast niet anders met een nieuwe rector afkomstig van het Internationaal Baptisten Theologisch Seminarium (IBTS) in Praag. Dit voorjaar is een samenwerkingsplatform (CEBTS) tot stand gekomen. Daarin doen 18 seminaria als lid mee. Ons Seminarium ook. Verder doen twee instanties uit Canada en de Verenigde Staten als waarnemers mee.

Tijdens de eerste bijeenkomst in april dit jaar zijn o.a. de volgende afspraken gemaakt:

- het opzetten van een computernetwerk tussen de seminaria waarmee gewone gemeenteleden de toegang tot en de mogelijkheid van theologisch onderwijs kunnen krijgen via de computer thuis. Daar zijn in Oost-Europa via de IBTS te Praag al ervaringen mee opgedaan;
- het onderzoeken van de mogelijkheid en behoefte aan gespecialiseerde trainingen op het gebied van jeugdwerk of de opleiding van voorgangers met een speciale bediening op het gebied van zang en muziek (denk bijvoorbeeld aan de constructie zoals die nu in Arnhem-Centrum bestaat);
- het opzetten van studenten en docenten uitwisselingsprojecten en programma's.

Dit samenwerkingsverband beoogt ook kleine pas opgerichte seminaria te ondersteunen met deskundigheid en boeken. Een voorbeeld van zo'n initiatief is het Seminarium in Bosnië.

Theologisch voluit baptist
Ons Seminarium leidt studenten op in de theologische traditie van het baptisme in Nederland en daarbuiten. Die theologie is niet eenvoudig onder één noemer te duiden.

Kenmerken van onze opleiding zijn dat docenten en studenten vanuit hun persoonlijk geloof in Jezus Christus en het erkennen van de betrouwbaarheid van de Bijbel op academisch of HBO niveau met theologie bezig zijn. Daarmee bestaat er een sterke verwantschap met 'evangelicale' theologiebeoefening. Daarbij werken wij samen met diverse andere opleidingsinstituten in Nederland. Zo hebben wij een goede samenwerking met de Evangelisch Theologische Hogeschool in Veenendaal. Verder beijveren wij ons om op academisch niveau voor meer samenwerking in het versterken van evangelische theologie beoefening in Nederland. Vooralsnog een moeizame weg die volharding vraagt.

Belang betrokkenheid gemeenten
Om dit alles tot een succes en zegen voor de gemeenten te laten zijn, is de betrokkenheid van gemeenten van groot belang. Betrokkenheid in de vorm van voorbede voor studenten en docenten, belangstelling voor (bij)scholing en training van voorgangers en gemeentekader, deelname als deskundig docent in cursussen en trainingen en deelname in het bestuur van onze opleiding. Meer informatie gewenst? Neem contact op met het Seminarium 030-2284823 of bgg 030-2284494.

Drs. Joop G. Brongers is voorzitter van het Curatorium van ons Seminarium.

Opening Seminariumjaar

Graag nodigen wij u uit voor de openingsbijeenkomst van het nieuwe studiejaar van het Seminarium op zaterdag 14 september a.s. om 10.00 uur in de baptistenkerk te Apeldoorn. Tijdens deze bijeenkomst worden br. en zr. Erwich aan u voorgesteld en zal br. Erwich als nieuwe rector en docent praktische theologie aan ons Seminarium worden 'bevestigd'. Br. Erwich zal spreken over het thema 'Terug naar het hart: theologie voor een manier van leven' over het belang van de praktische theologie voor de gemeente.
Als u aanwezig wilt zijn, verzoeken wij u van te voren op te geven: Seminarium, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-228423.

'Van Praha naar Bosch en Duin'

Door: René Erwich

De verhuizing is achter de rug. Onze 'eigen' spullen zijn er weer! Na zes weken 'kamperen' op beton beginnen we ons weer een beetje Nederlander te voelen. Tussen een enkele laatste verhuisdoos en een stapel nog niet geopende post komen we de omgekeerde cultuurschok langzaam maar zeker te boven.

In het buitenland wonen en zeker in een postcommunistisch land leert je de verworvenheden van je vaderland wel enigszins relativeren. Het uitvallen van de elektriciteit bijvoorbeeld. Onmiddellijk nieuws in Nederland! Om je over op te winden. In Praag gebeurt het met grote regelmaat. Na een paar keer denk je 'ach...'. Wie er meer over wil weten is van harte welkom!

We hebben ons er erg op verheugd om de draad in Nederland weer op te pakken. Het internationale seminarium in Praag heeft veel voor ons betekend. Zo was er in dit internationale klimaat de voortdurende stimulans om je eigen denken en geloven aan te scherpen. Of het nu om de studentenkring ging, of om de aanwezige staf of gastdocenten, om zendelingen, conferentiegangers of sprekers op een ééndaags evenement, de kleurrijke variatie die het met zich meebracht heeft zo haar vormende invloed gehad!

Naast de ontwikkeling van het Seminarium en het doceren ben ik op een intensieve wijze betrokken geraakt bij het werk van de EBF, de Europese Baptisten Federatie. Het is inspirerend en bemoedigend dat elke Unie op haar eigen manier zoekt naar nieuwe wegen om het Evangelie uit te delen in haar eigen context. Wat gebeurt er veel! Wat zijn er veel zusters en broeders met grote toewijding aan het werk! Dit heeft mij keer op keer ontroerd, bij de Italiaanse Baptisten in Rome, bij de Finse Baptisten in Helsinki, de Engelse Baptisten in Didcot, de Oekraïense Baptisten in Kiev, de Lahu Baptisten in Chiang Mai, etc. Er zal zeker door mij, maar ook door anderen nog vaak op gehamerd worden dat we de internationale contacten en ontmoetingen opnieuw onder de aandacht moeten brengen en het is verheugend om te merken dat onze inbreng zeer gewaardeerd word.

Het was voor ons een geweldig voorrecht en een verrijking van ons leven om in deze setting te mogen werken. In mijn nieuwe functie als rector en docent praktische theologie aan het Seminarium hoop ik iets van deze ervaringen en zeker ook het netwerk aan contacten in te brengen. Recent gestarte samenwerkingsverbanden tussen de Europese seminaria zal dit ook zeker mogelijk maken. Tegelijkertijd ligt onze eerste prioriteit bij onze eigen opleiding.

Er moet hard gewerkt worden om de kloof tussen gemeente en opleiding te overbruggen. Eén van de zaken die ik hoog op mijn lijstje heb staan zijn de contacten met de gemeenten. Opleiding en gemeenten hebben elkaar nodig in de vervulling van hun specifieke taak. De één kan niet zonder de ander ook al wordt hier wel eens anders over gedacht. Veel zal geïnvesteerd moeten worden door gemeenten zelf in de begeleiding van jongeren. Missionaire gemeenten zijn ook gemeenten die jongeren die hiervoor gaven en kwaliteiten hebben attent maken op mogelijkheden om opgeleid te worden voor een specifieke vorm van dienstbetoon in o.a. de vorm van het voorgangerschap.

Het vertrouwen dat er nieuwe groei zal plaatsvinden in en van onze gemeenten leidt ook tot de noodzaak van een nieuwe oogst van leiders en toerusters! Als gemeenten en opleiding is er ook moed nodig om waar dit nodig is nieuwe wegen in te slaan. In het openingscollege van 14 september (van harte welkom, neem jongeren uit uw gemeente mee!) zal ik stilstaan bij het thema dat hier alles mee te maken heeft: 'Terug naar het hart: theologie voor een manier van leven'. Theologie bedrijven heeft nog altijd een nare klank of bijsmaak. Het is vooral voor intellectuelen en dus vaak ook te theoretisch en losgekoppeld van het 'echte' leven. Ja, dan verliezen we het al bij voorbaat, de kloof is er dan al direct. Je kunt zeggen dat veel theologen er ook geen goed aan gedaan hebben, maar dat is natuurlijk ook niet helemaal de waarheid.

Ik daag mensen graag uit op dit vlak want dit is mijn taak. Goede theorie is erg praktisch van aard. Of anders: in het hart van elke goede theologie vind je niet alleen een acceptabele theoretische visie, maar vooral een stuwende kijk op een manier van leven. Theologie dient een manier van leven. Welke? Die van de gemeente als volk van God. Die van jou en mij als gelovige thuis en op school of op het werk.

Op die manier van leven worden we als gemeente aangesproken door buitenstaanders, maar we willen ook zelf als leerlingen van Christus leven. In dat kader moeten voorgangers worden opgeleid, ze moeten leren om theorie en praktijk dicht bij elkaar te houden en niet tegen elkaar uit te spelen. De eisen die het Evangelie aan ons stelt moeten dicht naar de praktijk van het gemeentelijke leven worden vertaald terwijl tegelijkertijd de cultuur goed gelezen wordt. Dat vereist reflectie, gebed, bezinning, diepgaande studie.

Ik ben bezig al te veel te verklappen. Op 14 september volgt er meer. Wees welkom!

Dr. René Erwich is de nieuwe rector van ons Seminarium.

Archief De Christen

Column

Dit jaar hebben we het als gezin in de vakantie echt getroffen. Twee weken lang bijna onafgebroken mooi weer in een streek van Nederland waar we nog niet zo vaak zijn geweest. We zijn in Overloon neergestreken. Voor wie de kaart van Nederland niet direct zo helder voor de geest kan krijgen, Overloon ligt tegen de Limburgse grens aan maar nog net in Noord-Brabant. Op een dag dat het weer toch wat minder goed is besluiten we om er dan maar een winkeldag van te maken. We gaan naar Nijmegen en als je winkelen wel ziet zitten dan moet je toch echt Nijmegen een keertje aandoen. Er is gelukkig ook een evangelische boekhandel en het lukt me om daar twee cd´s voor de schappelijke prijs van 5 euro per stuk aan te schaffen.

Naast de evangelische boekhandel brengen we ook een bezoekje aan boekhandel de Slegte. Bij de Slegte kijk ik altijd even bij de afdeling 'theologie'. 't Is even zoeken maar als ik de betreffende hoek gevonden heb valt mijn oog op een boek met een sticker er op. Op die sticker staat een opvallende tekst: "Aan God doen – nu extra voordelig". Het is een boek over de Dode Zee-rollen. Het extra voordelige slaat natuurlijk op de prijs. Bij de Slegte ligt die prijs altijd een stuk lager. Ondanks het aanbod besluit ik om het boek niet te kopen. Ik besluit m'n voordeel te doen met een ander boek. Het wordt een boekje dat is samengesteld door ene Perle Besserman en de titel "Wijsheid uit de Joodse mystiek" heeft meegekregen. Het is onderverdeeld in verschillende thema's zoals liefde, naastenliefde, goed en kwaad, vertrouwen, zaken waar belangrijke joodse meesters en wijzen hun licht op laten schijnen. Doe je voordeel met het volgende voorbeeld:

Ik dacht in mijn jeugd, toen ik gloeide van de liefde voor God, dat ik de hele wereld tot God zou bekeren. Ik ontdekte al snel dat het meer dan voldoende zou zijn om de mensen die in mijn stad leefden, te bekeren, en ik probeerde het een lange tijd, maar slaagde er niet in. Ik realiseerde me toen dat mijn programma nog steeds te ambitieus was en ik richtte me op de mensen in mijn huishouden. Ook hen kon ik niet bekeren. Uiteindelijk drong het tot me door: ik moet aan mijzelf werken, zodat ik God werkelijk kan dienen. Ik bereikte echter zelfs dit niet.
Chayyim van Zans

Ds. Henk Wieringa

Praise-avond

Met medewerking van de Patchwork-Praiseband en Gert v.d. Vijver (mime en dans)

Zaterdag 5 oktober 2002
Aanvang: 19.30 uur
Sporthal Ter Apel
Heemker Akkerstraat 6
9561 KD Ter Apel

Volleybaltoernooi NBJB Gewest Groningen/Drenthe

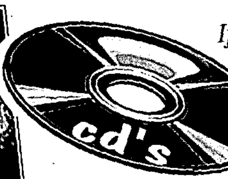
28 september 2002
Sportcentrum De Hullen, Roden
Voor: tussenjeugd, oudere jeugd en gemeenteteams
Je kunt je nog opgeven tot 15 september!
Meer info: www.nbjb.nl of ralfjohan @hotmail.com

Je hebt meer houvast aan God dan aan je beste vrienden.

If you say go

If You say "step out on the water" and they say it can't be done. We will fix our eyes on You and we will go.

Live opgenomen tijdens BLUER, de jongerenbijeenkomst van de North Metro Vineyard in Minneapolis (VS). De BLUER-band bestaat uit muzikanten en aanbiddingsleiders met een gemiddelde leeftijd van 24 jaar. Volgens producent Mark Miller is zowel de passie van deze CD als het hart van de aanbidders als volgt samen te vatten: eerlijk, oprecht, echt. Het CD-rom gedeelte bevat akoestische versies, tekst met akkoorden, tablatuur voor gitaar en bas, interviews en meer! De CD kost 18,50 Euro. Alvast er even naar luisteren? Surf naar www.vineyardmusic.com/iysg

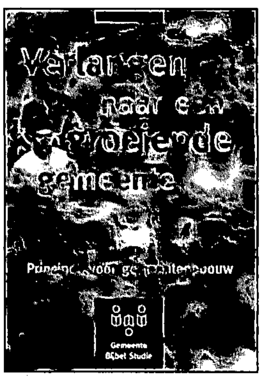
Samenstelling: Janna de Zwart

Unie en gemeentenieuws

Doopdiensten

Eindhoven 1: Rudie Landman; Nieuw Weerdinge 2: zr. C. Haan-Oudenampsen (65 jaar) en Peter Bruintjes (22 jaar).

Gemeente Bijbel Studie

De Stuurgroep Gemeente Bijbel Studie deelt u mee dat er onlangs een nieuw GBS-deel is verschenen. Het betreft deel 5 van de nieuwe GBS-serie met als thema: 'Verlangen naar een groeiende gemeente'. Hierin worden de principes voor gemeenteopbouw, ook wel de acht kwaliteitskenmerken (of groeikenmerken), van Christiaan A. Schwarz behandelt in de vorm van eigentijdse bijbelstudies. Dit deel is een bijzondere uitgave, omdat deze in samenwerking met de Stuurgroep Gemeente Opbouw (SGO) van onze Unie is uitgegeven. De volgende schrijvers hebben meegewerkt aan deze uitgave: dr. R. Erwich, drs. H.D. Huiting, drs. N. van der Leer, ds. P. Wijchers en dr. O.H. de Vries. De Stuurgroep Gemeente Bijbel Studie is verheugd u dit bijzondere nummer te kunnen aanbieden. Vanwege de te verwachten extra bestellingen is besloten om 2000 exemplaren te laten drukken. Veel gemeenten hebben inmiddels een abonnement afgesloten op de nieuwe GBS-serie en krijgen deze maand deel 5 automatisch toegezonden. Gemeenten die nog geen abonnement hebben afgesloten kunnen dit alsnog doen. Ook is er de mogelijkheid om deze uitgave los te bestellen voor Euro 5 (per exemplaar) via het Dienstencentrum van onze Unie (tel. 030-2284494).

Voor meer informatie en/of vragen kunt u terecht bij br. Theo de Zwart, voorzitter van de Redactie GBS (026-3271195).

Willow Creek Conferentie

Willow Creek Nederland organiseert op 18 en 19 november a.s. de conferentie 'Bouwen aan sterke en aanstekelijke kerken'. De conferentie wordt gehouden in Lelystad. Ook dit jaar is Bill Hybels, voorganger en oprichter van de Willow Creek Community Church, hoofdspreker.
In zes plenaire toespraken en zestien workshops zal op diverse wijzen worden ingegaan op de vraag: "Hoe zou uw kerk zijn als iedereen zijn door God gegeven gaven inzet met het verlangen anderen te bereiken met dé Boodschap?"
Naast Bill Hybels zullen ook Nancy Beach en ds. Teun van der Leer spreken. Ds. Van der Leer zal in zijn lezing aandacht besteden aan de opdracht die Christus aan zijn discipelen gaf om gelovigen te maken tot toegewijde volgelingen van Hem. In de workshops wordt o.m. gesproken over hoe de ideeën van Willow Creek te implementeren in traditionele kerken, hoe jongeren aan te spreken en hoe de vele gaven binnen een gemeente in te zetten.
Voor meer informatie kunt u bellen met Willow Creek Nederland: 035-6474707 of kijk op www.willowcreek.nl

Ds. C. de Jong veertig jaar predikant

In het voorjaar van 1957 meldde zich bij mij een jongeman. Hij had vernomen dat binnen afzienbare tijd het seminarie op 'De Vinkenhof' zou beginnen en hij wilde graag voorganger worden in de Unie van Baptisten Gemeenten. Hij had een HBS-diploma en dus geen kennis van Grieks en Latijn. Wij spraken af dat hij geregeld bij mij zou komen voor lessen in het Grieks. Daar voegde zich nog een tweede student bij en zo waren we al aan werk voordat het seminarie in september 1958 werd geopend.
Vier jaar duurde studie op het nieuwe seminarie toen. Samenwerking met de universiteit was er nog niet bij. De docenten waren, evenals de studenten, beginnelingen. Het waren avontuurlijke jaren. Maar met elkaar kwamen we er tenslotte wel uit en zo konden in 1962 de eerste eindexamens worden afgenomen. Kees de Jong ontving zijn diploma en verkreeg van de Commissie voor de Opleiding een beroepbaarstelling.
De snel groeiende gemeente in Emmen zocht een voorganger voor de post in Klazienaveen en Kees de Jong werd voor dat werk beroepen als voorganger van de gemeente Emmen en derhalve ook in zijn dienst bevestigd door ds. H. van der Werf, toen voorganger in Emmen. Het waren geen gemakkelijke jaren want de afstand in beleving tussen de veenkoloniale gemeenteleden en de jongeman uit Doorn was groot.
In 1969 legde br. de Jong zijn werk als voorganger neer en nam een functie als pastoraal-sociaal werker aan in Zutphen. Maar vijf jaren later keerde hij terug naar het predikantschap, nu als pastor in het grote instituut Noorderhaven in Den Helder. Daar ontwikkelde hij zich verder als pastor voor geestelijk gehandicapten. In 1981 keerde hij terug naar het werk in de Baptisten gemeenschap en werd geestelijk verzorger in Tabitha in Amsterdam, met name op het terrein van de psycho-geriatrie. Daar werkte hij tot zijn emeritaat in 1994, maar nog vele jaren daarna kwam hij naar Tabitha als gastspreker.
In 1995 verhuisden br. en zr. de Jong naar Veenendaal waar ze nog steeds wonen. Als lid van die gemeente verricht hij nog steeds een pastorale taak als oudste en doet catechese voor verstandelijk gehandicapten, leidt een bidstondgroep en een bijbelkring en is beschikbaar voor bijzondere pastorale taken in en rondom die gemeente, vooral wanneer het gaat om mensen met dezelfde problemen als hij in zijn werk in Den Helder en Amsterdam tegenkwam. Hij stelt zijn niet geringe ervaring en kennis graag ter beschikking in de gemeente. Pastor in ruste en daarom pastor in actie.

J. Reiling

Welkom op de JAV van 2002

Door: Hans Baas

De Baptistengemeente Utrecht-Silo vindt het leuk om dit jaar de JAV (Jongeren Algemene Vergadering) te mogen organiseren en er wordt nu al hard gewerkt om dit een geslaagd weekend te maken. Het wordt een gezellig druk weekend met de vaste ingrediënten die bij een JAV horen en natuurlijk de uitgelezen kans voor iedereen die komt om kennis te maken met een stukje van de stad Utrecht en de gemeente Silo. Natuurlijk is het voor een hoop bezoekers uiteraard ook weer een moment van ontmoeten van oude bekenden en tot dan toe onbekenden.

Utrecht is zoals de meeste van u waarschijnlijk weten een stad met een rijke geschiedenis ook kerkelijk gezien, het is niet voor niets de 'Domstad'. In de vroege Middeleeuwen speelde Utrecht een belangrijke rol in het geestelijk leven van kerkelijk Nederland. De baptistengemeente Silo heeft niet zo'n lange geschiedenis die terug gaat tot de Middeleeuwen. De kerk echter is wel een gebouw met geschiedenis. De fundamenten stammen uit de 13^{e} eeuw en het gebouw werd als schuilkerk gebruikt in de 17^{e} eeuw, daarna werd in 1840 de kerk aan Willebrordus gewijd. In 1877 kreeg de kerk een tijd lang de bestemming als openbaar verkoop gebouw en in 1910 wordt het gebouw gekocht door de vereniging voor de Stadszending voor evangelisatie doeleinden en krijgt de kerk de naam Silo. In 1956 wanneer het al als Baptistenkerk in gebruik is genomen is er een felle brand en een groot gedeelte van het gebouw wordt verwoest Eind 1957 wordt het weer na restauratie in gebruik genomen. En anno 2002 mogen we de jeugd uit baptist Nederland, drie dagen, verwelkomen in Utrecht in het hartje van Utrecht. Silo is een gemeente met niet zo'n grote jeugdgroep. De jeugd komt op de eerste en derde zondag bij elkaar om na de dienst elkaar te ontmoeten en met elkaar 'iets' te doen. Silo is een regio gemeente en dat maakt het wel eens lastig om elkaar op andere momenten te zien. Naast de zondagen hebben we ook af en toe op andere dagen programma en we gaan jaarlijks met z'n allen een weekendje uit. Als jeugd is dit een leuke kans om, door het organiseren van de JAV, jeugd uit heel baptist Nederland te ontmoeten en kennis te maken met jeugdleden uit andere gemeenten.

Het programma van de JAV bevat dit jaar weer een aantal vertrouwde elementen uiteraard de vergadergedeeltes, op zaterdag, waarin de jeugd kennis maakt met zaken die ook op de 'grote' AV besproken worden om zo kennis te maken met het Uniewerk. Daarnaast is het een vaste gewoonte om op de zaterdagavond een volleybaltoernooi te organiseren waar de deelnemers van de JAV elkaar op het sportieve vlak kunnen bestrijden. Op vrijdagavond beginnen we, na elkaar welkom te hebben geheten, met een mini-concert van de band Babo.

De band is opgericht in februari 1991 in Amersfoort door Gerco Mons en Oscar Pathuis. Voor de naam Babo werd gekozen, omdat de letters lekker bekken. Een betekenis heeft het woord in eerste instantie niet. Later blijkt Babo in het Servo-Kroatisch 'vadertje' te betekenen en 'kameraad' in het Koerdisch. Verder is het een plaats in Irian Jaya, het voormalige Nederlands Nieuw Guinea. Het zelfgeschreven repertoire loopt uiteen van ballads via reli-pop en polka tot hip hop en hardcore, wat de stijl van Babo tot een ondefinieerbare maakt. Vast staat wel dat Babo een pure feestband is.

In 2001 is Babo voor de derde keer de studio ingedoken om de CD *'A lonely Babo's Ocean of Dreams'* op te nemen. Geïnspireerd door de muziek en teksten van de Amerikaanse rockband The Violet Burning heeft Gerco Mons acht nummers geschreven voor deze CD. Babo is:
Alexander Bijl, gitaar (Utrecht),
Marcel Mons, bas (Arnhem), Erik Hendriksen, drums (Arnhem), Gibi Rafaël, saxofoon/gitaren (Arnhem),
Gerco Mons, zang/gitaar (Doetinchem).

Al met al belooft het weer een hele happening te worden en we hopen veel jeugd uit heel Nederland te mogen verwelkomen op de 18^{e} JAV, op 11, 12 en 13 oktober in Utrecht.

Br. Hans Baas is lid van de Baptistengemeente Utrecht-Silo en maakt deel uit van de voorbereidingscommissie Jongeren Algemene Vergadering 2002.

Babo

JAV Info

Wanneer en waar?

11, 12 en 13 oktober in Utrecht-Silo, Herenstraat 34-36 in Utrecht

Programma

Vrijdag 11 oktober:

19.00 uur	inschrijving
20.00 uur	openingsbijeenkomst met Babo
22.00 uur	sluiting, voorstellen gastgezinnen

Zaterdag 12 oktober:

08.30 uur	inschrijving
09.00 uur	dagopening
09.15 uur	1e vergaderblok
10.30 uur	koffie
11.00 uur	2e vergaderblok
12.00 uur	lunch
13.00 uur	3e vergaderblok
14.00 uur	oefenen JAV-koor/'vrije' middag
17.15 uur	warme maaltijd
18.30 uur	vertrek volleybal
19.00 uur	volleybaltoernooi
22.30 uur	sluiting

Zondag 13 oktober:

10.00 uur	dienst
12.00 uur	koffie/lunch
13.30 uur	evaluatie en afsluiting

Kosten

Meld je je voor 15 september aan dan betaal je 25 Euro, daarna 35 Euro.

Meer info

Jeugdburo NBJB, tel. 0592-501657, e-mail: info@nbjb.nl, website: www.nbjb.nl

Utrecht-Silo

Meer weten over de gastgemeente van de JAV? Surf naar www.baptisten.nl

Volleybaltoernooi

Ook dit jaar weer het fameuze JAV volleybaltoernooi. Je kunt meedoen met een eigen team (dit spreek je van tevoren af) of je wordt ingedeeld. Dus ken je geen zes mensen om een team mee te vormen: geen probleem. Geef je toch op en maak al volleyballend nieuwe vrienden.

Foto's op deze pagina: Nathan Stukker

Het Dienstencentrum (1)

Door: Gert Vernhout

Er is al veel geschreven en gepraat over de nieuwe organisatie. Maar hoe ziet die nieuwe organisatie er nu uit? En hoe gaat het nu verder met de permanente commissies? En misschien nog wel belangrijker: waarom doen we het allemaal? Wat willen we bereiken? Dit eerste artikel over het dienstencentrum schetst de contouren van de nieuwe organisatie. Maar belangrijker nog dan de vorm is de onderliggende drijfveer. Daarom eerst een stukje over visie, missie en doel.

Visie, missie en doel

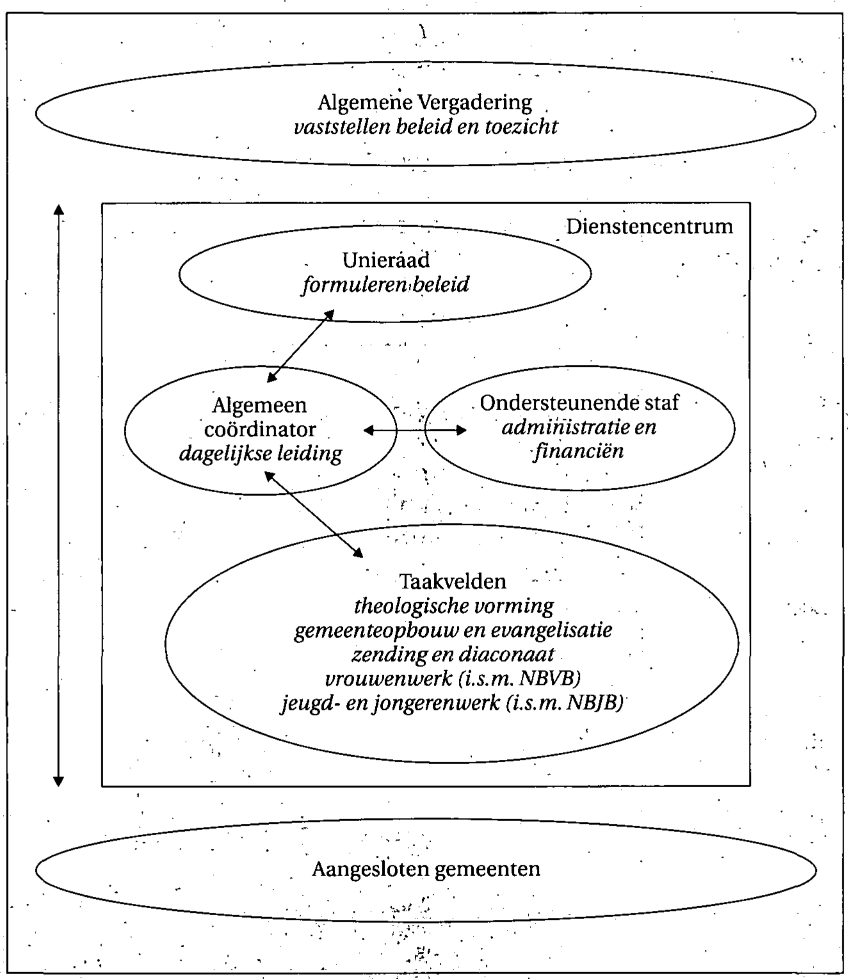
Velen verlangen ernaar dat de plaatselijke gemeente een levende geloofsgemeenschap wordt met een duidelijke uitstraling naar de omgeving. Wij denken dat hiervoor Jezus Christus en het Evangelie van verzoening door dood en opstanding centraal moeten staan. Samen werken aan de opdracht om volgelingen van Jezus te maken (Matteüs 28 vers 19 en 20). Vanuit deze visie zijn drie speerpunten te noemen:

- dienst aan de Heer
- zorg voor elkaar
- betrokkenheid op de wereld.

Het Dienstencentrum wil de gemeenten hierbij behulpzaam zijn. Door een ondersteunende en inhoudelijke service organisatie te zijn waarop gemeenten en individuen een beroep kunnen doen: kennis, advies, materiaal, cursussen, training en toerusting. Wij denken hierbij aan alle facetten van het gemeente-zijn: apostolaat, pastoraat, diaconaat en eenheid. Over deze gebieden schrijf ik later meer.

Organisatie

Het Dienstencentrum functioneert tussen de Algemene Vergadering en de bij de unie aangesloten gemeenten. Globaal ziet de organisatie er als volgt uit:

Permanente commissies

Formeel zijn de permanente commissies (PC's) opgeheven per 25 mei 2002. Maar in de praktijk kan dat natuurlijk niet. Immers, het werk moet voortgaan en de nieuwe organisatie is nog niet ingericht. Wat gaat er met de PC's gebeuren? Voor zover de PC zich bezighield met het formuleren van beleid, is deze taak overgedragen aan de Unieraad. In de Unieraad zit voor elk taakveld een portefeuillehouder en een tweede man of vrouw die het beleid uitstippelen voor de komende jaren. Uiteraard wordt dit gebaseerd op één of andere vorm van behoefteninventarisatie binnen de plaatselijke gemeenten en in samenwerking met de medewerkers in de taakvelden.

Het uitvoerende deel van de PC gaat over in een taakveld. Voor de meeste PC's is wel duidelijk in welk taakveld de activiteiten worden ondergebracht. Zo zal het werk van de Unie Zendings Commissie (UZC) terechtkomen in het taakveld Zending en Diaconaat. Daarbij zal waar mogelijk gebruik gemaakt worden van de kennis en ervaring van de betreffende PC. Daarnaast zal samen met de gemeenten actief worden gezocht naar 'nieuwe' medewerkers voor zo'n taakveld. We hopen zo te groeien naar een mix van nieuw en oud die een goede afspiegeling is van het veelkleurige baptisten landschap in Nederland.

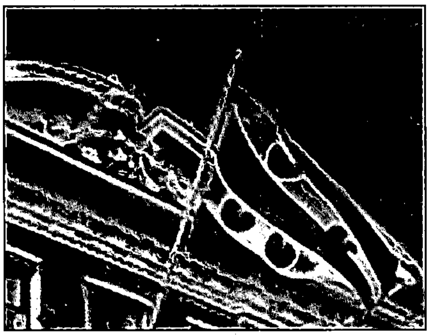
En nu verder

Boven aan dit artikel staat 'Dienstencentrum (1)'. Dit houdt tevens de belofte in dat er een vervolg op komt. Hierbij mag je denken aan de samenstelling van de unieraad (wie is waarvoor verantwoordelijk), ontwikkelingen op en rond 'De Vinkenhof', de verdere invulling van de taakvelden en de positie en rol van aan de Unie verwante organisaties (zoals Seminariumraad, NBVB en NBJB).

Gert Vernhout is Algemeen Coördinator binnen onze Uniegemeenschap.

Algemene Vergadering 2002 in Sneek

Welkom in Sneek

Routebeschrijving

U volgt de rondweg Sneek (N7/E22). Bij de afslag Lemmer of de afslag IJlst gaat u Sneek in. U volgt de AV-bordjes tot het parkeerterrein Veemarkt (t.o. afslag IJlst) of het parkeerterrein Boschplein (t.o. afslag Lemmer). Vanaf het parkeerterrein volgt u te voet de AV-bordjes naar de Zuiderkerk aan de Bockemakade. Langparkeren binnen de grachtengordel is niet toegestaan. Bent u slecht ter been dan adviseren wij u het parkeerterrein Boschplein. Alle overige gasten verzoeken wij zoveel mogelijk gebruik te maken van het Veemarkt-terrein.
Komt u met het openbaar vervoer dan is de Zuiderkerk ongeveer 15 minuten lopen van het centraal station.

De Algemene Vergadering wordt gehouden van woensdag 16 t/m vrijdag 18 oktober en zal, evenals in 1981, plaatsvinden in de Gereformeerde Zuiderkerk, Rienck Bockemakade 7 in Sneek. Het kerkgebouw bevindt zich vlakbij onze beroemde Waterpoort en is zowel per auto als met het openbaar vervoer gemakkelijk bereikbaar. Tevens bevindt deze kerk zich op loopafstand van ons eigen kerkgebouw. Tijdens de Algemene Vergadering zal er gelegenheid zijn in onze eigen kerk de in 2000 geheel gerenoveerde kerkzaal te bezichtigen.
Behalve als afgevaardigde bent u ook als gast van harte welkom op de Algemene Vergadering. De deelnemerskosten bedragen 34,50 Euro. Voor gasten die slechts een deel van de Algemene Vergadering meemaken zijn ter plekke diner- en lunchbonnen te koop voor resp. 15 Euro en 3,50 Euro. Mocht u nog vragen hebben over de Algemene Vergadering dan kunt u contact opnemen met de voorzitter van de regelingscommissie br. Jaap Stienstra (tel. 0515-417523) of met de secretaris zr. Saskia Stellinga (tel. 0515-559479).

Programma

Woensdag 16 oktober:
18.00 uur aanmelding en registratie
19.30 uur openingsbijeenkomst (tot 21.00 uur)

Donderdag 17 oktober:
08.00 uur aanmelding en registratie
08.30 uur dagopening en start vergadering
12.30 uur lunch-pauze
13.30 uur conferentiemiddag (tot 17.00 uur)
17.30 uur diner
19.30 uur viering van het avondmaal (tot 21.00 uur)

Vrijdag 18 oktober:
08.30 uur dagopening en vervolg vergadering
12.30 uur lunch-pauze
13.30 uur vervolg vergadering
15.30 uur afsluiting Algemene Vergadering 2002

H.D. Huiting

Gebouw gemeente Sneek.

Agenda Algemene Vergadering 2002 te Sneek

Woensdag 16 oktober 2002

Avondprogramma .... 18.00 ± 21.00
Openingsbijeenkomst

Donderdag 17 oktober 2002

Ochtendprogramma 08.00 12.30
1. Dagopening[1]
2. Jaarverslagen
   - Unie
   - Financiële Commissie van de Unie
   - Commissie voor de opleiding
   - Redactiecommissie *De Christen*
   - Evangelisatiecommissie van de Unie
   - Unie Zendings Commissie
   - Unie Bouw Stichting
   - Pensioen- en Invaliditeitsfonds
   - Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging
3. Financiële Verantwoording (resultatenrekeningen over 2001 en balansen per 31 december 2001)
   - Beantwoorden van vragen (zie toelichting)
   - Vaststellen Financiële stukken 2001

Middagprogramma 13.30 17.00
Conferentiemiddag

Avondprogramma 17.30 21.00
Diner
Viering Avondmaal

Vrijdag 18 oktober 2002

Ochtendprogramma 8.30 12.30
4. Dagopening
5. Begroting 2003

Middagprogramma 13.30 15.30
6. Benoeming twee leden unieraad
7. Verkiezingen (één lid FCU, vijf leden redactiecommissie *De Christen*)
8. Reorganisatie (statuten en werkordes)
9. Notitie met betrekking tot reglement inzake voorgangers
10. Rapport m.b.t. de toekomst van het Pensioen- en Invaliditeitsfonds
11. Rondvraag

Afsluiting

1. Inclusief de benoeming van twee leden van de notulencommissie, opneming van de presentielijst en mededelingen.

Toelichting bij agendapunt 7 (Verkiezingen):

a. Verkiezing van één lid van de Financiële Commissie van de Unie.
Aftredend en herkiesbaar: br. J.A. Minke, Groningen.
b. Verkiezing van vijf leden van de Redactiecommissie van *De Christen.*
Aftredend en herkiesbaar: br. J.H. Hofman, Groningen, zr. M.J. Oegema-Tolsma, Kampen, br. S. Prost, Hoogeveen, br. H.W. Wieringa, Hoogezand.

Archief De Christen

Ds. Oeds Blok (links) bij het ontvangen van zijn Seminariumdiploma vier jaar geleden.

Aftredend en niet herkiesbaar: br. E. Luikens, Apeldoorn

Toelichting bij agendapunt 8 (Reorganisatie):
Op 25 mei jl. zijn de statuten en het huishoudelijk reglement van het Dienstencentrum vastgesteld. De statuten en het huishoudelijk reglement worden ter informatie in het AV boek 2002 opgenomen. In verband met de beperkte tijd is er 25 mei jl. op de Bijzondere Algemene Vergadering voor gekozen de werkorde door te schuiven naar de AV in oktober. Momenteel wordt er nog een laatste keer naar de teksten gekeken. De werkorde wordt vervolgens in het AV boek opgenomen ter vaststelling op de AV.

Toelichting bij agendapunt 9 (notitie m.b.t. RIV):
Bij het verstrijken van de deadline voor deze AV-special wordt de laatste hand gelegd aan een discussienotitie. In deze notitie wordt een richting geformuleerd voor een nieuw reglement inzake voorgangers. Het is de bedoeling deze notitie voor te leggen aan het veld en de gemeenten. Na verwerking van eventuele op- en aanmerkingen wordt de notitie ter discussie in de AV gebracht.

Toelichting bij agendapunt 10 (rapport m.b.t. toekomst PIF):
Er is door een externe partij een rapport opgesteld over de toekomst van het PIF. Het rapport wordt in september besproken met de deelnemers en gepensioneerden. Het is de bedoeling het rapport en een begeleidende brief van het PIF met de AV stukken aan de gemeenten te verzenden. Een definitief standpunt van het PIF volgt na de bijeenkomst in september. Hierover worden de gemeenten zo spoedig mogelijk geïnformeerd.

Voor zover wij (Unieraad en AC) weten, zijn er geen andere zaken in de sfeer van voorstellen, discussienota's etc. die wij op de AV 2002 moeten bespreken. Mocht u van mening zijn dat er door ons zaken over het hoofd worden gezien, dan verzoeken wij u contact op te nemen met het Uniebureau en dit kenbaar te maken.

Mede namens de Unieraad,

Gert Vernhout, Algemeen Coördinator

Jaarverslag van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland over 2001

Inleiding

Het jaar 2001 was in meer dan één opzicht bijzonder voor onze Uniegemeenschap. De gebeurtenis die het meest opvalt is echter wel de Buitengewone Algemene Vergadering waarin de plannen voor de nieuwe structuur van onze Unieorganisatie met veel enthousiasme werden vastgesteld. Daarmee is de eerste formele stap op weg naar die nieuwe organisatie gezet. Op het moment van het schrijven van dit jaarverslag weten we dat ook de tweede formele stap is gezet. Daarmee is die nieuwe organisatie een feit geworden!
Veel van de werkzaamheden van de Commissie der Unie stonden gedurende het hele jaar 2001 in het teken van die reorganisatie. Het gezegde dat 'de laatste loodjes het zwaarst wegen' is ook hier wel van toepassing gebleken. Gelukkig hebben – zoals steeds – de vele vrijwilligers zich op voortreffelijke wijze van hun taak gekweten. Zij deden dat in de wetenschap dat zij niet voor zichzelf bezig waren, maar voor onze Heer, tot eer van zijn naam en tot uitbreiding van zijn koninkrijk.
Omdat dit de drijfveer van ons allen is, kon steeds weer met enthousiasme gewerkt worden. En dat zelfs wanneer er sprake was van zaken die tot verdriet stemden, zoals wanneer gemeenten de hulp van de Unie Commissie inriepen in verband met op gemeentelijk niveau heersende problemen.
In dit jaarverslag vindt u veel van het werk van de Unie Commissie terug. We leggen daarover op deze manier verantwoording aan u af. U zult ook veel van het werk dat is gedaan niet in dit jaarverslag terugvinden. In de eerste plaats omdat het gewoon teveel om op te noemen is en in een aantal gevallen ook omdat het achter de schermen – waar het gebeurde – moet blijven.
Als Commissie der Unie kunnen we terugzien op een goed jaar; we zijn dankbaar voor al het werk dat door zeer velen ten dienste van onze Uniegemeenschap is gedaan.

1. Commissie der Unie

1.1 Samenstelling
Per 1 januari 2001 was de samenstelling van de Commissie der Unie als volgt:

Dagelijks Bestuur

Voorzitter	br. J. de Boer, Leeuwarden
Vice-voorzitter	br. M. Baas, Elst
Algemeen-adjunct	br. A. Niessink, Vaassen
Leden	br. A.A. Fietje, Eindhoven
	br. F. Rogaar, Zwolle

Overige leden
zr. L. Moraal-Bolman
br. M. Vos, Vroomshoop
br. J.C. van Wier, Ede
br. K.M. Gerritsen, Sneek (ECU)
br. S. Edens, Krommenie (UZC)
br. A. de Vries, Hengelo (CvdO)
zr. D. Lindeman-Kolbe, Westervoort (NBVB)
vacature (NBJB)

Op de Algemene Vergadering 2001 te Hengelo was br. A. de Vries aftredend en niet herkiesbaar, omdat hij in de CvdO aftredend was. Tevens waren reglementair aftredend en herkiesbaar, de brs. A.A. Fietje en M. Vos. Zij werden herkozen. In de plaats van br. de Vries werd br. P.M. v.d. Dussen gekozen. In verband met het ziek zijn van br. Gerritsen, werd in de loop van het verslagjaar, br. F. Kooistra waarnemend vertegenwoordiger van de ECU.
Aan het einde van het verslagjaar was de samenstelling van de Commissie der Unie als volgt:

Dagelijks Bestuur

Voorzitter	br. J. de Boer, Leeuwarden
Vice-voorzitter	br. M. Baas, Elst
Algemeen-adjunct	br. A. Niessink, Vaassen
Leden	br. A.A. Fietje, Eindhoven
	br. F. Rogaar, Zwolle

Overige leden
zr. L. Moraal-Bolman, Groningen
br. M. Vos, Vroomshoop
br. J.C. van Wier, Ede
br. F. Kooistra, Almere (ECU)
br. S. Edens, Krommenie (UZC)
br. P.M. van der Dussen, Veenendaal (CvdO)
zr. D. Lindeman-Kolbe, Westervoort (NBVB)
vacature (NBJB)

1.2 Vergaderingen
In het verslagjaar vergaderde het Dagelijks Bestuur 8 keer en de commissie 7 keer. Deze vergaderingen waren als volgt over het jaar verdeeld:

8 jan	Dagelijks Bestuur
29 jan	commissie
26 feb	Dagelijks Bestuur
19 mrt	commissie
9 apr	Dagelijks Bestuur
7 mei	commissie
28 mei	Dagelijks Bestuur
18 juni	commissie
2 juli	Dagelijks Bestuur
10 sept	Dagelijks Bestuur
24 sept	commissie
8 okt	Dagelijks Bestuur
26 okt	commissie
12 nov	Dagelijks Bestuur
26 nov	commissie

Ook tijdens dit verslagjaar werd door het Dagelijks Bestuur en de Commissie der Unie gesproken met personen en vertegenwoordigers van takken van arbeid binnen onze Unie en daarbuiten, waarbij onder meer de volgende punten aan de orde kwamen:

19 mrt	had de Commissie der Unie een gesprek met de Stuurgroep Gemeente Opbouw over hun werkplan, de plaats in de organisatie en de opbouwwerkers.
9 apr	had het Dagelijks Bestuur een ontmoeting met afgevaardigden van het bureau MDO van de SOW-kerken om te bezien hoe we elkaar van dienst kunnen zijn m.n. waar het gaat om dienstverlening binnen en buiten onze grenzen.
28 mei	had het Dagelijks Bestuur een gesprek met br. H. Bijleveld over de buitengewone zitting van de AV op 9 juni 2001. Vervolgens een gesprek met br. P. Wijchers over gemeenteopbouw.
10 sept	was er één gesprek tussen het Dagelijks Bestuur en de Zangbundel Commissie. Later op die dag volgde een gesprek met de reorganisatiecommissie.
8 okt	had een delegatie van de NBJB een gesprek met het Dagelijks Bestuur. Br. H. Bijleveld kwam voor een gesprek i.v.m. de AV 2001 en over de ontwikkelingen t.a.v. de gemeenteopbouwwerkers kwam br. P. Wijchers langs voor een gesprek. Ook kwam op deze vergaderdag een delegatie van het Landelijk Convent van voorgangers voor een gedachtewisseling langs.
12 nov	had het dagelijks bestuur een ontmoeting met een delegatie van de Ghanese Baptisten Gemeente te Amsterdam Zuid-Oost.

1.3 Representatie
De Commissie was via één of meerdere van haar leden vertegenwoordigd bij:

de jaarlijkse ontmoetingsdag van de Broederschap van Baptistengemeenten in Nederland;
de extra bondsvergadering van de Bond van Vrije Evangelische Gemeenten;
de bevestigings-en intrededienst van br. E. van Duyl als voorganger van de gemeente te Harlingen;
de bevestigings-en intrededienst van br. W.H.G. Pflaum als voorganger van de gemeente te Nieuw Weerdinge;
de bevestigings-en intrededienst van br. P. Jager als voorganger van de gemeente te Hengelo 't Venster;
de intrededienst van br. H.L. Witmer als voorganger van de gemeente te Westerhaar;
de Bond van Friese Baptisten Gemeenten voor haar gewestelijke vergadering voor AV-zaken;
de Jongeren AV van de NBJB te Almelo;
de dienst t.g.v. het 25-jarig ambtsjubileum van br. P. Wijchers;
de intrededienst van br. C. Hanemaaijer als voorganger van de gemeente te Muntendam;
de intrededienst van br. D.M. Stichter als voorganger van de gemeente te Leiden;
de Stichting Holland-Moldava voor de jaarlijkse Moldaviëdag;
de receptie t.g.v. het 25-jarig dienstverband van de heer drs. R. Koobs, voorzitter van de Raad van Bestuur van de Stichting Tabitha Amsterdam.

2. Subcommissies
Onder verantwoordelijkheid van de Commissie der Unie werkten de volgende subcommissies:
Adviescollege inzake beroepingswerk
- Landelijke Ontmoetingsdag Commissie
- Management Team van *De Christen*.

- Radio- en Televisie Commissie
- Stuurgroep Gemeente Bijbel School
- Stuurgroep Gemeente Opbouw
- Werkgroep Alleenstaanden
- Zangbundel Commissie

2.1 Adviescollege inzake beroepingswerk
Het adviescollege, dat bestond uit de brs. H. Bijleveld en W. Hessels, vergaderde niet in 2001. Er is geen enkel contact geweest met een gemeente.

2.2 Landelijke Ontmoetingsdag Commissie
De samenstelling van de commissie (L.O.C.) was als volgt:

Voorzitter	br. M. Baas
Secretaris	zr. M. Kanis-v.d. Werf
Penningmeester	br. P. Prijt
Leden	br. A. de Vries
	br. S. Edens
	zr. K. Zoer-Drenth
Adviseur	br. G. Klein
Namens de NBJB	br. N. Wever
Voorzitter v.d. Plaatselijke L.O.C.	br. J. Weishaupt
Voorzitter v.d. Kinder L.O.C.	br. J. Otter

Algemeen
De Landelijke Ontmoetingsdag Commissie vergaderde in het verslagjaar 4 keer op de "Vinkenhof" en wel op 24 januari, 13 maart, 1 mei en 7 juni. Op 19 april vond een technisch werkbezoek plaats op lokatie te Zwolle.

De organisatie
De gemeente Apeldoorn verzorgde de organisatie in Zwolle, Vroomshoop tekende voor het kinderprogramma. De mensen van de Zendtijd voor de Kerken maakten opnames op Cyprus, waren betrokken bij de opbouw van licht en geluid op 18 mei, maakten opnames van de dag en verzorgden de dienst op TV. Hun vertegenwoordiger br. G. Bril was bij de voorbereiding betrokken en bezocht enkele vergaderingen van de LOC.

Thema
Het thema op 19 mei was: "Leven uit water en Geest".
Br. A. de Vries schreef er een bibliodrama voor, dat hij samen met br. M. Baas op Cyprus speelde. Het was een indrukwekkende gebeurtenis die zowel in de zaal alsook op TV goed overkwam.
Het logo, de poster en de omslag van het programma-boekje lieten dit thema duidelijk uitkomen.
Waarvoor nogmaals dank aan de brs. P.W.M. Egberts en P. Wijntje.

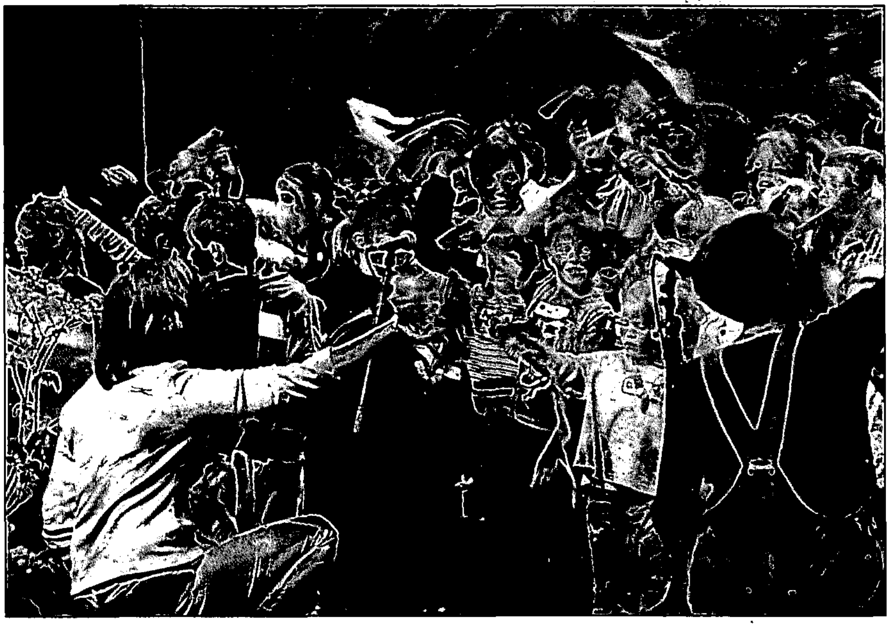
Medewerking
Muzikale medewerking was er van Barbara Lok, Benediction, het Jaffo Gate Quartet, André Bijleveld en band en de koren van het IJsselgewest. Ben Ketting verzorgde het ochtendprogramma voor de kinderen.

Ontmoetingsdag
Uiteindelijk is het een goede dag geworden op 19 mei 2001 in de WRZV-hallen te Zwolle. Hoewel het aantal bezoekers enigszins tegenviel, hebben degenen die er waren genoten. De broeders van de P.L.O.C. uit Apeldoorn hebben goed werk verricht en ook de vertegenwoordigers van de K.L.O.C. uit Vroomshoop. De kinderen vonden hun bijdrage prachtig! Ook de clinic met br. André Bijleveld viel erg in de smaak. Het enige wat we hierover hoorden was dat de tijd te kort was. De collecte was bestemd voor de Wilde Ganzen. Zij vlogen voor een school in Freetown, Sierra Leone. Een school voor kinderen uit de sloppenwijken en vluchtelingenkinderen. De Wilde Ganzen verdubbelde onze giften. Helaas liep het mis met de bijdrage van de jeugd aan het programma en ook de kinderen waren in de TV-uitzending niet te zien.

Evaluatie
In de evaluatie kwam naar voren dat er in elk geval vroegtijdig gemeenten bereid moeten zijn om met de commissie aan het werk te gaan in de P.L.O.C. en de K.L.O.C., maar ook voor het organiseren van de crèche. Bovendien zal er eerder begonnen moeten worden met de promotie. Maar daaraan voorafgaand zal er goed nagedacht moeten worden, en wellicht gepeild moeten worden of wij als broeders en zusters elkaar nog wel willen ontmoeten op een Landelijke Ontmoetingsdag.
De kosten die eraan verbonden zijn liegen er niet om en zonder bijdrage van de ZvK zijn die niet meer op te brengen.
Hoewel de commissie met plezier heeft gewerkt, zullen deze overwegingen meegenomen moeten worden voor een volgende keer.
"Leven uit water en Geest". De reacties op de T.V. uitzending waren positief. Wat doen wij ermee?

2.3 Management team *De Christen*
Het Management Team vergaderde in het verslagjaar tweemaal. Met bureauredacteur zr. J. de Zwart-Schmaal besprak het Management Team – bestaande uit de broeders A. Niessink en J. de Boer – onder meer de inhoud en de promotiemogelijkheden van *De Christen*. In het verslagjaar werd het plan geboren een enquête onder lezers en potentiële abonnees te houden. Daartoe werd aan de gemeenten gevraagd adressen van gemeenteleden en vrienden ter beschikking te stellen. Slechts een deel van de gemeenten voldeed aan dit verzoek. De enquête heeft ondanks deze geringe respons toch plaatsgevonden.

2.4 Radio- en Televisie Commissie
We mochten ons ook dit jaar weer verheugen over de ons geschonken

Y. Postma

Het optreden van de kinderen tijdens de Landelijke Ontmoetingsdag 2001.

mogelijkheden om ook via de ether het evangelie van de opgestane Heer door te geven en om zo ook binnen ons omroepbestel vanuit de kerken acte de présence te geven. Er kwam zelfs wat extra zendtijd waardoor we 1 uur extra radiozendtijd kregen!

We zijn blij met die unieke plaats die de kerken binnen het bestel innemen waarbij het telkens en wellicht in toenemende mate een ook creatieve uitdaging is om kerkdiensten ook op een goede manier door de radio-microfoons en tv-camera's te laten registeren. De expertise die de deskundigen van de ZvK (Zendtijd voor de Kerken) daarbij aanreiken in voorbesprekingen en trainingsdagen dragen vaak niet alleen vrucht op het moment van de uitzending, maar prikkelen ook nogal eens gemeenten en voorgangers in het voortdurende proces om de boodschap van het evangelie telkens zo goed mogelijk te communiceren in onze tijd. Mooi om te zien is daarbij dat door de verschillende bij de ZvK aangesloten kerken zeer gevarieerde vormen van liturgie (en liturgische elementen) gehanteerd worden. Hoewel de 'spanningsboog' van de gemiddelde moderne kijker en luisteraar om te luisteren naar de preek steeds korter lijkt te worden, staan we voor de uitdaging toch dat Woord van de levende God die oproept tot bekering te laten klinken, zoals Paulus op de Areopagus midden tussen alle idolen van de wereld in. Moge de Heer daar ons daarbij telkens creatief maken!

Binnen het bestuur van de ZvK wordt onze Uniegemeenschap vertegenwoordigd door ds. P.J. Prijt. In de Raad van Toezicht en Advies nam het afgelopen jaar ds. A. Nijland afscheid en werd zijn plaats ingenomen door ds. A. de Vries die daar nu samen met ds. P.J. Prijt zitting in heeft.
Later werd ook br. M. Baas aan de Radio- en Televisie Commissie als lid toegevoegd.

In het afgelopen jaar 2001 mochten we als Uniegemeenschap 5 radiokerkdiensten (1 meer dan het jaar daarvoor dus!) 1 TV-dienst en 1 dag TV-uitzending verzorgen.
De radiodiensten kwamen achtereenvolgens uit de volgende gemeenten:

11-02-2001	Apeldoorn: ds. J.H. Stukker
27-05-2001	Emmen-Oost: ds. T.F. Smit
26-08-2001	Brunssum-Treebeek: ds. G. Bosveld
28-10-2001	Musselkanaal: ds. W. Sikkema
16-12-2001	Zwolle: ds. F. Rogaar

Op 3 juni (1e Pinksterdag) werd de compilatie van de Ontmoetingsdag in Zwolle uitgezonden waarin ds. P. Prijt het woord bediende en er een mooie bijdrage was van een op Cyprus opgenomen bibliodrama verzorgd door ds. A. de Vries en br. M. Baas. Ook waren er veel muzikale bijdragen: o.a. van de gezamenlijke koren van het IJsselgewest, Benediction, het Jaffo Gate Quartet en Barbara Lok. Een aantal onderdelen werd ook gebruikt voor een tweetal uitzendingen van de Dagtelevisie op zaterdag. De opbrengst van de collecte aangevuld door de vlucht van de Wilde Ganzen was in samenwerking met de Unie Zendings Commissie bestemd voor een school in een vluchtelingenkamp in Sierra Leone.

Op alle diensten werd goed gereageerd en telkens stond een team van nazorgmedewerkers vanuit de betrokken gemeenten velen telefonisch te woord en werden er veelvuldig teksten, audio-cassettes en videobanden nabesteld. Ook in het afgelopen jaar bleek dat de kijkcijfers (hoewel per zondag soms erg verschillend) een redelijk stabiel beeld geven met een gemiddelde van rond de 80.000. De luistercijfers bleven zo rond de 30.000 schommelen. Ook de internet site van de ZvK werd goed bezocht en via deze mogelijkheid zijn de preken zelfs (real-audio) te beluisteren en preekteksten en andere informatie op te vragen.

Ook in 2001 was er weer sprake van een uitstekende samenwerking met de Stichting Zendtijd voor de Kerken. Op deze plaats past een woord van dank aan de medewerkers van de ZvK die op kundige en accurate wijze de uitzendingen verzorgen en zowel organisatorisch, administratief als technisch de radio- en TV-diensten begeleiden. Vooral waar het de TV betreft zijn we blij met de kundige en creatieve manier waarop geprobeerd wordt de diensten nog beter voor het voetlicht van de kijker te brengen.

Mediaontwikkelingen:
aangezien ook de kerkelijke zendtijd binnen een paar jaar (wellicht 2003) door de overheid onder de loep wordt genomen door een heuse visitatiecommissie (net als bij de 'grote omroepen') is de ZvK begonnen met een onderzoek naar de plaats en functioneren van de ZvK binnen ons omroepbestel. Hiervoor is een extern onderzoeksbureau ingeschakeld en zal er een begeleidingscommissie worden samengesteld die de uitkomsten hiervan inzichtelijk en toepasselijk probeert te maken naar het werk van de ZvK. We hopen en bidden dat een en ander voor een nog betere kwaliteit kan zorgen van de aan ons toevertrouwde kerkelijke zendtijd om de naam van de Heer groot en bekend te maken in de samenleving. Moge diezelfde Heer Zijn onmisbare zegen blijven schenken aan dit mooie stukje werk in Zijn wijngaard.

2.5 Stuurgroep Gemeente Bijbel School

De samenstelling van de stuurgroep was eind 2001 als volgt:

br. J.H. Hofman	voorzitter
br. M.H. van der Wiel	secretaris
br. J. Bos	p.r. en instructie
br. K. Baas	p.r. en instructie
br. H.D. Huiting	redactie
br. T.A.R. de Zwart	redactie
zr. L. Moraal-Bolman	vertegenwoordiger UC

In het jaar 2001 werd de stuurgroep GBS qua bezetting voltallig. Dit betekende dat er ook een werkgroep Publiciteit en Instructie kon worden gevormd. Deze bestaat uit de broeders K. Baas en J. Bos. Het doel van deze werkgroep is dat zij zich bezig houdt met het bekendmaken van het GBS-materiaal in brede zin. Dat betekende o.a. publicaties in *De Christen*, met een stand staan op de Landelijke Ontmoetingsdag in Zwolle.
Eén van de voornaamste doelen van 2001 was om het vernieuwde lesmateriaal onder de aandacht van de gemeenten en broeders en zusters te brengen. Het gevolg daarvan zou moeten zijn dat gemeenten of broeders en zusters individueel meer met het GBS-boekje zouden gaan werken.
Een eerste belangrijke opdracht voor 2001 was een presentatie te verzorgen op de Algemene Vergadering van Baptisten Gemeenten in Hengelo. Dit in het kader van het 20-jarig bestaan van de GBS. In meerdere vergaderingen

werd een powerpoint presentatie voorbereid, waarbij het accent kwam te liggen op de verandering die de GBS en haar materiaal hadden ondergaan.
Tevens werd er op de Algemene Vergadering een enquête gehouden omtrent de bekendheid van en het werken met GBS materiaal. Op deze enquête werd een zodanige respons verkregen, dat er voldoende aktiepunten uitgehaald konden worden om inhoud te geven aan het hiervoor gestelde doel.
'Samen-de-Bijbel-lezen' en daaruit voortvloeiende bijbelkennis, evangelisatie en pastoraat is de goede weg die de Heer zegent. Dat wilden wij bekend stellen.

Per 1 januari 2001 was de samenstelling van de redactie GBS als volgt:

br. Y. Horjus	voorzitter
br. J.M. Zijlstra	lid
br. H.D. Huiting	lid
zr. J.F. Jager-Keizer	secretaris

Br. Y. Horjus kon vanwege persoonlijke redenen zijn taak als voorzitter van de Redactie GBS niet meer uitvoeren en legde in mei zijn functie als voorzitter neer. Zr. J.F. Jager-Keizer legde na het voltooien van de reorganisatieplannen van het GBS-werk haar functie neer als secretaris. In het verslagjaar werd in verband met de reorganisatie van het GBS-werk de Werkgroep Jeugdlessen opgeheven. Hierdoor kwam br. T.A.R. de Zwart in april in de Redactie GBS. Vanwege de groei van de werkzaamheden wat betreft de eindredactie van het nieuwe GBS-materiaal is zr. J. de Zwart-Schmaal gevraagd om als mede eindredacteur in het verslagjaar te fungeren. Dit heeft ertoe geleid dat zr. de Zwart-Schmaal in oktober zitting nam in de Redactie GBS. De functie van secretaris kon in het verslagjaar niet meer vervuld worden.

Aan het einde van het verslagjaar was de samenstelling van de Redactie GBS als volgt:

br. T.AR. de Zwart	voorzitter
br. J.M. Zijlstra	lid
br. H.D. Huiting	eindredacteur
zr. J. de Zwart-Schmaal	eindredacteur
vacature	secretaris

In het verslagjaar verschenen drie GBS-deeltjes (nieuwe stijl). Deze deeltjes kregen een nieuw jasje en een frisse en modernere vormgeving waar we zeker enige jaren mee vooruit kunnen.
Niet alleen het uiterlijk is veranderd, maar ook de opzet. De speciale hoofdstukken voor jongeren zijn vervallen, omdat het nieuwe materiaal ook geschikt is voor jongeren, zowel qua vorm als qua taal en inhoud.

De volgende deeltjes kwamen in het verslagjaar uit:

nummer 1:	Bidden met de Bijbel open
nummer 2:	Rijkdom en roeping (de brief aan de Efeziërs)
nummer 3:	Samen op weg (Jezus en discipelen op weg naar Jeruzalem)

De Bijbelstudielessen werden in het verslagjaar behalve door redactieleden ook geschreven door diverse voorgangers uit onze Uniegemeenschap. Wij zijn hen dankbaar dat ze dat wilden doen.

2.6 Stuurgroep Gemeente Opbouw
Steeds meer gemeenten gaan in afhankelijkheid van de Heer nadenken over een visie voor hun gemeente: hoe kunnen wij het beste bijdragen aan de bedoelingen die God met de wereld heeft in deze tijd? Ook in 2001 heeft de Stuurgroep Gemeente Opbouw (SGO) deze processen willen stimuleren en ondersteunen.

Aan het eind van 2001 was de samenstelling van de SGO als volgt:

br. H.D. Huiting	voorzitter
br. O.W. Blok	secretaris
br. Y. Horjus	lid
br. O.H. de Vries	lid
br. P. Wijchers.	lid

Belangrijke ontwikkelingen in 2001 waren het organiseren van een studiedag en een conferentie en het voorbereiden van de inzet van drie gemeenteopbouwwerkers.

Uit een Uniebrede enquête in 2000 bleek dat veel gemeenten problemen ervaren op het punt van verandering en vernieuwing. Als kernvraag kwam naar boven: 'Geestelijke vernieuwing, hoe bereiken we dat?' In aansluiting op de studiedag in september 2000 over 'Traditie en vernieuwing', gingen in januari 2001 ongeveer 80 mensen een dag lang aan de slag met het thema 'Veranderingsprocessen in de gemeente'.

Al vrij snel daarna startten de voorbereidingen voor de gemeenteopbouwconferentie in november: 'Zonder visie geen beleid'. De WSE (Werk- en Studiegroep voor Evangelisatie) en de SGO werkten hierin samen, waarbij de eerste stappen werden gezet naar een integratie van de WSE en de SGO in de nieuwe structuur. De uitstraling van deze conferentie naar enkele tiental-

Archief De Christen

Studiedag gemeente opbouw.

len plaatselijke gemeenten lag in het bezig zijn met vragen als: Wat drijft onze gemeente? En: Hoe kom je als gemeente tot visie?

De SGO was in februari 2001 samen met de Commissie voor de Opleiding actief bij het voorbereiden en vormgeven van een brainstorm-ontmoeting over de toekomst van de opleiding.

In maart 2001 werd met de Unie Commissie van gedachten gewisseld over het inzetten van drie gemeenteopbouwwerkers, die op contractbasis voor enkele gemeenten kunnen werken. De inzet van meer gemeenteopbouwwerkers had een absolute prioriteit, omdat de SGO zelf niet kon voorzien in de vele aanvragen voor ondersteuning en begeleiding. We waren blij dat een voorstel hiervoor op de AV van 2001 werd aangenomen. Het kostte vervolgens nog wel wat moeite voordat duidelijk werd hoe dit praktisch allemaal ingevuld zou worden. Uiteindelijk werd besloten dat Teun van der Leer (25% algemeen en 25% voor Groningen- Noord), Anne de Vries (25% algemeen en 25% Appingedam) en Peet Wijchers (50% algemeen, 40% Pernis en 10% Krommenie) hun gaven gaan inzetten als gemeenteopbouwwerker. Het wordt een boeiend pilot-project, waarin de contracten met de 4 gemeenten vanaf 1 april 2002 lopen voor een periode van 3 jaar.
Door het hele jaar heen werden diverse gemeenten geholpen met advies en soms met verdere hulp. Dit laatste met name door een avond of een dag in een gemeente mee te denken over visie en beleid.

2.7 Werkgroep Alleen Staanden
De werkgroep is in 2001 drie maal in vergadering bijeen geweest. In het verslagjaar hebben wij afscheid genomen van zr. en br. ds. De Jong. Wij danken hen hartelijk voor de inzet, liefde en activiteiten van de afgelopen vijf jaar. Als nieuwe werkgroepleden mochten we verwelkomen, br. ds. Tj. de Graaf als geestelijk verzorger en zr. D. Derks. Ons team bestaande uit zr. J. Venema-Vis als voorzitter, zr. J. Smit-Vlietstra voor het secretariaat en zr. J. Vos-Niks als lid is nu weer compleet.

Ons alleengaandenweekend mochten we houden op 24 en 25 maart op 'Het Brandpunt' in Doorn. We zijn daar met 30 personen bezig geweest met het thema "Ontplooiing". Centraal daarin stond de vlinder. Onderling was er een sfeer van warmte en openheid. We mochten elkaar bemoedigen en ontspannend bezig zijn.

De ouderenvakantieweek was van 25 tot 31 augustus op Fredeshiem. Onder de bezielende leiding van zr. en br. ds. Stijkel was dat met 19 deelnemers een succes.
Aan een ieder kon men persoonlijk aandacht geven. Men mocht genieten van spel, dia-avond, veel zingen, bezig zijn met de Bijbel en lekker eten.

Dankbaar voor alle publicaties in *De Christen*, *De Kandelaar* en de gemeentebladen, gaan we in vertrouwen het jaar 2002 voorbereiden, bouwend op Gods beloften.

2.8 Zangbundel Commissie
Hoewel de nieuwe bundel in het jaar 2000 werd geïntroduceerd, betekende dit geenszins dat de commissie haar werkzaamheden kon beëindigen. Zij vergaderde in het verslagjaar 6 keer.

De 1e druk van 10.000 bundels was in januari al uitverkocht. Na de benodigde correcties te hebben aangebracht, kwam er in het voorjaar een 2e druk van 5000 bundels uit. Ook deze druk was in het najaar uitverkocht.

In mei nam de commissie afscheid van br. A. Nijland. Hij heeft gemeend zijn functie neer te moeten leggen. Deze beslissing werd door de commissie betreurd. De vacature werd niet opgevuld.

Foto: Y. Postma

De Zangbundel Commissie op de AV 2000: bedankt voor jullie vele werk aan onze mooie nieuwe bundel.

In september vertrok br. K. Sikkema naar het London Bible college in Engeland om daar een Music & Worship Course te volgen. Br. Sikkema blijft wel deel uitmaken van de Zangbundel Commissie.

Op de Algemene Vergadering in Hengelo werd het voorstel om een part-time muziekpromotor aan te stellen ingetrokken na een motie van de gemeente Utrecht-Silo. De toezegging werd gedaan om in 2002 met een aangepast voorstel te komen.

Aan het einde van het jaar 2001 was de samenstelling van de commissie:

voorzitter	br. A. de Vries
leden	zr. I.M. Mulder-de Haan
	br. Chr. Eijer
	br. W. Hessels
	br. A. Scheerhoorn
	br. K.I. Sikkema

3. Vertegenwoordigingen
In het verslagjaar was de Unie vertegenwoordigd in de volgende instanties:

- Baptisten Wereld Alliantie
  br. Chr. Eijer, Leeuwarden: primus
  br. M. Baas, Elst: secundus
- Europese Baptisten Federatie
  br. Chr. Eijer, Leeuwarden: primus
  br. M. Baas, Elst: secundus
- Raad voor Contact en Overleg betreffende de Bijbel (RCOB)
  br. J.H. Hofman, Groningen: primus
  br. O.W. Blok, Amersfoort: secundus
- Bestuurlijk Overleg tussen MDO en de kleinere kerken
  br. A. Niessink, Vaassen: waarnemer
- Interkerkelijk Contact inzake Israël (ICI)
  br. K.M.Gerritsen, Sneek: primus
  br. D.M.Stichter, Delfzijl: secundus
- Interkerkelijk Contact in Overheidszaken (CIO)
  br. M.M. den Boer, Den Haag: primus
  br. W.J.E. Hendriks, Arnhem: secundus

- Interkerkelijk Contact in Overheidszaken Militair (CIO-M)
  br. M. Baas, Elst
  br. B. Stuut, Enschede – tijdelijk
- Interkerkelijk Contact in Overheidszaken Gezondheid (CIO-G)
  br. W. Huizing, Den Haag
- Nederlandse Baptisten Jeugd Beweging
  br. J.C. van Wier, Ede
- Europese Baptisten Zending (EBZ)
  zr. J. Blaauw-van Lune, Stadskanaal: contactpersoon
- Nederlandse Zendingsraad (NZR)
  zr. A.M. Blaauw-Tijman, Emmen: primus
  br. A. Scheerhoorn, Stadskanaal: secundus

Vertegenwoordiging EBF/BWA
Onze Uniegemeenschap wordt in de Europese Baptisten Federatie en de Baptisten Wereld Alliantie vertegenwoordigd door de broeders M. Baas en Chr. Eijer. Br. Baas was in 2001 aanwezig op de council-meeting van de EBF. Onze belangstelling gaat met name uit naar de verbondenheid van de Europese Unies binnen de EBF, temeer omdat in de negentiger jaren de EBF beduidend is uitgebreid door toetreding van nieuwe Unies uit Oost Europa.
Het Internationaal Baptisten Seminarium in Praag behoort ook nadrukkelijk tot de verantwoordelijkheid van de EBF en we mogen ons gelukkig prijzen dat we in de persoon van broeder R. Erwich gedurende een aantal jaren een docent op dit Seminarium hadden.
Zoveel als mogelijk is hopen we ook van onze belangstelling blijk te geven voor het baptisten gebeuren in BWA verband.

Interkerkelijk Contact in Overheidszaken (CIO)
Het Interkerkelijk Contact in Overheidszaken (CIO) is een samenwerkingsverband van 22 kerken, dat ten doel heeft de gemeenschappelijke bespreking en behandeling van kwesties die op het terrein van kerk en overheid zijn gelegen, alsmede het gemeenschappelijk verzorgen van taken en belangen, met name op het terrein van de geestelijke verzorging in Justitie-instellingen en in de krijgsmacht.

Het CIO kent bijzondere commissies voor kerkelijke gebouwen (CIO-K), geestelijke verzorging in Justitie-instellingen (CIO-J), voor militairen (CIO-M) en in de gezondheidszorg (CIO-G). Vier keer per jaar vergadert het CIO plenair. Het dagelijks bestuur van het CIO onderhoudt regelmatig contacten met in de Tweede Kamer vertegenwoordigde politieke partijen. Het CIO is op Internet bereikbaar (http:/www.crosspoint.net/cio).

De Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland werd in het verslagjaar vertegenwoordigd in het CIO door M.M. den Boer (Den Haag) (primus) en W.J.E. Hendriks (Arnhem) (secundus).

Het jaar 2001 kan als een rustig CIO-jaar worden gekenschetst: er deden zich geen onverwachte nieuwe ontwikkelingen voor en een aantal onderwerpen die al jaren spelen kwamen ook dit jaar weer aan de orde. Tendensen als marktwerking, individualisering en een overheersende economische benadering in de samenleving zijn nog steeds aanwezig, maar niet in die mate als in de beginjaren van het (1e) paarse kabinet. Dat betekent dat de kerken zich in hun relatie tot de overheid verdergaand moeten bezinnen op het eigen geluid dat men voor overheid en samenleving heeft. In 2001 is dan ook de verkennende bespreking voortgezet van de koers die het CIO in de toekomst kan gaan uitzetten in de verhouding tot de overheid. In 2001 waren de voornaamste onderwerpen van bespreking in het CIO:
- Nieuwe successiewetgeving;
- Een intensievere betrokkenheid bij de geestelijke verzorging in de gezondheidszorg (m.n. ouderenzorg);
- Overleg met moslimgroeperingen;
- Overleg met Raad van Kerken over koersbepaling CIO;
- Gevolgen nieuwe privacywetgeving voor kerken;
- Eeuwigdurende grafrechten en evaluatie van de Wet op de lijkbezorging;
- Verblijfsvergunningen van buitenlandse voorgangers werkzaam bij kerken in Nederland;
- Subsidiëring welzijnsbeleid.

Interkerkelijk Contact in Overheidszaken Gezondheid (CIO-G)
Het CIO-G vergaderde in dit jaar drie maal. Daarnaast organiseerde de Commissie op 16 oktober 2001 het minisymposium "De Kwaliteitswet en de geestelijke verzorging" in Congrescentrum 'De Eenhoorn' te Amersfoort. In twee vergaderingen was er overleg met de Vereniging van Geestelijk Verzorgers in Zorginstellingen (VGVZ). Tien kerken nemen deel aan de vergaderingen van het CIO-G. Vanuit onze Unie van Baptisten Gemeenten in Nederland is Wout Huizing afgevaardigde.

In het verslagjaar is uitvoerig gesproken met een delegatie van het Samenwerkingsverband Levensbeschouwing Jeugdhulpverlening (SLJ) dat ijvert voor aandacht voor levensbeschouwelijke aspecten in de jeugdzorg. Het CIO-G zal de conceptwet op de Jeugdzorg nauwkeurig bespreken in het kader van de aandachtspunten die het SLJ heeft aangedragen.

Met de VGVZ is gesproken over de nieuwe statuten en huishoudelijk reglement van deze vereniging. De structuur van de beroepsvereniging wordt aangepast: er is niet langer een verdeling alleen naar levensbeschouwelijke denominatie (protestants, katholiek, humanistisch, joods, islamitisch, hindoe) maar ook naar werkvelden, waarin geestelijk verzorgers werkzaam zijn (algemene ziekenhuizen, psychiatrie, gehandicaptenzorg, verzorgings- en verpleeghuizen, revalidatiecentra). De beroepsvereniging werkt aan een registratiemodel voor geestelijk verzorgers en bereidt eveneens een nieuw beroepsprofiel en een beroepscode voor. Afgesproken is dat het CIO-G bij de ontwikkeling hiervan op de hoogte wordt gehouden.

Op 16 oktober werd een minisymposium georganiseerd over de kwaliteitswet in relatie tot de geestelijke verzorging, met name in de verzorgingshuizen. Onze vertegenwoordiger schreef het basisdocument voor dit symposium, getiteld "Geestelijke verzorging in verzorgingshuizen: voor wie een zorg?". Mw. Mr. Dr. S.C. van Bijsterveld, CIO-secretaris, prof. Dr. J. Bouwer, (hoogleraar geestelijke verzorging aan de TU te Kampen) en mw. L.J. Wittekoek-Ottevanger (inspecteur van de Volksgezondheid voor de Verpleeg- en Verzorgingshuizen in de regio's Utrecht en Flevoland) reflecteerden op dit basisdocument.

Belangrijke conclusie was dat geestelijke verzorging integraal onderdeel moet uitmaken van de (ouderen) zorg en dat diensten geestelijke verzorging zich moeten profileren, o.a. in kwaliteitsjaarverslagen. Ook werd duidelijk dat de geestelijke verzorging een eigen specialisme is in

vergelijking met het pastoraat vanuit de kerken. Kort werd aandacht besteed aan de behandeling van een wijziging van de Euthanasiewet in de Eerste Kamer.

In het werkplan 2002 wordt o.a. aan de volgende zaken aandacht gegeven:
- relatie geestelijke verzorging en de kerken in verband met de extramuralisatie van de zorg;
- registratiemethodiek van geestelijk verzorgers;
- geestelijke verzorging in de jeugdhulpverlening;
- vergaderingen met de VGVZ;
- verkiezingen 15 mei en brief aan de kabinetsformateur.

Nederlandse Zendingsraad (NZR)
De Unie werd in het jaar 2001 bij de NZR vertegenwoordigd door zr. A.M. Blaauw-Tijman (primus) en br. A. Scheerhoorn (secundus). De Nederlandse Zendingsraad is een landelijk platform van overleg en samenwerking van vijftien kerken en missionaire organisaties, van evangelicale en oecumenische achtergrond. Waardevol is de inbreng van de Evangelische Zendings Alliantie, vertegenwoordigd door br. K. van der Wilden. De NZR vergadert vijf keer per jaar. Behalve een zakelijk deel heeft elke vergadering vooral ruimte voor bezinning op een bepaald, zo mogelijk actueel onderwerp.

Tijdens de maartvergadering werd gesproken over Ontwikkeling en Religie. Hiervoor waren vertegenwoordigers uitgenodigd van het ICCO, de protestantse NGO die een deel van onze nationale ontwikkelingsbijdrage kan besteden aan diverse projecten in de zogenaamde ontwikkelingslanden, van Tearfund en van de SoW-Kerken. Het ICCO is bezig de relaties met de kerken en de zending nauwer aan te halen. De directeur van Tearfund, dhr. J. van der Lee, stelde dat ontwikkelingshulp, armoedebestrijding, onvolledig blijft wanneer deze niet gericht is op het aansluiten van alle aspecten van het Koninkrijk, op een bijbelse interpretatie van armoede. In november bezon de NZR zich op de gevolgen van de aanslagen van 11 september 2001 op de partnerkerken. Het blijkt vooral een schok voor onze westerse samenleving. In Afrika is men hierdoor minder geraakt, daar heeft men het vaak te druk met overleven. Prof. Jongeneel liet Osama bin Laden zien als een religieuze moslim die zijn religie te vuur en te zwaard verdedigt; pas secundair is hij terrorist. Jongeneel pleitte voor een intensief gesprek met de moslims in ons land: "Hoe kan de christelijke gemeente de weg van de navolging van Christus gaan door de met het kruis gegeven verzoening te praktiseren in de omgang met moslims?"

De NZR is een platform voor overleg. Dat bleek in 2001 toen wij als Unie, als UZC, in contact kwamen met de zendingskandidaten br. en zr. Boers die lid zijn van de Christelijke Gereformeerde Kerken. Met de vertegenwoordiger van deze kerk, ds. Van Mulligen, kon worden doorgenomen hoe dit in goed overleg geregeld zou worden.

Ook dit jaar was er veel aandacht voor nieuwe vormen van samenwerking tussen de NZR en de Dienst Missionair, Diaconaal en Oecumenisch Werk (MDO) van de SoW-kerken. In januari werd afscheid genomen van de algemeen secretaris dr. G.J. van Butselaar. Gedurende 17 jaren heeft hij de NZR gediend met grote gaven van hart en inzicht vanuit een diep doorvoeld geloof. Als zijn opvolger werd benoemd drs. W. van Laar, al jarenlang werkzaam als secretaris voor reflectie. In september volgde de benoeming van een parttime tijdelijke projectsecretaris, mw. B. Holland die in dat jaar afstudeerde als theoloog. De NZR moet rekenen met kortingen van enkele lidorganisaties, deze dwingen tot inkrimping van de staf. In de komende jaren zal de NZR speciaal aandacht geven aan projecten als intercultureel bijbellezen, ontwikkeling en geloof, en nieuwe vormen van inzet van zendingswerkers.

4. Algemene Vergadering
De 121[e] Algemene Vergadering werd op 24, 25 en 26 oktober gehouden in Van der Valk Hotel Hengelo te Hengelo. De openingsavond stond onder leiding van br. M. Baas. De twee gemeenten in Hengelo presenteerden zich d.m.v. een videopresentatie, waarin alle aspecten van het werk in de gemeenten getoond werden. De veelkleurigheid van de gemeente kwam aan bod in een ludiek tweegesprek tussen een predikant en een koster. De openingstoespraak werd gehouden door de voorzitter van de Commissie der Unie, br. J. de Boer. Hij koos als thema: "Samen verder?"

De dagopeningen werden verzorgd door de brs. F. Rogaar (donderdagmorgen) en de Vries (vrijdagmorgen). De vergadering stond onder leiding van br. H. Bijleveld als voorzitter. Br. W. Hessels was bereid het secretariaat van de vergadering te verzorgen. De presentielijst werd getekend door 209 afgevaardigden en 30 leden van de AV.

Tijdens deze vergadering kwamen de volgende punten aan de orde:
- een voorstel van de Commissie der Unie tot wijziging van het Reglement inzake voorgangers. Na bespreking in twee plenaire zittingen werd het voorstel met 141 stemmen voor en 68 stemmen tegen aangenomen.
- een voorstel van de Commissie der Unie om in te stemmen met het plan tot het aanstellen van een extra gemeenteopbouwwerker en om tot uitvoering over te gaan wanneer hiervoor vanuit de gemeenten voldoende belangstelling bestaat.

Y. Postma

AV 2001: Voor de laatste keer genieten van het voorzitterschap van br. H. Bijleveld (rechts).

Het voorstel werd met 176 stemmen voor en 10 stemmen tegen aangenomen.

- een voorstel van de Commissie der Unie tot het aanstellen van een muziekpromotor.
  De gemeente Utrecht-Silo dient een motie in met de strekking om het voorstel in te trekken en volgend jaar op de AV met een aangepast voorstel te komen, omdat:
  a. er op dit moment een grootscheeps reorganisatie-proces gaande is;
  b. gehoord hebbende in de vergadering dat er veel enthousiasme is om een muziekpromotor aan te stellen, maar dat de voorliggende taakomschrijving nog niet op brede instemming kan rekenen;
  c. dat we belang hechten aan het initiatief en het een maximale kans van slagen willen geven.
  De Commissie der Unie neemt de motie over en trekt het voorstel in.
- een gespreksnotitie van de Commissie voor de Opleiding.
  Na een uitvoerige bespreking wordt met 192 stemmen voor en 2 stemmen tegen door de afgevaardigden uitgesproken, dat de Commissie voor de Opleiding op de ingeslagen weg verder mag gaan.
- voorstel van de Commissie der Unie om in te stemmen met de benoeming tot rector van het Seminarium annex docent praktische theologie van br. R. Erwich.
  Na bespreking werd het voorstel met 185 stemmen voor en geen tegenstemmen aangenomen. Br. Erwich kwam onder applaus naar voren. Hij zei getroffen te zijn door het vertrouwen dat in hem was uitgesproken. Br. J. Sussenbach droeg br. Erwich in gebed op aan de Here.
- voorstel van de Unie Zendings Commissie met betrekking tot het werk in Noord Kameroen.
  Br. S. Edens schetste de problemen bij het zoeken naar opvolging van zr. en br. Hardeman. Ook in Europees verband werd niemand gevonden om dit belangrijke stuk werk over te nemen. Op een bijzondere wijze kwam de UZC in contact met de familie Boers. Zij zijn aktief in hun gemeente, de Christelijke Gereformeerde Kerk in Alkmaar. Zij hebben het verlangen om voor de Here te werken. Br. Edens vraagt namens de UZC om voor drie jaar garant te staan voor dit zendingsechtpaar, omdat op het verzoek om financiële ondersteuning bij 'Dienst over Grenzen' negatief werd gereageerd.
  Voor het voorstel stemden 189 afgevaardigden, terwijl 2 afgevaardigden tegen stemden. Het echtpaar Boers kwam binnen, terwijl de vergadering hen met applaus verwelkomde. Br. Edens mocht hen zeggen, dat wij als Uniegemeenschap achter hen staan. Br. J. Sussenbach droeg de familie Boers in gebed op aan de Here.
- voorstel van de Commissie voor de Opleiding om br. F. Rogaar te Zwolle te erkennen als Unie-voorganger. Nadat br. P.M. van der Dussen het rapport dienaangaande had voorgelezen, erkende de vergadering zonder stemming, met algemene stemmen br. Rogaar als Unie-voorganger.
  Nadat br. P.J. Prijt als voorzitter van de Commissie voor de Opleiding br. Rogaar toegesproken had en hem een klein presentje had overhandigd, droeg br. A. de Vries de nieuwe Unie-voorganger in gebed op aan de Here.
- voorstellen in verband met de reorganisatie. Dit agendapunt viel uiteen in drie punten:
  a. algemene informatie, waarin werd medegedeeld dat ondanks heel veel werk dat verzet was, de datum van 1 januari 2002 niet als startdatum kon worden gehaald.
  Ook waren er onvoldoende aanmeldingen binnen gekomen voor de Unieraad.
  b. voorstel om het uitvoerend gedeelte van de nieuwe organisatie binnen de Uniegemeenschap als naam te geven: **Dienstencentrum van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland.**
  Het voorstel werd met 171 stemmen voor en 5 stemmen tegen aangenomen.
  c. voorstel t.a.v. het financiële dekkingsplan voor de reorganisatie van de Unie.
  Dit voorstel werd met 153 stemmen voor en 33 stemmen tegen aangenomen.
- de jaarverslagen en de financiële stukken over 2000.
- de begrotingen voor 2002.

In verband met de volle agenda was er geen conferentiemiddag, maar aan het begin van de derde plenaire zitting verzorgde de GBS een indringende videopresentatie, waarin tot uiting werd gebracht waar men vandaan komt, waar men staat en waar men naar toe wil. Onderstreept werd dat bijbelstudie fundamenteel is voor ons geloofsleven. De aanwezigen kregen een goede indruk van de nieuwe lay-out van het vernieuwde GBS-materiaal.

Een bijzonder moment was er aan het einde van de vergadering, welke voor de 12e maal werd geleid door br. H. Bijleveld op zijn geheel eigen wijze. Hij had te kennen gegeven dat dit de laatste keer was, dat hij de AV als voorzitter zou dienen. Voor elk jaar dat hij voorzitter was, ontving br. Bijleveld een cadeaubon. Zuster Bijleveld was eveneens op het podium aanwezig naast haar man. Zij kreeg de bloemen, omdat beiden de volgende dag mochten gedenken 45 jaar getrouwd te zijn.

5. Permanente Commissies
Een jaarverslag van de Unie is niet volledig als het werk dat wordt voorbereid, uitgevoerd en begeleid door de Permanente Commissies en de besturen van de Stichtingen daarin niet wordt genoemd.
Voor meer gegevens over hun werkzaamheden verwijzen wij u naar hun jaarverslagen.

6. Statistiek

Ledental per 1 januari 2001		12.130
Toename door:		
a. doop	360	
b. attestatie	217	
c. andere gemeenschappen	178	
d. wederopname	21	
e. correctie ledenlijst	13	
Bruto toename	*789*	
Afname door:		
a. overlijden	188	
b. attestatie	174	
c. andere gemeenschappen	136	
d. onttrekking	271	
e. uitsluiting	13	
f. correctie ledenlijst	69	
Bruto afname	*851*	
Netto afname		*62*
Ledental per 1 januari 2002		12.068

7. Jaarkroniek
Januari

01	Fusie gemeenten Rotterdam-Zuid en Pernis
01	1ste deel van de vernieuwde GBS-boekjes uitgebracht
05-06	Begin van de viering ter ere van het 100-jarig bestaan van de gemeente Harlingen
08	Br. W. Hessels herdenkt

zijn 40-jarig ambtsjubileum

08 Br. S. Stadens doet intrede in de gemeente Haulerwijk als pastoraal werker

27 'Flashback-avond' gemeente Eindhoven i.v.m. het 75-jarig bestaan

Februari

02 Conferentie over de toekomst van onze voorgangersopleiding

04 De gemeente Heemskerk gedenkt haar 25-jarig bestaan

04 Ies en Jeane Roos worden vanuit de gemeente Zoetermeer uitgezonden naar Israël

11 Radiokerkdienst vanuit de gemeente Apeldoorn met als voorganger ds. J.H. Stukker

24 Informatiedag over de Tweede Weg Opleiding (TWO) op 'De Vinkenhof'

Maart

17 Landelijke Zendingsdag te Zwolle, georganiseerd door de Unie Zendings Commissie

18 Bevestiging van br. K. van Meijeren in de gemeente Steenwijk als pastoraal werker

21 Jaarlijkse ontmoetingsdag van de Broederschap van Baptistengemeenten in Nederland

24 Regionale trainingsdag NBVB in Brunssum-Treebeek

24-25 Weekend voor alleengaanden in 'Het Brandpunt' te Doorn

April

07 Regionale trainingsdag NBVB in Heemskerk

15 Paas Praise NBJB gewest Groningen/Drenthe in Hoogezand

16 Paasbondsdag Gewest Drenthe in Emmer Compascuüm

24 69e Algemene vergadering NBVB te Zwolle

Mei

19 Landelijke Ontmoetingsdag te Zwolle

27 Radiokerkdienst vanuit de gemeente Emmen-Oost met als voorganger br. F. Smit

Juni

03 TV-dienst met beelden van de Landelijke Ontmoetinsdag

04 Landdag Groninger Bond in Gieten

04 Landdag gewest Twente in Nijverdal

09 Buitengewone Algemene Vergadering van de Unie te Ede

23 Diploma-uitreiking TWO-studenten

27 Br. A. Nijland herdenkt zijn 25-jarig ambtsjubileum

Juli

01 Br. E. van Duyl doet intrede in de gemeente Harlingen

14-28 WJE Zomeractie (bootactie en campingactie)

23 Br. Jan B. van der Veen herdenkt zijn 40-jarig ambtsjubileum

Augustus

25-31 Ouderenweek op 'Fredeshiem'

26 Br. W.H.G. Pflaum doet intrede in de gemeente Nieuw-Weerdinge Radiokerkdienst vanuit de gemeente Brunssum-Treebeek met als voorganger ds. G. Bosveld

September

03 Br. J. Tromp herdenkt zijn 40-jarig ambtsjubileum

09 Br. P. Jager doet intrede in de gemeente Hengelo 't Venster

15 Opening nieuw cursusjaar van het Seminarium in Apeldoorn

16 Br. H.L. Witmer doet intrede in de gemeente Westerhaar

22 Gewestelijke Zendingsdag in Pernis

22 Emeritusvoorganger br. J. Tromp overlijdt op de leeftijd van 80 jaar

24 Regionale trainingsdag NBVB in Sneek

Oktober

02-03 NBJB-weekend voor kinderwerkers in 'De Strubben'

03 Br. P. Wijchers herdenkt zijn 25-jarig ambtsjubileum

07 Br. D.M. Stichter neemt afscheid van de gemeente Delfzijl

12-14 Jongeren Algemene Vergadering (JAV) te Almelo

24-26 Algemene Vergadering (AV) van de Unie te Hengel (O.) Radiokerkdienst vanuit de gemeente Musselkanaal met als voorganger ds. W. Sikkema

November

04 Br. D.M. Stichter doet intrede in de gemeente Leiden

04 Br. C. Hanemaaijer doet intrede in de gemeente Muntendam

16-17 Jeugdleidersweekend NBJB in 'De Strubben'

26-28 ECU/Gemeenteopbouw conferentie in Dalfsen

December

08 TV-dienst met beelden van de Landelijke Ontmoetingsdag

16 Radiokerkdienst vanuit Zwolle met als voorganger ds. F. Rogaar

Tenslotte

Het is een goed gebruik om aan het einde van het jaarverslag melding te maken van het vele werk dat op het Uniebureau werd gedaan. De ziekte van br. Van den Hoef heeft zeker een wissel getrokken op de dienstverlening vanuit het bureau èn op de daar werkzame medewerksters. We zijn dankbaar voor het werk dat zij hebben verricht.

De bezetting van het Uniebureau was een voortdurende bron van zorg voor de commissie. Gelukkig werd nooit tevergeefs een beroep gedaan op broeders en zusters om assistentie te verlenen.

In 2001 namen we afscheid van br. en zr. Bos die onze gemeenschap gedurende een aantal jaren als beheerdersechtpaar van 'De Vinkenhof' hebben gediend. Voor hun inzet gedurende die jaren zijn we hen zeer erkentelijk. Gelukkig konden we in br. en zr. Zuidema een nieuw beheerdersechtpaar verwelkomen, dat met enthousiasme het estafettestokje overnam.

Zo zijn we aan velen dank verschuldigd. Bovenal zijn we de Heer dankbaar voor het feit dat we met elkaar dit stukje werk in Zijn koninkrijk mochten doen. We bidden en verwachten dat het tot voortdurende zegen mag zijn.

De Commissie der Unie

Aankondiging voor een

CONCERTAVOND

van het zangkoor

Gedalja

van de Baptistengemeente Arnhem-Zuid, olv J. Hulshof

M.m.v.
Gospelkoor **Benediction** uit Enschede, olv A. Bijleveld
Koperkwartet **The Majestic Brass Quartet**

Datum: 6 oktober
Tijd: 19.00
Plaats: Salvatorkerk, Salvatorplein 274 in Arnhem.

Toegang gratis

Adressen

- Het adres van de Algemeen Coördinator van het dienstencentrum, br. G.J. Vernhout, is: Tournooicamp 5, 3992 CL Houten, tel. 030-6369160.
- Het nieuwe adres van dr. R. Erwich, rector van het Seminarium is: De Bekroning 44, 3823 EA Amersfoort, tel. 033-4681913.
- Het nieuwe adres van de penningmeester van de Baptisten Gemeente Zwolle, br. J.M. de Boer, is: Eelderdiep 10, 8032 NE Zwolle, tel. 038-4536354.
- De secretaris van de Baptisten Gemeente Vroomshoop is: br. B. Zandbergen, Magelerweg 25, 7683 VM Den Ham, tel. 0546-671543
- Het secretariaat van de gemeente Arnhem-Zuid is tijdelijk ondergebracht bij zr. E. Mons-Dubbeldam, Zoetendaal 69, 6662 XH Elst, tel. 0481-376168.

Agenda

14 sept.	Opening Seminariumjaar - Apeldoorn
28 sept.	Najaarsvolleybaltoernooi Gewest Gron./Drenthe - Roden
5 okt.	Studiedag Gemeenteopbouw - Doetinchem
11-13 okt.	Jongeren Algemene Vergadering - Utrecht-Silo
16-18 okt.	Algemene Vergadering - Sneek
30-31 okt.	Trainingen NBVB - De Strubben

Voorbij is lief en leed,
voorbij ook alle zorgen.
Al wat je streed en deed,
is in Gods hart geborgen.

Nog vrij onverwacht is overleden onze moeder en oma

JOHANNA GEZINA PIERSMA-HELMHOUT
Jo

weduwe van Hendrik Johannes Piersma

* 25 maart 1925 † 11 augustus 2002

Wij willen afdeling 'Sneeuwklokje' bedanken voor hun warme zorg'.

Rena en Ger Aafjes
Marc en Sytske
Leon en Arantza

Aukelien en Rini Pennings
en verdere familie

Verpleeghuis „Casa Bonita"
Anklaarseweg 91
Correspondentie-adres:
R.A. Aafjes - Piersma
Homerusstraat 60
7323 PZ Apeldoorn

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

Werpt al uw bekommernissen op Hem, want Hij zorgt voor u.
1 Petrus 5 : 7

Op maandag 15 juli 2002 is onze zuster

HENDRIKJE JONKER-BIJLSMA

na een kort ziekbed door de Here thuisgehaald, op de leeftijd van 88 jaar.

Baptisten Gemeente Noordbergum

Op 7 augustus 2002 is overleden onze broeder

ROELOF VEENHOFF

Onze broeder werd 78 jaar.

Baptisten Gemeente Assen

Op dinsdag 20 augustus is overleden onze zuster

AKKE NAUTA-VEENSTRA

op de leeftijd van 76 jaar.

Baptisten Gemeente Harlingen

Wij zijn niet lang op aard', het leven gaat voorbij. Maar eens in 't beloofde land, daar wacht de Heer op mij. Eens zal ik Hem daar zien aan d'open hemelpoort. Eenmaal kom ik daar aan, in dat heerlijk oord.

Door de Heer thuisgehaald, mijn lieve man, onze geweldige vader en fijne opa

ALBERT HARM SCHEERINGA

in de leeftijd van 55 jaar.

Groningen, 11 augustus 2002

Correspondentieadres:
Mondsteen 9
9934 LT Delfzijl

Delfzijl: Gerda Scheeringa-Ruiter

Delfzijl: Miranda en Eddy
René
Manon
Karen en Edwin
Loes
Dagmar en René

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

Openbaring 21:3-5

Op vrijdag 9 augustus 2002 is, toch nog heel plotseling, door de Here God thuisgehaald

JOHANNA DOST-PLANTFEBER

weduwe van Hendrik Dost

* 9 mei 1909 † 9 augustus 2002

Harma †

Betty
Axel & Anja
Rixta

Zeebiesstraat 10
8302 VP Emmeloord

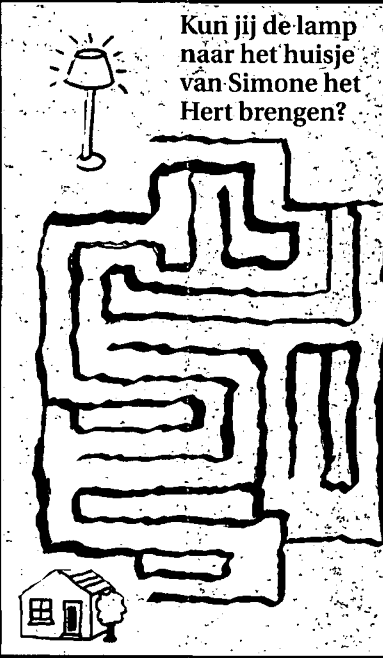
Het nieuwe huis

'Klop, klop, klop.' Timmer, timmer, timmer.' Het is een lawaai van jewelste in het Leukebeestenbos. Alle dieren zijn hard aan het werk. Volgende week is Simone het Hert namelijk jarig! En ze hebben een leuk cadeau bedacht! Simone's huisje is namelijk niet zo heel erg stevig meer en nu Simone een weekje naar haar familie in het andere bos is, hebben ze besloten een heel nieuw huisje voor haar te bouwen. Ze hebben een heel mooi plekje uitgezocht, onder een grote dennenboom. Daar hebben ze van houten planken een mooi hutje gebouwd. Nu zijn ze druk bezig het huisje in te richten. Ze plakken mooi behang op de muur, lichtblauw, Simone's lievelingskleur. En ze leggen een donkerblauw vloerkleed op de grond. Zo, nu alleen nog Simone's meubeltjes overbrengen en dan is het klaar.

Op de avond dat Simone weer terugkomt, staan alle dieren al zenuwachtig op de open plek. Simone is eigenlijk pas morgen jarig, maar ze krijgt het cadeautje nu alvast, anders kan ze 's nachts nergens slapen. Koen Konijn heeft een blinddoek in zijn pootjes, en als Simone eraan komt zegt hij. "Simone, we hebben een verrassing voor je. Als je de blinddoek om doet, zullen we je er heen brengen." Nou, dat wil het hert wel en ze doet meteen de doek voor haar ogen. "Hoeveel vingers steek ik op?" vraagt Koen nog streng, maar ze ziet echt niets meer.

Kun jij de lamp naar het huisje van Simone het Hert brengen?

Voorzichtig pakt Eddy de Eekhoorn haar bij de poot en daar gaan ze. Bij het huisje mag Simone de blinddoek af doen. Met open mond kijkt ze naar het huisje dat daar zo mooi onder de dennenboom staat. Dat is nog eens een cadeau! "Wacht maar tot je het binnen hebt gezien," zegt Koen enthousiast. Hij houdt de deur open en Simone stapt naar binnen. Alle dieren houden hun adem in. Wat zal ze ervan vinden?

Boem, rinkeldekinkel, beng! Klinkt het dan opeens door het bos. Verschrikt kijken de dieren naar binnen. Daar ligt Simone, op de grond van haar nieuwe huisje. In het oude huisje scheen de maan 's avonds naar binnen, en dan had Simone genoeg licht. Maar dit huisje staat onder een boom en de takken houden het licht van de maan tegen. En niemand heeft aan een lampje gedacht. Simone heeft dikke tranen in de ogen. Tja, wat moeten ze nu?

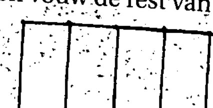

"Wacht maar even,' zegt de Oude Wijze Uil, hij heeft opeens een idee gekregen en vliegt weg. De andere dieren tillen Simone van de grond. En daar is de Uil al weer. En naast hem vliegen een heleboel vuurvliegjes. Ze vliegen zomaar het huisje van Simone binnen. Daar straalt het opeens van het licht. Prachtig! Nu kan Simone pas zien hoe mooi het nieuwe huis van binnen is. Ze droogt snel haar tranen af. Vanaf nu wonen de vuurvliegjes bij haar en zit ze nooit meer in het donker!

Knutselen

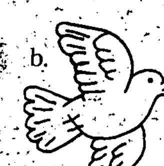
Misschien vind je het wel leuk zelf een lampje te maken. Neem een strook papier, vouw 1 zijkant een stukje om (dit is je plakstrook) en vouw de rest van het papier daarna netjes in vieren (zie a.). Zorg wel dat de strook zo groot is, dat als je het vast plakt er een waxinelichtje onder past en dat het papier dan ver genoeg van het waxinelichtje af is (zodat het niet in brand kan vliegen). Je kunt het papier ook in acht gelijke delen vouwen, dan krijgt je lampje een andere vorm.

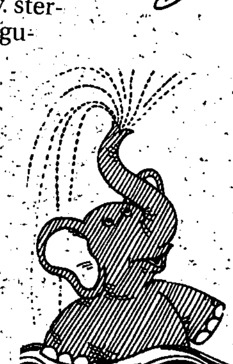
a.

Nu moet je elk van de vier of acht zijkanten van je lampje nog versieren. Je kunt er bijv. gaatjes in prikken met een prikpen of kleine figuurtjes uit prikken, zoals bijv. sterretjes. Je kunt er ook grotere figuren uitknippen of prikken. Bijv. een mooie duif (zie b.). Je kunt dan achter elke duif een dun papiertje van een andere kleur plakken, waardoor je vier mooi gekleurde duiven krijgt als je je lamp aansteekt.

b.

Je kunt ook je hele lamp van wat dunner wit papier maken en er op tekenen. Maak bijv. een wilde dieren lamp door er in verschillende kleuren een olifant, giraffe, luipaard, neushoorn of ander dier op te maken.

Veel plezier!

Heleens Brievenbus

Hallo allemaal!
Ons leven is soms ook net een huisje. We kunnen zelf een heleboel regelen. Mooie dingen kopen, veel vriendjes hebben, enzovoort. Maar al die dingen zijn niets waard als we daarbij niet het Licht van de wereld, de Here Jezus in ons leven hebben.
Groetjes van Heleen de Zwart
Middelgraafpad 2
6832 AS Arnhem

Samenstelling: Heleen en Janna de Zwart

Organ van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

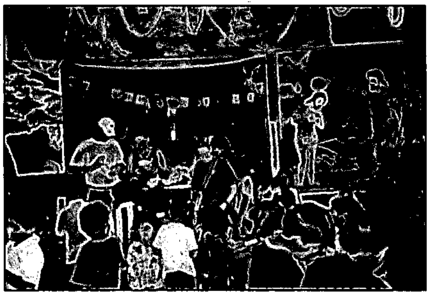
117E JAARGANG NR. 17 - 18 SEPTEMBER 2002

11 september 2001 - onze kwetsbaarheid

Christelijke Blindenbibliotheek viert 90-jarig jubileum

Werken in Latijns-Amerika

Kinderwerk tijdens zomeractie in Latijns-Amerika (Foto: L. Rutgers)

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 4 oktober 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 5 oktober 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen. Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres: dechristen@uniebaptisten.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Dienstencentrum van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-565477.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

'Verblijdt u te allen tijde, bidt zonder ophouden, dankt onder alles'

Volhardt in het gebed, bidt zonder ophouden – in de Bijbel worden gelovigen opgeroepen om voortdurend te bidden. Het is een opdracht van de Here God die via de pen van de apostel Paulus en anderen tot ons komt: 'Verblijdt u te allen tijde, bidt zonder ophouden, dankt onder alles, want dat is de wil Gods in Christus Jezus ten opzichte van u' (1 Thessalonicenzen 5:16-18). Uit deze oproep blijkt dat het menselijk is om je blijdschap, gebed en dankbaarheid te laten afhangen van je stemming of van de situatie waarin je verkeert en dat het soms niet makkelijk is hieraan te voldoen. Het vraagt een bewuste keuze van christenen om met deze drie geboden aan de slag te gaan. Het is Gods wil. En als wij Gods wil doen, zullen we merken dat het ons dichter bij de Here brengt, dat wij meer in afhankelijkheid van Hem leven. 'Wentel uw weg op de Here en vertrouw op Hem, en Hij zal het maken' (Psalm 37: 5).

Als wij christenen ons leven met al onze plannen en ook onze zorgen in Zijn Hand leggen en ons aan Hem toevertrouwen, dan zal de Here ook grote, geweldige dingen doen. In de Bijbel zien we hoe anderen ons hierin voorgingen. Er gebeurden grote wonderen waaraan een levendig gebedsleven ofwel een leven van gebed ten grondslag lag, zoals bij Mozes, Hanna, Abraham, Nehemia en vele anderen.

De Here wil aanbeden worden en wil ons graag zegenen, maar dit vraagt van ons christenen dat wij ons vertrouwen op Hem stellen, het van Hem verwachten en in Zijn afhankelijkheid leven: 'Indien gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt, en het zal u geworden' (Johannes 15:7). En dat de Here Zijn beloften nakomt, zien we ook in het leven van Jabez. Hij riep de God van Israël aan met de woorden: "Wil mij toch overvloedig zegenen en mijn gebied vergroten; laat uw hand met mij zijn; weer van mij het kwade, zodat mij geen smart treft!" En God schonk wat hij had gevraagd.
Als de Here God dan ons gebed verhoort – soms misschien na jaren -, dan mag ons dit bemoedigen, ons blij maken en tot meer dankbaarheid stemmen.

Dat gebedsverhoring christenen bemoedigt en dankbaar maakt, blijkt ook uit een interview met Liesbeth Rutgers die enkele weken in Latijns-Amerika is geweest om met World Servants te bouwen aan een kliniek en klaslokalen. Verder in deze *De Christen* kunt u o.m. lezen hoe een grote groep jongeren enthousiast werkt aan de musical 'Jesus Folk' en over het 90-jarig jubileum van de Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden.

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

INHOUD

Musical 'Jesus Folk' brengt Evangelie op creatieve wijze aan groot publiek

Door: Mariska Oegema

Het is anderhalf jaar geleden dat ds. Johan Scholtens uit Stadskanaal opnieuw het idee had jongeren de kans te bieden een musical op de planken te brengen in theaters van Nederland. "Ons doel is het Evangelie brengen aan een groot publiek, daarom is er ook altijd nazorg. Maar natuurlijk hopen we zelf ook veel plezier aan de musical te beleven. Iedereen die mee doet, is erg enthousiast. Vooral nu de optredens dichterbij komen, want de première is zaterdag 21 september in Theater Geert Teis in Stadskanaal. Daarna treden we elke maand elders in Nederland op."

Bert Buiringt

Aan het woord is br. Johan Drewes, muzikaal leider van de musical 'Jesus Folk' en lid van de Baptistengemeente Muntendam. Zeven jaar geleden was hij ook actief betrokken bij de musical 'Spirit'. "Met deze musical hebben we toen ruim zesduizend mensen met het Evangelie mogen bereiken in diverse theaters. Ook zijn mensen tot geloof gekomen, die zich later hebben laten dopen", vervolgt hij. "Ook binnen de eigen groep, de cast van de musical, hebben jongeren hun hart aan de Here Jezus gegeven. Ze gingen altijd wel naar de jeugd, maar waren niet wedergeboren. Door het inleven in je rol ga je ook zelf nadenken over vraagstukken die aan de orde komen en pak je de Bijbel om naar antwoorden te zoeken."

Bijbelgetrouw

Dat is ook wat hem in de musicals aanspreekt. "Beide musicals, geschreven door John Larsson en Johan Gowans van het Engelse Leger des Heils, zijn heel bijbelgetrouw. Regelmatig worden complete teksten uit de Bijbel aangehaald; het Evangelie wordt door muziek, zang en sketches op een creatieve wijze uitgedragen. Iedere scene legt een link tussen hedendaagse problematieken zoals hoe omgaan met vraagstukken en stress, en vergelijkbare situaties in de tijd toen Jezus hier op aarde was; elke keer wordt in de Bijbel naar antwoorden gezocht."
"Zo is er een scene met een man die zich compleet leeg, bijna dood voelt en niet weet waarvoor hij nog leeft; hij voelt zich als een dooie pier. Het Jesus Folk haalt de Bijbel erbij om naar een oplossing te zoeken en komt terecht bij het gedeelte over Lazarus die echt dood was, maar door Christus tot leven werd gewekt."
Het eerste deel van de musical speelt vooral in het heden af, terwijl het tweede deel tweeduizend jaar in de tijd terug gaat toen de Here Jezus op aarde leefde en laat onder meer de storm op het meer, de lijdenstijd, het verraad, de verloochening en de hemelvaart zien. "De dramatiek van toen proberen wij in de musical uit te beelden."

Professioneel

Al een jaar lang oefent een grote groep interkerkelijke jongeren – hoewel voornamelijk baptisten-jongeren uit Groningen en Drenthe – voor de musical. De hele cast bestaat uit bijna honderd personen. Een hoofdsponsor werd gevonden in de Groninger Bond van Baptistengemeenten. Ds. Johan Scholtens, initiatiefnemer van beide musicals, is ervan onder de indruk hoe iedereen zich inzet. "Het is mooi om te zien hoe jonge mensen bezig zijn een musical op de planken te krijgen; elke week weer komen ze repeteren – dat is echt een plus, vooral in deze tijd. Hoewel iedereen amateur is, is de groep bijna professioneel met dit project bezig."
"Daarbij gaat het niet alleen om musiceren en zang, maar bovenal om het uitdragen van het Evangelie op een geheel andere manier", vervolgt ds. Scholtens. "Zo bereik je een andere groep mensen die niet door een evangelisatiedienst, maar wel door een musical worden aangesproken en zo toch het Evangelie horen. Trouwens voor wie meedoet, is het heel speciaal om in een theater op te treden. Je staat op hetzelfde podium en wordt in dezelfde kleedkamer geschminkt als bekende Nederlanders zoals Toon Hermans. Dat maakt vaak diepe indruk."

De musical 'Jesus Folk' is te zien op:
21 september 2002 in Theater Geert Teis, Stadskanaal
12 oktober 2002 (nog niet bekend)
30 november 2002 (nog niet bekend)
26 januari 2003 in De Molenberg, Delfzijl
5 februari 2003 in Theater De Oosterpoort, Groningen
29 maart 2003 in Theater 't Kielzog, Hoogezand
19 april 2003 in Theater De Muzeval, Emmen (wellicht binnenkort geboekt)
10 mei 2003 in Theater De Klinker, Winschoten
31 mei 2003 Strubbenfestival, Schoonloo
Verdere verzoeken voor 2003: Dordrecht, Almelo, Arnhem, Leeuwarden

Boeken & Muziek

Elk hoofdstuk apart; Door de Bijbel van kaft tot kaft (boek en CD-rom), Warren Wiersbe, Uitgeverij Medema, Vaassen, 2002, p.480, ISBN 90-6353-368-3, € 29,50.

Er zijn vele, vele handboeken, commentaren, verklaringen en noem maar op bij de Bijbel. Dit studieboek van Warren Wiersbe is naar mijn mening toch een toevoeging. Het is een boek dat u meeneemt door elk hoofdstuk van de Bijbel. Het is geen vervanging van de Bijbel, maar een boek dat informatie geeft om het gelezen gedeelte uit Gods Woord beter te begrijpen. Daarnaast helpt het door verwijzingen naar andere bijbelgedeelten om meer inzicht in de opbouw en samenhang van de Bijbel te krijgen. Het doel van het boek is niet om een echt commentaar of handboek te zijn, maar om lezers te helpen bij het ontdekken en toepassen van geestelijke lessen uit Gods Woord. Het gaat dus niet zozeer om achtergrond informatie of uitleg van leerstellingen, maar om 'stichtelijke waarheid': De Schrift is geschreven voor ons, ze kan ons voorlichten, bekwamen, verrijken en bemoedigen.
Een overzichtelijk mooi uitgevoerd boek. Qua uitleg niet volledig, maar wel handzaam en wie meer wil weten kan de bijgevoegde CD-rom gebruiken waarop o.m. drie Bijbelvertalingen, Kanttekeningen en Telos-voetnoten staan. Het boek is ook heel goed te gebruiken als dagboek. Zeker voor wie systematisch Gods Woord wil lezen.

Anne Kurtz

De Bijbel voor Jullie, J.H. Mulder-van Haeringen, Uitgeverij Medema, Vaassen, 2002, p. 560, ISBN 90-6353-388-8, € 34,95.

De Bijbel voor Jullie is een nauwkeurige navertelling van bekende en onbekende bijbelse geschiedenissen. Het gaat over het leven van bijna honderd personen. Mensen uit het Oude Testament die in heel verschillende tijden geleefd hebben, en mensen uit het Nieuwe Testament die allemaal in contact kwamen met de Here Jezus. In deze kinderbijbel wordt een groot deel van de Bijbel behandeld, maar niet precies in dezelfde volgorde als in de Bijbel. Alle verhalen worden beschreven vanuit een bepaalde gezichtshoek: het maken van keuzes. Kiezen ze vóór of tegen God? En wat zijn de gevolgen van hun keuze? De levensverhalen van mensen uit de Bijbel zijn voorbeelden voor ons.
De tekst is helder en eenvoudig, zonder kinderachtig te zijn. De illustraties voegen toe aan het verhaal en zullen oudere kinderen zeker aanspreken. Heel handig is de tijdbalk die boven aan ieder hoofdstuk is afgedrukt, zodat direct duidelijk is in welke periode het verhaal zich afspeelt. Extra tekst – geplaatst tussen twee gele blokjes – geeft achtergrondinformatie of extra uitleg. Het boek is groot formaat en stevig gebonden. Een hele mooie kinderbijbel met goede vertellingen die dichtbij de tekst van de Bijbel blijven.
De Bijbel voor Jullie is een vervolg op *De Bijbel voor Jou* en is geschikt voor kinderen vanaf ca. 9 jaar. Ook heel goed te gebruiken op de zondagsschool of bij de jonge jeugd.

Janna de Zwart

The Story Keepers, 13-delige kinder/jeugd video serie, uitgave van de Internationale Bijbelbond i.s.m. Johannes Multi Media.

De 'Storykeepers' leven in het jaar 64 na Christus in Rome. Nero is keizer en heeft een grote hekel aan christenen, want zij vereren hem niet als god. Ben de bakker, zijn vrouw Helena en hun gezin met vijf geadopteerde kinderen nemen je mee in het leven van de ondergrondse kerk, waar de verhalen van Jezus levend worden gehouden.
Deze serie tekenfilms is van zeer mooie kwaliteit, in stereo en Nederlands ondertiteld. Iedere video heeft een speelduur van 25 minuten en bevat naar aanleiding van de belevenissen van de hoofdpersonen drie of meer verhalen of gelijkenissen uit het Nieuwe Testament. De video's kosten € 9,95.
Er is bij deze serie ook een compleet kerstprogramma beschikbaar dat past bij de video 'Ontsnapping in de nacht'. Verder zijn er twee (vakantie)bijbelclubpakketten met elk een programma voor 1 tot 2 uur voor vijf dagen: 'The Storykeepers' en 'The Storykeepers, Overwinning'. De bijbelverhalen in 'The Storykeepers, Overwinning' gaan over Jezus' dood, opstanding en hemelvaart en passen dus prima bij Pasen. Bij dit boek ontvangt u ook een CD met o.a. het themalied. Het kerstprogramma kost € 13,59, de bijbelclubpakketten resp. € 14,75 en € 17,02.
Voor meer informatie kunt u kijken op www.ibbnl.org

Janna de Zwart

Dichterbij, Ralph van Manen, Javelin Records/GMI, speelduur 42 min., € 20,50.

Ralph van Manen ken ik zelf het beste van zijn Target-periode. Deze symfonische rockband speelde eind tachtiger en begin negentiger jaren elke koffiebar plat. Vanaf 1993 ging Ralph van Manen solo en met succes. In de periode 1993-2000 verschenen van hem maar liefst acht Engelstalige CD's. Vorig jaar verscheen voor het eerst een Nederlandstalige CD: *Dichterbij*. De keuze voor deze Nederlandstalige CD is een spontane geweest. Ralph zelf hierover: "Ik schreef Nederlandse teksten voor een collega-artiest. Dat beviel mij dermate goed dat ik besloot ook voor mijzelf in het Nederlands verder te gaan." Op *Dichterbij* staan 11 nummers die muzikaal vernieuwend te noemen zijn. De teksten dragen een sterk persoonlijk karakter. In die zin zijn de eerste woorden van het eerste nummer 'Neem me mee' veelzeggend: "Bijna niemand weet wat er binnenin mij leeft."
Na het beluisteren van de hele CD weet je iets meer over Ralph van Manen! *Dichterbij* is geen gospel-CD in de traditionele zin van het woord. Het nummer 'Wie gelooft?' is het meest expliciet, maar wie bereid is om tussen de regels door te lezen en te luisteren wordt warm van zowel de woorden als de muziek.

Henk Wieringa

Buitenlands en ander nieuws

Noord-Korea

Voor het eerst staat Noord-Korea bovenaan de lijst waarop Open Doors ieder half jaar de landen bijhoudt waar christenen vervolgd worden. In Noord-Korea heeft de voormalige dictator Kim Il Sung er alles aan gedaan om ieder geloof uit te roeien. Zijn zoon en opvolger Kim Jong Il heeft de lijn van zijn vader voortgezet. Er heerst in dit land een 'keizercultus' waarbij de beide 'Kims' zich als een god lieten cq. laten vereren. Maar ondanks de meedogenloze vervolging zijn zij er niet in geslaagd de kerk uit te roeien.
Door de heersende hongersnood zijn de mensen wanhopig en vluchten zij massaal de grens over naar China. De vluchtelingen vertellen de meest afschuwelijke verhalen over christenvervolging in hun land. De meeste gemeenten zijn niet groter dan 10 personen, dikwijls allen van dezelfde familie. Grotere gemeenten lopen meer gevaar ontdekt te worden. Een vluchteling vertelde over een gemeente van 20 tot 20 personen, die in een grot samenkwam. Twee jaar geleden waren alle leden plotseling verdwenen. Waarschijnlijk zijn zij opgepakt en naar een heropvoedingskamp gestuurd.

Turkmenistan

Ook in Turkmenistan heerst een 'keizercultus'. President Nijazov steekt de Koreaanse Kim Jong Il naar de kroon wat zijn persoonsverheerlijking betreft. Hij laat zich Turkmenbasji noemen, wat vader der Turkmenen betekent en hij heeft een 'heilig' boek geschreven dat gebruikt wordt om een eed op af te leggen. Om zijn leven is een complete mythologie geschreven. Turkmenistan staat op de vijfde plaats van de lijst Christenvervolging van Open Doors.

China

De huiskerkleiders die gegijzeld werden door de 'Bliksem uit het oosten'-sekte, zijn weer vrij. Deze kwaadaardige sekte had op 16 april jl. 34 leiders van een huiskerkverband, de Chinese Evangelie Gemeenschap (met een miljoen leden in 10 provincies) gevangen genomen, door ze wijs te maken dat zij les kregen van een bijbelleraar uit Singapore. In werkelijkheid werden zij onderwezen in de leer van de sekte en zaten zij opgesloten. Doordat een vrouw kans zag te ontsnappen, heeft de politie de overige huiskerkleiders kunnen bevrijden.

Wit-Rusland

Een dag voordat de autocefale (ongebonden) orthodoxe kerk in het dorp Pahranitsjny zou worden ingewijd, werd hij door de autoriteiten gesloopt. Om 8 uur 's morgens was het dorp bij de Poolse grens omsingeld door troepen in camouflage-uniform. Alle wegen werden afgesloten, waarna het nieuwe kerkgebouw werd verwoest. De priester van deze kerk, pater Jan Spasjoek, is uit voorzorg ondergedoken. De autocefale orthodoxe kerk is onafhankelijk van de Russisch-orthodoxe kerk. In Wit-Rusland is deze denominatie herhaaldelijk registratie geweigerd, ondanks het feit dat zij minstens 70 parochies in het land heeft. Het is volgens Keston News Service de eerste keer dat een bedehuis in één van de voormalige sovjetrepublieken moedwillig verwoest is door de overheid.

Concert Continentals

Op 19 oktober a.s. geven alle Continental groepen die deze zomer hebben opgetreden hun slotconcert in De Doelen in Rotterdam. De avond begint met een optreden van 6 Continental-Kids groepen, dan een optreden van 4 Young Continental groepen en tenslotte 4 Continental Singers groepen. Aan het slot volgen van alle groepen samen een aantal gospelsongs.
Aanvang 19.00 uur, slot 22.30 uur. Kaarten kosten Euro 15 of 20. Verdere informatie kunt u krijgen bij Continental Art via 010-4568688 of www.continentalart.org

Column over...

Ergeren

Door: S. Prost

Mijn verbazing groeit soms uit tot verbijstering, zo niet tot ontzetting of tot grote proporties uitgegroeide gortigheid. En m'n innerlijk serene rust wordt nogal eens geweld aan gedaan. Nemen vrienden na het nachtelijk bezoeken luid claxonnerend afscheid van buurtgenoten, weg slaap. Is het dat bij heet weer gewacht moet worden bij het stoplicht, dan bereiken de zware bastonen en het slagwerk van de carboomer naast mij mijn trommelvliezen. Ik lig niet in bed, dus laat ik op een vriendelijke manier de veroorzaker van het geluid mijn vinger op mijn lippen zien. Echter, de veroorzaker van het zwaar monotone geluid laat de apparatuur nog even harder 'klinken' en kijkt de andere kant uit.

Ben ik de enige die zo gevoelig is voor invloeden van buitenaf? Mij bespringt wel eens de gedachte dat ik de enige ben die zich ergert aan bepaalde situaties. Zijn dan de meeste anderen de gelukkige bezitters van een onwrikbaar stabiel humeur? Moet ik dan misschien, in navolging van ds. David Ernst Oehler (Nietzsches grootvader van moeders kant), alles wat mij ergert op kleine vodjes papier kalken. Oehler zei dan daarbij: "Papier slikt veel, slikt alles." En die kattebelletjes stopte hij dan diep in de laden van zijn bureau. Een manier.

Is het kruis ook niet voor velen een ergernis, een aanstoot? Ja, om het dwaze van God wijzer te laten zijn dan de wijsheid van mensen. Zei Jezus niet dat er verleidingen moeten komen zodat het geloof echt blijkt te zijn? Maar Hij sprak zijn wee ook uit over de mens door wie ergernis veroorzaakt wordt. Dat God dat verhoede. Daarom leggen we al onze ergernis Hem maar voor. Om inde weg van de liefde minder geërgerd te worden en meer van Hem uit te stralen.

Reageren? sprost@hetnet.nl

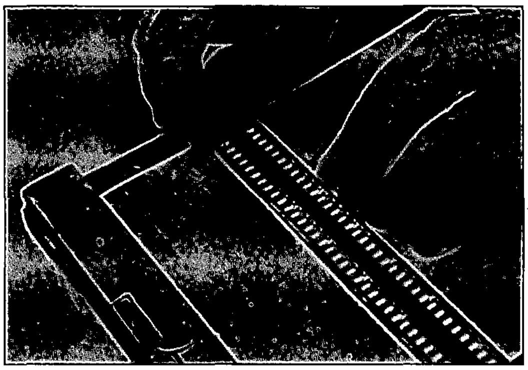
90 Jaar Christelijke Blindenbibliotheek

Door: Mariska Oegema

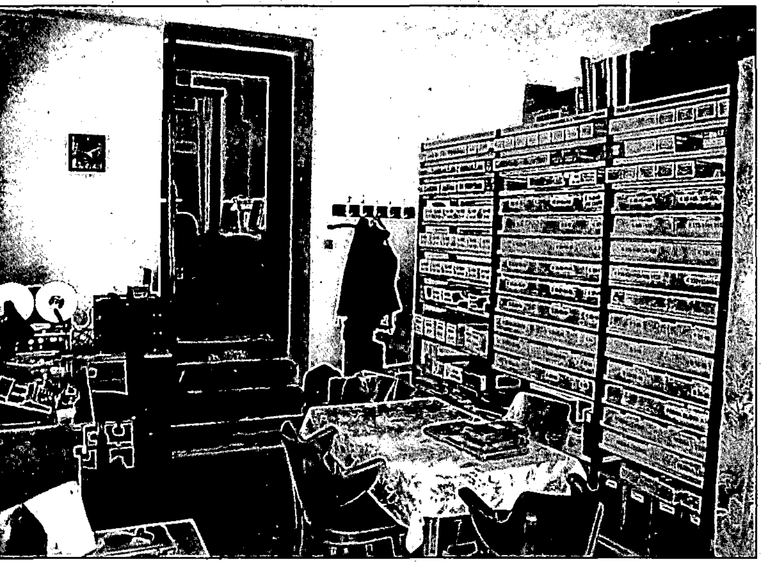
De Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden te Ermelo (CBB) viert dit jaar haar 90-jarig bestaan. Samen met Stichting Wilde Ganzen houdt de CBB van september tot en met november een meerwaarde-actie voor Visio, de christelijke blindenbibliotheek in Tsjechië en voor het realiseren van een educatiecentrum in het eigen hoofdgebouw. "Wij willen onze vreugde over dit jubileum graag delen met mensen die het minder hebben. Zo is de situatie van Visio in Tsjechië heel triest", stelt CBB-voorlichter Nora Dankers. "Een echtpaar dat met liefde deze Tsjechische blindenbibliotheek runt, beschikt slechts over een kleine ruimte voor de opslag van boeken en cassettes en kan niet voldoen aan de vraag naar gesproken christelijke boeken, omdat de apparatuur hoognodig aan vervanging toe is. Bovendien zijn er slechts twee braille-Bijbels beschikbaar voor het hele land."

De Christelijke Blindenbibliotheek Visio in Praag heeft in de jaren onder het communisme gestaag een kleine collectie christelijke lectuur in braille en op cassette opgebouwd. Het drukken van braille gebeurde in Oost-Duitsland, waarna de gebrailleerde bijbelgedeelten het land werden binnen gesmokkeld. In de huidige situatie is het mogelijk om in vrijheid blinden en slechtzienden te voorzien van Bijbels en christelijke lectuur in braille en op cassette. Maar de apparatuur waarmee dit gebeurt, is hoognodig aan vervanging toe en het ontbreekt Visio aan fondsen hiervoor. "Via Stichting Wilde Ganzen zijn wij vorig jaar in contact gekomen met deze Tsjechische blindenbibliotheek en willen hen graag helpen", geeft Nora Dankers aan. "Met lokale acties van onze vrijwilligers proberen wij gelden binnen te krijgen voor beide projecten: Visio en het educatiecentrum. Wilde Ganzen vergroot het opgehaalde bedrag met 70 procent."

"Eigenlijk is de situatie in Tsjechië vergelijkbaar met die van de CBB zo'n veertig jaar geleden", vervolgt de CBB-voorlichter. "Toen beschikten wij ook niet over geluiddichte studio's en goede opnameapparatuur voor het inspreken van boeken en woekerden wij ook met de ruimte. Daarnaast gebeurde het brailleren handmatig, terwijl we nu over speciale brailleprinters beschikken waarmee we productie kunnen maken."

CBB

Handmatig brailleren.

CBB

De situatie in Tsjechië is triest te noemen: ruimtegebrek en geen geluiddichte studio's en goede opnameapparatuur voor het inspreken van boeken.

Handmatig prikken

De diepste wortels van de CBB liggen in de Gereformeerde kerk van Amsterdam. "Dominee Wielenga had enkele blinde kinderen op catechisatie, waarvoor geen geschikte boeken in braille voorhanden waren. Op zijn initiatief zijn enkele dames handmatig gaan brailleren met een prikpen – puntje voor puntje. Zo is de CBB geboren", aldus Nora Dankers. Door hun ijver ontstond al snel een kleine collectie christelijke brailleboeken die zij graag aan anderen beschikbaar wilden stellen. Om die reden richtte de groep dames op 20 februari 1912 de 'Vereeniging Christelijke Blindenbibliotheek' op. Omdat de collectie christelijke braille-boeken gestaag groter werd, zag de CBB zich genoodzaakt Amsterdam te verlaten en naar Ermelo te verhuizen waar ze een ruimte bij 'Sonneheerdt' huurde, een christelijk tehuis voor blinden.

Bijna een halve eeuw heeft de CBB uitsluitend als braillebibliotheek gefunctioneerd. Door de uitvinding van de bandrecorder en later de geluidscassette ging het gesproken boek tot de technische mogelijkheden behoren, waardoor de CBB ook de productie en uitleen hiervan ging verzorgen. Daardoor groeide ze bij 'Sonneheerdt' uit haar jasje en werd tot nieuwbouw besloten. Sinds 1978 heeft de CBB een eigen pand aan de Paul Krugerweg 39 in Ermelo.

Tussen wal en schip

Door de komst van het gesproken boek naast het brailleboek veranderde ook de doelgroep. Voor het eerst in de geschiedenis werd een grote groep slechtzienden bereikt, die altijd tussen wal en schip hadden gezeten. Want gewone boeken en brailleboeken waren voor hen niet te lezen en de groot-letterboeken waren omvangrijk en zwaar en daardoor onhandelbaar. Het gesproken

boek betekende voor de slechtzienden een aanzienlijke verbetering van hun lectuurvoorziening en voor de CBB betekende het een steeds verdere groei.
"Door de komst van de cassette bedient de CBB een zeer brede doelgroep. Het gesproken boek is voor slechtzienden een uitkomst. Maar ook mensen die door vermoeidheid, reuma of een andere handicap grote moeite hebben een boek vast te houden, behouden met het gesproken boek de mogelijkheid om te blijven 'lezen'. Verder maken dyslectische (woordblindheid, red.) leerlingen en studenten gebruik van het gesproken boek voor hun boekenlijst en kunnen ze studieboeken op cassette beluisteren", geeft Nora Dankers aan. "Toch maken de mensen die op latere leeftijd slechtziend of blind zijn geworden, het meest gebruik van onze diensten. Het betekent voor hen een fijne tijdspassering en een stuk afleiding. Een alleenstaande vrouw vertelde eens dat de menselijke stem op het bandje haar het gevoel gaf dat er iemand bij haar was, waar ze erg blij mee was."

Hoge eisen

Dat is ook een belangrijke reden waarom het inspreken van boeken en tijdschriften gewild vrijwilligerswerk is. "Er is zelfs een wachtlijst. De vrijwilligers geven aan dat het werk hen veel voldoening geeft, want door het inspreken ontsluiten ze literatuur en lectuur voor blinden en slechtzienden", aldus Nora.
"Momenteel zijn er 300 vrijwilligers die 1 à 2 keer per week twee keer drie kwartier inspreken. Thuis bereiden zij het inspreekwerk voor, zodat ze in de opnamestudio niet struikelen over moeilijke woorden.
Overigens wordt aan het inspreken hoge eisen gesteld. Het is belangrijk dat een vrijwilliger een heldere stem heeft, niet met een accent spreekt en geen bijgeluiden maakt. Want voor een luisteraar die afhankelijk is van zijn oren voor het lezen, is het heel vervelend om bijvoorbeeld smakgeluidjes te horen."
Naast het inspreken van boeken en tijdschriften wordt ook consumentenwerk ingesproken, zoals persoonlijke brieven, verzekeringspolissen, bijsluiters van medicijnen en kerkbladen. "Als CBB vinden wij het belangrijk dat bijvoorbeeld ook kerkbladen worden ingesproken, want zo blijven mensen op de hoogte van wat er in hun omgeving speelt en blijven zo deel uit maken van het sociale netwerk. Want vooral als iemand op latere leeftijd slechtziend wordt, is de kans groot dat diegene in een sociaal isolement terecht komt."

CBB

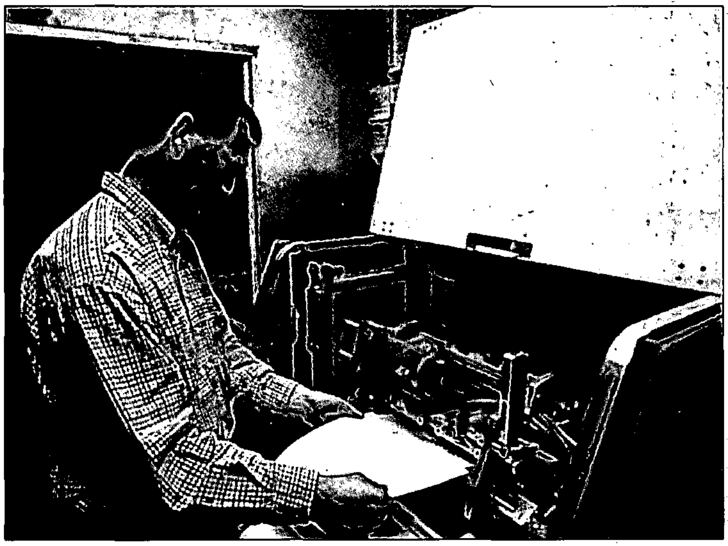
"De vrijwilligers geven aan dat het werk hen veel voldoening geeft, want door het inspreken ontsluiten ze literatuur en lectuur voor blinden en slechtzienden", aldus Nora Dankers.

Educatiecentrum

De CBB gaat binnenkort over van de cassette naar het ingesproken boek op CD-ROM. Volgens Nora Dankers biedt dit veel voordelen. "Zo hebben CD-ROM's meer zoekmogelijkheden. Iemand kan gemakkelijk van hoofdstuk naar hoofdstuk springen, wat door het doorspoelen bij cassettes veel lastiger is. Verder is de geluidskwaliteit beter en neemt het minder ruimte. Een gemiddeld boek telt zes cassettebandjes terwijl dit nu op één schijfje past. De hele Bijbel staat op 110 cassettes en een braille-Bijbel neemt 2,5 meter boekenplank in beslag, terwijl de Bijbel op CD-ROM maar weinig ruimte neemt."

Met het geld van de Wilde Ganzen wil de CBB een educatiecentrum inrichten waar lezers met dit nieuwe medium kunnen leren werken waardoor straks bij de overgang van cassette naar CD-ROM niemand tussen wal en schip valt. "Dit educatiecentrum krijgt ook een echte bibliotheekfunctie waar blinden en slechtzienden via allerlei leeshulpmiddelen informatie kunnen opzoeken en kunnen studeren. Verder is dit een goede ruimte om bijvoorbeeld kinderen of andere groepen die de CBB bezoeken, uit te leggen hoe blinden en slechtzienden lezen en hen te informeren over onze dienstverlening. Zo hopen we meer bekendheid aan het werk van de CBB te geven, zodat nog meer mensen van alle diensten gebruik kunnen maken en daardoor ondanks hun handicap kunnen blijven lezen."

CBB

Met speciale brailleprinters kan productie worden gemaakt.

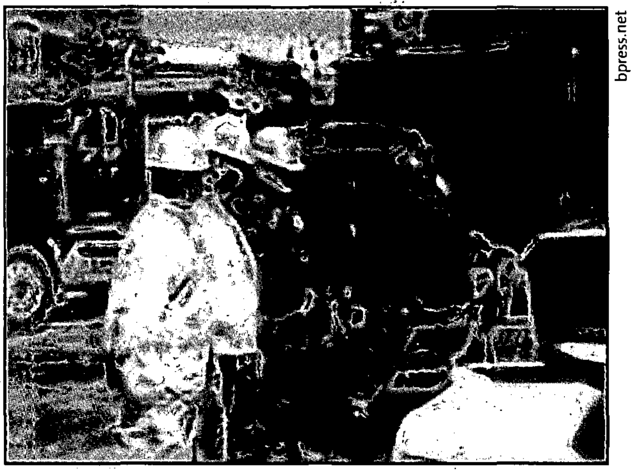
Mensen met een leesbeperking kunnen bij de CBB terecht voor duizenden boeken en zo'n 300 verschillende tijdschriften (waaronder *De Christen*) op geluidscassette, in braille of grootletter. Deze zijn gratis te leen en worden portvrij per post thuisbezorgd.
Een informatiepakket kunt u aanvragen bij de Klantenservice van de CBB, telefoon 0341-565477.
Zaterdag 21 september houdt de CBB van 10.00 tot 16.00 uur open dag voor belangstellenden.
Giften voor het jubileumproject kunt u overmaken op giro 40.000 t.n.v. Wilde Ganzen, o.v.v. Boeken voor Blinden.

Door: S

De laatste maanden was men volop bezig met de voorbereiding van de herdenking van de aanslagen van 11 september 2001. Wat zich op die bewuste datum afspeelde is door de media diep tot ons doorgedrongen. Een grotere manifestatie van het kwaad, dat meedogenloos in zeer korte tijd ruim drieduizend slachtoffers maakte, konden we ons haast niet voorstellen. Hoe kwetsbaar is een mensenleven en zelfs een natie.

Leed

Brandweerlieden en reddingswerkers hebben zich als helden ingezet. Een aantal van hen moesten dat met de dood bekopen. Het ontgaat ons niet dat in radio- en televisieprogramma's nabestaanden over hun ervaringen vertellen. Over het onvoorstelbare verdriet en de trauma's, over de ontwrichting van gezinnen, het sociale en maatschappelijke leven. Temidden van de vele waaromvragen zijn mensen de weg naar God kwijtgeraakt. Anderen hebben juist, vaak gesteund door medegelovigen, een vaster vertrouwen in de Heer gekregen. Grenzen tussen andersdenkenden vielen gedeeltelijk weg. Er was in kerken en moskeeën na de ramp plaats om te rouwen en zich te bezinnen. Echter, de verongelukte familieleden en vrienden komen niet terug. Dat gemis wordt blijvend meegedragen.

bpress.net

Herdenken

Ik schrijf 4 september. We zullen ongetwijfeld gehoord hebben van de geplande herdenkingsactiviteiten. Dat geldt in de eerste plaats Ground Zero, waar twee vliegtuigen de gebouwen van het World Trade Centre in New York torpedeerden. Daar zal de ceremonie op 11 september vanaf 08.46 uur 102 minuten duren. Naast andere plechtigheden zullen alle namen van de slachtoffers worden voorgelezen, van zowel de geïdentificeerden als hen waarvan niets meer is teruggevonden. Rond en op 11 september zullen in kerken herdenkingsdiensten en daarnaast interreligieuze openhuisbijeenkomsten gehouden worden. Grote feesten zijn in het gehele land afgelast. Bruiloften zijn naar het eind van de maand verschoven. Elders in de wereld zullen ook herdenkingen plaatsvinden. Het *Requiem van Mozart* wordt in een groot aantal landen door zangkoren op het bovengenoemde tijdstip ten gehore gebracht. Het Leger des Heils heeft een herdenkings-CD uitgegeven die ook in ons land te bestellen is. Er is over de ramp een jeugdboek uitgekomen en, recent, een minder dure uitgave over de vraag van al het lijden [1].

bpress.net

Theorie en praktijk

Kunnen wij nog in God geloven na wat er gebeurd is? 'Als het ons goed gaat is geloven niet zo moeilijk.' Daar zullen velen het over eens zijn. Maar wat dacht u van het volgende: 'Als geloven gemakkelijk is geworden, dan deugt er iets niet met de geloofshouding van de gelovige', zo stelde drs. F. Cupido het vorig jaar tijdens een bijeenkomst van een studentenvereniging. Deze uitspraak moet ons aan het denken zetten. Want in de storm van ons leven blijkt vaak ons gelovig vasthouden aan de beloften van de Heer. Het komt toch op de praktijk van ons leven aan. Geloven is moeilijk, omdat het altijd op tegenstand stuit. Dat kan uitlopen op vervolging, terreur, mishandeling en onthechting. Rechtvaardigheid, goedheid en barmhartigheid zullen als kernwaarden – waarden die het volk van God in de Thora voorgehouden werden – gehandhaafd moeten blijven. En juist de christelijke gemeenschap kan die dankbare, maar ook moeilijke taak uitvoeren. De Heer Jezus, de Zoon van God, heeft dit ons als navolgers van Hem niet alleen maar voorgehouden, maar ook zelfs voorgedáán. En door een nauwe verbondenheid met Hem moet het mogelijk zijn de kracht te ontvangen vol te houden.

Prost

Reageren

We waren allemaal heel benieuwd hoe op deze aanslagen gereageerd zou worden. Impulsief handelen of heethoofdigheid zou het drama alleen groter kunnen maken. Datzelfde zou gelden als heel de islamitische wereld de zondebok zou worden. Gekozen is voor een beleid waardoor het terroristische geweld ingedamd zou kunnen worden. Men kan van mening verschillen over de aanpak daarvan. We hebben gebeden dat regeringsleiders hiervoor de nodige wijsheid zouden ontvangen.

Maar welke reactie past dan op zo'n extreem geweldsmisdrijf dat oorlogszuchtige proporties heeft aangenomen? De dreigende taal van terroristen liet – en laat nog steeds – niets te wensen over. Past hier wraak, gaat het alleen om zelfverdediging of ook om gerechtigheid? En dan duikt de term rechtvaardige oorlog opeens weer op. Want wat is dit terrorisme anders dan het nationaal-socialisme en het militante communisme van het verleden? En wie zal op tijd de klok luiden als er weer nieuwe dreigingen komen?

Antwoorden

We zijn geneigd het recht in eigen hand te nemen. Dat heeft met gekwetste gevoelens te maken. En het is heel menselijk zo te reageren. Dat brengt ons echter niet verder. Zo viel koning David zelf door de mand, toen hij zijn verontwaardiging uitte over de handelwijze van de rijke man in de gelijkenis die de profeet Natan hem voorhield: 'Bij de levende Heer, de man die dat heeft durven doen verdient de doodstraf, en omdat hij zo meedogenloos heeft gehandeld, zal hij het lam (aan de arme) viervoudig vergoeden.' (2 Sam. 12:5,6). Was hij eerder tot bezinning gekomen dan was die verontwaardiging niet nodig geweest. 't Is goed om in het eigen hart te kijken.

Maar er is nog wat anders. Misbruik heft het gebruik niet op. Dat geldt in het geval van de seksualiteit, de snelheid bij het autorijden net zo goed als van het opkomen voor het recht en de toepassing van de rechtshandhaving. Denken we hierbij aan de situatie waarin koningin Ester zich bevond. En met haar het joodse volk in ballingschap. Haar oom Mordekai weigerde te buigen voor de Agagiet Haman (Ester 3:1,2). Deze Haman was een nakomeling van Agag, de koning van de Amalekieten, die de aartsvijanden van Israël waren. 'De Heer heeft gezworen', zei Mozes, 'dat hij alle generaties door zal strijden tegen de Amalekieten.' (Ex. 17:16). Dat Haman door de weigering van Mordekai tot het besluit kwam alle joden op een bepaalde datum uit te roeien moest wel een golf van gerechtvaardigde verontwaardiging ten gevolge hebben. Het is opmerkelijk dat na het moedig optreden van Ester de overheid door een tweede decreet de joden toestaat zichzelf te verdedigen door 'het recht van samenkomst en zelfverdediging en iedereen te doden die tegen hen de wapens opneemt.' (Ester 9:11,12). En dan is er geen sprake van wraak of vergelding. Hoewel zij het recht hadden om bezittingen van hun vijanden te bemachtigen, vergrepen zij zich daar niet aan (9:10,15 en 16). Hier wordt geen kwaad met kwaad, maar kwaad met goed vergolden. In die zin dat het de joden niet te doen was om eigengerechtigheid en onwaarheid, maar om waarheid in dienst van Gods gerechtigheid.

Archief De Christen

We zijn geneigd het recht in eigen hand te nemen.

Gods eer

Als het om gerechtigheid gaat dan betreft het ook een niet te tolereren buitensporigheid van misdadige criminaliteit. De samenleving dient beschermd te worden tegen een extreem vijandige houding. Maar dat niet alleen. Als het bijvoorbeeld in Psalm 83 gaat om vijanden die 'dat land van God in bezit nemen', dan bidt de psalmist tevens, dat zij na Gods oordeel over hen 'zich smekend tot U wenden' (vs. 17) en 'dat ze zullen erkennen dat U de Heer bent U alleen, de allerhoogste God' (vs. 19). Wraakgevoelens zijn menselijk. Maar nadat de apostel Paulus opgeroepen heeft 'geen wraak te nemen' (Rom.12:19) en het oordeel aan God over te laten, voegt hij er ook aan toe dat de overheid in dienst van God staat 'om wie verkeerd doet zijn verdiende straf te geven' (13:4).

Bidden voor die overheden blijft onze taak. Ook als ons geduld op de proef wordt gesteld en het recht (nog) niet zijn loop heeft. En bidden voor de overheden houdt ook bidden voor onze vijanden in. God zelf weet welke wonderen daar dan nog uit kunnen voortkomen.

1. "God and Country", New York Staff Band, € 22,50 incl. verzendkosten, bestelnr. 180034.
   Tel. 036-53981291 of www.legerdesheils/handel
   Vallende torens, A. Vogelaar-van Amersfoort, Barneveld, ISBN 90 5551 228 1; € 7,15.
   Waar was God op 11 september?, J. Blanchard, Utrecht; € 3,95.

Uit de geschiedenis van het Christendom

Van Verlichting tot Darwin

Door: Elže Luikens

Wanneer Diderot (1713-1784) zijn Wereldgeschiedenis (Encyclopedia) aan het papier toevertrouwt, begint hij niet met de geschiedenis van het christelijke Europa, maar met die van China. Trouwens dat Christendom komt er bij hem in al zijn geschriften bekaaid van af, want hij en anderen zoals Voltaire, Rousseau, Montesquieu en Immanuel Kant zetten bijvoorbeeld vraagtekens bij al datgene dat het menselijk verstand te boven gaat en 'wonderen' worden genoemd. Ze zoeken naar nieuwe wegen. Wegen die een andere richting uitgaan dan de Kerk graag ziet. Zo, grofweg genomen vanaf het midden van de 18de eeuw, zitten we in de tijd van de Verlichting. De menselijke geest wordt tot veel meer in staat geacht dan de zo onverdraagzaam gevonden Kerk haar toestond, en dat botste.

Met het toenemen van de kennis en het inzicht over de natuurlijke wereld, haar bewoners, verre culturen en andere (wereld)godsdiensten bleven wetenschappers voortborduren op de denk- en redenatietrant van de voorbije 17de eeuw. Toen constateerden wiskundigen en natuurkundigen dat de zon het middelpunt vormde van ons zonnestelsel. Nu begonnen van alle kanten geleerden te twijfelen aan de 'enige' waarachtigheid van het christendom. Contacten met andere beschavingen leerden dat er veel meer was, dan dit uit het Jodendom voortgekomen geloof. In één van zijn opstellen maakte Voltaire korte metten met het allereerste begin van dat Christendom, want zo schreef hij, waarom vermeldde de Joods-Romeinse historicus Flavius Josephus niets over de wonderen van Jezus? Waarom slechts een zijdelingse, onbelangrijk aandoende opmerking over deze 'rabbi'? Met het toenemen van de historische kennis over verdwenen beschavingen, de eerste serieus uitgevoerde archeologische opgravingen – ook al ging het daarbij in de eerste plaats om het opdelven van kostbaarheden – bleek er van al die Bijbelverhalen steeds minder te kloppen.
Nu was het de Verlichtingdenkers in de eerste plaats erom te doen, evenals hun 17de eeuwse voorgangers, het Christendom te behoeden voor de val door en de vernietiging van het hardnekkig voortwoekerend bijgeloof. Nog teveel werd vanuit het goddelijke uitgelegd, terwijl er voor de hand liggende verklaringen voor het oprapen lagen. Echter, met het aanpakken van dit heuse probleem, waren weer anderen niet te stoppen en poogden deze alles rationeel helder te maken, waardoor er geen enkele ruimte meer overbleef voor het wezenlijke van de christelijke godsdienst. Deze ontwikkeling gaat tot in onze tijd door: alles wat niet feitelijk, onomstotelijk, visueel en meetbaar is, heet nu ook bijgeloof én achterhaald. Nadat de taalwetenschap steeds meer vorderingen maakte, kwam ook vanuit deze hoek kritiek op de Bijbelinhoud. Geleerden ontdekten dat er in één Bijbelboek soms verschillende auteurs werkzaam waren geweest; dat zagen ze aan de verschillende tekstbenaderingen, het taalgebruik én door studie te maken van de oudst bekende geschriften. In hun ontledingsijver deden al deze geleerden de mens van toen te kort door bij hen al de verdachtmaking neer te leggen van bijgeloof, emoties en ongeletterdheid. Hoe ernstig en gewetensvol er in dat allereerste Christendom allereerst met het gesproken en vervolgens met het geschreven woord werd omgegaan, daar hadden de Verlichtingsdenkers en hun navolgers hoegenaamd geen oog voor. Het christelijk geloof werd liever starheid, onzorgvuldigheid en benepenheid verweten. Tolerantie werd het sleutelwoord. Begrip kweken voor de ander, door studie en onderzoek, leidde er toe – een doorgeschoten ontwikkeling kenmerkend – dat het eigen geloof inferieur werd geacht aan andere, meest oudere godsdiensten.

Dit alles heeft geleid tot drie ontwikkelingen, die tot in onze tijd niet meer uit de samenleving zijn weg te denken. In de eerste plaats was er het Deïsme, een stroming die weliswaar een Opperwezen niet ontkende, maar de opvatting aanhing dat de mens al vanaf de schepping wist wat deugd en ondeugd was en dat Jezus daarin niets nieuws leerde, maar slechts zijn tijdgenoten er even bij bepaalde. Het Goddelijke is redelijk, maar grijpt in de loop der natuurgebeurtenissen niet in. De Vrijmetselarij vindt hierin zijn oorsprong. In de tweede plaats ontstond een zuiver natuurwetenschappelijke benadering van al wat bestaat. Ze kwam tot de slotsom dat de mens zichzelf een opperwezen projecteert in allerhande natuurlijke verschijnselen, waarvoor, achteraf, een simpele verklaring te vinden valt. Darwin borduurde hier op voort, constateerde een geleidelijke groei die zich uitdrukte in miljoenen jaren en vond hiervoor bewijzen over de gehele planeet in fossiele vondsten en in verschillende natuurlijke ontwikkelingen (Evolutie).
Ten slotte was er nog de wijsgerige hoek, die door nadruk op het gevoel te leggen reageerde op al deze verstandelijke benaderingen. Friedrich D.E. Schleiermacher (1768-1834) beklemtoonde het belang van het Gevoel en wees op de religieuze inslag van ieder mens. Hij durfde dit als vertrekpunt te nemen voor zijn wijsgerige opvattingen. Naar zijn overtuiging weerstond het Christendom iedere vergelijking met andere religies, omdat ze hoger ontwikkeld heette, jonger was en beantwoordde aan de godsdienstige gevoelens die een ieder van ons bezit. Het zal niet verwonderen dat zijn 'gevoelsdenken' tot in onze tijd van betekenis is gebleven.

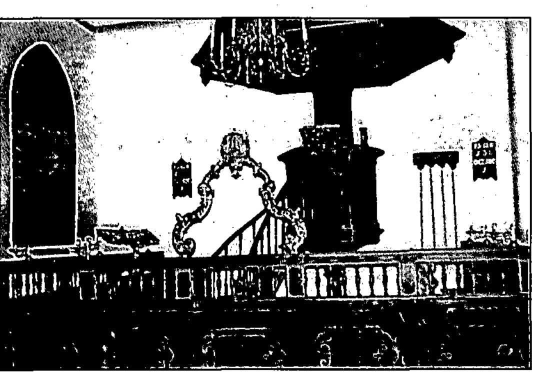

E. Luikens

Uit de geschiedenis van het Christendom

De Franse Revolutie en haar gevolgen voor de kerk

Door: Elze Luikens

Hadden de Verlichtingdenkers de geletterden vrijer gemaakt van haar kerkelijke banden, de burgerij wilde vrijer zijn tegenover haar overheid. Hoe dat zou moeten maakten eerst de Engelsman John Locke (1632-1704) en later de Fransman Montesquieu (1689-1755) hun lezers duidelijk. De

E. Luikens

vorst, die tezamen met zijn 'paladijnen' tot dan alle touwtjes in handen had, moest deze macht afhandig worden gemaakt. Montesquieu stelde voor haar te verdelen over een onafhankelijke rechterlijke-, wetgevende- en uitvoerende macht. Behalve door Montesquieu werd tezelfdertijd aan de andere kant van het Kanaal ook over mens en samenleving nagedacht en wel door Edmund Burke (1729-1797). Vormden de neergeschreven gedachten van de eerste uiteindelijk de basis voor de liberale, socialistische en marxistische visie, Burke is wel eens de vader van het behoud ofwel het conservatisme genoemd. En de Kerk? Wel daarvoor leek steeds minder een rol weggelegd. Vele denkers verweten de Kerk steeds vaker dat ze in conflictsituaties altijd maar weer de zijde koos van vorsten en elite. Daarom diende de 'almacht van de Kerk' volgens de meest radicale visies uit het maatschappelijk leven te worden teruggedrongen; ieder zijn eigen terrein.

Aan de andere kant van de oceaan, kwamen de kolonisten onder leiding van George Washington, John Adams en Thomas Jefferson in verzet tegen de eenzijdige machtsuitoefening van de Engelse koning George III: in 1776 kondigden de opstandigen The Declaration of Independence af en maakten daarmee de weg vrij voor wat de Verenigde Staten is geworden. Het gevolg van een en ander was dat met name het Amerikaans-anglicaans kerkvolk werd vereenzelvigd met het geloof van 'supreme head' George III. Van meet af aan waren het Baptisten, Congregationalisten, Independenten, Puriteinen en andere protestantse strømingen, die zich voor de zaak van de vrijheid inspanden. De impact, die de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog had, was groot. De Europese burgerij vereenzelvigde zich met de kolonisten. Na jaren van onrust sloeg in Parijs op 14 juli 1789 met de bestorming van de gevangenis De Bastille de vlam in de pan. Het waren koning Lodewijk XVI, zijn hofhouding, de adel en de (hoge) katholieke geestelijkheid die ervan werden beschuldigd het volk nauwelijks op te brengen belastingen en loodzware hand- en spandiensten op te leggen. Zelf waren ze overal van vrijgesteld. De Franse revolutie zette ook in de omringende buurlanden de samenleving op zijn kop. Nadat de guillotine overuren maakte, de bestaande kerkdiensten werden afgeschaft, de paus gevangene werd van Franse volkslegers en de adel door geheel Europa in grote angst verkeerde, omarmden de Fransen als eersten vanaf 1799 van ganser harte de opportunistische generaal Napoleon Bonaparte. Ook al betekende zijn aantreden het voortzetten van de vele landen reeds jaren teisterende oorlogshandelingen; ook al veranderde er aan de benarde positie van de (katholieke) Kerk nauwelijks iets en bleef de paus van ondergeschikt belang liever Napoleon dan Revolutie.

Maar na de val van de keizer (Slag bij Waterloo-1814) herstelden de teruggekeerde machthebbers hun macht en herkreeg de gevestigde Kerk haar plaats. Echter de burgerij had van de vrijheden en het revolutionaire gedachtegoed geproefd. De uit hen voortgekomen Liberalen zagen zich steeds weer genoodzaakt door het uitlokken van spanningen en revoltes voor hun idealen te strijden. Steeds nadrukkelijker klonk daarbij het geluid van 'vrijheid' en 'gelijkheid' voor allen. De Kerk mocht zich – zij het onwennig – voortaan gaan bezighouden met de 'broederschap'. Kerk en Staat moesten uiteen. We weten allen waartoe dit heeft geleid. Godsdienstonderwijs was enkel geschikt om de burger deugdzaamheid bij te brengen; godsdienstige kwesties regelden de kerkgangers maar onderling. Kloosterorden werden op den duur als achterhaald beschouwd. Kerken behoorden de gelovigen slechts sacramenten als doop, communie, belijdenis en het Heilig oliesel te bedienen. Men deed er goed aan zich niet in te laten met politiek en maatschappij. Deze ontwikkeling is nog steeds niet gestopt.

Kortweg: de tijd brak aan dat typisch liberale regeringen na de organisatie van kerkelijke zaken zelf ter hand te hebben genomen, vervolgens die Kerk het liefst zo snel mogelijk uit het machtscentrum wilden duwen. Het was ook de tijd dat ten gevolge van baanbrekende nieuwe uitvindingen (de Industriële Revolutie) en begeleidende harde economische theorieën, velen buiten de boot dreigden te vallen. Verscheidene kerkgenootschappen deden traditiegetrouw weliswaar aan een vorm van diaconie, maar de oorzaken die tot armoede leidden, drongen niet goed tot haar door. Het ontluikende Socialisme greep deze ontwikkelingen aan en uitte scherpe kritiek op de zogenaamde christelijke beschaving. Velen keerden de kerk de rug toe; anderen bleven desondanks.

Liesbeth Rutgers (21) over haar tijd in Latijns-Amerika

"Het is net of je in het echt televisie aan het kijken bent"

Door: Mariska Oegema

Onder het motto 'Bouwen aan jezelf door te bouwen voor een ander' is Liesbeth Rutgers naar de Dominicaanse Republiek en Bolivia geweest om drie weken te bouwen met World Servants. "Het was heel indrukwekkend om in zo'n krottenwijk te zijn, waar je veel kinderen met gaten in hun vaak smerige kleding ziet rondlopen, die nieuwsgierig kijken naar wat die blanken komen doen. Het is dan net of je in het echt televisie aan het kijken bent."

Afgelopen zomer is de 21-jarige Liesbeth Rutgers, Pabo-studente aan de Christelijke Hogeschool Ede en lid van de Baptistengemeente Kampen, samen met andere jongeren voor World Servants naar Bolivia geweest voor de bouw van twee klaslokalen in een dorp waar veel christenen wonen. Vier jaar geleden is ze voor dezelfde organisatie naar de Dominicaanse Republiek afgereisd om te bouwen aan een multifunctioneel gebouw met een kliniek voor de opvang van zieke, ondervoede kinderen, een apotheek en een naaiatelier waar vrouwen een vak kunnen leren. "Deze kliniek lag pal naast een krottenwijk. We hadden het gebouw met dak en al dichtgemaakt, wat niet in de planning lag. Toen wij enkele weken terug waren, raasde een orkaan over dit deel van de Dominicaanse Republiek. Door de orkaan was de hele wijk weggevaagd. We hoorden ook dat de mensen in het gebouw konden schuilen omdat het dicht was, dat is echt gaaf om te horen."

Krottenwijk

Vier jaar geleden hoorde Liesbeth, toen net 17 jaar, op een Ronduit-weekend over het werk van World Servants. "Ze zochten nog mensen voor een project in Nigeria. Het leek me heel gaaf om naar Afrika te gaan om de mensen daar heel concreet te helpen. Zonder echt rationeel na te denken over de deelnemersprijs heb ik me toen opgegeven. Door omstandigheden werd het project in Nigeria afgelast en kwam ik zo in de Dominicaanse Republiek terecht." "Hier zag ik met eigen ogen hoe de mensen leefden in krottenwijken. Hun huisje was niet groter dan een gemiddelde schuur in Nederland, alleen veel bouwvalliger. Met een schot was een kamertje en een keukentje gemaakt waarin een gezin van zeven tot acht personen leefde; echt onvoorstelbaar. Toen we voor de terugreis weer op het vliegveld aankwamen, zagen we gebruinde toeristen met grote koffers en golfclubs die waarschijnlijk niet eens wisten hoe de Dominicanen werkelijk leefden. Wie dat wilde, kon zich hiervoor totaal afsluiten. Want de hotels beschikten over afgebakende stukken strand waar toeristen nietsvermoedend op een zonovergoten strand met mooie palmbomen van hun cocktails konden genieten, terwijl zij geen besef hadden van hoe de mensen in de krottenwijk leefden."

Dansend onthaald

Haar verblijf in Bolivia heeft ook grote indruk op de Pabo-studente gemaakt. "We werden al dansend onthaald en officieel door vijf dorpsoudsten welkom geheten. Het hele dorp was erg betrokken bij het project en dankten God dat er mensen kwamen om klaslokalen te bouwen; ze zagen onze komst als een gebedsverhoring. Goede klaslokalen waren ook een voorwaarde om leerkrachten te krijgen, want in barakken wilden zij niet lesgeven", geeft Liesbeth aan. "De dorpsbewoners zagen onze komst ook als een deel van de geloofsopvoeding, dat andere christenen aan hun denken, betrokken zijn bij hun situatie en van ver komen om te helpen bouwen. Zelf had ik hier niet bij stil gestaan en zag het alleen als materiële hulp, om concreet hun leefsituatie te verbeteren. Zo bemoedigden wij elkaar, dat was heel mooi."
"De bouw stond onder leiding van twee bouwvakkers uit het land zelf. Wat dat betreft waren wij alleen hulpen en kwamen wij niet zo van wij doen het wel even. Het ging vooral om de hulp en de bekostiging van de materialen. Zo wordt een derde van de deelnemersprijs van zo'n €1850 bestemd voor de bouwmaterialen, de rest is voor de reis- en verblijfskosten", legt Liesbeth uit. Via allerlei

L. Rutgers

"Het werk was heel leuk, maar ook zwaar. Je moest vooral goed opletten dat je niet te veel uitgeput raakte en veel dronk", aldus Liesbeth.

acties had Liesbeth samen met de andere deelnemers uit Ede het geld bij elkaar gespaard. "We hebben winkelwagentjes weggezet waarvan we het geld mochten houden, auto's gewassen en pepermuntjes huis-aan-huis verkocht. Met een gesponsorde skelteractie van 100 kilometer door Ede en omgeving hebben we € 2000 opgehaald."
"Bij de bouw kregen we 's morgens een korte uitleg van wat er die dag moest gebeuren. Het werk was heel leuk, maar ook zwaar. Je moest vooral goed opletten dat je niet te veel uitgeput raakte en veel dronk. Ook jongeren uit het dorp hielpen wel eens een dag mee. Er was ook een oude man die het cement nat hield door er steeds bekertjes water bij te gooien; dat was gaaf."

L. Rutgers

"Je leert heel flexibel te zijn en moet alles nemen zoals het komt. Drie weken waren dit onze douchehokjes van riet en nam je uit de grote ton een emmer water."

Onvergetelijke indruk
Naast het bouwen van de klaslokalen deden de deelnemers om beurten kinderwerk en konden de kinderen uit het dorp naar een bijbelverhaal luisteren, zingen en knutselen. "Voor het kinderwerk hadden we allerlei spullen meegenomen uit Nederland, zoals papier, schriften, kleurpotloden, scharen, plakband en dergelijke wat we achtergelaten hebben voor de school", vervolgt Liesbeth. "Door het kinderwerk konden we echt contact met de kinderen leggen. Je merkte duidelijk het verschil tussen de rijkere en de armere kinderen. De rijkere kinderen drongen zich veel meer op terwijl de armeren meer op de achtergrond bleven. Door hen wat extra aandacht te geven door een glimlach of hen even op schoot te nemen, laat je een onvergetelijke indruk achter."

L. Rutgers

Liesbeth Rutgers (rechts) krijgt uitleg over het gebruik van een draagdoek.

Cultuurverschil
Twee keer per week hadden de deelnemers een dag vrij. "Dan gingen we een ochtend of middag het dorp in met een vertaler en kregen we de gelegenheid om te zien hoe de mensen hier leefden en mochten we hen vragen stellen, bijvoorbeeld over hoe zij hun toekomst zien en hoe ze leven. Dat was erg boeiend."
"Op zondagmorgen bezochten we een kerkdienst; dat was een hele ervaring en je merkte ook een groot cultuurverschil", geeft Liesbeth aan. "Doordat er het een en ander tegenzat, dachten we een uur te laat te zijn. Maar toen we er aan kwamen, was de dienst nog niet eens begonnen; de mensen zaten nog op hun dooie akkertje te ontbijten."
"Ook in de kerkdienst zelf ging het er heel anders aan toe. Zo gingen er mensen eerder weg of kwamen halverwege de dienst binnen, vrouwen gaven borstvoeding en soms zag je iemand slapen. Iedereen was er veel meer zichzelf", aldus Liesbeth. "Na de preek zag je de voorganger zijn tas pakken om te vertrekken, terwijl de gemeente verder ging met zingen. Later hoorden we dat hij nog naar een andere kerk moest. We kwamen ook langs een kerk waar via luidsprekers op het dak de dienst voor het hele dorp was te volgen. Dat kan daar blijkbaar allemaal, in Nederland zie je dat niet vanwege de geluidsoverlast."

Afscheid
Na drie weken bouwen volgde het afscheid. "De mensen uit het dorp hadden een afscheidsfeest georganiseerd waar we mutsen, tassen en kettingen van vruchtenpitten kregen die ze met veel liefde hadden gemaakt om zo hun dankbaarheid te tonen. Dat is ook zo tof aan het werken bij World Servants. Je bent heel concreet bezig om anderen te helpen, om hun leefsituatie te verbeteren."

Unie en ander nieuws

Doopdiensten

Stavoren 1: Marijke Heslinga (19 jaar).

Beroepingswerk

De Commissie voor de Opleiding deelt mee dat aan br. T.A.R. de Zwart een tijdelijke beroepbaarstelling is verleend ten behoeve van de gemeente Arnhem-Centrum.

Weekend alleenstaanden

De vakantieperiode is bijna voorbij, we gaan nu denken aan volgend jaar. Wij van de Werkgroep Alleen Staanden (WAS) binnen onze Unie zijn al weer druk bezig. Er is al een thema, maar dat houden we nog even geheim. Wel maken we alvast de datum en plaats bekend.
Regelmatig kwam de vraag om een driedaags weekend te houden. Wel, in 2003 is het weekend gepland op 14-15-16 maart. We worden verwacht van vrijdagavond 19.00 uur tot zondagmiddag 16.00 uur.
Natuurlijk wordt het iets duurder, maar we kunnen meer met elkaar doen. Het wordt vast weer een geweldig weekend op 'Het Brandpunt' te Doorn.
Namens de werkgroep,

Janny Smit-Vlietstra

GEDALJA in concert

Op zondag 6 oktober a.s. geeft het gemengd koor **'GEDALJA'** een concertavond in de Salvatorkerk in Arnhem-Zuid. We nodigen u alvast hartelijk uit. Ons eigen koor biedt u een gevarieerd programma aan, maar er is ook medewerking van het gospelkoor **'BENEDICTION'** en het **'MAJESTIC BRASS QUARTET'**.
'Benediction' staat onder leiding van André Bijleveld en is voor velen bekend van de Baptisten Ontmoetingsdag in mei 2001. Ze treden regelmatig op in zalen en voor de TV. Roland Hulshof is één van de leden van het koperensemble, dat voor een instrumentale bijdrage zal zorgen. Ook zij hebben regelmatig optredens en maken in de komende tijd een tournee door Duitsland.
De Salvatorkerk is een gebouw met goede akoestiek. Mede daardoor rekenen we erop dat het een muzikaal feestje wordt. Noteert u alvast de datum in uw agenda, zodat we met elkaar kunnen genieten van muziek en zang, waarmee we onze Heer groot willen maken.
De avond begint om 19.00 uur en de toegang is gratis.
Namens de voorbereidingscommissie,

H. van der Vinne

Symposium met workshops

'Van geloof tot kunst'
In het denken over de verhouding tussen het christelijk geloof en beeldende kunst zijn twee lijnen aan te wijzen. Op de ene lijn is christelijke kunst, religieuze kunst. Sterk verbonden met de kerk en met bijbelse voorstellingen. Op de andere lijn wordt christelijke kunst gekenmerkt door een vanuit het geloof geïnspireerde kijk op de werkelijkheid om ons heen. In de loop van de westerse geschiedenis is het accent langzamerhand verschoven van de eerste naar de tweede lijn. Deze ontwikkeling ging echter gepaard met een toenemende invloed van het humanistisch denken in de wereld van de kunst. Bij veel belangrijke kunstenaars uit de twintigste eeuw komt men maar weinig van een christelijke inspiratie tegen.
De afgelopen decennia heeft in Nederland een aantal kunstenaars zich nadrukkelijk doen kennen als christenkunstenaar. Niet gebonden aan een bepaalde stijl of vormentaal geven zij in hun werk uitdrukking aan wat in de kunst 'dienst van God' kan zijn. Soms staat het werk nog in het teken van geloofstaal, bijv. via een verbeelding van Pasen of Hemelvaart, maar steeds vaker is dat niet het geval. Kunst heeft voor deze kunstenaars een eigen waarde, los van mogelijke doelen die er buiten liggen: verkondiging, onderwijs of meditatie. Kunst is voor christenkunstenaars geen overbodige luxe. Kunst maakt deel uit van de rijkdom van het leven dat God geeft.
Daarover gaat het op het symposium op zaterdag 2 november a.s.
Aan het programma op die dag werken beschouwers en scheppers van kunst mee. In het ochtenddeel zullen dr. Antoine Bodar en prof. dr. J. Douma het thema 'Van geloof tot kunst' van een eigen beschouwing voorzien. Direct na iedere bijdrage gaat in een ronde-tafel-gesprek een panel van deskundigen met de inleider in gesprek.
Het middagprogramma bestaat uit een bonte verzameling workshops verzorgd door een selecte groep beeldende kunstenaars. Eigen werk staat hierbij centraal. Daarnaast heeft een aantal kunstenaars die middag het eigen atelier meegebracht, waar men als het ware zo kan binnenlopen. En nog veel meer kunstenaars exposeren die dag hun werk. In een aantal gevallen is het werk ook te koop.
Het programma loopt van 9.30 tot 17.00 uur. De dag wordt gehouden in het gebouw van de Christelijke Hogeschool Ede, Oude Kerkweg 100, Ede. Kosten: 25 Euro (daarbij zijn de lunch, koffie, thee en een hapje en drankje inbegrepen).
Voor opgave of meer informatie: CHE-Transfer, tel. 0318-696322, fax 0318-696396, e-mail: che-transfer@che.nl

Vooruitblik

Het volgende nummer van *De Christen* is een jongerenspecial met o.m. een interview met 'het bestuur' van het NBJB gewest Groningen-Drenthe, een artikel over ons geloof en de tijd waarin we leven en tien lastige vragen aan een jeugdleider.

Unie Zendings Commissie

Graag willen we u herinneren aan de actie die Stichting 'Wilde Ganzen' op dit moment voert voor het opleidingscentrum in Garoua, Kameroen. Ter gelegenheid van deze actie van 'Wilde Ganzen' is een folder gedrukt met een aangehechte éénmalige machtigingskaart. Elke gift die via deze kaart wordt overgemaakt wordt verhoogd met 70%. De actie loopt tot het einde van dit jaar. Voor vragen kunt u terecht bij het UZC secretariaat: tel. 0591-619169; e-mail amblaauwtijman@hotmail.com

24 uur volleyballen

Stadskanaal-Zuid

De Baptistengemeente Stadskanaal-Zuid zoekt nog volleybalteams die het op willen nemen tegen twee teams van deze gemeente die 24 uur achter elkaar gaan volleyballen. De bedoeling is dat er van vrijdag 18 oktober 20.00 uur tot zaterdag 19 oktober 20.00 uur gespeeld wordt door de twee teams uit de gemeente. De 'tegenstanders' spelen elk 2 x 15 minuten. Van de teams die mee willen doen wordt een inleggeld gevraagd van 27,50 Euro per team. Iedereen mag meedoen: gemeenteteams, jongejeugdteams, zondagsschoolleidingteam, familieteams, vriendenteams, burenteams, noem maar op. Stel een team samen en geef u op!
Middels deze actie hoopt de gemeente Stadskanaal-Zuid zoveel mogelijk geld in te zamelen voor speeltoestellen op het schoolplein van de nieuw te bouwen school 'De Baldakijn'.
Voor informatie of opgave kunt u bellen met br. Albert Wijntje, tel. 0599-454219.

Agenda

28 sept.	Najaarsvolleybaltoernooi Gewest Gron./Drenthe – Roden
5 okt.	Studiedag Gemeente-opbouw – Doetinchem
11-13 okt.	Jongeren Algemene Vergadering – Utrecht-Silo
16-18 okt.	Algemene Vergadering – Sneek
30-31 okt.	Trainingen NBVB – De Strubben/Drenthe

Wandel maar stillekens
achter Hem aan,
achter de Heiland,
Hij wijst u de wegen.
Zijn die niet altoos zo lieflijk gelegen,
als gij zoudt wensen: wil ze toch gaan,
Hij gaat vooraan.
(lied 275)

De Heer heeft op 16 augustus 2002 thuis gehaald, onze zuster

ANTIENA CATHARINA BLAAUW

in de leeftijd van 90 jaar.

Baptisten Gemeente Delfzijl

Ik heb de vaste grond gevonden,
waarin mijn anker eeuwig hecht.

Op 27 augustus 2002 heeft de Heer tot zich genomen, onze broeder, Zijn kind

HENDRIK DAMHOF

in de leeftijd van 86 jaar.

Baptisten Gemeente Delfzijl

Wij zijn niet lang op aard,
het leven gaat voorbij.
Maar eens in 't beloofd land,
daar wacht de Heer op mij
Eens zal ik Hem daar zien
aan d' open hemelpoort,
eenmaal kom ik daar aan,
in dat heerlijk oord.

Op 11 augustus 2002 is door zijn Heer thuis gehaald, Zijn kind, onze broeder

ALBERT HARM SCHEERINGA

op de leeftijd van 55 jaar.

Baptisten Gemeente Delfzijl

En zo ik niet meer mocht ontwaken,
aan U beveel ik mijne geest.
Om voor de Troon de rust te smaken,
die hier mijn uitzicht is geweest.

Op 22 juli 2002 is op 88-jarige leeftijd overleden onze zuster

MAARTJE FORMELIA V.D. WERF-BLANKSMA

Baptisten Gemeente 'Elim' Drachten

Op 1 september 2002 is, na een periode van ernstige ziekte, in de volle zekerheid des geloofs, door zijn Heer en Heiland thuisgehaald, onze broeder

LAMMERT DE BRUIN

in de leeftijd van 61 jaar.

Baptisten Gemeente Westerhaar

Vrees niet, want Ik ben met u.
Jesaja 43:5a

In dit vertrouwen is door haar Heer en Heiland op 16 augustus 2002 thuisgehaald onze zuster

HENDRIKJE BOERTJE-BENJAMINS

in de leeftijd van 81 jaar.

Baptisten Gemeente Westerhaar

Nu heeft hij de rust gevonden, slechts vertrouwend op Zijn bloed.

Op 6 augustus 2002 heeft de Heer thuisgehaald onze broeder en 'oud' koster

HENDRIK JAN MULDER

in de leeftijd van 81 jaar.

"Mijn genade is u genoeg."
2 Cor. 12:9

Baptisten Gemeente Westerhaar

Want mijn naam staat ongedeerd in Zijn handpalm gegraveerd

Op 10 juni 2002 is door zijn Heer en Heiland thuisgehaald, Zijn kind, onze broeder

SIETZE JACOB SCHUIL

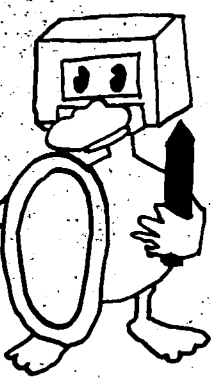
geboren 7 oktober 1917, echtgenoot van Sjoukje Vlietstra.

Baptisten Gemeente Hoogezand-Woldwijck

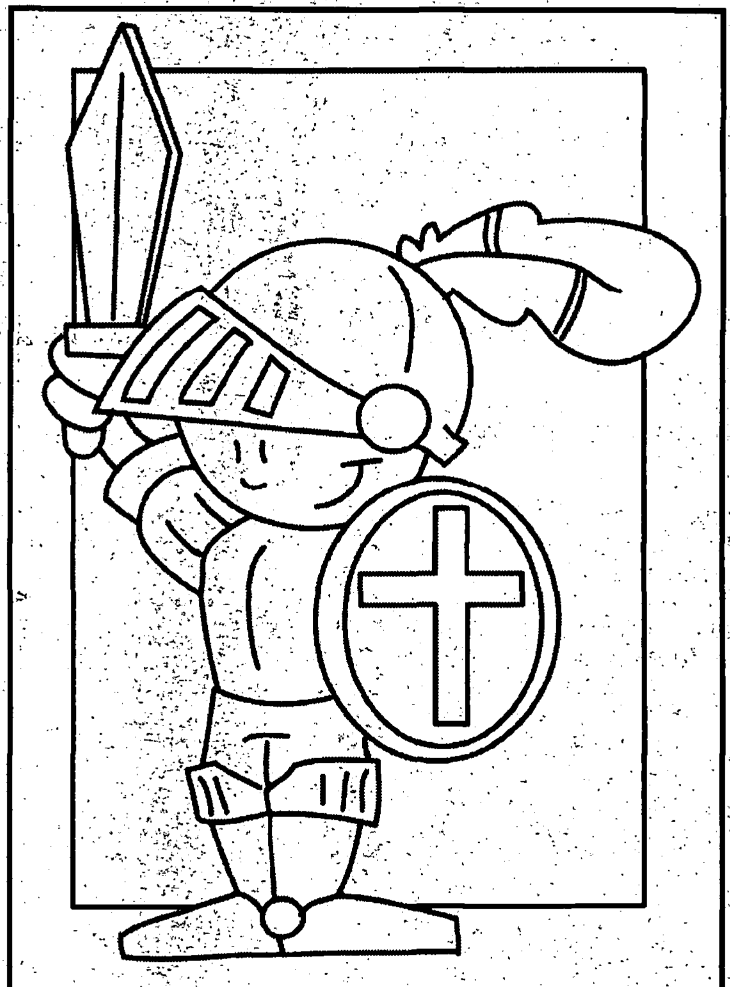
kids only

Wapens

"Waarom gaan jullie niet lekker buiten spelen?" vraagt Marit de eend. Ze is het nu een beetje zat. Haar neefje Pepijn de eend logeert bij haar en voor de gezelligheid heeft Simone het hert haar neefje Ruud ook uitgenodigd. De twee jongens kunnen het gelukkig goed vinden samen. Maar vandaag vervelen ze zich de hele dag al. Ze hangen maar een beetje rond in het nest van Marit. Terwijl het zo mooi weer is!

"Oké dan", zuchten de jongens en ze slenteren naar buiten. De afgelopen week hebben ze al van alles gedaan: gezwommen, wandelingen gemaakt door het bos, boeken geleend van de Oude Wijze Uil. Maar vandaag hebben ze nergens zin in. Doelloos lopen ze naar de open plek en van daar het bos in. Hé kijk, daar staat het oude huisje van Simone het Hert. Er liggen wat losse planken bij en er staan nog wat lege dozen. "Ik weet het!" roept Ruud opeens. "Laten we oorlogje spelen! Hier kijk, die planken kunnen we mooi als zwaarden gebruiken." "O, ja!" zegt Pepijn enthousiast, "dan maken we van die dozen helmen enzo!" Meteen gaan ze aan de slag. Pepijn haalt thuis gauw even wat lijm en scharen en viltstiften. Druk gaan ze aan het knippen en plakken. Met een goed half uurtje zijn ze helemaal opgetuigd als soldaten. Ze hebben allebei een doos op hun hoofd met een gat erin, als helm. En op een groot stuk karton hebben ze een handvatje gemaakt, zo is het een schild. Samen met de houten zwaarden lijkt het heel wat. "Ha, ha, kom maar op, vijand", lacht Pepijn en dan begint het spel pas goed. Ze slaan met hun houten zwaarden tegen elkaar en rennen en duiken. Ze voelen zich echte helden. Maar dan, pats! Ruud slaat per ongeluk met het houten zwaard tegen de hand van Pepijn. Auw! Dat doet pijn! De tranen staan in zijn ogen.

Gauw gaan ze terug naar tante Marit. "Waarom doen jullie dat dan ook? Oorlogje spelen! Oorlog is helemaal niet leuk!" moppert ze. Maar de Oude Wijze Uil die Pepijns hand verbindt, zegt: "Jullie doen me denken aan wat Paulus in de Bijbel zegt. Hij zegt namelijk dat we de wapenrusting van God moeten aandoen." Verbaasd kijken de jongens hem aan. De wapenrusting van God? Daar hebben ze nog nooit van gehoord. De Oude Wijze Uil legt het uit: "Paulus zegt: 'Je moet de gordel van de waarheid omdoen en het pantser van gerechtigheid aandoen, de schoenen van de boodschap van vrede dragen, en het schild van het geloof in je hand nemen. Ook de helm van de redding moet je opzetten en het zwaard van de Heilige Geest in je hand nemen, oftewel de Bijbel. Alleen als je deze wapens gebruikt kun je je verweren tegen de listen van de duivel." De jongens kijken elkaar aan. Ze begrijpen nog niet helemaal wat de uil bedoelt, maar ze zijn wel blij dat de Here God ons wapens heeft gegeven tegen de duivel.

Heleens Brievenbus

Hallo Allemaal! Wel een beetje moeilijk wat de Oude Wijze Uil daar zegt, hè. We weten dat de Here Jezus de duivel heeft verslagen. Toch is de duivel nog heel machtig. We hebben de Here God echt nodig om hem in ons leven te verslaan. En daarbij kunnen we niet zonder Zijn wapenrusting!

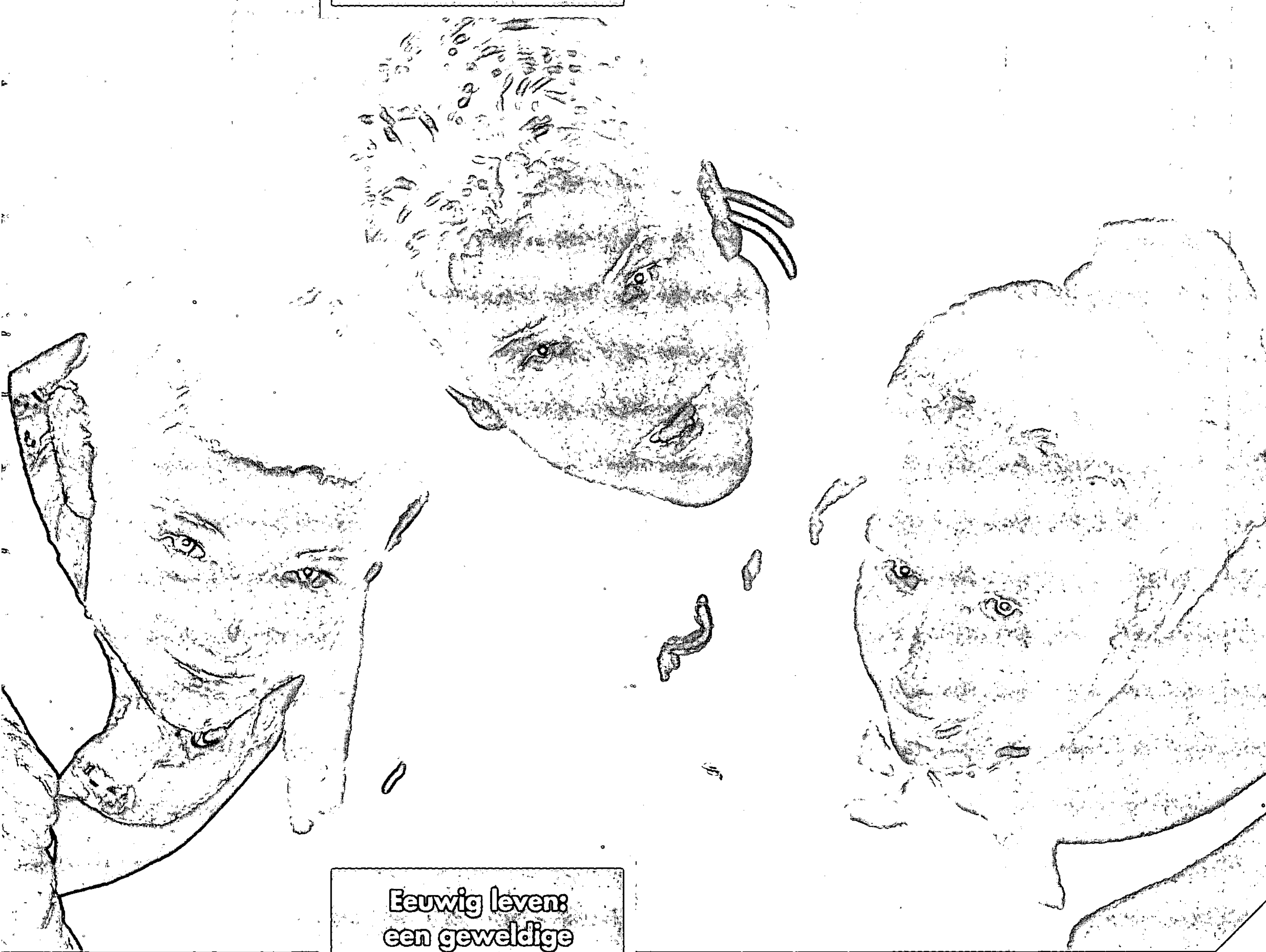
Groetjes van Heleen de Zwart
Middelgraafpad 2
6832 AS Arnhem

Samenstelling: Heleen de Zwart

Orgaan van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

117E JAARGANG NR. 18 - 4 OKTOBER 2002

Eeuwig leven: een geweldige uitdaging!

Meer dan alleen volleybal...

10 vragen aan een jeugdleider

Jongerenspecial

Die Gemeinde

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 18 oktober 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 17 oktober 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen. Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. De Christen)
E-mail adres: dechristen@uniebaptisten.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Dienstencentrum van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Overname van artikelen
Niets uit *De Christen* mag op welke wijze dan ook worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van de redactie. Een uitzondering geldt voor gemeentebladen van gemeenten aangesloten bij de Unie van Baptistengemeenten. Bij overname hierin dient dan wel *De Christen* als bron vermeld te worden, evenals de naam van de betreffende auteur.

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-565477.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

'De Here was met Jozef; en wat hij verrichtte, deed de Here gelukken'

Voor u ligt een nieuw nummer van *De Christen*, een jongerenspecial. We hebben geprobeerd zowel qua stijl als inhoud er een nummer van te maken dat met name jongeren zal aanspreken. Maar natuurlijk is het voor iedere lezer, jong en oud. U treft onder meer een interview aan met ds. Harry Nobbe, een 'echt NBJB-mens', een artikel van ds. Henk Wieringa over 'eeuwig leven' en een kennismaking met Stichting Chris waar jonge mensen naar toe bellen die in de put zitten.

In de Bijbel leren wij een 17-jarige jongen kennen die zelfs letterlijk in de put zat. Een jong iemand waarmee de Here God grote plannen had: Jozef, die geroepen was om koning te worden. De weg naar dit koningschap was een weg van eenzaamheid en lijden. Jozef die door zijn broers met de nek werd aangekeken om zijn 'rare' dromen, in de put gegooid en verkocht aan kooplieden die hem naar Egypte brachten waar hij als slaaf aan het werk moest.
Ver weg van zijn familie was Jozef toch niet alleen, want 'de Here was met Jozef'. En ondanks de ellendige situatie liet Jozef de moed niet zakken, maar verrichtte met ijver het werk dat hem werd opgedragen. Toen werd Jozef in de gevangenis gegooid, omdat hij niet tegen God wilde zondigen door op de avances van Potifars vrouw in te gaan. Ook in de gevangenis deed Jozef zijn best en 'de Here was met hem; en wat hij verrichtte, deed de Here gelukken' (Genesis 39:23). Na jaren keerde de Here God zijn uitzichtloos-lijkende situatie om – Jozef werd koning zoals de Here had voorzegd.

Het leven van Gods kinderen gaat niet altijd voor de wind. Toch mogen we moed houden: 'Wij weten nu, dat God alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepenen zijn' (Romeinen 8:28). Het is niet zo dat alles wat ons overkomt – fijne en nare dingen -, goed voor ons is of dat God dit gewild zou hebben, want we leven in een zondige wereld. Maar de Here is wel bij machte om die moeilijke periode(n) in ons leven ten goede te keren.
God laat ons nooit in de steek, Hij blijft ook dicht bij ons als wij het moeilijk hebben. 'Geprezen zij de Here. Dag aan dag draagt Hij ons; die God is ons heil.'

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

INHOUD

"Een interview met Harry Nobbe? Dat is wel wat vreemd ", dacht ik. Hoe lang ken ik die man nu al? 10, 11, 12 jaar? Ik ken hem als een positief mens, met een eigen mening, die kan lachen en genieten. Hij is 46 jaar, voorganger in de Baptistengemeente Stadskanaal-Zuid, Groninger en bovenal 'NBJB-mens'."

Door: Gert Lohof

Hoe lang ben je eigenlijk al actief binnen de NBJB?
De nestgeur van de NBJB heb ik opgedaan in de Rendeloo- en Vinkenhofkampen, je ging er met pa en moe naar toe en er hing een sfeer van plezier en vrijheid van geloof. Hele bijzondere ervaringen, die je de rest van je leven bij je houdt. Later vanuit Vriescheloo gingen we met de gezamenlijke jeugd (hervormd en baptisten) naar Hervormde en Baptisten jeugddagen. Grote jeugddagen met heel veel jongeren die daardoor alleen al imponerend waren. Je had daar een open sfeer en kon met elkaar praten over geloof en leven. Vanuit Emmen- ik was toen 18 jaar- gingen we naar een NBJB kaderweekend. Je leerde jeugdprogramma's maken en vooral open te zijn over je geloof in God. In 1976 heb ik mijn eerste NBJB C-kamp gedraaid. Het kampwerk moet je liggen en als het eenmaal bij je aanslaat werkt het haast verslavend. Later ben ik in de kampcommissie gekomen. In 1987 werd ik gevraagd voor de Werkgroep voor Vorming en Toerusting. Trainingsweekenden op de 'De Nieuwe Oorsprong' met groepen van 100-120 mensen waren geen uitzondering. Deze massaliteit aan toerusting van jongeren en jeugdleiders zie je naar mijn mening nu veel te weinig.

Wat vind je aantrekkelijk aan de NBJB?
Je hebt een grote mate van vrijheid om je eigen geloof en ideeën te verwerken in programma's. In het kampwerk bijvoorbeeld komen jongeren blanco een kamp binnen en het evangelie wordt vaak gretig en ongedwongen 'ingenomen'. De NBJB gaat in vrijheid om met vrijwilligers, maar biedt ook open ontmoetingskansen aan jongeren. Ik kan me jongeren herinneren die door de kracht van God voor het leven veranderd zijn en tot op de dag van vandaag verantwoordelijke werkers zijn in onze gemeenten. Een bijkomstige aantrekkelijkheid is dat het werken binnen de NBJB vriendschappen genereert. Bovendien verbreedt het je eigen voorgangershorizon!

Er is veel veranderd binnen de NBJB. Wat vind je daarvan?
De financiën van de NBJB zijn natuurlijk niet meer te vergelijken met de gouden jaren uit het verleden. Op dit moment zijn er 2 (1,5 fte) betaalde krachten. Het vraagt dus meer inzet van de vrijwilliger. Maar de sfeer en de doelstelling van de NBJB zijn niet veranderd. Ik vind het jammer dat de betrokkenheid van voorgangers niet meer zo duidelijk aanwezig is. Vroeger leidden zij kampen, deden vormingswerk of schreven voor de NBJB. Eigenlijk zou het verplicht moeten zijn dat elke voorganger actief is in het Uniewerk of binnen de NBJB. Niet allen ten gunste van de organisatie, maar ook voor hen zelf. Het verbreedt hun horizon en brengt hen in contact met anderen, je krijgt veel minder een eilandencultuur.

Een gevleugelde uitspraak is: De Jeugd van tegenwoordig! Zijn de jongeren van nu anders dan die van pakweg 20 jaar geleden?
Jongeren zijn wel enigszins veranderd, omdat ze in een meerkeuze cultuur leven waar veel meer op hen af komt dan zo'n 20 jaar geleden. De maatschappij en markteconomie richten zich ook vooral op jongeren. Kijk naar kleding, vakanties, mobieltjes, etc. Ze hebben ook veel meer geld te besteden. De tijd van: "Draag het NBJB-speldje met ere en het NBJB vlaggetje op je fiets in top" is voorbij. De primaire behoeften van jongeren zijn volgens mij wel gelijk gebleven, ze willen elkaar ontmoeten en van elkaar leren.
Gelukkig speelt het menu-activiteitenlijstje van de NBJB daar nog steeds op in.

Wat is volgens jou de rol van een plaatselijke gemeente in het opgroeien van jongeren binnen die plaatselijke gemeente?
Ik denk dat dit twee belangrijke aspecten omvat. Ten eerste de inhoudelijke kant en het beleid. De gemeente kan jongeren betrekken in het meedenken over het gemeentebeleid, en laten merken dat hun stem ook mede bepalend is. Kortom: probeer niet voor jongeren iets bedenken, maar met jongeren iets tot stand te brengen. Ten tweede zou de plaatselijke gemeente in harde Euro's moeten laten zien dat het jeugdwerk haar iets mag kosten. Ik vind dat minstens 5% van de begroting moet worden uitgetrokken voor kinder- en jeugdwerk. Dit geld zou vooral besteed moeten worden aan vorming en toerusting, jongerenpastoraat, hulpmiddelen, en aan het begeleiden van leiding en actieve jongeren.

Gert Lohof is vrijwilliger van de NBJB en eindredacteur van Tips, *programmablad voor jeugdwerk.*

MUZIEK

Leden Destiny's Child gaan solo

De band is nogal eens van samenstelling veranderd, maar de laatste jaren lijkt het rustig en wordt de groep gevormd door een drietal zangeressen, onder leiding van Beyonce Knowles. De groep heeft, net als dc Talk, tijd vrijgemaakt voor solo-projecten. De bandleden hebben er nooit een geheim van gemaakt dat ze gelovig zijn, maar dat het ene bandlid het soloproject anders aanpakt dan de ander mag duidelijk zijn: Beyonce Knowles speelt een sexy assistent van geheim agent Austin Powers in de film 'Goldmember', terwijl Michelle Williams een gospel album uitbrengt. "Het was even wennen op zo open over mijn geloof te zingen, maar ik ben blij dat ik het gedaan heb", aldus Michelle.

Concerten

X-Noizz Urban Night
- Datum/lokatie: 20 oktober, Pepsi Stage, Amsterdam (bij de Amsterdam Arena en de Heineken Music Hall)
- Artiesten: Trin-I-Tee 5:7, Virtue, Tonéx

Winter Wonder Rock
- Datum/lokatie: 29/30 november, Zwolle
- Zie www.winterwonderrock.nl
- Artiesten: Kevin Max, Rebecca St. James, Daily Planet, Joy Williams, Paul Colman Trio, Jon Gibson

!Kboemm
Email: info@kboemm.nl
- 2 November, St. Willibrord College in Goes, Benefiet concert 'Het Goese Doel', met o.a. Gerald Troost. www.welcome.to/hetgoesedoel
- 10 november, Driebergen, De Brouwerij, Hoofdstraat 260, aanvang 19:30 uur
- 16 november, Jeugdcentrum Sprang Capelle, Kerkstraat 28, Sprang-Capelle, http://go.to/sprang, vanaf 20:00 uur

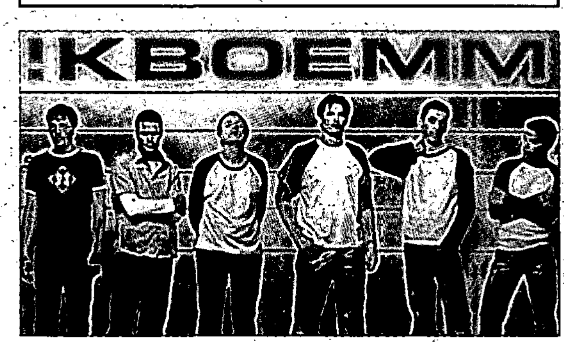
Opmars van DVD in gospelmarkt

Langzaam maar zeker begint de DVD ook de gospelmarkt te veroveren. Lange tijd leek deze ontwikkeling aan de gospelscene voorbij te gaan, maar inmiddels hebben enkele grote bands een DVD gemaakt, of hebben de release van een DVD aangekondigd. Het betreft ondermeer de topacts Michael W. Smith, Third Day, Jars of Clay en Kirk Franklin. De inhoud van alle DVD's zijn vergelijkbaar: live-optredens, een kijkje achter de schermen en interviews. Perfecte hebbedingetjes dus voor de echte fans!

Joy Williams en Daily Planet samen op Winter Wonder Rock

Ze begon haar muzikale carrière enkele jaren terug met de release van haar titelloze debuut. Daarop presenteerde ze zich nog met lekker in het gehoor liggende pop songs. Inmiddels tourt Joy samen met de rockband Daily Planet, die haar ook begeleidt tijdens de optredens. Samen met de band heeft ze de afgelopen tijd gewerkt aan haar nieuwe album, wat door de samenwerking duidelijk anders klinkt dan haar debuut. Eind november is Joy Williams samen met Daily Planet te zien op Winter Wonder Rock.

Trin-I-Tee 5:7 – The Kiss (R&B)

Trin-I-tee 5:7 beleefde in 1998 een flitsende start. Het trio maakte een gelijknamige debuut-CD, die maar liefst zeven weken onafgebroken op de eerste plaats in de Billboard Gospel hitlijst stond. 61 weken lang was deze CD in de 'Billboard Top R&B Albums Chart' genoteerd. In totaal gingen er meer dan 1,4 miljoen geluidsdragers van de groep over de toonbank, waarvan er 2 de gouden status bereikten. De dames ontvingen talrijke Awards en zijn dan ook één van de meest belovende r&b artiesten. Op "The Kiss", de nieuwste CD slaagt Trin-i-tee 5:7 erin om met puike zang, een fantastische sound en een gave uitstraling, kwalitatief tegenwicht te bieden aan het seculiere R&B geluid. Op 20 oktober staat de band op de X-Noizz Urban Night. (Gospo Centric)

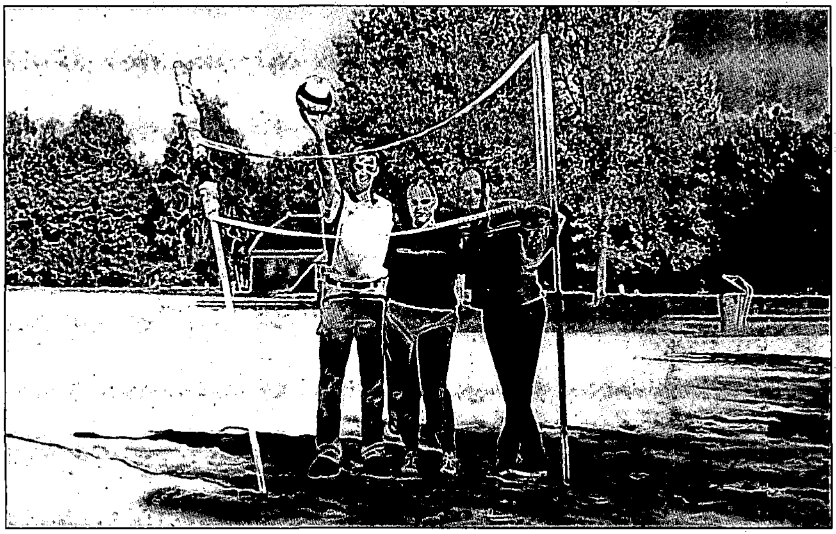

Releases

Nieuw
- Michael W. Smith – Worship DVD/VHS
- Matt Redman – Where Angels...
- Trin-I-Tee 5:7 – The Kiss
- Jars of Clay – 11ive in Concert DVD
- True Vibe – See The Light
- Daily Planet – Hero

Binnenkort
- LaRue – Reaching
- Jump5 – All The Time in The World
- Joy Williams – By Surprise
- Delirious? – Touch
- Kirk Franklin – The Rebirth DVD
- Michael W. Smith – Worship Again

Samenstelling: Freek Monsuur (GMI Music Partners)

Ralf, Wim en Theresa. Samen vormen ze het bestuur van het NBJB Gewest Groningen/Drenthe. Drie enthousiaste mensen. Liefhebbers van volleybal en de drijvende krachten achter de gewestelijke volleybaltoernooien in het noorden des lands. Wat 'bezielt' hen?

Meer dan alleen volleybal...

Door: Janna de Zwart

Ralf Haverkamp
25 jaar
leraar basisonderwijs
lid gemeente Hoogezand-Beukemastraat

Ralf: "Ik ben gevraagd voor het gewestelijk werk door één van de 'oud'-gewestelijk werkers. Daar heb ik toen ja opgezegd. En nog steeds heb ik er geen spijt van!" Wim is er door zijn broer ingerold. "Toen die stopte samen met de andere commissieleden heb ik besloten om er in te stappen om dit belangrijke stukje werk voort te zetten, zodat de jeugd een ontmoeting met elkaar kan krijgen." Samen vroegen Wim en Ralf Theresa twee jaar geleden op de JAV in Apeldoorn. "Blijkbaar was het hen opgevallen dat ik veel aanwezig was. De beslissing was snel gemaakt."

Theresa Pots
20 jaar
3e jaars PABO-student
lid gemeente Muntendam

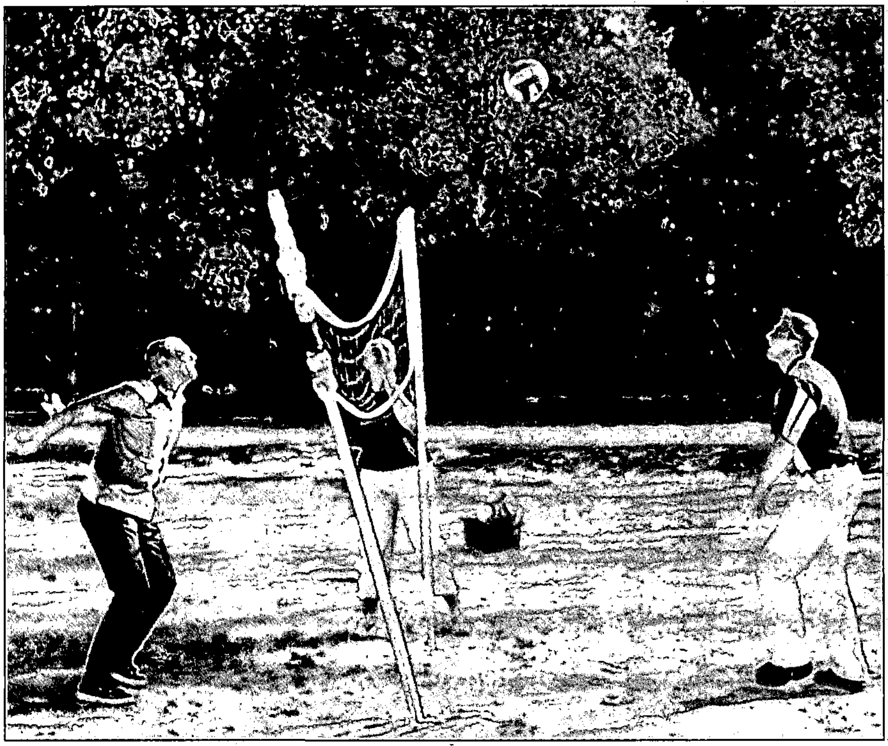
Wim: "Ons bestuur staat vooral bekend om de volleybaltoernooien, maar we hebben ook wel ontmoetingsdagen en Paaspraises georganiseerd. De laatste jaren zien we echter steeds meer dat jeugdgroepen dit zelf gaan doen, wat wij van harte toejuichen. Wel doen wij vaak de PR voor de plaatselijke jeugdgroepen. Wij hebben recente (mail) adressen, zodat we iedereen gemakkelijk op hoogte kunnen houden van wat er allemaal in het noorden gebeurd."

Wim is een echte 'oer-baptist' en is daar best een beetje trots op. Ook Ralf en Theresa gingen van jongs af aan mee naar de kerk.

Theresa: "Al van kinds af ga ik met mijn ouders naar de kerk. Eerst omdat het van me verwacht werd, maar vanaf de Tussen Jeugd kreeg ik toch echt een eigen mening en ging ik uit vrije wil. Sindsdien ben ik er haast niet meer weg te slaan. In en rond de kerk voel ik me op mijn gemak. Ik kan er mezelf zijn en ontmoet er mensen met wie ik langzamerhand een band opbouw. Het meest motiverende vind ik de troost en steun die ik er vind in moeilijke tijden. Juist in die moeilijke tijden heb ik God echt leren kennen. Veel jongeren hadden zich in die tijd afgevraagd of God wel bestaat, maar doordat ik er telkens sterker uitkwam, besefte ik dat er geen leven zonder God mogelijk is. Mensen die niet in God geloven geven Hem de schuld van veel leed. Daarom gaan veel jongeren (en ook ouderen trouwens) niet naar de kerk. Zonder God was er echter nog veel meer leed geweest, maar dat zien ze niet in. Velen van hen zullen ook het idee hebben dat christenen niets mogen en laten dat echt een belemmering zijn. Klasgenoten van mij moeten er niet aan denken dat ze niet meer kunnen uitslapen op zondagochtend. Het klinkt heel negatief, maar het is wel de manier waarop sommige jongeren denken. Jammer genoeg."

Wim de Raaf
25 jaar
wegenwacht
lid gemeente Veendam

Ook voor Ralf betekent de gemeente veel. "Het gaat me aan het hart wat er in onze gemeente gebeurt. Zeker als het aankomt op onze zieken. We zijn de afgelopen maanden in onze gemeente druk bezig met uitzoeken welke kant we als gemeente op willen, zowel geestelijk als met het kerkgebouw. Daar ben ik ook druk over aan het nadenken. In onze gemeente ben ik actief als zondagsschoolleider. Ook verzorg ik samen

Op de vraag wat ze met de NBJB hebben, zegt Wim: "Ik voel me een echte NBJB-er. Ik vind het geweldig dat er binnen ons baptistenwereldje zo'n organisatie voor jongelui is. 't Is ook belangrijk dat zij doorgaan met hun activiteiten, dan kun je de ontmoeting met elkaar houden. Behalve met de kampen, JAV en Strubbenfestival heb ik ook drie jaar meegedaan met campingevangelisatie van de Werkgroep Jongeren Werk van de NBJB. In Wijster op een camping samen met jongelui en 'Pa en Ma' (de leiding) via recreatiewerk en vriendschapsevangelisatie iets laten zien van ons geloof. Een geweldige tijd. "Ook Ralf heeft meegedaan met het campingevangelisatiewerk en ook een keer met de bootactie van de WJE. "Het binnenschip 'Res Nova' legt dan aan in een plaats en het team op het schip gaat dan samen met de plaatselijke gemeente evangeliseren."

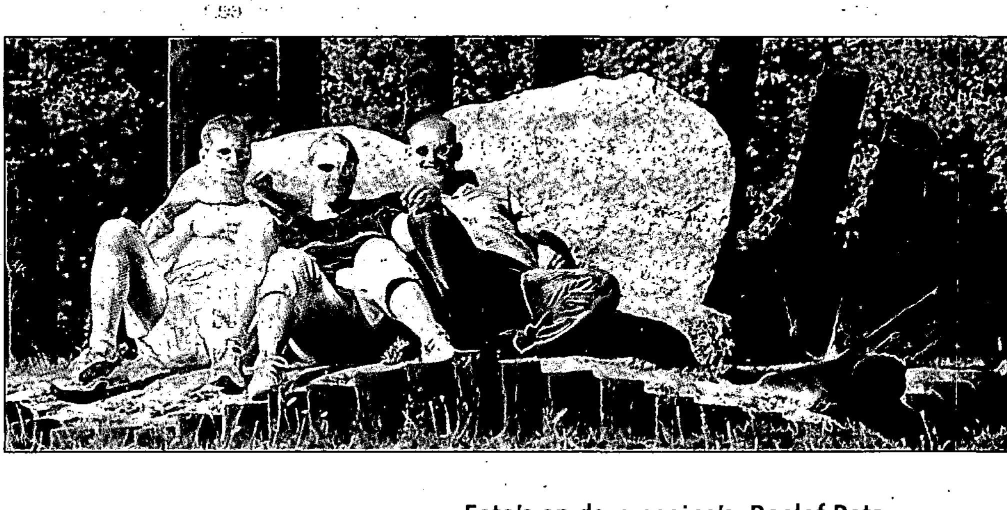
Theresa heeft vooral iets met de kampen van de NBJB: "Toen ik naar de Strubbenkampen ging, betekende de NBJB veel voor mij. Mijn motto was toen 'Een vakantie zonder NBJB is geen echte vakantie'. Het afgelopen jaar heb ik het kamp moeten missen en nu realiseer ik mij inderdaad dat ik heel wat gemist heb. Ik ben dan ook zeker van plan om volgend jaar weer te gaan. Het lijkt me ook heel gaaf om een kamp te leiden. Dankzij de NBJB heb ik een aantal goede vriendschappen gesloten en het heeft me helpen groeien in m'n geloof. Als gewest hebben we niet echt veel met de NBJB te maken. Voor mij heeft de NBJB op persoonlijk gebied meer betekenis." Ralf vindt het wel jammer dat ze als gewest niet zoveel contact meer hebben met de NBJB. "Maar ik vind het wel fijn dat de NBJB er is, hoor. Anders hadden we immers geen JAV, geen Strubbenfestival, geen NBJB-vakanties en geen WJE-acties."

met een zuster uit de gemeente de spelling van het maandblaadje. De vraag waarom ik nog wel naar de kerk ga en zoveel andere jongeren niet, blijft een lastige. Sommige jongeren hebben er gewoon totaal geen belang meer bij. De jongeren die wel willen, maar het saai vinden, daar moet vanuit iedere gemeente tijd, aandacht en energie aanbesteed worden. Voor deze jongeren zijn genoeg 'leuke' dingen te bedenken, waardoor ze met (meer) plezier naar de kerk zullen gaan. Het blijft echter moeilijk om de jongeren erbij te houden."

Wim noemt de gemeente 'een plaats van ontmoeting'. "Geloven kan je niet alleen. Het is iets wat je moet delen. Een stukje voeding, want met elkaar leer je elke keer weer. Het zingen (vooral Opwekkingsliederen) doet mij altijd goed. Ik ben ook heel gelukkig met mijn vrienden binnen de gemeente, dat is ook een beetje thuis. Het geloof betekent alles voor me. Het is de zin van mijn bestaan. En ik voel me er vrij bij en heel gelukkig. Voor andere jongeren lijkt de wereld aantrekkelijker, denk ik, dan zondags naar de kerk gaan. Ook veel jongelui hebben er een baantje bij, en als je dan nog uitgaat, dan is de zondag heerlijk om uit te slapen. Soms kunnen gemeenten ook te stijf zijn, dat er geen vernieuwing mogelijk is."

Alle drie hebben ze ook vrienden die geen christen zijn en niet naar de kerk gaan. Theresa: "Ze kennen allemaal mijn mening en weten waar ik sta. Op school maak ik er ook geen probleem van. Niet meer althans. Ik vond het altijd moeilijk om te vertellen dat ik naar de kerk ga en ook daadwerkelijk geloof. Maar nu weet iedereen in mijn omgeving het. Het wordt ook steeds gemakkelijker om er over te praten. Twee teamgenoten, die nooit in een kerk komen, waren zelfs bij mijn doopdienst! En met een klasgenoot heb ik goede gesprekken waarin ik mijn mening naarvoren kan brengen en ook duidelijk kan maken waarom ik er zo over denk."

Ralf vult aan: "Soms is het wel eens lastig, als christen in een niet-christelijke maatschappij. Maar toch ervaar ik het niet als negatief. Wat ik wel ervaar en verneem is dat er steeds meer sprake is van een verdere individualisering van onze maatschappij."

Foto's op deze pagina's: Roelof Pots

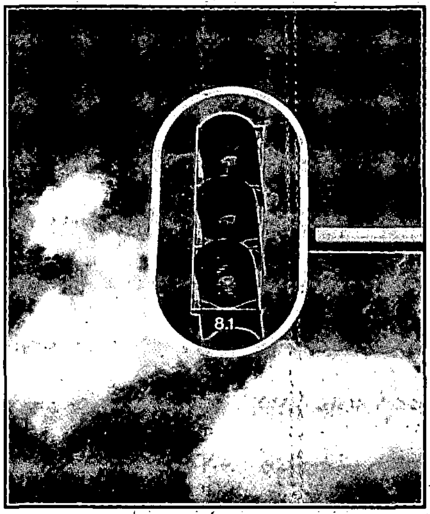
Eeuwig leven: een geweldige uitdaging!

Door: Henk Wieringa

Ik denk dat ik er niet ver naast zit als de algemene denktrant wat betreft 'eeuwig leven' ongeveer zo in elkaar zit: eeuwig leven begint na de dood. Voor het leven hier en nu heeft dat waarde in die zin dat het troost biedt. Om er nou een artikel met de titel "Eeuwig leven: een geweldige uitdaging!" aan te wijden, nee, dat lijkt wat overtrokken. Toch trek ik de titel niet in, omdat Jezus in het bijbelgedeelte wat bekend staat als het Hogepriesterlijk gebed (Johannes 17) ons alle reden geeft om de term 'eeuwig leven' breder te zien en meer inhoud te geven.

Hogepriesterlijk gebed

In het begin van het Hogepriesterlijk gebed zegt Jezus: "Vader, de ure is gekomen; verheerlijk uw Zoon, opdat uw Zoon U verheerlijke, gelijk Gij Hem macht hebt gegeven over alle vlees, om aan al wat Gij Hem gegeven hebt, eeuwig leven te schenken. Dit nu is het eeuwige leven dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt."
Zoals in de inleiding van dit artikel al een beetje staat aangegeven denken we bij eeuwig leven vooral aan tijd: eeuwig leven is eindeloos, het begint bij de dood en duurt vervolgens altijd voort. Het is een bijbelse gedachte.
Even bijbels is de gedachte dat eeuwig leven een ander soort leven is waar je in het hier en nu al deel aan kunt hebben. Om het nog duidelijker te zeggen: eeuwig leven kun je nu al bezitten. Daar hoef je dus niet je hele leven op te wachten. Jezus maakt ons in het hierboven aangehaalde bijbelgedeelte duidelijk dat eeuwig leven geschonken wordt aan eenieder die God de Vader kent en ook Zijn Zoon, Jezus Christus. Ofwel: op het moment dat je God, in Jezus Christus leert kennen, op het moment dat die hele persoonlijke relatie begint, ontvang je eeuwig leven. Eeuwig leven is dan een kwaliteitsaanduiding geworden, een leven met een plus. Je leeft immers met God, met Jezus. Daar vloeit een geweldige uitdaging uit voort voor de rest van je leven! Meerdere uitdagingen zelfs. Vier van die uitdagingen wil ik hieronder belichten. Net geen handvol maar wel een kwartet.

Archief De Christen

Vrije toegang

Uitdaging 1: Toegang

In Jezus hebben we toegang verkregen tot de Allerhoogste, de enige en waarachtige God. We kunnen zo binnen lopen. Dat is een gegeven, maar even eerlijk is het om te zeggen dat je vaak toch nog even een drempel over moet. De eerste uitdaging ligt in het feit dat je de toegang tot de toegankelijke God serieus neemt. Eenmaal over de drempel mag je alles wat in je leven speelt met God delen. Jezus zelf geeft dat zo weer: Je vormt met God de kleinst mogelijke levensgemeenschap. In die levensgemeenschap van twee mag het er aan toegaan zoals in de relatie tussen Jezus en God: persoonlijk, intiem, hartstochtelijk en vertrouwelijk. Je mag beseffen dat je kind van God bent en Hem net als Jezus dat deed Abba, papa noemen. In de relatie met God zul je ontdekken dat je er mag zijn, dat je waardevol voor God bent, uniek in zijn ogen. De gospelformatie MaryMary geeft dat op een nummer van hun nieuwste CD *Incredible* als volgt weer: "als je met je zelfvertrouwen worstelt mag je dit weten: God heeft je mooi gemaakt." In de relatie met God zul je ook behoefte krijgen om Hem te verheerlijken, te aanbidden en te prijzen om wie Hij is, inderdaad, de enige en waarachtige God. In de dagelijkse relatie met God mogen je ogen en je hart opengaan mag je ontdekken dat eeuwig leven nu al begonnen is. Wat een uitdaging!

Uitdaging 2: Spiegelbeeld

We kennen wel die uitspraak: waar je mee omgaat raak je mee besmet. Gewoonlijk heeft dit een wat negatieve klank. Ik zou het in dit geval positief willen uitleggen en willen verwijzen naar een woord van Jezus dat evenals het voorgaande ook afkomstig is uit het Hogepriesterlijk gebed. Jezus zegt daar in Johannes

Archief De Christen

17:10 "en Ik ben in hen verheerlijkt". De vertaling van *Het Boek* geeft hier: "In hen wordt weerspiegeld wie Ik ben". Jezus zegt het hier zelf: als je Mij leert kennen, als je met Mij omgaat, dan zul je Mij gaan weerspiegelen. Dan word je mijn evenbeeld, mijn spiegelbeeld. Da's misschien even wat anders dan dat je dezelfde look wilt hebben als de acteur of actrice die je zo hoog hebt zitten. Da's misschien ook net even wat anders dan dat je je alleen druk maakt om de buitenkant. Da's misschien ook net even wat anders dan dat alles in het leven alleen maar om jouw persoontje moet draaien. Maar één ding is zeker, als je werkelijk op Jezus wilt lijken dan is de sleur van alledag verleden tijd. Dan wordt het leven inderdaad eeuwig leven, een leven vol uitdaging en blijdschap! (Johannes 17:13)

Uitdaging 3: Eenheid

In het Hogepriesterlijk gebed spreekt Jezus veel over de eenheid van gelovigen. Eenheid, een-zijn staat voor getuigenis, gezamenlijk getuigenis. Jezus hecht ontzettend veel waarde aan de relatie eenheid-getuigenis als Hij zegt: "opdat zij allen één zijn, gelijk Gij Vader in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt." (Johannes 17:21) Als we deze woorden van Jezus op ons in laten werken mag het voor iedereen duidelijk zijn dat we in die verzamelplaats van gelovigen, de gemeente, het Lichaam van Christus, ons steentje mogen bijdragen aan die eenheid. We mogen dat doen in het besef dat het evangelie op het spel staat. Dat gaat gebeuren als we ons de levenshouding van Jezus eigen maken en als we daadwerkelijk leven uit het gebod dat Hij ons heeft nagelaten: Gij zult de Here Uw God liefhebben boven alles en de naaste als uzelf. Dat gebod geeft de opmerking dat je niet alleen op de wereld bent een hele intense lading. Vertaald naar gelovigen toe kan het je een heel andere kijk geven op het feit dat wij elkaar broer en zus noemen. Het wordt een uitdaging om ze te allen tijde zo te blijven zien. Aan die eenheid kunnen we ook nog op een andere manier ons steentje bijdragen en dat is door onze gaven en talenten in te zetten. Het zal de kwaliteit van de gemeente en van ons eigen leven ten goede komen. Het is uitdagend en je groeit er door!

Uitdaging 4: De wereld in

We hebben tot nu toe drie kaarten in handen. Allereerst is daar de kaart van de uitdaging die er ligt in het persoonlijke contact met God. Onze tweede kaart toont ons de uitdaging om Jezus te weerspiegelen. Vervolgens zien we de kaart met als uitdaging onze eigen plaats en rol in de gemeente. Met de vierde kaart is het kwartet vol. Die kaart bevat de uitdaging van onze rol als christen buiten de gemeente, individueel dan wel collectief. Het Hogepriesterlijk gebed toont ons Jezus die als altijd bewogen is. Hij is bewogen met mensen, omdat het om eeuwig leven gaat. Eeuwig leven nu en... voor altijd. Hij is de schenker van dat leven. Wij proeven er dagelijks van. We mogen anderen uitnodigen om van Zijn overvloed te nemen. Wat een uitdaging. Een uitdaging die we met Hem zelfbewust aan mogen gaan.

Tot slot

Het kwartet is vol. De waarde van eeuwig leven is meer dan troost alleen. Met de vier kaarten in handen worden we uitgedaagd en mogen we net als bij het gelijknamige kaartspel de kaarten open op tafel leggen en glunderend zeggen: kwartet!

40 dagen met God en *Nog 40 dagen met God*, Rebecca St. James, Uitgeverij Medema, Vaassen, 1999 en 2002, p. 120, ISBN 90-6353-309-8 en ISBN 90-6353-385-3, Euro 9,95.

Deze twee dagboeken van de bekende zangeres Rebecca St. James willen je er toe aanzetten met God op reis te gaan en elke dag tijd met hem door te brengen. De boeken staan vol leuke, korte stukjes, ervaringen van Rebecca en anderen, teksten van haar liedjes, brieven van fans, Bijbelteksten en vragen die je zelf moet beantwoorden. Voor de echte fans staan er een aantal pagina's met kleurenfoto's van Rebecca in. Een aansprekend dagboek. Soms een beetje prekerig, maar niet saai en moeilijk. De vragen zijn erg goed en zetten je absoluut aan het denken over je eigen relatie met God. Wie ook de tijd neemt om de Bijbelteksten op te zoeken en te lezen, heeft hier goede boekjes om tijd met God door te brengen.

Begrijp je wat je leest?, Bijbels dagboek voor jongeren, Uitgeverij Barnabas, Heerenveen, 2002, p. 163, ISBN 90-5829-258-4, Euro 11,50.

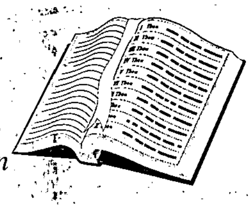
Dit dagboek wil je helpen om de Bijbel te begrijpen. De Bijbel is immers best een moeilijk boek. Dit dagboek is ingedeeld in perioden van 14 dagen. Per 14 dagen lees je een Bijbelboek door. Van elk Bijbelboek dat behandeld wordt staat er in het boekje een leuke, zeer duidelijke inleiding die de inhoud van de Bijbel vertaalt naar de praktijk van alledag. Voor iedere dag vind je een Bijbelgedeelte, korte uitleg en één of meer vragen om je aan het denken te zetten en je te helpen de tekst beter te begrijpen. Bij elk hoofdstuk vind je verder een tip, waarin je meer leert over de Bijbel. Een aanrader voor wie echt dagelijks met de Bijbel aan de slag wil en daarbij niet allerlei ideeën en ervaringen van anderen wil lezen, maar wel graag wat achtergrondinfo wil hebben.

Janna de Zwart

Bijbel Open

Mag het je iets kosten?

Door: Janna de Zwart

Maleachi 1:6-10
"Een zoon heeft eerbied voor zijn vader en een knecht voor zijn heer. Maar als Ik uw vader ben, waar blijft dan de eerbied voor Mij? En als Ik uw heer ben, waarom is er dan geen ontzag?" vraagt de Here. "Zelfs de priesters minachten Mij." "Wat? Doen wij dat?" zegt u. "Wanneer hebben wij minachting voor U gehad?" "Door op mijn altaar minderwaardig voedsel te offeren." "Minderwaardig voedsel? Wanneer is dat dan voorgekomen?" "Dat gebeurt telkens wanneer wordt gezegd: 'Het offer voor de Here hoeft niet zo waardevol te zijn.' En als wordt toegestaan dat iemand een blind dier offert, is dat dan niet erg? Als de mensen wordt verteld dat zij gerust een kreupel of ziek dier mogen offeren, is dat dan niet vreselijk? Probeer uw gouverneur eens zoiets aan te bieden. Denkt u heus dat hij er blij mee zou zijn of u vriendelijk zou behandelen? 'God heb medelijden met ons!' Zo bidt u. 'God wees ons genadig!' Maar als dat soort giften als offer wordt gebracht, waarom zou Ik u dan gunstig gezind zijn?" vraagt de Here. "Och, was er maar een priester onder u, die de deuren zou sluiten en zulke offers zou weigeren. Ik beleef aan u niet veel vreugd", zegt de Here, "en uw offers zal Ik niet aannemen." (Uit: *Het Boek*)

In ongeveer 600 voor Christus werd het volk Israël verslagen door de Babyloniërs. Hun land werd bezet en een groot deel van het volk werd weggebracht in ballingschap. Toen de Babyloniërs op hun beurt verslagen werden door de Perzen, mochten de Israëlieten terugkeren naar hun land. Alles was kapot, maar met veel enthousiasme werd een start gemaakt met de wederopbouw. En ook met de herbouw van de tempel in Jeruzalem. Maar na een aantal jaren had men het zo druk met het bouwen van huizen, het klaarmaken van de grond voor landbouw e.d. dat men aan de tempel niet meer toekwam. Ook God, die ze zo om hulp hadden geroepen tijdens de ballingschap en zo gedankt hadden toen ze terug mochten naar hun land, werd langzaam vergeten. Het ging in Maleachi's tijd helemaal niet goed in het land. Religieuze onverschilligheid, hebzucht en corruptie waren aan de orde van de dag. Vooral de priesters vormden een probleem. Godsdienst was voor hen een routinezaak geworden.

Hoe zit het eigenlijk met ons? God klaagt in het bijbelgedeelte wat we gelezen hebben het volk Israël en haar priesters aan. Ze eren Hem niet, ze vrezen Hem niet. Ze brengen minderwaardige offers. Ze willen wel bij God horen, maar het moet hen niet te veel kosten. Hoe zou God over ons, over jou denken? Eer jij God? Vrees jij Hem?

Nu denk je misschien, maar dit geldt toch niet meer voor ons? Al dat gedoe met die offers dat hoeft immers niet meer. In Israël behoorde het eerste van de oogst en ook alle eerstgeborenen God toe. Ook andere offers werden gebracht. Dit stond allemaal beschreven in de Wet. Jezus is inderdaad voor ons het Offer voor verzoening met God, maar betekent dit dat wij geen 'offers' meer hoeven brengen? Ons geloof zou in ons dagelijks leven zichtbaar moeten zijn. Onze 'offers' zijn bijvoorbeeld onze tijd, ons geld en onze talenten. Hoe geef jij van deze drie aan God? Of krijgt Hij alleen wat je over hebt als je het meeste al gebruikt hebt voor jezelf?

"Ik beleef aan u niet veel vreugd," zegt God in ons Bijbelgedeelte. Hoeveel vreugde beleeft God aan jou, aan mij? Ik hoop een heleboel!

Onbekend

"Voorwaarts Christenstrijders..."

Als je aan niemand je verhaal kwijt kunt

Door: Mariska Oegema

'De jeugd van tegenwoordig...'- een bekende uitdrukking voor jong en oud die vaak niet veel goeds inhoudt. Maar diezelfde jeugd van tegenwoordig krijgt veel voor z'n kiezen, ook de jeugd met een christelijke achtergrond, zo blijkt uit het aantal hulpvragen dat bij Stichting Chris binnenkomt. Per jaar wordt deze telefonische hulplijn 5000 keer gebeld. Hulpvragen rond seksualiteit/seksueel misbruik, rouwverwerking, echtscheiding en pesten scoren daarbij het hoogst. "Wij van Chris zitten op de puinhopen van christelijk Nederland."

Dat stellen de medewerkers van Stichting Chris vast. "Ook in christelijke gezinnen is veel ellende en gebeuren dubieuze dingen; dat is geen giswerk van onze kant, maar een feit als we kijken naar de vele gesprekken die vrijwilligers en medewerkers van Chris met kinderen en tieners voeren", aldus Daniël Everaarts, jongerenwerker bij Chris. "En helaas zien we het aantal telefonische hulpvragen alleen maar groeien."

In nood

Twaalf jaar geleden zag kinderboekenschrijfster Else Vlug al de noodzaak van hulp aan kinderen en jongeren. "In kerken en gemeenten is vaak wel pastoraat voor volwassenen, maar niet voor de jeugd; kinder- en tienerpastoraat bleek letterlijk een ondergeschoven kindje te zijn. Else Vlug was ervan overtuigd dat er wat moest gebeuren voor deze kinderen in nood. In 1990 is toen Stichting Chris opgericht." De telefonische hulplijn (078-6312300) is dag en nacht bereikbaar. Vooral 8- tot 15-jarigen bellen naar deze hulplijn, terwijl oudere tieners hun vragen vaak per e-mail (help@chris.nl) stellen.

CHRIS 078-6312300

Stichting Chris

Anoniem bellen

"Dat je anoniem kunt bellen maakt het voor jonge bellers makkelijker hulp te zoeken", geeft jongerenwerker Daniël aan. "Ze zitten zo in de problemen, dat ze besluiten Chris te bellen. Ze hebben het gevoel dat ze bij niemand anders terecht kunnen, niet bij hun ouders, de tienerleiding of anderen in hun omgeving. Toch willen ze graag hun verhaal kwijt en bellen daarom Chris. Het zijn soms heftige gesprekken. Sommigen zitten zo diep in de problemen dat zij het leven niet meer zien zitten. Ze vinden het dan fijn dat een onbekende naar hen wil luisteren."

"Jonge bellers geven aan van 'mijn ouders weten niet wie ik ben, hoe ik me voel; ze begrijpen me niet' - de kloof tussen ouders en kind is groot."

Geen begrip en tijd

Dat tieners geen hulp in hun directe omgeving vinden, heeft een aantal redenen. "Ze kunnen niet bij hun ouders aankloppen, omdat die er niet zijn of geen tijd hebben. Anderen geven aan van 'mijn ouders weten niet wie ik ben, hoe ik me voel; ze begrijpen me niet' - de kloof tussen ouders en kind is groot. Dit komt ook omdat ouders vaak geen weet hebben van wat hun kinderen lezen, zien op televisie en bezighoudt."

"Uit de telefoongesprekken blijkt bijvoorbeeld dat thuis een groot taboe rust op het praten over seks. Ouders weten niet te antwoorden op vragen over seksualiteit en voorbehoedsmiddelen", vervolgt Daniël Everaarts. "Verder merken we bij Chris dat echtscheiding ook steeds meer in christelijke gezinnen gebeurt. Kinderen van gescheiden ouders die bellen, hebben vaak het idee dat ze moeten kiezen en denken dat zijzelf de aanleiding zijn voor de vele ruzies thuis. Slachtoffers van pesten bellen ons ook. Zij denken dat ze niet leuk gevonden worden en voelen zich minder dan de rest. Het overlijden van een klasgenootje of een verhuizing naar een geheel onbekende omgeving zijn redenen om te bellen als vorm van rouwverwerking."

Nazorg

Stichting Chris wil niet alleen een luisterend oor zijn voor kinderen in nood, maar wil ook nazorg bieden. "Als een jonge beller aangeeft extra begeleiding nodig te hebben, dan brengen wij hem of haar in contact met een vrijwilliger uit de buurt." Verder verzorgen medewerkers en vrijwilligers regelmatig spreekbeurten in het land, bijvoorbeeld over pesten en seksualiteit. "Zo geven wij ouders handreikingen voor seksuele voorlichting, want het is heel belangrijk dat ouders over seksualiteit praten. Door met name de televisie krijgen jongeren een heel verkeerd en eenzijdig beeld van seks. De Bijbel schrijft juist op een mooie manier over seksualiteit, maar omdat ouders niet met hun kinderen hierover praten, weten jongeren dit gewoonweg niet. Het enige wat ze wel weten is dat seks niet mag. Zo ontstaat een verkeerd beeld van hoe God seksualiteit heeft bedoeld, dat is jammer."

"Kinder- en tienerpastoraat bleek letterlijk een ondergeschoven kindje te zijn."

NBJB Bijbelschool

Je leest het goed! Er is een nieuwe activiteit in ontwikkeling binnen het toch al uitgebreide aanbod van NBJB-activiteiten. Na het grote succes van de Internationale Bijbelschool, hebben we gemeend dat het goed zou zijn een Nederlandse variant te ontwikkelen. Een 'school' voor jonge mensen, voor jeugdleiders die pas beginnen of al de nodige ervaring hebben en willen bijleren. We organiseren deze bijbelschool samen met de Stuurgroep Gemeente Opbouw en het Seminarium 'De Vinkenhof'.

De NBJB Bijbelschool is voor jou een fantastische gelegenheid om mensen uit het hele land te ontmoeten en te spreken over ons geloof in Jezus Christus. Naast dagelijkse bijbelstudie willen we aandacht geven aan belangrijke zaken met betrekking tot het kinder- en jeugdwerk. Er zijn lezingen over diverse boeiende onderwerpen, waarbij ook steeds aandacht is voor de slag naar de praktijk. Er is tijd voor muziek, voor ontmoeting en ontspanning en ook een uitstapje zal niet in het programma ontbreken. Tenslotte ligt in het uitwisselen van ervaringen met elkaar natuurlijk een schat aan nieuwe ideeën en mogelijkheden voor het oprapen. De NBJB Bijbelschool is voor jou een unieke mogelijkheid je horizon te verbreden ten aanzien van bijbelkennis en je persoonlijk geloofsleven.

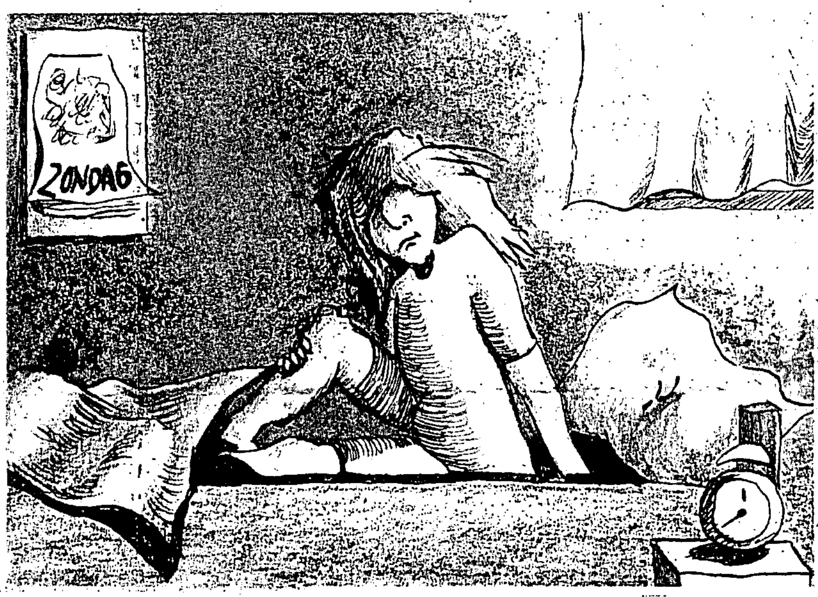
Bovendien zul je ongetwijfeld ook nieuwe vriendschappen opdoen.

Het thema zal zijn 'On line met de Bijbel'.

De NBJB Bijbelschool is voor jonge mensen tussen de 18 en 27 jaar en wordt gehouden van 21 tot 28 februari 2003 (voorjaarsvakantie) op 'De Strubben' in Schoonloo. De prijs is 195 Euro per persoon.

Voor meer informatie kun je bellen of mailen met Nico Wever: 0592-501657; info@nbjb.nl

Jeugdleiders en jeugdleden weekend van de NBJB.
THEMA: DOMINEE OF DEKBED?

We gaan het hebben over jongeren en de kerkdienst en hoe kunnen leiders en jeugdleden samenwerken? We doen iets met video + gesprek, beamergebruik + powerpoint.
En we hebben uitwisseling over ervaringen met "Jeugdalfa."

Wanneer:	vrijdagavond 15 nov. t/m zaterdagmiddag 16 nov. a.s.
Waar:	De Strubben, Schoonloo, Hoofdstraat 4
Inschrijving:	Nbjb-bureau, tel 0592-501657 of via info@nbjb.nl Geef namen en adressen door als de beantwoorder aanstaat (maximaal 6 personen per gemeente)
Prijs:	25 euro per persoon

Onbekend

10 vragen aan een jeugdleider

**José Venema,
34 jaar,
Hoogezand-
Beukemastraat,
leider Tussen Jeugd**

***1** Waarom ben je ooit begonnen als jeugdleider?*
In eerste instantie, omdat de toenmalige jeugdleider mij vroeg. Over die vraag ben ik na gaan denken en zag het als een taak binnen de gemeente. Een taak met een fantastische opdracht: jonge mensen mogen vertellen van Jezus.

***2** Hoe lang ben je al jeugdleider? En waarom doe je het nog steeds?*
Het is 4 jaar geleden dat ik ben begonnen als Tussen Jeugdleider, daarvoor heb ik ruim 7 jaar de Oudere Jeugd gedaan. De reden dat ik nog steeds jeugdwerk doe, is omdat ik het mooie mensen vind. Zien wat hen bezig houdt, hun enthousiasme, hun onzekerheid, hun zoektocht. Als het ware een stukje met hen mee op reis gaan. Daarnaast zie ik het als een voorrecht de jongelui te mogen vertellen van de liefde van God.

***3** Wat zijn volgens jou belangrijke eigenschappen voor een jeugdleider?*
Het is van belang dat je een groot stuk inlevingsvermogen hebt. Een luisterend oor, een grote dosis humor, maar je moet ook duidelijkheid kunnen geven.

***4** Welke uitdaging zie je nog voor je in het jeugdwerk?*
Mensen zien groeien. Met name zien groeien in hun persoonlijk geloof. Eigenlijk hoop ik diep in mijn hart, dat de periode die men op de Jeugd doorbrengt er toe bij mag dragen voor de keuze die ze maken in hun leven. En dat die keuze mag zijn om Jezus te willen volgen.

***5** Wat doen jullie als Jeugdgroep met elkaar? Alleen de jeugdavond of zijn er meer activiteiten?*
We hebben niet alleen een Tussen Jeugdavond. We doen graag mee aan het gewestelijk volleybal-toernooi, ook organiseren we een uitstapje; dit jaar zijn we gaan schaatsen met na afloop stamppot eten. We zijn ook wel eens gaan zwemmen met elkaar. Natuurlijk gaan we 1 keer per jaar een weekend op kamp.

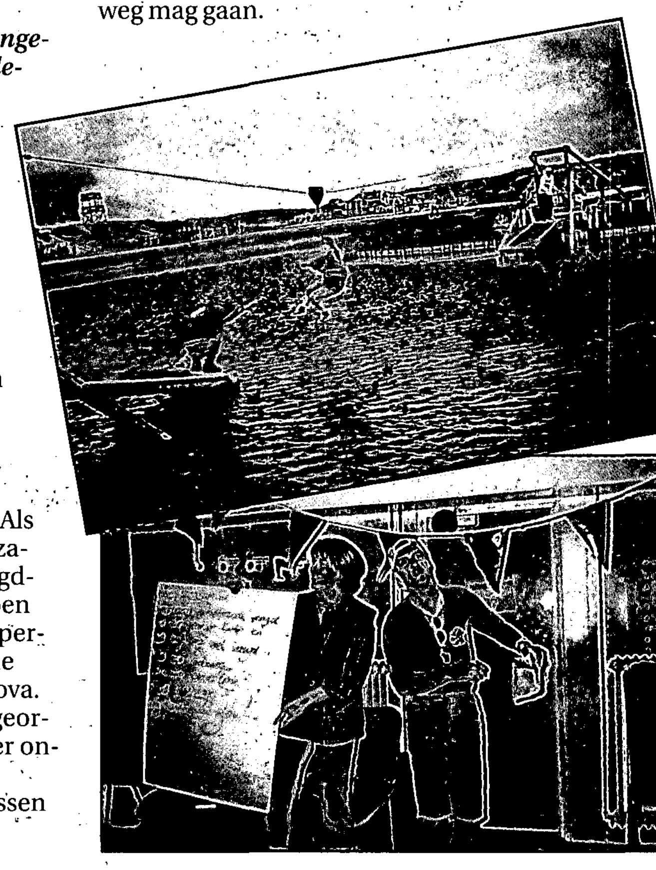
***6** De jeugd krijgt een gift van 10.000 Euro. Waar zal dat aan besteed moeten worden volgens jou?*
Belangrijk vind ik wat de Jeugd er mee wil gaan doen. We hebben sinds kort een jeugdhonk, volgens mij zijn daar nog wel wat wensen. Zoals een geluidsinstallatie. Persoonlijk zou ik het mooi vinden om met de Jeugd een project te doen in het buitenland, misschien dat die 10.000 Euro een mooi startbedrag zou zijn.

***7** Waar word jij nu zo ontzettend moe van op een jeugdavond?*
Waar ik wel eens moe van word, is om soms –tig keer te moeten vragen of men even een paar minuten stil kan zijn, om naar elkaar te luisteren. Soms zijn er belangrijke mededelingen door te geven en af en toe komt het wel eens voor, dat het best lastig is stil te zijn tijdens een avondsluiting.

***8** Wat vind je van de stelling: jongeren nemen weinig verantwoordelijkheid.*
Het zou te gemakkelijk zijn om te zeggen dat deze stelling juist is. Menigeen zal deze indruk ook van de jeugd hebben. Wanneer ik binnen onze eigen Jeugdgroep kijk, zowel Oudere Jeugd als Tussen Jeugd, heeft men wel degelijk een verantwoordelijkheidsgevoel. De één meer als de ander. Maar als men ergens enthousiast over is, dan gaat men er ook voor!!!

***9** Heb je ook iets met de NBJB?*
Ja, ik heb wel iets met de NBJB. Als het in ons vermogen ligt om gezamenlijk als leiding naar een jeugdleidersweekend te gaan, dan doen we dat graag. Daarnaast ben ik persoonlijk betrokken geraakt bij de boot-evangelisatie op de Res Nova. Een zomerevangelisatie-actie, georganiseerd door de WJE, wat weer onderdeel uitmaakt van de NBJB. Verder is het leuk dat enkele Tussen Jeugdleden al een paar keer op Strubbenkamp zijn geweest en enthousiast terugkomen.

***10** Welke bijbeltekst of goed advies zou je mee willen geven aan jongeren? En waarom?*
Dat is best moeilijk, want er staan zoveel mooie teksten in de Bijbel, die zo'n indruk op je kunnen maken. Toch heb ik er één uitgekozen, omdat God hierin laat zien dat Hij heel dicht bij ons mensen betrokken is. Hier een klein gedeelte uit Psalm 139 (eigenlijk zou je hem helemaal moeten lezen): "Here, Gij doorgrondt en kent mij; mijn zitten en mijn opstaan, Gij verstaat van verre mijn gedachten; Gij onderzoekt mijn gaan en mijn liggen, met al mijn wegen zijt Gij vertrouwd." In Opwekkingslied 518 wordt het prachtig weergegeven in het refrein: "Heer U bent altijd bij mij, U legt uw handen op mij. En U bent voor mij en naast mij en om mij heen." Geweldig vind ik dat!!!!! God is zo dichtbij, Hij is er altijd voor je. Waar je ook naar toe gaat, Hij gaat met je mee. Ik hoop dat jongeren de wens uitspreken dat God met hen op weg mag gaan.

Samenstelling: Janna de Zwart. Met dank aan de redactie van *Tips*.

Unie- en ander nieuws

Doopdiensten

Hoogezand Woldwijck 3: Gerard Knol (16 jaar), Hendrika Raaijmakers (33 jaar) en Pieter Raaijmakers (35 jaar); Ede 5: Sander Drost (48 jaar), Mieke Gerrits (30 jaar), Jacob van Ginkel (20 jaar), Luuc Paauw (39 jaar) en Wilma Paauw (34 jaar).

Beroepingswerk

De Commissie voor de Opleiding deelt mee dat zij aan zr. M. Terwel-Hamster een beroepbaarstelling voor alle gemeenten heeft verleend.

Zutphen

Op zondag 8 september jl. mochten we in Zutphen, tijdens een welkomstdienst, br. J. Grootenhuis uit Almelo als onze pastorale medewerker begroeten. Hoewel br. Grootenhuis al sinds 1 juni jl. binnen onze gemeente werkzaam is, werd de welkomstdienst pas nu gehouden, dit in verband met de vakanties. In deze dienst ging br. Grootenhuis zelf voor. Als thema had hij gekozen "Hoeveel broden hebt u, Gaat het zien".
Het adres van br. Grootenhuis is:
Parallelweg 68,
7604 TX Almelo
Tel. 0546-816799

Douwe Veen

Haulerwijk 125 jaar

Dankbaar zijn we dat onze gemeente dit jaar 125 jaar mag bestaan. Deze dankbaarheid willen we graag met u delen in een dienst die D.V. zal worden gehouden op zondag 13 oktober a.s. aanvang 15.00. We nodigen u van harte uit. Na de dienst is er, onder het genot van koffie en versnaperingen, tijd voor ontmoeting.

Joop Groeneveld

Brunssum-Treebeek

De Baptistengemeente Brunssum-Treebeek geeft de beschrijving van de geschiedenis van de gemeente (1925-2000) geschreven door br. Harm Bos uit in boekvorm. Dit naar aanleiding van het 75-jarig bestaan van de gemeente. De beschrijving is een duidelijk geschiedkundig overzicht met anekdotes. Het is een uniek boekje en de manier van schrijven maakt dat het tevens makkelijk leesbaar is. De kosten zullen ± € 10 bedragen. Voor een ieder die betrokken was en is met de gemeente Treebeek, en voor andere geïnteresseerden, van harte aanbevolen. Voor bestellingen kunt u contact opnemen met br. Gerrit Hulshof (secretaris), E. Wintgensstraat 12, 6446 SN Brunssum, tel. 045-4041695, e-mail: G.F.Hulshof@hetnet.nl

'Postzegelmannen' op AV

De komende Algemene Vergadering te Sneek hopen wij weer aanwezig te zijn om de meegebrachte spullen in ontvangst te mogen nemen. We komen de laatste dag van de AV, maar u kunt het materiaal al eerder afgeven als u zich meldt bij het aanmeldingspunt. Zij geven dan wel aan waar u het neer kunt zetten. We hopen dat u veel voor ons meeneemt. De afgelopen tijd is het aanbod minder geworden en de vraag naar ons groter. Heeft u nog iets liggen op zolder of in de kast, denk dan aan de zending en neem het voor ons mee. Welkom zijn o.a. postzegels, ansichtkaarten (vooral zwart/wit kaarten), pennen en munten.
Met vriendelijke groet,

Br. Wijnand en br. Pranger

Joden op weg naar Israël

Theo en Els Abbenhuis van de stichting Ebenezer komen op vrijdagavond 11 oktober naar Baptistengemeente 'De Bron' in Almelo om uitleg te geven over hun werk voor Operatie Exodus. Operatie Exodus helpt joodse mensen bij emigratie naar Israël. De avond begint om 20.00 uur en is voor iedereen vrij toegankelijk. Vanaf 19.30 uur bent u welkom in 'De Bron', Brouwerstraat 2 in Almelo. Voor meer informatie: br. Jans Otter, tel. 0546-642142.

Lezers schrijven

Graag maak ik een paar opmerkingen naar aanleiding van wat mijn broeder en collega Jac. Schouten schreef in *De Christen* over de bundel *Liederen voor de Gemeentezang*.
1. Zeker, er is jaren gewerkt aan de totstandkoming van de nieuwe bundel en daar is veel geld ingestoken, maar dat wil niet vanzelfsprekend zeggen dat de bundel door iedereen met blijdschap is aanvaard en al evenmin dat het daarmee met het meenemen van meerdere bundels naar de gemeente is afgelopen.
2. Met de wijzigingen die zijn aangebracht in de psalmen, zowel in de wijze van berijmen alsook in de melodieën, plaatsen wij ons compleet buiten de oecumenische gemeenschap. Met kerken en gemeenten waarmee wij ons één weten in Christus' verlossingswerk kunnen wij weinig psalmen nog samen zingen. Dat is jammer voor ons, dat is nog veel erger voor onze opgroeiende kinderen die wij sterk isoleren van andere kinderen Gods. Een gemiste kans.
3. Bijna hetzelfde geldt voor veel liederen uit de bundel van Johannes de Heer. Inderdaad, ik vind 'Wat een vriend...' en 'Heel de weg...' eigentijdser dan de klassieke bewoordingen, maar gaat een handjevol baptisten genoemde liederen -veel gezongen en ten gehore gebracht op radio en tv- nu echt anders zingen dan gebruikelijk?
4. Met welke bedoeling is zo'n kleine selectie liederen uit de *Opwekkingsbundel* in *Liederen voor de Gemeentezang* opgenomen? Ik ken amper gemeenten die niet uit de *Opwekkingsbun del* zingen en beperking tot zo'n kleine selectie is (bijna) alle gemeenten veel te eng.
5. Maar er is meer. Steeds sterker beseffen we dat de inspirerende werking van de Heilige Geest doorgaat, dat er nog steeds woord- en toondichters zijn, die door de Geest gedreven, nieuwe liederen maken. Zullen wij daar niet dankbaar gebruik van maken? Zou die inspiratie ophouden bij *Liederen voor de Gemeentezang* 598?
6. Zoals ik het beleef, zit onze identiteit niet in het gebruik van één en dezelfde bundel, er zijn andere mogelijkheden samen te beleven en te verkondigen dat wij 'een woord voor de wereld hebben'.

Johan M. Zijlstra

Adressen

- Het nieuwe adres van br. S. Brandstra (lid UBS) is: Venenweg 1, 8583 KL Kolderwolde. Het telefoonnummer is hetzelfde gebleven: 0514-581525.
- De nieuwe secretaris van de Baptisten Gemeente Harderwijk is: zr. G. de Kam-Herskamp, Botter 37, 3891 CK Zeewolde, tel. 036-5224231.
- Secretaris van de Baptisten Gemeente Enschede is: zr. H.G. Kruit-Tüchter, Bretelerhorst 10, 7531 VK Enschede, tel. 053-4358321

Na een moeilijke periode van de laatste 2 jaren is door de Heer thuisgehaald in de gezegende leeftijd van 83 jaar, onze broeder

KLAAS KOSTER

Wij wensen zijn vrouw en kinderen Gods troost en nabijheid toe.

"Geen smart meer daar omhoog."

Baptisten Gemeente Dokkum

Abba Vader, U alleen U behoor ik toe

Op 3 september 2002 is onverwacht overleden onze broeder

SIJBREN DIKKENS

Onze broeder werd 66 jaar.

Baptisten Gemeente Assen

"Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden; voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid."

Op 11 september 2002 is plotseling door de Heer thuisgehaald, een medestrijder, onze broeder

JACOB TEN CAAT

op de leeftijd van 83 jaar.

Baptisten Gemeente Coevorden

In Zijn heerlijkheid opgenomen onze broeder

JURRIEN KROL

in de leeftijd van 79 jaar.

Baptisten Gemeente 'Beth-El'

Hoogeveen, 22 mei 2002

Sterk in't geloof! Moedig in de strijd tegen haar ziekte

Op 04 september 2002 is door haar Heer thuis gehaald, Zijn kind, onze zuster

SJOUKTJE HOGENKAMP - WIJCHERS

in de leeftijd van 75 jaar.

Baptisten Gemeente Delfzijl

Niets kan ons scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here".
Rom. 8:39b

Op 10 september 2002 is in Gods heerlijkheid opgenomen onze zuster

GERHARDA BORGER-DEKKER

in de leeftijd van 81 jaar.

Baptisten Gemeente Westerhaar

Leuke sites

www.ralphvanmanen.nl
www.kboemm.nl
www.mary-mary.com
www.rsjames.com
www.thebandwithnoname.com
www.thebandwithmusic.com
www.vineyardmusic.co.uk
www.alliancemusic.co.uk
www.kingsway.nl
www.gmi.nl

ndwithnoname is een nieuwe formatie uit
nd. Ze maken deel uit van de organisatie
ation. Je kunt hun missie vergelijken met
n The Tribe. Innervation wil in alle grote
n van Engeland een 'Schools team' opzetten.
andwithnoname toert rond om het werk van
vation meer bekend te maken en het
gelie te verkondigen onder tieners.

De muziek van deze jonge band is een combinatie van nu-metal, garage en soul. Met hun unieke geluid en enthousiasme spreekt de band tieners aan. Muziek is een belangrijke manier om jonge mensen te bereiken en de band zal er dan ook alles aan doen op die manier het Evangelie te verspreiden. In augustus ws de band te zien tijdens het Flevo Festival, waar de band met veel enthousiasme ontvangen is.

Hun eerste album, 'The Blitz', telt 10 num
plus een aantal remixen. De directe teksten
maken duidelijk waar de groep voor staat.
Radicaal en enthousiast met een hart voor
jongeren, muziek en Evangelisatie.
(movation records)

!Kboemm, ...*Levenslang*

cd's

GMI Music Partners, Duiven, 2002, speelduur 52 min., Euro 17,50

Als je via de zoekmachine Google op Kboemm zoekt zul je zien dat je voor deze gospelband van Nederlandse bodem wordt doorverwezen naar een groot aantal paginas. Om eerlijk te zijn: ongehoord veel pagina's! Conclusie: !Kboemm is hot, is in. Ze hebben dan ook niet voor niets op Flevo gespeeld. De zes jongens beschrijven hun muziek zelf als 'hardpop'. Het is pop, maar niet als pop die je kent. Het is af en toe behoorlijk stevig, maar het is zelden rock. Wat cryptisch allemaal, maar dat komt omdat !Kboemm echt een eigen stijl heeft. De verklaring van de naam brengt ons al wat verder: !Kboemm staat voor een knal. Een heftige emotie. Een ontmoeting met de Verlosser. Een alles vernieuwende ontmoeting die blijft doorklinken. In eerste instantie heel hard en heftig (Het uitroepteken en de hoofdletter) daarna de levenslange nagalm, gesymboliseerd door de dubbele mm. De band wil met haar muziek (rand-)kerkelijke jongeren bereiken met de ene goede boodschap. Ze een hart onder de riem steken. Daarnaast willen ze God groot maken. Dit klinkt door in alle 12 Nederlandstalige teksten waarvan je op www.Kboemm.nl een beschrijving kunt vinden. Op die pagina kun je ook je reacties kwijt zoals die van Ilse Marleen: "Zo, nu in het bezit van *...Levenslang* en 't is me toch een potje genieten!!! Toppie hoor jongens, echt een onwijs mooie CD en 'k hou het nog steeds bij nr. 11 "Het grote maar") die klinkt zoooo gaaf om lekker mee te zingen!"
Wie !Kboemm wil horen kan op 2 november terecht in Goes ("Het Goese doel"); op 10 november in Driebergen ("De Brouwerij") en op 16 november in Jeugdcentrum Sprang Capelle. Voor wie dit te ver weg is ligt *Levenslang* in de winkel.

Henk Wieringa

Samenstelling: Janna de

Orgaan van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

117E JAARGANG NR. 20 - 8 NOVEMBER 2002

Impressie Algemene Vergadering 2002

Nieuw gebouw voor Noordbergum

Verlos ons van de boze

Veel ruimte voor ontmoeting tijdens de AV 2002 (Foto: Y. Postma)

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 22 november 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 21 november 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen. Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres: TARdeZwart@hetnet.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Dienstencentrum van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-565477.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

'Vertrouw op de Here met uw ganse hart'

Voor u ligt een nieuw nummer van *De Christen*, waarin uitgebreid op de AV 2002 in Sneek wordt teruggeblikt. Verder in deze *De Christen* o.a. een interview met 'postzegelman' Jacco Pranger, een column, een vervolg van Geschiedenis van het Christendom en een artikel over het nieuwe gebouw van de Baptistengemeente Noordbergum.

Verslag uitbrengen van wat je hebt gezien of meegemaakt; dit thema speelde een centrale rol in de geschiedenis van het volk Israël en de twaalf verspieders. Twaalf mannen werden uitgezonden om het land Kanaän te verspieden. Na veertig dagen kwamen zij terug. Het beloofde land was inderdaad goed; het vloeide van melk en honig. Maar er woonden ook sterke mensen en de steden waren goed beschermd. Naast dit ooggetuigenverslag verspreidden enkele verspieders ook een kwaad gerucht onder de Israëlieten.
Er ontstond grote onrust. Het volk beklaagde zich en meende zelfs beter af te zijn door naar Egypte terug te keren. Verspieder Kaleb probeerde het volk tot bedaren te brengen, omdat hij ervan overtuigd was dat met Gods hulp alle problemen overwonnen konden worden. Maar het volk bleef boos. Op dat moment verscheen de heerlijkheid des Heren aan al de Israëlieten en de Here zeide tot Mozes: 'Hoelang zal dit volk Mij smaden, en hoelang zullen zij niet op Mij vertrouwen bij al de tekenen die Ik in zijn midden heb gedaan?'. Omdat het volk de Here niet had geloofd, werden zij gestraft: 'Niemand van hen, die Mij versmaad hebben, zal het beloofde land zien' (Numeri 14:23). Maar omdat Kaleb God vertrouwde en aan Diens belofte vasthield, mocht hij zich na die veertig jaar wel in het beloofde land vestigen.
Ondanks Gods grote daden, Zijn leiding en bescherming in de achterliggende periode liet het volk zich leiden door angst en wilde het niet de laatste stap nemen om het beloofde land binnen te gaan. Door niet op God te vertrouwen, ontstonden andere problemen. Maar Kaleb bleef op de Here vertrouwen en werd voor zijn gehoorzaamheid beloond.
Laat het leven van Kaleb ons tot voorbeeld zijn - blijf op de Here vertrouwen, ondanks de moeilijke omstandigheden waarin wij misschien verkeren. Ook Salomo roept ons hiertoe op (Spreuken 3:5-6): 'Vertrouw op de Here met uw ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet. Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken'.

De redactiecommissie wil zr. Heleen de Zwart heel hartelijk danken voor haar jarenlange inzet voor *De Christen*. In dit nummer vindt u, en vinden met name de kinderen, voorlopig de laatste Kids Only.

INHOUD

Postzegelman br. Jacco Pranger: "Verkoop van spullen is onze manier van zending"

Door: Mariska Oegema

Voor trouwe bezoekers van de AV's zijn het geen onbekenden: de postzegelmannen van de Unie, de broeders Pranger en Wijnand. Hoewel zij bekend staan als de postzegelmannen, dekt het woord al lang de lading niet meer. "We nemen niet alleen postzegels en ansichtkaarten in om later te verkopen, maar zelf verkoop ik ook andere kleine spullen zoals pennen, munten, stickers en boeken. De laatste drie jaar is de verkoop uitgebreid met koelkasten en ander huisraad. Alle opbrengsten zijn bestemd voor één doel: de zending. Het is onze manier van zending; we zijn niet zelf actief op het zendingsveld, maar halen gelden binnen om het zendingswerk te ondersteunen."

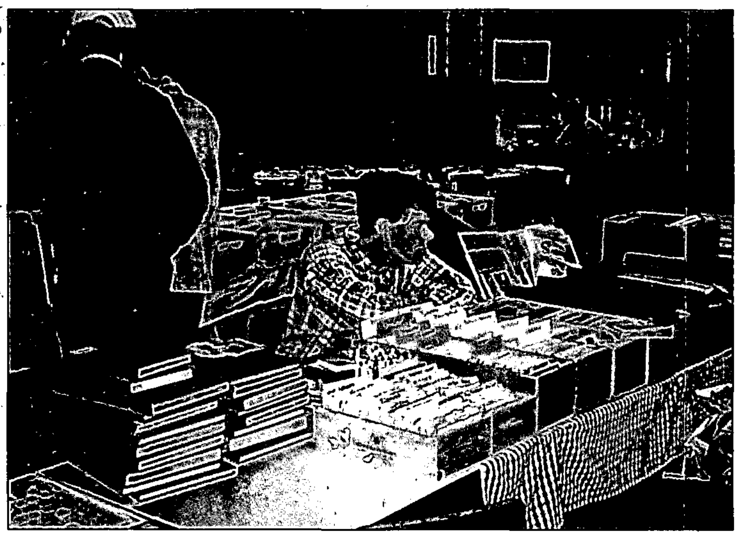
Aan het woord is br. Jacco Pranger, lid van de Baptistengemeente Nieuw-Buinen. "Helaas is het aanbod van postzegels en ansichtkaarten in de loop der jaren behoorlijk teruggelopen, terwijl de vraag hiernaar groot is gebleven." Via de AV's krijgt hij ook diverse soorten boeken binnen. "Toch is duidelijk te merken dat op de AV's minder materiaal wordt aangeboden. Vroeger hadden we twee auto's nodig om alles te vervoeren, terwijl de laatste jaren alles wel in één auto past. Soms weten mensen gewoon niet wat ze weggooien, spullen zoals kaarten, postzegels of boeken waarmee geld kan worden verdiend. Verder gebeurt het dat broeders en zusters die materiaal voor ons hebben, de postzegels alvast uit de ansichtkaarten hebben geknipt om ons werk uit handen te nemen. Maar hierdoor verliest het materiaal zijn waarde; dat is erg jammer."

"Oude zwart/wit fotokaarten zijn erg in trek, waarvoor echte verzamelaars grof geld betalen. Soms wel €10 tot 70. Dat is het mooie werk"

Uitsorteren

Als al het materiaal is ingenomen, begint het eigenlijke werk. "Grote aantallen postzegels worden uitgesorteerd op landen en op gebruikte en niet-gebruikte exemplaren en grote stapels ansichtkaarten worden uitgesorteerd op talloze thema's, zoals dieren, auto's, vliegtuigen, treinen, dorpsgezichten in Nederland en het buitenland, noem maar op. Momenteel zijn oude zwart/wit fotokaarten erg in trek, waarvoor echte verzamelaars grof geld betalen. Sommige exemplaren kunnen wel 10 tot 70 opleveren. Dat is het mooie werk", stelt Jacco Pranger.

"Drie jaar geleden ben ik begonnen met de verkoop van koelkasten en ander huisraad", geeft hij aan. "Het idee is ontstaan toen ik in contact kwam met iemand die na de verkoop van het huis ergens met zijn spullen heen moest. Als er geen andere bestemming gevonden zou worden, zou al het materiaal in een container worden gegooid. Ik heb deze spullen toen meegenomen en op een vrijmarkt in de buurt verkocht. Voor het aanbieden en het kopen van huisraad weten mensen mij meer en meer te vinden. Als huisraad beschikbaar komt, doordat iemand komt te overlijden of omdat iemand kleiner gaat wonen, bellen ze mij om de spullen in te nemen om te kunnen verkopen voor de zending."

Fam. Pranger

Br. Jacco Pranger staat regelmatig op verzamelbeursen.

Woord verkondigen

Br. Pranger en Wijnand staan regelmatig voor de verkoop op verzamel- en zomermarkten. Br. Wijnand ondersteunt hiermee het zendingswerk van het taakveld Zending en diaconaat (van de voormalige Unie Zendings Commissie), terwijl Pranger de gelden bestemt voor zendingsprojecten van de Nederlandse Baptisten Vrouwen Beweging. "Ons gezin is erg betrokken bij zending. Het is belangrijk dat het Woord van God wordt verkondigd, dat mensen dichtbij of ver weg het Evangelie horen. Het bij elkaar krijgen van gelden door de verkoop op markten is eigenlijk onze manier van zending", aldus Jacco Pranger. Op de markten raakt hij ook regelmatig in gesprek met kopers of standhouders. "Als zij horen dat het geld bestemd is voor de zending, kijken ze daarvan op. Meestal is de opbrengst bestemd voor de eigen portemonnee. Verder krijg je weleens de gelegenheid iets van je eigen geloof uit te dragen, om het Evangelie te vertellen. Ook dat is zending."

Voor vragen of het aanbieden van materiaal kunt u contact opnemen met br. Jacco Pranger, telefoon 0599-621767.

Uit de geschiedenis van het Christendom

Tot na de Tweede Wereldoorlog

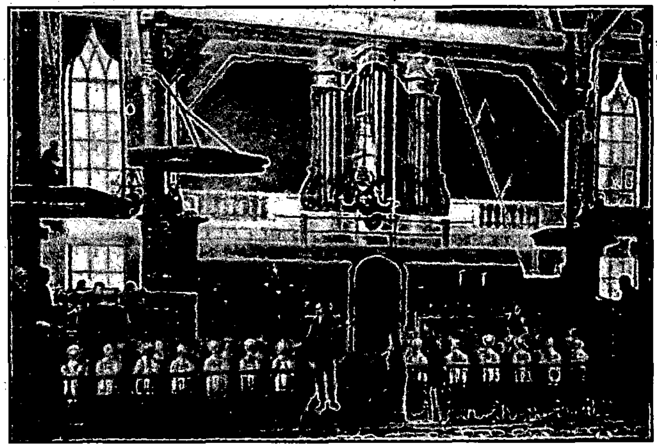
Door: Elze Luikens

Zelden was een eeuw zo vol optimisme begonnen als de twintigste eeuw. Op technisch gebied hadden grootse doorbraken plaatsgevonden, zoals telefonie, radiografie, luchtvaart en de toepassing van geraffineerde aardolie als energiebron voor auto's, vliegtuigen en schepen. Vijftig jaar later hadden massavernietigingswapens en gruwelijke oorlogsjaren al dat optimisme in de grond geboord en bevond met name Europa zich op de rand van de afgrond. Pessimisme in geloof en filosofie, in cultuuruitingen zoals de beeldhouw- en de schilderkunst en de literatuur waren hiervan het onvermijdelijk gevolg. Maar wat het wezen van de mensheid nog het meest raakte: het ene volk had getracht een andere volk finaal uit te roeien.

Nadat de eerste helft van de 19de eeuw met zijn politieke en sociale onrust voorbij was, groeiden in de afzonderlijke landen het socialisme en vooral het liberalisme. Toegenomen natuurwetenschappelijke, biologische en fysische kennis hadden scherpe vragen gesteld aan de theologen van de grote Kerken, maar van hen geen afdoend antwoord verkregen. Het nut van het christelijk geloof werd openlijk in twijfel getrokken en steeds meer waren ervan overtuigd dat het 'licht der 19de eeuw' in ieder geval niet scheen in de verschillende Kerken. Het Godsbestaan werd openlijk betwijfeld, de juiste weergave van historische bijbelse gebeurtenissen ontzenuwd en de beschreven wonderen afgedaan als fabeltjes uit een oertijd, weliswaar zinvol voor vroegere geslachten, maar nu kon een weldenkend mens daar niet meer mee aankomen. Troost, bemoediging en zicht op een betere wereld boden, zo leek het, voortaan alleen nog maar de socialisten en in een latere fase de marxisten/communisten aan de grote schare (land)arbeiders. Hun ideologie brak met het kerkelijk verleden. Karl Marx zei in één van zijn geschriften dat 'godsdienst opium van het volk' was, het laafde zich aan een waanbeeld, terwijl zijn kerk niets deed aan zijn dagelijkse ellende en uitzichtloosheid.

De verschillende pausen verweerden zich tegen de geest des tijds met verschillende 'onfeilbare' uitspraken (encyclieken), waarin ze katholieke gelovigen opriepen het liberalisme en het socialisme vooral toch te mijden. Pas paus Leo XIII gaf in zijn 'Rerum novarum' (1891) blijk van een sociaal hart en riep de katholieke welgestelden op oog te hebben voor de noden van de eigen mensen en met name hen die het slecht hadden getroffen. In Nederland, maar ook elders bevorderde dit de zogenaamde Verzuiling. Hiermee wordt bedoeld, dat iedere ideologie, maar ook iedere kerkelijke richting zich terugtrok in eigen 'zuil' met zijn eigen verschillende verenigingen. Iedere kring trachtte vervolgens voor zichzelf ten minste politieke en sociale erkenning te krijgen. Om terug te gaan naar Leo's encycliek, zijn sociale oproep werd beantwoord door het oprichten van o.a. plaatselijke St. Vincentiusverenigingen, die de nood onder katholieke arbeidenden, werklozen en zieken trachtten te lenigen door het geven van geld, werk en goederen. Hetzelfde gebeurde ook in socialistische, hervormde en gereformeerde kring. Iedere zuil zocht hiermee zijn eigen emancipatie. De standpunten die men over elkaar in eigen bladen, vakverenigingen en politieke partijen innam, verhardden zich ten gevolge van de verschrikkingen van de Eerste Wereldoorlog (1914-1918). Nederland bleef weliswaar neutraal, maar had direct met de gevolgen van de oorlogshandelingen te maken. Bizar, maar vanuit de nationale staten wel te begrijpen, was het feit dat in elk bij de oorlog betrokken landen tot de Hemelse Vader werd gebeden om de wapens te zegenen, die tegen de ander werden ingezet.

Na de Duitse nederlaag, de te zware oorlogsschatting dat land opgelegd, hyperinflatie en groeiende onverschilligheid tegenover kerk en samenleving, ontstond de nationaal-socialistische stroming, die was gebaseerd op onvrede, onmacht, minachting tegenover het leven; onverdraagzaamheid en een daarbij ondefinieerbare haat tegenover de Joden, de 'schuldigen' van alle (oorlog)misère. Deze aanzet tot haat kent overigens een 19de eeuwse voorgeschiedenis in de vorm van oneerlijke strafprocessen (Dreyfus-affaire) en telkens weer fel oplaaiende Jodenvervolgingen (pogroms) in Oost-Europa. Over hoe het heeft kunnen bestaan dat met name de Duitse kerken hieraan hebben meegewerkt, is nog steeds niet het laatste woord gezegd. Waren het de economische en morele bankroeten die het meest dat land troffen? Feit is wel dat Hitler en zijn nationaal-socialistisch volksdeel niet de gehele Duitse Lutherse en Gereformeerde kerk achter zich kregen. Al in 1934 sprak wat is gaan heten de 'Bekennende Kirche' zich uit tegen de uitgangspunten van fascisme en nationaal-socialisme. Verscheidene predikanten vluchtten (Karl Barth), enkelen zijn in concentratiekampen omgekomen (Dietrich Bonhoeffer). De planmatige vernietiging van Joden, homoseksuelen, Jehovagetuigen, zigeuners, politiek andersdenkenden en anderen heeft samen met de vijf/zes jaren durende rechteloosheid in bezette landen, de kerken in het naoorlogse Europa, maar ook elders vanwege soortgelijke verschrikkingen onder de Japanse bezetting, voor bijna onoverkomelijke problemen gesteld. En ook al kan van paus Pius XII en de hoge katholieke geestelijkheid niet volledig worden beweerd, gelet op de vele Joden en andere vervolgden die door katholiek toedoen uit handen van de nazi's zijn gebleven, dat zij met de beulen heulden, het beeld blijft. Kerken, overal, hebben gefaald en deden velen na 1945 die kerken definitief de rug toekeren.

E. Luikens

Baptistengemeente Hoogezand-Woldwijck fietst zendingsreizen van Paulus op hometrainers!

Wat vooraf ging...
In 2000 organiseerde de Baptistengemeente Hoogezand Woldwijck (135 leden) een actie onder de titel 'in 101 uur de Bijbel rond'. De hele Bijbel werd gelezen en het leverde de 12 beperkt verstandelijk gehandicapte bewoners van de locatie 'De Velemansdroom' elk een wasmachine op.
In 2001 organiseerde de Baptistengemeente opnieuw een actie en wel een 42,5 uur durende zangmarathon waaraan veel groepen uit Hoogezand-Sappemeer hun enthousiaste deelname verleenden. De actie leverde een bedrag op waarvoor speeltoestellen in het Asielzoekerscentrum in Siddeburen zijn aangeschaft.
En nu....
Na het lezen en zingen pakken we het dit jaar sportief aan: we gaan fietsen! In Woldwijck-Centrum, aan de Melkweg 292a te Hoogezand, plaatsen we drie hometrainers. Op elk van die hometrainers wordt het parcours afgelegd van één van de zendingsreizen van Paulus zoals die in de Bijbel beschreven staan. We hebben uitgerekend dat we daar (per hometrainer) zo'n 70 uur mee bezig zijn. We starten op woensdagavond 20 november om 19.00 uur en gaan onder de titel '7000 kilometer in 70 uur Sur5al' door tot zaterdag 23 november 17.00 uur.
Sponsordoel
Met het fietsen hebben we het volgende sponsordoel voor ogen: 100 trainingspakken voor gehandicapte sporters die zijn aangesloten bij stichting 'De Brug'. Dit is een stichting die als doelstelling heeft om sport-, spel-, en recreatieactiviteiten te organiseren voor mensen met een verstandelijke handicap. Deze activiteiten zorgen bij de doelgroep voor de broodnodige sociale contacten, voor plezier en ze stimuleren een gevoel van gelijkwaardigheid.
Het geld voor de trainingspakken proberen we binnen te krijgen doordat deelnemers aan de hometrainertocht zich laten sponsoren, maar ook via een tweede hands-goederenmarkt, creatieve markt, praise voor jong en oud, internet-cursus, schoonheidsochtend, catering en andere activiteiten die gedurende de actie zullen plaatsvinden.
Afsluitend concert
Zaterdag 23 november staat vanaf 19.00 uur een afsluitend concert gepand met de Patchwork Praiseband.
Meer weten?: www.woldwijck.nl
Meedoen? Stuur een e-mail of bel: stefan.wierth@hccnet.nl (0598 – 323731) of henk@wieringa2.fol.nl (0598 – 398436).

Gemeente Alkmaar neemt afscheid van haar voorganger Ds. A.J. van de Wetering

In verband met zijn gezondheid is begin 2002 aan br. A.J. van de Wetering, met terugwerkende kracht tot 11 februari 2001, arbeidsongeschiktheidspensioen toegekend. Op grond daarvan heeft br. A.J. van de Wetering zijn dienst als voorganger van onze gemeente beëindigd.
Hieraan zal in de morgendienst van 24 november 2002, die om 10.00 uur begint, aandacht worden besteed.
Op grond van de bepalingen van het Reglement inzake Voorgangers is aan br. A.J. van de Wetering vervroegd emeritaat verleend. Br. Van de Wetering blijft wel beschikbaar voor spreekbeurten.

Br W.G.R. Bell, Secretaris
Baptistengemeente Alkmaar

NBJB Jeugdleiders en jeugdleden weekend

Thema: Dominee of dekbed?
We gaan het hebben over jongeren en de kerkdienst en hoe kunnen leiders en jeugdleden samenwerken? We doen iets met video en gesprek, beamergebruik en powerpoint. En we hebben uitwisseling over ervaringen met 'Jeugdalpha'.

Het weekend wordt gehouden van vrijdagavond 15 november t/m zaterdagmiddag 16 november a.s. op 'De Strubben' in Schoonloo. De kosten zijn 25 Euro per persoon. Meer info of opgave bij de NBJB: tel. 0592-501657; e-mailinfo@nbjb.nl.

Column over...

Tragisch

Door: S. Prost

Daags na het overlijden van onze geliefde prins Claus las ik in dagbladen over 'Minzame tragiek'. Er volgden nog andere uitingen die op 'een onvervuld bestaan' en 'gevoel van vergeefsheid' wezen.
Aangehaald werden onterechte oorlogsbeschuldigingen, depressies die wel hun oorzaak zouden hebben, de vele medische problemen en natuurlijk de kooi van glas.
Gelukkig werd dat woord tragiek rond de dagen van Claus' begrafenis vrijwel niet meer gehoord. Dat paste ook niet bij de laatste eer die hem werd bewezen. En zeker niet bij de persoon zelf en zijn karakter. Enkele van zijn meest intieme vrienden bevestigden dat. Zoals de Israëlische diplomaat A. Primor wist 'dat Claus er tevreden mee was zo'n leven te mogen leiden'. En in de uitvaartdienst kwam dit aspect zo naar voren: "De langdurige ziektegeschiedenis heeft hem zelfs tot in de zwaarste maanden toch niet tot een verbitterd, cynisch en zielig mens gemaakt." Nee, hij wist zijn plaats: vindingrijk, met een gepast gevoel voor humor, mede-mens, recht en gerechtigheid nastrevend.
Tragiek. In de oorspronkelijke klassieke literatuur – zo'n 500 jaar voor Christus – ontstond de *tragedie*. Dat was een treurspel en ging meestal over een koning of een vorstelijk persoon die het onderspit moet delven. Oppermachtige krachten buiten hem, zoals goddelijke wetten, het noodlot of door overmoed, maakten zo'n persoon uiterst meelijwekkend. In onze tijd wordt soms ook bevestigd dat het menselijke bestaan door eenzaamheid en vervreemding als tragisch ervaren wordt.
Dan vraag ik mij toch af: bepalen de natuurwetten, de duivel en de mens het leven? Ja, aan het kruis gebeurde dat alles. Zo overkwam onze Here Jezus het. Dat wekte ook medelijden op. Maar zie eens: God, de Vader gebruikte dat alles. Plaatsvervangend. Om ons, gelovigen, *overwinnaars* te laten zijn. Door alle beproevingen heen.

AV 2002 te Sneek

Door: Jannes Hofman

De laatste Jaarvergadering (AV) van onze Unie was anders dan in andere jaren. Het traditionele en voorspelbare waren totaal afwezig. Geen brede Uniecommissie achter de groene tafel. Geen op- en afkomende leden van de diverse Commissies. Geen ellenlange besprekingen tussen de bestuurders en vertegenwoordigers uit de gemeenten. De jaarverslagen en de financiën kwamen bijna niet aan de orde.

Een vriendelijk welkom bij de inschrijving

Natuurlijk had dit te maken met de structurele veranderingen van onze Unie. En natuurlijk waren wij als gemeenten hierop nog onvoldoende ingespeeld en wisten wij de veranderingen nog niet te hanteren. De AV overkwam ons. En wij vonden het goed zo. De oude Uniecommissie had hard gewerkt; de nieuwe Unieraad was met energie en elan aan zijn zware taak begonnen. Vol verwachting klopt ons hart. Maar in de komende jaren zullen de gemeenten zich vast niet alles laten welgevallen.

Dit jaar waren we amper in vergadering bijeen. De jaarverslagen en de financiën waren bijna geheel schriftelijk afgewerkt. Alle taakvelden mochten in de 'vergadering' een PR-verhaal afsteken. Goede verhalen kregen we te horen over de prachtige taken die we in beheer hebben. Als vertegenwoordigers bleven wij maar applaudisseren.

Wat mij op deze AV vooral opviel, was de professionalisering. Door middel van de computer en de beamer werden de kernteksten, met de cijfertjes en de plaatjes erbij, op de muur geprojecteerd. Bij mij kwam sterk de indruk naar boven: Hier presenteren gekwalificeerde mensen hun verhaal over hun vak. Dit deden de portefeuillebeheerders, maar eveneens de leiders van de workshops. Zelfs de openingsavond van de AV door de gemeente Sneek was van een dergelijk kaliber. We hebben kwaliteit in huis! Wij als Baptisten schijnen ons ontdaan te hebben van het kleine en amateuristische gedoe. Wij weten wat we willen en we werken daaraan op niveau. Het gevaar zal in de toekomst zijn, dat de professionals top-down willen regeren (want zij weten het immers), en onvoldoende feeling houden met de basis.

Een duobaan

Het was allemaal anders dan anders. De laatste jaren werden de vergaderingen geleid door een onafhankelijke voorzitter. Br. H. Bijleveld deed dat jaren op zijn eigen en bijzondere wijze. Dit jaar zou br. Chr. Eijer de taak overnemen. Maar hij kreeg de griep. Op de avond voor de AV

Br. J. Stienstra, voorzitter van de regelingscommissie, tijdens de openingsavond.

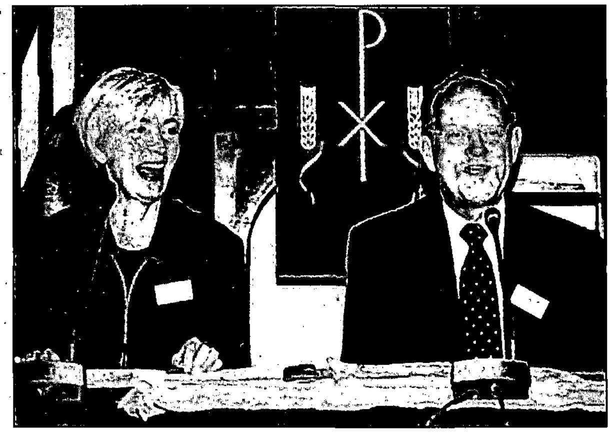
moest nog snel uitgekeken worden naar een nieuwe voorzitter. Maar dat werden er twee. Zr. H. Wijnholds-Mulder en br. J. Brongers. Zij hadden geen tijd zich nog goed in te werken. Dat maakte hun optreden, en de afwisseling van deze twee, tot een spontaan gebeuren. Zij bleken een koningskoppel te zijn. Hun voorzitterschap versterkte de ontspannen sfeer op deze AV. Elk op zijn/ haar (kwamen wij een dergelijke 'probleemstelling' van 'hij streepje zij' ook niet in sommige stukken tegen?) manier voelden de gevoelens van de vergadering uitstekend aan. Ingehouden en vroom, en soms uitbundig als dat kon, gaven zij leiding aan de vergadering.
Zo'n gevoelig punt was de motie van de gemeente Vroomshoop. Zoals afgesproken met de afgevaardigden van Vroomshoop vond daarover geen bespreking plaats, alleen een stemming. Na de stemming werd gelegenheid gegeven de emoties aan de Heer voor te leggen.

Een nieuwe werkwijze

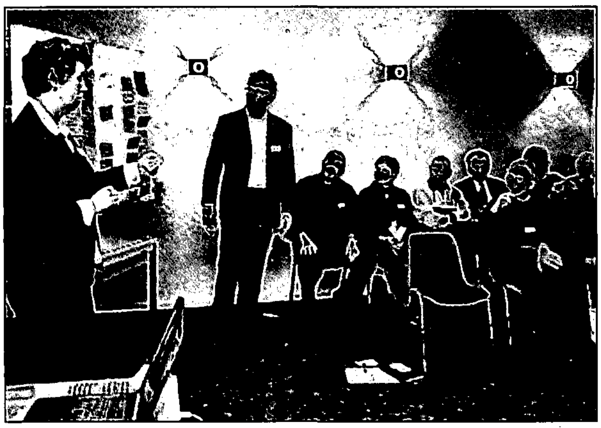
Volgens de nieuwe statuten en werkordes van onze Unie willen wij tot

een nieuwe werkwijze komen. Wij willen toegroeien naar een dienst aan elkaar. Ik formuleer dit hier nog als een wederzijdse dienst, maar ik heb hier mijn twijfels bij. Het gevaar is, dat de gemeenten alleen maar met verlanglijstjes bij de Unie komen, en niet meer door hebben, dat ook zij er voor de Unie zijn.

De Unieraad en het Dienstencentrum van de Unie willen jaarlijks (?) een behoefte-onderzoek in de gemeenten doen. Op die behoeften in de gemeente wil men dan beleid maken. Vanuit het Dienstencentrum wil men behoefte-gericht bezig zijn. Op

Het voorzittersduo.

Gemeenten maken hun wensen kenbaar tijdens de workshop communicatie.

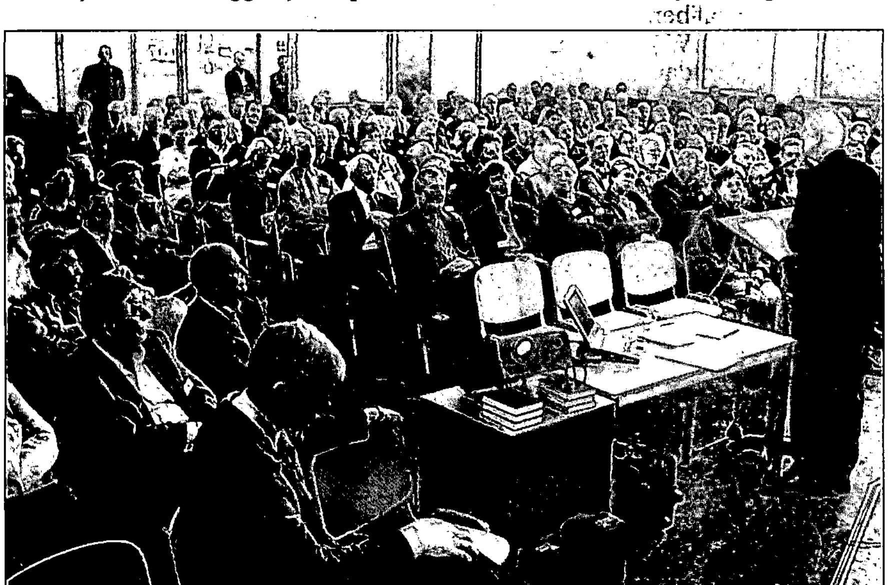
één van de workshops op de AV, over communicatie, werd hier al op ingespeeld. De deelnemers/sters van deze workshop konden hun wensenlijstje invullen en inleveren. Hun wensen zou een eerste aanzet kunnen zijn om toe te werken naar de nieuwe opzet van de Unie. De Unie zal straks de gemeenten vragen: Wat willen jullie? Waar liggen jullie problemen? Waar liggen jullie noden? En op die vragen van de gemeenten wil de Unie proberen een handreiking te geven.

Tijdens deze workshop proefde ik een beetje de problematiek van het projectenwerk van onze Zendingscommissie. Het ontwikkelen van het projectenwerk was een poging om de nood van de wereld (en vooral die op het zendingsveld) dichter bij de gemeenten te brengen. Dat lukte ook. Voor de projecten kwam veel geld binnen. Maar het dreigde ten koste te gaan van het gewone zendingswerk. En het gewone zendingswerk, het onderhouden van de zendelingen en de voorzieningen daar was en blijft het eerste waar geld voor nodig is.

Het viel mij tijdens de workshop communicatie op, dat niemand onder de behoeften van de gemeenten opmerkingen maakte over het reguliere Uniewerk. Terwijl het reguliere werk van de Unie voorwaarde is om inhoud en vorm te kunnen geven aan de dienst van de Unie aan de gemeenten. Hier lopen wij het gevaar dat het wensenlijstje van de gemeenten voorbij zal gaan aan het eerste en belangrijkste van onze Unie, dat is een goede opleiding van voorgangers, zendingswerk, pensioenvoorziening van voorgangers, goed bijbelstudiemateriaal, enz.

Lunch: tijd voor eten en ontmoeting.

De Stuurgroep Gemeente Bijbel School mocht haar werk presenteren tijdens de donderdagochtendbijeenkomst.

Een nieuwe geest?

Ik durf het woordje geest nog niet met een hoofdletter te schrijven. Het was anders en ging anders tijdens de afgelopen AV. Of dit van de Geest is die herschept en vernieuwt? Opvallend was de verandering wel. Zowel op de openingsavond als tijdens de afsluiting van de AV werd in kringetjes hardop met elkaar gebeden. Als je zo samen met en voor elkaar bidt, worden alle verschillen tot bijzaken en voel je de verbondenheid in die ene Heer. Dit elkaar vinden in het geloof (of in de geloofsbeleving?) kan het begin worden van een innerlijke groei binnen de Unie, die zich naar buiten toe zal uitwerken.

Foto's: © Y. Postma

Hoe een zelfbewuste tiener de AV beleefde

Door: Henk Wieringa

Als de voorzitter van de NBJB, Wim Meijer uit Zwolle, tijdens de Algemene Vergadering het woord krijgt, polst hij de leeftijdsopbouw. Bij de vraag "Wie is er hier onder de 20 jaar" gaat in de goedgevulde zaal 1 vinger de lucht in. Het is de vinger van Ella de Jong.

Ella de Jong is op de AV te Sneek aanwezig als één van de vertegenwoordigers van de gemeente Leeuwarden. Ella is 16 jaar. Zij moet wel zo'n beetje één van de jongste deelnemers ooit zijn. Het is dit jaar trouwens niet haar eerste AV. Vorig jaar was ze er in Hengelo ook al bij, toen als gast. Ella's AV-verleden gaat nog verder terug. Dan hebben we het echter over de jongeren-versie, de JAV. De JAV heeft Ella de laatste vier jaar bezocht en ook daar is ze zeer bij betrokken. Ze merkt dan ook op: "Jammer dat het dit jaar vanwege onvoldoende deelname moest worden afgeblazen."

Opschieten

Ella is verrast door het feit dat de AV niet in de baptistengemeente zelf wordt gehouden, maar in de gereformeerde Zuiderkerk, "maar de Zuiderkerk is wel een mooie locatie". Als we Ella vragen om de AV van vorig jaar en die van dit jaar eens te vergelijken dan zegt ze dat ze het een goede zet vindt dat de Unieraad de behandeling van de jaarstukken voor een groot deel al schriftelijk heeft afgehandeld. "Het is minder saai en er zijn niet van die breedvoerige gesprekken die je zeker als jongere bijna niet kunt volgen. Er zijn tot nu toe gelukkig ook minder moties die de vergadering ophouden." Ella houdt wel van een beetje opschieten en ze voelt zich met name aangesproken als de zaal wat los komt. "Het is allemaal wat ontspannener, het is fijn als er eens goed geklapt wordt en als we zo af en toe eens lekker met elkaar lachen. Dat breekt."

Y. Postma

Applaus

Als het aan Ella ligt dan mag het aantal jongeren onder de twintig jaar dat in de komende jaren de AV gaat bezoeken toenemen. "Het is hier fijn en ik ben goed opgevangen tussen de voor mij veelal onbekenden, maar ook bekenden. De AV is ook voor jongeren aantrekkelijk en we mogen onze stem laten horen." Ze roept jongeren dan ook op met een "kom naar de AV, praat mee en kijk verder dan je 'baptisten neusje' lang is!" Dat ze dit laatste serieus neemt mag wel blijken uit het feit dat ze het aandurft om tijdens de rondvraag de microfoon ter hand te nemen om haar hart te luchten. Ze maakt voor een volle zaal kenbaar dat er voordat de AV vol stroomt met jongeren nog wel wat zaken voor verbetering vatbaar zijn: "Ik heb het hier erg naar mijn zin, maar ik heb een opmerking en die betreft de moeilijke taal die hier gesproken wordt. Het percentage moeilijke woorden dat hier gebruikt wordt is erg hoog. Deze moeilijke woorden leer ik net op school. Als het onbegrijpelijk blijft wordt het toch wat lastig om andere jongeren mee te krijgen." Een kritische noot van een zelfbewuste tiener die vooruit wil, de toekomst in!. Dat de afgevaardigden en gasten het waarderen blijkt wel uit het klaterend applaus dat Ella na haar opmerking ten deel valt.

Geweldig!

Als we tot slot nog even kijken naar een voor Ella opmerkelijk moment

Y. Postma

dan komen we uit bij het eind van de vergadering. Evenals aan het eind van de openingsavond worden we op de afsluitende vrijdagmiddag opgeroepen om in kleine groepjes te gaan bidden. Ella zegt hierover: "Ik heb alleen het kringgebed aan het eind van de AV mee mogen maken en ik vond dat veel persoonlijker en warmer dan dat één persoon voorgaat in gebed. Wij hadden een groepje van zes personen en iedereen heeft wel iets gezegd. Geweldig!"

René Erwich: "3-4000 Mensen op een AV, dat is mijn droom!!"

Door: Henk Wieringa

Als de commissie van de Opleiding zich tijdens de Algemene Vergadering presenteert, maakt br. Boeschoten van de gelegenheid gebruik om de nieuwe huisstijl van ons Seminarium te introduceren. Het gebeurd op een ludieke manier en wel met het showen van een aantal t-shirts met teksten als: 'Als zielenherder kom je verder' – 'Mag ik u voorgaan' – 'Zou kerkdienstplicht iets zijn?' – 'Baptisten doen het kopje onder'. En iedereen krijgt de info-folder van het Seminarium "Wie veel wil delen mag veel komen halen" en een pen, alles voorzien van het nieuwe logo. Br. René Erwich, rector van het Seminarium, moet het met veel genoegen hebben bekeken.

Verlangen

Na drie jaar Praag is René Erwich weer terug in wat hij noemt 'Het beloofde land'. De buitenlandse jaren zijn voor hem, zijn vrouw Christa en voor de kinderen een enorme verrijking geweest. "Maar natuurlijk blijft je vaderland trekken." Die trek, een soort verlangen, is er ook naar de AV. "Mijn laatste AV was vorig jaar toen de voorstellen rondom de opleiding aan de orde kwamen. Daar proefde ik al een vernieuwing in een notendop. Dat smaakte toen naar meer en gaf al aan dat we veel meer G/geestelijk potentieel hebben dan we vaak denken. Het gaf ook iets van: wat zal het dit jaar worden en daar ben ik niet negatief over. Ik heb de AV te Sneek als een overgangs AV ervaren met een positieve opmaat naar een nieuwe werkwijze. Er waren allerlei tekenen van vernieuwing aanwezig. Niet alleen de vormen, maar ook het onderlinge contact zoals bij de gesprekken in de workshops wijzen op een verlangen naar meer."

Y. Postma

Br. René Erwich (links) prijst het Seminarium aan.

Droom

Dat br. Erwich geneigd en gewend is om ook buiten Nederland te kijken horen we terug in het volgende: "De opzet van het programma is tijdens de AV te Sneek heel anders geweest en dat kan zich nog verder ontwikkelen. We kunnen in dit verband veel leren van de Engelse Unie die een buitengewoon veelzijdig en kleurrijk programma neerzet waarbij de betrokkenheid van de gemeenten ieder jaar toeneemt." Men kan haast geen grote accommodaties meer vinden om de 3-4000 mensen die komen goed te herbergen. Dit is mijn droom! Nog meer op het niveau van de inhoud dus... Dat inspireert en gaat dieper dan alleen structuren."

Naar buiten toe

"Maar nogmaals, met de AV van dit jaar is een goed begin gemaakt en ik heb vertrouwen in de verdere ontwikkeling, omdat het proces wat is ingezet een zaak van gebed was en is. Het blijft een zaak van luisteren en fijngevoeligheid ontwikkelen voor de stem van God's Geest. Ik geloof dat vele gemeenten nog door de bocht moeten. Er is teveel een soort binnencultuur of binnenperspectief ontwikkeld. Gemeenteopbouw vindt nog teveel plaats vanuit een analyse van de interne cultuur van de gemeente, maar er is ook een buitencultuur. Daar richt zich de boodschap van het evangelie primair op. Noordmans zei dit in zeker opzicht al: "Binnen de kerkmuren gaat het over het heil buiten de kerkmuren."

Weg van

Als het om vernieuwing binnen de Unie gaat dan wil ook het Seminarium haar steentje bijdragen. Met het ontwikkelen van de nieuwe huisstijl is een frisse uitstraling gerealiseerd. Het nieuwe logo straalt vernieuwing uit. Br. Erwich is er dan ook zeer mee in zijn nopjes en enthousiast over de reacties die het op de AV aan de aanwezigen ontlokte. "Behoorlijk wat mensen hebben een t-shirt met opschrift besteld." Onder leiding van rector René Erwich is het seminarium vast van plan om dat te zijn waar ze voor wil staan: Weg van theologie en geloof. En dat is zoals br. Boeschoten tijdens de AV uitlegde een slogan die voor meerdere uitleg vatbaar is. Laat uw gedachten er maar eens over gaan.

Y. Postma

Br. Erwich tijdens de workshop.

Ontspannen AV voor oud-voorzitter Uniecommissie

Door: Jannes Hofman

Br. Jan de Boer.

Opgelucht

Ontspannen en met plezier was Jan de Boer, oud-voorzitter van de Uniecommissie, op de AV te Sneek in ons midden. Hij had zijn klus geklaard. Een aantal inspannende jaren zaten er op. Een reorganisatie, die ons jaren beziggehouden heeft, was eindelijk voltooid. Ook het laatste jaar liep de reorganisatie weer vertraging op en moest de 'oude' Uniecommissie nog even door, maar in mei van dit jaar werd de 'nieuwe' Unieraad een feit en kon het stokje overgedragen worden. Voor Jan de Boer waren dit duidelijk de laatste loodjes die het zwaarst wogen. Maar het zit er op. Met de armen over elkaar, achteroverleunend op zijn stoel (ziet u hem zitten?), kon hij het grootste gedeelte van de AV als toeschouwer meemaken. Niet helemaal, want hij moest nog wel verantwoording afleggen over het afgelopen jaar.

Hierna werd hij, samen met de andere UC-leden, hartelijk bedankt voor het vele werk dat zij samen verricht hadden. Iedereen had hard gewerkt. "Het was toch ook een fijne tijd," zei Jan, "waarin vriendschappen ontstaan zijn." Dit is iets kenmerkend voor de Baptisten gemeenschap! De vriendschap gaat dieper dan leerverschillen. Mensen uit diverse gemeenten als Eindhoven, Groningen, Ede en Leeuwarden vonden elkaar als broeders en zusters! En dat zal straks niet zo gaan met de leden van de nieuwe Unieraad, waarin leden zitten van de beide Utrechtse gemeenten en uit gemeenten die daar tussenin zitten.

Br. De Boer krijgt weer wat tijd om er met zijn kano op uit te trekken. Hij krijgt er wel weer zin in. Maar hij had de afgelopen zomer nodig om bij te komen en weer thuis te wennen. Er dit gold natuurlijk ook voor zijn vrouw!

Zorgen en problemen

Er waren de laatste jaren problemen genoeg. Die lagen zwaar op je maag, zei br. De Boer. In meerdere gemeenten waren conflicten tussen gemeente en voorganger. Deze conflicten waren er mede de oorzaak van, dat er zo af en toe hele groepen mensen onze gemeenten verlieten.

Wij zijn ook mensen kwijtgeraakt vanwege theologische verschillen.

In dit kader hadden wij het samen over de mensen van 'Ruimte'. "Of de mensen uit deze hoek nog weer aansluiting met onze gemeenten zullen vinden?", vroeg ik br. De Boer. Hij had hier een hard hoofd in.

"Sommigen van hen hebben zich in heel veel zaken negatief kritisch tegen onze gemeenschap afgezet. Er was bijna niets goed meer. Zo is de afstand van hen naar ons wel erg groot geworden."

Naast deze problemen hadden wij nog de scherpe tegenstellingen tussen de voor- en tegenstanders van de vrouw op de kansel. Hoe kun je in deze zaak een gezamenlijke weg vinden? Pijnlijke discussies hebben wij hierover op de AV's gevoerd. Ook op deze AV kwam de tegenstelling weer naar voren. Het zou kunnen zijn, dat de gemeente Vroomshoop om deze zaak afhaakt.

Zwaar wogen ook de problemen op het Uniebureau. In spanningen en conflicten komt niemand ongeschonden uit de strijd en gebeurt nooit wat je graag zou willen.

Mooi werk

Er waren ook hele mooie klussen de afgelopen jaren. Zoals het bezoek vanuit de Unie aan de gemeenten. Dat liep meestal via de gewesten. Die avonden werden goed bezocht en leverden goede gesprekken op en fijne ontmoetingen. Hier was contact met de basis.

Hoopgevend

Br. De Boer is een rasoptimist. Met de profeet Elia ziet hij in de verte altijd wel een wolkje dat hoop biedt. Zo'n hoopgevend teken was de samenwerking binnen de Uniecommissie. Maar ook Apeldoorn was zo'n wolkje. Daar werd dit voorjaar een gesprek gehouden tussen leden van gemeenten, die heel verschillend dachten over de positie van de vrouw in de gemeente. Dat gesprek werd op een waardige, respectvolle wijze gevoerd. Aan het eind van de dag zijn goede procedures afgesproken en kon men met en voor elkaar bidden.

Dat gebed met en voor elkaar was er vorig jaar ook op de AV te Hengelo. (Ook dit jaar stonden leden van diverse pluimage in kringetjes met elkaar te bidden.) Er lijkt een andere geest te waaien. Het lijkt wel, dat wij anders met elkaar om willen gaan. Ook op de AV. Geen ellenlange vergaderingen meer over alleen maar wat cijfertjes, maar meer betrokken raken met de inhoud van het Uniewerk en samen naar vormen zoeken om dat verder uit te bouwen. Wij hebben nu een uitstekende structuur om daar bedding aan te geven.

Die nieuwe werkwijze wordt binnen de Unie al zichtbaar. Het Seminarium is al bezig zich dienstbaar te maken aan de gemeenten. Evenals de Gemeente-Opbouwwerkers, die vanuit de Unie bezig zijn plaatselijke gemeenten te helpen.

Wil je nog wat zeggen?

"We hebben een boeiende en warme geloofsgemeenschap. Dit merk je als je bij elkaar bent. Dit gaf en geeft een enorme energie om door te gaan. Je komt hier en daar ook wel 'schijnwarmte' tegen. Maar bij velen proef je echte liefde. En dit stelt ons in staat elkaar altijd weer te vinden. In deze sfeer moet het ook mogelijk worden de onder ons levende controversiële punten terug op de agenda te krijgen."

Woorden uit de Bijbel

Verlos ons van de boze

(Mattheüs 6:13)

Door: Jannes Hofman

Joodse gebeden

Talloze joodse gebeden lijken op het gebed van Jezus. In die gebeden wordt gesproken over het kwaad. Daaraan wordt een heel concrete invulling gegeven. Gebeden wordt: "Bevrijd mij, vandaag en iedere dag, van eigen trots en neerzien op een ander, van een slecht man, van een slecht metgezel en van een slechte buurman, en van ieder ongeluk en van de tegenstander die vernietigt; van een hard oordeel en van een harde tegenspreker; bewaar mijn tong voor het kwaad en mijn lippen voor bedrog; bevrijd mij van ongeluk, van de slechte aandrift en van een slechte vrouw en van al het kwaad dat door geweld zich in de wereld baan breekt. Red mij van gierige mensen en van eigen gierigheid."
De boze aandrift, de slechte impuls in de mens zag men als het grootste gevaar.

Het kwaad?

Gaat het in ons gebed over het kwaad, of over de boze? Gaat het over het kwaad in de mens, dat voortdurend weer de kop opsteekt? Dat diep in mij verscholen zit, en de eigenlijke drijfveer van alles is? Zit er in mij een soort tweede kwaadwillende persoonlijkheid? Een boze aandrift, een slechte impuls? Een verborgen agenda met kwade bijbedoelingen?
Het is niet verkeerd om ook op deze wijze naar onszelf te kijken! Maar of het gebed van Jezus dit bedoelt, is zeer de vraag.

De boze

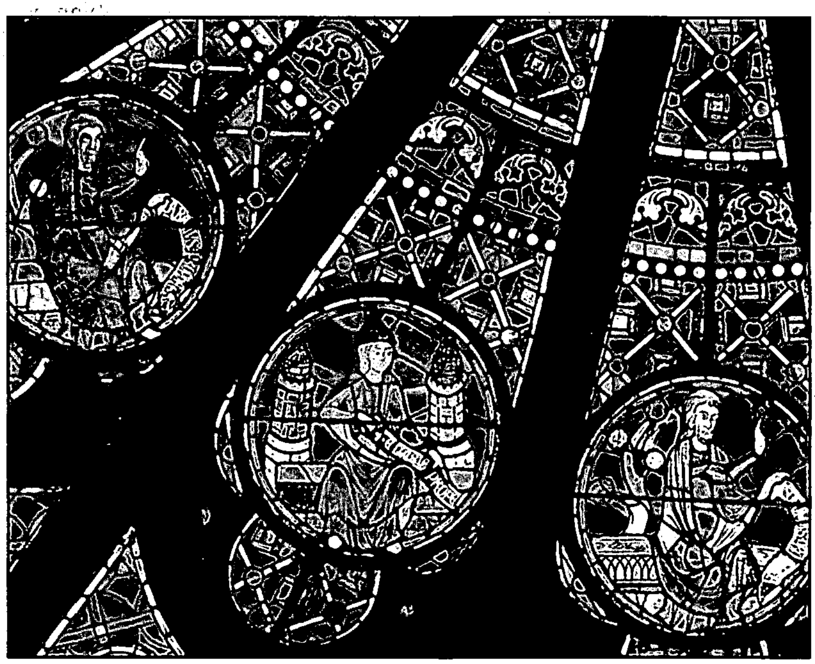
Er wordt gezegd dat je het gebed van Jezus op twee manieren kunt verstaan. De vertaling biedt twee mogelijkheden. Je kunt zowel vertalen met 'het kwaad' als 'de boze'. Talloze uitleggers zijn op één van deze twee sporen verder gegaan. Augustinus en Luther werkten de gedachte van 'het' kwaad uit. Alhoewel beiden de macht van de duivel erkenden, lazen zij zijn naam niet in dit bijbelvers. Bij Lohmeyer las ik, dat het in Jezus' woord wel om de duivel gaat. Bij Matteüs en ook bij Johannes staat de duivel prominent op de voorgrond. Er moet dus gelezen worden: Verlos ons van de boze. Je mag het kwade of het goede niet herleiden tot 'slechts' een principe. Er zit een persoonlijke macht achter. Er zit een persoon achter, die een naam heeft. De overste van de (boze) machten van deze wereld heet Satan.

De Bijbel bevat niet een uitgewerkte leer over de Satan. Er is niet een aparte hoofdstuk over de Satan. Hij is diffuus en werkt ook dienovereenkomstig. Hij beschadigt, hij verwart, hij zet de band tussen God en mens onder druk; hij klaagt aan, hij verleidt tot zonde, hij strijdt tegen God. Zijn bijnamen zijn veelzeggend: verzoeker, aanklager, vijand, de boze. Hij probeert te ondermijnen wat van God komt. Hij richt zijn pijlen op hen die God willen toebehoren. Hij is Gods tegenkracht en Gods tegenbeeld. Zijn rijk en Gods rijk zijn in strijd met elkaar. Maar eens zal Gods rijk zegevieren. God wint.

Onze strijd

Paulus schrijft, dat onze strijd niet gaat tegen mensen, maar tegen geestelijke machten. Die geestelijke machten zijn wij niet de baas. Het gevaar om af te vallen van het geloof, van de liefde en van de hoop, om niet trouw te blijven aan God, is levensgroot. Er zijn onzichtbare machten en krachten die mij bij God willen weghalen en mij in het kwade ten onder willen laten gaan. Hoe zal ik, arme en geringe, een simpele ziel, een kwetsbaar schaapje, overeind blijven. Als ik niet de ander zoek, als wij niet samen de bescherming van een hogere macht zoeken, zullen wij de strijd verliezen. Daarom zoeken wij Gods hulp en bidden: "Heer, verlos ons van de boze. Bewaar ons. Wees bij ons als wij op weg gaan. Leid ons door de woestijn en breng ons veilig thuis."

Paulus durft al een stap verder te gaan. Hij ervaart al de verhoring van Jezus' gebed. Kolossenzen 1:13: "Hij heeft ons onttrokken aan de macht van de duisternis en ons overgebracht naar het koninkrijk van zijn geliefde Zoon." Bij het bidden van het gebed van Jezus kennen wij de afloop. Door Hem zullen wij overwinnen.

Die Gemeinde

Baptistengemeente Noordbergum opent nieuw gebouw in Bergum

Door: Age Eizema

Eindelijk is het dan zover. Op zaterdag 5 oktober om 14.30 uur komt letter voor letter de naam te voorschijn van ons nieuwe gebouw in Burgum aan de Koningin Julianastraat 14, 'De Sprankel'. De onthulling werd gedaan door het oudste lid van onze gemeente, broeder Hendrik Veenstra uit Burgum, oud 90 jaar. Nadat hij de naam had onthuld, sprak hij de woorden: "Hiermede verklaar ik dit gebouw, dit Godshuis, voor geopend. Ik hoop en bid de Here, dat velen hier door middel van de prediking de Here Jezus leren kennen als hun persoonlijke Verlosser en Zaligmaker."

Van begin maart tot Pinksteren dit jaar hebben we, na het verlaten van ons gebouw 'De Wringe', gebruik mogen maken van het kerkgebouw van de Vrije Evangelische Gemeente op een steenworp afstand van ons nieuwe gebouw. Binnen onze gemeente werd gezocht naar een nieuwe naam en ieder kon namen inleveren. In totaal werden er 13 ingeleverd, waaruit die van zr. Aafke Poeze-Sikkema werd gekozen. Zoekende naar een naam voor ons nieuwe gebouw in Burgum, bladerde zij het Opwekkingsboekje door en kwam terecht bij lied 404, waar zij de naam 'De Sprankel' uit heeft gehaald.

"Laat de vlam weer branden,
als een helder baken;
als heraut van 't morgenuur.
Laat het lied weer sprank'len,
laat de liefde branden,
als een vuur, als een vuur."

De gevoelens die zij daarbij had heeft zij in een omschrijving bij deze naam ingeleverd. 'De Sprankel' verwijst als Fries woord naar 'vonk/vonkjes' en heeft dus met vuur te maken. Vonkjes spatten uit het vuur. Dat wij als gemeente maar één groot vuur mogen zijn voor Jezus, waar heel veel van deze vonkjes uitspatten. Zodat mensen worden aangeraakt en in vuur en vlam

Y. Postma

Onthulling naam 'De sprankel'

worden gezet voor Jezus. Dat dit vuur en deze liefde in al onze harten mag branden.

Na de onthulling gingen we met z'n allen, gemeenteleden, genodigden en de uitgenodigde pers, naar binnen. In de kerkzaal werden de aanwezigen welkom geheten door br. Henk van der Weij namens het Zakelijk Bestuur. Hierna kreeg Henk Jelsma namens de Bouwcommissie het woord en werd het gebouw, na verwisseling van het slot van de voordeur, overgedragen aan het Zakelijk Bestuur.

Namens de buurtbewoners sprak de heer L. de Boer. Hij verwoordde dat men erg was ingenomen met de komst van de Baptisten in het gebouw. Namens de bewoners van de Koningin Julianastraat bood hij een klok aan. Hierna werd nog het woord gevoerd door de voorzitter van de Raad, br. Bram Postma en tot slot was er door onze voorganger, ds. K. Stap, nog een korte overdenking. Met elkaar zongen we tot slot Opwekking 229 "O, Christus, doe uw vuur ontbranden" en werd er afgesloten met dankgebed. Hierna was er gelegenheid om het gebouw te bezichtigen en om een kopje koffie, thee of fris te nuttigen met daarbij een stukje oranjekoek.

'De Sprankel' heeft een kerkzaal, waarin ongeveer een 120 personen een plaats kunnen vinden. Eén van onze gemeenteleden heeft het preekgestoelte ontworpen en ook de tekeningen op de wand links en rechts van het spreekgestoelte gemaakt. Deze beide tekeningen beelden de doop en het Heilig Avondmaal uit. Achter de kerkzaal is een ruimte, die wordt gebruikt door het zangkoor van onze gemeente 'Gezegend & Gezonden' voor de wekelijkse repetitieavonden, waar de JVV (Jeugd Van Vroeger) eens per maand samenkomt en waar koffie kan worden gedronken. Dit is meestal na een Praisedienst op de tweede zondag van de maand. Verder zijn er nog twee kleine zalen aan de voorkant, voor jeugdwerk en dergelijke, een mooie ruime keuken en een raadskamer aanwezig. Al met al een gebouw om met z'n allen trots op te zijn.

Br. A. Eizema is secretaris van de Baptistengemeente Noordbergum.

Y. Postma

Column

Laatst zag ik 'm op tv en tijdens de vakantie hoorde ik een dominee een boek van hem aanbevelen. Ik heb het over Anselm Grün. Hij is geestelijk leider van een retraitehuis voor priesters en kloosterlingen en is monnik van de benedictijnerabdij Munsterschwarzach in Duitsland. De kloostergemeenschap van de Benedictijnen is een orde die zich houdt aan de regel van Benedictus: 'ora et labora', 'bid en werk'. Voor protestanten is de kloostertraditie toch vaak een onbekende wereld. Maar Grün slaagt erin om zijn ervaringen als kloosterling over te brengen en op een eenvoudige manier te vertalen naar mensen van deze tijd. Zijn boeken gaan als warme broodjes over de toonbank en zoals de dominee tijdens de vakantie zei: "u kunt ze zelfs in Venray kopen". Even dacht ik: "zou hij aandelen hebben?".
Als (van origine) rechtgeaarde bibliothecaris kan ik het trouwens niet laten om te melden dat boeken van Anselm Grün ook vast in de plaatselijke bibliotheek verkrijgbaar zijn. Ik trof er zelf de titel *Bidden met de woestijnvaders* aan. In de eerste eeuwen na keizer Constantijn, toen er voor de kerk tijden van vrijheid en vrede leken aan te breken, besloten duizenden mannen in het oostelijk Middellandse Zeegebied zich terug te trekken in de woestijn om aldaar een leven van ascese en gebed te leiden. Ze waren de allereerste monniken en stonden aan de wieg van de grote kloostertraditie van het christelijke Westen en Oosten. Hun levenswijsheid is neergelegd in verzamelingen "spreuken", concrete richtlijnen voor het leven van de mens die zo radicaal mogelijk wil leven in de geest van het evangelie. Anselm Grün heeft die korte levenslessen bijeengebracht en van commentaar voorzien. Eentje trof me speciaal:
Binnen een kloosterorde heeft een broeder een misstap begaan. De meesten willen de broeder veroordelen en hem uit de gemeenschap stoten. De abt Mozes niet. Hij verdedigt vervolgens de broeder niet. Hij mengt zich ook niet in de discussie maar hij neemt een zak met gaten, vult die met zand en draagt hem op zijn rug de vergadering rond. Nu worden de broeders nieuwsgierig wat dit wel niet mag betekenen. En hij legt hun uit, dat ze hun zonden op hun rug hebben genomen en die dus eigenlijk niet zien. Maar hun zonden laten een spoor van zand achter. Alle anderen zien hierdoor de sporen die hun zonden achterlaten, alleen de zondaars zijn er blind voor. We moeten onze zonden onder ogen zien. Dan letten we niet op de zonden van anderen. De nederige zelfkennis bevrijdt ons vervolgens van onze behoefte, de anderen te veroordelen.

> Wie zichzelf wat verbeeldt, houdt de deur dicht voor God.
> *Harmen*

Ds. Henk Wieringa

Prijsvraag

GMI Music Partners stelt drie exemplaren van de CD *It's Christmas Time* ter beschikking. Je kunt de CD winnen door onderstaande vragen te beantwoorden.

Hoeveel CD's zijn er tot nu toe verschenen in de reeks "City on a Hill" en wie is de grote man achter het succes?

Je kunt je antwoorden tot vrijdag 15 november mailen naar: henk@wieringa2.fol.nl. Een brief(kaart) met de juiste antwoorden kun je sturen naar: Henk Wieringa, Uranus 46, 9602 NP Hoogezand.

City on a Hill – It's Christmas Time

Essential, speelduur 40 minuten, Euro 20,50.

Steve Hindalong is de grote man achter het praise project "City on a Hill". Na City on a Hill – Songs of Worship and Praise (2000) en City on a Hill – Sing Alleluia (2002) is nu City on a Hill – It's Christmas time verschenen. Hindalong's enige doel is om God te aanbidden met een aantal prima muzikanten en dat heeft voor de derde keer in successie een puike en kwalitatief hoogstaande CD opgeleverd. Wat wil je ook als je artiesten als Jars of Clay, Third Day, Paul Colman Trio en Caedmon's Call tot je beschikking hebt. En dat is nog maar een deel van de deelnemende artiesten.
Dit keer dus een centraal bijbels thema: het kerstevangelie. Opvallend (en bijbels!) is dat de beste van de 12 kerstnummers tot het laatst is bewaard. Het is een akoestische uitvoering van het nummer "O Holy Night" door Michael Tait (DC-Talk en Tait) en Leigh Nash van Sixpence Non The Richer.
Luister naar de CD en je komt gegarandeerd in de juiste kerststemming en dat is er niet eentje van kerstbomen, kalkoenen en kados, maar eentje waarbij het aldus Hindalong gaat "om de diepe uitstraling van ons geloof in Jezus" en "om te laten zien wat Hij heeft gedaan en wie Hij is". Naast traditionele kerstnummers als "Silent Night" kun je ook kennis maken met nieuwkomers als de ballad "Child of Love" en Julie Miller's "Manger Throne".

Het titelnummer "It's Christmas Time" wordt uitgevoerd door diverse aan deze CD deelnemende artiesten en blijft gegarandeerd in je geheugen hangen vanwege de aanstekelijke melodie. Klein nadeeltje is dat de bijgeleverde teksten niet altijd even goed te lezen zijn.
Voor meer informatie verwijs ik je naar internet: www.city-on-a-hill.com geeft een kleurrijke presentatie van het praise-project.

Samenstelling: Henk Wieringa

Unie en gemeentenieuws

Mededelingen

Met ingang van 1 september 2002 is ds. F. Rogaar geen voorganger meer van de Baptistengemeente Zwolle.

Doopdiensten

Ede (De Kei) 2: Christa Visser-van Voorst (21 jaar) en Gijs Haasjes (23 jaar); Steenwijk 5: Jan Lubbinge (44 jaar), Lucie Lubbinge-Meijer (41 jaar), Henk v.d. Wetering (42 jaar), Rosa Morren (33 jaar) en Amanda Knip (14 jaar); Stadskanaal-Zuid 1: Joran Blokzijl (14 jaar). Veendam 3: Jasminka Tomic (41 jaar), Marija Mamutovic (18 jaar) en Aleksandar Mamutovic (16 jaar); Leeuwarden 1: zr. S. Veenstra (55 jaar).

Namen en Jaren

De zesde druk van het boekje 'Namen en Jaren', bijgewerkt tot oktober 2002, is nu verkrijgbaar door 5 Euro over te maken op gironummer 1346478 t.n.v. 'Namen en Jaren' te Leiderdorp. U krijgt het boekje dan zo snel mogelijk toegezonden.

17 november 2002: Zang-avonddienst in Ede

De maandelijkse avonddienst van de Edese Baptistengemeente op zondag 17 november a.s. zal in het teken staan van samenzang. Dan zullen met name bekende en minder bekende liederen uit de nieuwe bundel *Liederen voor de Gemeentezang* gezongen worden. De te zingen liederen worden op de zangavond ingeleid door ds. Anne de Vries, voorzitter van de Zangbundel Commissie. Hij is voorganger van de Baptistengemeente in Hengelo. De avond zal geleid worden door Jacob van Wier, die ook de samenzang op de piano zal begeleiden. Een korte meditatie behoort ook tot het programma.
Deze avonddienst wordt gehouden in het gebouw De Kei, Peppelensteeg 12, Ede en begint om 19.00 uur. Jong en oud is van harte welkom.

Het programma van de avonddiensten voor de komende tijd ziet er als volgt uit:
17 november 2002:
zangavond
15 december 2002:
lezing Jef de Vrieze
19 januari 2003:
kinderpraisedienst op zondagmiddag om 15.00 uur.
16 februari 2003:
mannenspecial
16 maart 2003:
programma geheel verzorgd door Herman Boon

Voor de Werkgroep Avonddiensten van de Baptistengemeente Ede,

Winfried Ramaker

Weekend Alleengaanden 2003

We zijn druk bezig met de voorbereiding van het weekend. We denken dat het een mooi weekend wordt. Het thema is 'Rozen'. Je denkt misschien: "Wat moet ik daar nou mee?" Ik zou zeggen: "Kom maar." We hebben een programma voor jong en oud, man en vrouw, binnen en buiten. We gaan met elkaar, zingen, lachen, nadenken, bezig zijn, soms actief, soms passief. Het wordt een verwenweekend, samen eten, zonder corvee. Het geestelijk voedsel wordt ons aangereikt door Jaap Dijkstra. We worden vrijdag 14 maart om 19.00 uur verwacht en sluiten af zondag 16 maart om 16.00 uur.
Je kunt je opgeven bij J.Smit-Vlietstra, De Rail 47, 9503AX Stadskanaal, tel: 0599-650977 of per e-mail: j.s.v@freeler.nl.
De prijs voor het hele weekend bedraagt Euro 98 volpension incl. bed en badlinnen.
Bij aanmelding 28 Euro betalen en vóór 1 maart de resterende 70 Euro op gironr. 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten te Bosch en Duin.
In iedere Baptisten kerk ligt een folder klaar om je op te geven.
Namens de werkgroep WAS,

Janny Smit

Lezers aan het woord

Met bijzondere belangstelling heb ik de uitwisseling van argumenten gevolgd van de broeders Jac. Schouten en Johan Zijlstra over de nagalm van *Liederen voor de Gemeentezang*. Ik schrijf met opzet 'nagalm', omdat een onderzoek onder de gemeenten – nu twee jaar na uitgave van de bundel – nog niet tot stand is gekomen. Misschien is het daarvoor nog te vroeg, maar ik ben benieuwd of beleidsmakers het vooruitgangsidee al ter brein hebben genomen. Een brede evaluatie zou immers tot gevolg kunnen hebben, dat we bijtijds al gaan leren van het verleden om duidelijke keuzes voor de toekomst te maken. De AV nieuwe stijl steekt ons nu al een hand toe, dus grijp die kans... Bijkans, als het om een vernieuwde bundel zou gaan: Geld zat!

Om de minnen en plussen nog eens onder de loep te nemen, start ik met:
Psalmen (min, plus, plus): Min, omdat het aantal van 150 niet heilig is – maar we daar wel voor gekozen hebben uit 'angsthazentactiek'. We hadden kunnen volstaan met een theologische selectie van de psalmen. Plus, omdat vele psalmen in een meer toegankelijker melodie en taal zijn gezet. Plus, omdat we de herkenning van een deel van de oude melodieën nog kunnen koesteren.
Gezangen (min, plus): Min, omdat veel gezangen qua traditionele taal zijn blijven staan. Plus, omdat we veel verfrissends hebben teruggekregen.
Johannes de Heer-pakket (min, min): De zogenaamde verbeteringen van 'eigentijds taal' doen gekunsteld aan en werkt vervreemdend. In het pakket van deze liederen is niet geschrapt, maar een extra bagage aan meegeven, zodat we qua theologie en stijl blijven hangen in het verleden en tekort doen aan de huidige generatie jongeren.
Opwekkingsliederen (min): Deze bundel is inderdaad grotendeels ingeburgerd in onze gemeenten en levert dus niets nieuws aan.
Tip-pakket (min): Er ontbreken jeugdliederen (zie *Youth for Christ-bundel, Gospels*-NBJB). Er ontbre-

ken liederen die meer recht doen aan een geloofsbeleving die wil putten uit een dichterlijke diepgang, zoals die te vinden is in het *Liedboek voor de Kerken*.
Pluspunt (plus, plus – sigaar uit eigen doos) : 't Moet me van het hart dat we ooit op een voorgangersconferentie te horen kregen van een musicoloog die verantwoordelijk was voor het tot stand komen van het *Liedboek voor de Kerken*: "Jullie baptisten zingen wel heel erg breed en hou dat vooral zo!" Met *Liederen voor de Gemeentezang* voldoen we voldoende aan dit criterium. Maar ondertussen staan we toch nog 1 minnetje achter...

Harry Nobbe

Zendingsdienst krijgsmachtpredikant

Op zondag 10 november a.s. houdt de Baptistengemeente Assen een bijzondere zendingsdienst, ter bevestiging van ds. Paul Brouwer als krijgsmachtpredikant. De dienst zal worden geleid door ds. Berend Stuut, die zelf ook al vele jaren vanuit de baptistengemeenten werkzaam is als krijgsmachtpredikant bij diverse onderdelen van de landmacht. De dienst op zondag 10 november begint 's morgens om 9.15 uur in het kerkgebouw aan de Oranjestraat 13 te Assen. De zendingsdienst zal worden afgesloten met een Avondmaalsviering.
Binnen alle onderdelen van de krijgsmacht werken predikanten, aalmoezeniers en raadslieden vanuit de verschillende protestantse kerken, de katholieke kerk en het humanistisch verbond. Hun kerntaken bestaan uit individueel gericht pastoraat, vormingswerk, liturgie, alsmede advies en overleg. De predikant wordt vanuit zijn kerkelijke gemeenschap gezonden om deze taken binnen de krijgsmacht te verrichten. Inhoudelijk wordt hiermee bedoeld, dat de krijgsmachtpredikant werkt vanuit zijn levensovertuiging ten behoeve van de zorg voor de militair in de krijgsmacht.
Er blijft een directe lijn vanuit zijn geloofsgemeenschap, waarmee de betrokkenheid wordt getoond voor zorg voor de militair, een mens in een specifieke levenssituatie.
Formeel is de krijgsmachtpredikant in dienst bij defensie. De positie van de krijgsmachtpredikant is hiermee één van 'wel <u>in</u> maar niet <u>van</u> de krijgsmacht'. Hij staat buiten de hiërarchie van de krijgsmacht en is uiteindelijk door de kerk 'gezonden'.
Binnen de Unie van Baptisten Gemeenten hebben krijgsmachtpredikanten de titel 'voorganger in bijzondere dienst' en zijn ze als zodanig verbonden aan een gemeente van hun keuze. Vanuit de baptistengemeenten werken meerdere voorgangers in bijzondere dienst als krijgsmachtpredikant. Daarnaast kent men ook voorgangers, die zijn uitgezonden naar het gevangeniswezen, ziekenhuizen en psychiatrische instellingen. De Baptisten Gemeente Assen heeft nog twee voorgangers in bijzondere dienst: ds. Piet Kingma werkt eveneens als krijgsmachtpredikant en is net teruggekeerd vanuit Bosnië-Herzegovina, waar hij was belast met het pastoraat voor de daar gelegerde militairen. Daarnaast werkt vanuit Assen ds. Anne Gietema als pastor in de geestelijke gezondheidszorg. Ds. Paul Brouwer is in het afgelopen voorjaar begonnen aan zijn opleiding voor krijgsmachtpredikant aan de Koninklijke Militaire Academie. Na deze verkorte officiersopleiding volgde een stage bij collega's op de Johan Willem Friso Kazerne te Assen. Inmiddels is ds. Bouwer begonnen met zijn taken bij de landmachtonderdelen in Eibergen en Garderen.

Na een moeilijke periode is door de Heer thuisgehaald in de gezegende leeftijd van 87 jaar, o nze zuster

GEERTJE HEERMA-BOS-GRAAF

Haar blijmoedig geloof en vertrouwen is ons tot voorbeeld...

Wij wensen haar kinderen Gods rijke vertroosting toe.

Baptisten Gemeente Dokkum

En nu, wat verwacht ik, Here. Mijn hoop, die is op U.
Psalm 39 : 8

Op 03 oktober 2002 heeft de Heer, na een lange ziekte thuisgehaald, Zijn kind, onze zuster

WIPBIENA JANTIENA VAN DER WAL-ROF

in de leeftijd van 69 jaar.

Baptisten Gemeente Delfzijl

Tot het laatst wilde je leven,
door je sterke wil gedreven.
Je geest nog op volle kracht,
maar over je lichaam
had je geen macht.
De strijd is gestreden,
al je zorgen behoren nu
tot het verleden.

Op zaterdag 12 oktober 2002 is onze broeder

ANDRIES DE VRIES

door de Here thuisgehaald, op de leeftijd van 65 jaar.

Baptisten Gemeente Noordbergum

Eens breekt in mij het zilv'ren koord, dan wordt mijn aardse zang verstoord, maar op volmaakter, schoner wijs, klinkt dan mijn lied in 't Paradijs.
Lofzangen en Gebeden 559

Op de leeftijd van 73 jaar is door de Heer thuisgehaald onze broeder

KAREL HARTMAN

* 11 november 1928
† 29 september 2002

Baptisten Gemeente Hoogezand-Beukemastraat

De uiterlijke mens vervalt
de innerlijke wordt vernieuwd
het zichtbare tijdelijk
het onzichtbare eeuwig
de aardse tent afgebroken
een eeuwig huis bij God
(uit 2 Corinthe 4 en 5)

Totaal onverwacht ging onze lieve, innig beminde

JACOBA MUILWIJK-TANJA
Cocky

uit ons midden naar huis.
Ze werd 68 jaar.
Wat zullen we haar missen!

Joop Muilwijk
kinderen en kleinkinderen

19 oktober 2002
Volendampad 7
3844 JT Harderwijk

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

---

kinderen

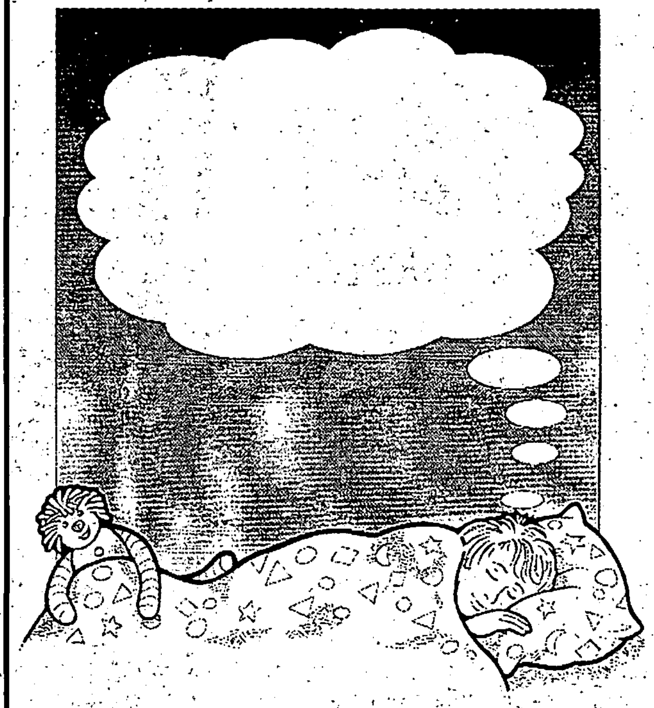
kids only

Als nieuw

"Hé, moet je eens kijken wat ik gevonden heb!" Puffend komt Joris Kater het bos uitlopen. Hij draagt een oude stoel met zich mee. De verf is er bijna helemaal afgebladderd en er zitten een paar plankjes los. "Pff, wat heb je daar nou aan!" roept Koen Konijn. En ook de andere dieren kijken verbaasd naar de enthousiaste kat. Zo'n lelijke oude stoel! Maar Joris laat zich niet afleiden. Blij kijkt hij naar zijn stoel en zegt: "Ik ga hem opknappen! Heeft iemand zin om mee te helpen?" De meeste dieren zien het niet zitten, maar Eddie de Eekhoorn zegt goedig: "Oké, ik zal je wel helpen."

En zo gaan ze aan de slag. Eddie begint met de losse plankjes vast te timmeren, terwijl Joris schuurpapier en verf gaat halen bij de Oude Wijze Uil. Met een kwartiertje is hij al weer terug. "Kijk, als je het zo doet, gaat het schuren heel makkelijk," zegt de Oude Wijze Uil, die meegelopen is, en hij vouwt een stukje schuurpapier om een blokje hout. Joris probeert het. Ja, dat is makkelijk! Hij wil meteen doorgaan, maar Eddie is nog niet helemaal klaar met het timmeren, dus moet hij nog even wachten. Au! In de haast slaat Eddie zich hard op zijn duim. Ja, die zal wel flink blauw worden. Gelukkig zitten nu alle plankjes weer mooi vast.

Nu gaan ze beginnen met het schuren. Joris aan de ene kant van de stoel, en Eddie aan de andere. Zo halen ze alle oude lelijke verf eraf. Het is nog een heel werk hoor. Eddie veegt het zweet eens van zijn voorhoofd. Pfoe, daar wordt je moe van. Maar het loont de moeite wel. Zo langzamerhand, als al de oude verf eraf is, ga je zien dat het inderdaad een mooie stoel is. Straks nog een kwastje verf erover! Joris kan zich al verheugen op de verbaasde gezichten van de andere dieren.

Als het zou kunnen, wat zou jij dan nieuw willen maken?

Joris en Eddie zijn de hele middag bezig. Ze schuren en verven. Vlak voor het eten zijn ze pas klaar. Nu moet alleen de verf nog even opdrogen. Wat zijn ze trots! "Hij is inderdaad heel mooi geworden," zegt zelfs Koen Konijn, die wel een beetje verbaasd is. "Hij lijkt wel nieuw!" Ja, dat vinden de andere dieren ook.

"Jammer dat je mensen en dieren niet zo nieuw kunt maken," zucht Eddie. Hij kijkt een beetje sneu naar zijn duim, die nu inderdaad helemaal blauw en dik is. Het begint, nu de drukte van het werk voorbij is, ook wel erg pijn te doen. "Kom maar, dan doen we er even een verbandje om," zegt de Oude Wijze Uil. En hij pakt de verbanddoos. Terwijl hij de duim verbindt, zegt hij: "Nee, jammer genoeg kunnen we mensen van buiten niet nieuw maken. Gelukkig weten we wel dat de Here God ons van binnen nieuw kan maken. En dan weten we dat we op een dag bij Hem in de hemel mogen zijn, waar alles nieuw is! En waar we zelf ook zonder vlek of rimpel, en zonder pijn of verdriet zullen zijn!"

Heleens Brievenbus

Hallo allemaal!
Wat mooi zal het straks zijn in de hemel. Als er geen pijn en verdriet meer is en God zelf de tranen van onze ogen zal wissen. Wat fijn dat we daarnaar uit mogen kijken, hè!
Jammer genoeg is dit de laatste Kid's Only die je voorlopig kunt vinden in De Christen. Ik vond het leuk om voor jullie te schrijven en ik hoop dat jullie van de verhalen genoten hebben!

Groetjes van Heleen de Zwart
Middelgraafpad 2
6832 AS Arnhem

Knutselen

Misschien vind je het wel leuk om een vis te maken? Wat heb je nodig? Twee vierkante doosjes zonder deksel, papier om te versieren, schaar, lijm en een draad.

Plak de doosjes in elkaar en bevestig er een draad aan, knip ogen, vinnen e.d. en maak de vis af zoals je het zelf mooi vindt. Je kunt in plaats van twee doosjes ook twee kartonnen eierdopjes van een eierendoos gebruiken.

Samenstelling: Heleen de Zwart

Orgaan van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

117E JAARGANG NR. 21 - 22 NOVEMBER 2002

Kerkdienst in de Baptistengemeente Hoogeveen-Bethel (Foto: Hoogeveen-Bethel)

In beeld: Hoogeveen-Bethel

Dak- en thuislozen

Krijgsmacht-predikant: 'wel *in*, maar niet van de krijgsmacht'

Kerkdienst in de Baptistengemeente Hoogeveen-Bethel (Foto: Hoogeveen-Bethel)

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.
Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa
Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal
Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 6 december 2002. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 5 december 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen. Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres: TARdeZwart@hetnet.nl
Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.
Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Dienstencentrum van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl
Overname van artikelen
Niets uit *De Christen* mag op welke wijze dan ook worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van de redactie. Een uitzondering geldt voor gemeentebladen van gemeenten aangesloten bij de Unie van Baptistengemeenten. Bij overname hierin dient dan wel *De Christen* als bron vermeld te worden, evenals de naam van de betreffende auteur.
Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-565477.
Vormgeving
Scriptura (Westbroek)
Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)
ISSN: 0167-2355

'Des Heren vertrouwelijke omgang is met wie Hem vrezen'

Voor u ligt een nieuw nummer van *De Christen* met onder meer een interview met de oprichter van het Christelijke Literair Overleg, een verhaal over de enorme toename van het aantal daklozen in Nederland, een artikel over de relatie tussen onze Unie en krijgsmachtpredikanten, een column, een bijbelstudie en Unie-, gemeente- en ander nieuws. Verder in deze *De Christen* een kennismaking met de Baptistengemeente Hoogeveen-Bethel en de voorzitter van de Unieraad, waarin onderlinge relaties en leven vanuit het geloof aan de orde komen.

Relatie – in het christelijk geloof staat de relatie tussen God en mensen centraal, waarbij de Here de eerste stap heeft gezet om die 'verbroken' relatie te herstellen door Zijn eniggeboren Zoon naar de wereld te sturen om Hem te laten sterven voor ons zondige mensen, om Zijn bloed te laten vloeien ter vergeving van onze zonden. En wie dit wonderbare offer van Christus heeft aanvaard en de Here in zijn hart, in zijn leven heeft toegelaten, is een kind van God geworden. Een persoonlijke relatie op basis van vertrouwen ontstaat, zoals in Psalm 25:14 wordt verwoord: 'Des Heren vertrouwelijke omgang is met wie Hem vrezen'.
Een proces van groei in geloof en verdieping van de relatie met God volgt. Door de Bijbel te lezen en in gebed te gaan, groeien wij in het geloof en leren wij God meer en meer kennen. Hij die zich laat kennen als een machtige God, Schepper van hemel en aarde, maar ook als een liefdevolle Vader die wacht op Zijn kind.
De groei die onze relatie met God doormaakt, hoort ook zichtbaar in ons leven te worden voor de mensen om ons heen. Doordat wij Christus hebben leren kennen, staan wij op een andere manier in het leven en volgen wij een nieuwe levenswandel. Maar dit gaat niet vanzelf; het vraagt van ons ook een bewuste keuze. Johannes roept ons in zijn eerste brief daarom ook op in het licht te (blijven) wandelen: 'Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen, als Hij gewandeld heeft'. En om in het licht te blijven wandelen, is het noodzakelijk Gods Woord steeds weer te openen, want 'Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad'.

Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

INHOUD

CLO-oprichter Frank Dijkstra: "Algemene literatuur geeft eenzijdig beeld van christelijk geloof; dat doet zeer"

Door: Mariska Oegema

"Als christenen moeten we constateren dat het christelijk geloof in de algemene literatuur vaak niet in een positief licht wordt gesteld, want bekende literaire auteurs schrijven veelal negatief over het geloof. Dit mag natuurlijk als dat hun overtuiging is. Maar zo ontstaat een eenzijdig en onjuist beeld van het christelijk geloof, terwijl veel mensen iets goeds hieraan beleven. Dat doet zeer", aldus Frank Dijkstra. Om daarin verandering te brengen heeft hij na overleg met enkele schrijvers, literaire critici, leraren, boekhandelaren en uitgevers in juni 1996 het Christelijk Literair Overleg (CLO) opgericht.

"Het CLO heeft een grote missie: samen met anderen christelijke literatuur in Nederland tot bloei te helpen brengen én helpen een brug te slaan tussen de algemene en de christelijke literaire cultuur in ons land", vervolgt Frank Dijkstra. "Het mooist zou natuurlijk zijn dat een organisatie als het CLO niet nodig is; dat literatuur waaruit blijkt dat het heilzaam is om Christus te volgen gewoon in de boekhandels en bibliotheken ligt. Maar zover is het nog lang niet, hoewel er positieve ontwikkelingen gaande zijn."

Literair talent

"Binnen de algemene literaire cultuur heerst niet een gunstig klimaat voor christen-schrijvers. Zij krijgen onvoldoende gelegenheid zich te ontwikkelen tot goede literaire schrijvers. Als CLO kunnen wij literaire talenten het beste van dienst zijn door hun literaire werk veelvuldig en op een goede manier onder de aandacht te brengen, zodat ze een faire kans krijgen hun literaire werk daadwerkelijk te kunnen uitgeven en positieve kritieken te krijgen om zich verder te ontwikkelen", geeft Dijkstra aan. "Bovendien is het van groot belang op alle fronten - scholen, boekhandelaren, uitgevers en literaire critici - tegelijk te werken om zo een gunstig klimaat voor christen-schrijvers te scheppen. Het is een samenspel tussen al die elementen. De kracht van de ketting wordt immers bepaald door de zwakste schakel. Een christelijk literair werk kan nog zo goed zijn, maar het komt pas echt goed tot z'n recht als alle schakels sterk zijn."

"Het zou goed zijn als christenen meer feeling voor literatuur zouden hebben, want christenen die kennis nemen van literatuur komen zo in dialoog te staan met de cultuur om ons heen."

Zo'n 170 literatuurliefhebbers bezochten de CLO-literatuurdag in Houten.

In dialoog

Naast het helpen tot bloei brengen van de christelijke literatuur is het slaan van bruggen tussen de algemene literaire en de christelijke literaire cultuur een belangrijk punt. "Een voorbeeld hiervan is getalenteerde literaire christenschrijvers in dialoog brengen met algemene literaire schrijvers voor een publiek. Dit gebeurt tijdens ons jaarlijks evenement op de zaterdag voorafgaande aan de boekenweek", illustreert de CLO-oprichter. "Bovendien willen we jongeren meer betrekken bij dit literaire evenement waar de christelijke literatuur centraal staat. Daarom werken we eraan om dit evenement geschikt te maken voor schoolopdrachten zodat jongeren hiervoor punten kunnen behalen voor het vak culturele vorming. Het mes snijdt dan aan twee kanten."
Een andere activiteit van het CLO is het uitgeven van boekenlijsten van moderne christelijke literatuur in Nederland voor scholen en literaire leeskringen. Verder biedt het CLO een e-mailservice om belangstellenden op de hoogte te houden van belangrijke gebeurtenissen en aankondigingen op het gebied van literatuur en geloof.

Authentiek

Frank Dijkstra merkt op dat christelijke literatuur niet evangelisatie als doel heeft. "Het zou goed zijn als christenen meer feeling voor literatuur zouden hebben, want christenen die kennis nemen van literatuur komen zo in dialoog te staan met de cultuur om ons heen. En niet-christenen kunnen door het lezen van christelijke literatuur ontdekken dat het zeer heilzaam is om met Jezus Christus te leven; op authentieke wijze maken zij kennis met mensen die leven vanuit hun geloof."

Informatie: Frank Dijkstra, 030-6350087, frank@dijkstra-consult.nl, internet: www.chroom.net/CLO

Uit de geschiedenis van het Christendom

Nederland nu

Door: Elze Luikens

Drie grote Kerken, te weten de Evangelisch Lutherse, de Synodaal Gereformeerde en de Hervormde Kerk, zijn samen de 21ste eeuw binnengegaan. Jaren van voorbereiding, vergaderingen, overtuigingskracht en gevoelde noodzaak waren er voor nodig. Deze Samen-Op-Weg-Kerken hebben het intussen bepaald niet gemakkelijk. Zo is er inmiddels kritiek op de te bewandelen route en zijn er bezwaren tegen de vorm waarin eredienst, zang en woordverkondiging worden gehouden. Hoe het verder zal gaan? De tijd zal het leren.

Hoe geheel anders stonden de zaken ervoor in het midden van de 19de eeuw. De herziene grondwet van 1848 gaf aan alle kerkelijke richtingen in Nederland dezelfde gelijke rechten en vrijheden. Dit betekende dat aan de bevoorrechte positie van de Hervormde kerk een einde kwam. Dit gold ook voor de Kerkorde van 1816. Kerkenraden verkregen het benoemingsrecht en mochten de kerkelijke goederen voortaan in eigen beheer nemen. De vroegere rekkelijken, de huidige Doopsgezinden, Remonstranten, e.a. konden voortaan zonder enige hinder hun erediensten houden. En de katholieke kerk kon eindelijk, in 1853, haar eigen kerkelijke organisatie invoeren. Eén en ander werd van katholieke zijde wat ondiplomatiek gedaan, waardoor er in protestants Nederland een storm van protest opstak. Het heette in protestants Nederland dat de katholieken de macht zouden willen grijpen. De angst was dat alle strijd van Luther, Calvijn en de voorvaderen voor niets was geweest. De soep werd niet zo heet gegeten als ze werd opgediend, want al wat de katholieken deden was een hechte basis geven aan hetgeen eigenlijk voordien al ooglui-kend was toegestaan.

De Hervormde kerk ging intussen gebukt onder de strijd die was ontstaan over de te volgen koers. Enerzijds waren er dr. Abraham Kuyper, c.s. (1837-1920), die Calvijn en de andere kerkvaders herontdekten. Anderzijds waren er geleerden als dr. C.W. Opzoomer (1821-1892) die uiting gaven aan met de natuurwetenschappen verwante 'moderne' opvattingen, uitmondend in de vrijzinnige richting binnen de Hervormde kerk, zoals de Protestantenbond. Zij die daartussenin stonden, behoorden tot de confessionelen. Kuyper bleef in elk geval niet binnen. Hij en de zijnen stapten er uit nadat het conflict over rechtzinnigheid, gekoppeld aan zeggenschap over kerkelijke goederen, tot een scheuring leidde: de Doleantie van 1886. Ze verbonden zich vervolgens met een deel der Afgescheidenen van 1834/35 en gingen verder als de 'Gereformeerde kerken in Synodaal Verband'. De afgescheidenen die niet mee wilden gingen verder als de Christelijk Gereformeerden. En de overheid? Die bemoeide zich er hoegenaamd niet meer mee en beschouwde het 'gedoe' als een typisch kerkelijke aangelegenheid. Nu beschikten Kuyper en de zijnen al over een eigen krant, De Standaard, en was men juist begonnen met de riskante onderneming van een eigen Vrije Universiteit, te Amsterdam. Het bleken zeer geschikte middelen, om een hechte basis aan het geheel te geven. Ook beschikten ze over een voor die tijd prima geregelde politieke organisatie: de Anti-revolutionaire Partij. De ontwikkelingen versnelden, nadat katholieken, gereformeerden en hervormden er de noodzaak van begonnen in te zien dat onderlinge samenwerking in Tweede Kamer en Regering er eerder voor zorgde dat resultaten werden bereikt dan wanneer ieder maar in zijn eigen zuil bleef opereren. En wilden ze, na jaren van strijd, de financiële gelijkstelling tussen openbaar en bijzonder onderwijs bereiken (1917), dan moesten ze ook wat aanbieden. De liberalen, maar vooral de socialisten, verlangden namelijk medewerking aan de invoering van het algemeen kiesrecht (1919).

In de Hervormde Kerk werd de rechtzinnigheid voortgezet door hen die zich de Gereformeerde Bonders (ca. 1900) zijn gaan noemen. Juist zij hebben nu zoveel moeite met de in de SoW-kerken beleden geloofsleer. Later in de tijd, in en na de W.O. II, beleefden de Gereformeerd Synodalen een grote 'leer'crisis, die uitmondde in een scheiding der geesten. Uit haar kerkgemeenschap traden de Vrijgemaakten, later de Nederlands Gereformeerden genoemd. Hen rekenen we, mede door hun vasthouden aan het geloof 'der vaderen', tot de Reformatorische Christenen. Het Nederlands kerkelijk landschap werd gecompleteerd door evangelische gemeenten, die vooral aanhang wisten te verwerven onder (voormalig) kanslozen, kleine neringdoenden en zij die dorsten naar een meer gevoelend geloven: Baptisten, verschillende soorten Pinkstergemeenten, en het Leger des Heils kunnen tot de bekendste worden gerekend.

En de Nederlandse Katholieken? Zij emancipeerden vrij snel en bleken ineens met veel meer in Nederland te wonen dan door protestanten gedacht werd. Aanvankelijk werd meegewerkt aan de door Rome verstrekte richtlijnen. Na twee wereldoorlogen beseften ook hier velen dat er grondige veranderingen nodig waren, vooral omdat de inmiddels overal ingezette leegloop een steeds zwaardere wissel begon te trekken op de achterblijvenden. Voor de katholieken en voor de ijveraars van de oecumenische gedachte is het aan het enthousiasme van paus Johannes XXIII te danken geweest dat de katholieke kerk niet als te verouderd werd ervaren en met haar tijd durfde mee te gaan. In korte tijd werden na het Tweede Vaticaans Concilie vernieuwingen doorgevoerd. Voor Nederland trad kardinaal B.J. Alfrink daarbij op de voorgrond. Er werden na 1968 meer leken bij de eredienst betrokken om de gegroeide afstand priester-kerkvolk te verkleinen en het was voortaan toegestaan de eredienst in de volkstaal te houden. Voor sommigen ging dit alles niet ver genoeg; ontgoocheld keerden zij kerk en/of klooster de rug toe. De verwereldlijking blijft intussen voortschrijden.

EA roept in Week van Gebed op tot navolging

De komende Week van Gebed van de Evangelische Alliantie heeft als thema 'Het geheim van de navolging'. De EA benadrukt dat de voorbede voor elkaar en voor de wereld een onmisbaar aspect is van de christelijke levensstijl.
De Week van Gebed vindt plaats van zondag 12 januari tot en met zaterdag 18 januari 2003. De belangrijkste handreiking voor het gebed vormt de gebedsfolder met dagelijkse overdenkingen en gebedspunten. Voor de startzondag is een themadienstpakket beschikbaar. Een handleiding voor leiders van gebedsbijeenkomsten biedt voor iedere dag een modelopzet.
Opnieuw besteedt de EA veel aandacht aan kinderen en jongeren. De gebedsfolder voor kinderen heet *Stap voor stap*. Op een speelse manier ontdekken kinderen dat Jezus ook hen roept om Hem te volgen in hun leven. Er is ook een themapakket voor basisscholen beschikbaar. De gebedsfolder voor jongeren heeft als thema *First things first*. Het thema navolging is hierin toegespitst op de leefwereld van tieners. Voor jeugdgroepen en catechese wordt een gratis programma beschikbaar gesteld via de website van de EA. Daarnaast hebben is een themapakket ontwikkeld voor scholen in het voortgezet onderwijs. Het thema *First things first* is tevens het thema van de Jongerengebedsdag. Deze wordt op zaterdag 11 januari 2003 parallel aan de Nationale Gebedsdag in vijf plaatsen georganiseerd.
Wie alle mogelijkheden op een rijtje wil hebben met de bijbehorende prijzen kan terecht op www.eanl.nl/weekvangebed. Voor belangstellenden is er een gratis informatie- en bestelfolder waarin de diverse gebedsmaterialen worden gepresenteerd. Deze is telefonisch verkrijgbaar via de EA-bestellijn: 0343-532876.

Novib-kalender 2003

Is er, in een jaar van politiek geweld en gevoelens van onveiligheid, nog plaats voor de jaarlijkse Novib-kalender met mooie beelden uit verre landen? Wij denken van wel. Juist nu! Juist nu is het belangrijk belangstelling en respect voor elkaar te blijven tonen.
Ook u wilt misschien blijk geven van uw betrokkenheid. Bijvoorbeeld door de aanschaf van de Novib-kalender 2003. De foto's nemen u mee van een spetterende trouwpartij in Zuid-Afrika naar een onbetaalbaar uitzicht op piramides in Egypte, van het enorme Maracaná voetbalstadion in Rio naar spelende kinderen in Seoel en van een zeilwedstrijd op het Titicacameer naar de kermis in Dhaka.
Op de achterzijde van de kalender leest u hoe mensen werken aan een wereld waar plaats is voor iedereen. Bijvoorbeeld hoe arme, indiaanse boeren in Bolivia opkomen voor hun rechten. Of hoe het Zuid-Afrikaanse vrouwencentrum Masimanyane mannen in Zuid-Afrika weet te winnen voor de strijd tegen geweld tegen vrouwen.
De kunstenares Heleen van Diemen maakte drie prachtige kunstwerken gebaseerd op foto's uit de kalender 2003. Een set van 2 x 3 kunstkaarten is het resultaat. Met deze kaarten kan men zijn wensen op een bijzondere wijze kenbaar maken.
De kalender 2003 (Euro 20,50) en de set kunstkaarten (Euro 8,50) kunnen besteld worden bij Novib, antwoordnummer 10720, 2501 WB Den Haag, tel. 070-3421777.

Column over...

Dierendagkater

Door: S. Prost

Nee, dat voelt u al wel aan: hiermee bedoelt uw schrijver geen nieuw genetisch gemanipuleerd wezen mee.
Daags na de – door volgelingen van Franciscus van Assisi bepaalde – dierendag had ons jonge hondje een... kater. We zaten er helemaal verlegen mee. We verwennen hem nooit. Met uitzondering van de kruimels die van de tafel vallen. Heel schriftuurlijk, nietwaar? En af en toe een reepje dat de trouwe viervoeter naast zijn porties hondenbrokken naar binnen smakt. Maar nu kreeg hij warempel een heel blikje hondenvlees. Daar zou een mens z'n vingers nog bij aflikken. Ternauwernood weerhield ik mijn vrouw er nog van hem de hele inhoud van het blikje toe te vertrouwen. Dus moest hij met de helft ervan tevreden zijn. 's Middags heb ik in het bos m'n benen van het lijf gerend om het dier nog een plezier te gunnen. Maar de volgende morgen lag de keuken – als nachtverblijf voor hem bepaald – bezaaid. Met wat hij er, zowel van achteren als van voren, uit had gegooid.
Nauwkeurig nader onderzoek wees uit dat de uiterste gebruiksdatum van de lekkernij nog in een ver verschiet lag. Dus geen gewetenswroeging. Het zal u niet bevreemden dat de viervoeter er na enkele dagen weer bovenop was. En dat rennen, ach, daar kan ik niet eens aan tippen.

Wat ik hiermee wilde zeggen? Nou, dat u bij het lezen van ons unieblad geen kater moet overhouden. Is dat ook niet zo met de preek, de bijbelstudie en zelfs het bijbellezen? Er zijn wel eens wat zwaar te verteren stukken. Maar wie zit nu op een voorgekauwde portie te wachten. 't Is toch net als met vis? De graatjes legt u maar even aan de kant. En aan de gebruiksdatum zal het niet liggen. Biddend volhouden dus.

Reageren? sprost@hetnet.nl

In beeld: Baptistengemeente Hoogeveen-Bethel

"Groei in geloof en in betrokkenheid naar elkaar toe"

Door: Mariska Oegema

"Geloven is niet iets vrijblijvends of alleen voor de zondag, maar hoort ook handen en voeten te krijgen door de week. Daarvoor hebben we binnen de gemeente elkaar nodig: om elkaar te ondersteunen, elkaar te bemoedigen en ook elkaar aan te moedigen waardoor mensen in hun geloof groeien. De vele gemeentelijke activiteiten voor jong en oud maken dat mensen ook groeien in de betrokkenheid naar elkaar toe. Toch zijn wij als gemeente op zoek naar nieuwe wegen die ertoe bijdragen dat men elkaar niet uit het oog verliest."

Aan het woord is ds. R. Venema die sinds twee jaar voorganger is van de Baptistengemeente Hoogeveen-Bethel. De gemeente telt circa 390 leden en heeft een vaste vriendenkring van ongeveer 120 mensen.
"Met elkaar vormen we een grote gemeente. De diensten worden altijd goed bezocht en elke keer zien we weer nieuwe gezichten; dat is bijzonder. Maar door die grote omvang van de gemeente is het heel wel mogelijk dat leden en vrienden elkaar uit het oog verliezen", vervolgt ds. Venema. "Daarom zijn we op zoek naar nieuwe wegen om het gemeenteopbouwwerk in onze gemeente verder gestalte te geven, waarbij aandacht is voor vier aspecten: groeien in geloof, omzien naar elkaar, zich verantwoordelijk voelen voor elkaar en voorbede voor elkaar."
"Momenteel behandelen we in de zondagse erediensten het boek Handelingen waarin vele aspecten van gemeenteopbouwwerk aan de orde komen. Zo is discipel-zijn aan de orde geweest, waarbij we hebben nagedacht over 'wat is een discipel en hoe kun je het discipel-zijn praktisch maken?'. Het boek Handeling neemt bij de ontmoeting tussen Petrus en Cornelius een wending als het Evangelie ook aan heidenen wordt bekendgemaakt. Als gemeente leren we hieruit dat we oog moeten hebben voor de mensen om ons heen. Een ander thema is een biddende gemeente-zijn naar aanleiding van het verhaal over Petrus die uit de gevangenis werd bevrijd."

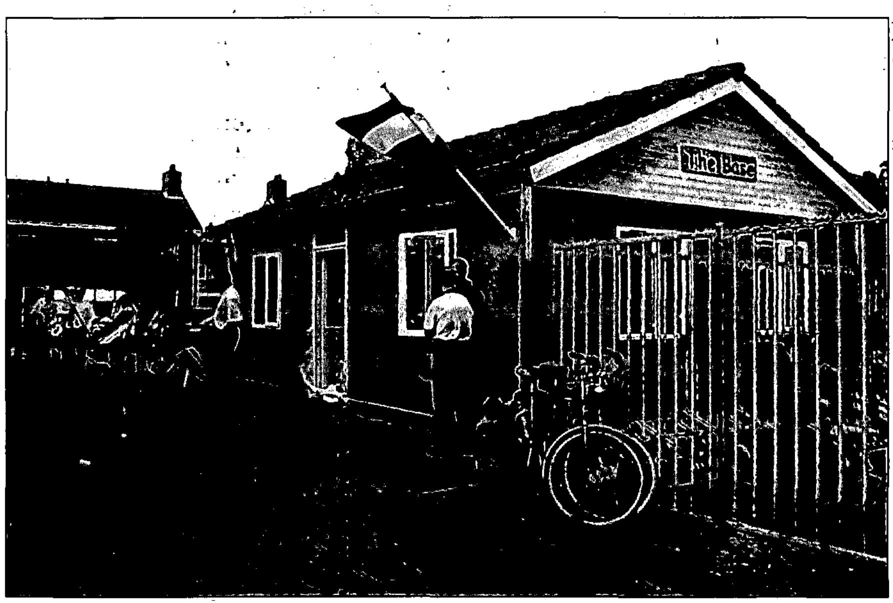
Nieuwe vormen

"Het zoeken naar nieuwe vormen en het veranderen van bestaande structuren is een proces van lange adem, juist in een grote gemeente", stelt de voorganger van de Baptistengemeente Hoogeveen-Bethel.
"Binnen de gemeente zijn er mensen die van mening zijn dat zoals het nu gaat goed is, terwijl een ander groep mensen juist verlangt naar meer, naar verandering. Dan is het van essentieel belang dat iedereen in dit proces meekomt en niemand uit het oog wordt verloren."

"Jonge mensen zijn waardevol en hebben recht op een plek binnen de gemeente."

Eigen plek

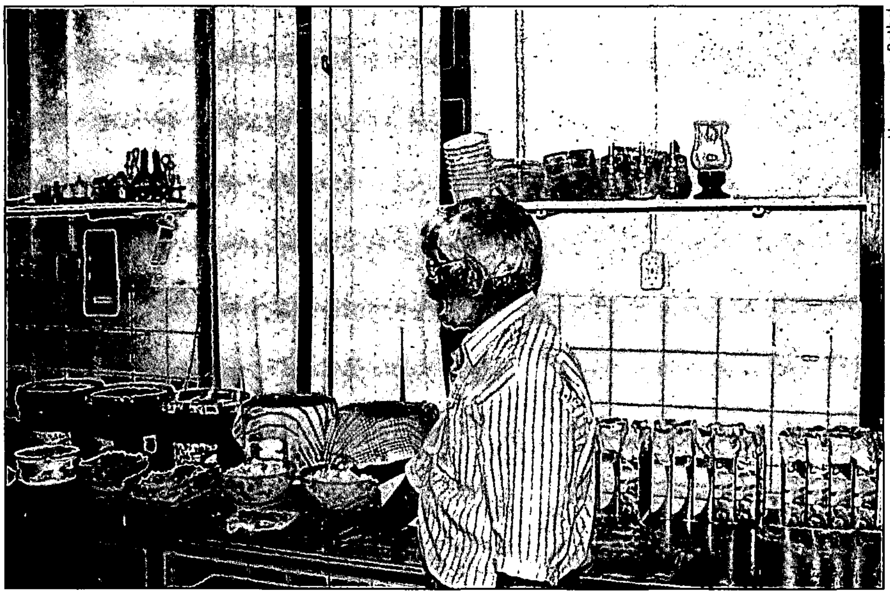
Baptistengemeente Hoogeveen-Bethel heeft een scala activiteiten voor jong en oud, waaronder bijbelklassen voor de jeugd en jeugdavonden voor verschillende leeftijdsgroepen.
"We hebben een redelijk bloeiend jeugdwerk", geeft ds. Venema aan. "Zo doet de jeugd binnen het gewest Groningen/Drenthe mee aan volleybaltoernooien; een compleet leger aan jongeren trekt er dan op uit. Afgelopen zomer is een jarenlange wens in vervulling gegaan met de opening van jeugdhonk The Base als plek voor ontmoeting. Want 'relatie' staat centraal binnen het jeugdwerk."
"Het is van essentieel belang in jonge mensen te investeren en dat zij in

Hoogeveen-Bethel

Afgelopen zomer is jeugdhonk The Base als plek voor ontmoeting officieel geopend.

de gemeente veel ruimte krijgen. Jonge mensen zijn waardevol en hebben recht op een plek binnen de gemeente. Daarom moet je als gemeente ervoor zorgen dat ze die plek krijgen", stelt ds. Venema. "Datzelfde geldt voor de jonge kinderen in de gemeente; de gemeente heeft een belangrijke opvoedingstaak. De meeste kinderen uit onze gemeente gaan naar een protestants christelijke school waar bijvoorbeeld over de kinderdoop wordt gesproken. Baptisten staan achter de doop door onderdompeling na belijdenis van hun geloof. Het is dan heel belangrijk de kinderen te laten zien hoe het en waarom het zo bij ons gaat; kinderen moet je hierin betrekken."

De jaarlijkse oliebollenactie, 12.000 oliebollen worden gebakken, vraagt veel organisatietalent.

Wel en wee

Naast het kinder- en jeugdwerk kent de gemeente andere activiteiten zoals ouderencontactmiddagen, bijbelstudies, bidstonden, creatieve ochtenden en zusterhulp. "Door al die gemeentelijke activiteiten leren mensen elkaar beter kennen, wat maakt dat je meer betrokken raakt bij het wel en wee van anderen.

Maar die betrokkenheid ontstaat ook door het vervullen van één of meer taken binnen de gemeente. Daarbij willen we kijken naar de gaven die iemand gekregen heeft om deze vervolgens binnen de gemeente in te zetten, in plaats van proberen in te schatten waar iemand goed in zou zijn. In de praktijk blijkt dit niet altijd goed uit te pakken. Zo achtte men mij vroeger geschikt voor het leiden van een jongensclub, maar dit heb ik maar een maand volgehouden", illustreert voorganger Venema. "Het is beter om mensen gaven-gericht in te zetten. Hierdoor komen ook die mensen meer aan bod die geen taak in de gemeente vervullen. Soms is dit een bewuste keuze, maar meestal blijkt dat ook zij behoefte hebben zich in de gemeente nuttig te maken."

Aantrekkingskracht

Ds. Venema geeft aan dat de Baptistengemeente Hoogeveen-Bethel dan ook vooral interngericht aan het werk is. "Toch blijkt onze gemeente grote aantrekkingskracht te hebben. Nieuwe mensen blijven komen die de warmte in onze gemeente willen meebeleven. De kerk zit vaak bomvol met zo'n 350 tot 400 mensen en is zelfs te klein bij speciale diensten; dat is heel bijzonder."

"In de gemeente groeit wel het verlangen meer naarbuiten te treden dan we nu doen. Zo houden we ieder jaar een rommelmarkt, waardoor mensen met de gemeente kunnen kennismaken. Het ziet dan altijd zwart van de mensen. Verder houden we jaarlijks een oliebollenactie. Maar liefst 12.000 oliebollen worden gebakken en verkocht aan bedrijven, verzorgingshuizen en particulieren. Het is dan beregezellig."

In vijftig jaar uitgegroeid tot twee gemeenten

Enkele feiten over de Baptistengemeente Hoogeveen-Bethel op een rij:

- 7 januari 1951 oprichtingsvergadering van de groep Hoogeveen;
- 9 februari 1954 oprichting van de Baptistengemeente Hoogeveen;
- 12 mei 1954 toetreding tot de Unie van Baptistengemeenten in Nederland;
- in 1974 verhuist de gemeente naar de Boekweitweg, de huidige plaats van samenkomst;
- in 1994 besluit tot vorming van twee wijkgemeenten, Bethel en De Schutse (eerst De Weide).

"In die vijftig jaar van ons bestaan is er altijd een bepaalde groei geweest. Er zijn zelfs twee zelfstandige baptistengemeenten in Hoogeveen ontstaan, wat toch heel bijzonder is", aldus br. J. Smit, ouderling van de Baptistengemeente Hoogeveen-Bethel. "Een lange periode van voorbereiding is hieraan voorafgegaan. Want al in 1984 werd begonnen met aparte avonddiensten in de wijk De Weide, gevolgd door zondagochtenddiensten vanaf 1987. Deze lange periode vooraf hing ook samen met de groei van de 'wijkgemeente', de financiële haalbaarheid en een geschikte plaats van samenkomst. In 1991 werd ds. Van Berkel als voorganger voor de 'wijkgemeente' aangetrokken en 1994 werd officieel besloten om als twee wijkgemeenten verder te gaan."

"En nu zijn dan beide gemeenten zelfstandig en groeien ze gelukkig allebei nog steeds. Een grote gemeente zijn is mooi, maar we moeten elkaar nog wel blijven kennen en oog voor elkaar houden. Mensen moeten niet tussen wal en schip raken. In meer gemeenten zie je een zeer betrokken kern die aan veel activiteiten meedoet, terwijl daaromheen een rand met mensen zit die moeilijker te binden zijn. Dat is voortdurend een punt van aandacht - hoe hou je iedereen bij elkaar. Daar werken we met elkaar aan."

Dak- en t

Door:

Dit voorjaar bracht de TV de serie over de belevenissen – of beter het zwerversbestaan – van Swiebertje de huiskamers weer binnen. Maar het beeld van de klassieke zwerver is echt wel verleden tijd. Nostalgie dus. Staan wij als gemeente ook niet wat ver af van de echte problematiek van de dak- en thuisloze van vandaag? Weten wij in ons beschermd bestaan iets van de gecompliceerdheid van de zwervende mens?

De gemeente als thuis. Het zal duidelijk zijn dat een geestelijk onderdak voor de gelovige heel belangrijk is. Voor geborgenheid, geestelijke voeding, vorming, gemeenschapsbeleving en dienen van elkaar. Maar ook voor het getuigenis naar buiten. Getrokken door de liefde van Christus zijn we thuisgekomen bij de Vader. Eén aantal van ons heeft een leven geleid dat tegengesteld was aan Gods geboden. Anderen zijn dankbaar voor de christelijke opvoeding die een blijvende invloed uitoefende. Zo wil onze hemelse Vader het toch?

Thuisloos

Met de kouder wordende nachten en de winter voor de deur - vooral in de grote steden - zoekt de ontredderde zwerver bescherming en warmte. Een verwarmingsrooster langs de huizenrij of de kranten waarop en de golfplaat waaronder hij kan slapen bieden enige soelaas. Hoe komen deze mensen ertoe om zo te gaan leven? Met minimale sociale contacten en vrijwel niet in staat om zichzelf te redden, vervuilen ze en missen de orde in hun leven. Een echt geregeld leven kennen zij niet. Om afspraken te maken moeten zij wel weten wat voor een dag het is. Als mensen enkele jaren als zwerver geleefd hebben is het bijna onmogelijk om in de 'gewone' samenleving terug te keren. De overgang van de cultuur van de straat naar een lege flat is enorm groot. Eenzaamheid in een flat, terwijl ze buiten altijd mensen om zich heen hadden. Opname in een psychiatrische inrichting kan in Nederland alleen op basis van vrijwilligheid en als iemand een gevaar voor de samenleving is. Vrijwillig? Zwervers met psychiatrische problemen zien vaak niet in dat die opname heilzaam is. Dit is voor velen van ons een onbekende wereld.

S. Prost

Er zijn over de oorzaken honderden vragen te stellen. In dit artikel ontbreekt de ruimte daarvoor. Maar het gaat om jongeren en ouderen, om mensen met een laag IQ en om hoogopgeleiden. Er is een sterke stijging van het aantal mensen met psychiatrische problemen, van drugsverslaafden en jongeren. Vanwege de sociale problematiek komen ze vaak niet aan de bak. De sociale dienst vinden zij wel, maar het probleem is het omgaan met geld. Een niet af te lossen schuldenlast is vaak één van de grote oorzaken. Ook zijn zij de dupe van de verharding van de maatschappij. Wel voor een deel door henzelf veroorzaakt.

Hulpverlening

Talloze, ook kerkelijke instanties, bekommerden zich om dak- en thuislozen. Het is bekend dat in de vijftiende en de zestiende eeuw het aantal vooral bedelende en thuisloze kinderen schrikbarend toenam. Toen al namen particulieren initiatieven voor huisvesting en opvoeding. Later namen verantwoordelijke autoriteiten in steden deze taak op zich. Ook van protestantse zijde werd opvang voor jongeren gestimuleerd. De lezer heeft misschien weet van Heldrings opvoedingsgestichten. Vroeger sprak men van landloperij. Dan ging het over mensen die zonder werk en zonder middelen van bestaan rondzwierven. Die konden veroordeeld worden tot plaatsing in een rijksinrichting, zoals Veenhuizen. Die bepaling bestaat niet meer. Als vervolg op het werk van de Rooms-katholieke priester Abbé Pierre, die na de Tweede Wereldoorlog zijn toevluchtsoord voor daklozen in de buurt van Parijs stichtte, zetten ook anderen zich in voor een soortgelijke hulp. Voorbeelden hiervan zijn de Vereniging Tot Heil des Volks in Amsterdam, het Dienstencentrum van de Stichting Ontmoeting in Rotterdam, de Open Hof in Groningen, de Utrechtse nachtopvang Sleep-Inn, maar ook het hulpproject Emmaüs in de wijk Harlem van New York. Om maar enkele organisaties te noemen.

Archief De Christen

Het aantal dak- en thuislozen is in ons land de laatste vijf jaar verdubbeld. Onder hen zijn ook meer vrouwen, jongeren en kinderen. Waren er in 1990 naar schatting zo'n 20.000 tot 30.000 dak- en thuislozen, uit recente gegevens blijkt dat het er inmiddels 65.000 zijn. Het komt er op

huislozen

. Prost

neer dat er elk jaar opnieuw ongeveer 7000 mensen op straat terecht komen!

Leger des Heils

De wijze waarop het Leger des Heils haar werk onder dak- en thuislozen doet, vanuit een duidelijke identiteit waarbij het geloof een cruciale rol speelt, dwingt groot respect af. Enkele gegevens. Er wordt gezorgd voor 25% voor de totale opvangcapaciteit voor dak- en thuislozen in Nederland. In 2001 werden 22.217 dak- en thuislozen geholpen. In 1996 waren dat er nog 7803! In 2001 registreerde het Leger dat 6.732 mensen voor het eerst(!) met dak- en/of thuisloosheid te maken kregen.

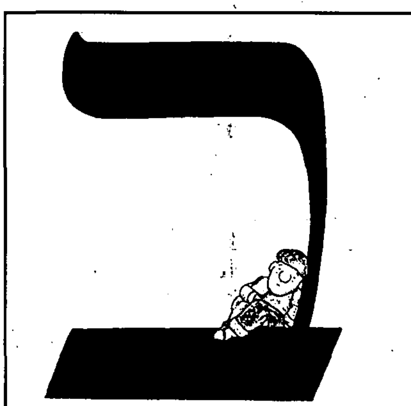
Het Leger des Heils wil, naast de eigen gemeentevisie, ook alle mogelijkheden aanwenden om een bijdrage te leveren om het aantal mensen dat buiten de samenleving komt te staan, terug te dringen. Voor hen waarbij dat niet lukt, of niet gelukt is, gaat het Leger des Heils met energie, geloof, professionaliteit en gedrevenheid in samenwerking met betrokkenen en andere hulpverleningsinstanties aan de slag om zo snel als mogelijk is verbeteringen te realiseren.

Naast deze intensieve hulpverlening stelt het Leger des Heils zich ook tot doel de samenleving te informeren wat er speelt, en overheden en politici te vragen maatregelen te nemen zodat ieder mee kan helpen de acute nood zo goed en zo snel mogelijk te lenigen. Vanuit de bijbelse uitgangspunten houdt zij zich naast de hulpverlening ook bezig met vraagstukken over normen en waarden. Met name wordt de dialoog gestimuleerd rond de zin van het leven. Gods Woord, de Bijbel, is voor de medewerkers een krachtbron die behulpzaam is in het zoeken naar antwoorden

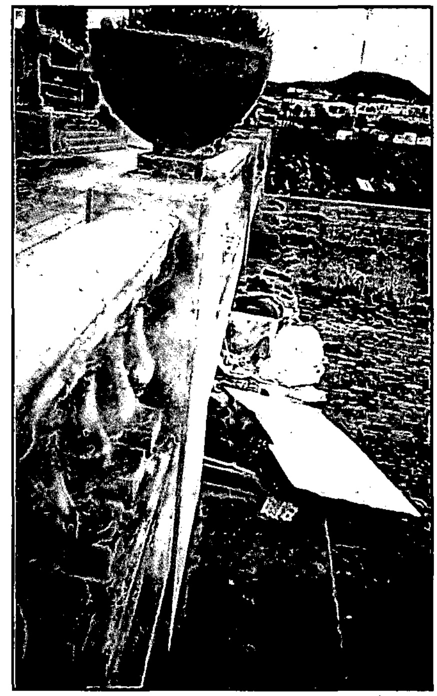
Opdracht

Moeten kerk en overheid zich in eerste instantie bezighouden met symptoombestrijding? Of vraagt het maatschappelijke leven om terugkeer naar de leefnormen van de Bijbel? Een betere oplossing dan de bevestiging van de laatste vraag zie ik niet. De gemeente heeft hier een dankbare taak. Het voorkomen van situaties waarin mensen gaan zwerven. En niet alleen fungeren als opvangnet voor losgeslagen mensen. We zouden moeten streven naar voorwaarden waardoor een sociale en geestelijke binding gecreëerd worden. Voorkomen is beter dan genezen. En een hechte band met elkaar en anderen is onmisbaar.

Terugkerend naar wat u aan het begin van dit artikel las. Thuis-komen bij Vader, thuis-zijn bij Vader. Een plek die warmte, rust en veiligheid belooft. Het Hebreeuwse woord voor huis is "bagjit" en vooral "beth" (denk aan Bethlehem dat Broodhuis betekent). Weet u dat de tweede letter van het Hebreeuwse alfabet niet alleen de "b" is, maar ook de eerste letter van de Bijbel? Joodse bijbelgeleerden laten ons weten: hier zit een diepe betekenis achter. Als God de aarde vormt, maakt hij een huis om daarin te leven. Een huis betekent: bescherming, grond onder je voeten, rugdekking en... *een dak boven je hoofd.* Maar van voren is het huis ook open: er is een veilig uitzicht. Zo sluit je jezelf niet op of voor elkaar af.

Beyt.(Bedidut)-Loneliness בדידות

S. Prost

Als God van ons hart en leven zijn woning wilde maken (Johannes 14:23) en het zo goed hebben, zouden wij dan de vele dak- en thuislozen geen plaats geven? Misschien voor iemand een taak en voor anderen een reden om dat werk, zoals het Leger des Heils en andere organisaties uitvoeren, te ondersteunen.

Wat leert de Heer ons ook weer over herbergzaamheid? Hebreeën 13:2 "Vergeet de herbergzaamheid niet, want daardoor hebben sommigen zonder het te weten, engelen geherbergd." Vanuit Gods barmhartigheid wordt ons die mogelijkheid als gave en opgave gegeven.

Voor dit artikel is o.a. dankbaar gebruik gemaakt van het jaarverslag 2001 'God zij met ons, een Euro op z'n kant' van de Stichting Leger des Heils Welzijnswerk en Gezondheidszorg.

Woorden uit de Bijbel

[Want Uwer is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.]

(Mattheüs 6:13)

Door: Jannes Hofman

Wat staat er?

In de oudste Griekse handschriften van het Nieuwe Testament staat helemaal niets. Onze tekst komen wij daar niet tegen! In de Roomse vertalingen vinden wij onze tekst ook niet. Een Roomse uitlegger schreef dan ook: Hier ligt een typisch protestants probleem. Ook onze kerkhervormer Luther (die terug wilde naar de bronnen) nam de tekst niet mee in zijn uitleg op het Onze Vader. Zelfs het Lukasevangelie sluit het gebed van Jezus niet af met de lofprijzing.

Nico ter Linden schrijft dan ook: "De eerste christengemeente heeft aan het Onze Vader nog een lofprijzing toegevoegd. Waarschijnlijk is het een antwoord van de gemeente op het alleen door de voorganger uitgesproken gebed: Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, in der eeuwigheid.

De Didache, een oud christelijk geschrift van rond honderd na Christus, vermeldt wel al de lofprijzing aan het eind van het Onze Vader, maar daar missen wij het amen. De lofprijzing komen wij in de Didache veelvuldig tegen. Met name bij de viering van het Avondmaal moet de lofprijzing klinken, vermeldt deze brief.

De lofprijzing

De gebeden van het Joodse volk stonden bol van de lofprijzing. Wij vinden hier talloze voorbeelden van in de Bijbel. Vaak zelfs met dezelfde woorden als waarmee het Onze Vader wordt afgesloten. Daarin wordt God beleden als de koning die regeert met macht en heerlijkheid. Vele Psalmen beginnen en eindigen met de lofprijzing. Aan het begin en aan het eind wordt Gods macht en heerlijkheid bezongen. Daar tussenin vind je de misère van de mens. Op de lofprijzing wordt het gebed gebouwd. De lofprijzing is het begin en het eind van ons bidden. En van ons zingen. Niet alleen in het Oude Testament staat de lofprijzing centraal, ook in het nieuwe Testament. De engelen die we kennen van de kerstnacht zetten hun lied in met een lofprijzing. Vanuit Openbaringen krijg je de indruk dat straks alleen nog het loflied gezongen zal worden.

De lofprijzing is ook in onze tijd populair. Zelfs onze jongeren komen af op de praise-avonden. Er zijn onder ons mensen die zeggen: De opwekking in de gemeente en de vernieuwing van de gemeente beginnen met de lofprijzing.

Een prachtige afsluiting

Het gebed van Jezus eindigt wat abrupt: Verlos ons van de boze. Is dit het laatste? Moeten wij het hierbij laten? Nee, zeggen wij. De macht ligt bij God. Niet de boze, maar God heeft alle macht en heerlijkheid. Hij is koning. Hij heerst. Daarop is niet alleen onze hoop gevestigd, maar het is de werkelijkheid van alledag. Israël heeft dit de eeuwen door zo beleefd, en ook wij mogen dit ervaren. Bij God ligt alle macht. Boven alle tijden staat Gods barmhartigheid, in alle tijden werkt zijn koninkrijk met macht en heerlijkheid.

Dit geloven wij. Dit belijden wij. Dit ervaren wij. Zo spreekt de Bijbel, en zo heeft Jezus God in beeld gebracht. Amen, zegt de gemeente hierop. Met dat amen verbindt de gemeente zich met de woorden van het Onze Vader en onderstreept zij die woorden. Zo is 't.

Soli Deo Gloria

Alleen aan God de eer. Talloze koren en korpsen dragen deze naam. Een mooier naam is ook niet te bedenken. Die naam zou ons allemaal moeten sieren. Niet alleen als naam, maar die naam zou kenmerkend moeten zijn voor onze woorden en daden. Want als de eer van God in ons leven zichtbaar wordt, dan zou het minder menselijk, maar veel Goddelijker onder ons toegaan. Ik zoek zo vaak mijn eigen eer. Wat zou de wereld er beter en mooier op worden, als God de eer in ons leven krijgt.

Die Gemeinde

Voorzitter Unieraad Fokke Kooistra: "Samen willen we Gods weg zoeken"

Door: Mariska Oegema

"De reorganisatie van onze Uniegemeenschap is een proces dat al lang loopt. Daarbij is het van belang niet alleen bezig te zijn met het op een nieuwe manier organiseren van zaken, maar vooral ook aandacht te hebben voor een stuk verdieping door na te denken over de zaken zelf", geeft br. Fokke Kooistra, voorzitter van de Unieraad, aan. "In de loop der jaren zijn de structuren dicht geslipt door het vele vergaderen, door de taken en activiteiten vooral op een zakelijke manier te bekijken waarbij de geestelijke dimensie op de achtergrond raakte. Als voorzitter van de Unieraad probeer ik die geestelijke dimensie meer ruimte te geven door onder meer heel nadrukkelijk samen Gods weg te zoeken in gebed."

Y. Postma

Tijdens de Buitengewone Algemene Vergadering van 25 mei 2002 is br. Fokke Kooistra officieel benoemd tot voorzitter van de Unieraad. "Als lid van de ECU (Evangelisatie Commissie der Unie, red.) zag ik dat weinig jongeren betrokken waren bij het werk van de commissies, om daarin verandering te brengen moest er op Unieniveau wat gebeuren. Daar had ik wel ideeën over. Hoewel het voor de hand lag om vanuit de ECU portefeuillehouder voor evangelisatie binnen de Unieraad te worden, heb ik na gesprekken met de selectiecommissie echter de taak als voorzitter op mij genomen."

Relatie

Fokke Kooistra is zich bewust van de zware taak van het voorzitterschap. Daarom had hij bij de selectiegesprekken aangegeven de taak te aanvaarden als hij een andere baan zou vinden, want twee 'halve' banen, waaronder parttime voorganger van de Baptistengemeente Lelystad, is niet te combineren met het voorzitterschap. Inmiddels is hij fulltime in dienst bij de Evangelische Omroep als coördinator internettechniek. "De uitdaging van het voorzitterschap ligt vooral hierin: het geloof handen en voeten geven èn beleven binnen gemeenten en ook binnen de structuren van de Unie. Daarbij is het van belang dat we oog voor elkaar blijven houden en samen biddend bezig zijn met de zaken die op ons pad komen om zo Gods wil hierin samen te ontdekken. Als uitvloeisel hiervan zijn de momenten op de laatste AV in Sneek geweest waarin de aanwezigen in kleine groepjes uiteen gingen om samen tijd te nemen voor gebed."

"De uitdaging van het voorzitterschap ligt vooral hierin: het geloof handen en voeten geven én beleven binnen gemeenten en ook binnen de structuren van de Unie."

Samen binden

Naast het samen afgestemd zijn op Gods wil, ziet br. Kooistra een andere belangrijke taak als voorzitter. "Het samenbinden van de leden binnen de Unieraad, om hen als een team te laten functioneren waarbinnen eigen gaven en talenten tot ontplooiing kunnen komen. Bestuurders zijn vaak geneigd vooral bezig te zijn met de klus die ze te klaren hebben, maar de uitdaging ligt er om bovenal gericht te zijn op onderlinge relaties en contacten. De Here Jezus heeft ons dit geleerd; Hij koos de discipelen uit en investeerde in hen. Relatie, onderlinge contacten en getuigend leven stonden centraal. Het is belangrijk hiervan notie te nemen en van hieruit met elkaar aan de slag te gaan. Dat betekent ook kijken met de ogen van de Here Jezus en van daaruit bezig zijn met allerlei zaken. Daarom willen we als Unieraad oog houden voor elkaar en niet alleen oog hebben voor de taak waarvoor wij ons gesteld zien."

Momenten van delen

Als voorzitter heeft Fokke Kooistra tot taak aansturing van de Unieraad, het Dienstencentrum en de algemeen coördinator. "De Unieraad vergadert gemiddeld één hele dag per maand in plaats van bijvoorbeeld twee uurtjes per avond. Dit is niet alleen uit praktisch oogpunt in verband met de reistijden, maar ook om de onderlinge contacten te kunnen uitbouwen. Bovendien vind ik het belangrijk om een moment in te plannen waarin ruimte is persoonlijke dingen met elkaar te delen. Want wat iemand in de tussenliggende periode heeft meegemaakt en hoe iemand in het leven staat, bepaalt ook in belangrijke mate hoe je in de vergadering zit en reageert. Ik ben van mening dat het gevaarlijk is om alleen de aandacht te richten op de klus. Als we nadenken over de verschillende beleidslijnen is het belangrijk rekening te houden met relaties en gericht te zijn op visie en missie. Daarbij heeft de Unieraad de taak gemeenten enthousiast te krijgen, te bemoedigen en te begeleiden door het aanbieden van diensten via het Dienstencentrum. Want de plaatselijke gemeente is de plek waar het moet gebeuren."

De oudste zoon

'Doch nu die zoon van u gekomen is, die uw bezit heeft opgemaakt met slechte vrouwen, hebt gij voor hem het gemeste kalf laten slachten.' (Lucas 15:30)

Door: Yme Horjus

Het blijft altijd weer intrigerend te lezen hoe anders die oudste zoon reageert op de thuiskomst van zijn broer die 'zijn vermogen verkwistte in een leven van overdaad'. De vader in de gelijkenis kan zijn geluk niet op als hij zijn zoon ziet naderen: 'mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is gevonden...' Hoe liefdevol klinkt hier 'mijn zoon'! Wat een scherp contrast met de bittere uithaal van de oudste zoon: 'die zoon van u...!'

Blijdschap staat hier tegenover verongelijktheid. 'Die zoon van u heeft zijn bezit opgemaakt aan drank en vrouwen, zijn geld stukgeslagen, en hij komt hier en ù laat het gemeste kalf voor hem slachten...' Het is één groot verwijt! Dit is de wereld op zijn kop. Dit is een omkering van hoe het hoort te gaan. De oudste zoon redeneert als volgt: wie zijn gat verbrandt, moet maar op de blaren zitten. Eigen schuld, dikke bult...

Hij zelf is nog nooit over de schreef gegaan. Hij heeft alle normen van goed fatsoen in acht genomen en zijn onkreukbaarheid is boven elke twijfel verheven. 'Zie zoveel jaren ben ik in uw dienst en nooit heb ik uw gebod overtreden, maar mij hebt gij nog nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren...' Is dit nu recht en billijkheid? Hij kon het niet verkroppen. Wàt kon hij niet verkroppen? Dat zijn vader vàder was en geen rechter. Een vader, die zijn hand over zijn hart streek en blij was dat zijn verloren gewaande zoon weer thuis was.

Het lijkt wel of de oudste zoon zijn relatie met zijn vader definieerde in termen van arbeidsverhoudingen. Alsof hij zich in loondienst beschouwde. Die oudste zoon is zo iemand die liever een CAO heeft met deugdelijke afspraken. Hij hunkert naar een stukje nuchtere zakelijkheid. Hij vindt dat hele sentimentele gedoe om zijn broer maar weekheid. Hier moest een hartig woordje gesproken worden en niet een hartelijk woordje.
Het probleem van de oudste zoon is dat hij zijn vader als een soort werkgever zag. Van zo'n werkgever mag je verwachten dat hij loon naar werken geeft, waardering naar prestatie. Maar daarmee ontging deze oudste zoon wat zo belangrijk is. Een vader gaat nu eenmaal anders om met zijn kinderen dat een werkgever met zijn werknemers. Met de vader van de gelijkenis wordt niemand anders bedoeld dan God. En God – daarover is de Bijbel duidelijk – is geen werkgever, maar een vader. Steeds op zoek naar verloren zonen. Naar mensen die het bij hem verbruid hebben en hun leven hebben verknoeid. Naar mensen die zich ten opzichte van God verloren weten.

Die Gemeinde

De oudste zoon was naar zijn mening niet verloren. Hij had zijn zaakjes voor elkaar en hield alles onder controle. Toch is hij de tragische figuur uit de gelijkenis. Alles voor elkaar hebben en er toch naast grijpen. Niet delen in het heil dat God aan mensen geeft. Uit alles blijkt dat de oudste zoon mokkend en boos buiten de feestzaal is gebleven. Dat is inderdaad diep tragisch. Zo dichtbij en toch zo veraf! Dat is het verschil tussen religie en geloof. Het verschil tussen werken der wet en genade. Wat een voorrecht is het dat God geen werkgever is maar een liefhebbend V ader, steeds op de uitkijk naar verloren zonen!

Ds. Yme Horjus is voorganger van de Baptistengemeente

Krijgsmachtpredikant: 'wel *in*, maar niet *van* de krijgsmacht'

Door: Paul Brouwer

Historisch is het zo gegroeid dat de kerken en de krijgsmacht spreken van: het 'gezonden zijn door de kerk, in ons geval de Unie, in de krijgsmacht' van de krijgsmachtpredikant. Inhoudelijk wordt er mee bedoeld dat de krijgsmachtpredikant vanuit zijn christelijke levensovertuiging, gevoed door en verankerd in zijn kerkgemeenschap, werkt. Zo is er de directe lijn naar de gezondene, tegelijk is er de zorg voor de militair in de krijgsmacht. De kerk toont door een predikant te zenden immers haar zorg voor de militair, een mens in een specifieke levenssituatie. Formeel ben je echter als krijgsmachtpredikant in dienst bij defensie. De positie van de krijgsmachtpredikant is hiermee één van 'wel *in*, maar niet *van* de krijgsmacht'. Ten eerste staat de krijgsmachtpredikant buiten de hiërarchie van de krijgsmacht. Ten tweede is hij/zij door de kerk 'gezonden'.

Hoe werkt dit nu in de praktijk?

Binnen de krijgsmachthiërarchie werkt de dubbele positie zo dat een krijgsmachtpredikant wel in rang gelijkgesteld wordt met een militair, maar burger blijft. De dubbele positie is voor de inhoud van het werk een groot voordeel: hierdoor kan de krijgsmachtpredikant buitenstaander en vertrouwenspersoon zijn.

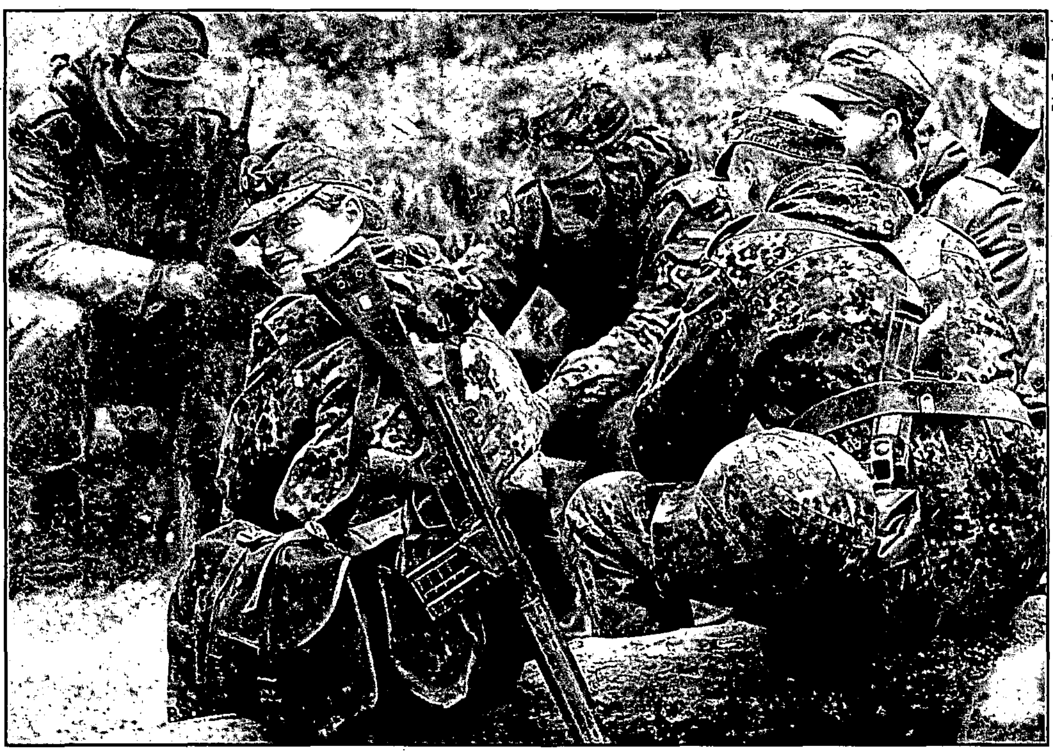
De zendende kerken hebben, om een volwaardige gesprekspartner te zijn voor de krijgsmacht, hun krachten gebundeld in het Interkerkelijk Contact in Overheidszaken Militair (CIO-M). Het is een interkerkelijk overlegorgaan waarin alle zendende protestante kerken plaats hebben. Zo is het CIO-M betrokken bij de werving en selectie van krijgsmachtpredikanten, organiseert ze conferenties voor de krijgsmachtpredikanten, is ze betrokken bij de opvolgingsprocedures van de hoofdkrijgsmachtpredikant, discussieert ze mee met bijvoorbeeld de discussie rond de toekomst van de krijgsmacht. Voor ons, de Unie, heeft broeder Martin Baas zitting in het CIO-M. Op het moment wordt hij vervangen door ds. Berend Stuut.

Formeel is het zo dat de krijgsmacht de dubbele positie van de krijgsmachtpredikant als volgt heeft willen afbakenen: de zendende instantie is bevoegd om de gezonden predikant 'terug te roepen', en dus de zendende instantie is vóór inhoud en kwaliteit van het werk verantwoordelijk. Onze unie heeft ervoor gekozen deze formele kant in overleg met de plaatselijke gemeente aan de plaatselijke gemeente te delegeren.

Waarom een zendingsdienst?

Het beeld dat, naar ik hoop, hierboven ontstaat is dat de krijgsmachtpredikant vanuit de eigen plaatselijke gemeente in de krijgsmacht gezonden wordt. Vandaar dus dat, zoals u in de vorige *De Christen* heeft kunnen lezen, er een 'zendingsdienst' is gehouden voor mij in de gemeente Assen. In deze dienst is een zegen gevraagd over het werk dat ik binnen de krijgsmacht ga doen. Hiermee wordt dan ook de overgang van gemeentevoorganger tot voorganger in bijzondere dienst zichtbaar gemaakt. Formeel blijf ik dus aan de gemeente verbonden om mijn werk, ook namens de Unie, binnen de krijgsmacht te kunnen doen.

Ds. Paul Brouwer is lid van de Baptistengemeente Assen en sinds kort werkzaam als krijgsmachtpredikant in Eibergen en Garderen.

Die Gemeinde

Unie en ander nieuws

Doopdiensten

Musselkanaal 1: E.K.R. Pranger (10 jaar).

Lezers aan het woord

Beste redactie,
De eerste 'angsthaas' meldt zich. In zijn schrijven over *Liederen voor de Gemeentezang* noemt br. Harry Nobbe de keuze voor 150 psalmen 'angsthazentactiek'. Deze omschrijving is mij in het verkeerde keelgat geschoten.
De Unie heeft op de AV van Hengelo in theologisch opzicht een keuze gemaakt waar ik persoonlijk niet achter sta'en waaruit ik mijn consequenties heb getrokken. Dat neemt niet weg dat ik altijd bereid ben om verantwoording af te leggen voor genomen beslissingen. De geschiedenis waar het om gaat is eenvoudig. De gehouden enquête wees uit dat de gemeenten selecteerden in de psalmen: een groot aantal werd niet gezongen. De Zangbundelcommissie stelde voor om deze selectie ook in de bundel toe te passen. Een meerderheid was voor. Een flinke minderheid stemde tegen. Hoewel het voorstel om te snoeien was aangenomen, heeft ondergetekende direct na de aanvaarding ter AV gezegd, dat de commissie zich hierop zou beraden. Deze mededeling werd destijds met applaus (!) begroet. De commissie kwam toen met het voorstel om het psalmboek in z'n geheel 'zingbaar' te maken door opnieuw psalmen te berijmen en gebruik te maken van andere muziek. Ik vind de term 'angsthazentactiek' niet alleen ongepast, ze doet ook tekort aan de enorme inzet van een klein groepje mensen gedurende 10 jaren van arbeid aan de nieuwe bundel. Ik zou de gekozen weg (want dat was het) willen omschrijven met de woorden 'rekening houden met elkaar'.
Br. Jac. Schouten beschreef zijn verbazing over het ontbreken van zang vanuit *Liederen voor de Gemeentezang* bij een uitzending van Zendtijd voor Kerken. Wat mij betreft zouden de gemeenten er goed aan doen om zowel *Opwekkingsliederen* als *Liederen voor de Gemeentezang* te benutten. Liederen die te maken hebben met onze eigen identiteit vinden we vooral onder de hoofdstukken 'gemeente, doop en avondmaal'. Br. Johan Zijlstra valt in herhaling door opnieuw te schrijven wat ter AV in de afweging door de gemeenten is meegenomen. Als een besluit eenmaal gevallen is moet je naderhand niet met dezelfde argumenten aankloppen. Ook br. Nobbe schrijft opnieuw over hetzelfde. Toen de commissie (ook hem) verzocht om de (jeugd)liederen in te zenden kreeg ze geen respons. Vanuit de gemeenten, die aan de ontdekking van *Liederen voor de Gemeentezang* begonnen zijn, bereiken mij vele fijne reacties. Waarvoor mijn dank!
"Prijst nu de Heer, de glorie van zijn macht!" LvdG 355
In Christus verbonden,

Fred Nijland

Lezers aan het woord

Geachte redactie,
De woorden van br. Johan Zijlstra zijn ook mij uit het hart gegrepen. Ook br. Harry Nobbe spreekt namens mij. Ds. Jac. Schouten is van een nog oudere generatie en dat doet mij ook zijn opinie begrijpen. Maar: Waarom niet iets meer opwekkingsliederen? Onze jeugd is toch onze toekomst? En niet alleen de vertrouwde stampers, maar ook de nieuwe. We kunnen ze toch leren? De Johannes de Heer liederen zijn ook in de Opwekkingsbundel authentiek gebleven. Dat had ook in ons liedboek zo moeten blijven. De melodieën en woorden zijn van alle tijden en zeker niet ouderwets! Persoonlijke voorkeur zal altijd blijven, maar het blijft jammer dat aan ons (individuele gemeenteleden) niets is gevraagd. En niet alle veranderingen zijn verbeteringen.
Blijft staan dat er veel werk is verzet en dat het voor de makers pijnlijk zal zijn dat niet iedereen onverdeeld blij is met het nieuwe liedboek.

M. Davidse-Terwel
(leeftijd 54 jaar)

Spreek erover

Voorlichtingsbijeenkomsten op maat over seksueel misbruik en de samenhang met godsdienst

De Provinciale Stuurgroep Godsdienst en Seksueel Misbruik - Gelderland (PSGSM) stelt zich ten doel het bespreekbaar maken van seksueel misbruik binnen kerken en (christelijke) organisaties. Specifiek richt ze haar aandacht op de samenhang tussen beleving en verwerking van seksueel misbruik en de godsdienstige achtergrond van slachtoffers.
Seksueel misbruik is van alle tijden, maar in onze samenleving lange tijd doodgezwegen. De laatste jaren wordt er in de media meer aandacht aanbesteed. Nu lijkt er eindelijk een proces op gang gekomen, waarin beseft wordt dat er niet langer gezwegen kan worden over dit vraagstuk. Het zijn met name de slachtoffers aan wie recht gedaan moet worden. Voor veel groepen roept het onderwerp 'seksueel misbruik' toch een drempel op en men begint er liever niet over. De ervaring leert echter dat het heel zinvol is hier met elkaar van gedachten over te wisselen.
Onder het motto 'Spreek erover' biedt de PSGSM - Gelderland al geruime tijd aan voorlichtingsbijeenkomsten te verzorgen voor groepen. In de loop van de jaren zijn er bijeenkomsten gehouden voor met name vrouwengroepen en kerkelijke groepen, zoals kerkenraden en op gemeenteavonden. De PSGSM - Gelderland kan ook voor uw groep een programma maken en een bijeenkomst verzorgen over seksueel misbruik.
Het is belangrijk te weten dat de inhoud en vorm van de bijeenkomst worden vastgesteld in overleg en aangepast aan de doelgroep en het doel van de bijeenkomst. Zo kan er meer nadruk liggen op bijvoorbeeld het voorlichtende aspect, of juist meer op de rol van kerkelijke vrijwilligers. Ook wordt er expliciet aandacht besteed aan de godsdienstige aspecten.
Mogelijkheden zijn, in grote lijnen, bijvoorbeeld:

- informatie over seksueel misbruik; video met verhalen van slacht-

offers; nagesprek over video in kleine groepen; gelegenheid voor vragen.
- informatie over seksueel misbruik; bespreking van casussen in kleine groepen; nabespreking over de rol van de kerk.
- informatie over seksueel misbruik; met elkaar lezen en bespreken van een bijbelverhaal betreffende incest.

De PSGSM - Gelderland nodigt groepen en kerken van harte uit om van dit aanbod gebruik te maken en eens te informeren. U kunt daarvoor terecht bij ondergetekende: tel. 026-3271195 of e-mail: TARdeZwart@hetnet.nl

Theo de Zwart

Adressen

- Secretaris van de Baptisten Gemeente Zwolle is: zr. J.M. Timmer-Tromp, Lovinkbeek 36, 8033 EB Zwolle, tel. 038 4542046.
- Penningmeester van de Baptisten Gemeente Nieuw Weerdinge is: zr. T. Hilberts-Pruim, Wisken 8, 7831 KG Nieuw Weerdinge, tel. 0591 522628.

Blinde vrouw zoekt mensen die bereid zijn boeken op cassette in te lezen die via de blindenbibliotheek niet verkrijgbaar zijn. Bent u lid van de bibliotheek, heeft u een cassetterecorder en wat vrije tijd?
0599-662985
annraven@elnet.nl

Agenda

22 maart 2003 Uniezendingsdag te Zwolle.

"Ik kan slapen zonder zorgen,
Want slapend kom ik bij U thuis.
Alleen bij U ben ik geborgen.
Gij doet mij rusten tot de morgen
En wonen in een veilig huis".
Psalm 4

Toch nog onverwacht is van ons heengegaan onze broeder

PETER HOEVERS

in de leeftijd van 72 jaar.

Baptisten Gemeente Enschede
"Het Trefpunt"

"Wij slaan de armen om elkaar
en vormen als één dodenwacht,
een haag van troost en lief misbaar,
Wie troost zoekt, vindt bij U zijn kracht".
(LvdG 529)

De Heer heeft Thuisgehaald onze broeder

PIETER HEIJO HULZEBOS

in de leeftijd van 68 jaar.

28 oktober 2002

Baptisten Gemeente Winschoten.

Column

Die morgen zijn de eerste twee rijen bij ons in Hoogezand-Woldwijck bezet door zo'n 10 verstandelijk gehandicapten. Ze zijn aangesloten bij stichting 'De Brug' die sport-, spel- en recreatie-activiteiten voor hen organiseert. Onze gemeente organiseert in november een sponsor-actie waarmee we zoveel geld hopen in te zamelen dat we alle 100 bij de stichting aangesloten sporters een trainingspak kunnen aanbieden.
In de dienst presenteert stichting 'De Brug' zich middels een video aan de gemeente. Zo leert de gemeente een nieuwe partner kennen. Als we de beelden bekijken klinkt zo af en toe luid gejuich vanaf de eerste twee rijen. Men herkent zichzelf. Maar ook op andere momenten van de dienst laat de groep gehandicapten zich niet onbetuigd. Ze klappen hard mee bij het "Als God's Geest waarlijk in ons woont, gelijk David klappen wij". Als het vervolgens in dat lied op juichen aankomt dan klinkt uit alle tien de kelen een luid "joehoe". Het werkt aanstekelijk en geeft handen en voeten aan datgene wat ik kort tevoren met de zondagsschool heb gedeeld, namelijk dat iedereen van waarde is. Ze genieten. Ik zie dat, omdat het er van afstraalt en men laat het ook zien door zo af en toe dat hele herkenbare gebaar te maken, dat met die duim omhoog.
's Middags gaan we met ons gezin even op bezoek bij m'n schoonouders in Winschoten. Ik zamel daar een financiële bijdrage voor onze sponsor-actie in, maar verrassender is een boek wat m'n schoonouders hebben gekocht. Het is een dagboek wat de titel *Elke dag geboeid* heeft meegekregen. Het is een uitgave van Open Doors, de organisatie die op de bres staat voor vervolgde christenen. In dat boek staat ook een verhaal over een ontmoeting van een zendeling met een jonge verstandelijk gehandicapte. De zendeling stelt de jongeman een vraag: "Hoe stel jij je God eigenlijk voor?". De vragensteller vermoedt dat dit wel een bedenkelijk gezicht op zal leveren, maar er gebeurt iets heel anders. Het gezicht van de jongeman klaart op, hij begint te glimlachen en straalt als hij zegt "Ik stel me God voor als de schaduw." "Kijk maar" en hij hupt en springt en zegt: "Zie je wel, die schaduw gaat met mij mee, is altijd bij mij."
Wat een waardevolle opmerking!

Ds. Henk Wieringa

Met de Heer ben je altijd in de meerderheid.

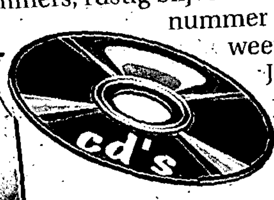
Harmen

MaryMary – *Incredible*

Columbia records, speelduur 65 min, Euro 20,50.

MaryMary ken je vast nog wel van het nummer "Shackles/Praise You" van hun vorige CD *Thankful*. Met dat nummer hadden ze een top-tien notering in Amerika, Engeland, Frankrijk, Australië en Nederland. MaryMary wordt gevormd door de zusjes Erica en Tina Atkin. Ze komen uit een gezin met in totaal acht kinderen en zoals wel vaker in Amerika klonken er thuis regelmatig gospelklanken uit de luidsprekers. Ook het kerkkoor ontbreekt niet in het verleden van de zusjes. Op *Incredible* staan 15 dansbare hip-hop en R&B-nummers, rustig blijven zitten is er, op een enkele uitzondering na, eigenlijk niet bij. Het nummer "Little Girl" is een hoogtepunt. Als je dat nummer beluistert weet je weer dat je jezelf niet moet afmeten aan anderen, maar dat JIJ er mag zijn, omdat JIJ Gods unieke schepping bent. De titel *Incredible* heeft een wat dubbele betekenis. De zusjes vinden het succes wat hen overkomt ongelofelijk. Ongelofelijk groot is ook de liefde van God en daar willen ze van getuigen: "Gospel vertelt wat God kan doen en vertelt het goede nieuws over Jezus. Omdat onze muziek zo eigentijds is en bij een grote categorie mensen aanslaat horen velen de boodschap van het evangelie."

Van *Incredible* zul je op de radio wel regelmatig de single "In The Morning" horen. Nou maar afwachten of het MaryMary lukt om ook daar een top-tien notering mee te scoren. Meer weten over MaryMary?: www.mary-mary.com.

Henk Wieringa

Organ van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

117E JAARGANG NR. 22 - 6 DECEMBER 2002

Operatie Mobilisatie

Geraakt door Hem begint het nieuwe leven

De vrucht van de Geest

Foto: Operatie Mobilisatie

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 20 december 2002. De kopij voor het daaropvolgende nummer moet op 12 december 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen. Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres: TARdeZwart@hetnet.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Dienstencentrum van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-565477.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)
ISSN: 0167-2355

'Uit dezelfde mond komt zegening en vervloeking voort'

Communiceren; iemand die een boodschap wil overbrengen door woord, beeld of schrift. In gemeenten wordt veel gecommuniceerd: de zondagse preek, de lofzang, een praatje bij de koffie na afloop van de dienst, kringgesprekken, een kaartje of bloemetje ter bemoediging voor een zieke, eenzame broeder of zuster, enzovoort.
Communicatie – voor br. Pieter Oldenburg, secretaris van de Unieraad, is dit een belangrijk thema, zo blijkt uit een gesprek met hem.
Door te communiceren kun je dingen met elkaar delen, misverstanden voorkomen en iets voor elkaar betekenen. Ook als bepaalde doelstellingen niet worden gehaald of anderszins is duidelijke communicatie essentieel.
Een andere vorm van communicatie is de verkondiging van het Evangelie. Operatie Mobilisatie (OM) is gericht op die verkondiging, maar evenzeer op de oprichting van gemeenten om jonge gelovigen een plek te geven waar zij worden gevoed en in hun geloof kunnen groeien. Br. Joop Strietman vertelt uitvoerig over het werk van OM.
Woorden kunnen ook aan het denken zetten; lees maar het artikel 'Geraakt door Hem...' in het hart van deze *De Christen*, geschreven door br. Elze Luikens. Tevens is dit zijn afscheidsartikel. Daarom wil de redactie vanaf deze plaats Elze heel hartelijk danken voor zijn jarenlange inzet en zijn vele bijdragen voor *De Christen*. U vindt in dit nummer ook het laatste deel van de serie 'Uit de geschiedenis van het Christendom'. Verder in dit nummer onder meer een pagina Boeken & Muziek, een bijbelstudie en een jongerenpagina.

Communiceren gaat veelal met de mond. Jakobus waarschuwt in zijn brief voor het verkeerde gebruik van onze tong. 'Met haar loven wij de Here en Vader en met haar vervloeken wij de mensen'; 'uit dezelfde mond komt zegening en vervloeking voort' (Jak. 3:9,10). Bij een goed gebruik van onze tong gaat het niet alleen over het spreken van de juiste woorden op het juiste moment, maar ook om het beheersen van onszelf als we de behoefte hebben iets te zeggen dat eigenlijk niet gezegd mag worden. Bijvoorbeeld doorvertellen van hetgeen in vertrouwen is gezegd, roddelen, klagen of liegen. Soms zou je je tong wel kunnen afbijten, als je je realiseert wat je hebt gezegd.
Daarom, laten wij de waarschuwing van Jakobus ter harte nemen en ons bewust zijn van de gevolgen van ons spreken. Hoewel Jakobus niet aangeeft hoe wij onze tong onder controle kunnen houden, leren we in ieder geval wel dat we de tong moeten leren beheersen. Dit vraagt van ons een bewuste keuze, maar we mogen weten dat de Heilige Geest ons hierin wil bijstaan. Want de vrucht van de Geest is ook zelfbeheersing.
Veel leesplezier toegewenst.

Mariska Oegema

INHOUD

OM-coördinator Joop Strietman:

"Een kerk die niet werft, loopt de kans dat ze sterft"

Door: Mariska Oegema

Anno 2002 is het 25 jaar geleden dat Operatie Mobilisatie (OM) in Nederland is begonnen. "Dat was een gebedsverhoring van enkele bemanningsleden van de Logos die in afwachting van een nieuw schip aan de wal in Nederland verbleven. Het schip was veel te klein, terwijl het grote mogelijkheden bood om het Evangelie te verspreiden. Om die visie uit te dragen, hebben we in acht maanden 400 spreekbeurten verzorgd in veel Europese landen. Het resultaat was dat in Nederland een OM-kantoor werd gevestigd. Sindsdien hebben ook tientallen Nederlandse jongeren op de schepen gewerkt of waren op een andere manier bij OM werkzaam."

Aan het woord is br. Joop Strietman, één van de pioniers voor OM Nederland en sinds zeven jaar coördinator van Operatie Mobilisatie Noordoost Europa. "OM heeft tot doel: werven en trainen van mensen voor het bouwen van de kerk onder de minstbereikten van de wereld. Werven betekent in beweging brengen, mensen bereid vinden hun leven ten dienste te stellen in het Koninkrijk van God. Trainen is een ander belangrijk aspect; wij willen mensen die bij OM werken, een leerzame, vormende periode in hun leven bieden met het doel te helpen bij het laten ontstaan van gemeenten in moslim-, hindoe-, boeddhistische of geseculariseerde landen of kleine gemeenten te helpen groeien", vertelt de OM-coördinator. "Een voorbeeld: toen OM in Turkije begon, was er niets; vandaag de dag zijn er vijftig kleine gemeenten. Het is geweldig om te zien hoe de Here het werk zegent."

Gemeenten stichten

Dat OM gericht is op de Evangelieverkondiging én de oprichting van gemeenten, is een heel bewuste keuze. "Deze twee elementen kun je niet los van elkaar zien; de apostel Paulus was hierin ons grote voorbeeld. Natuurlijk is het mooi dat mensen tot geloof komen als je hen over de Here Jezus vertelt, maar deze jonge gelovigen hebben ook een nest nodig; een plek waar zij gevoed worden en in hun geloof kunnen groeien", geeft br. Strietman aan. "Sinds enige tijd verleent OM ook praktische hulp, bijvoorbeeld in vluchtelingenkampen of sloppenwijken. Toch blijven die twee elementen het belangrijkste, want de sociale ellende is zo groot dat je er heel gemakkelijk in kunt verdrinken."

O.M.

In India is een grote opwekking gaande, evenals in China. "Die opwekkingen zijn een wereldwonder van vandaag", aldus br. Strietman.

Schepenwerk

Vooral het schepenwerk van OM is erg bekend. "Bovendien wordt dit werk enorm gewaardeerd. September dit jaar hebben we zelfs een record gehaald: in één maand tijd werden 400.000 boeken verkocht", geeft Strietman enthousiast aan. "Naast de boekenverkoop is de verkondiging van het Evangelie ook belangrijk bij dit schepenwerk. In Latijns-Amerika bijvoorbeeld stonden de scholen in de rij om een speciaal kinderprogramma te volgen; maar liefst 20.000 kinderen kwamen aan boord van de Logos II en hoorden van bemanningsleden wat het geloven in de Here Jezus voor hen persoonlijk betekent."
Vol vuur vertelt br. Joop Strietman over het werk van OM. "Dat enthousiasme is oprecht. Het is toch fantastisch te zien hoe de zegen van de Heer op ons werk rust; dat stemt je tot dankbaarheid en vreugde. Daarnaast ontvang je zelf ontzettend veel van de christenen uit andere landen die je ontmoet. Zij hebben wat wij westerlingen vroeger zijn kwijtgeraakt: een groot geloof in God, vol vertrouwen dat Zijn Woord waarheid is; ofwel een eenvoudig geloof in de grondbeginselen van het Evangelie, hetgeen bij ons door het materialisme is verwaterd", stelt Strietman. "Ook zijn wij te gauw tevreden met onze overgave en toewijding aan de Here. Als je dan het grote geloofsvertrouwen van christenen ziet die door hun geloof de dood in de ogen zien, bemoedigt je dit enorm."

Doodvonnis

Gemeenten in sommige andere landen geven het kinder- en jongerenwerk een belangrijke plaats. "Er zijn gemeenten waar naast een voorganger ook een jongerenwerker fulltime in dienst is; iets waar mensen met een hart voor jongeren jaloers op zouden zijn", vervolgt br. Strietman. "In Nederland zouden we veel serieuzer met jongeren moeten werken, hen echt een plek geven in de gemeente. Het is belangrijk dat zij zich thuisvoelen in een gemeente die aandacht voor hen heeft en hen serieus neemt. Als dit niet zo is, als een gemeente géén aantrekkingskracht op jongeren heeft, komen ze niet meer en heb je eigenlijk als gemeente je doodvonnis getekend. Want een kerk die niet werft, loopt de kans dat zij sterft."

Uit de geschiedenis van het Christendom (slot)

De wereld nu

Door: Elze Luikens

Er hebben, getalsmatig gezien, in Nederland nog nooit zoveel christenen gewoond als anno nu. Toch hebben met name de grote kerkelijke stromingen te maken met een forse terugloop van het aantal leden. Verschillende kleinere richtingen, daarentegen, doen het tegen de verdrukking in heel aardig. Echter, vooral het kerkvolk uit de gevestigde kerken heeft toch wel een beetje de neiging die toename te bagatelliseren door de geestelijke beleving van die 'nieuwe christenen' als ietwat naïef te bestempelen. Maar heeft die groei van de bijvoorbeeld op Pinksteren geënte stromingen, met bijbehorend enthousiasme, wellicht ook niet een beetje te maken met de grote immigratie uit de jaren '70 – '90 van de 20ste eeuw?

In het tijdvak van de kolonisatie (1600 – 1800), waarbij een aantal Europese landen grote gebieden in andere werelddelen in bezit namen werd het christelijk geloof er zo goed en zo kwaad als het ging hoofdzakelijk beleden door de kolonisten. Deze waren in de eerste plaats naar 'den vreemde' gekomen om er de verbouwing, vervaardiging en delving van verschillende soorten specerijen, koffie, thee, cacao en grondstoffen als koper en tin in eigen beheer te hebben. Portugese en Spaanse priesters hadden weliswaar enige pogingen ondernomen om tot bekering der inlanders over te gaan, maar over het geheel genomen waren de resultaten magertjes. Na 1800 veranderde de godsdienstige opstelling iets: het eerst in de door Engelsen beheerste gebieden. Het had, zo luidde de redenering, voordelen om de inheemse bevolking tot het christendom te bekeren. De voortdurende inlandse tegenwerking zou er sneller door gaan afnemen. Het was dan ook niet verwonderlijk dat vanaf dat moment zendelingen en missionarissen veelal te vinden waren in de Europese handelsposten. Daar komt nog bij dat zich in met name West-Europa een superioriteitsgevoel begon te ontwikkelen, dat er op neer kwam dat men meende dat het Christendom de simpele, heidense inlander tenminste nog een beetje 'beschaafde'.

Na 1870 begon alom het besef door te breken dat de nog steeds povere resultaten van al die bekeringsijver geen recht deden aan de oorspronkelijke bewoners. De taal en de gewoonten moesten worden geleerd; een goede Bijbelvertaling werd van groot belang geacht. Vanaf dat moment duurde het dan ook niet lang of inheemse priesters traden toe tot de geestelijkheid. Nadat Europese politici, kerkelijke leiders en anderen allereerst na de Eerste, maar vooral na de Tweede Wereldoorlog hun misplaatst superioriteitsgevoel waren kwijtgeraakt, konden de gekoloniseerden hun eigenwaarde ontdekken. Intussen waren westerlingen zendingstaken gestart op het gebied van onderwijs en landbouw, waarbij ze opnieuw de fout maakten typisch westers gedachtegoed aan de oorspronkelijke bewoners op te leggen.

Na 1945 overspoelde de wereld een democratiseringsgolf, ook de gekoloniseerde werelddelen. Hadden Midden- en Zuid-Amerika zich begin 19de eeuw onder de inspirerende leiding van Simon Bolivar bevrijd, na 1950 begonnen leiders van soms kunstmatig gestichte landen in Azië en Afrika te verlangen naar politieke zelfstandigheid. Daarbij kwam dat de machtsverhoudingen vooral na Wereldoorlog II gewijzigd bleken. Niet langer Europa, maar vooral de V.S., de Sovjet Unie en de Volksrepubliek China namen het voortouw. In de soms na veel bloedvergieten zelfstandig geworden landen werd direct alle Europese godsdienstige bemoeienis met argusogen gadegeslagen uit vrees dat die Europeanen daardoor alsnog zouden proberen hun invloed te herwinnen. Dat laatste is uiteindelijk toch wel gebeurd, maar dan met name op economisch en financieel terrein. De regeringen van de jonge Afrikaanse en Aziatische staten bevorderden allereerst, na eeuwen van verwaarlozing, hun oorspronkelijke godsdienst (hindoeïsme, boeddhisme en islam). Christenen kwamen daarbij meer dan eens in de verdrukking.

De tragiek tussen de westerse – en wat is gaan heten de Derde Wereld – is enorm. Waar aan de ene kant vooral materiële rijkdom, plus de welhaast onvermijdelijke individuele vrijheden en rechten opgeld zijn gaan doen, zijn aan de andere kant economische en emotionele onderdrukking, dictatorschap en bittere armoede schering en inslag geworden. De bemiddelde westerling lijkt alleen maar dan geraakt, wanneer weer eens nog hartverscheurender beelden dan de vorige zijn innerlijk hebben getroffen, waarna steevast de 'verplichte' inzameling volgt. En de gevestigde kerken dan? Zij lijken het in eerste plaats druk te hebben met de eigen leegloop. Maar wacht nou eens even: de groei van die jonge christelijke kerken in bijvoorbeeld Nigeria, Zuid-Korea, verschillende Midden- en Zuid-Amerikaanse landen dan? Miljoenen hebben zich daar inmiddels vol enthousiasme in blijde erediensten, in de verste verte niet lijkend op onze samenkomsten, maar des te meer op het allereerste begin, gegeven aan hun Heer en Heiland. En het worden er almaar meer. Wij snappen er eigenlijk niets van. Hoe kan dat toch? Komt het misschien niet mede, omdat velen grote stukken van de Bijbel, het vertrouwen in het wonder, het eenvoudig geloven in God, maar nog meer het zich scharen achter Jezus van Nazareth al enkele decennia geleden definitief overboord hebben gezet?

UZC

Buitenlands nieuws

Christenen en moslims schouder aan schouder tegen Indiase wet

In Tamil Nadu, de zuidoostelijke provincie van India, is op 5 oktober jl. een wet aangenomen die verbiedt mensen tot een andere godsdienst te bekeren door middel van geweld, verleiding of frauduleuze bedoelingen. Hierdoor worden bijvoorbeeld christelijk onderwijs en christelijke hulpverlening ernstig bemoeilijkt. Volgens de kerkleiders is deze wet in strijd met de mensenrechten. In Tamil Nadu, dat meer dan dertig miljoen inwoners telt, is ongeveer 10% van de bevolking christen en 15% moslim. Beide groepen hebben eind oktober zij aan zij gedemonstreerd tegen de nieuwe wet. De wet is aangenomen door de fundamentalistische hindoepartij, de meerderheid in het parlement van deze provincie, en is tot stand gekomen om de positie van met name de hindoes in hogere kasten te beschermen. Veel dalits – de onaanraakbaren/paria's; zij zijn kasteloos – bekeren zich namelijk tot het christendom, de islam of het boeddhisme.

Haaije Feenstra, algemeen directeur van het Nederlands Bijbelgenootschap, net terug van een werkbezoek in Chennai, constateert grote onrust onder de kerkleiders ten gevolge van deze wet. De situatie escaleert momenteel. Op 9 december a.s. vindt er voor het parlementsgebouw in Chennai een grote demonstatie plaats die is georganiseerd door de christelijke kerken, de islamitische organisaties en de dalits. Vooral de christelijke jongeren willen zich verdedigen tegen het mogelijke geweld van de hindoes. De kerkleiders proberen te voorkomen dat ook hier godsdienstrellen ontstaan, zoals die er in andere delen van India al zijn tussen moslims en hindoes.

De kerkleiders proberen hun invloed aan te wenden om de politiek ervan te overtuigen dat deze wet in tegenspraak is met de vrijheid van meningsuiting die in de grondwet is vastgelegd. De kerken in India zijn over het algemeen zeer missionair. Bijna iedere christelijke gemeente heeft ten minste één gemeentelid vrijgesteld om in het zendingsveld te werken. Ook onder jongeren is er grote belangstelling om zendeling of predikant te worden.

Het Bijbelgenootschap van India constateert dat er een toegenomen interesse voor de Bijbel is. Er zijn de laatste maanden meer Bijbels en Nieuwe Testamenten verspreid dan vorig jaar in deze provincie. De christenen zijn strijdbaar; ze kijken niet passief en gelaten toe, maar intensiveren juist hun missionaire werk. Veel dalits kregen zelfrespect na hun bekering tot het christendom.

Zendtijd voor Kerken

Met ingang van zaterdag 7 december 2002 wordt een 13-delige reeks van getuigende documentaire-achtige programma's uitgezonden onder de titel 'Alom klinkt het Woord'. De uitzendingen zijn gevarieerd van karakter en hebben een relatie met eerder uitgezonden kerkdienstuitzendingen van Zendtijd *voor* Kerken.
Op 7 december start het programma met muziekoptredens die gehouden werden op het Flevofestival 2002. Vervolgens zijn er muziekuitzendingen met muziekformatie Larue (14 december) en het gospelkoor Benediction (28 december). Op 21 december is er kerstzang te zien vanuit de Cornerstone Church te Canada, met als onderbreking een korte meditatie door ds. Clarence Stam. In 2003 volgen enkele uitzendingen met achtergrondinformatie over het werk van de ZvK-kerken in het buitenland.
De uitzendingen zijn te zien op Nederland 1 en beginnen om 12.50 uur.

Column over...

Geestverwanten

Door: S. Prost

Er werd mij een brief bezorgd. Het ging in dit geval om een verzoek voor financiële steun aan het Nationaal Fonds Geestelijke Volksgezondheid. Het zal het u wel duidelijk zijn dat zij die aan psychiatrische patiënten hun inspanningen geven, helemaal geen broeders en zusters hoeven te zijn, vergeleken met hen waarmee u het gemeente-zijn beleeft. En de broer of zus waar je vroeger mee ruziede en lief en leed samen deelde (en misschien nog wel!) och, die relatie legde je al vóór de jaren des onderscheids, op hééél vroege leeftijd. Men vroeg mij, schriftelijk dus, door begrip voor mensen met een psychische problematiek geestverwant te worden.

Geestverwantschap. Een uitdrukking die in onze gemeenten niet vreemd aandoet. Dat leerden we al uit Paulus' brief: 'geroepen te zijn in de ene hoop van onze roeping, één Here, één geloof, één doop (en het belijden van) één God en Vader van allen, die is boven allen door allen en in allen'. Dat heeft met ons gezamenlijk bijbels karakter te maken.

Heeft juist daarom de Unie van Baptisten Gemeenten sinds de laatstgehouden AV een *'Dienstencentrum'* gekregen? En nu komt het. In het *dienen* van de Heer komt ons geloof uit. Zullen we ons dan kunnen blijven verkneuteren over de in onze gedachten bereikte geestverwantschap die misschien wel nooit bereikt zal worden? Want er is nog zoveel concurrentie en baatzucht. Of wordt de eenheid bovenal bevorderd door er gewoon hard voor te werken en ons in te zetten door de kracht van Christus' opofferende liefde? Dan zeggen verzoening met God en elkaar, aanvaarding van en tot zegen zijn voor elkaar meer dan het uitschrijven van een cheque voor het NFGV om geestverwant te worden. Hoe goed ook bedoeld.

Reageren? sprost@hetnet.nl

De gemeente als akker en bouwwerk: een groeigemeenschap bij uitstek

Door: Henk Wieringa

In het Nieuwe Testament treffen we een groot aantal beelden aan voor de gemeente. De bekendste is waarschijnlijk het beeld uit 1 Korintiërs 12 waar Paulus de gemeente vergelijkt met een lichaam. In diezelfde brief gebruikt Paulus in het derde hoofdstuk twee andere beelden. Daar noemt hij de gemeente Gods akker en Gods bouwwerk. Beelden die duidelijk aangeven dat de gemeente een groeigemeenschap mag zijn.

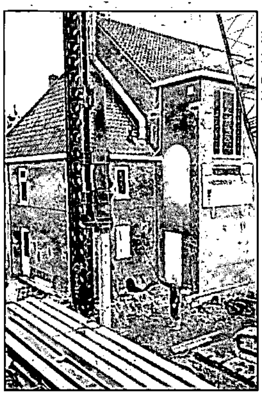
De akker

Bij een akker kunnen we ons wel wat voorstellen en als je dan in een akkerrijk gebied rondrijdt, raak je er van onder de indruk. Een akker immers is niet zomaar een klein stukje grond, maar een uitgestrekte vlakte waar je met je hand tegen je voorhoofd bij langs tuurt. Er komt bijna geen einde aan.

In deze tijd van het jaar is de akker zwart en leeg. Straks echter gaat er weer van alles op groeien. Daar moet wel wat voor gebeuren. Er moet geplant worden, het land moet vervolgens verzorgd en besproeid worden. Dat is geen eenmanszaak. Paulus maakt dat duidelijk door te zeggen dat wij Gods medearbeiders zijn. Niemand kan gemist worden. We vullen elkaar aan in de groeigemeenschap die we zijn.

Bij ons werk op de akker is onze liefde voor de Heer, de grond waarop wij zelf mogen voortbouwen. Op een akker groeit voedsel, een akker brengt vrucht voort. Dat voedsel hebben we uiteindelijk nodig om te groeien. We hebben in ons dagelijks leven ook voedsel van God nodig. Hij biedt ons daarbij kwaliteit aan, eerste-klas voedsel. Hij biedt ons door de Heilige Geest de vrucht van de Geest aan. Galaten 5:22 zet het voor ons op een rijtje: liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid en zelfbeheersing. Bij onze werkzaamheden op de akker van de gemeente is die vrucht pure noodzaak. Werken op een akker is immers niet altijd even eenvoudig. Je zit je zelf wel eens in de weg of een broeder of zuster zit in de weg. Dan geeft de vrucht van de Geest je het uiteindelijke zicht op het feit dat God de oogst geeft. Het werk van de Heer gaat door, in weer en wind. En... de oogst komt, hoe dan ook.

Het bouwwerk

H.D. Huiting

Soms moet je in Nederland naar een akker zoeken. Voor een gebouw hoef je bij wijze van spreken alleen maar 's ochtends de gordijnen open te doen. In onze tijd bouwen we veel en graag. Elke m^2 moet benut worden.

Een gebouw is bijna altijd functioneel. Je werkt in een gebouw, je kerkt in een gebouw, je woont in een gebouw. Een gebouw geeft je beschutting, veiligheid. Maar een gebouw moet allereerst gebouwd worden. Als Paulus dan de gemeente met een gebouw vergelijkt is hij hier net zo duidelijk als bij de akker: wij zijn Gods medewerkers en iedereen mag zijn bijdrage leveren aan de bouw van de gemeente.

Polis

Paulus maakt de gemeente van toen en nu duidelijk dat de naam van Jezus niet staat voor één of andere polis, maar voor het fundament van de gemeente. Wat bedoelt hij daarmee? Paulus heeft in Korinte destijds een fundament gelegd. Dat fundament heeft een naam: Jezus Christus. Paulus heeft geconstateerd dat het met dat eerste deel van dat fundament wel goed zit. Velen zijn in Korinte gedoopt op de belijdenis van hun geloof in de gestorven en opgestane Heer. Er is echter een probleem: men heeft die doop als een soort polis gezien. Zo van: "Jezus is voor mij persoonlijk gekruisigd en door de Vader opgewekt en nu hoef ik niet bang te zijn voor het leven na de dood. Als Jezus me er straks naar vraagt heb ik de polis voor Hem in de la liggen." Dat laatste moet Paulus een doorn in het oog zijn geweest. Het is voor hem een blamage, erger dan het dragen van zijn eigen doorn in het vlees. Waarom?: Jezus wordt er mee voor schut gezet! Jezus heeft mensen niet tot zich geroepen om al freewheelend tot het eind van hun leven toe te kijken om vervolgens met hun tot in de eeuwigheid levensverlengende polis te kunnen zwaaien. Jezus wil werkzaam zijn in zijn volgelingen en dat betekent: Jezus wil zijn volgelingen aan het werk zien in de groeigemeenschap die gemeente heet.

Net als het beeld van de akker is het beeld van het gebouw dan een geweldig mooi beeld. Je hoeft geen architect te zijn om iets moois te zien verrijzen. Het beeld van het gebouw wordt ook gebruikt door Petrus. Waar Paulus spreekt over Jezus als het fundament, spreekt Petrus over Jezus als de hoeksteen. Petrus zegt dan dat wij ons als levende stenen mogen laten invoegen in die geweldige groeigemeenschap die de gemeente heet. Paulus vult dat nader in. Paulus spreekt in beelden van goud, zilver en kostbare stenen, over een stukje kwaliteit wat we in mogen brengen. Het geeft duidelijk aan dat werken aan de gemeente geen bijzaak is, maar hoofdzaak. Een zaak die onze trouw, ijver, zorgvuldigheid en toewijding vraagt. Het maakt alles wat minder vrijblijvend dan we soms wel eens menen. Want één ding is zeker: God levert vruchtbare grond en een fundament van een betonsoort die z'n gelijke niet kent.

We bouwen veel en graag. Overal in Nederland staan van die borden met de tekst: "Hier wordt gebouwd door...". Ook buiten onze gemeenten staat zo'n bord. Daar staat ook op wie de aannemer is: dat is God zelf. Wij mogen mee bouwen tot dat moment dat het gebouw af zal zijn, tot het moment dat Jezus terugkomt. In deze adventtijd mogen we het weer diep beseffen: zoals Hij is heengegaan, zo zal Hij terugkeren. Dat het ons mag aansporen Zijn gebouw te bouwen, om Zijn gebouw, Zijn tempel te zijn, de plaats waarvan men zegt: hier woont God! Hier herken ik de vrucht van de Geest.

Boeken & Muziek

Jowena en de viool, Toon van Rijnsoever (tekst) en Richard Feld (illustraties), SGO Hoevelaken, 2000, 38 pag., ISBN: 90-73715-69-5, Euro 7,95.

Jowena en de viool is het verhaal van een Roma-meisje die een bijzondere viool van haar vader heeft gekregen. Jowena grijpt als baby al naar de viool. Op dit instrument zal zij eens 'het lied voor alle mensen' spelen. Maar wat is dat voor een lied en hoe klinkt het? Samen met haar ouders reist Jowena rond en hoort verschillende instrumenten een lied spelen. Maar geen daarvan is het lied waarnaar zij op zoek is. Dan hoort Jowena een vrouw die een kind op haar arm draagt, een lied zingen. Het Roma-meisje ervaart dit als het lied voor alle mensen. De viool speelt als vanzelf mee.
In dit lied heeft de schrijver de lofzang van Maria (Lucas 1) laten doorklinken. Verder heeft de schrijver in dit prentenboek verhalen en beelden verwerkt die hij hoorde en zag in zijn contacten met Roma en Sinti. Bij het prentenboek hoort een gratis CD met zes liedjes en het verhaal van het boek verteld door Gerda Havertong.

Mariska Oegema

Zing-mee-bijbelliedjes en *Zing-mee-kerstliedjes*, Cedarmont Kids, GMI Music Partners, Duiven, speelduur resp. 60 min. en 63 min., prijs: Euro 12 (per stuk).

Laatst was een broeder met z'n zoontje van drie jaar bij me op bezoek. Het duurde maar even of hij marcheerde door de kamer. Hoe dat kwam? Ik had de CD *Zing-mee-bijbelliedjes* opgezet en hij genoot er intens van. De CD's van de Cedarmont Kids zijn in Amerika een enorm succes. Van hun albums zijn tot nu toe maar liefst 11 miljoen exemplaren verkocht. In de Nederlandse versies wordt de rol van de Cedarmont Kids ingenomen door The Kids Crew. Drijvende kracht achter het geheel is het echtpaar Rob en Lee Ann Vermeulen die respectievelijk de techniek en de koorleiding voor hun rekening nemen. Ook in Nederland scoort dit kinderkoor hoog. De CD *Zing-mee-bijbelliedjes* staat in de top-tien van kinder-CD's op de eerste plaats. Op plaats vier treffen we de CD *Zing-mee-kerstliedjes* aan. Op beide CD's staan bekende liedjes voor kinderen tot 8 jaar. De CD met bijbelliedjes telt 17 nummers waaronder "Voorwaarts koningskinderen", "Bewaar je oog" en "Klap eens vrolijk". De kerst-editie wordt gevuld met 15 nummers waarop naast traditionele als "Stille nacht" ook 9 nieuwe kinderkerstliedjes waaronder een nummer als "Wat ben ik blij". Bij beide CD's zijn alle teksten afgedrukt. Extra is dat er bij beide CD's na de uitvoering met tekst een instrumentale versie is opgenomen. Die kan eventueel gebruikt worden voor musicals.

Henk Wieringa

Eindelijk thuis (Gedachten bij Rembrandts 'De terugkeer van de verloren zoon'), Henri J.M. Nouwen, Uitgeverij Lannoo, Gorinchem, 2000 (11e druk), 160 pag. (gebonden), ISBN 90-209-2944-5, Euro 19,95.

Een onbeduidende confrontatie met een reproductie van Rembrandts 'De terugkeer van de verloren zoon' (naar aanleiding van Lucas 15:11-32) vormde het begin van een lang, geestelijk avontuur van de schrijver Henri J.M. Nouwen. Als een twintigste-eeuwse zoeker naar de zin van het leven, werd Nouwen steeds meer in beslag genomen door dit schilderij van Rembrandt uit de zeventiende eeuw, waarop een bijbelse gelijkenis uit de eerste eeuw is uitgebeeld. Dat ene kunstwerk van Rembrandt en dat bijzondere verhaal uit de Bijbel dat erin opgesloten ligt, namen Nouwen als het ware mee op een spannende ontdekkingstocht. En daarmee ging hij opnieuw zijn roeping verstaan en vond de inspiratie om haar met nieuwe moed gestalte te geven in zijn leven. In *Eindelijk thuis* schetst Nouwen vanuit zijn persoonlijke betrokkenheid en levenservaring de gevoelens van de vader, de oudere zoon en de jongste zoon. In drie delen (de jongste zoon, de oudste zoon en de vader) probeert Nouwen in deze bundel een antwoord te vinden op de vraag: "Kan ik de jongste zoon en de oudste zoon in mij laten groeien tot de volle wasdom van de barmhartige vader?'
De auteur van deze prachtige bundel doet een appèl op ons om Rembrandts meesterwerk op een nieuwe en directe manier te zien en te begrijpen. En omdat deze bundel naast de herkenbare elementen van de gelijkenis uit het Lucas-evangelie ook een persoonlijke betrokkenheid en levenservaring van de auteur weergeeft, blijft deze klassieke bestseller een bundel waarin we Gods scheppende, onvoorwaardelijke en bevrijdende liefde op een nieuwe en directe wijze te zien krijgen. Als u in uw geloofsbeleving wilt groeien dan is *Eindelijk thuis* een echte aanrader! De bundel is opnieuw uitgegeven, ook in geschenkeditie.
Voor meer informatie zie www.lannoo.nl of de website van de Henri Nouwen Stichting www.xs4all.nl/~nouwen

Theo de Zwart

De gevreesde ziekte en andere verhalen, Henk Fonteyn, Uitgeverij Merweboek, Sliedrecht, 2001, 63 pag., ISBN 90-71864-88x, Euro 5,90.

De vetgedrukte titel op de omslag van het boek suggereert een uiteenzettting van het verloop van een ongeneeslijke ziekte. Ja, één van de verhalen heeft daar wel mee te maken. Maar hoe ontspannend komt het lezen van al de korte verhalen over. Voor een breed publiek heeft de schrijver, op een mild ironische manier en vooral met een positieve instelling, zijn ervaringen aan het papier toevertrouwd. Hoewel meeleven soms moeilijk valt, in dit boek neemt deze (gereformeerde) predikant u mee in vele herkenbare levenssituaties. Om er enkele van te noemen: over de veranderende wereld van een zieke, de angst in het donker, een wandeling in Jeruzalem, bedelaars aan de deur, voetbal op zondag. Verhalen waarin u zich zult herkennen en waar mensenkennis en emotie op een ontspannende wijze duidelijk in uitkomen.

S. Prost

Geraakt door Hem be

Door: Elz

In 1999 trad ik op verzoek van de dat jaar gehouden algemene A.V.-vergadering toe tot de redactie van *De Christen*. Ik wilde ook graag. Met de toenmalige eindredactrice, dr. Hetty Lalleman, kwam ik overeen, om een serie artikelen te schrijven over de Geschiedenis van het Christendom. In de voorbije jaren had ik daarover in de collegezaal en door eigen historisch onderzoek een behoorlijke hoeveelheid kennis en kunde opgedaan, maar omdat 'kennis over...' nooit stilstaat en er telkens andere gezichtspunten naar voren komen, stortte ik me ter voorbereiding alsnog op al wat er over de geschiedenis van kerk en geloven was verschenen en friste ik oude kennis op.

Er deed zich al in het begin een kleine complicatie voor: wilde ik de theologie, het innerlijk geloven of gewoon de sociale ontwikkelingen van het Christendom door de eeuwen heen beschrijven? Ik besloot, gelet op mijn interesse, met de vingers af te blijven van de theologie (alhoewel: is niet ieder gelovig mens op den duur zijn eigen theoloogje?) en te kiezen voor hetgeen waarin ik me inmiddels steeds beter had bekwaamd, te weten...de sociale en maatschappelijke geschiedenis. Een andere complicatie was dat ik slechts één pagina, en dan nog het liefst inclusief foto, tot mijn beschikking kreeg. Een Duits spreekwoord zegt: "In der Beschränkung zeigt sich der Meister!". Met recht.

Er is de afgelopen vier jaar met mij echter iets merkwaardigs gebeurd, iets dat geheel en al ligt aan de wijze waarop ik de studie'stof' placht te benaderen. Al bezig zijnde was het net of ik de loop van die kerkgeschiedenis opnieuw meemaakte. Ik herbeleefde al die momenten, al die keuzes, al die vreugdevolle en verwachtingsvolle gebeurtenissen, maar ook die teleurstellende ogenblikken waarin in de naam van God onrechtvaardigheden werden bedreven. Er kwam nog een extra dimensie bij, misschien wel mede opgewekt door een serie E.O. radio-uitzendingen, op de klassieke zender 4, over de ontwikkeling van kerkmuziek in de Nederlanden. Behalve het verhaal, was er dus nu ook het geluid van gezangen, hymnen en psalmen, zoals ze zich in de loop der kerkelijke geschiedenis hebben ontwikkeld. Nu wil het geval, dat er met name de laatste 10 jaar buitengewoon interessante onderzoeken gaande zijn op dit gebied. Er werd en wordt serieus studie gemaakt naar 'hoe de kerkmuziek eens, of het nu Gregoriaanse gezangen of Barokke psalmmelodieën zijn, moet hebben geklonken'. Drie namen op dat gebied wil ik u niet onthouden: ik doel op de Engelsman Jeremy Summerly, de Nederlander Kees Vellekoop (†) en de Belg Paul van Nevel. Zij hebben inmiddels door middel van uitvoeringen en optredens met door hen begeleide zanggroepen, een grootse bijdrage geleverd aan de reconstructie van oude (kerk)muziek. Niet veel langer en de kennis hierover was voorgoed verloren gegaan. Plaats hierbij onze toegenomen kennis over al de nog in Europa aanwezige monumentale kerken, de religieuze schilder- en beeldhouwkunst, met bijbehorende symboliek, de manier waarop mensen zich in lang vervlogen tijden schriftelijk uitdrukten... en het beeld over dat verleden krijgt voor de belangstellende handen en voeten. Je ontdekt er onder meer door wat innerlijke vroomheid werkelijk betekent en wat echt geloven voor een mens kan inhouden. Dit alles heeft mij bijvoorbeeld de emoties van voorbije geslachten beter doen begrijpen. Tegelijk hoop je al schrijvende dat een bepaald persoon of een bepaalde periode bij het lezerspubliek iets weet los te maken. Waarom ook niet!

Maar ja, ik moest me beperken en heb, terugkijkend, voor mijn gevoel meer moeten weglaten, of slechts terloops kunnen noemen dan me lief was; ook was het niet altijd even gemakkelijk een juist evenwicht te vinden tussen de typisch Nederlandse geschiedenis van de kerk en hetgeen zich in het buitenland, of zelfs buiten Europa heeft afgespeeld. Een moeilijkheid was toch steeds weer, het verhaal voor een zo groot mogelijk aantal lezers geschikt te maken. Geen samenvatting voor de kenners, geen uitleg aan ingewijden. Ben ik daar in geslaagd? Sommigen reageerden vriendelijk positief; de meesten hebben niet eens gereageerd. Ik denk er trouwens ernstig over de serie – al met al ruim 45 artikelen – in een handzaam boekje te laten bundelen en uitgeven. Wat vindt u; een goed idee?

Aanvankelijk had ik helemaal niet het plan om de serie te bundelen, tot me na 11 september 2001 schrijnend onder de ogen kwam, dat wij christenen zo bar weinig van ons eigen verleden afweten. Ik opende mijn eerste bijdrage met dezelfde verzuchting, onwetend van de toekomstige gebeurtenissen, een verzuchting die inmiddels alleen maar dieper is gaan klinken. Wij weten warempel hoegenaamd niets meer van onze voorvaderen. En dat is een probleem van de eerste orde. Leven zonder besef van het verleden is een leven dat voortsukkelt van dag tot dag. Er hoeft maar iets te gebeuren en je weet niet meer waar je het moet zoeken, of hoe het verder moet. Ik durf hier best de stelling aan dat heel wat groepen mensen van kerk en geloven hebben afgehaakt, juist omdat ze, door een geloofscrisis of –conflict getroffen, niet wisten terug te grijpen op soortgelijke crises of conflicten, waardoor één en ander beter te hanteren was geweest. Uiteraard, er is genoeg pastoraals voorhanden, maar mijns inziens is dat slechts het ene deel van het verhaal. Als namelijk het voorbije niets zegt, zegt de toekomst die we samen hebben te gaan ook niet zoveel.

E. Luikens

gint het nieuwe leven

Luikens

E. Luikens

Beweer ik hier dat de kwaliteit van het geloven afhangt van het kennen van de geschiedenis van kerk en kerkvolk? Nee, in de eerste plaats wordt ons geloof gevormd en opgebouwd door een geheel persoonlijke relatie met onze Heer en Heiland, door het gewetensvol om gaan met hetgeen de Bijbel ons leert; ook door Bijbelstudie. Met andere woorden: dat we leren beseffen dat het de Heiland is die ons heeft geraakt en we alleen daardoor anders in dit leven mogen staan. Maar wat is het goed om te weten dat wij niet als eersten en enigen met bepaalde vraagstukken worstelen. Laat ons daarom het wiel niet telkens opnieuw gaan uitvinden. Ik denk dat het samengaan van een gedegen weten over het leven van onze voorvaderen – juist ook de mindere kanten ervan – en het zonder voorwaarden vooraf lezen van de Bijbel een verrijking zullen betekenen van onze relatie met de Heer. Natuurlijk, God is in tijd, plaats en ruimte... eeuwig, de geschiedenis van de mens en zijn geloven door de eeuwen heen is slechts een tijdelijk, soms welhaast verdampend aandoend proces.

Maar het moet niet zo zijn dat wij, omdat we weten van minder fraaie bladzijden uit de geschiedenis van de gelovige mens, er goed aan doen die ons onwelgevallige bladzijden weg te gooien. Met andere woorden: alleen maar bewaren wat makkelijk ligt en makkelijk is. Wij doen, aldus handelend, aan geestelijke verdringing. Weet u waarvoor ik dan vrees, dat binnen niet al te lange tijd onze geloofgeschiedenis gaat worden verteld door hen die er zelf niets mee hebben uit te staan. Soms hoor en lees je nu al van die tenenkrommende informatie over dat christelijk verleden. Wij in Europa doen graag aan pijnbestrijding. Omdat we geen pijn lijken te kunnen verdragen, zetten we het pijnlijke maar als eerste overboord. Wat moeten toch straks al diegenen die tot het Christendom zijn bekeerd, maar in andere werelddelen leven, met ons aan? Moeten wij ze gaan zeggen dat het verleden er niet toe doet? Is dat onze halve boodschap voor hen? Zo dadelijk zetten we nog aan tot hetzelfde als Marcion en de zijnen ooit in de tweede eeuw deden. Het Oude Testament, de geschiedenis van Gods weg, eerst met Abraham, maar uiteindelijk met Zijn Volk, deed er voor hen niet meer toe. Zeggen wij dan nu op onze beurt: alleen de evangeliën hoeven nog maar te worden gelezen? Alleen de tegenwoordige tijd doet er nog toe? Het verleden: meuh. Vergeet de rest, wij zijn het al vergeten. Moet het zo?

Intussen worden gelovigen in de jonge kerken soms massaal door Zijn Geest geraakt, terwijl wij voor het daar bij getoonde enthousiasme toch een beetje terug deinzen. Is het niet een beetje, eh te? Waarom toch reageren we soms zo lauw of verschrikt? Nooit gehoord van opwekkingsbewegingen? Zien we daarom de parallellen niet meer, of nog erger, kunnen we ze niet meer zien? Het begint er inderdaad op te lijken dat onze geloofspraktijk gebaseerd is op door ons niet meer begrepen tradities, ingesleten gewoonten en gebruiken. En als de huidige ongodsdienstige ontwikkelingen in de Westerse samenleving in een zelfde tempo zullen blijven voortgaan, als nu gebeurt, dan hebben we voor onze toekomst te vrezen. Zullen we straks verweesde kinderen blijken te zijn, die zich niet eens meer weten af te vragen, waarom ze zich niets meer afvragen? Zullen we voor onze geloofsopbouw en het weten van onze herkomst straks elders hebben aan te kloppen? Jawel, de geschiedenis van Gods volk gaat voort, totdat Hij wederkomt, want dat is ons 'allen' beloofd, dat weten we, maar...?

Midden- en Zuid-Amerikaanse, Afrikaanse en Aziatische christenen zullen ons toch eens confronteren met vragen over hoe het geloof tot hen kwam, hoe het geloof tot ons kwam en hoe het onderweg naar hen en ons daarmee zoal is gegaan. Wanneer we daar op aangesproken, in een stilzwijgen vervallen, gebeurt waarvoor ik oprecht bang ben: het hart is uit ons gelovig denken verdwenen en dat maakt in ieder geval het westers christendom tot een sociologisch, dus verklaarbaar verschijnsel.

Inmiddels vinden er in andere werelddelen ontwikkelingen plaats, zoals al gebeurt in Nigeria, Brazilië en Zuid-Korea, om maar een paar voorbeelden te noemen, waar wij, ik zei het al, het moeilijk mee hebben en die we niet goed weten te verstaan. Dat komt, omdat wij, kinderen van een vluchtige maatschappij met slechts trends en hypes als bakens, geen wezenlijke belangstelling hebben (getoond) in hun verleden, op een paar ook nog onzorgvuldig gemaakte tv-documentaires na. De goeden niet te na gesproken natuurlijk. U ziet het, er is werk aan de winkel. Misschien dat daarbij het 'kom over en help ons' van Paulus, eens het eerst aan deze zijde zal moeten gaan klinken.

Mijn allereerste aflevering van 'Uit de geschiedenis van het Christendom' begon ik door te vertellen over het verlangen van de Judese koning Josia naar Gods Woord, naar de oorspronkelijke gebruiken, het oprecht geloven in de Almachtige en het Hem met hart en ziel willen dienen. Daarna mocht ik verscheidene malen beschrijven dat er meer dan eens plots een verlangen onder christenen/gelovigen ontstond om het christelijk geloof van het allereerste begin te herstellen. Misschien dat nu, met hen van over de zee, de tijd aanbreekt, weer opnieuw te gaan zoeken naar dat Woord, dat oprecht ernstig geloven; het Woord dat van kaft tot kaft gelezen moet worden, ontdaan van later bedachte constructies, die ooit door de opstellers ervan voor tijdelijk waren bedoeld.

Woorden uit de Bijbel

De vrucht van de Geest (1)

De vrucht van de Geest is liefde: vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, vertrouwen, zachtmoedigheid, zelfbeheersing (Galaten 5:22)

Door: Jannes Hofman

Daderprofiel
Wij komen deze uitdrukking tegen bij mensen die zich flink misdragen hebben en opgepakt zijn. Van deze mensen wordt nauwkeurig in kaart gebracht, wat er aan hen schort en waardoor zij in de fout gegaan zijn. Maar ik heb ook een daderprofiel. Misschien ook wel een denk-profiel, van hoe ik denk en van wat ik vind en wat ik geloof. Maar om mijn daderprofiel gaat het:
Enkele jaren geleden heb ik aan een test meegedaan. Het ging daarin om die woorden die boven dit artikel staan. Uit die test moest blijken of die woorden kenmerkend waren voor mijn leven. Dat zou moeten. Die woorden zouden ons christenen moeten typeren. Als dat niet het geval is, moet er nog veel gebeuren. De test stond in het werkboek van Christan Schwarz: *Liefde kun je leren.* Ik zal mijn resultaten van de test hier niet vermelden. Mijn daderprofiel viel mij niet tegen, maar op sommige punten heb ik nog veel te leren!

Vruchten
Jezus zei: "Aan de vruchten herken je de boom." Zo is het ook met de mensen. Goede mensen zijn te herkennen aan goede daden. Christenen hebben een bepaald daderprofiel. De bekering van de mens heeft gevolgen. De bekeerde krijgt andere uitgangspunten en andere doelen. Dat levert een heel ander leven op. Met andere daden. Aan die daden is de bekering af te lezen en het christen-zijn te herkennen. Jezus is hier heel duidelijk in. Lees Matteüs 7 er maar eens op na. Jezus heeft het daar over mensen, die in zijn naam profeteren en in zijn naam krachten verrichten. Maar desondanks. Straks op de drempel van Gods rijk zal Jezus tegen hen zeggen: "Gaat weg van Mij. Ik heb u nooit gekend."
Je kunt het nog zo goed weten, je kunt zelfs indrukwekkende wonderen in de naam van Jezus doen, maar als het ontbreekt aan de juiste vruchten, zul je er niet komen. Een boom die geen goede vruchten draagt, wordt verwijderd.
Paulus past deze gelijkenis toe op de gemeente te Korinte. Als je van die gemeente leest, zou je denken: Een geweldige gemeente. Alle gaven van de Geest zijn present. Er wordt geprofeteerd, in tongen gesproken, genezingen worden verricht, maar toch gaat het niet goed in die gemeente. Om het oneerbiedig te zeggen: Alle hoogstandjes van het geloof zijn aanwezig, om jaloers op te zijn, maar er is geen liefde, en dan klopt het niet. Dan heeft al dat hoogstaande geen waarde.
Het eerste en het laatste is de liefde! "Een valse profeet is te herkennen aan zijn geschreeuw," zeiden de rabbi's. Wij zeggen: "Een valse profeet wordt ontmaskerd, als hij geen liefde toont."

Liefde
De liefde is de bron en de norm voor de christen! Zij is de bron. Hier is het begonnen. Met de liefde van God in Jezus Christus. Die liefde mochten wij van God ontvangen en insluiten in ons hart. Die liefde doet ons zingen en zet ons in beweging. In een beweging naar God, en... naar de naaste. Niemand uitgezonderd. Zonder onderscheid. Met de liefde van de Heer. De liefde kent geen grenzen. Zij is op zoek naar de ander, om te dienen. Zij is vooral gericht op de hulpbehoevende. Zo als Jezus dat deed. Als wij als rank aan de wijnstok, Jezus, verbonden zijn, zullen wij, als vanzelf, diezelfde vruchten van Jezus voortbrengen.
Het gaat om de liefde. Zij is het principe en het fundament van alle andere gaven en activiteiten van een christen. Daarvan is zij ook de norm. Profetie zonder liefde deugt niet.
Deze liefde wordt in Galaten 5 beschreven als een onderdeel van de vrucht van de Geest. Paulus heeft het daar over de vrucht (enkelvoud) van de Geest. Die vrucht is als een regenboog. Zij bestaat uit een veelvoud aan kleuren. Die regenboog is de liefde. Zij bestaat uit verschillende kleuren, zoals vreugde, vrede en geduld. Al die facetten vallen onder dat ene kopje: de liefde. Over die verschillende onderdelen van de liefde de volgende keren.

Archief De Christen

Aan de vruchten herkent men de 'boom'.

Secretaris Unieraad, br. Pieter Oldenburg:

"Het is prachtig samen te werken aan Zijn Heil in deze wereld"

Door: Mariska Oegema

"*De Unie dichter bij de gemeenten brengen en gemeenten meer betrokken laten zijn bij het Uniewerk, zonder de autonomie van de plaatselijke gemeente aan te tasten. De Unie meer laten leven bij elk afzonderlijk lid van alle baptistengemeenten in Nederland. Zeg tegen elkaar dat je elkaar nodig hebt. Dat is voor mijzelf een heel belangrijk punt binnen de nieuwe structuren van de Unie. Het is belangrijk aan elkaar te laten zien dat het niet bij de plaatselijke gemeente ophoudt, maar dat we met negentig gemeenten zijn die willen groeien, die in de maatschappij willen staan en die samen iets kunnen betekenen in deze wereld.*"

Dat heeft br. Pieter Oldenburg, secretaris van de Unieraad, voor ogen de komende vier jaar als aan de nieuwe structuren binnen de Unie gestalte moet worden gegeven. "Gemeenten hebben elkaar nodig. In de Bijbel lezen we: 'Als één lid lijdt, lijden alle leden mede, als één lid eer ontvangt, delen alle leden in vreugde'. Als je hoort dat in een gemeente een probleem is, doet dat pijn en kun je samen werken aan een oplossing. Andersom geldt hetzelfde: als je in bijvoorbeeld *De Christen* leest dat het goed gaat in andere gemeenten of dat een gemeente met veel enthousiasme een actie op touw zet, kan dit andere gemeenten bemoedigen en stimuleren zelf ook aan de slag te gaan. Zo kunnen gemeenten elkaar tot steun zijn."

Opdracht

Br. Pieter Oldenburg, lid van de Baptistengemeente Hoogezand Woldwijck, ervaart zijn taak binnen de Unie als een opdracht. "Als ik kijk hoe alles is gestuurd, dan kan dat niet toevallig zijn. Vorig jaar toen ik na 41 dienstjaren bij de overheid de mogelijkheid had om te stoppen met werken, kreeg ik de oproep in *De Christen* onder ogen dat er mensen werden gezocht voor de Unieraad. Bovendien heb ik me altijd uitgelaten over de Unie in de sfeer van dat predikanten niet aan het roer van de Unie horen te staan, maar opgeleid zijn voor predikant en dat de bestuurlijke taken aan anderen kunnen worden overgelaten. Gelet op beide punten heb ik een brief geschreven en ben ik zo in de Unieraad terechtgekomen." Met zijn bestuurlijke ervaring bij de burgerlijke overheid als onder meer hoofd van de afdelingen Communicatie, Facilitaire bedrijven en Juridische zaken hoopt br. Pieter Oldenburg veel te kunnen betekenen voor de Unie.

Y. Postma

Het bestuurlijk werk heeft br. Pieter Oldenburg altijd erg geboeid.

Communicatie

Het bestuurlijk werk heeft br. Oldenburg altijd erg geboeid. "Mensen samenbinden en motiveren, samen de schouders eronder zetten, doelen stellen en evalueren waarom die doelen wel of niet gehaald zijn; dat spreekt mij erg aan. Duidelijk en helder in de communicatie zijn, ook als bepaalde doelstellingen niet worden gehaald, is dan essentieel", stelt de secretaris. "Binnen de oude structuren van de Unie lag dit moeilijk. Eigenlijk was iedereen op zijn eigen eilandje druk bezig en had ieder zijn eigen kanalen om te communiceren. Daardoor kwamen vragen, ideeën en andere zaken niet altijd bij die commissie terecht waar het terecht hoorde te komen en gebeurde het dat het beleid niet altijd voldoende op de praktijk en op elkaar was afgestemd." Secretaris Oldenburg is dan ook van mening dat binnen de nieuwe structuren van de Unie communicatie centraal moet staan. "Als je niet communiceert, ben je er niet en weet niemand wat je aan het doen bent. Door te communiceren kun je dingen met elkaar delen, misverstanden voorkomen en iets voor elkaar betekenen. We zijn er voor elkaar en horen elkaar ook de ruimte te geven door respect te hebben voor ieders persoonlijke geloofsbeleving en mening. Als we dat koesteren ontstaat er ruimte voor de ander en kunnen we met elkaar aan het werk. Dat maakt ons sterk, want het is toch prachtig om samen te werken aan Zijn Heil in deze wereld."

"Duidelijk en helder in de communicatie zijn, is essentieel."

25 jaar Baptistengemeente Spijkenisse

Door: Flip Koster

Op 15 januari a.s. bestaat de Baptistengemeente Spijkenisse 25 jaar. Voorwaar geen spectaculair lustrum, maar wel één om aandacht aan te besteden vinden wij. We vieren ons lustrum D.V. in de gemeente in het weekend van 17 tot en met 19 januari 2003.

Het was op 15 januari 1977 dat onze gemeente werd geïnstitueerd door ds. H.L. Nieman, destijds voorganger van de Baptistengemeente Rotterdam-Zuid. De gemeente telde toen 11 leden. De gemeente sloot zich direct aan bij de Unie van Baptistengemeente. Er werd gestart in een kelder van een flatgebouw. Al vrij spoedig werd er voor de zondagse erediensten overgegaan naar de Oranjeschool. Voor de overige takken van arbeid bleef men gebruik maken van 'het keldertje', genaamd 'Het Noorderlicht'. Na ds. Nieman was ds. W. Hessels, toen voorganger in Alblasserdam, enige jaren onze consulent.

De gemeente groeide gestaag en eind 1981 waren er 52 leden. In 1982 verlieten 10 leden om diverse redenen de gemeente, maar daarna zette de gestage groei zich weer voort. In 1985 werd een eigen gebouw aangeschaft aan het Koningin Julianaplein. Er moest heel wat aan verbouwd worden, maar in 1986 konden we met 54 gemeenteleden dit eigen gebouw in gebruik nemen. Datzelfde jaar kregen we onze eerste voorganger. Weliswaar voor maar 20%, maar toch: br. C.C. Stavleu. Na tweeënhalf jaar bij ons geweest te zijn, verruilde hij het voorgangersschap voor het docentschap aan de Brandpunt Bijbelscholen (nu Evangelische Bijbel Scholen).

In 1991 kwam br. P. Kos naar Spijkenisse om als parttime voorganger voor 30% de gemeente te dienen. Deze 30% liep uiteindelijk uit naar 80%. In de periode van ds. Kos werd voor de zondagse diensten weer van plaats veranderd vanwege het steeds grotere aantal bezoekers, en wel naar de aula van een grote scholengemeenschap. De gemeente bleef gestaag groeien tot 127 leden.

In 1996 verruilde br. Kos Spijkenisse voor Utrecht-Noord, thans Utrecht 'De Rank'. Na een jaar vacant te zijn geweest, kwam ds. J.J. Visser (van Texel) om de gemeente voor 100% te dienen. Weer een nieuwe mijlpaal. Ook ds. Visser diende de gemeente vijf jaar. Per 1 september jl. heeft hij zijn ambt als voorganger neergelegd en is fulltime docent godsdienst onderwijs geworden. Br. en zr. Visser zijn lid gebleven van onze gemeente. En nu is dus weer een vacante periode aangebroken. Een periode waarin de raad wil zoeken naar wegen met nieuwe structuren en een toekomstvisie.

Als gemeente komen we zondags om 10.00 uur bijeen voor de eredienst. We zingen veel en de diensten duren gemiddeld anderhalf uur. Er is een zang- en muziekgroep met combo die naast het orgel de samenzang begeleidt. Naast de eredienst is er kindernevendienst.

Verder hebben we 5 kringen die op dinsdagavond om de 14 dagen bijeen komen voor bijbelstudie en om te bidden, te delen en te zingen. De andere dinsdagavonden wordt de bidstond voor de gehele gemeente gehouden. Daarnaast is er een oudere jeugdgroep, een jonge jeugd, een vrouwengroep genaamd 'Vrouwennetwerk.nl' en hebben we een evangelisatiekoor dat veel zingt in bejaardentehuizen. En natuurlijk zijn er de diverse commissies.

Met al deze variëteiten hopen we ons te richten op de volgende 25 jaar en aan de opdracht te voldoen van 'Ga' en 'verkondig' en 'doop' en 'leer onderhouden' 'totdat Hij komt'.

Br. Flip Koster is lid van de Baptistengemeente Spijkenisse.

Helaas hebben we door het niet achterhalen van adressen niet iedereen die ooit lid of meelevend vriend(in) van onze gemeente was, kunnen uitnodigen voor onze jubileumviering. Als u tot die groep behoort en u leest dit bericht in *De Christen*, wilt u dan contact met ons opnemen zodat we u alsnog een uitnodiging kunnen toesturen. Graag wel van te voren aanmelden in verband met maaltijden en koffie/thee. Mocht u een overnachtingsadres nodig hebben, dan kunnen we hiervoor zorgen.
U kunt bellen met Flip Koster, tel. 0181-623247.

Programma Jubileumweekend
Vrijdagavond starten we met een reünie/ontmoetingsavond met een licht programma en enige officiële plichtplegingen, maar het accent zal liggen op ontmoeting. Zaterdagmorgen gaan we dauwtrappen, om al wandelend de baptisten plekjes langs te gaan met onderweg koffie en ontbijt. Vervolgens houden we 'workshops' onder leiding van onze eerste beide voorgangers drs. C.C. Stavleu en ds. P. Kos. Voor de zaterdagmiddag werken we aan een programma speciaal gericht op de jongeren en dat begrijpbaar is voor de ouderen. Zaterdagavond is er een jeugdmanifestatie. Tot slot zal de zondagmorgendienst in het teken staan van 'praise en dank' en zal dan ook iets langer duren dan normaal.

Spijkenisse

Unie- en gemeentenieuws

Doopdiensten

Almelo 2: Wilma Beunk-du Plessis en Aggie du Plessis-Zomer; Tweede Exloërmond 2: Esther van der Spoel-Venema (21 jaar) en Bart van der Spoel (24 jaar); IJmuiden 2: Peter Bourgonje en Cees Rijkes; Stadskanaal-Zuid 2: Tim Koster (14 jaar) en Jannie Bruintjes (15 jaar). Veendam 1: Kar-Li Schipper (22 jaar). Utrecht-Silo 1: Evelien Eykman; Nieuw Buinen 8: Boy de Vries (18 jaar), Linda Dijkstra (17 jaar), Charissa Jager (17 jaar), Danique Jager (13 jaar), Esther van Rhee (19 jaar), Martine Dijkstra (14 jaar), Willemien Doornkamp (16 jaar) en Sarah Nijboer (13 jaar).

Utrecht-Silo

Zondag 3 november 2002: Evelien wordt gedoopt

De kerk stroomt vol terwijl Peter piano speelt. Bekende melodieën die iedereen aanspreken. Janny geeft ons een hand en een orde van dienst. Enkelen hebben lang uitgekeken naar deze zondag. Vooral Evelien Eykman want zij wordt gedoopt. We zingen elkaar toe: Vrede voor jou hierheen gekomen.
Jolanda, Eveliens zus, steekt de kaars aan. Riejanne doet de mededelingen en Hans vertelt over het gesprek met Evelien. Ze is er echt naar toe gegroeid om zich te laten dopen.
Tjeerd de Graaf heeft de leiding vandaag en begroet ons met Geloof, Hoop en Liefde. Hij spreekt een gebed uit: Dat U ons raakt met Uw ziel. Hadassa laat dit direct zien en gaat met haar gitaar op een kruk zitten. Zij zingt: I live for you, when I think what all your love has done for me. Tjeerd zegt dat de dienst samen met Evelien en haar moeder is samengesteld. Vooral veel zingen!
Opa Rengers leest uit Ruth. Naomi zegt tegen haar schoondochters dat ze terug moeten gaan naar het huis van hun moeder. Uiteindelijk doet Orpa dat, maar Ruth blijft bij Naomi en wil van geen wijken weten. De tweede lezing, uit Matteüs 7, wordt door Floor, vriendin van Evelien, gedaan. Het gaat over het huis op de rots en het huis op het zand. De eerste blijft staan en de laatste stort in. Tjeerd spreekt zijn overdenking uit. Hij begint met eigen jeugdherinneringen. Afzetten tegen de kerk maar niet tegen het geloof. Tegenwoordig zien jongeren geloven veel meer als ouderwets, saai en dom. We leven in een anti-geloofland. Net als Naomi en Ruth in het verre Moab. Ruth maakt toch de keuze voor het geloof. Bij uw volk wil ik wonen, zegt zij en uw God wil ik dienen. Ruth geeft hier een voorbeeld. Je leven richten op God met als doel het beste in jezelf naar voren te halen. Niets doen is bouwen op zand, maar een bewuste keuze voor God is bouwen op de rots. Evelien heeft ook die keuze gemaakt.
Kondigt het jubelend aan, laat het de windstreken horen. Dat was het eerste lied dat Evelien leerde op school. Wij zingen het en het heeft nu vast veel meer betekenis voor haar dan vroeger.
Evelien vertelt wat dopen voor haar betekent. Het is een teken, zoals het aansteken van een kaars. Een symbool voor God, de mensen en jezelf. Ze is ook aangestoken door Hadassa die er vol vuur over kan zingen en vertellen. Vrede voor jou zingen wij en er komen zakdoeken te voorschijn. Evelien wordt gedoopt. Wij horen het water en zien Evelien weer kletsnat naar boven komen. Reind bespeelt het orgel en wij beginnen met het avondmaal. Evelien wordt begroet als nieuw lid door Hans. Ook komt Eveliens opa naar voren en getuigt van zijn blijdschap. Tranen komen van Evelien, van opa en van vele anderen. Anne-Tim komt naar voren om een door de jeugd zelf gemaakte gedichtenbundel te overhandigen. Hadassa zingt nog een keer: Draw me close to you.
Wij gaan door met het avondmaal. Het brood en de beker. Zeven mensen geven gehoor aan de oproep voor te gaan in gebed. We besluiten het avondmaal in een grote kring die hand aan hand de hele kerkzaal omspant, en wij zingen: Des Heren getrouwe genade. Wie zegt nu nog dat Silo niet gezegend is?

Doopdienst Baptistengemeente Nieuw Buinen

Op zondag 3 november jl. is er in Nieuw Buinen een doopdienst gehouden. Omdat er 9 doopkandidaten waren moest er uitgeweken worden naar de plaatselijke sporthal. Onze kerk was daarvoor te klein. Uiteindelijk waren het er acht (zie foto), omdat één van hen een ongelukje overkwam (gebroken kaak). Hij wordt binnenkort gedoopt!
Het was een schitterende dienst. Bezoekersaantal: tussen de 550 en 600! Medewerking van 3 groepen: "Glorysounds" en "Confession" uit Nieuw Buinen en "Dabar" uit Musselkanaal. Er is ook veel samen gezongen. Het is fijn om als gemeente gezegend te zijn met veel muzikanten en zangers, zo wordt de samenzang al gauw een feest. En zo hoort het ook!
Onze voorganger, Ds. J. Dijkstra, had een duidelijke en uitnodigende boodschap. Uitgaande van de tekst: "Indien gij van ganser harte gelooft is het geoorloofd" (Hand. 8: 37). De dopelingen vonden het fijn om opnieuw voor alle aanwezigen uit te leggen waarom ze deze stap wilden zetten. En fijn getuigenismoment, waarin acht jongelui getuigden van hun Heer en Heiland. Het is heel indrukwekkend om te ontdekken dat de Heer in deze tijd nog steeds mensen roept, aanraakt.
Vooral veel jongeren voelen zich -

Nieuw Buinen

v.l.n.r. Linda Dijkstra, Boy de Vries, Charissa Jager, Danique Jager, Esther van Rhee, Martine Dijkstra, Willemien Doornkamp, Sarah Nijboer en Ds. J. Dijkstra.

momenteel aangesproken, en dat is een zegen. We hebben als gemeente een moeilijke tijd achter de rug, dat zult u misschien wel gehoord of gelezen hebben. Het is dan ook schitterend om deze opbouw weer mee te mogen maken. De volgende doopdienst(3 doopkandidaten) staat alweer gepland! De Heer gaat door met zijn werk in zijn gemeente.
Er zijn allerlei fijne dingen aan de gang in de gemeente en we genieten weer volop en we vertrouwen op God die ons zal leiden, want: "God zelf is met ons" (Opw. 576).

J.H. de Vries, secr.

'Namen en Jaren'

De zesde druk van het boekje 'Namen en Jaren', bijgewerkt tot oktober 2002, is nu verkrijgbaar door Euro 5 over te maken op gironr. 1346478 t.n.v. 'Namen en Jaren' te Leiderdorp. Na ontvangst van uw betaling wordt het boekje u zo spoedig mogelijk toegezonden.

Baptisten muggennieuws

U vraagt zich misschien af of er wel Baptisten muggen bestaan; nu, wel degelijk. Dit zijn namelijk de Baptisten die in Haarlem wonen. Hierbij dus nieuws vanuit de gemeente te Haarlem. We hebben leuk nieuws en minder leuk nieuws en ik zal met het laatste beginnen.
Per 1 januari 2003 zal onze voorganger Rob Quispel ons verlaten om in de gemeente Huizen voor te gaan. Ruim 12 jaar heeft ds. Quispel in onze gemeente als voorganger gewerkt en in deze jaren is de gemeente niet alleen in aantal gegroeid, maar ook in diepgang. Zowel in relatie met elkaar als met de Heer. Als gemeente wensen we Rob een hele gezegende, vruchtbare tijd toe in Huizen, maar wij zullen hem zeker missen. Om stil te staan bij zijn vertrek willen we op zondag 5 januari in de ochtenddienst een moment van afscheid nemen. Er zal dan geen gelegenheid zijn om hem toe te spreken. Dit kan wel na afloop van de dienst onder het genot van een feestelijk kopje koffie. Bij deze willen wij een ieder die bij het afscheid aanwezig wil zijn, uitnodigen om de dienst bij te wonen en hem daarna de hand te drukken. Aanvang van de dienst is 10.00 uur en de locatie is Begijnhofkapel op de Begijnhof 10 te Haarlem.
Dan het leuke nieuws. Zowel in oktober als in november hadden wij een doopdienst waarbij er telkens 2 mensen gedoopt werden en het lidmaatschap van de gemeente aanvaardden. Het waren feestelijke diensten en het was ontzettend fijn om de getuigenissen van deze nieuwe broers en zus te horen.
Daarnaast hebben wij sinds september een start gemaakt met gemeente groeigroepen. Met 8 verschillende groepen gaf de gemeente aan veel zin te hebben om met andere leden en vrienden eens in de 2 weken bijeen te komen om na te denken over het praktisch maken van de leringen uit de Bijbel. De reacties zijn tot nu toe erg positief.
Nu, u bent weer een beetje op de hoogte van het reilen en zeilen in onze gemeente en ik maak dan ook een einde aan dit stukje. Rest mij u alle goeds toe te wensen en te groeten.

Marleen van Huit

De uiterlijk mens vervalt
De innerlijke word vernieuwd
Het zichtbare tijdelijk
Het onzichtbare eeuwig
De aardse tent afgebroken
Een eeuwig huis bij God
(uit 2 Corinthe 4 en 5)

Totaal onverwachts, door haar Heer thuis gehaald op 19 oktober 2002, onze zuster

JACOBA COCKY MUILWIJK-TANJA

op de leeftijd van 68 jaar.

Volendampad 7
3844 JT Harderwijk

We zullen haar missen.

Baptisten Gemeente Harderwijk

Niet meer gevangen.
Eeuwig vrij!

Toch nog onverwacht is door haar Heer Thuisgehaald op 21 november 2002, onze zuster

MARGARETHA GRÉ VAN DER VLUGT-KUIK

op de leeftijd van 54 jaar.

Eendekamp 62
3848 BL Harderwijk

We zullen haar missen.

Baptisten Gemeente Harderwijk

DANKWOORD

Wij willen langs deze weg iedereen bedanken voor de reacties naar aanleiding van het overlijden van onze vader, **Ds. N. van Beek**. Van sommige kaarten kunnen we het adres van de afzender niet achterhalen om persoonlijk te reageren.
Weet, dat elk teken van medeleven bijzonder **welkom** ontvangen is. En brieven over hoe hij was voor de schrijver/schrijfster in een bepaalde periode verbreden en verrijken het beeld dat wij als kinderen van onze vader hebben.
Bij het gemis van onze beide ouders nu, ligt een deel van de **troost** in het merken hoe ze voor veel mensen van betekenis zijn geweest. **Dank u wel**, mede namens Janneke en Christien,

Niny van Beek
Tinnegieter 30
1625 AP HOORN
Niny@freeler.nl

"De Here is mijn Bewaarder!"
Psalm 121

Op de leeftijd van 88 jaar is van ons heengegaan onze zuster

WILLEMINA KLEIN-DE GRAAF

1 oktober 2002

Baptisten Gemeente Nieuw Buinen

Blijf gij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wèl bewust van wie gij het hebt geleerd, en dat gij van kindsbeen af de heilige schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus.
2 Timóteüs 3:14-15

Door de Heer naar Huis geroepen, mijn man, onze vader en opa

JAN HUIZING

in de leeftijd van 67 jaar.

9501 SB Stadskanaal,
18 november 2002

Rijnlandlaan 19
Minie Huizing-Baptist
Nieuw Buinen: Ina
Nieuw Buinen: Lenie en Teijo
Willemien
Alieke
Stadskanaal: Wilma en Jan
Eric
Gerda

De begrafenis heeft inmiddels plaatsgevonden.

"En al mijn levensdagen stonden in uw Boek"
Naar psalm 139: 16

Aan het aardse leven van onze zwager

JAN HUIZING
echtgenoot van Minie Baptist,

is op maandag 18 november 2002 een einde gekomen.

2e Exloërmond: Klaas en Truida Baptist
2e Exloërmond: Pieter en Miny Baptist
Stadskanaal: Lukje en Willem Koops
Musselkanaal: Leny en Gerhard ten Brink
Emmen: Jan Baptist en Diny Brug

Wie in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, vernacht in de schaduw des Almachtigen. Ik zeg tot de Here: Mijn toevlucht en mijn vesting, mijn God op wie ik vertrouw.
Ps. 91:1,2

Op 13 november is overleden onze broeder

WILLEM MEUKEN

op de leeftijd van 78 jaar.

Sinds 11 juli weduwnaar van Grietje de Boer

Baptisten Gemeente 'De Hoeksteen' Veendam

Op 13 nov. 2002 is in Sparta Mi. U.S.A. na een moedig gedragen ziekte in de leeftijd van 71 jaar overleden onze lieve zus

LIA NOORDIJK
echtgenote van George Hekman

Haar taak hier zag zij als volbracht, en zo ging zij in vol vertrouwen haar Heer tegemoet.

In het verdriet is dit onze troost.

Onze liefde gaat uit naar haar gezin dat haar nu moet missen.

Met een groot gevoel van warmte en liefde zal Lia in ons blijven voortleven.

Henk en Jos – in herinnering
Grietje en Sipke
Heicoline en Henny
Dick en Norma
Piet en Janny
En tantezeggers

Correspondentieadres
Mevr. G. Wijchers-Noordijk
Melkweg 38
9933 HB Delfzijl

De Baptistengemeente 'Silo' Utrecht-centrum zoekt

geïnspireerde en inspirerende professionals

die samen een multidisciplinair team willen vormen

Silo staat voor
- *inspiratie door ontmoeting met God in Jezus Christus, en in medemensen*
- *warme, vriendschappelijke omgang met elkaar en zorg voor elkaar in een actieve en zelfbewuste gemeenschap*
- *veel talenten, zowel op theologisch, muzikaal als organisatorisch vlak, die elkaar inspireren en motiveren*
- *streven naar groei, door een aantrekkelijke, levende gemeente te zijn*
- *een nieuwe werkorde die erop gericht is de gemeente optimaal aan te laten sluiten op de belevingswereld van hedendaagse gelovigen*
- *een pluriforme gemeente van 120 gedoopte leden en tientallen vrienden en geloofsgenoten. Komt al driekwart eeuw samen in een eigen kerk in het centrum van Utrecht.*

Liturg/Toeruster – 10 uur per week – lid van de raad
Uw taken zijn verdieping en bezinning vanuit de Bijbel, met het oog op zingeving en inspiratie van God in ons leven; vitalisering van de zondagochtenddiensten.
U organiseert de open liturgie-avonden ter voorbereiding, uitvoering en evaluatie van diensten en gaat zelf regelmatig voor. U hebt oog voor de motivatie van andere voorgangers, cantor en medewerkers aan de diensten. U organiseert studie- en gespreks-avonden en verzorgt daar ook zelf enkele van.
Kwalificaties: U hebt een theologische opleiding en bent didactisch goed onderlegd; een creatieve, aansprekende persoonlijkheid en met gevoel voor liturgie.

Pastor – 14 uur per week – lid van de raad
Uw taak is de bevordering van de professionaliteit van het pastoraat, zodat het nog beter aansluit op vragen en behoeften in onze gemeente.
U bent verantwoordelijk voor het individuele pastoraat en u verzorgt het crisispastoraat. Daarbij hebt u aandacht voor zingeving en spiritualiteit. U organiseert het pastorale werk en initieert pastorale trainingen. Bij voorkeur gaat u ook regelmatig voor in de zondagochtenddienst.
Kwalificaties: U hebt een pastoraal-psychologische opleiding. U bent een open en flexibele persoonlijkheid met een oog voor individuele vragen en noden.

Cantor – 6 uur per week
Uw taak is de ondersteuning en versterking van de liturgie m.b.v zang en muziek.
U organiseert en coördineert de muzikale activiteiten. U overlegt met voorgangers over liedkeuze en adviseert rond de functie van muziek in de eredienst, gebruik makend van verschillende zang- en muziekstijlen. U organiseert en ondersteunt samen met een cantorij de samenzang in de zondagochtenddiensten. U werkt nauw samen met de liturg/toeruster en muzikale medewerkers.
Kwalificaties: U hebt een muzikaal-liturgische opleiding. U bent thuis in verschillende muziekstijlen en weet die flexibel toe te passen.

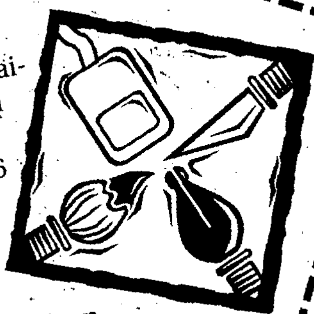
Beheerder – 4 uur per week
Uw taak is de versterking van het zakelijk management van gebouw en faciliteiten.
U organiseert de werkzaamheden rond van het gebouw en stuurt die aan. U verzorgt het financieel management. En u bent het aanspreekpunt voor de koster.
Kwalificaties: U beschikt over financieel/economisch, bouwkundig en technisch inzicht. U bent een pragmatische en daadkrachtige organisator.

Wat wij u bieden. Silo is een vitale gemeente, waar volop ruimte is voor creativiteit en oorspronkelijkheid. U kunt deze nieuwe functies voor een belangrijk deel zelf vorm geven, evenals aan het werken in teamverband. De honorering is gebaseerd op de richtlijnen van de Unie van Baptistengemeenten +10%.

Wat wij van u vragen. Wij gaan ervan uit dat u de pluriformiteit binnen en buiten Silo helpt bewaren en verder gestalte helpt geven. Daarnaast is het belangrijk dat u goed kunt organiseren, delegeren en prioriteiten weet te stellen. U vormt een hecht team, dat onderling goed communiceert, een goede rolverdeling vindt en constructief samenwerkt met de raad van de gemeente.

Informatie en sollicitatie. Een uitgebreide functieomschrijving is verkrijgbaar bij de secretaris, tel. (033) 4944313 of via e-mail silo@baptisten.nl. Voor informatie belt u met Riejanne Boeschoten (0320 216896) of Carla de Graaf (0343 416424). Uw schriftelijke sollicitatie richt u aan de secretaris van de gemeente: Harryet Eykman, Galicië 43, 3831 JC Leusden.

jongeren

Van 13 t/m 15 december organiseert Heavenly Quality een trainingsweekend voor jongeren tussen 16 en 26 jaar die graag schrijven, in opleiding zijn, of al professioneel van start zijn gegaan. De deelnemers krijgen les van Willem de Vink (columnist en schrijver van diverse boeken), Peter de Bruijne (tekstschrijver en ghostwriter) en Peter van Dijk (schrijver van cabaretteksten en sketches). De nadruk ligt op de creatieve processen in het schrijven. Aan de orde komen: de kracht van geschreven tekst en hoe iemands unieke persoonlijkheid daarin tot uitdrukking kan komen; het dienstbaar maken van tekst aan de lezer; de weerbarstige, maar plezierige praktijk van het schrijven; improviseren met tekst d.m.v. humor, liedjes en sketches en hoe je als christen met tekst bezig bent. Het weekend vindt plaats in 'Het Witte Huis' in Voorthuizen en kost Euro 75. Informatie en opgave: Agapc/HQ Trainingen, tel. 0343-415741, e-mail info@agape.nl

Van 17 t/m 19 januari 2003 wordt een zelfde soort weekend georganiseerd maar dan over visual arts, dus voor jongeren die bezig zijn met bijv. schilderen, illustreren, fotograferen, striptekenen en computergraphics. Meer informatie in het volgende nummer van *De Christen*.

Eerste liefde

Voor velen is Jezus een stopwoord
Een inlas in een zin
Voor mij is Hij het levende woord
Het eind en het begin

Als ik denk aan mijn liefde voor Hem
Denk ik aan Zijn liefde voor mij
Als ik luister, hoor ik Zijn stem:
"Kijk naar de wonden in mijn zij"

Voor velen is het kruis een sieraad
Een oorbel of een hanger van goud
Voor mij is het Gods daad
Teken dat Hij van mij houdt

God heeft Zijn liefde diep in mijn hart gelegd
Eenvoudig en spontaan heb ik "ja" gezegd
Want aan Golgotha ga je niet voorbij
Daar zie je: Hij stierf voor mij

Soms moet ik terug naar mijn eerste "ja"
Mijn eerste liefde voor Golgotha
Dan zeg ik hardop en doe dat ook nu:
"Here Jezus, ik hou van U!"

Henk Wieringa

Hoe bijzonder is toch het 'gewone' leven voor de dankbare mens die Gods genade heeft leren kennen.

Harmen

No Christmas Without Jesus,

GMI Music Partners, Duiven, speelduur 52 min., prijs: gratis bij aankoop van een kerst-CD.

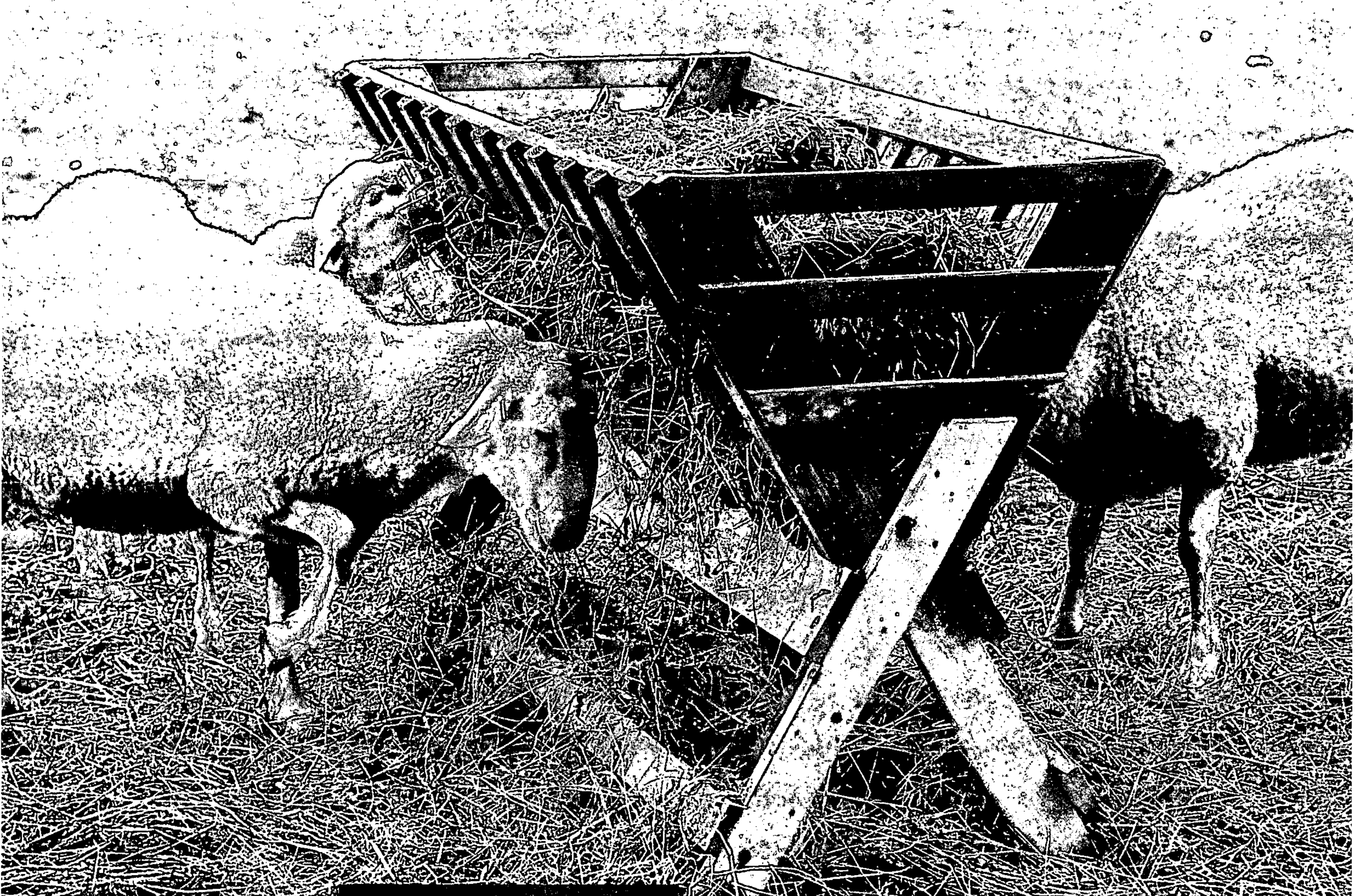
Wat hebben Michael W. Smith, Kathy Trocolli, Newsong, Bryan Duncan en Sheila Walsh o.a. gemeen? Ze hebben allemaal ooit een kerst-CD opgenomen. Bij aankoop van één van deze CD's of een andere kerst-CD geeft GMI er een gratis CD bij. Het is de CD *No Christmas Without Jesus* waarop klassieke en moderne kerstliederen van voornoemde en acht andere artiesten te horen zijn. In totaal komen er dus 13 nummers langs. Een leuke, gevarieerde kerst-CD om gedurende de kerstdagen als achtergrondmuziek te beluisteren. Als een bepaald nummer je erg aanspreekt zie je op de binnenkant van het CD-hoesje direct van welke CDhet nummer afkomstig is.

Henk Wieringa

Orgaan van de Unie van Baptisten Gemeenten

de Christen

117E JAARGANG NR. 23 - 20 DECEMBER 2002

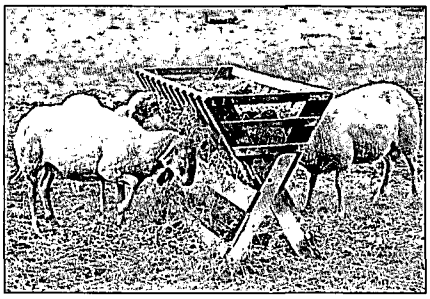

Kerst in een AZC

Kerstbeleving...

In een stal. Daar is Hij te vinden!

Kerst 2002

En zij baarde haar eerstgeboren zoon, wikkelde hem in doeken en legde hem in een kribbe.

COLOFON
De Christen is het tijdschrift van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland. Het verschijnt tweewekelijks.

Redactie
ds. J.H. Hofman
dr. E. Luikens
mevr. M.J. Oegema-Tolsma
dhr. S. Prost
ds. H.W. Wieringa

Bureauredacteur
mevr. drs. J. de Zwart-Schmaal

Kopij
Het volgende nummer van *De Christen* verschijnt op 4 januari 2003. De kopij voor het daarop volgende nummer moet op 29 december 2002 binnen zijn. De redactie houdt zich het recht voor kopij niet of later, en eventueel geredigeerd en/of verkort, te plaatsen.
Plaatsing van kopij houdt niet in dat de redactie de mening van de auteur en/of geciteerde deelt.
Adres: Redactie *De Christen*, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin
Fax: 030-2251798 (vermelden t.a.v. *De Christen*)
E-mail adres: TARdeZwart@hetnet.nl

Advertenties
Advertenties kunt u doorgeven aan de administratie. Voor betaling van advertenties ontvangt u een factuur.

Administratie
Abonnementsprijs € 27,– per jaar;
Buitenland € 38,– per jaar.
Voor betaling ontvangt u een acceptgiro.
Opzeggingen van het abonnement: schriftelijk bij de administratie voor 1 december van het lopende jaar.
Dienstencentrum van de Unie van Baptistengemeenten in Nederland, Biltseweg 10, 3735 MC Bosch en Duin, tel. 030-2284494/2284457, fax 030-2251798, e-mail: unie-baptisten@solcon.nl

Overname van artikelen
Niets uit *De Christen* mag op welke wijze dan ook worden overgenomen zonder schriftelijke toestemming van de redactie. Een uitzondering geldt voor gemeentebladen van gemeenten aangesloten bij de Unie van Baptistengemeenten. Bij overname hierin dient dan wel *De Christen* als bron vermeld te worden, evenals de naam van de betreffende auteur.

Blinden en slechtzienden
De Christen wordt ook uitgegeven op geluidscassette en in grootletter. Informatie en opgave: Christelijke Bibliotheek voor Blinden en Slechtzienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-565477.

Vormgeving
Scriptura (Westbroek)

Druk
PlantijnCasparie (Utrecht)

ISSN: 0167-2355

'Wij hebben een hogepriester, Jezus, de Zoon van God'

Voor u ligt het laatste nummer van *De Christen* van dit jaar, met daarin veel aandacht voor Kerst. Met Kerst vieren wij dat de Here Jezus de hemel heeft verlaten om mens te worden, geboren in een stal omdat er geen plaats was in de herberg. Hij is de beloofde Messias die redding zal brengen. Maar deze Kerstboodschap blijkt meer en meer op de achtergrond te raken. Kerst lijkt een synoniem te worden voor gezelligheid, dure cadeaus, luxe dineren, enzovoort. De wereld lijkt voorbij te gaan aan die geweldige Boodschap.

Toch is en blijft die Kerstboodschap het belangrijkste voor christenen, zo blijkt uit de opgetekende kerstbelevingen in deze *De Christen*. Dat is ook wat christenen wereldwijd bindt; hoewel velen dit feest vieren als het hartje zomer is, zoeken anderen de warmte bij de kachel op. In contacten met asielzoekers komt dit verschil ook naar voren. In dit nummer kunt u lezen over het vieren van Kerst in een asielzoekerscentrum, of eigenlijk het niet-vieren ervan.

Kerst – de geboorte van Jezus Christus staat centraal; Hij die om ons arm is geworden, terwijl Hij rijk was, opdat wij door zijn armoede rijk zouden worden. Christus Jezus, die Zijn grote macht en heerlijkheid aflegde, kwam als een dienstknecht en is aan de mensen gelijk geworden. Hij die Zich als mens vernederd heeft en gehoorzaam is geworden tot de dood, zelfs tot de dood aan het kruis. En het bloed van Gods Zoon dat op Golgotha heeft gevloeid, reinigt ons van alle zonde. Hierin heeft God Zijn liefde aan ons mensen laten zien; Hij heeft Zijn eniggeboren Zoon gezonden in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem. Wie Gods Zoon in zijn of haar hart toelaat, krijgt zelfs het eeuwige leven.

En God die tot Jezus sprak 'Mijn Zoon zijt Gij; Ik heb U heden verwekt', heeft Christus aangesteld als hogepriester voor ons. Een hogepriester die kan meevoelen met onze zwakheden en ons daarom te hulp kan komen; een hogepriester die gehoorzaamheid heeft geleerd door zijn lijden en die voor ons bidt en ook voor ons pleit bij de Vader.

Daarom, het is pas echt Kerst als wij Gods Zoon in ons leven hebben toegelaten, en van daaruit iets van Gods liefde uitstralen aan de mensen om ons heen.

De redactie van *De Christen* wenst u een gezegende Kerst toe.

Mariska Oegema

INHOUD

"Wij kunnen nog veel leren van christenen onder asielzoekers"

Door: Mariska Oegema

Kerst vieren ter nagedachtenis van de geboorte van de Here Jezus. In Nederland kunnen wij dit feest in alle vrijheid vieren. Dit lijkt heel vanzelfsprekend, maar voor christenen die in een asielzoekerscentrum (AZC) verblijven, lijkt dit toch wat anders te liggen.

"In een AZC worden geen kerstvieringen georganiseerd. Kerst is een geloofsfeest en het COA (Centraal Overleg Asielzoekers, red.) wil kerk en staat gescheiden houden", geeft br. M.H. van der Wiel aan, die samen met zijn vrouw al drie jaar betrokken is bij het AZC in Roden. "Een grote meerderheid van de AZC-bewoners is moslim die weinig met Kerst hebben. Daarnaast is het zo dat veel mensen die in Nederland asiel aanvragen, hun vaderland zijn ontvlucht wegens de grote onrust in hun land en de woedende strijd tussen christenen en moslims, bijvoorbeeld in landen als Soedan, Sierra Leone en Liberia. Na de terroristische aanslag van 11 september vorig jaar merk je dat moslims en christenen niet meer zo met elkaar omgaan, als voor die elfde september. De verhoudingen zijn verslechterd; dat is een trieste zaak."
Hoewel in een AZC dus geen georganiseerde kerstvieringen plaatsvinden, is er wel aandacht voor deze christelijke feestdag. "De kinderen van asielzoekers leren op school wat Nederlanders met Kerst doen, maar over de inhoud ervan wordt niet gesproken. Het geloof wordt beschouwd als een privé kwestie. In dat kader is het wel toegestaan op het publicatiebord uitnodigingen op te hangen voor bijvoorbeeld het kerstfeest in de kerk, zodat wie dat wil hiernaar toe kan gaan. Na afloop van de kerstdienst nemen enkele gemeenteleden asielzoekers mee naar huis om Kerst te vieren. In Nederland gebeurt dat knus bij de kachel, dus heel anders dan als je rond de evenaar woont. Maar we gedenken wel allemaal hetzelfde: de geboorte van Jezus."

"Christen-asielzoekers tonen een diepe blijdschap en grote dankbaarheid ondanks alle narigheid."

Verveling

Rond de kerstdagen verzorgen de kerken in Roden ook een creatieve ochtend voor AZC-bewoners: kerststukjes maken onder leiding van een bloemist. "Vaak slaat de verveling toe. De vrouwen vinden het dan ook prachtig dat zij een ochtend van het centrum af kunnen – dat breekt de dag – en zijn blij met het kerststukje dat zij mee naar huis mogen nemen. Als je hen dan bezoekt en je ziet dat het kerststukje een goed plekje heeft gekregen, dan is dat heel mooi om te zien."

Vertrouwen

Enkele asielzoekers bezoeken regelmatig de samenkomsten van de Baptistengemeente Roden. "Wij christenen in Nederland kunnen nog veel van deze mensen leren", stelt br. Van der Wiel. "Zo bidden deze christenen met grote eerbied tot God, hebben zij vaak een groot geloof en vertrouwen in Hem en tonen een diepe blijdschap en grote dankbaarheid ondanks alle narigheid. 'Met Gods hulp maken wij het goed', dat is voor hen het belangrijkste. Welke vreselijke dingen zij ook hebben meegemaakt of wat er nog gaat gebeuren; ze leven in het volste vertrouwen dat God hen persoonlijk in het oog heeft."

Bewogenheid

Drie jaar geleden werd het AZC in Roden gevestigd. "Vanuit een stuk bewogenheid door ons geloof voelden we ons getrokken tot asielzoekers; mensen die moesten vluchten naar een vreemd land voor hun veiligheid", vervolgt br. Van der Wiel. "Laat de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan ons tot voorbeeld zijn en mensen die hulp nodig hebben, ook echt te helpen. Laat merken dat je er voor hen bent, voor hen klaar staat. Bij ons is het begonnen met het verlenen van hand- en spandiensten, zoals vervoer naar de tandarts. Zo is gaandeweg een vertrouwensband ontstaan en komen de gesprekken los. Een luisterend oor bieden is dan heel belangrijk. Daarom, dé asielzoeker bestaat volgens mij niet. Als je nog nooit met een asielzoeker gesproken hebt, weet je niet wat hem of haar beweegt. Als christen heb je de plicht om deze mensen te helpen, zeker als het broeders en zusters in de Here betreft. Het gaat om dienstbaar-zijn net als one Heiland."

M.H. van der Wiel

Twee zusters van de Baptistengemeente Roden brengen ter gelegenheid van de verjaardag van de kleine Joan een bezoek aan moeder en kind. Even is de spanning van alle dag vergeten.

Kerstboodschap

Door: Erik van Duyl

"Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt Hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst." (Jesaja 9:5)

Mag ik u iets vertellen over boodschappen met kerst? In de wandelgangen en in de kantines op werkplekken en zeer zeker ook in de rij achter de boodschappenkarren wordt er gesproken over de boodschappen met kerst. De folders en de huis-aan- huis-bladen staan vol over wat u vooral niet mag missen met de kerstdagen. De restaurants doen verwoede pogingen om de maximale omzet te halen uit de smulgrage kerstgangers. Wellicht voert u thuis in de woonkamer een dergelijk gesprek; gaan we dit jaar uit eten of eten we thuis. En als we thuis eten, zullen we dan wel of niet de familie uitnodigen voor de maaltijd. Eigenlijk zijn nu jouw ouders aan de beurt, maar... Heb je trouwens al iets nets gekocht voor de feestdagen of doe je dat pak aan van die receptie van vorige maand?

Archief De Christen

We willen wel een vrolijk kerstfeest

Al nadenkend over deze zo gewichtige zaken, kan het gebeuren dat u iemand treft in de winkel. Deze ander vertelt op vlakke toon dat met de nieuwe Euro er dit jaar geen wintersportvakantie in zit. Zelfs uit eten gaat helaas niet door. Dus wordt er thuis kalkoen gebraden en investeren we nog wat in kleinere cadeau's voor onder de boom. Dat is immers zo'n leuk gebruik; alhoewel de kinderen er wel onrustig van worden.

Wat is jouw kerstboodschap dit jaar?

Daar staat u dan temidden van de gouden en zilveren ballen met de boterletter reeds in de kar. Afgeleid door de gesprekspartner maakt u excuses voor het niet horen van de vraag; waarop de ander herhaalt: wat is jouw kerstboodschap dit jaar? Dit keer toegevoegd met de vraag of je voor iets duurzaams gaat of meer voor een zak vol kleine ditjes en datjes. Wel, als u in een dergelijk gesprek belandt, ga dan niet bazelen over kerstballen en dat de boterletter wel vers moet zijn of dat u meedoet aan de klaagzang – in de winkel is uw Euro een gulden waard –. Er wordt u immers een open deur geboden. Dit is uw kans om te vertellen dat u uitziet naar een bijzonder duurzame kerstboodschap.

Wellicht rijker dan gedacht

Als de ander u even bedenkelijk aankijkt en in stilte afvraagt of u wellicht rijker bent dan gedacht, vergeet dan niet uw kerstboodschap toe te lichten aan deze koopgrage persoon. Natuurlijk is het even wennen als u vertelt over het Kind dat ons geboren is. Een Zoon die ons gegeven is en dat volgens u de heerschappij op zijn schouder rust en dat u hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader en Vredevorst noemt. Ik stel mij voor, u zegt het eenvoudiger. U vertelt waarom de geboorte van Jezus u meer waard is dan enkel een uur viering in uw kerk. Immers, Jezus is geen kind gebleven. Als volwassene ging Jezus voor mij de weg naar het kruis tot herstel van de relatie tussen God en mensen. Dus ook voor mij. Zijn dood is trouwens geen einde, maar de start van een nieuw begin. Zijn opstanding uit de dood is ook voor mij de weg naar de eeuwigheid. Terwijl u nu echt op dreef raakt in uw getuigenis, ziet u langzaam uw gesprekspartner de wenkbrauwen fronzen en daarbij twijfelen aan uw gezondheid. Met gulle lach doet u een voorstel; als u mij advies geeft over de modekleur van de kerstballen, dan geef ik u advies waar u deze kerst meer kunt horen over Jezus.

Meer horen over Jezus?

Heus, ik ben niet achterlijk; die kerstballen glinsteren wel, maar om de donkerheid van deze dagen aan te kunnen, lijkt mij een andere kerstboodschap toch zinvoller. In veel gevallen zal de ander uw voorstel uit de weg gaan en misschien zelfs met enige haast zich uit de voeten maken (ineens herinnerend dat de kalkoen nog op het vuur staat of zo iets). Het is echter ook mogelijk dat de ander vertelt over hoe hij of zij vroeger als kind wel eens naar de kerk ging en zich de laatste jaren met de kerstdagen wat vreemd voelt zonder kerkdienst, ondanks alle feestelijke versiering toch een bepaalde leegte ervarend. Zo'n bekentenis is een geweldige opening om samen een weg te zoeken naar de invulling van die leegte. In stilte mag u dan denken; "dat is nog eens boodschappen doen!"

Ik wens u veel wijsheid bij het getuigen van het Kind dat ons geboren is en ga in ieder geval niet het feest vieren zonder de Jarige. Rest mij u een gezegende Kerst toe te wensen.

Ds. Erik van Duyl is voorganger van de Baptistengemeente Harlingen.

Buitenlands nieuws

Zuidelijk Afrika

Baptist World Aid (Baptisten Wereld Hulp) roept op tot hulp en gebed voor zuidelijk Afrika waar al hongersnood heerst en waar de nood alleen nog maar toeneemt. Door grote droogte is er op veel plaatsen nauwelijks nog water en eten. Het Wereld Voedsel Programma van de Verenigde Naties schat dat op het hoogtepunt van de crisis 14,4 miljoen mensen voedselhulp nodig zullen hebben, dat is 25% van de bevolking van het getroffen gebied.
Baptist World Aid werkt samen met de Unies in Zuid-Afrika, Lesotho, Swaziland, Mozambique, Malawi, Zambia en Zimbabwe om voedsel en schoon drinkwater beschikbaar te stellen. "Onze mensen zijn gedwongen om wortels en bladeren te eten. Op sommige plaatsen vechten mensen met dieren om water", waren twee van de verhalen die Paul Montacute van Baptist World Aid, kreeg te horen tijdens zijn bezoek aan de regio.
Paul Montacute sprak ook met vertegenwoordigers over de enorme impact van HIV/Aids in het gebied. In sommige delen is nog maar 25% van de bevolking volwassene. Ook dit heeft natuurlijk een grote invloed op de hoeveelheid beschikbaar voedsel, omdat volwassenen nu eenmaal voor de verbouw van voedsel zorgen.

Wit Rusland

Op 31 oktober jl. heeft de Wit Russische president Aleksandr Lukashenko de strengste godsdienstwet van heel Europa ondertekend. De nieuwe wet verbiedt alle ongeregistreerde religieuze activiteiten; stelt censuur vooraf van alle religieuze lectuur verplicht; staat niet toe dat buitenlanders leiding geven aan religieuze organisaties; staat godsdienstonderwijs slechts toe aan denominaties met minstens tien geregistreerde gemeenschappen, waarvan minstens één al geregistreerd was in 1982; en verbiedt godsdienstige bijeenkomsten bij mensen thuis (behalve als het zeer incidenteel en heel klein is). Alle religieuze organisaties zijn verplicht om binnen twee jaar herregistratie aan te vragen.
Deze nieuwe wet heeft grote invloed op de vele kleine Baptistengemeenten in Wit Rusland. Velen hebben namelijk niet het vereiste aantal volwassen leden om voor registratie in aanmerking te komen en onder de nieuwe wet zijn ongeregistreerde activiteiten verboden. De gemeenten vragen om uw dringend gebed.

Spanje

In de plaats Denia heeft de Spaanse Unie de enige protestantse school van het land. De Alfa & Omega school heeft 400 leerlingen, variërend in leeftijd van drie maanden tot 16 jaar. Op het kinderdagverblijf, de peuterschool, basisschool en middelbare school krijgen de kinderen persoonlijke aandacht, onderwijs en maaltijden. Daarnaast is er veel aandacht voor de ouders van de kinderen. Elke dag bereikt de school zo'n 1200 mensen. Negentig procent van de kinderen komt uit een niet-Christelijke of traditioneel Katholieke familie. De school deelt wekelijks voedsel uit, waarvoor ze steun krijgt van het Rode Kruis. Verder worden families ook met kleding en meubilair geholpen.
De school vraagt uw gebed en financiële hulp, maar is ook op zoek naar vrijwilligers. Het hele jaar door zijn er vrijwilligers nodig voor onderhoud, schoonmaakwerkzaamheden, in de keuken en op de school. Vrijwilligers krijgen vol pension, Spaanse les, bijbelstudies en natuurlijk is er tijd voor ontmoeting en ontspanning. De school zoekt met name mensen die in de zomer willen helpen bij de kinder- en tienerkampen.
Meer informatie:
Colegio Alfa & Omega – Camino de la Ermita de Santa Lucia B-12, Apdo. 57, 03700 Denia, Espana. Tel. 0034 96 578 64 72; Fax 0034 96 578 36 10;
E-mail: info@alfa-omega.org; website: www.alfa-omega.org

Column over...

Verwondering

Door: S. Prost

Glinsterende ogen.
Opgetrokken wenkbrauwen.
Een stralende blik.
Ergens ondersteboven van zijn.
Daar moet je kind voor wezen.

Ja, we leven in een tijd van verwondering. Niet alleen in deze decembermaand. Verwondering over de technologische hoogstandjes, de tweede Nederlander die de ruimte in gaat en vliegtuigen met een vernuftig raketafweersysteem die ons veilig over de aardbol verplaatsen.

Eén van de zaligsprekingen had kunnen luiden: "Gelukkig zijn zij die zich nog kunnen verwonderen." Het vanzelfsprekende niet zo vanzelfsprekend vinden.
Verwondert de mens zich niet vaker over wat men weinig ziet en niet genoeg over wat men elke dag ziet? Moet je om in wonderen te geloven een Mariabeeld zien huilen, een bijl naar boven zien drijven of een engelenverschijning gehad hebben? Laat ons ook maar kind blijven om met kinderogen rond te zien. In een wereld die geen sprookjeswereld is. In de wereld van onze hemelse Vader.

Is het geloof in God op zichzelf niet het grootste wonder? Juist omdat het ons gegeven is. Gegeven door Hem, die ons zelfs in ons ongeloof te hulp komt. Als wonderen voor ons niet meer betekenen dan tijdelijke en plaatselijke gebeurtenissen. Als zij geen baanbrekende tekenen meer zijn voor de naderende komst van Gods heerlijke Koninkrijk. Dan moeten we terug naar: ik vertrouw op U die in uw Zoon met het grootste wonder van vergeving en nabijheid naar mij toekomt. J.H. Gunnink zei eens: 'Twijfel niet aan Gods hart, ook wanneer u zijn hand niet begrijpt'. Van Gods hand naar Zijn Gods hart dus. En ook ik zing maar weer mee: "Komt verwondert u hier, mensen."

Reageren? sprost@hetnet.nl

Zendingsreizen van Paulus op hometrainers in Hoogezand-Woldwijck

Door: Henk Wieringa

Creativiteit is in de Baptistengemeente Hoogezand-Woldwijck bij het ontwikkelen van evangelisatieactiviteiten een groot goed. Onder de titel 'In 101 uur de Bijbel rond' werd in het jaar 2000 de hele Bijbel

Hoogezand-Woldwijck

gelezen. Die actie leverde de 12 beperkt verstandelijk gehandicapten van de locatie 'De Velemansdroom' elk een wasmachine op. Een jaar later organiseerde de Baptistengemeente opnieuw een actie en wel een 42,5 uur durende zangmarathon waaraan veel groepen uit Hoogezand-Sappemeer hun enthousiaste deelname verleenden. De actie leverde een bedrag op waarvoor speeltoestellen in het Asielzoekerscentrum in Siddeburen zijn aangeschaft.

Doelgroep

Dit jaar stonden in de laatste week van november drie hometrainers in de thuishaven van de gemeente, Woldwijck-Centrum, opgesteld. Op elk van die hometrainers is het parcours afgelegd van één van de drie zendingsreizen van de apostel Paulus zoals die in de Bijbel beschreven staan. Met de opbrengst van de actie kunnen 104 verstandelijk gehandicapte sporters blij worden gemaakt met een trainingspak.

De 104 sporters zijn aangesloten bij stichting 'De Brug'. Deze stichting heeft als doelstelling om sport-, spel-, en recreatieactiviteiten te organiseren voor mensen met een verstandelijke handicap. Ook dit jaar heeft de Baptistengemeente Hoogezand-Woldwijck daarmee gekozen voor een doelgroep die wat buiten de samenleving dreigt te vallen. Doelgroepen waar de Heer van ons leven een zwak voor heeft.

Aanloop

In de diensten is in aanloop naar de actie gepreekt over Paulus. Woorden uit de Filippenzenbrief waren daarbij uitgangspunt. Diezelfde Filippenzenbrief is ook besproken tijdens de kring-bijeenkomsten. Ook is een speciaal Paulus-spel ontwikkeld. Het is een soort ganzenbord waarbij vragen rondom Paulus' zendingsreizen beantwoord moeten worden. Het spel is in de voorbereiding op de actie o.a. gespeeld op de senioren-middag en op bijeenkomsten van de tussenjeugd, de oudere jeugd en de 20-plus-groep.

Dag en nacht

De hometrainers zijn elk 70 uur lang bezet geweest. Van woensdag 20 t/m zaterdag 23 november jl. is er dag en nacht doorgefietst. Het eerste half uur is afgelegd door de twee oud-voorgangers van de gemeente, ds. Bert Wijchers en ds. Fokko Rogaar, en door de huidige voorganger, ds. Henk Wieringa. Daarna volgden vele vrijwilligers uit de gemeente, maar ook daarbuiten. Jong en oud (90 jaar!) hebben gefietst alsof hun leven er van afhing.

Ze deden dat in een shirtje voorzien van het logo van de actie. Een fijne herinnering om mee naar huis te nemen. Ook afgevaardigden van 'De Velemansdroom' en het Asielzoekerscentrum in Siddeburen hebben hun beste beentje voorgezet. Zo blijven we onderling bij elkaar betrokken en blijken relaties goud waard te zijn.

Opzet programma

Als we het over relaties hebben moeten we beseffen dat het intern begint. In januari van dit jaar heeft de gemeente groen licht gegeven voor de actie. De evangelisatiewerkgroep is vervolgens aan de slag gegaan met de verdere uitwerking. Om te voorkomen dat de betrokkenheid van de gemeente pas in een laat stadium op gang zou komen is de evangelisatiewerkgroep regelmatig in een grotere bezetting bij elkaar geweest. Vertegenwoordigers van de senioren, zusterhulp, jeugdwerk, praiseband en kringen werden aan de vergadering toegevoegd. Zij zorgden voor frisse ideeën en waren de linking-pin naar hun eigen achterban. Deze overlegvorm heeft geresulteerd in extra aandacht voor Paulus en zijn reizen tijdens de bijeenkomsten van de verschillende verenigingen en ook in een voor iedereen herkenbaar programma.

Hoogezand-Woldwijck

Een programma waar je gemakkelijk een buurman, buurvrouw, vriend of vriendin mee naar toe neemt. Zo was er voor de senioren een koffie-ochtend met een professionele presentatie over de mogelijkheden van internet en las plaatselijk schrijver Henk Puister voor uit zijn Groninger verhalen en gedichten. Ook was er een inloop-ochtend voor vrouwen met als centraal thema 'schoonheid'. De kinderen waren niet te houden tijdens de succesvolle kinderpraise en de weg naar de suikerspin was snel gevonden. De eigen Praiseband bracht een fantastisch lied op Herman van Veen's "Opzij, opzij, opzij". De oudere jeugd genoot van een gospeltheek waar niet alleen muziek kon worden beluisterd: de artiesten waren er via een dvd-presentatie gewoon zelf bij. Het mannenkoor Prins Alexander verzorgde evenals vorig jaar een optreden en fanfarekorps HS was voor het eerst te gast. We hebben gezamenlijk ontbeten en de stamppot ging er tijdens het diner goed in. Er was een modeshow en we grepen met de tweede handsgoederenmarkt en creatieve markt terug op activiteiten die ook al tijdens vorige acties succesvol waren.

Eén activiteit willen we nog extra belichten. Het betreft een activiteit

Opzij, opzij, opzij

Opzij, opzij, opzij
Maak plaats, maak plaats, maak plaats
We hebben ongelofelijke haast
Opzij, opzij, opzij
We stappen op de fiets
En zijn zeventig uren onderweg
We moeten trappen, hijgen, fietsen, zweten, remmen, sturen
Naar de eindstreep
We kunnen nu niet blijven
We kunnen nu niet langer blijven staan
We stappen op de fiets
En gaan nu eerst weer verder
En kunnen dan misschien als je dat wilt
Wel over Paulus' reizen
En de Bijbel praten
Nou dag, tot straks, ik zie je zo weer terug
We moeten trappen, hijgen, fietsen, zweten, remmen, sturen
Naar de eindstreep
We kunnen niet meer zitten
We stappen nu toch echt wel van de fiets
... En hebben zadelpijn.

SPONSORACTIE

Baptisten flink op de pedalen

De Baptisten hebben weer iets

woensdag 20 november 2002

Actie Baptistengemeente gaat vandaag van start

Druk programma

Uit verv

vanuit één van de kringen. Deze kring heeft een origineel evangelisatiemiddel toegepast. Tijdens de actie werden op vrijdagavond en zaterdagmorgen 500 zakjes met popcorn uitgedeeld aan de bezoekers van C-1000, een supermarkt naast Woldwijck-Centrum. Aan het zakje was de volgende boodschap bevestigd: "Met Jezus verandert je leven EXPLOSIEF". Aan de andere kant onze website: www.woldwijck.nl, een site waarop o.a. een foto-verslag van de actie staat opgenomen.

Alpha

Tijdens de actie hebben we in een marktkraam aandacht gevraagd voor de Alpha-cursus. Deze cursus starten we vanaf 9 januari 2003 weer gezamenlijk met onze zustergemeente in Hoogezand uit de Beukemastraat. Ook kon men bij deze kraam een folder over onze gemeente meenemen en was er in een soort van gebedsmuur ruimte voor een persoonlijk moment onder de titel "Wat ik God wil vertellen".

Pers

De aandacht van de regionale en plaatselijke pers is goed geweest. Het fijne is dat die berichtgeving vaak aanleiding is om een gesprekje aan te knopen. Uit de reacties blijkt ook dat men de acties gaat herkennen: "Hebben jullie niet vorig jaar..." Hieruit blijkt dat evangelisatie geen zaak is van 'snel succes', maar van lange adem en het opbouwen van relaties.

Gospel Boulevard

Op zaterdagavond was het dan aan de voorzitter van de evangelisatiewerkgroep om het via een beamerpresentatie bekend te kunnen maken: De Baptistengemeente Hoogezand-Woldwijck schenkt Stichting 'De Brug' 104 trainingspakken. Opluchting en dankbaarheid alom. Het kon niet beter worden voortgezet dan met het optreden van de uit Hoogezand afkomstige Patchwork Praise Band.

De actie krijgt nog een staartje. De trainingspakken, voorzien van het logo van onze gemeente moeten namelijk nog officieel worden aangeboden. Dit zal gebeuren op zaterdag 1 februari 2003 en wel tijdens een concert van de nieuwste en meest professionele black-gospelact van Nederland 'Gospel Boulevard'. Het 23 leden tellende koor brengt een spetterend, afwisselend repertoire van de grootste black-gospelklassiekers en bekende songs uit de hitparade. Naast eigen composities brengt de swingende act o.a. songs van Labi Siffre, Kirk Franklin en Mary Mary. Het optreden vindt plaats in de Vredekerk te Hoogezand. Kaarten voor het concert zijn verkrijgbaar bij Stefan Wierth (0598-323731) of Marga Wieringa (0598-398436).

"God laat niet los"

Hannie Mansens-Heebink: "In ons gezin herinner ik mij de lichtjes, de kerstboom, de warmte en gezelligheid. Mijn vader las ieder jaar het kerstverhaal over de geboorte van Jezus uit de kinderbijbel. Ook verheugden wij ons altijd op een mooi kerstverhaal uit een weekblad wat hij voorlas."
"Het geloof in Jezus Christus als Verlosser en Zaligmaker was voor mijn man Henk en mij een houvast in ons leven. Wij probeerden dit ook aan onze kinderen door te geven. Het kerstfeest was altijd een belangrijk hoogtepunt in het jaar. Vooral het vieren van dankbaar zijn aan God, dat Hij zijn Zoon naar deze aarde zond om ons te redden, in de gemeente en op de zondagsschool. Ook de warmte en de gezelligheid die je in je eigen gezin ervaart, maakt Kerst tot een bijzonder feest. Met Kerst word je zo intens bepaald bij het geloof wat je als kind hebt meegekregen en in de jaren gegroeid is. Je kunt heel blij en warm vanbinnen worden, als je bedenkt dat je door genade een kind van God bent. Dat is een zekerheid, je weet dat God je niet loslaat."
"Maar in juli 2001 verloor ik heel plotseling mijn man Henk, pas 50 jaar. De kerstdagen daarop beleefde ik op een heel andere manier. Met zoveel vragen, je eigen verdriet, het verdriet van de kinderen en familie, het gemis, zoveel overhoop gegooide gedachten en gevoelens en heel veel emoties. Alles was zo onwerkelijk. God leek heel ver weg. De maanden daarna moest ik door een heel diep dal. Mijn verstand zei: God laat niet los, maar voor mijn gevoel was God zo ver weg. Je kent jezelf niet meer en denkt waar blijf je nou met je geloof? Bidden?, vaak kon ik het niet. Ziek, was ik ervan. Met hulp van en gesprekken met lieve vrienden en gebed van vele mensen, ben ik nu weer zover dat het beter gaat. Ik heb een ervaring opgedaan die heel puur en echt is, dat neemt niemand mij meer af: God laat echt niet los! Hij heeft ook mij niet losgelaten en daarom kan ik weer verder."
"Het verdriet en het gemis is nog dagelijks aanwezig ook bij de kinderen, maar het gaat weer wat beter. De komende kerstdagen zullen daarom ook anders zijn als alle jaren ervoor toen Henk er nog was. Maar het vertrouwen in God is weer terug; verstand en gevoel zitten meer op één lijn en je voelt je daardoor weer sterker. Er zullen nog veel moeilijke momenten komen, dat weet ik zeker. Veel vragen waarop ik nu geen antwoord krijg, zijn er nog genoeg. Maar de rijke ervaring dat God ons echt niet heeft losgelaten, is zo groots dat ik erop vertrouw dat God – ondanks alles – ervoor zal zorgen dat we gezegende kerstdagen zullen beleven."

"Het is

Gina Veniema: "Kerst is voor
periode gebonden, maar het
boodschap dat Gods Zoon d
is, is blijvend. De Kerstnacht
tepunt van alles. Veel mense
maal niet ziet. Je hoopt en bi
Kerst ook mogen beleven. In
ken we na de kerstnachtdien
zingen voor mensen, bij het
dere plaatsen. Fijn was het v
ons weer stonden op te wach
buiten, wat we uitdroegen w
Zo zie ik het ook als het om k
nis door woorden en zorg vo
komen. Het feest is niet allee
ook mee aan de slag gaan. Z
nen en ervaren."

"Het Licht van God is gekomen"

Martine Moens: "Kerst is voor mij een heel bijzonder feest. Het is onvoorstelbaar dat God zoveel van mensen houdt dat Hij mens geworden is. Voor mij is het ook een beetje symbolisch, omdat Kerst in Nederland in de winter valt. In de donkere dagen van december is het Licht van God gekomen. Kerst is een uitgangspunt voor mijn geloof. Als ik denk aan de Kerstboodschap, dan is dat voor mij onlosmakelijk verbonden met Pasen. Jezus kwam op aarde om mij te redden. Ongelooflijk. En juist omdat Hij mens werd, begrijpt Hij mij zo goed. Daarnaast vind ik het een leuke tijd in een gezellig warm huis met kaarsjes. Een aantal keer gingen we met een groepje uit de kerk de wijk rond ons kerkgebouw in om kerstliederen te zingen. De kinderen liepen met lampions terwijl wij zongen en enkelen belden aan om mensen uit te nodigen voor de kerstdienst. Ik vind het heel indrukwekkend om in deze donkere kou kerstliederen te zingen op straat. De mensen uit de buurt reageerden heel positief. Een stukje nostalgie misschien, maar ook een verlangen naar meer."

"Kerst

Mark Wieringa: "Kerst beleef
jaar en heb er goede herinne
voeren van een toneelstuk m
leuk; iets wat je nooit meer v
naar toe, ook nu naar wat we
avond gaan doen. Verder bet
Jezus ook voor mij op deze a
men mogen vieren dat Hij ge
"Eerst gaan we naar de kerst
morgen weer vroeg eruit om
mensen die niet meer naar d
gaan we naar de Kerstmorge
hele gemeente het kerstfeest
tijd wordt afgesloten. Tweed
denk niet dat Kerst bij ons al
nen. Je bent er misschien ee
bereiden op de dienst en ja d

"... iedere dag Kerst"

...ij niet aan een bepaalde ...s voor iedere dag. De ... oplossing voor ons leven ...ienst vind ik wel het hoog- ... ontmoet je dan die je nor- ...t dat zij de betekenis van ...een vorige gemeente trok- ...t samen erop uit om te ...ejaardentehuis en op an- ...oral ook dat de mensen ...en. Al was het dan koud ...s toch warm van inhoud. ...rstvieren gaat: het getuige- ...r andere mensen moet uit de kerstviering voort- ... voor mij, voor jij en u die dit lezen. We moeten er ... dat meer mensen de betekenis ervan zullen ken-

"...s een hoogtepunt"

...k als een fijne tijd van het- ...ingen aan. Vooral het op- ...t zondagsschool was heel ...rgeet. Elk jaar leef je er- ...met de jeugd op de kerst- ...kent Kerst voor mij dat ...rde is gekomen, dat we sa- ...oren is voor iedereen." ...achtdienst. De volgende ...anaf 6.00 uur te zingen bij ... kerk kunnen gaan. Dan ...dienst, waarna we met de ...vieren wat met een maal- ...kerstdag is altijd iets samen voor het gezin. Ik ...voorgangersgezin anders is dan in andere gezin- ...ler mee bezig omdat mijn vader zich moet voor- ...ar maak je ook wel wat van mee."

"Kerst doet denken aan vroeger"

Marianne Schmidt: "Kerst is voor mij elk jaar een hoogtepunt. Eén dag ga ik naar mijn dochter en één dag blijf ik in het verpleeghuis waar ik al een aantal jaren woon. Kerst is het mooiste feest van het jaar. Emotioneel doet het mij veel. Kerst doet mij ieder jaar denken aan 'vroeger', aan mijn opvoeding. We gingen vaak naar de mis. Nu beleef en ervaar ik de kerkdiensten in het verpleeghuis. Het is wel anders, maar ook in het verpleeghuis ga ik graag naar de kerkdienst. De Dienst Geestelijke Verzorging zorgt elk jaar ervoor dat er een warme 'geestelijke' sfeer is, wat de bewoners voelen. Verder is er een lekker en goed menu en wordt er feestelijk gedekt met witte tafelkleden. De kerkdiensten in het verpleeghuis zijn ook altijd fijn om te mogen meemaken. Vaak wordt een koor of een solist uitgenodigd. En gelukkig wordt het Kerstevangelie voorgelezen."

"Kerst kan niet zonder Pasen"

Familie Hartgers: "Kerst is voor ons geen feest van eten, drinken en vrolijk zijn. Kerst is voor ons het herdenken dat God de wereld zo lief heeft, dat Hij zelfs zijn Zoon in deze wereld liet geboren worden voor ons. Maar als het bij de geboorte van Jezus zou blijven, zou het geen zin hebben gehad. Het kind Jezus groeide op om later voor ons aan het kruis te sterven en weer op te staan om zo de weg naar God weer open te maken. Kerst is een hoogtepunt, maar niet zonder Goede Vrijdag en Pasen."

"Goede herinneringen hebben wij beiden aan de kerstvieringen van de zondagsschool en met ons gezin. Ook kerstvieringen samen met de gemeente ervaren wij als iets waardevols, want hierin zien wij ook Gods liefde extra met en voor elkaar. Een pijnlijke herinnering is voor ons Kerst 1988, want op 22 december is onze zoon en vader van drie kinderen op 28-jarige leeftijd overleden. Kerst was toen wel erg zwaar en donker, maar hij leeft in zijn kinderen toch voort en wij weten dat Jezus ook voor hem gestorven en opgestaan is om zo voor hem een plaats te bereiden bij de Vader. Dit te weten heeft ons veel troost en sterkte gegeven."

"Na de kortste en donkerste dag komt er weer licht en begint er een nieuw jaar met daartussen het kerstfeest. Het is donker in de wereld, dan wordt het Kerst en daarmee komt er ook een nieuw licht in de wereld en kunnen wij blijmoedig verder gaan, uitziend naar de nieuwe Kerst als Jezus weer komt. Wij willen zien en geloven dat Jezus ook voor ons is gekomen. Zo wordt het voor ons weer licht en kunnen wij de komende tijd blij zijn met kerstfeest."

Samenstelling: Mariska Oegema

Woorden uit de Bijbel

In een stal
Daar is Hij te vinden!

(Lucas 2:8-20; Matteüs 2:1-12, 25:31-46)

Door: Jannes Hofman

De wereld op zijn kop

God doet zo vaak precies het tegenovergestelde van wat wij zouden verwachten. Hij zet zo vaak de wereld op zijn kop. God denkt en handelt niet in het verlengde van onze logica en onze gevoelens. Talloze voorbeelden kunnen wij hiervan noemen. Zo leidt Jezus' hele leven en manier van optreden ons van de ene verbazing in de andere. En soms slaat die verbazing om in ergernis en roepen wij uit: Nee, zo niet. Dit is Godsonmogelijk.

In de Zaligsprekingen prijst Jezus mensen gelukkig, die er naar onze inschatting slecht voorstaan en een beroerd leven hebben. Het kind acht Jezus hoger dan de volwassene. De kleinste is de grootste. De minste is de meerdere. Die dient is meer dan die aanzit. Hoeren en tollenaars zullen de 'rechtvaardigen' voorgaan in het Rijk van God. Het kruis van Jezus is helemaal de wereld op zijn kop. De Almachtige lijdt als een machteloze aan het kruis. De Zoon van God krijgt in plaats van een koningskroon een doornenkroon.

Deze toon wordt al ingezet met de geboorte van Jezus. De Zoon van God wordt niet geboren in een paleis, maar in een stal. Voor Hem is geen plaats. Zo ging het zijn leven lang. De vossen hebben holen, de vogels hun nesten, maar Jezus kan nergens zijn hoofd rustig neerleggen.

De Wijzen zochten op de verkeerde plek

De Wijzen zochten een koningskind, en zij klopten aan de deur van de koning. Natuurlijk, daar verwacht je het koningskind te zullen vinden. Maar ze moesten op een heel andere plek zijn. Als niet een paar schriftgeleerden in oude teksten hadden gelezen waar de Messias geboren zou worden, hadden zij hem nooit gevonden. De herders zouden nooit in een stal naar de Christus hebben lopen zoeken, als niet de engelen gezegd hadden, wáár de Heiland der wereld geboren was.

God is anders. Hij werkt anders. Hij is op plaatsen waar wij het niet zouden verwachten. Hij is niet alleen op die plaatsen, waar alles even goed en mooi is (of is Hij hier helemaal niet te vinden?). Hij is niet alleen de God van het succes, de God van de schoonheid, de God van de menselijke verhevenheid (of is Hij hier helemaal niet bij betrokken?), maar vooral de God van de lijdenden, van de zwakkeren, van de minderen. Zo was Hij, zo is Hij nog. God was en is te vinden in de stal. Al die mensen die in of in de buurt van een stal zijn, mogen rekenen op Gods nabijheid. Wat een Evangelie!

Als wij op zoek gaan naar God, of naar Jezus, moeten wij Hem in de stal zoeken.

Geen plaats. Alleen een stal

Voor Jezus is geen plaats, slechts een stal. Dit gold voor Jezus. Dit geldt nog voor veel mensen. Schrijnend zijn de tegenstellingen in deze wereld. Miljoenen mensen leven als in een stal. Mensen die vanwege haat verjaagd worden, en voor hun leven moeten vrezen. Mensen die vanwege armoede beneden alle waardigheid leven. Mensen die lijden aan ziekten, aan Aids, en elke vorm van bijstand missen. Mensen, die als ratten leven, en dwalen en zwerven. Mensen in gevangenissen, soms terecht, soms alleen om hun geloof of geweten, en van iedereen verlaten zijn. Mensen, die van eenzaamheid omkomen.

Jezus zei: Ik ben die vreemdeling. Ik ben die zieke. Ik ben die gevangene. Ik ben diegene die honger heeft. Ik ben die eenzame. Die mindere ben Ik.

Hem vinden in de stal!

Als wij Jezus willen vinden en Hem willen dienen, dan moeten wij naar de stal. Naar de achterbuurten. Naar de armen. Naar de zwakken. Naar de kwetsbaren. Naar hen, die in deze wereld niet gezien en niet meegeteld worden.

De Verhevene is zijn leven begonnen in een stal!

E. Luikens

De gevaren van een modern communicatiemiddel

Bestand Bewerken Beeld Invoegen Opmaak Extra Bericht Help

Verzenden Knippen Kopiëren Plakken Ongedaan m... Controleren

Aan: De lezers van De Christen

CC:

Onderwerp: De gevaren van een modern communicatiemiddel

Beter per k-mail dan met e-mail

Door: Yme Horjus

Mensen communiceren vandaag de dag heel wat af met elkaar. Wie over een pc beschikt, is dikwijls ook aangesloten op het internet. Je hebt dan de mogelijkheid om met andere internetgebruikers op een uiterst snelle manier informatie uit te wisselen. Als het gaat om de snelheid van informatie-uitwisseling is daarmee een reuzenstap vooruit gezet!

In bijbelse tijden verliep de communicatie tussen mensen die op grote afstand van elkaar woonden veel trager. Het nam vele maanden in beslag om een bericht van de één naar de ander over te brengen. Je kon een brief meegeven aan een karavaan die de woestijn doortrok naar andere plaatsen.

Nee, toen geen communicatie per e-mail, maar per 'k-mail'. De 'kameel' was het kanaal waarlangs mensen van elkaar hoorden. Brieven die je aan de karavaan meegaf werden met grote zorgvuldigheid opgesteld. Je dacht er lang over na wat je allemaal in de brief wilde schrijven. Soms duurde het wel een jaar voordat je bericht terugkreeg. Vaak ook een zorgvuldig geschreven brief.

Het verschil tussen 'k-mail' en e-mail is dat het bij het moderne internetverkeer mis gaat met die zorgvuldigheid. Je zit achter een onpersoonlijk scherm en je slingert je eerste opwellingen zomaar naar mensen toe die je iets wilt laten weten. Dat heeft vele gevolgen voor de verhoudingen tussen mensen. Is het altijd nodig om je primaire boosheid en opwinding maar meteen per e-mail weg te sturen?

Ik verlang soms wel eens naar de tijden van de 'k-mail'. Er wordt soms veel kwaad aangericht door de onbezonnen en onbedachtzame wijze van internetcommunicatie. Ik heb de laatste tijd tussen kinderen van God veel zien misgaan door deze haastige moderne correspondentie. Ik heb daarom persoonlijk een bepaalde angst ontwikkeld om mijn mailbox te openen. Ik laat hem soms dagen dicht om niet overvallen te worden door berichten waar ik alleen maar verdrietig van word. E-mail vind ik vaak eerder een vloek dan een zegen...

Ik denk er wel eens over na hoe je met zo'n communicatiemiddel om zou moeten gaan. In ieder geval alleen maar voor zakelijke mededelingen die niet de persoonlijke verhoudingen tussen mensen raken. Wij moeten eigenlijk de geschreven brief per gewone post weer in ere herstellen. Liest nog handgeschreven ook! Want bij elke zin heb je nagedacht. Je hebt bij wijze van spreken op je pen gekauwd over wat je wilde schrijven. De zorgvuldigheid blijft daarmee gewaarborgd. Onvolwassen emoties worden buiten de deur gehouden. Het velletje papier en de vulpen moeten weer worden gerehabiliteerd! Het komt het respect voor elkaar ten goede. Als we elkaar werkelijk iets belangrijks hebben te schrijven, moeten we zo'n brief met zorgvuldigheid schrijven, een dag laten liggen en de brief herlezen, als het nodig is herschrijven en dan zelf naar de brievenbus lopen en met een gebed op ons hart de brief posten. Het kan trouwens geen kwaad om al eerder met dit gebed te beginnen. Al tijdens het schrijven. Een gebed om fijngevoeligheid en liefde...

Ds. Yme Horjus is voorganger van de Baptistengemeente Doetinchem.

Archief De Christen

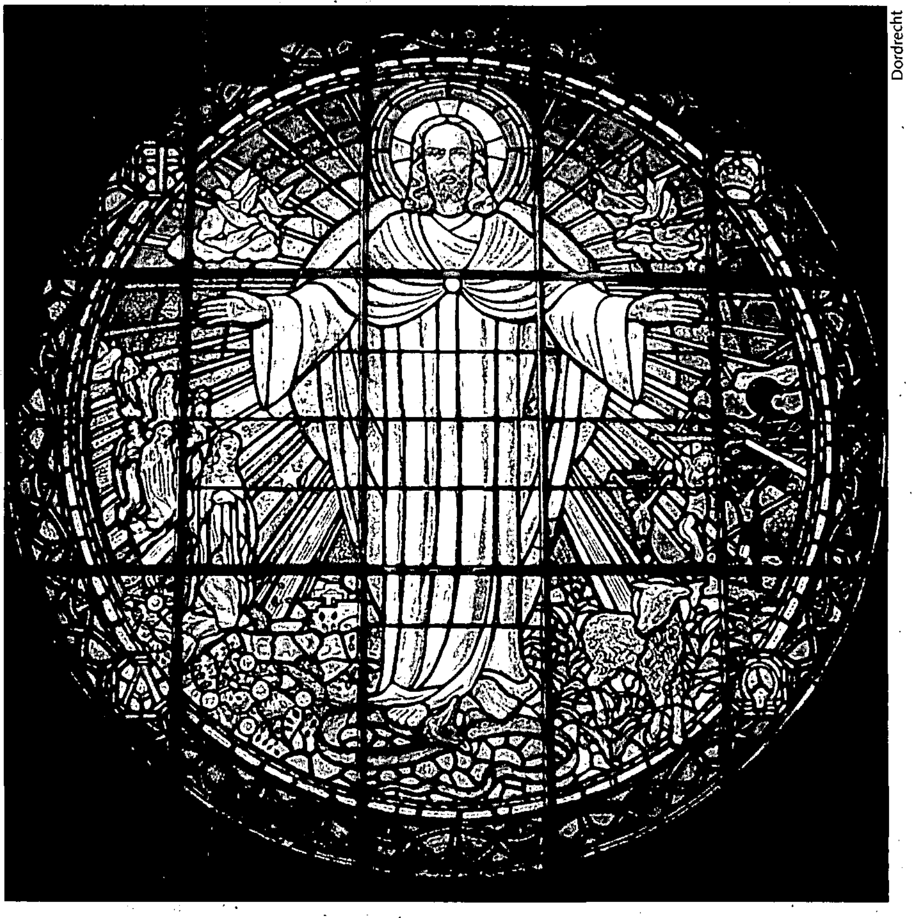
De Kruiskerk vertelt een verhaal

Door: Konnie Crielaart

Jubileumdienst
Afgelopen week kreeg u een uitnodigingskaart van een buurman om a.s. zondag 10 november naar zijn kerk, de Kruiskerk te komen. Het was lang geleden dat u naar een kerkdienst geweest was, maar de buurman was een aardige kerel en dus ging u. Bij het binnenlopen trof u aan: een mooi versierde zaal met bloemen, ballonnen en een hele grote opblaas '25'. Ook enkele honderden volwassenen en kinderen. Veel geroezemoes, koffiegeur, warmte, muziek. U begreep direct: hier is een feest aan de gang. En zodra de dienst begon werd u verteld dat 25 jaar geleden een kleine baptistengemeente van 70 leden de visie had om dit grote gebouw te kopen van de Vrije Evangelische Gemeente.

Het verhaal van de Kruiskerk
Een mooi gebouw... dat vindt niet iedereen. Wèl een historisch gebouw dat op monumentendag elk jaar wordt bezocht door liefhebbers van de architectuur van G. Gerritse (sr). Deze ontleende zijn inspiratie aan onder andere Frank Lloyd Wright en de Nederlander Dudok. De bouwstijl van de Kruiskerk is beïnvloed door het rationalisme. De logische indeling en sobere vormgeving hiervan zijn in het gebouw, dat in baksteen en natuursteen is opgetrokken, terug te vinden. Aan de voorkant bij de entree van de kerk is het meest opvallend het ronde glas-in-lood raam en daaronder een eenvoudig metalen kruis. Links en rechts staan de bijbelteksten: "God is liefde" en "Het is volbracht".

Verhaal van de ramen
Binnen in de kerk zijn vanaf de kanselzijde de glas-in-lood ramen goed te zien. Deze zes ramen zijn ontworpen door Harry van Lamoen. Het grote ronde raam 'De noodigende Heiland' is in de Tweede Wereldoorlog verloren gegaan en vervangen door het huidige, kleurrijke raam (zie foto).
De ramen vertellen een verhaal, het verhaal van de Bijbel. Van schepping tot voleinding, met Christus als middelpunt. De eerste drie ramen (links) beelden uit de oud-testamentische taferelen: de slang, de ark, en de tien geboden. De ramen aan de andere kant beelden de toekomst uit: de drie slangen (overwinning op het kwaad), de wolf en het lam en het nieuwe Jeruzalem. Dit najaar is een preekserie aan deze raam-vertellingen gewijd door de huidige voorganger ds. N.A. van der Leer. In de bovengenoemde jubileumdienst werd door onze oud-voorganger uit de periode 1987-1992, ds. G.H.W. Pflaum, gepreekt over het grote, ronde raam met als thema: "Kijken naar Jezus".

Dordrecht

Het is maar een gebouw
Er is veel gebeurd in de 25 jaar dat wij als Baptistengemeente Dordrecht dit gebouw bezitten. De gemeente groeide, de kerk vulde zich steeds verder. Er staan opnieuw plannen op stapel voor renovatie en verbetering. Maar wat is een gebouw alleen... Wie naar de kerk gaat, spreekt ook over een groep mensen die daar samenkomt. Het woord 'kerk' zegt het al, vanuit het Grieks betekent dit 'van de Heer', eigendom van Christus. Nee, geen statische bedoening. De Baptistengemeente Dordrecht wil een betrouwbare en inspirerende gemeenschap van gelovige mensen zijn. Wij hebben ons laten dopen door onderdompeling om zo uitdrukking te geven aan het feit dat wij Jezus willen volgen als Heer. En zo gebeurde het ook in de jubileumdienst dat vier jonge mensen getuigenis van hun geloof aflegden om op de laatste zondag in november gedoopt te kunnen worden.

Het verhaal van God gaat door
Sinds kort zijn wij als gemeente verblijd met een nieuwe jongeren zanggroep 'Splash'. Eén van de leden vertelde in de jubileumdienst haar getuigenis als volgt:
"Ik ben niet christelijk opgevoed en ben pas later met het christelijk geloof in aanraking gekomen. Toch heb ik altijd geweten dat er meer

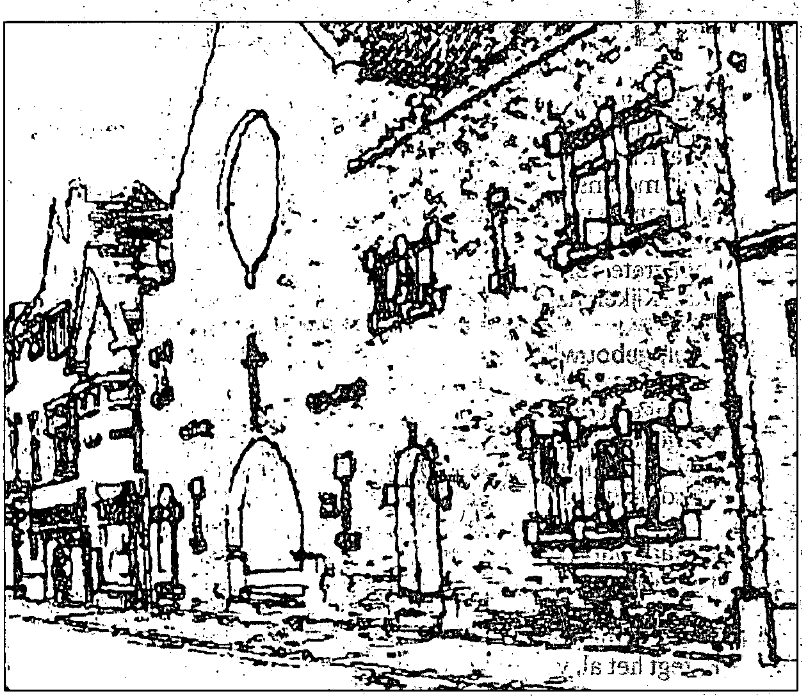
moest zijn dan wat we met onze ogen kunnen zien. Ik kon niet geloven dat zoiets prachtigs als deze wereld zomaar uit het niets ontstaan zou kunnen zijn.
Toen ik veertien was kwam ik voor het eerst in aanraking met het christelijk geloof via iemand die ik kende van school. Ik kreeg mijn eerste Bijbel, alleen het Nieuwe Testament. Daar begon ik in te lezen en ik was geroerd omdat het zo waar was wat ik daar las. Later kreeg ik ook een 'volledige' Bijbel. Maar ook al geloofde ik dat wat in de Bijbel stond de waarheid was, toch had ik nog heel veel vragen en twijfels. Mijn familie was het er absoluut niet mee eens dat ik me verdiepte in het christelijk geloof en ik werd min of meer gedwongen om er mee op te houden.
In de periode daarna ging het ook met mijzelf steeds slechter. Ik werd opgenomen in een psychiatrische kliniek en er werd besloten dat ik beter niet meer thuis kon wonen, dus werd er, na een aantal keer heen en weer verhuizen, een plaats geregeld in een tehuis, waar ik zou leren hoe ik zelfstandig kon wonen. Ik was in die tijd niet echt met het geloof bezig. Soms was ik ook kwaad op God: 'Hoe kon een God die liefde was zoiets met me laten gebeuren?' 'Waarom voelde ik niets van die liefde.' 'Wat had ik aan een Vader, zou Hij me niet in de steek laten zoals mijn vader dat had gedaan?'
En verder wist ik ook niet goed wat ik ermee aan moest. Soms bad ik wel of las ik een stukje in de Bijbel, maar verder…

Ongeveer een jaar geleden leerde ik christenen kennen die heel toevallig ook weer degene kenden die mij eerder met het christelijk geloof in aanraking had gebracht. En vorig jaar met kerst ben ik voor het eerst mee geweest naar de kerk, deze kerk. Om er eigenlijk nooit meer weg te gaan.
Ik heb God ook steeds beter leren kennen. Als ik terugkijk op hoe mijn leven was, hoe diep ik in de put gezeten heb en de manier waarop ik er uit ben gekomen, dan zie ik hoe God mij daarin geleid heeft, want op eigen kracht had ik dat nooit gekund. Ik heb Hem leren kennen als een Vader die mij nooit in de steek heeft gelaten en dat ook nooit zal doen. Een Vader die alles wat ik ooit verkeerd gedaan heb vergeven heeft en die ik altijd weer om vergeving kan vragen. Een Vader die voor me zal zorgen, bij wie ik troost kan vinden. Die me gebracht heeft waar ik nu ben en me hier een nieuw en veilig thuis gegeven heeft en een hele nieuwe familie."

Is dit niet het allermooiste verhaal wat we kunnen vertellen?

Konnie Crielaart is lid van de Baptistengemeente Dordrecht.

U bent van harte welkom ook eens te komen kijken en genieten in de Kruiskerk, Vrieseweg 64, 3311 NX Dordrecht. Tel. 078-6137123. De diensten op zondag beginnen om 10 uur.

Dordrecht

UNIENIEUWS

Siddeburen

In de dienst van 12 januari 2003 zal br. J. Hooiveld afscheid nemen als consulent voorganger van de Baptistengemeente Siddeburen.
In de dienst van 19 januari 2003 zal br. P. Venema uit Hoogezand bevestigd worden als consulent voorganger van onze gemeente.

J. Blaauw (secr.)

Weekend Alleengaanden 2003

We zijn druk bezig met de voorbereiding van het weekend. We denken dat het een mooi weekend wordt. Het thema is 'Rozen'. Je denkt misschien: "Wat moet ik daar nou mee?" Ik zou zeggen: "Kom maar."
We hebben een programma voor jong en oud, man en vrouw, binnen en buiten. We gaan met elkaar, zingen, lachen, nadenken, bezig zijn, soms actief, soms passief. Het wordt een verwenweekend, samen eten, zonder corvee. Het geestelijk voedsel wordt ons aangereikt door Jaap Dijkstra.
We worden vrijdag 14 maart om 19.00 uur verwacht en sluiten af zondag 16 maart om 16.00 uur. Je kunt je opgeven bij J.Smit-Vlietstra, De Rail 47, 9503AX Stadskanaal, tel. 0599-650977 of per e-mail: j.s.v@freeler.nl. De prijs voor het hele weekend bedraagt Euro 98 volpension incl. bed en badlinnen. Bij aanmelding 28 Euro betalen en vóór 1 maart de resterende 70 Euro op gironr. 9260 t.n.v. Unie van Baptisten Gemeenten te Bosch en Duin.
In iedere Baptisten kerk ligt een folder klaar om je op te geven.
Namens de werkgroep WAS,

Janny Smit

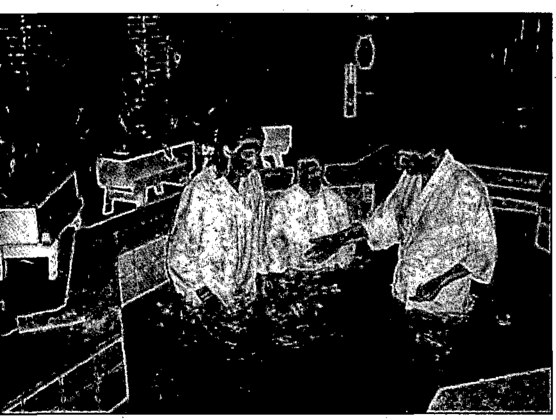
Alcoholgebruik in gebouwen

Gaarne zou ik – via een soort enquête – op de hoogte worden gebracht omtrent het alcoholgebruik in de gebouwen van Baptistengemeenten. Het gaat hierbij vooral om de verhuur van de gebouwen aan verenigingen, clubs, koren, e.d., die tijdens de bijeenkomsten o.a. bier, wijn en dergelijke dranken nuttigen.
Mijn verzoek aan de secretarissen van de gemeente is mij via onderstaand e-mail- of huisadres hierop antwoord te geven. (Uw gegevens worden vertrouwelijk behandeld.)
Gerrit de Jonge
Ribesstraat 20,
7621 VZ Borne.
Tel. 074-2664288
E-mail: g.dejongejzn@tiscali.nl

Unie en ander nieuws

Doopdiensten

Pernis 2: Merel de Haan (17 jaar) en Bianca Tessers (29 jaar); Kampen 4: Ferdinand de Beir (22 jaar), Gert Jan Logtenberg (42 jaar), Louise Logtenberg (32 jaar) en Johanna Feijnenbuik (14 jaar); Siddeburen 3: W. Jongsma (47 jaar), T. Poort (49 jaar) en R. Poort-Klungel (46 jaar); Hoogezand-Woldwijck 2: Chantal Oosterbaan (14 jaar) en Patricia Klomp-Plassaer (26 jaar); Hengelo 't Venster 1: Br. Anne van Zanten (69 jaar); Emmen 'De Bron' 2: Elly Wiersema-van Klinken en Wim Wiersema.

Ds. C.C. Stavleu doopt in de gemeente Pernis de zusters Merel de Haan en Bianca Tessers.

Ds. A. van den Berg 25 jaar predikant

17 december is het een kwart eeuw geleden dat Adrie van den Berg werd bevestigd als voorganger van de gemeente Rotterdam-Centrum. Op 15 december jongstleden is daarbij stilgestaan in de gemeente waar het gezin Van den Berg nu al vele jaren thuishoort, ook al is Adrie geen gemeente-voorganger meer, de gemeente in Dordrecht.
Geen gemeente-voorganger meer en dan toch een ambtsjubileum? Dat was in de vorige eeuw vrijwel ondenkbaar. Wie gemeente-voorganger werd bleef dat tot aan zijn emeritaat. Wie er mee ophield voor het bereiken van die leeftijd, ging over tot een andere staat des levens. Dat is tegenwoordig niet meer zo. De kansel is niet meer de enige arbeidsplek in de wijngaard van de Heer. De wijngaard kent nu een veelheid van werk- en dienstplekken, die alles te maken hebben met de roeping en de opleiding van een voorganger. Adrie van den Berg is daarvan een voorbeeld.
Na een jaar te hebben gestudeerd in Heverlee kwam hij met zijn vrouw naar 'De Vinkenhof'. Daar woonden zij en studeerde hij tot de voltooiing van zijn opleiding in 1977. Tot 1980 was hij voorganger van Rotterdam-Centrum. In dat jaar ging hij van het vertrouwde Westen naar het minder bekende Noorden en wel naar Muntendam. Twee jaren later ging hij van de gemeentedienst over naar een ziekenhuispastoraat in Dordrecht.
Hij bleef overigens wel betrokken bij de Unie: van 1989 tot 1995 was hij lid van de Unie Commissie. Zijn sterke belangstelling voor bestuurlijk werk bracht ook in zijn werk in het ziekenhuis veranderingen. Hij werd meer en meer betrokken bij de leiding van het ziekenhuis in combinatie met zijn pastoraat. Hij werd lid van het college van bestuur van het ziekenhuis. Mede daarom pakte hij ook een nieuwe opleiding op, bestuurskunde aan de universiteit Tilburg waar hij in 1998 afstudeerde. Maar naast dit werk en een stuk pastoraat in het ziekenhuis gaat hij geregeld voor in diensten in en buiten het ziekenhuis. Want hij is en blijft verkondiger van de Goede Boodschap.

Jannes Reiling

Joop Muilwijk een kwart eeuw voorganger

Op 8 januari a.s. is het een kwart eeuw geleden dat Joop Muilwijk bevestigd werd als voorganger. Dat is een mijlpaal om even bij stil te staan, want zijn geschiedenis is niet die van de gemiddelde voorganger die na zijn middelbare school een theologische opleiding volgt en aan het eind daarvan beroepbaar en beroepen wordt. De kwart eeuw wordt dan gewoonlijk vol gemaakt voordat de voorganger Abraham heeft gezien.
Joop Muilwijk werd na zijn middelbare school officier bij de Koninklijke Landmacht. Hij was toen nog niet Baptist en waarschijnlijk nog nooit met Baptisten in aanraking geweest. Toen hij tot andere inzichten kwam ten aanzien van het militaire wezen, trad hij in dienst van een ander leger, nl. het Leger des Heils waar hij sociaal werker werd. In 1971 kwamen hij en Cocky zijn vrouw in aanraking met de baptistengemeente in de hofstad. Zij traden toe. Spoedig kwam bij Joop het verlangen op om niet alleen sociaal, maar ook pastoraal en getuigend werkzaam te zijn. Zo kwam hij bij 'De Vinkenhof' terecht en kreeg een studiepakket dat hij moest afwerken voordat van een beroepbaarstelling sprake zou kunnen zijn. Hij heeft het volbracht naast gezin, werkkring en gemeente.
Aanvankelijk zou hij parttime voorganger worden in Ede, destijds nog een post van de gemeente in Arnhem, maar het liep tenslotte uit op een voltijdse dienst. In 1981 werd de gemeente zelfstandig met ruim 100 leden. Toen hij in 1985 afscheid nam van de gemeente was dit aantal ongeveer verdubbeld. Van 1985 tot zijn pensionering in 1998 was hij voorganger van de gemeente in Harderwijk en hij was evenals in Ede voorganger met hart en ziel. Het werk in de Unie sprak hem minder aan. Hij werkte bij voorkeur op korte afstand van de mensen en dan met lange duur. Hij had en heeft een grote openheid voor wat anderen in hun geloof beleven.
Wie denkt aan Joop Muilwijk en zijn werk als voorganger, denkt meteen ook aan Cocky, want zij vormden een eenheid in het voorgangerschap. Cocky heeft het jubileum niet mogen meemaken. Zij overleed in oktober jl. Haar bijzondere betekenis voor Joop als echtgenoot en als voorganger kwam bij haar begrafenis op indrukwekkende wijze tot uitdrukking.

Jannes Reiling

Nationale Gebedsdag naar vijf grote steden

De Nationale Gebedsdag komt naar de regio. In plaats van één landelijke bijeenkomst wordt de Gebedsdag, dit keer op zaterdag 11 januari 2003, een programma dat plaatsvindt in vijf grote steden.
De Nationale Gebedsdag wordt gehouden op de volgende locaties:

Haarlem: gebouw Evangelische Gemeenschap Berea, Exterlaan 1; Groningen: Martinikerk, Martinikerkhof 3; Utrecht: Bethelkerk, Burg. Norbruislaan 1; Rotterdam: Grote of Sint Laurenskerk, Grotekerkplein (nabij NS- en metrostation Blaak); Zwolle: WRZV-sporthal, Buitengasthuisstraat 8. De programma's starten om 10.30 uur en eindigen rond 16.00 uur. Elke Nationale Gebedsdag heeft ook een programma voor jongeren (vanaf 13 jaar) en voor kinderen (van 6 t/m 12 jaar).

Mededeling

Het Uniebureau is tussen Kerst en oud-en-nieuw gesloten.

Adressen

Het adres van ds. S.A. Wijchers is: Melkweg 38, 9933 HB Delfzijl, tel. 0596-614476.

Elk uur, elk ogenblik
Steun ik op U

In dit vertrouwen is naar haar Heer en Heiland gegaan onze zuster

LENA WEISHAUPT-WARRIS
weduwe van A.J. Weishaupt

op de leeftijd van 85 jaar.

27 november 2002

Baptisten Gemeente Enschede

Blijf gij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wel bewust van wie gij het hebt geleerd, en dat gij van kindsbeen af de heilige schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus.
2 Timoteüs 3: 14-15

Heer heeft thuisgehaald onze broeder

JAN HUIZING

op de leeftijd van 67 jaar.

18 november 2002

Baptisten Gemeente Stadskanaal-Zuid

Na een kortstondig ziekbed is geheel onverwachts door de Here thuisgehaald onze lieve zuster

IDA STEVENS-GROOTEN

in de leeftijd van 81 jaar.

Emmen, 25 november 2002

Baptisten Gemeente Emmen 'Het Baken'

"Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven
Noch engelen noch machten,
noch heden nog toekomst,
Noch krachten, noch hoogte
noch diepte,
Noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here"
Romeinen 8 de verzen 38 en 39

In Christus ontslapen, onze zuster

HARTIEM MOLENAAR

6 september 2002

Baptisten Gemeente Stadskanaal-Noord

"Veilig in Jezus armen"

Door de Heer Thuisgehaald onze zuster

MARIA WIERSUM-MULDER

in de leeftijd van 94 jaar.

30 november 2002

Baptisten Gemeente Winschoten

Veilig in Jezus armen

In zijn Heer en Heiland ontslapen

ABEL VAN EERDEN

op de leeftijd van 83 jaar.

Sidddeburen, 28-07-2002

Baptisten Gemeente Siddeburen

Niet meer gevangen.
Eeuwig vrij !

Toch nog onverwacht is door haar Heer thuisgehaald mijn lieve vrouw, onze allerliefste moeder en oma, onze dochter en zus

MARGARETHA VAN DER VLUGT-KUIK
Gré

2 november 1948 21 november 2002

Mart van der Vlugt

Heiko en Rinske
Yossih, Sem

Stefan en Suzanne

Micha

Pa en Ma Kuik

en verdere familie

Eendekamp 62
3848 BL Harderwijk

De dienst waarin dankbaarheid en hoop centraal stonden, is gehouden op dinsdag 26 november om 11.00 uur in gebouw 'Elim', Baptisten Gemeente Harderwijk, Pontanuslaan 2 te Harderwijk.

jongeren

De CD *It's Christmas Time* is gewonnen door: Monique Kral uit Winschoten, Migchiel Kingma uit Leeuwarden en Jacoline Boelhouwers uit Ter Apel. Allen hartelijk gefeliciteerd en veel luisterplezier gewenst!

Column

Als voorzitter van de AV had ds. Bijleveld altijd de goede gewoonte om de jaarlijkse vergadering van onze baptistengemeenschap te openen met een tekst uit de Bijbel. En dan niet zomaar een tekst, nee steevast een tekst uit het boek Spreuken. Ik herinner me in ieder geval deze nog: "Een woord in juiste vorm gesproken, is als gouden appelen op zilveren schalen" (25:11).

Als ik er zo over nadenk om een column over spreuken te schrijven, moet ik nog op bezoek bij een zuster uit de gemeente. Als ik de jas in de hal uitdoe merk ik twee tegeltjes op. Ze zijn voorzien van spreuken en wel de volgende: "Vandaag is de eerste dag van het begin van een nieuw leven" en "weet wat je zegt maar zeg niet alles wat je weet". Zo zie je maar weer dat de wijsheid ook wel eens aan de muur hangt. Al die spreuken doen me ook denken aan een andere zuster die altijd uit de spreukendoos van haar moeder strooit en dan in de stijl van "mijn moeder zei altijd dat je eerst het onkruid in je eigen tuintje maar moet wieden", daar heb je genoeg aan". Spreuken staan in de Bijbel, ze hangen aan de muur of komen zo af en toe uit je geheugen naar boven. Je kunt ze echter ook op een boekenlegger plaatsen. Boekhandel Medema is in ieder geval ooit op dat idee gekomen. Ik heb ze bij hen opgevraagd en moet er altijd nog om glimlachen als ik ze weer eens tegenkom. Het zijn naar mijn idee erg originele. Ik heb er zeven en omdat overdaad schaadt, wil ik je voorstellen om er elke dag van de week eentje te lezen.

Maandag en dinsdag: In het kader van het onvermijdelijke 'druk, druk, druk' heeft Medema twee boekenleggers uitgebracht: "Wie steeds zegt 'Ik heb geen tijd'... kan er niet mee omgaan" en "Als je het te druk heb om te bidden... dan heb je het te druk".

Woensdag: Over zwijgen komt Medema tot "Zwijgen leer je het best... als je omgaat met mensen... die het niet kunnen".

Donderdag: Een ander hot item is natuurlijk geld. "Als je geld nodig hebt om rijk te zijn... dan ben je pas echt arm".

Vrijdag: "Zeg niet alles wat je denkt... denk wel bij alles wat je zegt" sluit een beetje aan bij één van de tegelteksten die ik aan het begin noemde.

Zaterdag: Een ander doordenkertje. "Het is niet zo moeilijk... fouten van anderen te ontdekken... 't is wel moeilijk om er niet over te praten".

Zondag: De zevende en laatste boekenlegger die ik in m'n bezit heb, is voorzien van mijn lijfspreuk. "God heeft zoveel liefde voor de wereld, dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, zodat ieder die in Hem gelooft... niet verloren gaat... maar eeuwig leeft".

Natuurlijk herken je Johannes drie vers 16. Is het ook jouw lijfspreuk? De spreuk waarnaar je je leven inricht? Neem dan de zondag als startpunt van de week en bekijk al die andere dagen nog eens een keer.

Ds. Henk Wieringa

Wie op zoek is naar het paradijs, kan beter geen lid van een gemeente worden

Visual Arts training voor jongeren

Heavenly Quality organiseert van 17 t/m 19 januari 2003 een Visual Arts Trainingsweekend. Dit weekend is bedoeld voor iedereen tussen de 16 en 26 jaar die bezig is met schilderen, illustreren, striptekenen, fotograferen, animatie, computergraphics of een andere vorm van beeldtaal en die voor de keus staat welke opleiding hij of zij zal kiezen, al in opleiding is, of pas professioneel van start is gegaan.

Het thema is dit jaar "Echt of Onecht?". Rond dit thema gaan de deelnemers onderzoeken hoe zij zich als christen en in hun talent of vak kunnen ontplooien. Kunstenaars uit verschillende disciplines zullen hierover spreken, o.a. Henk Pietersma, beeldend kunstenaar en docent, en Ruben Timman, fotograaf voor o.a. Rails. Er wordt een tentoonstelling van meegebracht werk gemaakt en de deelnemers gaan zelf aan de slag met een opdracht. Ook gaan ze hun licht opsteken in de Bijbel en is er tijd voor aanbidding.

Het weekend vindt plaats in 'Het Witte Huis' in Voorthuizen en kost Euro 75. Informatie en aanmelding bij liza_beth_v@hotmail.com of neem contact op met HQ via Agapè/HQ Trainingen, tel. 0343-415741. Kijk ook eens op www.heavenlyquality.nl